

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 47. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 725 ve výborech Poslanecké sněmovny
2. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 812/ - první čtení
3. Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/8/ - vrácený prezidentem republiky
4. Zákon, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/11/ - vrácený prezidentem republiky
5. Zákon, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 584/7/ - vrácený prezidentem republiky
6. Zákon o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/5/ - vrácený prezidentem republiky
7. Zákon o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/5/ - vrácený prezidentem republiky
8. Návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/4/ - zamítnutý Senátem

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - druhé čtení
12. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - druhé čtení
13. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - druhé čtení
15. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění

některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - druhé čtení

16. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) /sněmovní tisk 624/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - první čtení
19. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - první čtení
20. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - první čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - první čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 717/ - první čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 761/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh /sněmovní tisk 803/ - první čtení
33. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 821/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 829/ - první čtení
38. Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a o podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - první čtení podle § 90 odst. 2
39. Návrh poslanců Josefa Šenfelda, Kateřiny Konečné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných ve-

teránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 704/ - první čtení podle § 90 odst. 2

40. Návrh poslanců Petra Bendla, Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala, Pavla Kováčika a Martina Vacka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - první čtení podle § 90 odst. 2
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 716/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezecného, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdika, Martina Gregory, Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Návrh poslanců Borise Šťastného, Stanislava Polčáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 757/ - první čtení podle § 90 odst. 2
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení podle § 90 odst. 2
45. Návrh poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - první čtení podle § 90 odst. 2

46. Návrh poslanců Cyrila Zapletala, Pavla Ploce, Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení
47. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého a Miloslavy Vostré na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění změn a doplňků, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) /sněmovní tisk 610/ - první čtení
48. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 618/ - první čtení
49. Návrh poslanců Jana Klána, Květy Matušovské, Gabriely Hubáčkové, Marie Rusové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 628/ - první čtení
50. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - první čtení
51. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení

52. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Vojtěcha Adama a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 639/ - první čtení
53. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - první čtení
54. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - první čtení
57. Návrh poslanců Miroslava Opálky, Soni Markové, Pavla Kováčka a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 458/2011 Sb., o změně některých zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 677/ - první čtení
58. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostřé, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčka na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 678/ - první čtení
59. Návrh poslanců Bořivoje Šarapatky, Milana Šťovíčka a Tomáše Úlehly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení
60. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Vlasty Bohdalové, Václava Votavy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - první čtení
61. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb. /sněmovní tisk 709/ - první čtení
62. Návrh poslankyně Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 711/ - první čtení
63. Návrh poslanců Jaroslava Plachého, Marka Bendy a Jitky Chalánkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 713/ - první čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - první čtení
65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 737/ - první čtení
66. Návrh poslanců Michala Babáka, Kateřiny Klasnové, Radka Johna a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
67. Návrh poslanců Jana Farského, Petra Gazdíka, Karolíny Peake, Jaroslava Plachého, Radka Johna, Jeronýma Tejce, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších

předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 740/ - prvé čtení

68. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andrášové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 741/ - prvé čtení
69. Návrh poslanců Michala Babáka, Radka Johna, Kateřiny Klasnové a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 742/ - prvé čtení
70. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andrášové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - prvé čtení
71. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Michala Babáka a Jany Drastichové na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o prokazování zdrojů k jeho nabytí /sněmovní tisk 748/ - prvé čtení
72. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - prvé čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů

státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - prvé čtení

74. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Radka Johna, Jany Drastichové a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 766/ - prvé čtení
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 776/ - prvé čtení
76. Vládní návrh zákona o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 778/ - prvé čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí /sněmovní tisk 779/ - prvé čtení
78. Návrh poslanců Milana Urbana, Lubomíra Zaorálka, Jana Hamáčka a Petra Hulinského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 786/ - prvé čtení
79. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění půjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 822/ - prvé čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - prvé čtení
81. Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - prvé čtení
82. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb.,

Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení

83. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení
84. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - první čtení
85. Návrh poslankyně Miroslavy Němcové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 685/ - první čtení
86. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčíka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - první čtení
87. Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 760/ - první čtení
88. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - první čtení podle § 90 odst. 2
89. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2009 Sb., a zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 719/ - první čtení

90. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení
91. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - první čtení
92. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení
93. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010 /kód dokumentu 11066/12, KOM(2012) 280 v konečném znění/ /sněmovní tisk 820-E/
94. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh nařízení Rady, kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení Rady (EU) č. .../2012 o programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles 2020) na nezúčastněné členské státy /sněmovní tisk 828-E/ - první čtení
95. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu /sněmovní tisk 645/ - druhé čtení
96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Třetího dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání (Štrasburk, 10. listopadu 2010) /sněmovní tisk 673/ - druhé čtení

97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. prosince 2003) /sněmovní tisk 787/ - první čtení
98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracovaná na základě článku K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. května 1997) /sněmovní tisk 788/ - první čtení
99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. července 1995), Protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Dublin, 27. září 1996), Druhý protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 19. června 1997), a Protokol o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství Soudním dvorem Evropských společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 29. listopadu 1996) /sněmovní tisk 789/ - první čtení
100. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012 /sněmovní tisk 815/ - první čtení
101. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 819/ - první čtení
102. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - třetí čtení
103. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - třetí čtení
104. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení
105. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - třetí čtení
106. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - třetí čtení
107. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - třetí čtení
108. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - třetí čtení

109. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) /sněmovní tisk 624/ - třetí čtení
110. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - třetí čtení
111. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
112. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu
113. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny
114. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/
115. Informace o podpořeném financování za rok 2011 /sněmovní tisk 696/
116. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011 /sněmovní tisk 697/
117. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 703/
118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 189 o pracovnících v cizí domácnosti a Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 201 o pracovnících v cizí domácnosti spolu se stanoviskem vlády k nim k informaci /sněmovní tisk 708/
119. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2011 (ve srovnání s rokem 2010) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2011 /sněmovní tisk 723/
120. Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky v roce 2011, Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012 /sněmovní tisk 745/
121. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2011 /sněmovní tisk 795/
122. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 747/
123. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2011 /sněmovní tisk 750/
124. Souhrnná informace vlády České republiky o stavu realizace Plavebních stupňů na labské vodní cestě (PS Děčín a Přelouč), která se předkládá Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 749/
125. Informace o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření /sněmovní tisk 764/
126. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 765/
127. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011 /sněmovní tisk 790/
128. Zpráva o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 /sněmovní tisk 806/
129. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
130. Ústní interpelace
131. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS) /sněmovní tisk 725/ - druhé čtení
132. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti po-

jišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - druhé čtení

Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - třetí čtení

133. Návrh poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - druhé čtení
134. Návrh nového časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 4308/
135. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů
136. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - druhé čtení
137. Návrh na volbu vedoucího Stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie
138. Návrh zákony, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/4/ - vrácený Senátem
139. Návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/3/ - vrácený Senátem
140. Návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/5/ - vrácený Senátem
141. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/3/ - vrácený Senátem
142. Návrh poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 47. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 23. října až 9. listopadu 2012**

Obsah:

Strana:

23. října 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Slib poslanců

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 54
Usnesení schváleno (č. 1328).

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	56
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	59
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	59
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	63
Řeč poslance Jiřího Paroubka	63
Řeč poslance Stanislava Grospiče	65
Řeč poslankyně Marty Semelové	66
Řeč poslance Ivana Ohlířdala	67
Řeč poslance Radka Johna	67
Řeč poslance Jeronýma Tejce	68
Řeč poslance Igora Svojáka	69
Řeč poslance Vladislava Vilímce	70
Řeč poslance Michala Babáka	70
Řeč poslance Víta Bárty	71
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	72
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	75
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	75
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	76
Řeč poslance Pavola Lukši	77
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	77
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	77

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	79
Řeč poslance Marka Bendy	79
Řeč poslance Rudolfa Chláda	80
Řeč poslance Víta Bárty	80
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	83
Řeč poslance Jana Hamáčka	83
Řeč poslance Igora Svojáka	84
Řeč poslance Michala Babáka	87
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	89

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 725 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše 91
Usnesení schváleno (č. 1329).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

86. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - první čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	92
Řeč poslankyně Ivany Weberové	94
Řeč poslance Jana Chvojky	95
Řeč poslance Jiřího Paroubka	95
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	96
Řeč poslance Daniela Korteho	97
Řeč poslance Jana Chvojky	99
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	100
Řeč poslance Stanislava Křečka	101
Řeč poslance Jana Chvojky	101
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	101
Řeč poslance Daniela Korteho	102
Řeč poslance Borise Štátného	102

Řeč poslance Michala Babáka	103
Řeč poslankyně Ivany Weberové	104
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
Řeč poslance Jiřího Paroubka	104
Řeč poslance Jana Chvojky	105
Řeč poslankyně Ivany Weberové	105
Usnesení schváleno (č. 1330).	
Řeč poslance Petra Tluchoře	106
87. Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 760/ - první čtení	
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	107
Řeč poslankyně Ivany Weberové	107
Usnesení schváleno (č. 1331).	
88. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	109
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Miroslava Petráně	112
Řeč poslance Jiřího Paroubka	112
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	113
Řeč poslance Miroslava Petráně	114
Usnesení schváleno (č. 1332).	
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	114

89. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2009 Sb., a zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 719/ - první čtení	
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	115
Řeč poslance Marka Bendy	118
Řeč poslance Jana Chvojky	119
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	120
Řeč poslance Marka Bendy	121
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	121
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	123
Řeč poslance Miroslava Váni	124
Usnesení schváleno (č. 1333).	
91. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - první čtení	
Řeč senátora Tomáše Grulichy	125
Řeč poslance Václava Baštýře	125
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	125
Řeč poslance Miroslava Opálky	126
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	126
Řeč poslance Jiřího Štětiny	126
Řeč poslance Petra Braného	127
Řeč poslance Stanislava Humla	127
Řeč poslance Michala Janka	128
Řeč poslance Roma Kostřici	128
Usnesení schváleno (č. 1334).	
Řeč poslance Jana Vidíma	129

24. října 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	131
Řeč poslance Václava Votavy	131
Řeč poslance Igora Svojáka	132

2. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 812/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	133
Řeč poslance Pavla Suchánka	134
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	134
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	135
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	138
Řeč poslance Michala Doktora	139
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	139
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	142
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	143
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	145
Řeč poslance Jeronýma Tejce	146
Řeč poslance Václava Votavy	146
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	147
Řeč poslance Jiřího Paroubka	148

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Ladislava Šincla	155
Řeč poslance Jiřího Dolejše	159
Řeč poslance Michala Babáka	165
Řeč poslance Václava Votavy	167
Řeč poslance Michala Babáka	168
Řeč poslance Antonína Sedi	168
Řeč poslance Břetislava Petra	169
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	171
Řeč poslance Jiřího Šlégra	172
Řeč poslance Víta Bárty	175
Řeč poslance Pavla Kováčika	177

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	178
Řeč poslance Pavla Suchánka	178
Usnesení schváleno (č. 1335).	

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	179
--	-----

45. Návrh poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavla Lukši	180
Řeč poslance Františka Dědiče	180
Řeč poslance Pavla Kováčika	181
Řeč poslance Pavla Lukši	181
Řeč poslance Jiřího Papeže	181
Usnesení schváleno (č. 1336).	

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	182
Řeč poslance Stanislava Polčáka	182
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	183
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	184
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	185
Řeč poslance Stanislava Polčáka	186
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	187
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	188
Řeč poslance Daniela Kortehe	189
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	189
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	190
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	190
Řeč poslance Romana Sklenáka	190

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon

č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	191
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	192
Řeč poslance Radima Jirouta	193
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	193
Řeč poslance Alfréda Michalíka	194
Řeč poslance Jiřího Štětiny	194
Řeč poslance Jiřího Petrů	195
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	195
Řeč poslance Jiřího Petrů	196
Řeč poslance Alfréda Michalíka	196
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	196

11. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	197
Řeč poslance Pavla Suchánka	198
Řeč poslance Jiřího Paroubka	198
Řeč poslance Ladislava Šincla	201
Řeč poslance Michala Doktora	205
Řeč poslance Michala Babáka	208
Řeč poslance Borise Štastného	209
Řeč poslance Michala Babáka	212
Řeč poslance Viktora Paggia	213
Řeč poslance Pavla Suchánka	213
Řeč poslance Ladislava Šincla	213
Řeč poslance Michala Babáka	214
Řeč poslance Borise Štastného	214
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	215
Řeč poslance Marka Šnajdra	215
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	215

25. října 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Ivana Ohlídala	218
Řeč poslankyně Anny Putnové	219

129. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Břetislava Petra	220
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	224
Řeč poslance Břetislava Petra	228
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	231
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	239
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	240
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	240
Řeč poslance Miroslava Váni	241

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

93. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010 /kód dokumentu 11066/12, KOM(2012) 280 v konečném znění/ /sněmovní tisk 820-E/

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	242
Řeč poslance Jana Kubaty	244
Řeč poslankyně Dany Váhalové	246
Řeč poslance Jana Bauera	247
Řeč poslance Jana Kubaty	248
Řeč poslankyně Dany Váhalové	248
Řeč poslance Václava Mencla	249
Řeč poslance Josefa Smýkala	250
Usnesení schváleno (č. 1337).	

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 761/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	250
Řeč poslance Borise Štátného	252
Řeč poslance Jana Klána	257
Řeč poslance Marka Šnajdra	258
Řeč poslance Jiřího Skalického	260
Řeč poslance Roma Kostřici	262
Řeč poslance Jiřího Štětiny	263
Řeč poslance Pavla Holíka	264
Řeč poslance Marka Šnajdra	265
Řeč poslance Jiřího Koskuby	266
Řeč poslance Borise Štátného	269
Řeč poslance Jaroslava Krákory	269
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	270
Řeč poslance Borise Štátného	270
Usnesení schváleno (č. 1338).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

130. Ústní interpelace

Řeč poslance Jiřího Paroubka	272
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	272
Řeč poslance Václava Klučky	275
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	276
Řeč poslance Břetislava Petra	277
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	278
Řeč poslankyně Jany Fischerové	280
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	280
Řeč poslance Antonína Sedi	283
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	283
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	286
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	287

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	290
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	290
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	292
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	296
Řeč poslance Josefa Šenfelda	296
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	297
Řeč poslance Antonína Sedi	299
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	299

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Josefa Tancoše	301
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	302
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	304
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	305
Řeč poslance Václava Klučky	306
Řeč poslance Jiřího Petru	307
Řeč poslankyně Jany Drastichové	307
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	308
Řeč poslance Jiřího Paroubka	310
Řeč poslance Milana Štovička	311
Řeč poslance Antonína Sedi	312
Řeč poslance Jiřího Paroubka	312
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	313
Řeč poslance Petra Hulinského	315
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	316
Řeč poslance Václava Klučky	319

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	319
Řeč poslance Václava Klučky	320
Řeč poslance Josefa Tancoše	320
Řeč poslance Václava Klučky	321
Řeč poslance Antonína Sedi	322
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	322
Řeč poslance Josefa Tancoše	325
Řeč poslance Václava Klučky	326
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	326
Řeč poslance Antonína Sedi	327
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	328
Řeč poslance Václava Klučky	330

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	331
---	-----

26. října 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Skalického	333
Řeč poslance Stanislava Polčáka	334
Řeč poslance Radima Fialy	334
Řeč poslance Jana Husáka	335
12. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové–Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - druhé čtení	
Řeč poslance Pavla Béma	336
Řeč poslance Igora Svojáka	341
Řeč poslance Františka Dědiče	342
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	342
Řeč poslance Jiřího Rusnoka	342
Řeč poslance Borise Štašného	343
Řeč poslance Jiřího Skalického	346
Řeč poslance Michala Janka	347
Řeč poslance Igora Svojáka	348
Řeč poslance Jiřího Rusnoka	348
Řeč poslance Jana Bureše	348
Řeč poslance Jiřího Skalického	349
Řeč poslance Igora Svojáka	350
Řeč poslance Pavla Béma	350

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	352
Řeč poslance Tomáše Úlehly	353
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	356
Usnesení schváleno (č. 1339).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	357
Usnesení schváleno (č. 1340 – 1. část).	

Řeč poslance Tomáše Úlehly	358
Řeč poslance Pavla Kováčika	359
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	359
Řeč poslance Tomáše Úlehly	360
Řeč poslance Josefa Nekla	360
Usnesení schváleno (č. 1340 – 2. část).	

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 717/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	361
Řeč poslance Václava Baštýře	363

Řeč poslance Jeronýma Tejce	364
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	364
Řeč poslance Jeronýma Tejce	365
Řeč poslance Romana Váni	365
Řeč poslance Václava Baštýře	366
Řeč poslance Miroslava Opálky	366
Řeč poslance Josefa Smýkala	367
Řeč poslance Karla Šidla	368
Řeč poslance Václava Baštýře	369
Usnesení schváleno (č. 1341).	

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	370
Řeč poslance Marka Šnajdra	371
Řeč poslance Jiřího Skalického	372
Řeč poslance Marka Šnajdra	373
Usnesení schváleno (č. 1342).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

38. Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Štátného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	374
Usnesení schváleno (č. 1343 – 1. část)	

Řeč poslance Jiřího Skalického	376
Usnesení schváleno (č. 1343 – 2. část).	

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	377
Řeč poslance Stanislava Humla	378
Usnesení schváleno (č. 1344).	

15. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	379
Řeč poslankyně Jany Suché	380

13. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Soni Markové	380
Řeč poslance Marka Šnajdra	381

30. října 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	383
Řeč poslance Petra Skokana	384

6. listopadu 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	386
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	387
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	387

Řeč poslance Víta Bárty	387
Řeč poslance Vladislava Vilímce	392
Řeč poslankyně Patricie Kotalíkové	392
Řeč poslance Romana Váni	393
Řeč poslance Jana Farského	393
Řeč poslance Ivana Ohlídala	393
Řeč poslance Jana Husáka	394
Řeč poslance Igora Svojáka	394
Řeč poslankyně Anny Putnové	394
Řeč poslance Michala Babáka	394
Řeč poslance Pavla Hojdy	395
 133. Návrh poslanců Pavola Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - druhé čtení	
Řeč poslance Pavola Lukši	398
Řeč poslance Františka Dědiče	399
Řeč poslance Jiřího Papeže	399
Usnesení schváleno (č. 1345).	
 134. Návrh nového časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 4308/	
Řeč poslance Pavla Suchánka	400
Usnesení schváleno (č. 1346).	
 73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - první čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	401
Řeč poslance Vladislava Vilímce	402
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	403

Řeč poslance Vladislava Vilímce	406
Usnesení schváleno (č. 1347).	
 36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - první čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	407
Řeč poslankyně Patricie Kotalíkové	409
Řeč poslance Jiřího Paroubka	410
Řeč poslance Jiřího Štětiny	411
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	412
Usnesení schváleno (č. 1348).	
 61. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb. /sněmovní tisk 709/ - první čtení	
Řeč poslance Rudolfa Chlada	413
Řeč poslance Františka Laudáta	414
Řeč poslance Jeronýma Tejce	414
Řeč poslance Karla Černého	415
Řeč poslance Stanislava Humla	418
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Antonína Sedi	423
Řeč poslance Václava Klučky	424
Řeč poslance Petra Braného	426
Řeč poslance Borise Štastného	428
Řeč poslance Jeronýma Tejce	429
Řeč poslance Zdeňka Boháče	430
Řeč poslance Romana Váni	431
Řeč poslance Jiřího Štětiny	434
Řeč poslankyně Jany Černochové	434
Řeč poslance Stanislava Humla	435
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	435
Řeč poslance Borise Štastného	435

Řeč poslance Jeronýma Tejce	436
Řeč poslance Jana Bureše	436
Řeč poslance Jiřího Dolejše	436
Řeč poslance Rudolfa Chlada	437
Řeč poslance Františka Laudáta	437
Řeč poslance Stanislava Humla	438
Usnesení schváleno (č. 1349).	
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	439
Řeč poslance Rudolfa Chlada	439
Řeč poslance Františka Laudáta	439
16. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) /sněmovní tisk 624/ - druhé čtení	
Řeč poslance Ivana Ohlídala	440
Řeč poslance Zdeňka Boháče	441
Řeč poslance Pavla Béma	441
Řeč poslance Antonína Sedi	442
Řeč poslance Ivana Ohlídala	443
Řeč poslankyně Anny Putnové	443
Usnesení schváleno (č. 1350).	
18. Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	444
Řeč poslankyně Jany Suché	445
Řeč poslance Milana Urbana	445
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	446
Řeč poslance Jeronýma Tejce	447
Řeč poslance Michala Babáka	448
Usnesení schváleno (č. 1351).	

19. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	450
Řeč poslance Viktora Paggia	451

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

20. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	453
Řeč poslance Viktora Paggia	453
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	

Sloučená rozprava k bodům 19 a 20

Pokračování v projednávání bodu

19. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 1352).

Pokračování v projednávání bodu

20. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 1353).

Řeč poslance Petra Gazdíka	454
Řeč poslance Pavla Kováčíka	455

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Radima Vysloužila	456
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	457
Řeč poslance Petra Tluchoře	457
Řeč poslance Marka Šnajdra	457
Řeč poslance Ivana Fuksy	458
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	458
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	459
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	460

Slib poslanců

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	461
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	461
Řeč poslance Pavla Kováčika	461
Řeč poslance Josefa Šenfelda	462
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	462

103. Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - třetí čtení

Řeč poslance Ladislava Šincla	463
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	468
Řeč poslance Pavla Suchánka	468
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	468
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	471
Řeč poslance Romana Sklenáka	473
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	473
Řeč poslance Jana Vidíma	474
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	474
Řeč poslance Jana Bureše	478
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	478
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	478

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	479
------------------------------------	-----

Řeč poslance Adama Rykaly	485
---------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Vítězslava Jandáka	490
Řeč poslance Jiřího Dolejše	490

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Radka Johna	496
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	500
Řeč poslance Jiřího Dolejše	501
Řeč poslance Víta Bárty	502
Řeč poslance Ladislava Šincla	502
Řeč poslance Michala Babáka	502
Řeč poslance Antonína Sedi	504
Řeč poslance Radima Fialy	505
Řeč poslance Pavla Suchánka	506
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	507

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Pavla Suchánka	508
Řeč poslance Michala Haška	509
Řeč poslance Pavla Suchánka	510
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	513
Řeč poslance Pavla Kováčika	513
Řeč poslance Václava Votavy	513
Usnesení schváleno (č. 1354).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

4. Zákon, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/11/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	515
Řeč poslance Jana Čechlovského	518
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	518
Řeč poslance Romana Sklenáka	520
Řeč poslankyně Marty Semelové	520

Řeč poslankyně Ivany Levé	524
Řeč poslankyně Dany Váhalové	525
Řeč poslance Václava Votavy	528
Řeč poslance Antonína Sedi	530
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	531
Řeč poslance Jeronýma Tejce	532
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	532
Řeč poslance Jiřího Šlégra	533
Řeč poslance Martina Gregory	535
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	536
Řeč poslance Jana Čechlovského	537
Řeč poslance Petra Gazdika	541

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1355).

5. Zákon, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 584/7/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Pavla Stařka	542
Řeč poslance Stanislava Křečka	543
Řeč poslance Antonína Sedi	543
Řeč poslance Jana Chvojky	544
Řeč poslance Stanislava Polčáka	545
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	546
Řeč poslance Ivana Ohlídala	547
Řeč poslance Stanislava Humla	547
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	548
Řeč poslance Stanislava Křečka	548
Řeč poslance Jana Chvojky	548
Řeč poslance Ivana Ohlídala	549
Řeč poslance Jeronýma Tejce	549
Řeč poslance Stanislava Polčáka	551
Řeč poslance Jana Kubaty	552
Řeč poslance Pavla Stařka	553

Usnesení schváleno (č. 1356).

6. Zákon o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/5/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 555

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

7. Zákon o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/5/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 556

Sloučená rozprava k bodům 6 a 7

Řeč poslance Václava Votavy	557
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	559
Řeč poslance Jana Vidíma	561

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	561
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	565
Řeč poslance Františka Laudáta	570
Řeč poslance Romana Sklenáka	570
Řeč poslance Antonína Sedi	572
Řeč poslance Břetislava Petra	573
Řeč poslance Víta Bárty	576
Řeč poslance Michala Babáka	579
Řeč poslance Jana Husáka	579
Řeč poslance Jeronýma Tejce	579
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	579
Řeč poslance Pavla Kováčíka	580
Řeč poslance Jeronýma Tejce	581

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	581
Řeč poslance Pavla Kováčíka	581
Řeč poslance Víta Bárty	582

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

6. Zákon o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/5/ - vrácený prezidentem republiky

Usnesení schváleno (č. 1357).

Pokračování v projednávání bodu

7. Zákon o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/5/ - vrácený prezidentem republiky

Usnesení schváleno (č. 1358).

8. Návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	584
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	587
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	588
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	588
Řeč poslance Marka Bendy	589
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	589
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	589
Řeč poslance Viktora Paggia	592
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	592
Řeč poslance Pavla Kováčíka	592
Řeč poslance Jiřího Koskuby	593
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	954
Řeč poslance Josefa Dobeše	598
Řeč poslance Jiřího Krátkého	598
Řeč poslance Víta Bárty	599
Řeč poslance Jeronýma Tejce	599
Řeč poslance Jiřího Paroubka	600

Řeč poslance Miroslava Opálky	604
Řeč poslance Václava Klučky	612
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	612

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Ladislava Šinclá	617
Řeč poslance Pavla Ploce	620
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	622
Řeč poslance Břetislava Petra	623
Řeč poslance Michala Doktora	625
Řeč poslance Miroslava Opálky	626
Řeč poslance Michala Doktora	626
Řeč poslance Stanislava Humla	627
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	627
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	629
Řeč poslance Antonína Sedi	631
Řeč poslance Jeronýma Tejce	632
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	634
Řeč poslance Pavla Kováčíka	635
Řeč poslance Víta Bárty	636
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	637
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	637
Řeč poslance Petra Hulinského	638
Usnesení schváleno (č. 1359).	

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska

8. listopadu 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Radima Vysloužila	640
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	641
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	641
Řeč poslance Pavla Kováčíka	642
Řeč poslance Jana Vidíma	642
Řeč poslance Jaroslava Plachého	644

129. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	646
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	646
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	648
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	650
Řeč poslance Miroslava Váni	651
Řeč poslance Petra Hulinského	651
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	652

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	654
--------------------------------------	-----

119. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2011 (ve srovnání s rokem 2010) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2011 /sněmovní tisk 723/

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	655
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	657
Usnesení schváleno (č. 1360).	

121. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2011 /sněmovní tisk 795/

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	660
Řeč poslance Rudolfa Chlada	661
Řeč poslance Jana Vidíma	662
Usnesení schváleno (č. 1361).	

94. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh nařízení Rady, kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení Rady (EU) č. .../2012 o programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles 2020) na

nezúčastněné členské státy /sněmovní tisk 828-E/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	663
Řeč poslance Jana Bauera	664
Usnesení schváleno (č. 1362).	

95. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu /sněmovní tisk 645/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	665
Řeč poslance Robina Böhnische	666
Usnesení schváleno (č. 1363).	

96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Třetího dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání (Štrasburk, 10. listopadu 2010) /sněmovní tisk 673/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	667
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	667
Usnesení schváleno (č. 1364).	

131. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS) /sněmovní tisk 725/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	669
Řeč poslance Jana Hamáčka	669
Usnesení schváleno (č. 1365).	

97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti korupci (Mérida, 11. prosince 2003) /sněmovní tisk 787/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	671
Řeč poslance Pavla Holíka	671
Usnesení schváleno (č. 1366).	
98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracovaná na základě článku K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. května 1997) /sněmovní tisk 788/ - prvé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	672
Řeč poslankyně Lenky Andřýsové	672
Usnesení schváleno (č. 1367).	
99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. července 1995), Protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Dublin, 27. září 1996), Druhý protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 19. června 1997), a Protokol o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství Soudním dvorem Evropských společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 29. listopadu 1996) /sněmovní tisk 789/ - prvé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	674
Řeč poslankyně Jany Fischerové	675
Usnesení schváleno (č. 1368).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	
100. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou	

České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012 /sněmovní tisk 815/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	676
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	677
Usnesení schváleno (č. 1369).	

101. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 819/ - prvé čtení	
--	--

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	678
Řeč poslance Jana Bauera	678
Usnesení schváleno (č. 1370).	

Řeč poslankyně Jany Drastichové	679
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

130. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	680
Řeč poslance Ivana Ohlídala	681
Řeč poslance Jiřího Paroubka	682
Řeč poslance Antonína Sedi	683
Řeč poslance Ladislava Šincla	684
Řeč poslance Václava Votavy	685
Řeč poslance Františka Novosada	685
Řeč poslance Jiřího Štětiny	686
Řeč poslance Antonína Sedi	687
Řeč poslance Ivana Ohlídala	688

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	688
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Květy Matušovské	691
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	691
Řeč poslance Jiřího Petru	691
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	692
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	693
Řeč poslance Františka Novosada	696
Řeč poslance Ivana Ohlídala	696
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	697
Řeč poslance Antonína Sedi	698
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	699

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslankyně Ivany Řápkové	701
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	702
Řeč poslankyně Jany Drastichové	703
Řeč poslance Pavla Holíka	704
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	704
Řeč poslance Petra Skokana	706
Řeč poslance Vojtěcha Adama	708
Řeč poslance Petra Hulinského	708
Řeč poslance Víta Bárty	708
Řeč poslance Petra Zgarby	709
Řeč poslance Jiřího Paroubka	710
Řeč poslance Václava Votavy	711
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	711
Řeč poslance Petra Hulinského	714
Řeč poslance Víta Bárty	715
Řeč poslance Petra Skokana	716
Řeč poslance Antonína Sedi	716
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	717
Řeč poslance Jiřího Petru	720
Řeč poslankyně Jany Drastichové	720
Řeč poslance Jiřího Paroubka	721
Řeč poslance Antonína Sedi	721

9. listopadu 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	723
Řeč poslance Petra Gazdíka	723
Řeč poslance Jana Husáka	724
Řeč poslankyně Anny Putnové	724
Řeč poslance Ivana Ohlídala	724
Řeč poslance Igora Svojáka	724
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	724
Řeč poslance Jeronýma Tejce	725
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	725
Řeč poslance Petra Gazdíka	726
Řeč poslance Pavla Lukši	727
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	728
Řeč poslance Jana Husáka	728
Řeč poslankyně Anny Putnové	729
Řeč poslance Ivana Ohlídala	729

67. Návrh poslanců Jana Farského, Petra Gazdíka, Karolíny Peake, Jaroslava Plachého, Radka Johna, Jeronýma Tejce, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 740/ - první čtení

Řeč poslance Jana Farského	730
Usnesení schváleno (č. 1371 – 1. část)	

Řeč poslance Aleše Rádla	731
Řeč poslance Jaroslava Krupky	733
Usnesení schváleno (č. 1371 – 2. část).	

136. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	735
Řeč poslance Františka Laudáta	735
Řeč poslance Víta Bárty	735
Řeč poslance Michala Babáka	739
Řeč poslance Václava Votavy	740
Řeč poslance Jana Chvojky	742
Řeč poslance Borise Šťastného	743
Řeč poslance Jeronýma Tejce	745
Řeč poslance Víta Bárty	747
Řeč poslance Václava Votavy	747
Řeč poslance Stanislava Křečka	748
Řeč poslance Jana Chvojky	748
Řeč poslance Víta Bárty	748
Řeč poslance Jeronýma Tejce	752
Řeč poslance Ivana Ohlídala	752
Řeč poslance Borise Šťastného	753
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	753
Řeč poslance Víta Bárty	754
Řeč poslance Stanislava Polčáka	755
Řeč poslance Jana Chvojky	755
Řeč poslance Víta Bárty	755
Řeč poslance Jiřího Štětiny	756
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	757
Řeč poslance Radima Vysloužila	759
Řeč poslankyně Dany Váhalové	761
Řeč poslance Víta Bárty	761
Řeč poslance Michala Babáka	761

111. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma	762
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	763
Řeč poslance Pavla Kováčíka	764
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	765
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	767
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	768
Řeč poslance Jeronýma Tejce	769

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	770
Řeč poslance Daniela Korteho	770
Řeč poslance Petra Gazdika	770
Řeč poslance Víta Bárty	771
Řeč poslance Jiřího Koskuby	771
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	772
Řeč poslance Jiřího Štětiny	773
Řeč poslance Daniela Korteho	774
Řeč poslance Jiřího Paroubka	774
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	774
Řeč poslance Josefa Novotného st.	775
Řeč poslance Radka Johna	776
Řeč poslance Pavla Kováčíka	776
Řeč poslance Víta Bárty	777
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	777
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	778
Řeč poslance Víta Bárty	778
Řeč poslance Jeronýma Tejce	778
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	779
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	780
Řeč poslance Zbyška Stanjury	780
Řeč poslance Pavla Kováčíka	780
Řeč poslance Jana Vidíma	781
Řeč poslance Pavla Kováčíka	781
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	781
Řeč poslance Radka Johna	782
Řeč poslance Víta Bárty	782
Řeč poslance Jiřího Paroubka	784
Řeč poslance Václava Šlajse	784
Řeč poslance Jiřího Koskuby	785
Řeč poslance Jana Vidíma	785
Řeč poslance Václava Klučky	787
Řeč poslance Jana Vidíma	788
Usnesení schváleno (č. 1372).	

Řeč poslance Jana Vidíma	791
--------------------------------	-----

135. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Jana Vidíma	792
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

137. Návrh na volbu vedoucího Stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Řeč poslance Jana Vidíma 792

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 793

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

142. Návrh poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

137. Návrh na volbu vedoucího Stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Řeč poslance Jana Vidíma 794

Usnesení schváleno (č. 1373).

Pokračování v projednávání bodu

135. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Jana Vidíma 794

Usnesení schváleno (č. 1374).

Pokračování v projednávání bodu

142. Návrh poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - třetí čtení

Řeč poslance Františka Dědiče 795

Usnesení schváleno (č. 1375).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
23. října 2012 ve 14.03 hodin
Přítomno: 197 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 47. schůzi Poslanecké sněmovny a vítám vás na ní.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 47. schůze dne 11. října 2012. Pozvánka vám byla rozeslána 12. října 2012.

Prosím nejprve, abyste se všichni přihlásili vašimi identifikačními kartami, a já vám sdělím, kdo má kartu náhradní. Pan poslanec Michal Hašek – náhradní karta číslo 32, pan poslanec Jan Hamáček – náhradní karta číslo 36, pan poslanec Marek Šnajdr – náhradní karta číslo 50, pan poslanec Adam Rykala – náhradní karta číslo 38. Tolik k náhradním kartám.

Slib poslanců

Dámy a pánové, než přistoupíme k programu 47. schůze, chtěla bych vás informovat, že 20. října letošního roku, tedy 2012, zanikl poslanecký mandát Františku Bublanovi, Miladě Emmerové, Janu Látkovi a Ludkovi Jenišтови. Je proto třeba učinit některé ústavní kroky a prvním z těchto ústavních kroků je slib nových poslanců.

Prosím tedy předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Bohuslava Sobotku, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl ústavou předepsaný slib, který páni poslanci složí do mých rukou. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně a páni poslanci, dne 20. října letošního roku byli zvoleni senátory poslanec František Bublan, poslankyně Milada Emmerová, poslanec Luděk Jeništa a poslanec Jan Látko. To znamená, že tímto dnem zanikl jejich poslanecký mandát. Současně dne 20. října letošního roku vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Petru Holečkovi, panu Václavu Koubíkovi, panu Václavu Šlajsovi a panu Petru Zgarbovi.

Mandátový a imunitní výbor na své 38. schůzi dnešního dne přijal usnesení číslo 136, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 6 písm. f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Františku Bublanovi, paní Miladě Emmerové, panu Ludku Jenišтови a panu Janu Látkovi. Současně výbor konstatoval, že na takto uvolněné poslanecké mandáty nastupují náhradníci pan Petr Holeček, pan Václav Koubík, pan Václav Šlajs a pan Petr Zgarba. Všem jmenovaným vznikl dne 20. října le-

tošního roku mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí pan Petr Holeček, pan Václav Koubík, pan Václav Šlajs a pan Petr Zgarba poslanecký slib.

Prosím pány poslance, aby předstoupili před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby přijala slib nových poslanců.

Prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste povstali. (Poslanci v lavicích povstávají a předsedkyně předstupuje před poslance.)

Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vychovávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Noví poslanci podávají ruky předsedkyni a slovem „slibuji“, poté i podpisem stvrzují svůj slib.) Děkuji.

Vážení páni poslanci, blahopřeji vám. (Poslanci tleskají a usedají do svých lavic.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, i já bych chtěla popřát našim novým kolegům v práci, která je před námi, mnoho úspěchů a přivítat je mezi námi.

Nyní budeme pokračovat dalším potřebným krokem z úvodu schůze, tedy určením dvou ověřovatelů. Navrhují, abychom jimi určili paní poslankyni Gabrielu Peckovou a paní poslankyni Martu Semelovou. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů schůze. (Nikdo se nehlásil.)

Nemá-li, zahajují hlasování číslo 1. Táhá se, kdo je pro, aby se ověřovatelkami staly tyto dvě naše paní kolegyně. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přítomno 174, pro 148, proti nikdo. Konstatoji tedy, že jsme ověřovatelkami 47. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Gabrielu Peckovou a paní poslankyni Martu Semelovou.

Oznamuji, že pan poslanec Michal Babák má náhradní kartu číslo 55.

Nyní se dostáváme k omluvám z dnešní schůze. Omluvy, které mi byly předloženy k této chvíli: Z poslanců se omlouvají Vlasta Parkanová – zahraniční cesta, Josef Novotný starší – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají Pavel Dobeš – zahraniční cesta, Leoš Heger od 15 do 17 hodin – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg od 17 hodin – pracovní důvody. Ale pana ministra Pavla Dobeše zde vidím, takže ta omluva neplatí, pan ministr je přítomen.

Paní poslankyně Schejbalová má náhradní kartu číslo 56.

To byly omluvy.

Přistoupíme ke stanovení pořadu 47. schůze. Návrh, jak již jsem řekla, byl uveden na pozvánce.

Nejprve bych vás chtěla seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní dopolední grémium Poslanecké sněmovny. Návrhů je celkem pět.

První – vyřadit z programu 47. schůze bod 93 návrhu pořadu, sněmovní tisk 721, v prvním čtení. Je to na žádost místopředsedkyně Senátu Aleny Palečkové.

Za druhé – vyřadit z programu schůze bod 131, sněmovní tisk 796, na žádost předsedy zemědělského výboru pana poslance Pavla Lukši.

Za třetí – zařadit pevně bod 133 návrhu pořadu, je to sněmovní tisk 806, na čtvrtek 1. listopadu v 11 hodin. Činíme tak na žádost místopředsedkyně petičního výboru paní poslankyně Hany Orgonikové.

Čtvrtým návrhem je pevně zařazení bodu číslo 34, sněmovní tisk 823 v prvním čtení, na pátek 26. října po již pevně zařazených bodech Ministerstva dopravy, to je jako pátý bod. Je to vyhovění žádosti ministra dopravy Pavla Dobeše.

Posledním návrhem grémia je pevně zařazení bodu 88, sněmovní tisk 710 v prvním čtení, na dnes, na úterý 23. 10., před již pevně zařazený bod 89.

Dále bych vás chtěla informovat, že v neděli 28. října bude v prostorách Sněmovny probíhat den otevřených dveří, a proto si, prosím, všechny materiály, tak jak jindy, uschovejte. Jinak vás musím upozornit, že bude skartováno, co necháte na lavicích.

Teď se vracíme k pořadu schůze. Mám zde několik přihlášek. Nejprve s přednostním právem žádá o vystoupení paní poslankyně Kateřina Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych zde chtěla za Věci veřejné vystoupit s požadavkem na předložení nového bodu této schůze. Tento bod by se jmenoval Vysvětlení lživých veřejných výroků ministra práce a sociálních věcí Drábka a důvodů k uzavření smlouvy mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou, jednoznačně znevýhodňující stát.

Ministr práce a sociálních věcí Drábek, který je sice v tuto chvíli v demisi, a jeho první náměstek, který je trestně stíhán, jsou plně zodpovědní za zcela nevýhodnou smlouvu, která byla uzavřena mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou na dodávku sKaret. Tato smlouva de facto zavádí privatizaci veřejné moci. Ministerstvo práce a sociálních věcí se v ní zavazuje, že bude vyvíjet veškeré maximální úsilí pro to, aby byla učiněna i změna legislativy tak, aby Česká spořitelna se stala,

dalo by se říci, dvorním dodavatelem všech dávek, včetně starobních důchodů, občanům České republiky.

Já bych chtěla zdůraznit, že ministr Drábek veřejně lhal, a veřejně lhal nejenom nám jako politickým partnerům, nejenom nám jako tehdejšímu koaličním partnerům, když ještě Věci veřejné byly součástí koalice, ale lhal celé veřejnosti, když říkal, že sKarty nebudou sloužit k výplatě starobních důchodů. Kdokoli se podívá na smlouvu, která je uveřejněna na stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí, zjistí, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí zavázalo k tomu, že přes sKarty půjde 98 % dávek včetně penzí. Jedinou výjimkou, která je učiněna v této smlouvě, jsou dávky, které by vznikly v případě nenadálých živelních pohrom.

Já bych chtěla zdůraznit, že v tuto chvíli přes sKarty má procházet zhruba 80 mld. korun, které budou vypláceny v souvislosti se sociálními dávkami. Pokud by bylo přikročeno k tomuto kroku, to znamená k tomu, aby byly přes sKarty vypláceny také důchody, znamenalo by to dalších zhruba 360 mld. korun, které by prošly přes Českou spořitelnu občanům České republiky. Jinými slovy, zhruba 440 mld. To je opravdu byznys, který by se jistě líbil mnoha jiným bankovním domům.

Víte, že v tuto chvíli tuto spornou smlouvu, toto celé výběrové řízení navíc šetří antimonopolní úřad. To znamená, že je vůbec ve hvězdách, jak dopadne. Pokud ale dopadne, je zcela jednoznačné, že zde je závazek, a to na dvanáct let, po tři po sobě jdoucí volební období, do roku 2024, že Ministerstvo práce a sociálních věcí, ať už v křesle ministra práce a sociálních věcí usedne kdokoli, nezmění podmínky této smlouvy. To znamená, že zde se Česká republika, zde se stát zavázal, že jednoznačně starobní důchody, veškeré dávky, 98 % výdajů, de facto veškeré mandatorní výdaje Ministerstva práce a sociálních věcí půjdou přes sKarty.

Ráda bych zdůraznila, že po prostudování této smlouvy navíc zjistíte, že de facto tuto smlouvu opravdu není možné vypovědět. Důvody, pro které by Ministerstvo práce a sociálních věcí mohlo tuto smlouvu vypovědět, nejsou explicitně a jasně v této smlouvě zakotveny. To znamená, není tam jasně řečeno, za jakých podmínek může Ministerstvo práce a sociálních věcí tuto smlouvu vypovědět. Je tam velmi vágně řečeno, že do měsíce po uzavření této smlouvy – připomeňme si, že tato smlouva už byla dávno podepsána, byla dávno signována, jak říkám, trestně stíhaným náměstkem Šiškou, ministrem práce v demisi – tak teprve měsíc po podepsání této smlouvy se jaksí ústně měli dohodnout, či nevím jak, protože to není součástí této smlouvy, zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí s Českou spořitelnou, za jakých případných podmínek by došlo k vypovědi této smlouvy.

Takže zdůrazňuji, jednostranně výhodná smlouva, zvyhodňující jeden soukromý subjekt, jeden bankovní dům.

Musíme si uvědomit, že pakliže Ministerstvo práce a sociálních věcí se zavázalo k tomu, že vyvine veškeré maximální úsilí, aby došlo ke změně legislativy, to znamená, aby se změnila legislativa tak, aby mohly být důchody vypláceny přes sKarty, tak se skutečně dostáváme do situace, kdy jsou popírány demokratické principy v této zemi. To znamená, že kdykoliv do budoucna se může stát, že jakékoliv ministerstvo, jakýkoliv resort, či dokonce snad jednotliví poslanci, zkrátka jakýkoliv zákonodárce, mohou za úplatu či bez úplaty uzavírat jakési smlouvy se soukromými subjekty, ve kterých se budou do budoucna zavazovat k tomu, že tak či onak změní či nezmění legislativu v České republice.

Za myšlenku privatizovat státní moc bankám musí nést vláda zodpovědnost. TOP 09 nese zvláště zodpovědnost za snahu podporovat monopolní bankovní subjekt, který zbohatne za zprivatizovaném systému sociální pomoci, a to navíc subjekt, u něhož má tato strana svůj účet.

Nikdo nemůže v tuto chvíli, dámy a pánové, vyloučit riziko arbitráže. Jak jsem říkala, tato smlouva je prakticky nevypověditelná. A co hůř – to, čím se tady ministr práce a sociálních věcí kasal a co tady vlastně před námi jako před zákonodárci uváděl jako největší klad sKaret, tedy to, že sKarty Česká spořitelna dělá pro Ministerstvo práce a sociálních věcí a služby s tím spojené zdarma, toto je také další lež. V této smlouvě je jednoznačně řečeno, že Česká spořitelna má nárok do budoucna si nárokovat u Ministerstva práce a sociálních věcí finanční kompenzaci za sKarty.

A pozor! Minimálně třikrát či čtyřikrát v této smlouvě je uvedeno, že Česká spořitelna uzavírá tuto smlouvu pouze pod podmínkou a pouze v dobré víře, že 98 % výdajů, tedy těch zhruba 440 mld. korun, půjde v budoucnu přes sKarty. Jinými slovy, pokud jimi půjde těch pouhých 80 mld. korun, tak jak je to v tuto chvíli a tak jak to umožňuje legislativa, je možné, že v budoucnu Česká spořitelna, pokud budoucí ministr práce a sociálních věcí nevyvine ono maximální úsilí, o kterém se hovoří v té smlouvě, tak že Česká spořitelna si bude nárokovat kompenzaci finančních výdajů spojených s výdajem sKaret. To je to minimální, co se může stát. To maximální, co se může stát, je to, že potom bude hrozit České republice arbitráž, to maximální, co se může stát kromě toho, že jeden bankovní dům bude mít ten ohromný luxus, že na jeho účtu bude ležet 440 mld. korun a že přes něj poteče 440 mld. korun, tak se stane také to, že starobní důchodci, důchodci, kteří nikdy nepoužívali platební karty, budou donuceni na základě této smlouvy používat platební karty.

Já toto považuji za zcela skandální a považuji za zcela správné, aby se zde dnes ministr práce a sociálních věcí zpovídal z této nevýhodné smlouvy. Takže, dámy a pánové, já prosím, abyste podpořili zařazení tohoto bodu, abyste podpořili zařazení bodu Vysvětlení lživých veřejných výroků ministra Drábka a důvodů k uzavření smlouvy mezi MPSV a Českou

spořitelnou, jednoznačně znevýhodňující stát. Já prosím, aby tento bod byl zařazen jako první bod této schůze.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, v první řadě mi dovoluji se omluvit za návrhy nad rámec dohody na grémiu, nicméně si dovoluji je zde nyní přednést.

V prvním se jedná o žádost podpory na zařazení prováděcího zákona k rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, a to jako první bod druhých čtení. Jedná se o bod 11, tisk 252.

A dále bod číslo 65, tisk 715, transparentní vlastnictví firem, zařadit jako první bod prvních čtení.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. A nyní pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji vám. Přeji vám dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych požádal také o zařazení bodu.

Téma, které tady otevřela paní kolegyně Kateřina Klasnová, já jsem avizoval na tiskové konferenci, že tady otevřu. Takže jsem si se zájmem vyslechl jej výklad a musím vám říct, že jakkoli argumentace, kterou použila, mi připadá v podstatě přesná, já bych ji pouze doplnil. Tak pouze nesouhlasím s tím závěrem, který tady řekla paní poslankyně, která řekla, že by chtěla, aby Sněmovna vyslechla informaci nebo zprávu pana ministra Drábka. Já bych modifikoval její návrh a podal bych návrh v pozměněné podobě, protože vám řeknu, že mě v této chvíli názor pana ministra Drábka příliš nezajímá. Já chci požádat, aby v tomto bodu – a vysvětlím proč – nám podal informaci premiér Petr Nečas, protože mně teď nejde o nějaké informace. Ta smlouva, o které tady kolegyně Klasnová začala mluvit, je podle mě...

Tady jde přece daleko o víc než o nějaké informace ministra práce a sociálních věcí na odchodu, který má prvního náměstka ve vazbě. Tady jde o smlouvu, která je podle mě skutečně něčím neslýchaným. Pokud jste ji neměli, já vám ji tady ukazuji, tady ji mám. (Ukazuje smlouvu.) Je to smlouva mezi Českou spořitelnou a Ministerstvem práce a sociálních věcí, smlouva podepsaná prvním náměstkem panem Šíškou. A já vám přečtu podle mě velice významnou pasáž té smlouvy, protože jste ji možná všichni

nečetli: „Česká spořitelna při uzavírání této smlouvy vychází z očekávání, že ministerstvo plánuje prostřednictvím karty provádět výplatu důchodů, případně další podobné převody peněžních prostředků. Ministerstvo vynaloží maximální úsilí směřující k tomu, aby i v těchto případech byla karta použita pro realizaci výplat důchodů a podobných převodů peněžních prostředků vyplácených orgány státní správy.“ Výslovně se tady mluví o tom, že ministerstvo vyvine maximální úsilí, aby touto kartou se prováděla výplata důchodů. Dokonce se říká: „ministerstvo se zavazuje nevyvíjet žádnou činnost, která by mohla vést k provádění výplaty dávek prostřednictvím systému administrace v rozsahu menším než 98 % objemu vyplácených dávek“. To je doslovná citace z této smlouvy.

V této chvíli, přátelé, najdete si web Ministerstva práce a sociálních věcí a v této chvíli na tom webu najdete informaci, že tato karta bude sloužit pouze pro výplatu nepojistných dávek. V této chvíli se v této zemi na webu Ministerstva práce lze, že se to důchodů netýká. A mohl bych vyhledat, to bylo prohlášení pana ministra Drábka v televizi 15. 9. 2011, kdy řekl: Já jsem nic takového neřekl, velmi zkresleně tohle prezentovala Mladá fronta Dnes, která tomu dala titulky, že důchodci budou chodit k bankomatům. Nic takového není na pořadu dne, o ničem takovém se v tuto chvíli ani neuvažuje. Toto řekl pan ministr 15. 9. 2011 a v lednu se podepsala náměstkem Šiškou tato smlouva. On řekl v listopadu, že se o ničem takovém neuvažuje, a dva měsíce poté jeho náměstek Šiška podepsal smlouvu, kterou jsem vám přečetl. To je horší než špatná politika. To je prostý podvod! (Potlesk v levé části sálu.)

Přátelé, toto je podvod na 2 870 000 občanů této země, za které v této chvíli tady mluvím. Já mluvím za 2 870 000 důchodců, které velice zajímá toto téma, které my tady řešíme, že totiž pan Drábek se svým kumpánem Šiškou tady nahání stařečky a stařenky k bankomatům. Stařečky a stařenky žene k bankomatům! On jim říká: Vy si to prostě budete muset vybírat, protože já jsem se na tom domluvil, podepsal jsem to.

Kde bylo učiněno politické rozhodnutí o tom, že důchody budou podávány přes sKarty? Já se ptám, kde bylo to politické rozhodnutí učiněno? Jestliže to podepsal první náměstek Šiška a pan ministr Drábek o tom nevěděl, tak pokud o tom pan ministr Drábek nevěděl, když to v televizi říkal, tak je to nebezpečný pracovník Jaroslava Haška a měl by být vyměněn do minuty, když takovouto věc nevěděl. Pokud to věděl a účastnil se toho podvodu, tak by měl pan premiér Nečas předvést to, co tak skvěle předvedl při odvolání ministra Pospíšila, to je okamžité odvolání ministra pro naprosto hrubé selhání a podvod na občanech této země. Já si myslím, že nejenže je to podvod. Já se domnívám, že tady skutečně jsou naplněny podstaty trestných skutků – správy cizího majetku, zneužití postavení veřejného činitele. To je všechno, co je tady podle mě v sázce!

Ministr Drábek, který je sice ministrem na odchodu, nemá nárok zůstat ani minutu na tomto ministerstvu, jak pokud nevěděl, tak v případě, pokud věděl a vědomě klamal občany.

Já se domnívám, že tohle je skutečně mimořádná situace, a jsem přesvědčen, že se jí Sněmovna musí zabývat, protože v této smlouvě se říká, že každý další ministr, který usedne na křeslo ministra práce a sociálních věcí, musí po dvanáct let vyvíjet maximální úsilí v tom smyslu, jak to podepsal pan Šiška, ve věci výplaty důchodů, dávek až do 98 %. Kterýkoli ministr je tím vázán. O tom jsme opravdu nic nevěděli, že všichni další jsou takto zavazováni k naplňování této smlouvy.

Mimochodem, pro mě je skandál i to, že Česká spořitelna na takovouto smlouvu přistoupila. Dokonce i tam si myslím, že je vážné selhání. Protože jak je možné, že přistoupila na smlouvu, kde jednoznačně ten, kdo podepisuje, překračuje kompetence, které má? Přece není možné takovýmto způsobem zacházet s veřejnými prostředky. Bez politického rozhodnutí dávat takovéto závazky soukromé společnosti! Mně to připadá naprosto nepřijatelné! Jestli Sněmovna připustí něco takového, jestli se nebudeme o tomhle bavit, tak si Sněmovna koleduje o to, aby neměla smysl.

Já se tedy přimlouvám za to, aby skutečně byl zařazen ten bod, tak jak ho navrhla paní Kateřina Klasnová, jenom bych se přimlouval za modifikaci. Já jsem navrhl jiné znění toho bodu. Obracím se na premiéra Petra Nečase a žádám premiéra Nečase, aby podal Sněmovně informaci, jak bude čelit hrozbě, která vyplývá ze smlouvy uzavřené mezi Českou spořitelnou a státem ve věci sKarty. A to proto, protože jsem přesvědčen, že to není, přátelé, nějaká deklarace. Toto je obchodní smlouva.

Pokud nebudou naplněny závazky obchodní smlouvy, tak samozřejmě to pak znamená náhrada škody a ušlý zisk. Nebudu tady kalkulovat, co představuje ušlý zisk v tomto případě pro Českou spořitelnu. To se tady neodvážím vypočítat. Ale znamená to, že neplnění závazků těmi, co přijdou, i dalšími ministry, k tomu, co tady pan Šiška podepsal, znamená i ohrožení České republiky konkrétně – finančně, hmotně. Takhle to prostě je z obchodního práva a tyhle důsledky prostě padají na všechny, kteří se na tom podílejí. A já se na tom tedy podílet nehodlám!

Proto jsem přesvědčen, že v této věci musíme zaujmout jasné stanovisko a navrhuji tedy, abychom bodem pod názvem, který jsem navrhl, zahájili sněmovnu, jako prvním bodem, doufám, že se na mě paní Klasnová nebude zlobit, že takto modifikuji její návrh, nebo možná bude trvat na svém. Ale já bych chtěl, aby to byl premiér Nečas, který podá informaci, jak bude čelit té hrozbě, která plyne z této smlouvy a která podle mě znamená vážně poškodit Českou republiku. To je tedy má podoba návrhu.

A teď mi ještě dovozte, abych navrhl druhý bod, když už tady jsem, který jsem chtěl navrhnout poté, ale když už, tak to spojím. Já bych zároveň

chtěl požádat premiéra Petra Nečase, aby podal na této schůzi informaci o jednání Rady, o jednání Evropské rady, kterého se účastnil v závěru minulého týdne, vzhledem k tomu, že i tady pro mě v souvislosti s vystoupením České republiky vyplývá celá řada otázek.

Já bych chtěl připomenout, že je mi známo, že předseda Evropské komise (správně rady) pan Van Rompuy poslal všem členským státům Evropské unie dopis, to bylo v září tohoto roku, ve kterém byly položeny otázky, které se týkaly onoho projektu bankovní unie. Já nevím, jakým způsobem se s tím Česká republika vypořádala. Nevím, jak ty dotazy byly zodpovězeny, na schůzi evropského výboru v Poslanecké sněmovně, pokud vím, se ho účastnila dokonce – ani ne státní tajemník pan Belling – jen úřednice paní Pitrová, takže nám nikdo tady informace o tom, jak Česká republika se k bankovní unii staví, nepodal. Mně není známo, jakým způsobem Česká republika reagovala na sadu otázek, kterou dostala, stejně jako každá jiná země, od předsedy Evropské komise (správně rady) pana Van Rompuye. Jenom řeknu, že mě překvapilo vystoupení pana premiéra na této Radě proto, že jsme opět slyšeli, že Česká republika hrozí zavetováním a zablokováním vzniku evropské (bankovní) unie v rámci dohody členských zemí Unie. A mě to překvapilo proto, že jedním dechem pan premiér mluví o zablokování a jedním dechem říká, že nemá k dispozici celý návrh a celý projekt evropské bankovní unie, tak jak se má o něm jednat.

Mně to připadá jako chyba především proto, že bych přinejmenším počkal, až budou k dispozici všechny informace, a pak bych něčím vyhrožoval nebo říkal o stanovisku České republiky. Takhle mi to připadalo takové stereotypní, ten postoj České republiky, a charakteristické, že něco odmítáme ještě dříve, než je k dispozici celá podoba toho, o čem se má jednat. Mně připadá postoj Polska – které se opakovaně k těm integračním věcem hlásí, ať je to fiskální dohoda, nebo bankovní unie, ale pak u stolu jako někdo, kdo se toho chce účastnit, prosazuje často i tvrdé požadavky, až zásadně změní často i ten projekt – daleko efektivnější než postoj České republiky, která jakoby hlásí veto ještě dříve, než pan premiér dorazí do Bruselu.

Opakovaně si myslím, že to je postoj neefektivní, a jakkoli to téma podle mě stojí za debatu, tak mi připadá, že je to netaktické, postupovat tak, jak pan premiér na této Evropské radě předvedl. Ale tak se nedivíte, že to téma vzhledem k tomu, že jeho význam pro naši zemi podle mě je značný, je určitě téma, které bych také rád, kdybychom zařadili na jednání Poslanecké sněmovny. Prosím tedy, až budeme schvalovat pevné zařazení bodů dnes na tuto schůzi, abychom potom, co se pevně schválí ten první bod, doufám, který se týká sKarty, hlasovali také o zařazení zprávy premiéra Petra Nečase z jednání Evropské rady. Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Drábek chce reagovat. Upozorním jenom kolegy, že není rozprava k pořadu schůze, ovšem osobám s přednostním právem slovo udělit musí. Slovo má pan ministr.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já nezneužiji diskusi o programu schůze k tomu, abych vysvětloval to, z čeho jsem tady napadán. Jenom bych si dovilil dvě krátké poznámky.

Používat s velkou lehkostí slova jako lež nebo podvod je také znakem úrovně politické kultury. Prohlašuji, že jsem nelhal. Každý si může dohledat moje vystoupení, ať už z jara tohoto roku, nebo z léta loňského roku, kdy jsem se k tomuto tématu vyjadřoval. Fakticky chci uvést, že zadávací podmínky ve veřejné obchodní soutěži na provozovatele sKarty byly vyvěšeny na webu ministerstva 30. června 2011. Zadávací podmínky přezkoumal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, shledal je v pořádku. Na přelomu loňského a letošního roku byla podepsána smlouva, která už devět měsíců visí na webu. Dělat z toho téma teď je skutečně velmi zvláštní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihlášku k pořadu schůze – pan poslanec Jiří Paroubek, prosím. Informace pro kolegy, že je zde ještě deset přihlášek. Pan poslanec Paroubek, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chci navrhnout zařazení mimořádného bodu pod názvem Informace vlády o opatřeních proti daňovým únikům při prodeji lihovin a destilátů a k zajištění jejich prodeje bez metylalkoholu. Myslím, že by takovou zprávu, takovou informaci měl podat předseda vlády.

Na zářijové schůzi Sněmovny jsem dvakrát neúspěšně navrhl do programu zařazení bodu k problematice jedovatých lihovin obsahujících metanol. Tehdy jsem uvedl, že je zde patrné ohromné selhání státní správy, počínaje Policií ČR přes celní správu, potravinářskou inspekci, Českou obchodní inspekci až po hygienickou službu. Těžko hledat kdekoliv v zemích Evropské unie podobné selhání státu. Po propuknutí metanolové aféry jsme se dozvěděli, že 20 až 25 % v České republice vyrobených a prodávaných lihovin je produkováno z denaturovaného lihu rafinovaného savem. Z toho každoročně pocházejí daňové úniky v řádech miliard a tyto objemy občanů spotřebovaných nekvalitních lihovin vytvářejí latentně značný zdravotní problém, a tedy další výdaje státního rozpočtu tentokrát v oblasti zdravotnictví.

Vláda sestavila seznam opatření pod názvem Plán nulové tolerance černému trhu s lihovinami. Zdá se, že plán není jasně definován, některé

věci a některá opatření v něm chybějí, a to i záležitosti navrhované například výrobci lihovin či obchodníky. Tak například Petr Nečas sliboval, že stát bude přísněji kontrolovat dovoz metylalkoholu. V materiálu je však uvedeno – cituji: „Z analýzy Ministerstva financí vyplývá, že pohyb metylalkoholu není z hlediska černého trhu lihovin rozhodující.“ To je určitě zajímavý dílčí závěr z tohoto materiálu. Unie lihovarníků požadovala, aby stát zajistil stálý dohled celníků ve všech daňových skladech s lihovinami v Česku. V materiálu se objevuje v této souvislosti, že vláda nehodlá tuto záležitost provést. Stejně tak se vláda nezabývá například uplatněním registračních pokladen, což by měla být povinnost, které se dožadovali sami obchodníci. Ti by pak nemuseli nejspíš žádat o licence. Protože licence by v takovém případě, když by zde byly registrační pokladny s pamětí, byly zbytečné.

Myslím, dámy a pánové, že Sněmovna a česká veřejnost si zaslouží dostat podrobnou informaci o tom, jak chce vláda řešit kauzu, která si vyžádala již 30 obětí na lidských životech. Navrhují zařadit tento bod na této schůzi Poslanecké sněmovny ve čtvrtek po jedenácté hodině jako první bod.

Druhá záležitost, kterou chci navrhnout – aby na této schůzi Sněmovny podal předseda vlády Petr Nečas informaci o průběhu evropského summitu, který se konal v Bruselu v závěru minulého týdne.

Jak jsem pochopil, evropský summit se podle agentur zabýval několika otázkami. Tou první je takzvaná bankovní unie. Já o tom hovořím s určitou ironií. Podle agentur jsem se dozvěděl, že se například před odjezdem německé kancléřky Merkelové na toto téma, o jejím de facto mandátu na summitu Evropské unie, diskutovalo v Bundestagu, tedy ve Spolkovém sněmu, v dolní komoře německého parlamentu. (V sále je obrovský neklid a hluk!)

Takže první otázkou je takzvaná bankovní unie, jejíž obrysy, jak se z tisku dozvídáme, se zvolna ujasňují a která, jak se zdá, nebude uvedena v život dříve nežli v roce 2014.

Závěrem vlády podporované řadou pravicových ekonomů bylo vetovat tento návrh. Údajně proto, že bude znamenat ztrátu kontroly nad operacemi mezi českými filiálkami bank a jejich zahraničními mateřskými peněžními ústavami. Bylo to podle mého názoru trochu pokrytecké, protože ten, kdo se o problematiku bankovníctví zajímá, ví, že Česká národní banka před časem slíbila, že pohlídá, aby zahraniční banky do Česka nepodstrokovaly toxická aktiva, ze kterých by se hradily ztráty v českých bankách. Část řeckých dluhopisů totiž skončila, a proto o tom hovořím, bilanci Československé obchodní banky a Komerční banky. Kdepak se tam asi vzaly? Nemohlo to být bez vědomí České národní banky. Sofistikovanější obchody si vyhradily zahraniční centrály pro sebe, nakoupily mimo jiné

také řecké státní papíry a přesunuly je na své filiálky, tedy i do Česka. Celkový odliv peněz z České republiky v podobě dividend, úrokových výnosů a dalších plateb tohoto typu v posledních letech připomíná protrženou přehradu. Statisticky je jen tak mimochodem zachycován v bilanci výnosů v jedné části platební bilance běžného účtu. Od roku 2007 dosáhl, tedy za posledních pět let, v letech 2007 až 2011, neuvěřitelné sumy 1,34 bil. korun, tedy zhruba v rozsahu ročních příjmů státního rozpočtu. Podíváme-li se na obchodní bilanci, pak z jejích čísel vyplývá, že vytrvale vyvážíme více, nežli dovážíme, a k tomu ještě do zahraničí posíláme další peníze. A tyhle peníze, aby toho nebylo málo, si ještě k tomu půjčujeme.

Druhou otázkou, kterou se summit zabýval, byl možný vznik samostatného rozpočtu Evropské unie. Pan Rompuy má tuto otázku rozpracovat do mimořádného summitu Evropské unie dne 22. listopadu. Zajímala by mě pozice české vlády v této věci. Ostrá debata nejpozději na prosincovém summitu Evropské unie se čeká kolem schvalování nové finanční perspektivy Evropské unie na léta 2014 až 2020. I v tomto případě mě zajímá pozice české vlády. Připomínám, že před sedmi lety, kdy jsem jednání vedl já, získala Česká republika 30 mld. eur. Zajímalo by mě, jaký cíl má česká vláda v tuto chvíli právě v této otázce, která souvisí se státním rozpočtem a jeho možnostmi v letech 2014 až 2020.

Dámy a pánové, pokud tato vláda na této schůzi sněmovny skončí, a zdá se to být pravděpodobné, tyto závažné otázky musí někdo dále řešit. Myslím proto, že zařazení takového bodu je plně na místě.

Ve čtvrtek po 11. hodině jsem navrhl jako první bod zařadit informaci o metanolu, jako druhý bod navrhuji zařadit informaci o průběhu evropského summitu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana poslance Stanislava Grospiče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych obrátil pozornost ještě do jiné oblasti, než jsou nesmírně závažné sociální věci a otázky spojené s kartami na Ministerstvu práce a sociálních věcí, a sice k otázce, která je neméně závažná a dotýká se celého právního řádu a do velké míry i veřejnosti v České republice. (Hluk v sále je stále velký. Je velice špatně slyšet!)

Devátého listopadu loňského roku Poslanecká sněmovna schválila návrh nového občanského zákoníku, který posléze, po celé legislativní anabázi, byl 22. března letošního roku vyhlášen ve Sbírce zákonů. Zároveň byla stanovena legisvacanční doba, jejíž lhůta má vypršet k 31. 12. 2013, tak aby od 1. ledna 2014 nový občanský zákoník jako nový kodex soukromého

práva v České republice nabyt účinnosti. V této souvislosti stále více nabývají diskuse v rámci odborné veřejnosti, ale i veřejnosti laické, v poslední době podpořené i žádostí předsedů krajských soudů o nezbytnosti odkladu účinnosti této normy.

Dovolte, abych tedy navrhl nový bod do programu dnešní schůze Poslanecké sněmovny, a sice bod, jehož název by zněl Stanovisko vlády České republiky k žádosti krajských soudců na odklad účinnosti nového občanského zákoníku. Vede mě k tomu i skutečnost, že právě nový občanský zákoník sám o sobě ruší, přímo, či nepřímo, 328 dosud platných účinných právních předpisů a ona legisvakantní doba, která neustále ubíhá, předpokládá, že budou přijaty příslušné změny ostatních právních předpisů, nicméně vláda v této souvislosti nevyvíjí žádnou zvláštní aktivitu. Dovolte, abych tedy přednesl zařazení tohoto bodu a požádal o jeho pevné zařazení na zítřek, to jest 24. října jako první bod odpoledne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím paní poslankyni Martu Semelovou.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji zařadit bod Informace ministra školství Petra Fialy o opatřeních v souvislosti s proběhlou kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu. Podle včera zveřejněné informace Nejvyššího kontrolního úřadu, který provedl kontrolu na Ministerstvu školství, úřad vážně pochybil při nakládání s veřejnými finančními prostředky. Jedná se o dotování programů, které resort spravoval v letech 2006 až 2011, respektive o 14 konkrétních projektů, na něž příjemci podpory získali celkem 4,4 mld. korun. U pěti z těchto projektů byly zjištěny závažné chyby, v jejichž důsledku došlo k prodražování a navyšování rozpočtu a k neefektivnímu nakládání s financemi. Úředníci Ministerstva školství nastavili veřejným vysokým školám tak volné podmínky pro získávání dotací na programy, že u některých projektů došlo až k dvojnásobnému překročení rozpočtu. Žadatelé dokonce nemuseli ani hodnotit efektivnost investice. V důsledku toho se pak resort připravil o možnost zpětně prověřit, jestli byly prostředky využity účelně.

To, že Ministerstvo školství nedostatečně kontroluje projekty, na něž dává peníze, je zvlášť v situaci, kdy se školy všech stupňů potýkají s nedostatkem financí, kdy chybějí prostředky na platy, na pomůcky a učebnice, na asistenty, kdy je výrazně podfinancované vysoké školství a věda a výzkum, naprosto nepochopitelné a nezodpovědné. Jak chcete vysvětlit, že je vůbec možné, aby podle zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu u většiny investičních akcí ministerstvo účastníky programů ani nezavázalo, že majetek pořízený z dotace budou muset alespoň po určitou

dobu využívat k účelu, na který tuto podporu dostali, či že jim nezakázalo převést dotovaný majetek na někoho jiného? Úředníci Ministerstva školství očividně zavírali oči také před chybami, jichž se dopouštěli příjemci dotací v přípravě projektů a v zadávání veřejných zakázek.

Díky všem těmto závažným pochybením tak mohlo dojít např. k tomu, že byl umožněn nákup dvou budov v Opletalově ulici v Praze Univerzitou Karlovou za 372,5 mil. korun, přičemž tyto budovy byly v době ukončení kontroly již rok a půl prázdné. Že například Univerzita Palackého v Olomouci kvůli chybám v zadávací dokumentaci stavěla nový pavilon Přírodovědecké fakulty o tři roky déle, než plánovala, a rozpočet stavby se tak vyšplhal na dvojnásobek, tedy na 1 mld. korun. Že se nepodařilo dodržet rozpočet ani báňské Technické univerzity Ostrava, která u technologického pavilonu překročila původní rozpočet o 24,7 %, u pavilonu velkých poslucháren FaST pak o 46,5 %.

Vím, že současný ministr školství Petr Fiala nebyl v této funkci v době, kdy k těmto záležitostem došlo. Nicméně se domnívám, že zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu je natolik závažná, že je potřeba se jejím obsahem zabývat, ale také informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, jaká opatření Ministerstvo školství přijme či přijalo, aby k podobným pochybením nemohlo v budoucnosti znovu dojít. V neposlední řadě pak očekávám, že součástí této informace bude i otázka vyvození zodpovědnosti u konkrétních osob.

Navrhuji proto zařadit tento bod na jednání této schůze, a to na středu 31. října jako první bod odpoledního jednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Ivan Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si navrhnout změnu pořadu této 47. schůze, která spočívá ve vypuštění bodu 91, sněmovního tisku 699. Jedná se o zákon o dani z přidané hodnoty a je to senátní návrh. Samozřejmě tento návrh podávám na základě dohody s příslušnými senátory. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tedy vyřazení z pořadu schůze – rozumím tomu, pane kolego? (Poslanec Ohlídál souhlasí.)

Teď tady mám dvě přednostní práva – pan předseda John, poté pan předseda Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je pravda, že policie se konečně v posledních

dvou letech nadechla a vyšetřuje velkou kauzy. Je z toho vidět, jak obrovské množství majetku bylo rozkradeno a ukradeno občanům této republiky v minulých letech. Ten počáteční optimismus je třeba ještě podrobit potom pečlivému zkoumání, jestli dojde skutečně k odsouzení, jestli se podaří ty velké ryby dostat opravdu do vězení a zabavit jim majetek. A pokud by se to nezdařilo, je třeba nasadit i jiné nástroje, aby občané této země měli pocit spravedlnosti. Měli pocit, že krást se tady nebude vyplácet a že kdo krade, ten bude potrestán a nebo bude připraven o majetek. To je ostatně nejlepší prevence trestné činnosti, když krást se nevyplácí.

Proto si myslím, že je stále důležitější, přijmout zákon o registrovaném majetku, kde by občané přiznali svůj majetek, a bylo možné zhodnotit, jestli se k němu dostali legální cestou, nebo nedostali. Proto prosím o zařazení tisku číslo 748, návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku, jako první bod prvních čtení, na tuto schůzi.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče, ještě jednou. Nový bod by se jmenoval...

Poslanec Radek John: Ne, je to zařazení sněmovního tisku 748, návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku. A prosím jako první bod prvních čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod prvních čtení. Ano, děkuji. Prosím pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych požádal o pevné zařazení bodu, a to sněmovního tisku 801, daňové zákony, bod 10 této schůze, a to druhého čtení, na dnešní den jako první bod, je-li to možné.

Chtěl bych požádat o podporu všechny v tomto sále, protože podle mého názoru není možné nadále zůstat jako Sněmovna nečinná a nerozhodnout o tom, jaké budou daně, především daň z přidané hodnoty, od 1. ledna příštího roku. Chtěl bych upozornit na to, že pokud nic neuděláme, tak hrozí, že od 1. ledna bude daň na potraviny, daň na léky, na veřejnou dopravu, ve výši 17,5 %. Pokud tento balíček projde ve znění, jaké navrhuje vláda, bude daň z přidané hodnoty zvýšena o 1 % na 15, příp. 21 %.

Rozpočtový výbor přijal usnesení – přijala ho většina, protože výbor je složen podle poměrného zastoupení, tak předpokládám, že to bude názor většinový i Sněmovny –, že bude zachována pro příští rok DPH 14 a 20 %, a bude tedy možné sestavit rozpočet na základě čísel, která budou reálná. Nikoliv tak, jak jsme se dozvěděli dnes, kdy pan ministr financí musí staho-

vat návrh rozpočtu, protože je postaven na nereálných číslech, což většina z nás už věděla před měsícem a před dvěma. Pan ministr se to zřejmě dozvěděl dnes.

Já doufám, že tento můj návrh bude podpořen, protože důležité je, abychom v tomto týdnu, případně nejpozději na začátku příštího týdne definitivně rozhodli o tom, jaká bude daňová politika od 1. ledna. Protože to je zodpovědné. Nezodpovědné je odkládat rozhodnutí o tom, jaké budou daně, za kongres jakékoliv politické strany, ODS nevyjímaje.

Zároveň říkám za sociální demokracii, že sociální demokraté podpoří zachování DPH na letošní úrovni, byť bychom si dokázali představit snížení DPH, ale to je bohužel v této pravicové Sněmovně nereálné. Chceme zachovat od 1. ledna DPH na současné úrovni, ale zároveň nepodpoříme ani jedním hlasem tento daňový balíček vlády.

Pokud tedy Sněmovna tento daňový balíček odmítne, a já věřím, že jsme k tomu blízko, a rád bych, abychom se k tomu dopracovali co nejdříve, pak tedy, nebude-li přijat, ne díky sociální demokracii, ale díky tomu, že ani vláda pro něj nenajde důvěru ve vlastních řadách, pak platí jediné – vláda Petra Nečase končí. A já myslím, že bychom tuto agonii, toto trápení, neměli prodlužovat. Myslím, že i pan premiér Nečas by jistě uvítal, že už bude vědět, jaký bude jeho osud.

Rád bych vás tedy požádal, abychom co nejrychleji rozhodli, tedy tak, že druhé čtení tohoto daňového balíčku se uskuteční dnes, byť já bych jej spíš přesněji nazval nikoliv daňový, ale zdražovací balíček, a třetí čtení podle toho, kdy skončí projednávání, buď v pátek, nebo další týden ve středu. Ale to bych si v tuto chvíli nechal až na další diskusi, protože skutečně podstatné je, aby bylo ukončeno druhé čtení. A od toho se bude odvíjet zařazení čtení třetího.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Druhé čtení na dnešek jako první bod. (Poslanec Tejc souhlasí.)

Pan kolega Igor Svoják. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Dovolím si navrhnout dvě změny programu této schůze, a sice zařazení bodu číslo 12, sněmovního tisku 590, druhé čtení, zkráceně legalizace využití konopí pro léčebné použití, a to jako pevně zařazený bod tento pátek. Druhý můj návrh se týká bodu číslo 38, sněmovního tisku 700, prvé čtení, zkráceně návrh na odstranění povinnosti vyžadovat od rodičů dítěte souhlas obou rodičů ke zdravotní péči, a to na pátek, pevně zařazený druhý bod. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě prosím, kdybyste mi zopakoval ten první návrh.

Poslanec Igor Svoják: První návrh je bod číslo 12, sněmovní tisk 590, druhé čtení, legalizace využití konopí. (Předsedkyně si upřesňuje návrhy.) První bod tento pátek. A druhá změna, druhý bod tento pátek, bod 38, sněmovní tisk 700.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan kolega Vladislav Vilímeček. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi navrhnout vyřazení bodu 80, jedná se sněmovní tisk 802, z programu této 47. schůze. Sněmovní tisk 802 je poslaneckým návrhem, podaným poslankyněmi a poslancem Helenou Langšádlovou, Lenkou Andrášovou a Ivanem Fuksou, novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Důvodem tohoto mého návrhu je připravený komplexní návrh novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů zaslaný Ministerstvem financí do vnějšího připomínkového řízení. Jsem přesvědčen, že oba návrhy by se tedy na příští schůzi měly projednat souběžně, abychom nemuseli hned případně měnit tento v zásadě pouze dílčí poslanecký návrh novely zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím pana poslance Michala Babáka.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovolil bych si navrhnout dva body. První bod k tisku 801, taktéž jak můj kolega pan předseda Tejc bych si dovolil navrhnout druhé čtení jako první pevně zařazený bod dnes, ale zároveň třetí čtení jako první pevně zařazený bod na pátek v 9.00, a to z podobných důvodů, jak tady říkal můj předchůdce, kdy si myslím, že je potřeba dát veřejnosti jasný vzkaz, že DPH bude od nového roku 14 a 20 %. I z toho důvodu, že rozpočtový výbor přijal předminulý týden náš pozměňovací návrh, který zachovává sazby 14 a 20 %. A dále bych zdůraznil, že pokud projdou tyto sazby 14 a 20 % a projde i tzv. solidární daň, to znamená druhé daňové pásmo, tak jsme připraveni tento návrh podpořit.

Druhá věc, kterou bych navrhl, je předřazení bodu tisku číslo 742, tedy novely zákona 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, o obchodních společnostech a družstvech, zákon o obchodních korporacích. Je to návrh Věcí veřejných, který řeší zrušení anonymních akcií. Tento návrh reaguje na

vládní novelu zákona, tisk 715, kterou tady před chvílí načetla vicepremiérka Karolína Peake. Nicméně tento návrh číslo 715 o zrušení anonymních akcií je absolutně nedostatečný, protože řeší tři varianty, jakým způsobem zrušit anonymní akcie. První varianta, ke které my se přikláníme a která je v podstatě jediná možná varianta, je zápis akcií do tzv. centrálního registru. Druhá varianta, kterou řeší nedostatečně vládní novela, je evidence akcií u komerčních domů, u komerčních bank. A třetí varianta, která je absurdní a v praxi v podstatě neproveditelná tak, aby anonymní akcie byly zrušeny, je převod akcií z tzv. doručitele na jméno. Kdo se pohybuje v komerčním trhu, tak dobře ví, že tato věc se bude jednoznačně obcházet, že společnosti samy si kontrolují zápis akcií na jméno, to znamená, že kolikrát ani akcie nejsou vydány, anebo nejsou dlouhodobě přepsány. To znamená, že v tomto momentě vládní návrh selhává, vládní návrh není dostatečný na zrušení anonymních akcií.

Proto navrhuji předřadit jako bod náš návrh, který je dostatečný, který řeší akcie zapsat pouze do centrálního registru pod číslem sněmovního tisku 742, a ten si dovoluji zařadit jako první bod prvních čtení na tuto schůzi. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vít Bárta, prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovolil bych si požádat o zařazení tisku 781 o tzv. spotřebitelských úvěrech, který není na programu této schůze, a dovoluji si tedy požádat o jeho zařazení na pořad schůze.

Jedná se o návrh zákona, který navrhuje ministr financí a který prošel zde první čtením a který prošel dokonce i jednáním rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny. Přestože pan ministr financí tady na minulé schůzi žádal, aby tento materiál byl intenzivně a rychle jednáno, tak se neocítl na programu této schůze, přestože velmi dobře víme, že pan ministr financí jinak si v této koalici umí bezesporu prosadit cokoliv, co chce.

Zákon o spotřebitelských úvěrech je, obzvláště v tuto chvíli, před vánočními nákupy, velmi zásadní téma, které velmi úzce souvisí s tím, že jen v loňském roce k velké radosti nejenom exekutorů, ale i řady dalších obchodních, poloobchodních a šedých struktur na tyto struktury navázaných se těší takřka milionem exekucí, které jsou vypsány na občanech České republiky. A tyto úvěry, které jsou, jsou bohužel často velmi, velmi nemravné. Pan ministr financí předložil návrh zákona, který mírní největší, zásadní lumpárny spojené s trhem spotřebitelských úvěrů. A i když se s ním neshodují v tom, že by ten zákon byl dostatečný, tak přesto už jenom vlastní projednávání základních parametrů, které pan ministr financí navrhuje, by vel-

mi a velmi prospělo pro snížení počtu exekucí v České republice. Pro snížení počtu osobních bankrotů, pro snížení počtu osobních tragédií, které potkávají ne desetitisíce, ale v tuto chvíli statisíce občanů České republiky.

Nicméně dovolte mi v tomto kontextu říci, že základní nesouhlas, základní parametr, který navrhuji díky podpoře poslaneckého klubu Věci veřejných i s jeho podporou v tomto zákoně změnit, je tzv. zastropování RPSN sazby, to znamená roční procentní sazby nákladů, která obsahuje součet všech úhrad ze strany osoby, která půjčku splácí, vůči půjčovateli. Celková částka je v tomto směru z našeho pohledu, právě ona ta RPSN sazba je z našeho návrhu zapotřebí zastropovat alespoň na 30 %, protože bohužel celá řada společností půjčuje s vyšším procentem než právě oně 30procentní RPSN.

Abyste měli představu, jak zásadním způsobem v Čechách lichva kve-
te, tak rád vám uvedu jenom několik velmi konkrétních příkladů. Kupříkladu společnost Cofidis, u níž si můžete půjčit půjčku kupříkladu ve výši 20 tisíc korun na jeden rok při 35% RPSN, znamená to, že za rok z této půjčky vrátíte více než o 10 % více, vrátíte místo 20 tisíc takřka 23,5 tisíce korun.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás nerada přerušuji, omlouvám se vám za to, ale domlouvám se, zjišťovali jsme fakta, proč tedy není tento bod zařazen do programu schůze. Pro vaši informaci: To všechno, co teď říkáte, nemůžeme brát v potaz – lhůta uplyne 27. 10. Teprve poté je možno požádat o zařazení tohoto bodu na pořad schůze. Čili je zde ta možnost, ale až příští týden. Sedmadvacátého je v sobotu.

Poslanec Vít Bárta: Výborně! Já tedy prosím k tomuto návrhu se vrátím příští týden. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také a prosím nyní pana poslance Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych chtěl navrhnout zařazení dvou nových bodů. První by se týkal informace předsedy vlády o přípravě důchodové reformy.

My jsme teď ve velmi zvláštní situaci. Od 1. ledna 2013 by měla být spuštěna tzv. důchodová reforma, kterou prosadila tato vládní koalice, ale v tuto chvíli ještě nemáme schváleny všechny potřebné legislativní návrhy a je otázka, jestli vůbec tedy bude možné tuto reformu od 1. ledna 2013, tak jak si ji vláda naplánovala, skutečně zahájit. Je to samozřejmě velká míra nejistoty pro všechny občany ČR. Člověk by předpokládal, že se tedy teď bude vláda soustředit na to, aby občany poctivě a pravdivě informo-

vala o tom, co jim takzvaná důchodová reforma může přinést, co jim může sebrat, a místo toho se v tuto chvíli objevila informace, kterou pokládám za velmi závažnou a kterou doposud nikdo ze členů vlády nevyvrátil.

Minulý týden se v médiích objevila informace o tom, že během schvalování různých fází vládních daňových reforem a během schvalování důchodové reformy došlo k chybě v rámci návaznosti jednotlivých předpisů a v případě, že ta chyba nebude odstraněna do 1. ledna příštího roku, tak dojde k tomu, že osoby samostatně výdělečně činné budou do systému platit zhruba 8,5 % z vyměřovacího základu místo stávajících 28 % a osoby samostatně výdělečně činné, které se rozhodnou odejít do druhého pilíře, budou dokonce platit jenom 3,5 % místo stávajícího vyměřovacího základu. To není žádná malá chyba nebo malá odchylka od stávajícího výběru, protože podle odhadů, které se opět objevily v médiích, a ze strany vlády je vůbec nikdo nedementoval, by to znamenalo roční výpadek někde v řádu 15 až 20 miliard korun. Pokud si uvědomíme, že důchodový účet je v tuto chvíli v deficitu, který se pohybuje mezi 40 až 50 miliardami korun ročně, tak se domnívám, že další výpadek v rozsahu 20 miliard korun by samozřejmě znamenal vážný úder pro stabilitu veřejných rozpočtů.

Tady se teď vede debata o daňovém balíčku, o státním rozpočtu, bavíme se o dopadech v řádu deseti patnácti miliard, ale tady hrozí téměř dvacetimiliardový výpadek a mám pocit, že to vládu nechává celkem v klidu. Já bych proto skutečně chtěl požádat o to, aby se předseda vlády na této schůzi Poslanecké sněmovny jasně vyjádřil k tomu, zda skutečně hrozí riziko takto velkého výpadku příjmů důchodového účtu a zda skutečně se vládní koalice dopustila takových chyb při schvalování důchodové reformy, že je vůbec něco takového možné. My jsme tady jako sociální demokraté opakovaně důchodovou reformu kritizovali, žádali jsme koalici, aby odložila její spuštění, koneckonců dnes ještě tady předložíme Poslanecké sněmovně návrh zákona na odložení důchodové reformy o dva roky, protože jsme přesvědčeni, že není dobře připravena, ale tento argument, ta pochybnost, která se objevila v minulých dnech, si myslím, že dodává naší snaze o odložení celkové důchodové reformy velkou váhu.

Chci se zeptat předsedy vlády a byl bych rád, kdybychom k tomu udělali samostatný bod, tak aby se poslanci mohli vyjádřit, zda skutečně našemu důchodovému systému hrozí toto riziko v podobě dramatického snížení plateb osob samostatně výdělečně činných na důchodový účet. Navrhují, abychom tento bod zařadili zítra dopoledne jako první bod. Pokud tam do té doby budou zařazeny jiné body, tak navrhuji zařadit jej zítra dopoledne po pevně zařazených bodech. To je první návrh. Bod by zněl informace předsedy vlády o přípravě důchodové reformy.

Druhý návrh na doplnění programu se týká problematiky, která už tady

z různých aspektů byla dnes zmíněna zejména v souvislosti s tzv. kartou sociálních systémů známou jako sKarta. Já bych chtěl avizovat, že v Senátu již byl předložen návrh zákona, předložila ho skupina senátorů za sociální demokracii, který navrhuje omezit výrazným způsobem funkce takzvané sKarty a ponechat jejím prostřednictvím pouze výplatu dávek v hmotné nouzi. To si myslím, že by alespoň pro tuto chvíli mohlo vyřešit řadu problémů, které jsou na sKartě kritizovány, a nová vláda by pak mohla vyjednávat o úpravě smlouvy tak, aby sKarty mohly být úplně zrušeny.

Ale sKarty nejsou jediný problém, který se objevil v minulých měsících a fakticky v minulých dvou letech v souvislosti s působením pana ministra Drábka a jeho náměstka pana Šišky na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Hlavní problém jsme zažili na jaře letošního roku. Víte, že došlo ke kolapsu úřadů práce. Následně byl problematizován, a to z celé řady stran, výběr dodavatelů pro nové informační systémy na úřadech práce, které zkolabovaly. Systémy na úřadech práce nefungují dodnes, to znamená, dodnes je vůbec problém vyplatit včas sociální dávky. Navíc je tady problém harmonizace mezi informačními systémy kolem sKarty a informačními systémy, které fungují na úřadech práce. I tady se objevují stížnosti ze strany zaměstnanců úřadu práce.

Dověděli jsme se, že smlouva na sKarty byla uzavřena na úžasné období 12 let. To je skutečně standardní smlouva, která se uzavírá ve státní správě na takto dlouhé období 12 let. Setkali jsme se také s tím, že pan náměstek Šiška byl dokonce zadržen a obviněn. Já nevím, jestli je ještě stále náměstkem na Ministerstvu práce a sociálních věcí, jestli byl tedy řádným způsobem odvolán. To jsme se nedozvěděli. Máme tady zvláštní demisi-nedemisi ministra práce sociálních věcí Drábka, který sice oznámil, že z ministerstva odejde, ale stále na ministerstvu zůstává a dnes k mému překvapení dokonce přišel do Poslanecké sněmovny a sedí tady na místě, kde sedí členové vlády, ačkoliv všude v médiích už se o něm mluví jako o bývalém ministru práce a sociálních věcí. Ono to s tou minulostí a bývalostí zřejmě nebude tak horké.

Ale já si myslím, že působení pana ministra Drábka a jeho náměstka pana Šišky na Ministerstvu práce pravděpodobně vejde do dějin, protože jim se za poměrně krátké období podařilo zdevastovat řadu sociálních ochranných systémů, včetně do té doby fungujících úřadů práce, podařilo se jim prosadit zcela nový, já bych řekl dokonce mičurinský způsob zadávání veřejných zakázek na informační technologie bez toho, aniž by se muselo dělat jakékoliv výběrové řízení. A já se domnívám, že my bychom tuto zkušenost jako Poslanecká sněmovna, kterou jsme učinili s působením pana ministra Drábka a jeho náměstka Šišky na Ministerstvu práce, měli určitým způsobem zhodnotit. Pokládáme jako sociální demokraté za vhodné, abychom k tomu využili nástroj vyšetřovací komise

Poslanecké sněmovny, která by se zaměřila na působení ministra Drábka a náměstka Šišky na Ministerstvu práce a sociálních věcí, zejména s ohledem na změny v informačních technologiích.

Chci proto navrhnout zařazení nového bodu – Zřízení vyšetřovací komise ve věci působení ministra Drábka a náměstka Šišky na Ministerstvu práce a sociálních věcí, zejména v oblasti informačních technologií. Navrhuji zařadit tento bod na středu, tedy zítra, jako první bod odpoledne. Chtěl bych také požádat všechny členy Poslanecké sněmovny, aby tento návrh podpořili.

Chci o to požádat zejména proto, že jako sociální demokraté jsme dlouhodobě, řadu měsíců, minimálně od začátku letošního roku, upozorňovali na to, že se na Ministerstvu práce a sociálních věcí děje něco špatně. Víte, že byla podána řada podnětů směrem k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, policii, my jsme tady interpelovali na půdě Poslanecké sněmovny – celou tu dobu vládní koalice pana ministra Drábka a jeho náměstka Šišku držela a hájila. Dnes, po řadě měsíců, kdy se ukazuje, že tam je skutečně problém, už jsou některé projekty pana Šišky a pana Drábka zpochybňovány, jako například sKarty, které koneckonců těsně po porážce v krajských volbách zpochybnil dokonce i předseda vlády Nečas, který jinak pana ministra Drábka celou dobu v jeho funkci držel a podporoval. Čili jestliže dnes už jsou veřejně tyto projekty kritizovány, jestliže dnes už se nebojí mluvit i řada zaměstnanců úřadů práce a ministerstva, jestliže dnes už policie tyto věci vyšetřuje, stálo by za to, aby Poslanecká sněmovna napravila svůj dluh, který vůči kontrole vlády má, a zřídila tuto vyšetřovací komisi.

Prosím tedy, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, vyjádřete se jasně k této věci, vyjádřete svůj postoj k tomu, co se dělo v uplynulých měsících na Ministerstvu práce a sociálních věcí, a podpořte zřízení vyšetřovací komise. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, pan ministr Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych chtěl jenom vašim prostřednictvím ujistit pana kolegu Sobotku, že demisi jsem k 31. říjnu skutečně podepsal a předal do rukou pana premiéra.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Zdeňka Horníková má slovo. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké odpoledne. Vážená paní

předsedající, dovoluji mi, abych podala návrh na změnu pořadu 47. schůze. Návrh se týká bodu číslo 18, sněmovního tisku 657. Navrhují, aby tento bod, který je zařazen do druhého čtení, byl z této 47. schůze stažen.

Dovolte mi jenom krátké zdůvodnění. Tento návrh se týká bydlení, týká se užívání bytů a nebytových prostor, týká se problematiky spojené se službami a tyto služby spojené s užíváním bytů. Chci říci, že tento tisk už projednal výbor pro veřejnou správu, na druhou stranu se nám ukázala řada problémů, která by se nechala vyřešit právě tímto tiskem. Ale bohužel samotný tisk ani usnesení, které jsme přijali, tuto problematiku neřeší. Proto jsme se dohodli, že bychom se rádi tímto tiskem znovu zabývali v podvýboru pro bydlení tak, abychom Sněmovně předložili tisk kvalitní. Chci říci, že v tuto chvíli nedochází k žádnému časovému prodloužení, protože to, co tento tisk řeší, velmi úzce navazuje na nová ustanovení týkající se bydlení v občanském zákoníku, který začne platit až v roce 2014.

Tolik mé krátké zdůvodnění mé žádosti o stažení tisku 657 z jednání 47. schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyně. Pan kolega Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se omlouvám, já také nechci zneužívat přednostního práva k tomu, abych tady rozpoutal nějakou dlouhou debatu mimo program schůze, ale vzhledem k tomu, že pan ministr Drábek se sám přihlásil a odpověděl na jednu z mých otázek, tak bych ho chtěl požádat, kdyby mohl odpovědět i na tu druhou, kterou jsem mu položil, a ta se týká toho, zdali pan Šiška je ještě stále náměstkem na Ministerstvu práce a sociálních věcí, anebo zda již byl řádným způsobem odvolán. A také to, zdali ve svých funkcích ještě zůstávají lidé, které pan náměstek Šiška rozmístil do klíčových funkcí na Ministerstvu práce a na České správě sociálního zabezpečení, protože tohle je také velmi důležitá informace. Lidé, se kterými v minulosti podnikal a prostřednictvím kterých si potom na ministerstvu zajišťoval vliv a prostřednictvím kterých odstranil vlastně jakoukoli kontrolu úředního aparátu na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Čili tady jednoznačně trvám na tom, aby pan ministr informoval Poslaneckou sněmovnu o tom, jestli byl odvolán skutečně již ze své funkce náměstek Šiška a jestli byli odvoláni jeho lidé, které rozmístil na důležité pozice na Ministerstvu práce a sociálních věcí a také v rámci České správy sociálního zabezpečení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Pavol Lukša se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, pane premiére, dámy a pánové, dovoluji si požádat o pevné zařazení sněmovního tisku 785, možnosti použití příjmů Pozemkového fondu České republiky, na zítřejší pořad schůze hned za sněmovní tisk – tuším, hned to najdu – 812 – to je bod o státním rozpočtu. Jedná se o sněmovní tisky prvního čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, na středu – zítra, 24. října.

Ještě se zeptám, zda se někdo hlásí k pořadu schůze. Pan ministr financí Miroslav Kalousek, prosím, poté pan kolega Marek Benda, ještě pan kolega Chlad také.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já nechci zdržovat s programem schůze, jenom jsem chtěl odpovědět panu předsedu Sobotkovi velmi stručně a poprosit ho, aby vážil slova.

Pan náměstek Šiška není náměstkem na Ministerstvu práce a sociálních věcí, pan ministr Drábek ho odvolal hned, jak to bylo procesně možné. To znamená, jakmile mu bylo možné doručit to odvolání. Nicméně hovořili jste o dalších lidech, které jmenoval pan náměstek Šiška, a jenom ten fakt, že jím byli jmenováni, jste uvedl jako diskvalifikační. Tak vás velmi prosím, abyste vážil slova a neurážel možná velmi slušné a poctivé lidi.

Já vám dám příklad. Z dopuštění božího a z dopuštění sociální demokracie jeden z pravděpodobně největších gaunerů posledních dvaceti let Stanislav Gross byl předsedou vlády. Ten Stanislav Gross vás, pane předsedo, jmenoval ministrem financí. A kdybychom to měli odvozovat od toho, že by každý, koho Stanislav Gross obmyslel nějakou funkcí, měl okamžitě odejít ze své funkce a z veřejného života, tak byste musel začít vy a s vámi mnoho vašich kolegů v lavicích. Já si to o vás nemyslím. Já si prostě myslím, že jste za to nemohl, že jste nalítl gaunerovi. Ale prosím, važte svá slova, když chcete urážet lidi, které neznáte!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám tady ještě dva přihlášené kolegy. Pan kolega Sobotka, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, mám pocit, že jsem byl do vlády jmenován prezidentem republiky, byl to nejprve Václav Havel a potom prezident republiky Václav Klaus.

Pokud jde o pana náměstka Šišku a jeho lidi, tak jak je rozmístil, přece všichni víte, o čem mluvím. Přece to musí vědět i pan ministr Kalousek. Já tady nehovořím o úřednících, které pan Šiška řádným

způsobem povýšil, protože prostě byli kompetentní, schopní, pracovali na ministerstvu a prostě on je pověřil vyšší funkcí, než třeba do té doby zastávali. Já hovořím o lidech, kteří byli přivedeni zvenčí. Já hovořím o lidech, kteří byli přivedeni proto, že v minulosti s panem Šiškou podnikali. Já hovořím o lidech, kteří byli přivedeni proto, že byli pro pana Šišku spolehliví a loajální. Já hovořím o lidech, které on inkorporoval do státního aparátu, aby jejich prostřednictvím řešil zakázky v oblasti informačních technologií. Já hovořím o lidech, kteří nikdy předtím pro stát nepracovali, ale shodou okolností působili ve firmách, které podnikaly v oblasti informačních technologií. Já hovořím o lidech, kteří byli společníky, zaměstnanci ve firmách, kde figuroval pan Šiška. Tohle jsou lidé, kteří jsou pro mě podezřelí, protože se ptám – proč zrovna v této chvíli přišli pracovat pro stát? To se najednou rozhodli, že nechají svého podnikání a že prostě nabídnou státu svoje služby? Vždyť tam byla řada případů i střetu zájmů. Že tam byli poradci na Ministerstvu práce, kteří současně inkasovali peníze, pak museli odejít. Všechny tyto příběhy jsou popsány a byly popsány.

Já samozřejmě nebudu vyčítat žádnému úředníkovi, který byl povýšen, právě proto, že zrovna pan Šiška zastával funkci na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Já hovořím o těch lidech, kteří byli účelově přivedeni zvenčí a kteří v minulosti podnikali s panem Šiškou a pohybovali se ve firmách, ve kterých pan Šiška podnikal. To samo o sobě je podezřelé a je to jeden z argumentů, proč zřídit vyšetřovací komisi v Poslanecké sněmovně, abychom do budoucna mimo jiné v legislativě, v zákoně o státní službě, takovýmto procesům a takovýmto pohybům zabránili. To si myslím, že je důležitá věc.

Samozřejmě že ministr má právo provádět personální rozhodnutí, náměstek má právo provádět personální rozhodnutí v rámci kompetenčního zákona. Ale je strašně důležité, jací lidé do aparátu a do struktur státu přicházejí, s jakým tam přicházejí zadáním, jakými pravidly se řídí a jakým způsobem je jejich činnost kontrolována. To si myslím, že je klíčová věc. A jestliže jsou například v rámci těchto nových změn kumulovány funkce jenom proto, aby se zjednodušilo řízení, tak velmi často dochází také k tomu, že se zjednoduší kontrola, a pak už státní aparát a kontrolní mechanismy nejsou schopny zajistit zpětnou vazbu a musí například zasahovat až policie, jako jsme to viděli v případě náměstka Šišky, ale i v celé řadě jiných kauz, kde tím prvním, kdo zasáhl, byla policie. A to je samozřejmě špatně.

Já se ptám, jaká byla personální politika na ministerstvu. A možná bychom se na to mohli zeptat i v rámci práce vyšetřovací komise. (Tleskají poslanci ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pan bývalý ministr to ví, tomu to nemusím připomínat. Nicméně vám ostatním, kteří neznají možná úplně praxi na ministerstvu, bych mohl připomenout, že všechny jmenované funkce – všechny jmenované funkce od vedoucího oddělení až po náměstka – jmenuje ministr, žádnou nejmenuje náměstek. Tolik tedy k vlivu pana náměstka Šišky nebo jakéhokoli jiného náměstka na personální politiku.

A opět si dovolím poprosit: Važte slova, pane bývalý ministře, nyní předsedo sociální demokracie. Já jsem přebíral ministerstvo, které vy jste spravoval. Přebíral jsem ho ve velmi slušné personální kondici, nicméně přesto tam byla řada věcí, nad kterými jsem nestačil kroutit hlavou. Předseda personálního odboru, klíčová pozice, totálně, ale skutečně totálně neschopný člověk. Jeho jedinou kvalifikací bylo, že byl předseda kontrolní a revizní komise sociální demokracie. Řada pracovníků finančně analytického útvaru – totálně neschopní lidé, kteří propouštěli finanční toky do Švýcarska a do Vaduzu. Jejich jedinou kvalifikací bylo, že to byli funkcionáři sociální demokracie. Ano, tyto všechny jsem musel vyhodit! Nahradil jsem je zcela bezpartijními odborníky.

A propos, víte, kolik mám náměstků za TOP 09? Žádného. Ministerstvo financí dnes je apolitickou organizací vysoce odbornou. (Výsměch a zatlaskání z lavic ČSSD.) To myslím smrtelně vážně. Poté, co jsem vyhodil ty vaše neschopné lidi, jejichž jedinou kvalifikací bylo, že byli například předsedou revizní a kontrolní komise sociální demokracie. Tím nechci říct, že dělali něco úmyslně špatně. Oni byli jenom totálně neschopní a byli tam dosazení z vaší vůle, měli to jako sociálně demokratickou trafikou.

Prosím pěkně, važte slova, když chcete někoho urážet za to, že byl někde někým jmenován! (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Marek Benda byl přihlášen.

Poslanec Marek Benda: Já bych se rád s dovolením vrátil k programu a měl bych jenom prosbu, aby bod 15 z bloku druhých čtení, to je druhé čtení návrhu poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského a dalších o obecně prospěšných společnostech, sněmovní tisk 605, byl zařazen až na pátek za pevně zařazené body, protože ještě nemáme dodělané usnesení ústavněprávního výboru k tomuto bodu. Nechtěli bychom ho dělat zítra, tak jestli by to mohlo být v pátek.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na tento pátek 26. října. Pan kolega Rudolf Chlad.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, velice krátce. Navrhuji změnu v pořadu 47. schůze, a to konkrétně zařazení bodu 61 před 64, je to sněmovní tisk 709 a 758, kterými se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví. Lidsky řečeno je to návrh na vícezdrojové dofinancování hasičů.

Důvod je jednoduchý. Senátní návrh je naprosto shodný s návrhem Poslanecké sněmovny, šedesáti čtyř poslanců napříč spektrem. Je rozšířen pouze o rozdělení financí mezi dobrovolné hasiče a záchranný systém profesionální. To je asi vše. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Chcete bod 61, sněmovní tisk 709, předřadit, nebo jak to bylo přesně míněno?

Poslanec Rudolf Chlad: 61 předřadit před 64, jsou to sněmovní tisky 709 a 758. Poprosil bych, pokud to půjde, po pevně zařazených dneska.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: My si to tady upřesňujeme. Ten senátní sněmovní tisk 758 je bod 94. Bod 94 dnes po pevně zařazených bodech.

Pan kolega Bárta, prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovolil jsem si vám předložit návrh bodu, který velmi výrazně kopíruje bod, o kterém tady mluvil pan místopředseda Zaorálek, o kterém tady hovořila má žena ve vztahu k panu Šiškoví a především ve vztahu k panu ministru Drábkovi. Původně jsem si říkal, že po jejich vystoupení vystupovat nebudu, ale přiznám se, že jsem si to rozmyslel a ten návrh jsem vám předal s ohledem na tu aroganci, která tady především z úst ministra financí zazněla.

Dovolil bych si v tomto směru připomenout a požádat o informaci premiéra o tom, jakým způsobem se vyrovná se situací na Ministerstvu práce a sociálních věcí, nikoliv k tématu sKaret, nikoliv k tématu vazby a vůbec trestního stíhání pana Šišky, ale k tématům ostatních hříchů pana ministra Drábka, kterých je obrovské množství a které v zásadě jen vyjmenovat by znamenalo tady hovořit celkem dlouhou dobu. Nicméně z těch nejzásadnějších mi dovoluji připomenout alespoň tři.

První z nich je přenos kompetencí z obcí na úřady práce, centralizace řekněme údajné kontroly vyplácení dávek s vyšší adresností s cílem snížit množství příživníků na sociálních dávkách, s cílem zvýšit adresnost sociál-

ních dávek, s cílem pevněji řídit a kontrolovat to, co stát za dávky vyplácí. V tomto směru bych rád připomenul, že celý tento manévř, na který je, pravda, navázán onen velmi drahý a zpochybňovaný software úřadů práce a vyplácení dávek, je vedle oné lumpární vypsání zakázky bez výběrového řízení, s využitím jakési smlouvy na nákup něčeho úplně jiného, notabene na úplně jiném ministerstvu vypsání zakázky, notabene v dobách ministerování tak renomovaného odborníka na transparentní veřejnou správu, jako je právě Ivan Langer, tak vynecháme-li transparentnost Ivana Langer, vynecháme-li to, že smlouva na software, na licence k softwaru není licence, není smlouva na poskytování jiných zcela nových softwarů, vynecháme-li i to, že nad touto smlouvou je spíše zajímavé, kolik sponzorů TOP 09, přímých i nepřímých, včetně otce Kristýny Kočí, různými způsoby participuje, tak když sečteme a odečteme všechny tyto lumpární čistě právního rámce, zůstává zde ta lumpárna největší.

A to je to, že pravicová vláda, slibující, a nejenom ústy ministra práce a sociálních věcí, nejenom ústy ministra financí, ale i ústy předsedy vlády, a dokonce volební kampaně ODS, vyšší adresnost sociálních dávek, tak celý tento nesmírně drahý prokorupční manévř ve skutečnosti znamenal v zásadě nulové úspory na sociálních dávkách. A i když já jsem si několikrát korespondoval s Ministerstvem práce a sociálních věcí, interpeloval jsem a žádal jsem vysvětlení, kolik konkrétně se na dávkách ušetřilo, tak realita je taková, že to říci neumíme. Naopak, můžeme se pochlubit tím, že minimálně za první kvartál tohoto roku byly v mnoha případech proplaceny některé dávky opakovaně, osobám, které je neměly dostat, nebo je dostaly naopak opakovaně s tím, že je měly dostat jenom jednou, nebo že dokonce máme případy, kdy naopak některé konkrétní osoby urgovaly tyto dávky a získaly je se značným zpožděním. Sečteno, podtrženo, tento velký manévř strany, která je stranou Starostů a TOP 09, sebral oněm starostům zásadní kompetenci zajišťovat ve svých obcích kontrolu nad větší adresností sociálních dávek, přesunul tuto kompetenci pod centrální, neřízený, obldně veliký a složitý úřad práce. A pod tímto složitým a obldným úřadem práce místo jasného zvýšení efektivity o desítky procent slyšíme v zásadě jenom dílčí čísla, kdy žonglujeme s tím, o kolik nějaký software mohl stát více, či méně.

Vedle jasného porušení slibu vyšší adresnosti dávek je podobně zásadní situace v otázce dotýkající se veřejně prospěšných prací. Když se podíváme především na Šluknovsko, když se podíváme do oblastí s větším počtem nepřizpůsobivých osob, když se podíváme do míst, kde – obzvláště na onom Šluknovsku – se situace během loňského podzimu, zimy a jara začala velmi zásadním způsobem vyhorcovat a vláda tady slibovala zásadní koncepční kroky pro to, jak tento problém řešit, realita je taková, že můžeme číst řadu vyjádření konkrétních starostů, kteří konstatu-

jí, že v této oblasti se zcela zásadním způsobem vláda zprotivila svým slibům a nenaplnila očekávání, která tito konkrétní starostové měli. Koneckoněc výsledek TOP 09 i Starostů v Libereckém a Ústeckém kraji jasně ukazuje na to, jak dalece občané spočítali, obzvláště v Libereckém kraji, výsledky oněch slibů a práce právě TOP 09 a Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Více peněz na veřejně prospěšnou službu, více peněz na veřejně prospěšné práce, více peněz na konkrétní adresnost sociálních dávek – to jsou přece ty nejpravicovější zásady sociální politiky. Adresnost, a dostaneš, jen když budeš pracovat. Přesto MPSV zcela jednoznačně nenaplnilo toto očekávání. A v kontextu toho, že místo toho, aby se tyto peníze daly potřebným lidem, se evidentně tady minimálně o 20 milionů nadsazují zakázky na nějaký konkrétní software, což je právě ono obvinění s panem náměstkem Šíškou, tak to i oněch nešťastných 20 milionů by mohlo znamenat 10 % navýšení některých budgetů na tyto konkrétní položky, kupříkladu veřejně prospěšných prací apod.

Současná situace je taková, že není jisté, že tato vláda přežije, a já pevně doufám, že Věci veřejné udělají vše pro to, aby se sociální demokracie a s opozicí – a doufám, že nejenom s nimi – učinily maximum pro to, že tato vláda padne.

Přesto v této napjaté chvíli, přesto v této složité situaci, kdy hovořit o snaze tady hledat nějaká koncepční řešení, když tady za pár měsíců možná budou předčasné volby, přesto v této situaci se domnívám, že by bylo fér alespoň ujištění předsedy vlády o tom, že změní situaci na Ministerstvu práce a sociálních věcí, že vzhledem k tomu, že tady média opakovaně píšou o tom, že sponzoři TOP 09 jsou napojeni na konkrétní zakázky na Ministerstvu práce a sociálních věcí, tudíž že je jasné, že jakýkoliv nástupce, nebo spíše nástupkyně, kterou můžeme očekávat z řad TOP 09 na MPSV, bude jako zástupce TOP 09 spíše pokračovat v tom nejenom nekonceptním, nejenom prokorupčním, ale v každém případě i v oblasti sociální jednoznačně veřejnosti neprospěšném postupu.

Proto prosím pana premiéra, aby aspoň dal garance, že toto ministerstvo nebude v kompetenci TOP 09, že v rámci této uvolněné pozice se zjedná náprava alespoň do podmínek, jak vypadalo MPSV za dob, kdy na tomto ministerstvu jako ministr seděl právě současný premiér Nečas. Koneckoněc, možná v novém a jiném složení ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas by mohl být velmi prospěšným řešením.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, vy chcete zařazení nového bodu, ale na kdy?

Poslanec Vít Bárta: Promiňte, paní předsedkyně, jako první bod po pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dnes jako první bod po pevně zařazených bodech?

Poslanec Vít Bárta: Ano, pokud se ta realita naplní, jako že si nemyslím, že se naplní, ale jako první bod po pevně zařazených bodech, pokud možno dnes.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr, poté pan kolega Jan Hamáček. Pan ministr Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já budu reagovat skutečně jen velmi krátce. Nechci zneužít diskusí o programu, ale proti některým nepravdivým údajům se musím ohradit.

Meziroční úspora na provoz informačních technologií je cca 200 mil. korun. Software byl zadán na základě řádně vysoutěžené rámcové smlouvy, na rozdíl od dosavadního softwaru, který byl dvacet let provozován bez jakéhokoliv výběrového řízení.

Byla tady řeč o opakovaném vyplácení, jinými slovy o duplicitách. Těch bylo za první pololetí přibližně necelých 100 z 10 mil. vyplacených dávek, tedy tisícina procenta. Myslím si, že ta čísla hovoří za všechno.

Co se týká sponzorů TOP 09, tak TOP 09 je jediná parlamentní strana, která průběžně zveřejňuje všechny své sponzory. Je zvláštní, že to kritizují ti, kteří něčeho takového nejsou schopni.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o slovo pana poslance Jana Hamáčka.

Poslanec Jan Hamáček: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji, abych navrhl rovněž zařazení nového bodu. Název toho bodu by byl změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Já bych poprosil, aby byl tento bod, a činím tak po konzultaci s předsedou volební komise, zařazen na příští čtvrtek, což je, pokud se nepletu, 1. listopadu, a aby tak bylo učiněno po pevně zařazených bodech. Já si nejsem jist, že tam již někdo něco nenačetl. Ale pokud je tam, jak se říká, volno, tak aby to byl první bod po písemných interpelacích. Pokud tam již někdo přede mnou něco navrhl, tak samozřejmě poté, jak dopadne hlasování o těchto předchozích návrzích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. To byly návrhy k pořadu schůze. Já se zeptám, jestli ještě někdo. Pan kolega Igor Svoják.

Poslanec Igor Svoják: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych chtěl částečně stáhnout svůj návrh na změnu programu, a sice bod 38, sněmovní tisk č. 700, je již pevně zařazen na čtvrtek a po dohodě s ministrem zdravotnictví tuto změnu, kterou jsem navrhl, stahuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. My se budeme nyní věnovat všem návrhům, které byly předneseny. Nejprve budeme hlasovat o návrzích z grémia, se kterými jsem vás již seznámila. Budu je opakovat a budeme o nich hlasovat. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu.

Prvním návrhem je návrh na vyřazení bodu 93 z pořadu schůze. Je to na žádost místopředsedkyně Senátu Aleny Palečkové za předkladatele.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 2. Zahajuji toto hlasování. Táhá se, kdo je pro, aby bod 93 byl vyřazen z pořadu schůze. Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 přítomno 192, pro 151, proti 20. Návrh byl přijat, bod je vyřazen.

Dále vyřazení bodu 131, je to sněmovní tisk 796. Na žádost pana předsedy zemědělského výboru Pavola Lukši žádost o vyřazení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování číslo 3. Kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 přítomno 194, pro 187, proti 1. Návrh byl přijat.

Na žádost paní poslankyně Hany Orgoníkové je zde návrh na pevné zařazení bodu 133, je to zpráva veřejného ochránce práv, a to na čtvrtek 1. listopadu v 11 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 4. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 4 přítomno 191, pro 131, proti 12. Návrh byl přijat.

Dále návrh na pevné zařazení bodu číslo 34, je to sněmovní tisk 823 v prvním čtení, a to na pátek 26. října po již pevně zařazených bodech, na žádost pana ministra dopravy Dobeše.

Zahajuji hlasování číslo 5. Kdo je pro tento návrh pevného zařazení? Proti návrhu?

V hlasování číslo 5 přítomno 192, pro 108, proti 34. Návrh přijat byl.

Posledním gremiálním návrhem je zařazení bodu 88, sněmovní tisk 710

v prvním čtení, na dnešek, tedy na úterý 23. 10. před již pevně zařazený bod 89, tedy jako druhý bod našeho jednání.

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 6 přítomno 193, pro 109, proti 21. Návrh byl přijat.

Teď jsou zde vaše návrhy, k nimž se dostáváme.

Paní kolegyně Klasnová žádá o zařazení nového bodu, a to Vysvětlení veřejných výroků ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka ve věci smlouvy – v uvozovkách jsem dala jenom sKarty pro zjednodušení. Je to žádost o zařazení jako první bod naší schůze.

Zahajuji hlasování číslo 7. Kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu do programu schůze? Kdo je proti?

V hlasování číslo 7 přítomno 192, pro 89, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Krupka se hlásí? Ne.

Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake navrhuje za prvé zařadit bod 1, sněmovní tisk 352, jako první bod druhých čtení.

Zahajuji hlasování číslo 8. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 8 přítomno 193, pro 161, proti 7. Návrh byl přijat.

Druhý návrh paní místopředsedkyně, bod 65, tisk 715, pevně zařadit jako první bod prvních čtení.

Zahajuji hlasování číslo 9. Kdo je pro? Proti?

V hlasování číslo 9 přítomno 193, pro 138, proti 14. Také tento návrh byl přijat.

Pan místopředseda Lubomír Zaorálek má také návrh na dva nové body. První je Informace předsedy vlády – teď budu citovat – jakým způsobem hodlá zabránit vzniku škody hrozící ze smlouvy mezi Českou spořitelnou a českým státem ve věci sKarty.

Zahajuji hlasování číslo 10. Žádá o zařazení tohoto nového bodu jako první bod dnes. Kdo je pro? Proti?

V hlasování číslo 10 přítomno 192, pro 92, proti 83. Tento návrh nebyl přijat.

Druhým bodem, který navrhuje pan místopředseda, je zařazení nového bodu, a to jako druhý bod dnes – Informace předsedy vlády Petra Nečase o průběhu jednání Evropské rady.

Zahajuji hlasování číslo 11. Ptám se, kdo je pro tento návrh na zařazení nového bodu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 11 přítomno 13, pro 90, proti 86. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Jiří Paroubek žádá o zařazení nového bodu, a to s názvem Informace vlády o opatřeních proti daňovým únikům při prodeji lihovin a destilátů a zajištění prodeje bez metylalkoholu. Má to být bod zařazený na čtvrtek 25. 10. po 11. hodině jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 12. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je proti?

V hlasování číslo 12 přítomno 193 pro 83, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh pana kolegy Paroubka je totožný s tím, který jsme hlasovali před chvílí, tedy s návrhem pana místopředsedy Zaorálka. Jednalo se o informaci o průběhu evropského summitu. Tento návrh přijat nebyl, tedy je nehlasovatelný.

Pan kolega Stanislav Grospič žádá o zařazení nového bodu s názvem Stanovisko vlády České republiky k žádosti krajských soudů na odklad účinnosti nového občanského zákoníku. Žádá, aby tento bod byl zařazen ve středu 24. 10. jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 13. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 13 přítomno 194, pro 79, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji a prosím, abyste znovu přihlásili. Budeme hlasovat o dalších návrzích.

Paní kolegyně Marta Semelová žádá o zařazení nového bodu, a to s názvem Informace ministra školství Petra Fialy o průběhu kontroly NKÚ na Ministerstvu školství – o opatřeních, která přijme Ministerstvo školství v souvislosti s touto kontrolou. Žádá o zařazení tohoto bodu na středu 31. 10. jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 14. Ptám se, kdo je pro tento návrh nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přítomno 185, pro 84, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Ivan Ohlídal žádá o vyřazení z pořadu schůze bod 91, sněmovní tisk 699.

Zahajuji hlasování číslo 15. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 15, přítomno 190, pro 156, proti 12. Návrh nebyl přijat. – Pardon, návrh byl přijat, omlouvám se.

Pan kolega Radek John žádá o pevné zařazení bodu 72, sněmovní tisk

748, jako první bod prvních čteních. Ale to už je obsazeno, tam jsme zařadili bod, který navrhovala paní místopředsedkyně vlády, čili by to mohl být druhý bod prvních čteních. Je s tím souhlas? Ano.

Zahajuji hlasování číslo 16. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 16, přítomno 192, pro 90, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jeroným Tejc žádá o pevné zařazení bodu číslo 10, sněmovního tisku 801, ve druhém čtení dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 17. Kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 17, přítomno 192, pro 91, proti 93. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Igor Svoják stáhl svůj druhý návrh, zůstává tedy pouze jeden, a to zařadit pevně bod číslo 12, sněmovní tisk 590, jako první bod v pátek. Je to druhé čtení. Tento pátek.

Zahajuji hlasování číslo 18. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 18, přítomno 192, pro 148, proti 16. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Vladislav Vilímc zádá o vyřazení bodu 80, je to sněmovní tisk 802, z pořadu 47. schůze.

Zahajuji hlasování číslo 19. Kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení bodu? Proti návrhu?

Hlasování číslo 19, přítomno 193, pro 153, proti 19. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Michal Babák měl totožný návrh s panem poslancem Tejcem, jeho první návrh není hlasovatelný, druhý návrh, tedy zařazení bodu 70 – pardon, ještě pan kolega Babák. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Paní předsedkyně, omlouvám se, že můj návrh nebyl totožný, protože jsem chtěl zařadit sněmovní tisk 801 na pořad schůze ve druhém čtení jako první dnešní bod a ve třetím čtení jako první páteční bod. To znamená, že nebyl totožný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: My jsme hlasovali o návrhu, který byl jako první dnešní bod, to máme za sebou, teď bychom mohli hlasovat o zařazení třetího čtení na pátek v 9 hodin, to asi můžeme udělat, ovšem nevíme lhůty atd., je to velmi atypický postup. Já myslím, že správné to není, že ve chvíli, kdy projdeme druhým čtením, můžete požádat o zařazení – tak by to bylo správné udělat. Pokud tedy ale na tom trváte, tak to podrobíme hlasování. (Poznámka poslance Babáka: Prosím.

Děkuji.)

Jedná se tedy – upřesním pro Sněmovnu – o zařazení sněmovního tisku 801 ve třetím čtení na pátek v 9 hodin ráno. Tento pátek.

Zahajuji hlasování číslo 20. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 20, přítomno 193, pro 57, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Druhým návrhem je zařazení bodu 70, sněmovní tisk 742, jako první bod prvních čteních, tedy druhý bod prvních čteních, první už máme obsazený.

Zahajuji hlasování číslo 21. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 21, přítomno 193, pro 89, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Bohuslav Sobotka žádá o zařazení dvou nových bodů. První nový bod s názvem Informace předsedy vlády o přípravě důchodové reformy. Žádá, aby tento bod byl zařazen na středu 24. dopoledne jako první bod. Já nevím, jestli – paní ředitelko (organizačního odboru)? Jako první bod. Pokud ne, tak po pevně zařazených bodech. Čili nejprve budeme hlasovat jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 22. Ptám se, kdo je pro zařazení této informace, tedy nového bodu, jako první bod ve středu 24. 10. dopoledne. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 22, přítomno 193, pro 92, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Sobotka má druhý návrh, to je zařazení nového bodu s názvem Zřízení vyšetřovací parlamentní komise ve věci působení ministra Jaromíra Drábka a jeho náměstka pana Šišky na MPSV. Takhle zněl ten návrh? Ano. Na středu 24. 10. jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování. – Toto hlasování musím prohlásit za zmatečné, protože je tu žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili.

Budeme nyní o tomto zařazení nového bodu hlasovat v hlasování, které bude mít pořadové číslo 24. Zahájila jsem toto hlasování. Kdo je pro tento návrh na zařazení nového bodu zřízení vyšetřovací parlamentní komise? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 24 přítomno 189, pro 89, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Zdeňka... Pardon, kontrola hlasování. Je námitka? Ještě moment, nemáme ještě záznam... Pan kolega Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dámy a pánové, hlasoval jsem pro, na sjetině mám zdržel jsem se. Tak se omlouvám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování pořadové číslo 25. Zahajuji toto hlasování. Táži se, kdo souhlasí s námitkou.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pro pana premiéra prostřednictvím paní předsedající – byla to námitka i omluva.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Kdo je proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 25 přítomno 193, pro 175, proti 1. Námitka byla přijata.

Opakujeme tedy hlasování o zařazení nového bodu zřízení vyšetřovací komise s názvem, který jsem již sdělila.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 26. Kdo je pro tento návrh na zařazení nového bodu? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 26 přítomno 193, pro 92, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy paní poslankyně Zdeňka Horníková navrhuje vyřadit bod č. 18, sněmovní tisk 657, z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 27. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 27 přítomno 193, pro 145, proti 14. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Pavol Lukša žádá o pevné zařazení sněmovního tisku 785, je to bod 45, na středu 24. 10. po projednání státního rozpočtu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 28. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 28 přítomno 193, pro 176, proti 7. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Marek Benda žádá o pevné zařazení bodu 15, sněmovní tisk 605, na pátek 26. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 29. Ptám se, kdo souhlasí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 29 přítomno 193, pro 111, proti 46. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Rudolf Chlad žádá, aby bod 61, sněmovní tisk 709, byl předřazen před bod 94, což je sněmovní tisk 758, a projednali jsme jej dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 30. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 30. Přítomno je 193, pro 113, proti 49. Návrh byl přijat. Předřadili jsme tedy bod 61 před bod 94.

Zeptám se kolegů Krákory, Dolejše, Michalíka, Rádla, Staňka, zda se některý z nich hlásí. Nehlásí.

Pan poslanec Vít Bárta navrhuje zařazení nového bodu dnes jako první bod po pevně zařazených bodech s názvem Informace předsedy vlády ke spoluodpovědnosti předsedy vlády za dění na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 31. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 31 přítomno 192, pro 90, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jan Hamáček žádá o zařazení nového bodu s názvem Změny v orgánech Poslanecké sněmovny, a to na čtvrtek 1. 11. jako první bod po písemných interpelacích. My si to tedy, pane kolego, ujasňujeme. Může to být jako druhý bod, protože první jsme již zařadili informaci veřejného ochránce práv, takže druhý bod. Souhlas.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 32. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 32 přítomno 193, pro 186, proti 1. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy, které byly předneseny v úvodu dnešní schůze. Budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 47. schůze Sněmovny, jak byl písemně předložen a upraven pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 33. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 47. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 33 přítomno 193, pro 102, proti 84. Pořad schůze byl schválen.

Tím jsme se dostali za tu úvodní část a budeme se moci věnovat prvnímu ze schválených bodů pořadu.

Tímto bodem je

1.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 725 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl ministr dopravy Pavel Dobeš. Pane ministře, prosím o vaše slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si předložit návrh na zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech u sněmovního tisku 725 o 28 dnů. Jedná se o tisk týkající se mezinárodní úmluvy o občanskoprávních odpovědnostech za škodu způsobenou znečištěním ropnými palivy.

Tím hlavním důvodem je skutečnost, že pokud Česká republika k úmluvě nepřistoupí, mohla by zahájit Evropská komise k 1. říjnu 2012 řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie, která může vyústit k odsouzení České republiky a k uložení finanční sankce za porušení práva Evropské unie. Přistoupení k předmětné úmluvě do konce roku 2012 by umožnilo zastavit výše uvedené řízení již v počátečním stadiu. Proto si dovoluji požádat o toto zkrácení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Táhá se tedy, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu. – Pardon, nekončím podrobnou rozpravu, musíme v podrobné rozpravě zopakovat návrh.

Pane ministře, prosím, abyste v podrobné rozpravě zopakoval návrh, abychom o něm mohli hlasovat.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Ještě jednou děkuji za slovo, paní předsedkyně. Je to návrh na zkrácení lhůty pro projednání sněmovního tisku 725 ve výborech o 28 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je návrh. Ještě jsme v podrobné rozpravě. Hlásí se do ní ještě někdo? Nehlásí. Teď tedy podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu, který byl přednesen, tedy zkrácení lhůty k projednání sněmovního tisku 725 ve výborech o 28 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 34. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 34, přítomno 190, pro 138, proti 13. Návrh byl přijat. Tím jsme projednali tento první bod.

Budeme se věnovat následujícímu. Předávám řízení schůze panu místopředsedovi Lubomírovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, přeji dobré odpoledne a uvádím tedy bod

86.

**Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 710/ - první čtení**

Prosím, aby za navrhovatele návrh uvedla poslankyně Kateřina Klasnová. Prosím máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, je to téměř na rok a den přesně, kdy jsem před vás předstupovala s naprosto totožným návrhem na změnu Ústavy, která spočívá, velmi zjednodušeně řečeno, ve zrušení tzv. doživotní trestněprávní imunity zákonodárců a ústavních soudců. 26. října 2011 jsme návrh, jehož jsem spolupředkladatelka, schválili v prvním čtení a následně zcela mimořádně, po téměř dvou desítkách předchozích marných pokusů, Sněmovna tuto novelu přijala, za což vám ještě jednou velice za předkladatele děkuji.

Vzhledem k tehdy platné koaliční smlouvě a deklarované ochotě sociálně demokratických senátorů i média už psala o průlomu, o tom, že doživotní trestněprávní imunita končí. Leč tak se bohužel nestalo. Senátoři z řad občanských demokratů bohužel podpořili ve velmi malém počtu tento návrh v Senátu, tedy v horní komoře, a i kvůli velké absenci senátorů nebyl tento návrh na změnu Ústavy v horní komoře Parlamentu České republiky schválen. Bylo to o pouhé dva hlasy v Senátu. Já jsem tehdy za předkladatele slíbila, že tuto novelu, tuto změnu Ústavy, předložíme znovu, a v polovině června jsme tak tedy se spolupředkladateli učinili.

Chtěla bych zdůraznit, že pod touto novelou je podepsáno opět celé vedení Poslanecké sněmovny, tedy tehdejší vedení, kdy jsme v červnu tento předklad dávali, a všichni představitelé poslaneckých klubů, tedy předsedové poslaneckých klubů všech stran zastoupených zde v Poslanecké sněmovně. Doufám, že tedy i díky této silné podpoře a díky tomu, že už jednou Poslanecká sněmovna v tomto období ústavní většinou

tuto novelu schválila, opravdu dojde ke schválení a že se skutečně omezí to, co je v české Ústavě takovou určitou anomálií, a to je, jak říkám znovu, velmi zjednodušeně řečeno, doživotní trestněprávní imunita zákonodárců.

Já bych řekla, že novým pádným důvodem pro přijetí této novely je v tuto chvíli i to, že jak tato komora, tedy dolní komora, tak i horní komora přijaly změnu Ústavy týkající se přímé volby prezidenta. Tedy přijali jsme změnu Ústavy v přímé volbě prezidenta a přijali jsme také prováděcí zákon. V přímé volbě prezidenta ve změně Ústavy se omezila imunita hlavy státu. Omezila se imunita hlavy státu po dobu výkonu mandátu. Stalo se teď tedy velkým paradoxem, že zákonodárcům a ústavním soudcům zůstává tato imunita, a pokud komora, ať už Poslanecká sněmovna, nebo Senát, odepře svého člena vydat k trestnímu stíhání, tak je toto trestní stíhání vyloučeno navždy. Tedy tato v uvozovkách doživotní trestněprávní imunita zákonodárců zůstala zachována, zatímco jak říkám u hlavy státu byla omezena.

Já bych chtěla říct, že imunita v České republice je velice nadstandardní a neodpovídá žádné praxi zemí v Evropě ani ve světě. Jak zaznělo už v návrhu ve třetím volebním období Sněmovny, ve většině parlamentů evropských zemí je imunita členů parlamentu omezena na dobu trvání mandátů, někde dokonce je na cestu do parlamentu a jednání v budově parlamentu či jeho orgánech, tedy ve výborech, komisích atd. To je samozřejmě určitý radikalismus, který by se slučoval i s programovou tezí Věcí veřejných, nicméně, jak říkám, tento předklad není předkladem Věcí veřejných. To je předklad všech stran zde v Poslanecké sněmovně. A my jsme se snažili najít nějaký rozumný kompromis tak, aby omezení imunity mělo šanci projít v Poslanecké sněmovně. Tím kompromisem, ke kterému došlo skutečně po dlouhých jednáních, a jak říkám, touto komorou bezproblémově hlasování prošlo, bylo právě to, že se omezí doživotní imunita, tedy že se zruší. Jinými slovy, pokud by po úpravě Ústavy komora odepřela souhlas s trestním stíháním svého člena, neznamenalo by to už, že by nemohl být trestně stíhán poté, co by mu skončil mandát.

Když jsem byla v Senátu, zaznělo tam mnoho důvodů, proč imunitu neomezit. Je to velmi paradoxní ve chvíli, kdy hlava státu má imunitu omezenou po dobu výkonu mandátu. Nicméně samozřejmě i na plénu v Senátu zazněly hlasy, které hovořily o tom, že trestní stíhání člena zákonodárného sboru může být účelové a že imunita má svůj smysl právě v ochraně zákonodárců tak, aby mohli nerušeně vykonávat svůj mandát. Pod toto já se podepisuji. Samozřejmě imunita má sloužit k ochraně člena ať už Poslanecké sněmovny, či Senátu. Nicméně, jak říkám, zrušení doživotní imunity by znamenalo, že komora by stále rozhodovala o tom, zda svého člena vydá, či nevydá k trestnímu stíhání. Ale i kdyby z jakýchkoli důvodů se rozhodla, že nevydá člena k trestnímu stíhání, neznamenalo by to

vyložen z trestního stíhání navždy. Takže to bych ráda zde uvedla a zdůraznila.

V zásadě všechno, co jsem asi měla říci, bylo řečeno. Já bych poprosila vzhledem k tomu, že tato novela Ústavy se projednává v tomto volebním období už potřetí, jednou prošla zde Poslaneckou sněmovnou, tak bych poprosila závěrem o to, jestli by bylo možné zkrátit lhůtu ve výborech na třicet dnů. Domnívám se, že šedesát dnů není nutné k projednání takovéto změny Ústavy, ke které byl nalezen, říkám, dlouhými jednáními celopolitický konsensus a ke kterému byl nalezen potřebný počet hlasů, aby byl prohlasován ústavní většinou.

Za předkladatele této novely děkuji všem za pozornost a děkuji za podporu a za propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A já bych teď ještě požádal zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Ivanu Weberovou, která ještě řekne své úvodní slovo, než otevřeme rozpravu. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji, vážený pane předsedající. Já jsem Ivana, ne Jana. (Poslankyně se přeslechla, byla vyvolána správně. Předsedající: Pardon.)

Děkuji za slovo. V podstatě paní zástupkyně předkladatelů tady uvedla tuto záležitost velice podrobně a myslím, že skutečně jsme tady tu věc projednávali již před rokem, a já jsem ji tady zpravodajovala také z tohoto místa. Takže už jenom stručně doplním nebo zopakuji, že se jedná o novelu článku 27 odst. 4 Ústavy, který nyní stanoví, že odepře-li komora stíhání svého člena, potom je trestní stíhání navždy vyloučeno. To samé je stanoveno ohledně ústavních soudců v článku 86 odst. 1 Ústavy, a jedná se tedy v této úpravě opět pouze o úpravu trestněprávní imunity ústavních činitelů, nejedná se tedy o úpravu imunity přestupkové, kde nebyla nalezena úplná shoda. Takže toto je vlastně minimum, na kterém bychom se měli všichni shodnout, tak jak tady již jednou tato úprava prošla a jak je v souladu s většinou úprav ve většině evropských zemí. Současná podoba imunity je skutečně v naší zemi takovou jakoby excesivní raritou, která je kritizována v naprosté většině odborných prací odborníků na ústavní právo.

Takže to je z mé strany vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to byla slova úvodem a teď otevírá obecnou rozpravu. Ale fakticky chtěl reagovat nejdřív pan poslanec Chvojka na to, co zaznělo teď v těch úvodních vystoupeních. Tak mu dám dvě minuty na faktický komentář toho, co tu už zaznělo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem reagovat jenom krátce na jednu z předkladatelek, na paní Klasnovou.

Existuje takové krásné slovo a to slovo je chucpe. Paní předsedkyně Klasnová vystupuje jako jedna z bojovnic za omezení imunity, možná i za zrušení. Měli to tuším ve svém volebním programu. A manžel paní Klasnové – a samozřejmě nikdo nemůže za svého manžela a nikdo nemůže za to, jaký je – nyní se zbaběle schovává za institut imunity, kdy se chce nechat vyjmout z pravomocí našich soudů minimálně v té věci, kdy na jednání poslaneckého klubu Věcí veřejných nabízel svým kolegům peníze. Někdo tomu říká úplatek, někdo půjčka.

Takže já opakuji: Je to chucpe. A možná byste se k tomu mohla aspoň trošičku vyjádřit, jestli toto považujete za standardní chování. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tedy už obecná rozprava, do které se hlásí jako první pan poslanec Paroubek, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, tohle je bod, který se dá nazvat děj takových amplitudách a vždy se najde nějaký důvod, proč v procesní části jednání ať už v Poslanecké sněmovně, nebo potom v Senátu se nenajde pro to potřebná většina.

Měl jsem nicméně stejnou připomínku jako pan poslanec Chvojka. Myslím si, že je vždycky potřeba uvést slova do souladu s činy a obráceně. Domnívám se, že jsem s překvapením aspoň já k výkonům českého soudnictví v minulém týdnu si přečetl, že jeden z poslanců strany Věci veřejné se odvolal na institut, na poněkud středověký relikv, institut poslanecké imunity. A byl v tom – k mému překvapení, což není zas tak velké překvapení, protože soudní soustava v České republice vydává často velmi podivná rozhodnutí, ale tak to prostě je. Já na rozdíl od svého předřečníka nechci nějaké vysvětlení, mně je vcelku celá věc jasná. Jinak jsem chtěl poblahopřát předsedkyni poslaneckého klubu strany Věci veřejné k brilantnímu vystoupení. Ale jak říkám, je tam rozpor mezi slovy a činy a to mě trochu na ni mrzí. Jinak je to velmi sympatická dáma.

K návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, mohu obecně říci, že Sněmovna by měla využít historickou příležitost, jak vyhovět přání našich voličů a omezit trestněprávní procesní imunitu. Tento relikv minulosti, který z občanů České republiky, kteří se šťastnou náhodou, někdy i shodou okolností, svou pozicí na kandidátce, někdy i jinými důvody, stali poslanci, senátoři, či dokonce soudci Ústavního soudu, dělal občany před zákonem zvýhodněné, rovnější mezi rovnými. Soudím, že veřejnost přivítá

zrušení privilegia, podle kterého je dosud trestní stíhání vyloučeno navždy. Výkon mandátu se tak nyní stane pouhou procesní překážkou.

V následné právní úpravě je třeba se vyrovnat i s během promlčecích lhůt. Já osobně bych šel co do rozsahu imunity ještě dál. V úvahu přichází omezení trestní odpovědnosti jen na projevy učiněné ve Sněmovně, v Senátu a při jednání Ústavního soudu, nebo dokonce její úplné zrušení, k čemuž sáhli naši slovenští kolegové a žádné zemětřesení se na Slovensku nekonalo. Ono když jde do tuhého, tak fakticky každý zákonodárce je v příslušné sněmovně, příslušné komoře Parlamentu imunity zbaven. Dává mi v tom zapravdu znění článku 1 Listiny základních práv a svobod, podle kterého jsou si lidé rovni v právech. Před zákonem si máme být všichni rovni.

Zrušme tenhle středověký relikt, kterým rozsáhlé uplatnění poslanecké imunity nesporně je. Návrh novely Ústavy považuji za první jarní vlaštovku. Jaro je sice daleko, vlaštovka jaro sice nedělá, ale je lepší než žádná.

Národní socialisté návrh zákona podpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano... Vy můžete kdykoli (k poslankyni Klasnové). Ale pan poslanec Korte se ještě hlásí, takže vy můžete samozřejmě vystoupit, prosím, teď. A potom pan poslanec Korte.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji, pane předsedající. Opravdu nemám zrovna chuť reagovat na invektivy, které tady byly vyřčeny mými předřečníky, nicméně byla jsem vyzvána.

Ráda bych zdůraznila, že moje politické názory jsou konzistentní. A věřte, pánové a dámy, že si taky tady často říkám, když tady někdo stojí u řečnického pultíku, že by se, pokud by existovala nějaká spravedlnost, měla někdy země otevřít, zasyčet síra a dotyčný, který zde něco plamenně říká, by měl zahučet rovnýma nohama do pekel. Leč nestává se tak. A já, dámy a pánové, na rozdíl od vás mám teologické vzdělání, tudíž já můžu věřit aspoň v nějakou metafyzickou spravedlnost.

Co se týká toho, co tady bylo řečeno. Ráda bych zdůraznila, že můj manžel poslanec Vít Bárta se nechal vydat k trestnímu stíhání touto Poslaneckou sněmovnou, neschovával se za imunitu, odstoupil z postu ministra dopravy. To ad a).

Ad b), tento návrh, který tady konzistentně za předkladatele předkládám – a věřte tomu, že jsem nabízela, abych tady neprovokovala snad nedej bože někoho svým obličejem, aby zde vystoupil za předkladatele kdokoli jiný, tohoto mého návrhu nikdo bohužel nevyužil. Ale chtěla bych říct, že tento návrh nesměřuje k tomu, aby byla zrušena imunita zcela. Aby byl zrušen tento relikt, o kterém tady hovořil i můj předřečník Paroubek, to znamená něco, co nemá naprosto obdoby jinde, v jiných ú-

stavních systémech okolních zemí. Tedy něco, co se jmenuje doživotní trestněprávní imunita. Řekněme si v praxi a na nějakém skutečném zločinu, co by to znamenalo. Dejme tomu, představme si, že by tady někdy někdo stál, kdo by se třeba zpovídal z privatizace Mostecké uhelné společnosti. Představme si, že by snad byl někdo souzen nebo trestně stíhán za to, že vytuneloval z veřejných rozpočtů stovky miliard korun. A teď by se Poslanecká sněmovna rozhodla, že svého člena nevydá. Co by to znamenalo? Nikdy už by nemohl být trestně stíhán pro takovýto nepěkný čin, kdy došlo k tomu, že byly vytunelovány veřejné finanční prostředky. Takže to a-bychom si rozuměli. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Korte je ten, ko-ho jsem viděl, že se hlásil dále. Zřejmě do obecné rozpravy se normálně hlásil, takže prosím, má volný prostor.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. kolegyně a kolegové, já patrně nyní zkálím takovou poklidnou harmonickou atmosféru, která panuje v tomto sále vždy, když se Sněmovna chystá kolektivně schválit nějakou hloupost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem zase něco špatně gramaticky řekl?

Poslanec Daniel Korte: Nikoliv, já mluvím k tomuto bodu. Nikoliv.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha. Ne. Výborně, mně se u-levilo.

Poslanec Daniel Korte: Omlouvám se, že možná budu i poněkud protivný. Předesílám k tomuto bodu, že já nepokládám poslaneckou imunitu – a senátorskou – prosím pro zkrácení, řeknu-li poslanec, vždy myslete, že říkám poslanec či senátor – nepokládám poslaneckou imunitu za jakousi výsadu. Poslanecká imunita vznikla v Anglii, v kolébce demokracie jako ochrana před zásahem moci, aby povolání zástupci mohli přijet svobodně na zasedání. Poslanecká imunita je tedy ochrana mandátu před zásahem státní moci, aby zákonodárné sbory mohly svobodně pracovat.

S touto premisou na začátku pravím, že předložený návrh je v lepším případě zbytečný, v horším případě škodlivý. Vysvětlím proč. Zbytečný je podle mého mínění proto, že Sněmovna vydává, vydává dokonce možná ochotněji, než by musela. Systém tedy funguje, zdá se, že je nastaven dobře. Konzervativní zásada praví: „Není-li nezbytné učinit změnu, je nezbytné ji nečinit.“

Důležité je podívat se, jaký je skutečný důvod, proč dnes tento návrh máme na stole. Ten návrh ostatně je identický jako sněmovní tisk 760, to je ústavní návrh, je přesně doslova. Ocituji první větu z důvodové zprávy toho senátního návrhu, jestli si vzpomenu. Téma imunity poslanců a senátorů je dlouhodobě předmětem kritiky veřejnosti. Dámy a pánové, tak to je skutečný motiv, proč tento návrh máme na stole. A tomu se prosím říkám populismus. To je čisto čirý populismus a nic jiného.

Tato Sněmovna přijala řadu populistických návrhů v zoufalé snaze vylepšit si u veřejnosti svou prestiž, která se pohybuje někde na úrovni uklízečky – údajně. Tak například – ledva jsme sem dorazili, snížili jsme si platy. Ocenil to někdo? Polepšili jsme si v očích veřejnosti? I kdepak. Co taková přímá volba prezidenta, Kde v důvodové zprávě byl vlastně jediný důvod: veřejnost si to přeje. Provedli jsme ústavní paskvil a nyní vy, kteří jste pro to hlasovali, já ne, s hrůzou přihlížíme, kde jaké krysy to vylézají z kanálů a derou se do sídla českých králů. (Potlesk napříč sálem.) Jednomu kouká přes rameno Lukoil, druhému Soukup s Chrenkem, třetímu Gazprom. No, pán bůh nám pomáhej. A polepšili jsme si v očích veřejnosti? Ani zbla. Aneb vlk zůstal hladov a koza je rozervána.

Quo usque tandem? vece Cicero v zahájení své slavné řeči proti Catilinovi. Jak dlouho ještě budeme odečítat zbožná přání ze rtů veřejnosti a ochotně je plnit? Quem ad finem? Kam až v tomto nadbíhání zajdeme? Jestliže se jednoho dne dozvíme, že veřejnost si přeje znovu zavést trest smrti, všeho necháme, hned sem spěcháme, ochotně ruku zvedáme? Jestliže jednoho dne zvíme, že valná část veřejnosti si přeje vylikvidovat – abych použil termínu jednoho českého prezidenta, který se údajně zasloužil o stát – vylikvidovat jistou část obyvatelstva, všeho necháme, hned sem spěcháme, ochotně ruku zvedáme? Já tedy ne. A neříkejme si, že se to nemůže stát. V minulém století se staly strašné věci, o kterých by si byl nikdo nepomyslel, že se mohou stát.

Dámy a pánové, domnívám se, že jsem vysvětlil, proč pokládám ten návrh za zbytečný. Přejdou k tomu, proč ho pokládám za škodlivý. Mám k tomu několik důvodů.

Za první. Ten poslanec či senátor, který ví, že po skončení svého mandátu propadne ruce zákona, udělá všechno pro to, aby si ten mandát udržel do skonání věků. Všemi prostředky se bude snažit udržet mandát. Dámy a pánové, víte, co nyní děláte? Vy tady otvíráte nové pole pro korupci, o které se nikomu ani nesnilo. Jestliže toto je úmysl zákonodárce, smekám.

Za druhé. Co teprv nějaká politická strana, jejíž poslanec či senátor bude zapleten do něčeho, co třeba souvisí s financováním strany? Financováním volební kampaně, jak nám zde nedávno zaznačil stále nepřítomný poslanec David Rath na adresu ČSSD. Co pak ta udělá? No udělá totéž, udělá to, aby

všemi prostředky udržela svého poslance v mandátu, protože propánajána – co kdyby nám při vyšetřování zazpíval?

Za třetí. Logickým důsledkem bude, že Sněmovna přestane vydávat. No, proč by vydávala, když ten poslanec či senátor za dva roky, za rok, za pár bude trestně stíhán? A my přece ten hlas potřebujeme. Tudíž zrušíme systém, který funguje a o němž jsme si řekli na začátku, že funguje správně a že je nastaven dobře.

Za čtvrté. Představíme-li si, že někdo spáchá trestný čin na počátku svého mandátu, stíhání bude zahájeno za čtyři roky, respektive za šest, nějakou dobu se potáhne a pak při čilosti našich soudů, které si to budou několik let přehazovat sem a tam, k rozsudku se dospěje po nějakých devíti jedenácti letech. V takovém případě prosím zcela odpadá jedna z funkcí trestu, to jest funkce výchovná a funkce odstrašující, nemluvě o tom, že je otázka, jestli vůbec je možné dospět k nějakému spravedlivému rozsudku, protože po deseti letech se paměť svědků stoprocentně vytratí.

A posléze za páté, a potěším vás, za poslední, může být zneužito tohoto institutu k politické mstě umělými, uměle vykonstruovanými zmanipulovanými obviněními. Může tak být zničena kariéra, neboť samozřejmě když má někdo na krku trestní stíhání, tak těžko dosáhne nějakého dobrého výsledku v následujících volbách. Nemysleme si, že se to nemůže stát, byli jsme toho nedávno svědky v případě Vlasty Parkanové.

Dámy a pánové, toto jsou důvody, proč pokládám tento návrh za zbytečný a škodlivý, a toto jsou důvody proč já, Daniel Korte, pro něj hlasovat nebudu a ani pro žádný jiný podobný. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk uprostřed sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Chvojka chce? A vidím ještě pana poslance Křečka. Tak nevím, kdo byl dřív. (Poslanec Chvojka mimo mikrofon, že on byl dřív.) Tak prosím. Já se omlouvám, pokud paní poslankyně chtěla reagovat hned, tak má přednostní právo. Ale necháme už pana poslance Chvojku. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Paní předsedkyně beztak bude reagovat ještě na mě, takže... (směje se.)

Já jsem chtěl reagovat na její předchozí vystoupení, kde říkala, že se dopouštím nějaké invektivy. Já se přece nedopouštím žádné invektivy, já jenom říkám to, co se opravdu stalo. Mám tady článek z novin – Novinky ze dne 19. října tohoto roku, kde jasně píšou: Bárta uspěl, na půdě Sněmovny ho při nabízení peněz ochránila imunita. A já se vás ptám a ptám se vás jako předsedkyně jednoho z klubů Poslanecké sněmovny, jestli si myslíte, že poslanecká imunita by se měla vztahovat zrovna na tento případ. Jestli je slušné, když vaše strana se zasazuje o omezení či o úplné zrušení imu-

nity, potom využít tohoto prostředku v případě, kdy nabízím peníze – a je jedno, jestli půjčku, nebo úplatek – na poslaneckém klubu a potom se obrotím na Nejvyšší soud s tím, abych byl vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení. Je toto přirozené? Je toto jednání, kdy by se měla uplatnit poslanecká imunita? Podle mě ne. Proto jsem použil to slovo chucpe.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A prosím nyní paní poslankyni Klasnovou.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já už jsem svému předřečníkovi odpověděla předtím, tudíž to nebudu znovu opakovat a odmítám tady vést tuhle slovní přestřelku, která k ničemu nevede, protože říkám, ten návrh je o něčem jiném.

Nicméně k panu poslanci Kortemu. Já bych ráda zdůraznila, že to není něco, že bychom teď tady vymýšleli jakousi raritu Ústavy ČR. My jsme teď raritou v ústavním systému. My máme něco, co – a já znovu zdůrazňuji – v jiných zemích není. My máme doživotní trestněprávní imunitu. Tento jednoduchý předklad, který tady byl označen za populismus, mimochodem tento populismus je v koaliční smlouvě a prosím, já nevím tedy, jak dnes zní koaliční smlouva, já nevím, s kým je podepsána a jestli se nějakým způsobem revidovala, ale v koaliční smlouvě je jednoznačně řečeno, že tato vláda bude usilovat o omezení imunity zákonodárců. To tam je zcela jednoznačně řečeno. Dokonce první návrh, který jsme zde řešili na plénu Poslanecké sněmovny, vzešel ještě z doby, kdy ani pan premiér Nečas nebyl ještě premiérem, a vzešlo to ještě jako poslanecké návrhy budoucího premiéra Nečase, paní předsedkyně Němcové atd. atd., kdy opět byla tady snaha omezit imunitu. Tedy je to něco, co je zakotveno v koaliční smlouvě, je to něco, na čem byla nalezena politická shoda, a pod tímto návrhem je podepsán i předseda klubu TOP 09 pan Gazdík. Tedy jak říkám, nevymýšlíme tady žádnou raritu.

Jak jsem se tady už jednou pokusila vysvětlit, pokusím se znovu vysvětlit trpělivě: Poté co bychom udělali tuto změnu Ústavy, znamenalo by to, že by stále Poslanecká sněmovna či Senát rozhodovaly o vydání či nevydání svého člena k trestnímu stíhání. Pokud by se tedy někdo dopustil opravdu zavrženíhodného trestního činu a udělal něco, co skutečně by tady komora usoudila, že mám být trestně stíhán okamžitě, tak by ho logicky vydala, tak jak činí i dnes, vydala by ho k trestnímu stíhání. Ale kdyby tady náhodou nebyla politická vůle k vydání, tak tento člen komory, ať už Senátu, či Poslanecké sněmovny, by neměl doživotní imunitu, to znamená, po skončení mandátu by mohl být stíhán. A já už skutečně se omlouvám – jestli to říkám nesrozumitelně, zkuste si přečíst k tomu důvodovou zprávu ještě pozorně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan poslanec Křeček a pak ještě jednou pan poslanec... A nyní pan poslanec Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane předsedající. Já se vložím do této debaty dvou poslanců. To, co říkal pan kolega Korte, je samozřejmě z větší části pravda. Až na to, že Cicero svou zmínkou o Catilinovi své projevy končil, nikoliv začínal, ale to není podstatné. Podstatné je to, že může mít v mnoha věcech pravdu, ale je také pravdou, že jsme jediný zákonodárný sbor v Evropě, který tento institut má! Jsme jediní! Nikde jinde se toho nebojí, nikde jinde to není. Je pravda, že jsme to převzali z první republiky ze Senátu, kde se to stalo, a osvícení naši otcové Ústavy, které považujeme za osvícené, to tam nechali. No dobře, ale nikde jinde v Evropě toto není. Takže není třeba se toho obávat, tak daleko myslím se od obyčejných občanů odlišovat skutečně nemusíme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď ještě jednou pan poslanec Chvojka, kterého jsem viděl.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Jenom dvě věci. Já bych se chtěl paní předsedkyni omluvit, protože v podstatě otázky, které tady dávám, by měly být směřovány na jejího manžela, který ovšem tady není, takže se omlouvám, pokud tím trápím vás.

Druhá věc. Chtěl bych se zeptat. Vy jste řekla, že pro zavrženíhodné trestné činy by měl být poslanec vydán hned a pro ostatní ne. Tak já bych se chtěl zeptat, jaké jsou ty zavrženíhodné trestné činy a potom ty nezavrženíhodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte! Já teď tady mám písemné faktické přihlášky, které teď postupně vezmu. Je tady první pan poslanec Vojtěch Filip, pak Daniel Korte a Boris Šťastný. A pak tedy pan poslanec Babák. Nyní Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Jistě mě nikdo nebude podezírat, že mám stejné politické názory jako pan kolega Korte, ale myslím si, že by se hodilo, aby na jeho argumenty zazněly argumenty pravdivé ze strany předkladatelů. Já nic proti tomuto návrhu nemám, ale není pravda, že jsme jediní, kteří mají takový rozsah imunity. Tak tomu opravdu není! To je jeden moment.

Druhý moment je ten, že ano, jednou se v tomto zákonodárném sboru stalo, že nebyl vydán poslanec této Sněmovny. Stalo se to v roce 1998, kdy tehdejší poslanci republikánské strany zamezili trestnímu stíhání bývalého ministra financí za jeho, řekl bych, rozhodnutí, které bylo ve prospěch teh-

dejší velké české bankovní společnosti. Od té doby se nic takového nestalo. Takže prosím v této velmi vážné věci použijeme argumenty, které jsou pravdivé, nikoliv populistické. Bylo by to jenom dobře pro tento návrh. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Korte, pak pan poslanec Šťastný a Babák. Tak to bylo prosím v pořadí. Já to budu stopovat. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Já bych vašim prostřednictvím poprosil pana kolegu Křečka, aby mě navštívil v mé lavici, a já mu dokážu, že slova quo usque tandem abutere, Catilina, patientia nostra jsou slova, jimiž začíná první Ciceronova řeč proti Catilinovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Ano, pane předsedo, dámy a pánové, být znalosti latiny, budu mluvit česky.

Imunita není benefitem konkrétního poslance, není to výhodou pro konkrétního poslance ani pro skupinu poslanců či politickou stranu, imunita je benefitem demokracie. Je to nástroj, který nám umožňuje chovat se a vystupovat tak, abychom se při svých vystoupeních nemuseli bát, že za ta vystoupení budeme jakýmkoliv způsobem perzekvováni. A to neplatí jenom tady za tímto řečnickým pultíkem, to platí všude. To platí v médiích, to platí na ulici mezi občany a platí to při jakýchkoliv ostatních vystupováních. Já se proto vždycky velmi divím, když přicházejí nejrůznější názory na omezení imunity, například na projevy v Poslanecké sněmovně, protože v tu chvíli jakýkoliv projev, který, dámy a pánové, řeknete v České televizi večer, znamená, že za něj můžete být, pokud by taková imunita byla zúžena, trestáni. Bojím se jakýchkoliv dalších zužování imunity na dobu poslaneckého mandátu.

A já poprosím paní navrhovatelku prostřednictvím pana předsedajícího, aby ji vysvětlila. Představte si jednoduchou situaci, že poslankyně nebo poslanec v průběhu svého poslaneckého mandátu těsně před jeho koncem objeví nějakou nepravost, objeví třeba nějakou skupinu komerčních subjektů, které nějakým způsobem konají nepravost, třeba může jít o korupční jednání nebo nějaké takové, a označí ten poslanec konkrétní problém. V tu chvíli, jakmile mu skončí, jestli to dobře chápu, poslanecký mandát, nebo ještě předtím bude jakýmkoliv způsobem napaden, jakmile mu skončí poslanecký mandát, může být za tuto věc stíhán, jestli to dobře chápu. Tak jak je to napsáno, je to napsáno špatně. Je to nepoužitelné. Znamená to, že prostě jakmile kdokoli z nás by v průběhu posla-

neckého mandátu vystoupil proti nějaké nepravosti, kdokoli by se rozhodl na nás zaútočit, kdokoli by se rozhodl na vás podat v občanskoprávním nebo v trestněprávním řízení žalobu, okamžitě by mohl být následně popotahován po skončení mandátu a je to špatně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to je fakticky. Je to faktická, takže pan poslanec Babák s faktickou může nyní bez ohledu na přednostní práva. Pak se hlásí zpravodajka paní poslankyně Weberová.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, jen opravdu krátce zareaguji na svého předřečníka ze sociální demokracie. Myslím si, že opravdu velký rozdíl je mezi vážným trestným činem, jako je například to, za což je souzen například váš kolega pan Rath, za což samozřejmě je souzena další spousta vašich kolegů ze sociální demokracie, když brali úplatky. Například by měli být souzeni za Mosteckou uhelnou. A rozdíl, daleko větší rozdíl je, když kriminálníci, jako pan Škárka, který tady sedí, a kriminálnice a podvodnice jako paní Kočí v podstatě jde podvést slušného člověka –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych jenom chtěl požádat, prosím vás – omlouvám se, že do toho vstupuji – ale připadá mi, že není dobré, aby poslanci se tady častovali podobnými výrazy. To podle mě překračuje hranice toho, co bych tady toleroval. Takže já prosím, důrazně žádám, aby podobná označení jsme tady nepoužívali. Vůbec si myslím, že pro politiky se nesluší, aby se častovali nějakými trestními a podobně jinými těmi... Je to politická debata. Byl bych rád, aby to všichni respektovali.

Já doufám, že i vy, pane poslanče, budete respektovat to, co jsem řekl. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Poslanec Michal Babák: Samozřejmě respektuji, pane místopředsedo. Já jen reaguji na slova pana soudce Šotta, který tady tímto způsobem nařkl tyto dva poslance.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, já tady ještě řeknu jedinou větu. Pan soudce Šott není součástí tohoto sboru, ten není účasten této debaty. To bych nechal stranou. Takže nechme soudce Šotta v této chvíli. To je úplně jiná část moci v této zemi. (Potlesk několika poslanců.)

Prosím.

Poslanec Michal Babák: Takže jen abych udělal ten rozdíl: Pan Bárta

využil své imunity, ne té, která je doživotní imunita, ale využil své imunity, což má daleko větší rozdíl, než je tady tento zákon. A je potřeba, aby i sociální demokracie nastudovala tento zákon, a v tom případě by rozhodně nemohla vystupovat proti tomu, co využil pan Bárta. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Weberová byla ta, která se hlásila do rozpravy. Já jí musím dát přednost, protože ona je zpravodajka a samozřejmě může si vzít slovo kdykoliv. Takže prosím, můžete v této chvíli vy.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo, budu velice stručná. Chtěla jsem jen zareagovat na některé argumenty, které tady padaly.

Myslím si, že skutečně imunita je benefitem demokracie, ale tím benefitem demokracie je podle mého názoru pouze právě v té podobě, pokud je ta imunita po dobu výkonu mandátu. Pokud je ta imunita celoživotní, pak se domnívám, že to už se pak z ní stává právě benefit toho konkrétního poslance, a nikoliv toho zákonodárského sboru, jak je ta imunita míněna a jaký je její smysl – aby nebyl rušen zákonodárský sbor ve své činnosti.

Také bych opravdu důvěřovala expertům na ústavní právo. Myslím si, že se není třeba obávat, že by se tady najednou houfně začala objevovat vykonstruovaná trestní oznámení. K tomu samozřejmě může dojít, dochází k tomu běžně dnes a denně i v běžném životě. Používají to lidé, pokud mají mezilidské spory, tak bohužel na sebe podávají trestní oznámení. K tomu ale bohužel dochází, tomu asi nemůžeme zabránit. Jedině tomu asi brání institut trestního práva, kterým je trestný čin křivého obvinění. Takže jediné tak se proti tomuto můžeme bránit.

Myslím si, že skutečně bychom měli podpořit ten návrh tak, jak byl předložen.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se – jsou tady dvě přihlášky k faktickým poznámkám. Pan kolega Daniel Korte – ta faktická poznámka již byla vyčerpána? A pan kolega Šťastný – též už ta faktická poznámka neplatí.

Pan kolega Jiří Paroubek má slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem trochu překvapen z vývoje diskuse, protože se přiznám, že jsem měl představu, že tento návrh zákona projde bez nějakých velkých problémů.

Myslím, že má předřečnice paní poslankyně Weberová to tady zdůvodnila velice dobře argumentačně. Osobně pokud něco řeknu v televizi a pokud to bude lež, no tak asi ponesu následky. Já v tom nevidím žád-

ný problém. Ale tady ve Sněmovně, pokud budu řekněme útočit na vládu a stanu se předmětem, jak to krásně řekl pan poslanec Korte, politické msty, no tak to by bylo vážné. Ale to zcela nepochybně je tímto návrhem vcelku, myslím, vyváženě řečeno.

Já chci ale ocenit vyjádření pana poslance Korteho, protože on řekl nahlas, co si řada poslanců zřejmě z ODS a TOP 09 myslí, že tohle je špatný návrh a že tohle je špatný přístup. Já se přiznám, že tohle vidění světa nesdílím. Nemyslím si to já, ale nemyslím si to také česká veřejnost. A je potřeba, aby to tady pánové řekli odvážně nahlas, že oni mají jiný pohled na svět. Jestli někdo nezvedá ruce pro přímou volbu prezidenta, je to jeho věc. Jestli nezvedá ruce ani pro omezení imunity, je to jeho věc. Ale je to cenná informace pro veřejnost. A já si nemyslím, že tento návrh je zbytečný a škodlivý.

A ještě úplně na závěr. V té první větě, kterou řekl Cicero, ještě je druhá věta. Já to nebudu říkat v latině, protože to se přiznám, že by asi nebylo pro většinu z nás ono, tak to řeknu v češtině: Jak dlouho se nám ještě budeš v tomhle svém pomnutí smyslů vysmívat?

Myslím, že bychom se neměli vysmívat české veřejnosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Chvojka prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Už naposledy.

Tak aby nedošlo k mýlce, ČSSD samozřejmě podporuje tento tisk tak, jak ho podporovala, když byl předložen poprvé. To, že tady já jako zastupce sociální demokracie diskutuji, tak – opakuji – to neznamená, že tento tisk nepodporujeme ve většině.

Ke kolegovi Babákovi prostřednictvím pana předsedajícího. Pan Babák se neorientuje. On rozděluje trestné činy na ty horší, lepší. Říká, že pan Šott nespravedlivě obvinil pana Bártu. Přitom pan Šott nikoho nespravedlivě neobvinil. Pan Šott je soudce, který rozhodl podle zákona, a soud zná právo. Ten rozsudek je prostě správný a spravedlivý.

Já mám pro pana Babáka takovou nabídku: Pojdme zajít do Blue Lightu a pojdme to tam probrat. (Smích v lavicích.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak teď já mám nabídku pro vás všechny a ptám se, jestli se ještě někdo chcete přihlásit do rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu.

Zeptám se paní zpravodajky, jestli zazněl nějaký návrh na vrácení nebo zamítnutí. Prosím, aby nám oznámila průběh rozpravy, a budeme hlasovat.

Poslankyně Ivana Weberová: Návrh na zamítnutí jsem nezaznamenala.

Zaznamenala jsem pouze návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže máme před sebou nejprve návrh na přikázání výborům k projednání, poté návrh na zkrácení lhůty k projednání. Nejprve tedy budeme hlasovat o přikázání výborům k projednání. Svým rozhodnutím jsem navrhla přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. (Nikdo se nehlásil.)

Nemá-li, zahajuji hlasování číslo 35. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti tomuto návrhu? Hlasování číslo 35. Přítomno 184. Pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání. To bylo 30 dnů, paní zpravodajko? O 30 dnů návrh na zkrácení lhůty? (Na 30.) Na 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 36. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu na zkrácení lhůty. Kdo je proti?

Hlasování číslo 36. Přítomno 185, pro 20, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu. Tím končím projednávání tohoto bodu, sněmovního tisku 710, v prvním čtení. Děkuji oběma dámám – paní navrhovatelce a paní zpravodajce.

O slovo se hlásí pan kolega Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že na návrh váženého pana kolegy byl zařazen bod změny v orgánech Sněmovny, dovolím si vyhlásit lhůtu na podávání návrhů v rámci tohoto bodu do úterka 30. října do 19 hodin večer. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Oznamuji Sněmovně omluvu paní poslankyně Lenky Kohoutové, která se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin až do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo

87.

**Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění
ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 760/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 760/1.

Tento návrh odůvodní pan senátor Miroslav Nenutil. Vítám vás mezi námi, pane senátore. Prosím, abyste se ujal slova.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, tento senátní návrh ústavního zákona vychází ze skutečnosti, že je vlastně téměř stejným návrhem, který se začal projednávat nejen zhruba před rokem, jak se zmínila paní poslankyně Klasnová, ale vlastně i téměř stejným tiskem, který jste probírali před několika málo minutami.

V Senátu tento návrh nezískal potřebnou ústavní většinu nikoliv z nevědy, ale řekněme nedopatřením. A právě proto, že si je Senát vědom své odpovědnosti a chce respektovat i vůli Poslanecké sněmovny, předkládá tento návrh. Nebudu jej vůbec zdaleka nijak komentovat, protože technicky jej zdůvodnila paní poslankyně Klasnová. Omezím se pouze na konstatování, že jediný rozdíl je v účinnosti tohoto návrhu ústavního zákona, kdy Poslanecká sněmovna stanoví, že tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, v senátním návrhu se konstatuje nebo navrhuje, že nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, a to z důvodu nastavení legisvakance tak, aby adresáti normy měli dostatečný časový prostor pro seznámení se s obsahem navrhované ústavní změny, při vědomí, že se to samozřejmě týká nejen členů Parlamentu České republiky, ale i soudců Ústavního soudu.

Přestože se vám zdá, že projednáváme naprosto totožnou věc, žádám vás, abyste podpořili i tento návrh ústavního zákona, a jak bude projednáván dále, je potom už ve vaší režii.

Děkuji vám zatím za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane senátore. Prosím o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Ivanu Weberovou. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové, já tady nebudu již k tomu návrhu nic říkat, protože je to přesně identický návrh, ke kterému tady probíhala vzru-

šená debata před chvílí, takže jenom zopakují, že jediný bod, ve kterém se tyto dvě předlohy liší, je účinnost. Tady musím asi dát zapravdu panu senátorovi. Asi je lepší u tak významné změny, jako je změna Ústavy, dát určitou legisvakanční lhůtu, a nikoli tedy dnem vyhlášení zákona, takže tam bych se k tomu přikláníla. Jinak si myslím, že debata bude na ústavněprávním výboru, kterému je navržen tento tisk k projednání, probíhat stejně jako k předchozímu tisku.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné písemné přihlášky. Ptám se tedy, zda se někdo z vás do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 37. Táží se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti tomuto návrhu na přikázání?

Hlasování pořadové číslo 37, přítomno 183, pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru. Tím končím první čtení sněmovního tisku 760. Děkuji paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je jím

88.

Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 718/1.

Pan senátor Miroslav Nenutil zůstává i k tomuto bodu. Prosím, abyste se ujal slova.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přicházím sem s návrhem zákona o Českém národním povstání, kterým lze dosáhnout celonárodního uznání tohoto povstání proti nacistické totalitě.

Uznávám, že někdo by mohl namítnout, že informace, které budou následovat, jsou všeobecně známé, nicméně účta k těm tisícům mrtvých a desetitisícům raněných mě v podstatě zavazuje ke krátkému exkursu do historie tohoto období.

Národně osvobozovací boj našeho národa proti nacismu vyvrcholil Českým národním povstáním ve dnech 30. dubna až 12. května 1945 – tedy bych obrátil pozornost právě na tuto dataci –, přestože spojenecká vojska byla ještě poměrně daleko a poměr sil pro vlastence byl krajně nepříznivý. Podstatné je, že povstání nevypuklo pouze v hlavním městě Praze, ale na celém okupovaném území Čech a Moravy. S momentem překvapení a odvahou bojovníků došlo k ovládnutí mnohých obcí, komunikací i železnice a k získání zbraní a munice přímo od nepřítele. Proti okupantům rozmístěným v Čechách a na Moravě v síle 1,2 mil. vojáků s veškerou těžkou bojovou technikou povstalo ve 297 obcích s využitím překvapení více než 80 tis. občanů velmi slabě a chabě vyzbrojených a ti byli odhodláni obětovat mnohdy i své životy. V samotné Praze, centru povstání, pak byla rozmístěna německá posádka v síle do 30 tis. mužů. Přesto Praha dobyta nebyla. Těch, kteří v bojích proti přesile nepřátelských vojsk padli, bylo na tři tisíce a několikanásobně větší množství těch zraněných.

Z těchto obětavých občanů, kteří proti nacistické okupaci povstali, dnes žije jen několik málo stovek, a z těch, kterým bylo vydáno potvrzení Ministerstva obrany České republiky dle zákona 357/2005 Sb., již jen asi do 150 osob průměrného věku 85 let.

Absurdností doby však bylo, že revoluční Česká národní rada v čele s profesorem Albertem Pražákem, která vlastně povstání v Praze řídila a přijala kapitulaci německých vojsk, byla již koncem května 1945 vlivem sovětských představitelů i nedůrazným postojem Edvarda Beneše rozpuštěna a v krátkém čase i povstání českého lidu pak bagatelizováno.

Vznikaly historické mýty o výlučném osvobození Sovětskou armádou. Po únoru 1948 byla velká část účastníků povstání, zejména z vojenských složek, perzekvována a vězněna, jako např. velitel vojenského velitelství Velké Prahy gen. Karel Kutlvašr a někteří byli i popraveni, jako např. štábní kapitán Nechanský, Velešlav Wahl další. Tato diskriminace a perzekuce se projevila i vůči jejich rodinným příslušníkům, ale potom i proti dalším účastníkům povstání.

Povstání českého lidu v květnu roku 1945 bylo diskriminováno a zlehčováno též jako takové. Bylo zúženo pouze na tzv. Pražské povstání a teprve později se začalo pomalu zveřejňovat, že na povstání proti naci-

tické okupaci se podíleli občané i v jiných městech a obcích protektorátu, a začalo se pak používat i výrazu Květnové povstání českého lidu. V zájmu politického hodnocení v závěrečné etapě druhé světové války však osvobození českému lidu včetně Prahy musela přinést Rudá armáda. Proto tomuto hodnocení je podřízen i zákon č. 255/1946 Sb. a směrnice tehdejšího Ministerstva národní obrany k jeho provádění, které pak v úvodní části vyjmenovávají účastníky boje za národní osvobození. Jsou zde vyjmenováni příslušníci československých vojenských jednotek v zahraničí, příslušníci zahraničních armád, účastníci domácího i zahraničního odboje, českoslovenští partyzáni, účastníci Slovenského národního povstání a českoslovenští političtí vězni. Z účastníků květnového povstání roku 1945 jsou za tzv. plnohodnotné účastníky národního boje za osvobození uznáváni podle zákona č. 255/1946 Sb. pouze ti, kteří padli nebo byli těžce zraněni, jako by snad ti účastníci tohoto povstání, kteří přežili, nebojovali za stejných podmínek a jako by oni a jejich rodinní příslušníci snad nebyli stejně ohrožováni.

Po roce 1948 docházelo k další perzekuci protagonistů Českého národního povstání. Od roku 1965 byl tento významný vojenský akt oslavován pouze ve verzi Josefa Smrkovského vždy dne 5. května jako povstání pražského lidu a 9. května osvobození Sovětskou armádou a konec druhé světové války.

Oslavy se konaly i po roce 1989, ale zásluhou některých publicistů je tento zdroj národní hrdosti dosud soustavně zpochybňován. V současné době dochází na různých úrovních formou přednášek k dalšímu vysvětlování a vyjasňování stanovisek. Zlepšení do hodnocení povstání českého lidu jako povstání celonárodního přinesl zákon č. 357/2005 Sb. a potom někteří historici a spisovatelé, jako např. Jindřich Marek a jeho dílo Barikáda z kaštanů.

Přesto lze konstatovat, že historický i politický pohled na toto období stále ještě nedoceňuje hrdinství těch, kdo tenkrát za naši svobodu a samostatnost pokládali své životy. To právě si klade za cíl návrh zákona, který prohlašuje toto Českým národním povstáním a v návaznosti na tento pojem v okruhu význačných dnů České republiky navrhuje i změnit dosavadní označení 5. května, neboť pouze těmito kroky, to je odpovídajícím pojmenováním odbojového aktu a vyhlášením významného dne, lze dosáhnout celonárodního uznání tohoto povstání proti nacistické totalitě.

Dámy a pánové, zaměřím-li se na stanovisko vlády k návrhu tohoto zákona, pak jsem tuze rád, že se vláda ztotožňuje s cílem přiznat odpovídající význam povstání českého lidu proti nacistické okupaci v květnových dnech roku 1945 a vyjádřit hlubokou úctu ženám a mužům, kteří v tomto období nasadili vlastní životy k obraně svobody a demokracie.

V prvé připomínce se vláda zmiňuje, že se zde zavádí zcela nový pojem

České národní povstání, evokující spojitost se Slovenským národním povstáním. Ptám se, proč by to nemělo evokovat. Byl snad boj slovenských partyzánů jiný než boj lidí na Moravě, Slezsku a v Čechách? Mluví se o odlišnosti doby. Ano, srpen 1944 až konec roku a potom duben a květen 1945. A odlišnost okolností? S tím se asi moc srovnávat nelze, jelikož ty okolnosti jsou odlišné snad jenom regionálním pohledem. Vůle a odhodlání nežít pod nacistickou totalitou byla v tehdy Slovenském státě i v našem tehdy protektorátě stejná. Rozdíl by se tu našel, ano, v délce trvání. Zatímco Slovenské národní povstání bychom měřili v řádech měsíců, pak České národní povstání v řádech týdnů.

Další připomínka vlády pak zní, že při vymezení účastníků povstání jako držitelů dokladů, které jejich účast na těchto událostech dosvědčují, je třeba přesněji odkázat na ta ustanovení příslušných právních předpisů, která upravují podmínky vydávání předmětných dokladů. Tady bych chtěl odkázat právě na § 2 odst. 1 písm. a) a b), kde se právě ti žadatelé specifikují.

Nutno dodat, že nelze souhlasit ani s třetí připomínkou vlády, kde má vláda obavy o zvýšení žádostí splnění hmotněprávních podmínek pro účastníky boje proti nacismu podle už citovaného zákona 357. Ale v § 2 odst. 2 navrhovaného zákona se tvrdí, že za účastníka Českého národního povstání se pro účely tohoto zákona považuje také občan České republiky, který splnil podmínky – znovu říkám podmínky – pro vydání potvrzení uvedené v odstavci 1. A ten odstavec 1 daného paragrafu pak zmiňuje, co všechno musel ten daný žadatel splnit, aby mu byl prokázán statut bojovníka proti nacismu podle zákona 357 i s dostatečnými, nebo tedy s odpovídajícími majetkoprávními nároky. Znění tohoto zákona nevyžaduje ani neopravňuje žadatele o ten – předběhnu – pamětní odznak chtít nebo požadovat nějaké majetkoprávní výhody, jako to mají někteří jiní.

Ve čtvrté části vláda argumentuje tím, že není tak úplně pravda, že navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na státní rozpočet ani na rozpočty krajů a obcí. Mluví se tu o tom, že budou úpravy spojené přinejmenším s návrhem a výrobou pamětních odznaků. Ano, budou to řádově desetitisíce korun. Ano, budou tam náklady personální pro možná dvě zaměstnankyně Ministerstva obrany pro období necelého roku. A při projednávání s příslušným odborem na Ministerstvu obrany jsem byl ubezpečen, že to všechno půjde hradit ze současného rozpočtu tohoto ministerstva, nebude to mít tedy nárok na navýšení státního rozpočtu, resp. rozpočtu daného ministerstva.

Poslední připomínka pak byla časově věcná a tady bych prosil obrátit vaši pozornost. Jak zaznělo už z úst paní předsedkyně, žádáme vás o schválení v režimu, tak jak paní předsedkyně navrhovala. Účinnost tohoto zákona se navrhuje 28. října letošního roku. Uvědomuji si, že na mě můžete

koukat trochu s překvapením, ale vzhledem k nějakým nedopatřením se tento tisk neprojednával na předcházející schůzi Poslanecké sněmovny. Při dostatku vůle a pochopení a při vašem kladném vyjádření k tomuto zákonu technicky lze zvládnout, aby do státního svátku zákon vyšel ve Sbírce zákonů.

Nelze samozřejmě říci, že od 29. října budou vydávány pamětní odznaky. Jejich návrh je připraven na Ministerstvu obrany. To datum bylo vyloženě symbolické a žádosti budou přijímány po tom datu, náležitě zpracovány, takže i obava, že od začátku listopadu se nemohou, promiňte mi ten výraz, předávat pamětní odznaky, je lichá. (Neustálý hluk v sále.)

Dámy a pánové, uvědomuji si, že před vás předstupuji s požadavkem, na jednu stranu, jenž chce uctít a ocenit úsilí těch, kteří měli to štěstí, že České národní povstání přežili, na druhou stranu s požadavkem rychlého projednání. Kde je vůle, tam se daří. Já bych vám přál, abyste té vůle měli dost.

Další část bych si pak nechal na případný výsledek – ne na případný, ale na výsledek hlasování Poslanecké sněmovny. Zatím těm, kteří dávali pozor, za tu pozornost děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, aby se slova ujal poslanec Miroslav Petráň a ještě uvedl tento text. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Petráň: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já myslím, že moje role je tady teď zbytečná, protože pan předkladatel řekl úplně všechno. Musím říci jenom jednu poznámku. Protože tady padlo to, že zákon by měl nabýt účinnosti 28. října, tak je nutná legislativně technická úprava, kterou mi předal legislativní odbor, a ta zní: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Je to v § 5 část třetí Účinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď už můžeme otevřít obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Jiří Paroubek jako první. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si neodpustím v úvodu jednu drobnou poznámku, možná trošku na účet i předsedajícího, nebo předsedající. Protože v tom hluku, který tady byl, a díky i tichému projevu pana senátora jsem jaksí neměl to potěšení vyslechnout většinu jeho argumentů. Nicméně chci ho uklidnit, národně socialističtí poslanci plně podporují tento návrh. Odstranili bychom tím jednu z křivd, protože až dosud podle platného zákona platilo, že se bo-

jovalo jen na území Prahy. K povstání ale došlo na celém území nacisty okupovaného takzvaného protektorátu. Je jen škoda v tuhle chvíli, že žije už jen asi 150 našich spoluobčanů – jejich průměrný věk je něco kolem 85 let –, kteří mohou být ocenění pamětním odznakem účastníka Českého národního povstání.

Tento zákon je úzce spojen se změnou zákona o válečných veteránech, který je rovněž na programu zasedání Poslanecké sněmovny. Tímto se žijícím účastníkům dostane i další podpory. Jen musím zopakovat, že je škoda, že to trvalo dlouhých 67 let, než jsme se dopracovali k ocenění lidí, kteří bojovali často se zbraní v ruce a s nasazením vlastního života za svobodu naší vlasti. Ale lépe později nežli nikdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím dalšího do rozpravy. Vidím paní poslankyni Wenigerovou. Prosím, můžete k mikrofonu, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v návrhu novely a potom v důvodové zprávě je uveden počátek povstání 30. duben. V odborné literatuře je ale uveden jako počátek povstání 1. květen, protože tenkrát v Přerově začalo toto povstání jako na prvním místě a posléze se rozšířilo na jiná místa na Moravě a teprve 5. května se dostalo na území Prahy. Takže já jsem pro to, abychom se o tom třeba pobavili ve výborech. V žádném případě ne v devadesátce. A ještě bych chtěla upozornit na to, že opravdu i v odborné literatuře a v učebnicích v našich školách je zavedeno Květnové povstání českého lidu a nyní se navrhuje České národní povstání i jako jistá paralela Slovenského národního povstání. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, kdo další do rozpravy k tomuto návrhu zákona o Českém národním povstání? Pokud se už nikdo nehlásí, tak snad takto: Já myslím, že můžeme obecnou rozpravu ukončit s tím – já vás teď ale upozorním na to, že tady bylo podáno veto. Tady bylo podáno veto dvěma kluby, poslanci ODS a poslanci TOP 09. To znamená, že nemůžeme postupovat podle § 90 odst. 2, jak bylo navrženo původně.

My tedy v tom případě budeme pokračovat... kdybych věděl jak (směje se). Ano, už to mám. Máme za sebou obecnou rozpravu, která byla ukončena, takže jediné hlasovat o nějakých návrzích. Byly předloženy na zamítnutí nebo na vrácení? Poprosím zpravodaje, jestli by mi sdělil, že něco takového tady zaznělo, abych neudělal nějakou chybu. Prosím o sdělení.

Poslanec Miroslav Petráň: Není mi známo, že by byly podány nějaké návrhy na zamítnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže nikdo se ani – přece jenom, pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče. (Poslanec Grebeníček reaguje z místa.) Nebylo. Opravdu nebylo. Takže v rozpravě nic takového nezaznělo, můžeme zřejmě hlasovat pouze o přikázání výborům k projednání. To je jediné, co můžeme.

Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Já se zeptám, jestli má někdo ještě jiný návrh. Pokud ne, zagongoval bych, budeme hlasovat. Můžeme hlasovat? Ještě jeden gong a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 38. Přihlášeno 181, pro hlasovalo 127, proti 1. Takže přikázání bylo provedeno.

To je vlastně všechno. Já poděkuji jak panu senátorovi, tak zpravodaji. (O slovo se hlásí pan senátor Nenutil.) Prosím, můžete.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já samozřejmě respektuji rozhodnutí dvou poslaneckých klubů. Každopádně vám děkuji za vůli s návrhem tohoto zákona zabývat, byť tedy v tradičním způsobu projednávání. V tom případě bych dal – ale to by si potom někdo z vás měl osvojit – návrh, má-li to být symbolické datum, pak nechť je to 5. květen 2013. Do té doby to snad projednáte. Musím ale říct, že do té doby zase bude o pár desítek méně těch, již by mohli třeba ještě do konce roku ten pamětní odznak získat. Ale je to vaše rozhodnutí.

A potom ještě jedna poznámka k těm datům. Propagujeme České národní povstání, a nikoli Květnové povstání českého lidu, protože na jiných odborných konferencích a seminářích, pořádaných i Senátem, kde byli přímí účastníci, mnozí dokladovali působnost, nebo ty aktivity v dubnu tohoto roku.

Je-li to povstání českého lidu, pak zamyslíme-li se nad slůvkem „český“, mohli by se ozvat Slezané nebo Moraváci, že to není úplně tak výstižné. Chápu, že bych dostal z druhé strany připomínku, proč je to České národní povstání, ale nechťel bych to dál rozebírat.

Dámy a pánové, děkuji vám nejen jménem Senátu, ale hlavně Svazu bojovníků za svobodu, jenž celý tento návrh zákona inicioval, a Senát si ho osvojil. Děkuji za pozornost a přeji úspěšné další jednání. (V sále je neklid!)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Končím projednávání tohoto bodu. Odkládáme.

Máme další. Je to

89.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2009 Sb., a zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 719/ - první čtení

Stanovisko vlády máme jako tisk 719/1.

Tento návrh by měl předložit senátor Jiří Dienstbier, kterého ve Sněmovně vítám, a hned ho poprosím, aby se ujal slova. Prosím.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych předložil senátní návrh zákona, kterým se novelizuje jednak zákon o politických stranách a pak všechny volební zákony s výjimkou zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Smyslem senátního návrhu zákona je omezit korupční prostřední v oblasti financování politických stran, omezit motivy pro toto korupční jednání a zavést jasná pravidla jak do financování politických stran na příjmové straně formou darů od jednotlivých osob, tak i transparentní pravidla pro financování volebních kampaní.

Tím prvním okruhem jsou tedy transparentní výdaje na financování kampaní. Návrh zákona předpokládá, že pro každou kampaň, tedy s výjimkou voleb do zastupitelstev obcí, musí každá strana a hnutí, které podávají kandidátní listinu, zřídit zvláštní účet a z tohoto jednoho zvláštního účtu by měla politická strana či hnutí financovat veškeré výdaje na danou volební kampaň. Výdaje by měly tedy být zásadně financovány bezhotovostně s tím, že návrh zákona připouští výjimku u jednotlivých výdajů do výše 5 tis. korun, protože z praktických zkušeností víme, že tyto drobné částky lze těžko vždy realizovat bezhotovostním způsobem. Po skončení každé kampaně by měla politická strana či hnutí předložit zprávu kontrolnímu výboru Poslanecké sněmovny, která by měla zahrnovat i úplný

výpis ze zvláštního účtu, který je pro dané volby zřízen, a zároveň účetní doklady k hotovostním výdajům, které nebyly hrazeny z příslušného účtu. Tato zpráva by měla být zveřejněna tak, aby byla přístupna i dálkovým přístupem, tedy na internetu. To znamená, že nejenom kontrolní výbor Poslanecké sněmovny, ale i každý jednotlivec, který by měl zájem, by si mohl zkontrolovat, jakým způsobem byly hrazeny výdaje na kampaň té které politické strany nebo hnutí.

Návrh zákona zároveň stanovuje limity pro jednotlivé volby, a to pro volby do Poslanecké sněmovny a do Evropského parlamentu ve výši 80 mil. korun, pro volby do Senátu ve výši 3 mil. korun za každého kandidáta do Senátu a pro krajské volby ve výši 7 mil. za každý kraj, ve kterém strana nebo hnutí podávají kandidátní listinu. Tyto výdaje nebo tyto limity se sledují v období, které počíná vyhlášením voleb a končí dnem voleb. Vedle výdajů jednotlivých stran a hnutí zákon připouští i výdaje jednotlivých kandidátů a zavádí pro ně vlastně obdobná pravidla jako pro jednotlivé strany včetně stanovení výdajového limitu 300 tis. Vzhledem k tomu, že ve volbách do Senátu jsou i nezávislí kandidáti, stanovuje se zvláštní limit pro každého nezávislého kandidáta do Senátu ve výši 3 mil. 300 tis. korun, což je součet stranického limitu a toho, co může vynaložit i stranický kandidát do Senátu. Limity by měly omezit nákladné předvolební kampaně, které vyvolávají potřebu shromažďovat finanční prostředky na jejich hrazení, což může právě často vyvolávat pochybnost o korektnosti, jakým způsobem jsou tyto prostředky sháněny. Zákon také předpokládá, že výdaje by měly být hrazeny v obvyklé výši, tak aby nedocházelo ke skrytému financování formou snížené ceny.

Jak jsem říkal, zpráva, kterou musí strana či hnutí předložit po volbách, má být zpřístupněna na internetu, tedy dálkovým přístupem. Stejný princip návrh zákona zavádí i pro již předkládané výroční zprávy politických stran.

Na straně příjmů zákon zavádí poměrně zásadní změnu, a to že zcela zakazuje přijímat dary od právnických osob a umožňuje dary politickým stranám a hnutím poskytovat pouze fyzickým osobám, které jednají vlastním jménem a na vlastní účet, a o tom musí dát prohlášení, a to z toho důvodu, aby nedocházelo k obcházení zákazu darů od právnických osob prostřednictvím komisionářů, kteří by zdánlivě jednali vlastním jménem, ale na účet třetí osoby, v tomto případě konkrétně právnické osoby.

Zároveň se stanoví limit výše daru od jednoho dárce, a to na částku 1 mil. korun. Tady bych zdůraznil, že při formulaci této úpravy jsme vyšli z občanského principu. Vycházíme z toho, že stejně tak jako při volbách má každý jeden hlas, každý občan má jeden hlas, tak stejně tak by měla být určitá míra rovnosti při ovlivňování politických procesů a volebního rozhodování i při poskytování financí na volební kampaně. Jinými slovy, neměli by být občané privilegovaní jenom proto, že si mohou dovolit dávat

relativně neomezené částky a měli by větší možnost ovlivnit politický proces než jiní občané České republiky. Zároveň návrh vychází z předpokladů, že u vyšších částek už bude vždy pochybnost ve veřejnosti, s jakým motivem byl dar politické straně poskytnut, zdali se vlastně náhodou nejedná o závazek politické strany za velký sponzorský dar rozhodovat prostřednictvím svých zástupců ve veřejných funkcích ve prospěch zájmu konkrétní osoby. Tyto pochybnosti jsou velmi obvyklé a zastropování výše darů by je mělo omezit a pomoci tak zvýšit důvěru veřejnosti v český stranický systém, která je na kritické úrovni.

Zákon vychází z toho, že hlavní sankcí za nedodržení pravidel je zveřejnění této skutečnosti. Tím, že umožňuje jednoznačně veřejnou kontrolu, tak politická strana, která nebude tato pravidla dodržovat, v první řadě zaplatí politickou cenu. Ale má i sankci ve formě snížení příspěvku, který strany a hnutí získávají ze státního rozpočtu. Je to ve výši 5 % v kalendářním roce následujícím po roce, kdy došlo k porušení pravidel podle zákona. Jak jsem říkal, nejde o zásadní sankci. Zákon vychází především z principu zveřejnění veškerého financování politických stran.

Zákon také zavádí definici volební kampaně. Vzhledem k tomu, že Senát návrh zákona projednával ve stejné době, kdy se projednával zákon o volbě prezidenta republiky, vyšli jsme z formulace, která byla dojednána do tohoto zákona zde v Poslanecké sněmovně, a upravili jsme ji stejným způsobem, tak aby byla volební kampaň definována obdobně ve všech volebních zákonech.

Ta úprava je vesměs provedena v novele zákona o politických stranách, ale právě proto, že se upravují i výdaje jednotlivých kandidátů politických stran a hnutí a v případě Senátu i výdaje nezávislých kandidátů, bylo potřeba obdobnou úpravu provést nejenom v zákoně o politických stranách, ale i v jednotlivých volebních zákonech.

Myslím, že by to pro tuto chvíli stačilo, a závěrem bych vás požádal o podporu tohoto zákona, protože předpokládám, že všechny politické strany mají zájem na tom, aby financování politických stran jak na příjmové, tak na výdajové straně bylo zcela transparentní. Předpokládám, že samozřejmě i v jednotlivých čteních včetně projednávání na výborech určitě bude debata, a já si myslím, že je i na místě se bavit o případných jiných pohledech na věc a pozměňovacích návrzích. Ale myslím si, že jako základ pro diskuzi je ten senátní návrh zákona dobrý. Díky tomu, že jsme na to měli poměrně dost času na rozdíl od zákona o volbě prezidenta republiky a projednávali jsme to v několika kolech, tak si myslím, že celou řadu původních legislativních návrhů i věcných připomínek jsme už zapracovali, a to od všech senátorů ze všech stran, které jsou v Senátu zastoupeny, ale samozřejmě se nebráníme další debatě ještě o vylepšení toho návrhu.

Pro tuto chvíli bych vás poprosil, abyste propustili návrh zákona do dalšího legislativního procesu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a jak naložíme, na to tedy bude reagovat zpravodaj pro prvé čtení poslanec Marek Benda. Zda propustíme. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane senátore, vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím být stručný.

Ve své zpravodajské zprávě vláda k tomuto zákonu přijala stanovisko, které máme jako sněmovní tisk 719/1, ve kterém nedoporučuje Poslanecké sněmovně, aby s tímto návrhem vyslovila souhlas, a to zejména z důvodu, že probíhá na vládní úrovni příprava zákona o finančních limitech financování politických stran a také kontrole dodržování těchto finančních limitů, které se, pokud je mi správně známo, zúčastní zástupci všech politických stran. Vede se tam zásadní debata o tom, jak má do budoucna financování politických stran vypadat, a je to trochu jiné, než jak si představují senátoři, že by ta omezení měla fungovat.

Dále vláda uvádí některé další výhrady, zejména neexistenci nezávislého orgánu kontrolujícího financování politických stran a také disproporčnost návrhu ve vztahu k možnosti fyzických osob věnovat maximálně jeden milion korun a úplného zákazu darů právnických osob.

Já přesně z těchto důvodů vystoupím v obecné rozpravě jako zpravodaj a navrhuu vrátit navrhovateli k přepracování, protože se domnívám, že toto je návrh, který má přijít z vládní dílny, má přijít po dohodě všech politických stran, a pokusím se poukázat ještě na některé další problémy, které v tomto návrhu vidím.

Tolik moje zpravodajská zpráva.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to máme tedy úvodní slova. Nyní otevírá obecnou rozpravu, do které – tak já jsem nejdřív viděl pana poslance Bendu se hlásit, pak pana poslance Chvojku. A pak paní...

Poslanec Marek Benda: Já bych klidně kolegovi Chvojce dal přednost, já jenom chci v rozpravě zopakovat ten návrh, že navrhuji, abychom vrátili tento návrh zákona Senátu k dopracování. Domnívám se, že se jedná příliš o polotovár, který není dobrý na půdě této Sněmovny dopracovávat, a že je správnější počkat na vládní návrh, o kterém opravdu běží debata mezi všemi politickými stranami. Myslím, že ta debata je už dneska tak daleko, že vláda může v krátkém čase ten návrh zákona předložit.

Snad jenom ty největší výhrady, které bych měl, a proč návrh zákona pokládám za opravdu špatný.

Nedomnívám se, že je správné zrušit možnost darů právnických osob. Nevidím k tomu žádný důvod, nevidím žádný důvod k tomu, aby pokud je to transparentní, je to jednoznačné, je jasné, kdo dává, neměly právnické osoby právo darovat finance politické straně. Stejně tak se nedomnívám, že je správné limitovat možnost darů fyzických osob. To je jedna zásadní výhrada.

Dále si myslím, že jsou tam zbožná přání, která jsou ale zcela nenaplnitelná. Když se podíváme na § 17a odst. 5: Výdaje na volební kampaň ve prospěch nebo v neprospěch stran, hnutí a jejich kandidátů smějí vynakládat pouze strany, hnutí a jejich kandidáti a dále nezávislí kandidáti, jde-li o volby do Senátu. Kdo si přečte toto ustanovení, tak kromě toho, že je bez sankce, tak veškerá hnutí, která jsme tady zažili v posledních čtyřech letech, ať už se jednalo před parlamentními volbami o snahy o to, aby byli preferováni kandidáti ze zadních míst kandidátky, nebo různá jiná hnutí, která říkají volte tím či oním způsobem, by podle tohoto senátního návrhu zákona byla fakticky nezákonná a jejich snahy změnit politiku by měly být podle tohoto senátního návrhu zákona zřejmě sankcionovány nebo prohlášeny za nezákonné. To prostě nepokládám za chytré. Nejenom strany a hnutí mají zasahovat do politického života. Do něj může samozřejmě zasahovat každý a může například vyjádřit svůj názor na kandidáta, každé hnutí, každé sdružení. Ten pokus zúžit politický život jenom na souboj stran a hnutí já fakt pokládám za omyl. Nevím, proč to tam Senát dával, a pokládal bych za správné, abychom touto cestou nešli.

Takže doporučuji vrátit k přepracování a počkat si na vládní návrh, který myslím, že bude v dohodě všech politických stran zde obsažených.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď pan poslanec Chvojka přihlášený do obecné rozpravy.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem z toho trošičku smutný, protože už je stálým zvykem, že 90, nebo možná 95 % návrhů, které přijdou odněkud jinud, než je vláda, to znamená od opozice nebo ze Senátu, je odmítáno vládními poslanci z toho důvodu, že vláda připravuje svou vlastní úpravu. Tak bych se chtěl jenom zeptat a zeptám se paní předsedkyně Peake, kdy už ta úprava bude. Už se o ní mluví docela dlouho, tak by mě zajímal možná přesný termín předložení té úpravy do Poslanecké sněmovny.

A potom budu reagovat na pana kolegu Bendu, jestli mě bude poslouchat, prostřednictvím pana předsedajícího, pan kolega Benda navrhuje tento tisk vrátit k dopracování a přitom říká, že to nemá cenu, protože vláda bude mít svůj vlastní návrh. Takže mi to přijde trošičku nelogické – vraťte to

k dopracování a my to beztak nepodpoříme, protože máme vlastní návrh. Tak chtělo by to trošičku nějaké elementární logiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo ještě. Paní místopředsedkyně Karolína Peake je další, kdo je přihlášený do rozpravy, a pak tedy ještě zpravodaj.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já vítám jakoukoli diskuzi, která nás vrátí k tématu financování politických stran, včetně té diskuze, kterou otevřel tento senátní návrh, nicméně i já v tomto senátním návrhu vidím kromě celé řady dobrých návrhů, které jsou součástí i toho návrhu vládního, několik těch problematických, které zde zmínil už kolega Benda. I za sebe musím říci, že například zavedení zákazu darů ze strany právnických osob – nevidím k tomu důvod už proto, že například ve Spojených státech, kde se k tomu sáhlo, pokud vím, se to v tuto chvíli zase ruší, protože se tento zákaz poměrně snadno obcházelo. Stejně tak otázka zavedení limitu na jednotlivé volební kampaně je věc, se kterou se počítá v novém volebním kodexu, nikoliv v zákoně o financování politických stran. Tento volební kodex je právě v meziresortním připomínkovém řízení a i otázka zavedení limitů do tohoto volebního kodexu byla debatována ve velmi široké pracovní skupině, v níž byli zastoupeni jak zástupci všech politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu.

Stav projednávání vládního návrhu je takový, že tento návrh byl již jednou otevřen na vládě, byl přerušen na jeden měsíc s tím, že má proběhnout jednání opět se zástupci politických stran jak ve Sněmovně, tak v Senátu. Toto jednání jsem zorganizovala a vedla asi před čtrnácti dny. Za sociální demokracii se jej zúčastnil pan poslanec Tejc, ale i zástupci senátního klubu sociální demokracie a postoupili jsme poměrně blízko ke konečné dohodě. V podstatě jediným jádrem sporu je pouze otázka dohledu a dohledového orgánu. Další jednání této pracovní skupiny je naplánováno na tento čtvrtek odpoledne.

Ráda bych se zde ještě krátce zmínila o tom, čím pan senátor Dienstbier uzavřel svou úvodní řeč, tedy tím, že všechny politické strany podle jeho přesvědčení mají zájem na tom, aby se upravil způsob financování politických stran. Já chci říci, že pokud všechny politické strany mají tento zájem, mají i tuto možnost. Nikoliv to pouze upravit v zákoně, ale podle pravidel, která chtějí nastavit, se už v tuto chvíli chovat. Nikdo jim v tom nebrání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Já jenom kratičkou reakci na to, co tady řekl pan kolega Chvojka a co mi šeptal pan senátor Dienstbier. Co může Sněmovna udělat v prvním čtení? Buď návrh zákona zamítnout, nebo vrátit navrhovateli k přepracování. Já vždycky cítím, že zamítnutí návrhu zákona znamená ne, tento princip nechci. Tak jsem to já měl vždycky nastavené. A já říkám ano, chci princip transparentnějšího financování politických stran, ale to, co je předloženo, se mi zdá nevyhovující, proto doporučuji, aby tento návrh zákona byl vrácen navrhovateli k přepracování. Pokud jej vláda nepředloží, pak může navrhovatel, tj. Senát, předložit v duchu vládních připomínek a v duchu toho, co tady zaznělo v obecné rozpravě, jiný návrh, protože tento nám nevyhovuje. Takže tam já vidím rozdíl mezi zamítnutím, kterým říkám principiálně ne, a vrácením k přepracování, kterým říkám principiálně ano. Ale jsou tam chyby, které se mi zdají ve Sněmovně neopravitelné, a proto navrhuji vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď ještě pořád probíhá obecná rozprava, do které už se snad v této chvíli nehlásí nikdo. Nehlásí se nikdo a my budeme zřejmě hlasovat. Před hlasováním ale obecnou rozpravu ukončím.

O závěrečné slovo mě požádal pan senátor Jiří Dienstbier, takže mu umožním závěrečné vystoupení. A na vás mezitím gonguji, abyste se postavili, protože jak jsem zaregistroval, v průběhu rozpravy zazněl návrh pana poslance Marka Bendy na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, což je zřejmě tedy návrh, který budeme muset hlasovat. Nyní prosím, pan senátor Jiří Dienstbier má ještě slovo. Prosím, máte slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, rád bych zareagoval na některé věci, které tady říkal pan poslanec Benda. Především na argument, že navrhuje vrátit zákon k dopracování, protože vláda předkládá vlastní návrh zákona. Já se obávám, že tento argument slyšíme příliš často u celé řady potřebných úprav a často jsme se potom nikdy vládního návrhu zákona, který by byl projednán a schválen, nedočkali.

Jak jsem říkal, tento návrh zákona byl v Senátu připravován velmi dlouhodobě a pečlivě a myslím si, že je dobrým základem možné právní úpravy, s tím, že jsem zdůraznil, že i tady by se následně vedla debata a v případě, že by někdo přišel s lepším řešením, tak jistě ve formě pozměňovacího návrhu je to možné. Jestliže je tady ovšem argument, že vláda má vlastní návrh zákona, a proto by se měl návrh vrátit k dopracování,

vání, tak se ptám, co se stane v případě, že návrh bude dopracován, bude sem předložen v nějaké verzi, která tedy možná bude posouzena jako lepší – budeme tady opět čelit argumentu, že vláda připravuje vlastní návrh zákona? Já myslím, že to je rozpor v tom návrhu. Já bych skutečně pochopil, kdyby pan poslanec Benda navrhl zamítnutí zákona, jestliže tedy vláda připravuje svůj vlastní, lepší, jak tady bylo tvrzeno, ale považuji dopřady za poněkud pokrytecké chtít po Senátu, aby dopracovával něco, co stejně Sněmovna s poukazem na vládní návrh nemá vůbec v zájmu projednat.

K některým bodům, které tady zazněly. Především že chybí shoda i u vládního zákona na dohledovém orgánu, nebo tedy na kontrole. Ano, senátní návrh zachovává současný stav, kdy kontrolu nad zprávami politických stran provádí kontrolní výbor této Sněmovny. Akorát přidává jednu další zprávu, která se týká vyúčtování té které kontrolní kampaně. Takže oproti dnešnímu stavu se nic nemění z hlediska kontrolního orgánu, pouze se rozšiřuje rozsah kontroly v návaznosti na zavedení pravidel financování kampaní politických stran.

Pokud tady zaznělo od paní místopředsedkyně vlády Karolíny Peake, že každá strana má už dnes možnost postupovat korektně a průhledně, tak si myslím, že to je sice na jednu stranu pravda, ale na druhou stranu tady každou chvíli slyšíme informace o tom, jak ta která strana přijala nějaké miliony od právnické osoby s neprůhlednou a nedohledatelnou majetkovou strukturou. Takže je vidět, že ta úprava je velmi naléhavá. A setrval bych na stanovisku, že by bylo velmi záhodno zakázat dary od právnických osob, protože dary od právnických osob vždy mohou být neprůhledné, zejména je-li neprůhledná jejich majetková struktura. Právnické osoby, poukazovali jsem na občanský princip, nemají volební právo, nemohou svým hlasem ovlivňovat rozhodování v jakémkoli typu voleb. Myslím si, že obdobně bychom se měli chovat v ovlivňování politického rozhodování i z pohledu financování, a proto tedy ten návrh na limit darů ve výši jednoho milionu korun a omezení pouze na fyzické osoby. Je to princip, který není vůbec neobvyklý. Najdete ho v různých evropských státech, např. bych uvedl Francii, kde je podobná právní úprava, a já ji považuji za zcela logickou.

Ale na závěr bych zopakoval svoji žádost o propuštění do dalšího legislativního procesu. Nechtějí obsah navrhovaného zákona podroben rozpravě ve výborech Poslanecké sněmovny, kritické rozpravě, a ať každý navrhne řešení případně ještě lepší, než je v tomto návrhu. Ale nerad bych se dočkal toho, že v Senátu budeme návrh zákona dopracovávat ještě pětkrát a pětkrát tady uslyšíme následně argument, že vláda připravuje svůj vlastní návrh zákona, a žádá úprava řadu dalších let tady v tomto směru nebude.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Benda by ještě mohl vystoupit, ale nemá to v úmyslu. Takže já poprosím všechny, kdo se už snad dostavili, aby se usadili do lavic, protože se musíme vypořádat s návrhem, který zazněl v průběhu rozpravy z úst pana poslance Marka Bendy, který navrhl, abychom hlasovali o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Takže prosím ještě jednou všechny, aby se posadili. Je tady požadavek vás odhlásit, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili, kdo budete hlasovat.

Budeme hlasovat návrh poslance Bendy, vrátit k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení k dopracování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39, přihlášeno je 157. Pro hlasovalo 77, proti 53. To by znamenalo, že návrh na vrácení by byl zamítnut. Ale kontrola hbitě běží...

(Po chvíli:) Vypadá to, že žádnou oběť nemáme... (Smích v sále.) Přece jen se našla, ryba, ještě o tom neví... Tak jak dlouho budu čekat než ji vylovíte...? Á, pan poslanec Lobkowicz. Prosím, copak se stalo? (Smích v sále.)

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Já se velice omlouvám. Myslím, že se mi to stalo prvně, ale chtěl jsem hlasovat ano, hlasoval jsem ne. Nevím, proč se to stalo, zkrátka jsem sáhl vedle. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Na to nemáme odpověď, ale my vám necháme hlasovat a Sněmovna rozhodne, zda vaše námitka bude přijata. To je jediné, co můžeme s touto nezvyklou situací dělat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Lobkowicze? A kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 40. Přihlášeno 162, pro hlasovalo 150, proti 6. V každém případě námitka pana poslance Lobkowicze byla přijata a my budeme opakovat hlasování.

Takže vám připomenu, že to, o čem hlasujeme, je návrh pana poslance Bendy vrátit předložený návrh navrhovateli k dopracování. Znovu je tady požadavek na odhlášení. Odhlašuji vás. Kdo chce hlasovat, musí se znovu přihlásit.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, podpořit návrh poslance Bendy na vrácení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti vrácení, hlasuje nyní.

Hlasování má číslo 41. Přihlášeno je 163, pro hlasovalo 85, proti 52. Výsledek je, že vrácení by bylo tím přijato.

Pan poslanec Váňa, prosím.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den, omlouvám se. Hlasoval jsem proti, a mám pro. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já z toho dedukuji, že zpochybňujete hlasování a chcete, aby se hlasovalo o námitce. Dobře.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, vyhovět námitce pana poslance Váni, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno je 165. Pro hlasovalo 152, proti 2. Takže námitka byla přijata a budeme ještě jednou opakovat.

Takže toto hlasování znovu. Je to návrh pana poslance Bendy vrátit k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení k dopracování, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti vrácení?

Hlasování má pořadové číslo 43. Přihlášeno je 165, pro je 85, proti je 56. Takže všechno funguje, zase jsme to projeli. Takže tohle nám neprošlo. V tom případě už se nebudeme zabývat ničím.

Končím projednávání tohoto bodu a jdeme dál, to je sněmovní tisk 709, Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví. Takže tady jsme v prvním čtení. (Hlasy z pléna: Silniční provoz!) Silniční provoz chcete? (Smích v sále.) Oni chtějí provoz. Tak dobře, nevím, kdo mi tady co strčil.

Takže tady je naopak bod

91.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - první čtení

Stanovisko vlády máme jako tisk 759/1. Tady bychom měli mít senátora Jiřího Oberfalzera. Nemáme. Omlouvám se panu poslanci Tomáši

Grulichovi, takže je tady... Senátor! Daleko víc, senátor Tomáš Grulich! Já ho tady srdečně vítám, ale zároveň bych ho poprosil, jestli by se mohl okamžitě ujmout slova. Ale poprosím, kdyby to bylo do tohoto mikrofonu tady v centru. Centrální mikrofon.

Senátor Tomáš Grulich: Dámy a pánové, novela silničního zákona je velmi jednoduchá. Doteď povinná zdravotní prohlídka amatérských řidičů byla do 60 let, nebo v současné době je do 60 let. Senátní návrh doporučuje, aby se věk na povinnou zdravotní prohlídku posunul na 68 let. Vycházíme z toho, že se prodlužuje jednak věk do důchodu, za první, a za druhé se prodloužil i výrazně věk dožití, a domníváme se, že by se měl posunout i věk povinné zdravotní prohlídky. Toť všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji, pane senátore. A teď prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Baštýř. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Pánové předkladatelé sem předložili zákon, který tady vítáme. Já budu doporučovat jeho propuštění do druhého čtení a těším se ve výborech na odbornou diskusi k tomuto tématu, protože skutečně věková hranice se nám posouvá někam jinam a těším se, co z toho vzejde po diskusi a po různých debatách.

Myslím, že představení je jednoduché, je to hranice věku, kdy se musí chodit na prohlídky pro řidičský průkaz, a debata nám ukáže, která hranice bude optimální. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče. A teď otevírám obecnou rozpravu, pan ministr Dobeš se hlásí do rozpravy k tomuto návrhu zákona. A pan poslanec Opálka hned další.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom ve zkrácené podobě. Je to tak, jak říkal pan senátor. Hlavním cílem je zvýšení věkové hranice pro zdravotní prohlídky. Já bych tady chtěl jenom připomenout, že v prvotním návrhu se jednalo o zvýšení věkové hranice ze 60 let na 65. Tady bych chtěl říct za Ministerstvo dopravy, že my jsme návrh na 65 let přivítali, nicméně s přijetím pozměňovacího návrhu se hranice ze 65 let ještě posunula na 68, což už se nám zdá poměrně problematické, protože to je poměrně výrazný skok. Je to o osm let navýšení, je to poměrně nezanedbatelná část a v této rovině bychom chtěli ještě o tom výrazně diskutovat, protože v tuto chvíli ze strany Ministerstva dopravy k tomu kladné stanovisko nemáme a

naopak bychom se drželi prvotního návrhu, to znamená 65 let. Ale to si myslím, že v průběhu debat ve výborech a před druhým čtením je ještě možné upravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vidím pana poslance Opálku, který se hlásí.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi malou vzpomínku. Dnes jsem již ve střetu zájmů, ale v době, kdy jsem ještě ve střetu zájmů nebyl, to bylo v roce 2004, jsem předkládal, jak se zvyšovala hranice na 63 let, aby podmínka byla až od 63 let. V minulém volebním období to bylo na 65 let a v tomto volebním období, protože to předkládá někdo jiný než zástupci KSČM, tak věřím, že Sněmovna dožrála za osm let a že tento rozumný návrh bude schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď kdo dál se hlásí do rozpravy? Pan ministr Heger, vidím, že se hlásí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem chtěl tlumočit názor Ministerstva zdravotnictví, které ty hranice projednalo a domnívá se rovněž, že hranice 65 let je ta neoptimálnější, a tento návrh budeme podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě tady vidím – také prosím, pane poslanče, můžete také. A pak ještě pan poslanec Huml. Dobře. A teď prosím pan poslanec Zvěřina a pak pan poslanec Huml. (Poslanec Štětina uvádí své jméno na pravou míru.) Štětina, pardon! Omlouvám se. Pan poslanec Štětina. (Pobavení.)

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, je to návrh zákona, který se mě bezprostředně týká, a musím říci, že už jsem se dvakrát podrobil opakované prohlídce. Ne že jsem měl pozitivní jakýkoliv nálezi, ale zcela logicky po dvou letech. Nebývá zvykem, že opozice podporuje koalici, ale myslím si, že je to logika, že v 65 letech a potom tomu chtěl říct.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě prosím pan poslance Braný. Pan poslanec Huml byl! Omlouvám se. Pan poslanec Huml byl dříve. (Posledně jmenovaný dává přednost posl. Branému.) Ano, dohoda gentlemanů. Prosím, pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Panu kolegovi se omlouvám, že jsem ho předběhl – nechtěně, ale věřím, že on to rozvine do větší šíře.

Já jenom chci říct, že když se tady hovoří o té hranici, také patří mezi ty, kde mám to krásné potvrzení, že můžu řídit po věku 60 let. Ale podívejte se, když se podíváme třeba do Rakouské spolkové republiky, tak tam není třeba žádné. Jsou tam ti lidé zdravější, možná to dělají ty Alpy? Ne, odpověď je jasná. Tam je totiž seniorská veřejnost tak sepnutá, že žádná politická strana si nedovolí do nich píchnout, protože jsou to pevní a rozhodní voliči. U nás jsou senioři politicky pestří, to jsem rád, že je tomu tak, a my tady teď budeme hrát hru, jestli těch 300 korun posuneme o rok, o dva, nebo o pět. Diskuse by měla být mnohem širší, protože nevím, z čeho vyšlo Ministerstvo zdravotnictví, z 65 let, a vím, že je to určitý problém a pojišťovny to řeší, když nemáte tento papír, ale jinak se stejně nic neděje, tak je to potom otázka i postihu, jestli má někdo toto potvrzení a mít ho případně neměl. A vím, jak je to sporné vlamovat se do takové diskuse, kdy ten zdravotní stav byl takový, že potvrzení už asi nemělo být vydáno, ale kdo má být tím arbitrem, protože se ta událost stane týden po vydání a může se cokoliv změnit, nebo dokonce i rok.

Takže já nejenom že diskusi o té hranici, ta je trošičku zavádějící, jestli tuto rozvedeme, tak se k ničemu podle mě nedopracujeme a zase to bude jenom politická dohoda. Já spíš bych byl pro to, aby se hovořilo o situaci, kdy je to bezpodmínečně nutné, a jaké jsou i za to sankce, je-li toto oprávnění vydáno řekněme neoprávněně, anebo jenom velmi formálně. A zatím ještě jsem nezaznamenal případ – kolega Huml je v tom zdatný –, že by byl někdo řešen za to, že měl oprávnění po 60. roce fyzického věku a způsobil nehodu a toto oprávnění že by bylo zpochybňováno, nebo dokonce by byl někdo tázan k nějaké odpovědnosti. Takže já spíš to vidím v té rovině ne té hranice, ale spíš co chceme udělat z hlediska pohledu odborné veřejnosti na to a samozřejmě seniorů a seniorek, kterých se to týká.

Jinak nemám problém, ani klub KSČM, toto podporovat, a jak už tu řekl kolega Opálka, už ta diskuse z naší strany byla otevřena v minulosti a velmi rychle byla zamítnuta.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pana poslance Humla požádám, aby vystoupil v rámci rozpravy. Prosím, máte slovo. Tady prosím trochu o klid, nějak se nám to tady... (Přesedající zvoní.)

Poslanec Stanislav Huml: Kvůli mně jste zvonit nemusel, pane místopředsedo. Já si připadám jak na pastvě. (Pobavení.)

Ale abych byl vážný. Já bych jenom chtěl připomenout všem, že dneska platí 60, 65, 68 a potom každé dva roky. Pravda je ta, že tento parlament přijal normu, podle které do budoucna naše generace už ne, ale ta nastupující bude až do 70 let možná v pracovním procesu, a proto ten návrh vnímám i z takového toho pohledu, když už tedy někdo má pracovat, tak aby také měl podmínky pro tu práci, a ne aby byl v uvozovkách buzerován tím, že musí chodit na prohlídky.

Ale vážně. Já si myslím, že návrh od 68 let je za hranicí únosnosti. Na silnicích by potom nebylo bezpečno. Šedesát pět je něco, co se dá určitě v hospodářském výboru projednat. Takže měl jsem velké cukání navrhnout zamítnutí této předlohy, ale zdržím se a počkám si s tím až na projednávání v hospodářském výboru. Pokud hranice bude 65 let, tak si myslím, že to je přijatelné.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, pane poslanče. Je otevřen prostor v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Michal Janek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, z očního hlediska dneska platí první preventivní prohlídka v 60 letech. Myslím si, že to bylo velice rozumné. Šedesát pět, to je hranice už tak na přimhouření obou očí. Víte, jak jezdíme, jak jsme nedisciplinováni, a statisticky víme, že od 65 nahoru přibývá jenom šedých zákalů a samozřejmě i jiných očních onemocnění. Takže s vyšším věkem z tohoto hlediska odborného a ze zkušeností nemůžu souhlasit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Janek – to bylo jeho vystoupení. Prosím, ano. A nyní... (Posl. Kostřica sděluje své jméno.) Pan poslanec Kostřica. Zřejmě se mi zhoršuje paměť. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Uznávám to.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane místopředsedo Zaorálku.

Vážené dámy a pánové, já se domnívám, že každá věková hranice je svým způsobem diskriminující. Pro někoho může být řízení problematické v 60, pro někoho v 65. A uvědomte si, že je i celá řada jiných povolání, myslím si velmi důležitých – pokud vím, tak třeba soudci mají povinnost chodit do důchodu v 70 letech. Já se domnívám, že třeba někteří soudci můžou napáchat v uvozovkách mnohem větší škody než některý řidič, který jede ve věku 65 roků bez příslušného oprávnění nebo hodnocení. Ono i po stránce medicínské je velice problematické skutečně zhodnotit, jestli

ten řidič schopný pro řízení je, či není. Já nevím, jestli se mýlím, možná že pan poslanec Huml by mě v tom opravil, ale svého času bylo takové nelogické nařízení, pokud jde o vyšetření oční. Začneme od toho logického: slepý řidič nemůže řídit. Dobře. Pokud má řidič jedno oko, může řídit, pokud vím, pokud není profesionál. Pokud má oči obě, ale má dvojité vidění, tak řídit nesmí. Čili pak má jedinou možnost, že buď se vzdá řidičského oprávnění, nebo si nechá to jedno oko vypíchnout. Čili takových opatření tady byla celá řada, ale myslím si, že nemají zvláštní logiku.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pane poslanče, a teď o-becná rozprava běží. Neběží, už tedy končí, protože vidím, že žádné další přihlášky nejsou. Prosím, myslím, že můžeme ukončit obecnou rozpravu. Já nevím, jestli chce ještě vystoupit pan senátor nebo ne. (Ne.) Nechcete.

Tady podle mě nezazněl žádný návrh k vrácení ani k zamítnutí, takže můžeme pouze udělat příkázání.

Takže já jenom zagonguji. Prosím, vážení kolegové a kolegyně, budeme hlasovat o tom, co navrhl organizační výbor. Ještě chvíli počkám. Prosím, posadte se.

Organizační výbor navrhl předložený návrh přikázat výboru hospodářskému. Má někdo ještě jiný návrh na nějaký jiný výbor? Pokud není žádný jiný návrh, tak budeme hlasovat aspoň o tom, který máme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat hospodářskému výboru k projednání tento návrh zákona. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44. Přihlášeno je 165, pro hlasovalo 141, proti 1. Příkázání bylo provedeno.

Myslím, že tím můžeme ukončit projednávání tohoto návrhu zákona, tis-ku 759.

Hlásí se pan poslanec Vidím o slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, paní a pánové – rád bych vás požádal, pane předsedající, abyste poskytli čas na jednání poslaneckého klubu ODS do 19. hodiny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže vážení kolegové, já vyhovím tomuto návrhu klubu ODS. Ještě prosím vás vyslechněte jednu věc. Protože mám informaci, tuším, že premiér má ráno jednání, tak Sněmovna by začala až v 10 hodin.

Ukončuji dnešní jednání. Zítřejší jednání Sněmovny začne až v 10 hodin ráno. Začne samozřejmě pevně zařazenými body.
Přeji vám příjemný večer.

(Jednání skončilo v 18.32 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. října 2012 v 10.02 hodin
Přítomno: 196 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 47. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás všechny přivítala, a prosím též, abyste se všichni zaregistrovali svými identifikačními kartami, případně prosím, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní.

Nejprve k omluvám. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců: Pavel Bém – zahraniční cesta, Vlasta Parkanová – zahraniční cesta, Josef Novotný starší – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Pavel Dobeš – zahraniční cesta, Tomáš Chalupa mezi 10. a 12. hodinou – pracovní důvody, Jan Kubice – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg do 10 hodin, což už tedy uplynulo, pro pracovní důvody.

To byly omluvy, které mi byly až k této chvíli doručeny.

Pan poslanec Paroubek má náhradní kartu číslo 9.

Dnes se budeme věnovat pevně zařazenému bodu 2, což je státní rozpočet v prvním čtení, sněmovní tisk 812. Po jeho projednání bychom se měli věnovat dalšímu pevně zařazenému bodu, což je bod 45, sněmovní tisk 785, v prvním čtení. Dále máme návrh na projednávání bodů z bloku druhých čtení.

Ale ještě se hlásí teď dva kolegové, pan poslanec Stanjura a poté pan kolega.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, včera jsme prvním bodem zkrátili lhůtu na projednání materiálu sněmovního tisku 725. Dovolte, abych v této chvíli navrhl rozšíření pořadu schůze o projednání tohoto tisku a současně o jeho pevné zařazení příští čtvrtek po písemných interpelacích. Je to k bodu 1, zprávy, smlouvy a další body. Včera jsme zkrátili v bodě 1 lhůtu o 28 dní. Ta lhůta uplyne, takže navrhuji zařadit tento bod a příští čtvrtek ho projednat po písemných interpelacích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: My tam máme, myslím, dva body, pane předsedo. Tak jestli by bylo možné po těch dvou bodech jako třetí bod po jedenácté hodině. (Souhlas.) Děkuji.

Pan kolega Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovolil bych si navrhnout zařazení pevného bodu, a to na

středu 31. 10. Jedná se o návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava, což je tisk 435. Pokud se nemýlím, tak na středu není žádný pevný bod zařazen, byl by to tedy první bod – středa 31. 10. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Středa 31. 10. a je to sněmovní tisk 435, Šumava.

To jsou dva návrhy. Ještě pan kolega Svoják. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Hezké dobré ráno. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych navrhnout pevné zařazení bodu – původní bod číslo 14, sněmovní tisk číslo 603, jako první zařazený bod na pátek 2. listopadu. Je to sněmovní tisk 603, zákon o periodickém vydávání tisku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to sněmovní tisk 603. (V sále je rušno.)

Ještě se zeptám, zda k pořadu schůze se někdo hlásí. Pokud ne, budeme hlasovat nejprve o návrhu pana poslance Stanjury. Ten žádá, aby sněmovní tisk 725 byl zařazen na čtvrtek 1. 11. po písemných interpelacích jako třetí bod. Zahájím hned hlasování. Prosím tedy, abyste věnovali pozornost tomu, o čem budeme rozhodovat.

Zahájím hlasování číslo 45. Kdo souhlasí s návrhem pana poslance Stanjury na pevné zařazení sněmovního tisku 725 na čtvrtek 1. 11. jako třetí bod po písemných interpelacích? Kdo je proti?

Hlasování číslo 45. Přítomno 155, pro 121, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Pan kolega Votava žádá o pevné zařazení sněmovního tisku 435, Šumava, na středu 31. 10. jako první bod.

Zahájím hlasování číslo 46. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 46. Přítomno 159, pro 76, proti 45. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Svoják žádá o pevné zařazení bodu číslo 14, sněmovního tisku 603, na pátek 2. 11. jako první bod.

Zahájím hlasování číslo 47. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem pana poslance Svojáka. Kdo je proti?

Hlasování číslo 47. Přítomno 163, pro 90, proti 9. Tento návrh byl přijat.

Oznamuji, že paní poslankyně Schejbalová má náhradní kartu číslo 56.

Hlasovali jsme o všech návrzích, které zazněly, proto se již budeme moci věnovat bodům pořadu schůze.

Zahájím projednávání bodu číslo 2. Je to

2.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 812/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si z pověření vlády Sněmovně předložit návrh státního rozpočtu na rok 2013. Nyní, tak jak jsem předpokládal, mělo následovat zhruba tříčtvrtěhodinové zdůvodnění jeho parametrů, makroekonomického prostředí, v kterém se nacházíme, legislativy, o kterou se závazné ukazatele státního rozpočtu opírají, a zdůvodnění, proč vláda návrh předkládá v takové podobě v souvislosti se svou fiskální strategií, jak ho předkládá.

Já si s vaším dovolením, pokud se vás to nedotkne – pokud se vás to dotkne, tak jsem připraven reagovat v rozpravě. (Předsedkyně prosí o klid v sále.) Ale já vás s vaším dovolením tohoto zdůvodnění ušetřím, neboť nemohu zdůvodňovat návrh, který v tuto chvíli objektivně neodpovídá realitě a platnému právnímu řádu.

Na jaře, když jsme začali připravovat rozpočtový proces, byli jsme přesvědčeni, že rozpočtové změny, které dohodla, a dokonce prosadila v Poslanecké sněmovně napoprvé vláda, budou v tuto chvíli již platné a účinné k 1. 1. 2013. Jsem ze staré školy a počítal jsem vždy s tím, že vládní strany budou prostě vládní strany a že vládní prioritu a vrcholně prioritní vládní návrhy zákonů dokážou podpořit. Leč doba se zjevně posouvá k vyspělejšímu stupni demokracie, vládní strany už nemohou pravděpodobně dostávat svým závazkům, alespoň některé, které na politické scéně platily, a ministr financí i odpovědná vláda na to musí reagovat. Můžeme na to reagovat pouze tak, že vás budu chtít požádat, aby Poslanecká sněmovna podle části 13 jednacího řádu vládě návrh rozpočtu vrátila.

Já bych rád jenom zareagoval na některé mediální interpretace našich včerejších vyjádření, že vláda stáhne návrh rozpočtu. Vláda nic takového udělat už nemůže, teď už je suverénem Poslanecká sněmovna. Teď už rozhoduje pouze Poslanecká sněmovna a ta v prvním čtení rozhoduje tak – jenom připomínám, že návrh zákona o státním rozpočtu je speciální zákon, je to ingerence legislativy do exekutivy, proto má také svůj speciální proces projednávání. Nelze ho zamítnout v prvním čtení, je možné

buď závazné ukazatele v prvním čtení schválit – závazné ukazatele jsou příjmy, výdaje, saldo a vztahy na místní rozpočty – anebo je neschválit a poté je vládě vrátit s doporučením, jak tyto závazné ukazatele mají být upraveny. A mně tedy nezbyvá nic jiného, než se jako poslanec přihlásit do rozpravy, což jsem učinil, a v rámci rozpravy jako poslanec navrhnout ono usnesení, které odpovídá jednacímu řádu, a navrhnout Poslanecké sněmovně vrácení těchto závazných ukazatelů s doporučením, aby v onom zákonném termínu – zákon hovoří o termínu nikoliv kratším než 20, nikoliv delším než 30 dní – vláda předložila nový návrh zákona o státním rozpočtu, kde závazné ukazatele budou přizpůsobeny platné rozpočtové legislativě.

Nikdy jsem se nedomníval, že kdy jaký předkladatel státního rozpočtu se ocitne v této pozici, nicméně všechno je zjevně jednou poprvé. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Svým rozhodnutím jsem tento návrh přikázala k projednání rozpočtovému výboru. Výbor rozpočtový předložil zprávu o projednání, která vám byla doručena jako sněmovní tisk 812/1. Nyní požádám o slovo zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Pavla Suchánka. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Rozpočtový výbor po projednání rozpočtu na rok 2013 nepřijal žádné doporučující usnesení vzhledem ke Sněmovně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otvírám obecnou rozpravu v prvním čtení. Mám do ní dvě přihlášky s přednostním právem, nejprve pan ministr financí, poté pan kolega Bohuslav Sobotka, a pak jsou dále přihlášení poslanci dle informační tabule. Ale ještě vidím žádost o vystoupení místopředsedy Sněmovny Lubomíra Zaorálka. Bude tedy třetím s přednostním právem.

Prosím nyní o slovo pana ministra financí v obecné rozpravě.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedkyně. Jak už jsem avizoval jako předkladatel, to znamená, dovoluji již bez zdůvodnění, abych předložil pozměňovací návrh poslance Miroslava Kalouska k tisku 812, a ten pozměňující návrh zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky neschvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a doporučuje vládě České republiky změnit je tak, aby odpovídaly platné rozpočtové legislativě. Termín předložení nového návrhu stanovuje Poslanecká sněmovna na 23. listopad 2012.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, pane ministře. Prosím pana kolegu Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, tohle je vskutku povedená taškařice, to, co nám tady předvedl pan ministr financí s tímto návrhem zákona o státním rozpočtu. A já se tedy ptám: Co se změnilo od okamžiku, kdy tato vláda návrh rozpočtu schválila? Přece v době, kdy vláda tento návrh rozpočtu schvalovala, tak stále ještě neplatila legislativa, o kterou se tento návrh rozpočtu opírá. To znamená, vláda přece v době, kdy připravovala základní parametry státního rozpočtu, věděla, že tady není schválen ani vládní zdražovací balíček a že tady také není definitivně rozhodnuto ani o církevních restitucích ani o spuštění důchodové reformy, a přesto postavila návrh rozpočtu na předpokladu, že už tady vlastně všechno je v pořádku.

Já se také ptám, proč za nezodpovědnost vlády a její neschopnost prosadit a navrhnout státní rozpočet mají pykat občané, mají pykat podnikatelé, mají pykat obce a kraje, mají být všichni v té obrovské nejistotě, ve které se teď ocitá celá Česká republika, protože vlastně nikdo neví, co bude příští rok. My tady máme vládu, která tvrdí, že chce vládnout, a přitom sám její ministr financí tady předkládá návrh na stažení rozpočtu, který táž vláda ještě nedávno schválila a poslala do Poslanecké sněmovny. Nikdo v této zemi neví, jaké sazby daně z přidané hodnoty budou platit příští rok, jakou zaplatí daň z příjmů, nikdo neví, jestli bude fungovat důchodová reforma tak, jak ji vláda připravila, nikdo neví, jestli budou platit církevní restituce, nebo ne, a máme tady pořád vládu, která tady sedí v Poslanecké sněmovně a tváří se, jako by se nic nedělo.

Já si myslím, že tohle je nepřijatelná situace, kterou by Poslanecká sněmovna přece neměla tolerovat. Není možné, aby vláda přeložila rozpočet, potom ten rozpočet stáhla, za měsíc ho předložila znovu do Poslanecké sněmovny, my jsme vůbec nevěděli, v jakých parametrech znovu ten rozpočet do Poslanecké sněmovny předloží, a potom tlačila na Sněmovnu, aby v rekordně krátkém čase rozpočet projednala schválila tak, aby nebylo rozpočtové provizorium.

Já nechci kopat do rozpočtové mrtvoly, protože tím, co tady teď udělal před malou chvílí ministr financí Miroslav Kalousek, tak vlastně označil tento rozpočet za mrtvý návrh, za návrh, kterým už vlastně teď nemá cenu, abychom se zabývali, ačkoliv ho projednával rozpočtový výbor. Vlastně nemá smysl, abychom se teď tady vymezovali vůči jeho parametrům, jeho obsahu, protože vláda se rozhodla, že rozpočet přepracuje a vrátí nám ho, a niž bychom věděli cokoliv o tom, na základě čeho ten rozpočet tedy bude přepracován, jak vlastně bude vypadat.

Dneska kdo si přečte noviny, tak může zjistit, že nás čekají další škrty.

O tom tady ale pan ministr neřekl ani slovo. V jakém rozsahu se vláda chystá dál škrtnat v návrhu rozpočtu? Co to bude znamenat pro vývoj ekonomiky v příštím roce? Co to bude znamenat pro obce, pro kraje, pro občany? Jak je možné, že po šesti letech vládní pravicové rozpočtové politiky se ocitáme situaci, kdy vláda není schopna jasně predikovat vývoj rozpočtu v následujícím období?

Nezlobte se na mě, ale já nevěřím, že rozpočet poté, když se vrátí do Poslanecké sněmovny, bude vypadat lépe než návrh, který tady máme teď na stole. Ten návrh je sám o sobě diskutabilní. Je diskutabilní, protože je tam celá řada parametrů, které skutečně stojí na vodě, počínaje odhadem hospodářského růstu přes výběr daní a konče tím, jakým způsobem se bude vyvíjet čerpání prostředků z Evropské unie v příštím roce. Je tam prostě už v tuto chvíli obrovské množství neznámých. Ale já se ptám, jak rozpočet bude vypadat po jeho přepracování.

Já totiž vládě nevěřím, že je skutečně připravena udělat poctivě všechny kroky tak, aby přepracování rozpočtu na ekonomiku a občany v příštím roce dopadlo co nejméně. Obávám se bohužel toho nejhoršího v souvislosti s tím, co vláda s rozpočtem ještě plánuje udělat. Bojím se škrtnů, které mohou postihnout hospodářský růst, bojím se škrtnů, které omezí čerpání prostředků z Evropské unie. Jsou tam peníze, které koneckonců mohou chybět na fungování samospráv, je tady celá řada rizik, která jsou spojena s jednoduchým návrhem, který tady teď ráno tak suverénně a lehce předložil ministr financí: vraťte nám rozpočet k dopracování. Ale ani slovo o tom, co se s tím rozpočtem během měsíce stane a v jaké podobě ho sem do Poslanecké sněmovny dostaneme.

Já vám řeknu, proč nevěřím vládě, že rozpočet přepracuje dobře. Prostě proto, že vláda má možnost reagovat i mimo půdorys tohoto státního rozpočtu. My jsme jako sociální demokraté vyzvali vládu, aby odložila důchodovou reformu. Včera jsme předložili návrh na to, aby nestartovala v příštím roce, prostě protože není dobře připravena a chybějí na ni finanční prostředky. Jestliže by vláda myslela vážně otázku rozpočtové stabilizace v roce 2013, tak by sama měla už dávno navrhnout odložení startu druhého pilíře. Druhý pilíř má příští rok stát 6 mld. Kč na výdajové straně. Tyto finanční prostředky by bylo možné ušetřit. Stejně tak by bylo možné ušetřit peníze, které budeme platit v příštím roce a v dalších letech na církevních restitucích.

Nic z toho tato vláda ale neudělala. Přistoupil jenom ministr financí dnes ráno k mikrofonu a navrhl, abychom vládě vrátili rozpočet k přepracování. Já si myslím, že to není seriózní přístup a Sněmovna má příliš málo informací na to, aby mohla jen tak lehkomyšlně na tento návrh vlády kývnout.

Já rozumím tomu, že rozpočet lze kritizovat, my ho také kritizujeme a kri-

tizovali jsme ho i na půdě rozpočtového výboru, ale není možné dát vládě bílanku šek a dostat se do situace, kdy sem dostaneme za měsíc rozpočet ještě v mnohem horší podobě, než vypadá teď, a budeme mít jenom několik málo týdnů na to, abychom ho projednali, posoudili a schválili.

Já bych chtěl proto na začátku této rozpočtové debaty jednoznačně vyjádřit jak ministra financí Kalouska, tak premiéra Nečase, aby se jasně vyjádřili k tomu, jakým způsobem je vláda připravena rozpočet přepracovat, co to bude znamenat pro klíčové výdajové kapitoly státního rozpočtu, a také bych se rád zeptal na to, jestli vláda uvažuje o tom, že společně s tímto přepracovaným rozpočtem navrhne ještě nějaké jiné změny zákonů, které by měly dopad na příjmy a výdaje státního rozpočtu nad rámec takzvaného daňového, lépe řečeno zdražovacího, balíčku.

Druhá věc, na kterou chci upozornit, je fakt, že vláda v této situaci není nevinná. Byla to tato vládní koalice, která nastavila příjmové parametry veřejných rozpočtů počínaje 1. lednem příštího roku. Byla to tato koalice, která provedla daňové změny tak, že se od 1. ledna má sjednotit daň z přidané hodnoty na 17,5 %, a byla to opět tato vládní koalice, která se teď snaží prosadit nějakou jinou podobu daně z přidané hodnoty.

Pan ministr financí včera hovořil o tom, že nemůžeme mít švédské služby, rozumějme švédské výdaje, a rumunské daně. A já se tedy ptám, jestliže to všechno směřuje k tomu, abychom tedy po rumunských daních měli i rumunské služby, protože to je v zásadě tendence, kterou naznačil pan ministr financí Kalousek svým včerejším výrokem, jestliže tedy máme mít rumunské služby na základě politiky této vlády, tak kdo způsobí, že máme rumunské daně? Nebyl to náhodou současný ministr financí, který říká, že když máme rumunské daně, tak nemůžeme mít švédské služby? Kdo prosadil daňovou reformu od 1. ledna 2007, která snížila daně firmám a fyzickým osobám? Kdo podsekl daňové příjmy tohoto státu tak, že máme vysoký schodek státního rozpočtu a můžeme si dovolit jenom rumunské služby, jak to teď navrhuje ministr financí Kalousek?

A pak se chci také zeptat, jakou perspektivu v tomto všem, v té obrovské nejistotě, v té stále horší podobě státního rozpočtu, mají občané. Co si mají myslet občané, kterým tato vláda nabízí jenom perspektivu zvyšování nezaměstnanosti, poklesu reálných mezd, poklesu reálných důchodů a bohužel stagnace české ekonomiky?

Já bych očekával, když se tady projednává tak důležitý zákon, jako je státní rozpočet, že vystoupí představitelé vlády a řeknou, co čeká naši zemi v příštím roce, jakým způsobem rozpočet zapadá do kontextu hospodářské politiky, jaké priority vláda bude mít v příštím roce a proč rozpočet vypadá právě takto. Místo toho vystoupí ministr financí a řekne, že vláda rozpočet stahuje a že se ho rozhodla přepracovat, protože se hádá, a že nemá dostatek hlasů uvnitř vládní koalice. To mi připadá strašně málo.

Uprostřed takto výrazné a důležité debaty o zákonu, který je klíčovým zákonem pro přežití vlády, mi to připadá skutečně málo.

Jestliže vláda není schopna dát zemi jasnou perspektivu, jestliže není schopna odůvodnit výdajové priority, které v příštím roce má, jestliže není schopna prosadit rozpočtovou legislativu, o kterou opírá rozpočet, a jestliže je sama donucena návrh zákona o státním rozpočtu stáhnout, tak to je přece pro každou vládu naprosto trapná, ale současně naprosto smrtící situace. V takovéto situaci, kdy se vláda už jenom potácí, by nejlepším řešením skutečně byla dohoda na nových volbách do Poslanecké sněmovny a ukončení této agónie.

To, že tady vystoupí ministr financí, sám navrhne vrácení státního rozpočtu k dopracování v situaci, kdy už máme 24. října, do konce rozpočtového roku zbývají dva a něco málo měsíce, je to absolutně tristní, a především je to strašně negativní signál do celé české společnosti. Jenom to dále prohloubí nejistotu, prohloubí to skepsi, prohloubí to depresi, která ve společnosti je a která se koneckonců projevila také v krajských a senátních volbách. Tohle je prostě velmi nemilé z pohledu vlády, je to velmi tristní zahájení projednávání rozpočtu na půdě Poslanecké sněmovny a já se obávám, že v historii vlád po roce 1989 je to vlastně první takovýto případ, kdy sama vláda ne pod tlakem opozice, ale sama vláda musí stáhnout svůj vlastní návrh zákona o státním rozpočtu, prostě proto, že neví, jak to příští rok v rozpočtové oblasti vůbec bude vypadat. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom velmi stručnou reakci, pane předsedo. Nemilé to samozřejmě je jak pro ministra financí, tak pro vládu, ale je to odpovědné. Vláda prostě během rozpočtového procesu ztratila většinu pro prosazení legislativy, kterou tady už jednou prosadila, a protože většinu ztratila, tak pokládá za neodpovědné, dokonce by to možná bylo i nezákonné, prosadit rozpočet, který je na těchto změnách rozpočtové legislativy postavený. To se prostě nedá nic dělat.

Mě na tom mimořádně baví ten fakt, že se tak jednou za rok shodneme na něčem, co se týká státního rozpočtu, a vám se to stejně nelíbí.

Já vám odpovím řečnickou otázkou. Kdybych se dopustil toho – jako že to bych se choval neodpovědně –, že bych vás tady přesvědčoval, ať mi schválíte navržené parametry, vy byste to udělal? Oba dobře víme, že ne, že byste říkal, že jsou postaveny na neplatné legislativě, a navrhoval byste Poslanecké sněmovně, ať vládě tyto údaje vrátí.

Vy byste dnes navrhl úplně stejné usnesení jako já. O tom nepochybujeme. Koneckonců, pokud rozumíte rozpočtovému procesu, tak byste ani nic

jiného navrhnout nemohl. Takže jednou za čas se shodneme a vám se to stejně nelíbí, protože to prostě zkrátka říká ministr financí z vlády a neříká to nikdo z opozice.

Já jsem nikdy neříkal, že máme rumunské daně. Složená rumunská kvóta je o deset bodů nižší než česká. Já jsem dva extrémy uvedl na celkem přehledném příkladu.

Na shledanou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní jsou zde další faktické poznámky. Pan poslanec Jiří Paroubek – faktická poznámka? Nikoliv. Pan kolega Michal Doktor, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Naslouchal jsem pozorně předřečníku pana poslance Sobotkovi a chtěl bych mu říci prostřednictvím předsedající zhruba toto – pročež bych chtěl korigovat obsah jeho vystoupení.

Obecná výtka znějící tak, že vláda činí nedobře, staví-li návrh rozpočtu na neplatné legislativě, je samozřejmě obecně i metodologicky správná. Z úst pana poslance Sobotky jako bývalého ministra financí je však licoměrná a podlá. On jako ministr financí – a sociální demokracie, vedoucí bývalé vlády, to činila pravidelně. Dokonce zašla tak daleko, že změny legislativy v oblasti daní, mám na mysli daň z příjmů, činila ve fiskálním roce, jehož se změny týkaly, takže se zpětnou platností. Tedy vytýkat něco takového vládě, vládě, v níž je Miroslav Kalousek ministrem financí, je sice obecně správné, avšak sociální demokracie by každou takovou výtku měla začít větou: my jsme něco podobného dělali rovněž. Pak by samozřejmě ta výtka kvalitativně zněla úplně jinak.

Druhou korekci bych prosím poskytl pro onen daňový údaj týkající se daní Rumunska. Složená daňová kvóta Rumunska je 25,04 %, složená daňová kvóta České republiky je 34,03 %. Spatřuje-li ministr, bývalý ministr financí Sobotka rovnost mezi daňovou zátěží Rumunska a České republiky, pak nemůže být budoucím premiantem, resp. kandidátem na premiéra v České republice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nevím, jestli pan kolega Sobotka chtěl faktickou poznámku, nebo řádnou? Řádnou. Takže teď má přednostní právo k vystoupení místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, poté pan kolega Sobotka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já vám přeji dobré dopoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych také reagoval na vystoupení ministra financí.

Já bych rád řekl, že i když jsem si vědom toho, že projednávání státního rozpočtu je jedna z nejvýznamnějších a základních funkcí Sněmovny, tak se domnívám, že projednávání státního rozpočtu v České republice už dávno tu vážnost ztratilo. Ztratilo především proto, že my tady v této zemi stále více sestavujeme naprosto fiktivní rozpočty, které jsou postaveny na naprosto fiktivních příjmech. My se tady dohadujeme o jednotlivých miliardách, ale v realitě roku se pak situace vyvíjí naprosto odlišně a populární se staly především balíčky, které jsou pak nárazově schvalovány v průběhu roku.

Ta vážnost projednávání státního rozpočtu je podle mě slabá také proto, že státní rozpočet, tak jak je tady projednáván a předkládán, nevyjadřuje vlastně celou situaci veřejných financí, protože vláda vlastně dlouhodobě praktikuje přenášení dluhů do těch oblastí, které nejsou ve státním rozpočtu postihnuty, jako je například hospodaření krajů, obcí, jako je například zdravotnictví a zdravotní pojišťovny. Takže to, co se vykazuje jako bilance návrhu státního rozpočtu, pak naopak funguje jako dluhy v těchto oblastech, které teď zároveň s tím neprojednáváme.

Pan ministr financí tady vystupuje jako ministr starostlivý, který se stará o to, aby nám tady předložil vyvážený rozpočet. Já tvrdím, že to je iluze, a nepřijímám ani to, že on se tady snaží a ostatní mu to kazí. Tím se nezastávám ODS, ta má složitou situaci. Ale není to tak, že tady někdo poctivě pracujícímu ministru financí rozbíjí jeho starostlivě sestavený rozpočet. Tak to není, protože pan ministr ve skutečnosti svou funkci ministra financí vůbec neplní.

Já si myslím, že základním defektem v této zemi je defektní samotné Ministerstvo financí. Dovolte, abych vám připomněl, že v roce 2011 nedokázal pan ministr Kalousek na příjmech vybrat 61 miliard a že v tomto roce to vypadá odhadem na 35, 40 miliard. Protože pan ministr si ty příjmy, které si tady naplánuje v rozpočtu, není schopen vůbec splnit. A nevypadá to ani, že by mu to dělalo těžkou hlavu. On nám to tady klidně předkládá jako svatá čísla. Realita je taková, že to pro něho fakticky neplatí. Pan ministr se nezajímá o takové věci, jako je daňový výběr, což je myslím základní funkce každého ministra financí historicky, že má za úkol se postarat o kvalitní výběr daní. V tomto ministr Kalousek totálně selhává. V tom je naprosto defektní ministr a reprezentuje naprosto defektní Ministerstvo financí. A ty hluboké důvody jsou v tom, že je defektní celá daňová soustava, která v současné době, tak jak je nastavena, vlastně není schopná generovat příjmy. A tím se tady vlastně nezabýváme. Zabýváme se tady mrtvými čísly.

Já si prostě myslím, že určitá absurdita projednávání státního rozpočtu souvisí s tím, že máme ministra financí, který mi připomíná onoho nebezpečného pracovníka z té slavné povídky Jaroslava Haška. Ministr Kalousek je opravdu nebezpečný pracovník. Vzpomínám si na tu historii,

kdy začínal v minulosti na Ministerstvu obrany, které v době, kdy tam byl náměstkem, nakupovalo ony padáky, které se pak neotevíraly těm, kteří padali, což mělo nepříjemné důsledky pro ty, kteří těmi padáky padali dolů. Pan ministr Kalousek na tuhle svou historii navázal v roce 2008, kdy v této Sněmovně geniálně předpověděl růst ekonomiky v době nastupující ekonomické krize takovým způsobem, že po této zemi rozhodil stovky miliard korun českých, které samozřejmě v době nastupující krize nebyly kryté a vytvořily deficit státního rozpočtu. Významně ho prohloubily. A s tímto deficitem, který si pan ministr sám vyrobil, tak s tím nám tady dnes bojuje. Škrty, které se staly velkým tématem, a šetření, které se stalo velkým tématem jeho působení. V těch škrtech, které tady dlouhodobě předkládá, nám vždycky chybějí jakékoliv ekonomické kalkulace v důsledku dopadu jeho škrťů především na sociálně slabší v této zemi. Ty zásadně nedodává, ty ho ani nezajímají.

My máme dnes situaci takovou, že díky panu ministrovi Kalouskovi v této zemi nikdo neví, jaký bude výběr daně z přidané hodnoty. Nikdo netuší, co bude po 1. lednu 2013, a nikdo netuší, co od pana Kalouska můžeme dostat v tomto jeho dalším přepracování státního rozpočtu.

Já vám řeknu takové varovné číslo, které je velmi výmluvné. V současné době se ví, že v maloobchodu pouze 30 (procent) subjektů je plátcem daně z přidané hodnoty. 70 procent vůbec DPH neplatí.

Rozpočet, který nám tady byl předkládán, přátelé, ten rozpočet, ve kterém se likvidovali zaměstnanci v takových oblastech, jako je krajská hygienická služba, obchodní inspekce, mohl bych vám to říct v číslech. Česká obchodní inspekce úspora 472 pracovníků, krajské hygienické stanice úspora 552 pracovníků a podobně. To je plánováno v rozpočtu, který tady byl původně panem Kalouskem předložen. Ta metylalkoholová aféra ukazuje, kam tato úsporná politika pana ministra vede, kam ty jeho škrty vedou. Když jsem tady říkal, že pan ministr Kalousek je nebezpečný pracovník, tak bych řekl, že tím, čím se to taky projevilo, je, že celní správa, která patří do jeho resortu, je tou celní správou, která vesele nechává v této zemi proudit daňové úniky v oblastech, jako je tabák – 1,5 miliardy, tvrdý alkohol – 1,5 miliardy, benzín – 10 miliard, a devastace této oblasti je taková, což se objevilo právě v té kauze tvrdého alkoholu, ten úpadek je takový, že dnes v této zemi také díky panu ministrovi Kalouskovi tady máme 30 mrtvých a další postižené tím, jak v této zemi nefungují základní funkce státní správy. Když panu ministrovi Kalouskovi řeknete, že je zodpovědný za těch 30 mrtvých, že je zodpovědný za rozvrat svého úřadu a nefungování svého úřadu, tak vyskočí jak čertík z krabičky. A přitom to tak je. Tohle všechno je výsledek fungování jeho ministerstva.

Já jsem plný nedůvěry, pokud pan ministr je ten, kdo má přepracovat tento rozpočet a přinést ho znovu do Sněmovny, protože to, co tady

předložil pan ministr v té první fázi, to byl vlastně podvod. To, že nám to předložil v této podobě, bez zajištění daňové základny, byl podvod na Sněmovně. A nevěřím tomu, že ministr Kalousek je schopen nám tady předložit něco jiného než opět fiktivní čísla, fiktivní údaje. A nevěřím z toho, jak se tady sebevědomě chová, že by vyvodil něco i z těch kauz, které ho dneska provázejí, třeba z těch třiceti mrtvých, na kterých se také podepsal nečinností celní správy, která v této zemi má na starosti to, aby nedocházelo k daňovým únikům, aby tedy nedocházelo k černým výrobám.

Já se nesmírím s tím, že po této kauze v této zemi z toho nikdo nevyvodil odpovědnost, že nikdo na sebe nevzal odpovědnost za to, co se stalo, a že ministr Kalousek tady sebevědomě vystupuje ve Sněmovně jako někdo, kdo se ani nestydí za to, jak jeho ministerstvo tragicky selhává.

Tento návrh na přepracování rozpočtu pokládám za něco, k čemu cítím naprostou nedůvěru, a nevěřím tomu, že pod vedením ministra Kalouska dostaneme text, nad kterým by debata byla smysluplnější než dnes. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O slovo požádal předseda vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda České republiky činí logický krok. Jestliže v tuto chvíli nemá většinu pro to, aby mohla opřít návrh státního rozpočtu o předvídatelnou výši výdajů a příjmů, nemůže jako rozpočtově zodpovědná vláda udělat nic jiného, než ten rozpočet technikou, kterou tady načetl pan ministr a poslanec Kalousek, stáhnout. To je zodpovědné chování. Musím jenom podtrhnout to, že by bezesporu opozice, a bylo to tady zmíněno, navrhovala to samé. Nyní kritizuje vládu za krok, který je rozpočtově zodpovědný a který se shodou okolností v tomto kryje s postupem, který by tady prováděla sociální demokracie. To je moje první poznámka.

Druhá poznámka. Ano, já rozumím tomu, že tento rozpočet, přestože je navržen fakticky ke stažení, je předmětem opoziční kritiky.

Třetí poznámka. Ano, rozumím dokonce tomu, že je předmětem kritiky ministr financí. Ale ani tato kritika by neměla přestupovat jistě limity. To, co tady předvedl místopředseda Sněmovny Zaorálek, je naprostá nehoráznost. Obvinít ministra financí nebo kteréhokoliv člena vlády bez jakýchkoliv důkazů, že nese odpovědnost za smrt třiceti lidí, je opravdu překročení toho, co podle mého názoru má být sice ostrou, nicméně věcnou opoziční rétorikou. To, co se stalo v metylalkoholové aféře, je tragédie, stála život třicet našich spoluobčanů, byla způsobena nezodpovědností několika

konkrétních jedinců. My samozřejmě provádíme analýzu toho, zda stát ve všech svých aspektech mohl někde něco udělat lépe, mohl někde udělat více, zda tomu šlo zabránit, ale kvůli nezodpovědnosti konkrétních gaunerů házet odpovědnost na ministra financí prostě považuji za nehorázné. Jestliže se někdo, kdo je například řidič autobusu, uvede do podnapilého stavu, a pak přesto usedne za volant autobusu a způsobí nehodu, při které zahyne třicet lidí, to je také odpovědnost státu? To je také odpovědnost ministra financí nebo ministra dopravy nebo ministra vnitra? Ne, to je konkrétní gaunerské chování konkrétního člověka, který se zachoval totálně nezodpovědně a má na rukou krev třiceti lidí, kteří by v tomto případě zahynuli.

Takže velmi prosím, aby odsud, z tohoto místa, zaznívala ostrá opoziční politická rétorika, ale velmi prosím, aby odsud nezazníval politický hyenismus. Protože to, co předvedl pan kolega Zaorálek, nic jiného není! (Potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, pokud máme předstírat, že krok vlády je seriózní, a máme vést seriózní rozpočtovou debatu i v této situaci, kterou uvedl ministr financí tím, že svůj vlastní rozpočet navrhuje stáhnout z projednávání v Poslanecké sněmovně, tak já se ptám skutečně znovu a opakuji tu otázku ještě jednou: Jak bude vypadat ten nový rozpočet? Na základě jakých parametrů ho tedy vláda bude sestavovat? Budou tam nějaké nové škrty a v jakém budou rozsahu? Jestliže tady máme vést seriózní debatu, nebo se alespoň takto tvářit, tak prosím o odpověď na tyto základní otázky. Podnikne vláda ještě nějaké jiné kroky, aby zlepšila rozpočtovou situaci v příštím roce, aby ty škrty neměly tak negativní dopad na občany a na hospodářský růst, nebo už se nechystá žádné další kroky podnikat? Co udělá vláda s těmi výdajovými riziky, jako je třeba důchodová reforma? Odloží důchodovou reformu? Protože tím by ušetřila 6 miliard korun a nemusela by realizovat tak rozsáhlé škrty. Já prostě nemám v tuto chvíli jistotu, že když vládě ten rozpočet vrátíme k přepracování, dostaneme něco, co bude v lepší podobě než ten návrh, který je teď, v tuto chvíli, na stole. A to ho žádným způsobem nehájím. Ten rozpočet má velké nedostatky.

Chci jednoznačně odmítnout, že my bychom jako sociální demokraté navrhovali vrátit tento rozpočet k dopracování. My této vládě nedůvěřujeme a rozhodně bychom jí nedůvěřovali v takovém rozsahu, abychom jí vraceli rozpočet k dopracování. To bychom tady pro rozpočet nehlasovali jako hlavní opoziční strana. Prosadit rozpočet je rolí vládní koalice. Na tom vlád-

ní koalice stojí a padá. A jestliže tedy vláda dnes vyslala signál, že do té míry zeslábla, že ani není schopna prosadit státní rozpočet v rámci harmonogramu, který si tady sama navrhla a schválila, protože to, co se teď děje znamená, že už neplatí harmonogram pro projednávání rozpočtu, který jsme tady v Poslanecké sněmovně schválili, jestliže vláda vydá signál o takovéto své slabosti, tak je to v zásadě už jen malý krůček od toho, aby vláda podala demisi.

Já se domnívám, že mnohem lepší než ta nejistota, která hrozí v příštím roce vzhledem k tomu, že jsme se dostali do velkého legislativního chaosu a velkého legislativního zmatku, tak skutečně mnohem lepší než tato nejistota, agónie současné vlády, by byla jasná dohoda o nových volbách, schválení tohoto rozpočtu, tak aby nehrozilo rozpočtové provizorium a samozřejmě příští vláda má přece možnosti, aby rozpočet upravila.

Pokud se bavíme o změnách ve státním rozpočtu, tak předpokládám, že vláda během měsíce není schopna omezit mandatorní výdaje, protože nemá žádné platné zákony, které by jí to umožnily. To znamená, že vláda bude škrtnat v provozních výdajích, které svým rozhodnutím může omezit. Ale my už jsme tady v minulosti několikrát zažili situaci, kdy vláda bez nejmenších rozpaků zavázala během roku výdaje v řádu desítek miliard korun a odmítala rozpočet přepracovat, odmítala rozpočet stáhnout. Je to skutečně zásadní změna postupu ze strany vlády. A já se nemohu ubránit dojmu, že ve skutečnosti to není žádný seriózní krok, že je to ve skutečnosti jenom součást zastrašovací strategie. Že tady nejde o to zlepšit rozpočet, zrealizovat rozpočet, ale hrozit a strašit.

Když se podíváte do dnešních novin, tam jsou už titulky o škrtech v řádu 15, 20, 30 miliard korun. To je samozřejmě strašení. Otázka je, vůči komu to strašení je namířené. Ale pak si ty věci také řekněme na rovinu a nehrajme si tady na seriózní postup ministra financí, který se obává o osud státního rozpočtu, a proto ho raději sám navrhne stáhnout z jednání Poslanecké sněmovny.

Prostě, vracím se k tomu, čím jsem začal: Je to komedie. Vy tady s námi hrajete komedii. Sami jste nesplnili úkoly, které jste splnit měli, nedostáli jste odpovědnosti vlády a hrajete tady komedii s Poslaneckou sněmovnou i s celou Českou republikou. Jedna velká komedie! Bohužel.

Já z toho nemám žádnou radost. My se tady rozhodně nebavíme jako sociální demokraté touto situací, ačkoliv bychom mohli, protože to je příliš vážná věc. Za dva měsíce je konec roku a my tady stahujeme státní rozpočet a nikdo neví, jaký příští rok rozpočet bude a jaké budeme platit daně. Tohle není nic, nad čím by se měla opozice usmívat. Tohle je bohužel tragická situace této vlády a je to vyústění dvou let vlády této koalice.

Jestliže tady mluvím o tom, že vláda nesplnila své úkoly, vždyť přece ten balíček, ten daňový zdražovací balíček, už tady byl jednou zamítnutý.

Už jednou ho zamítl Senát, zamítla ho Poslanecká sněmovna – a vy jste ten balíček sem dali úplně ve stejné podobě. To je přece odpovědnost vlády! V okamžiku, kdy jste ten balíček neupravili, poslali ho sem úplně stejný, tak jste riskovali mimo jiné i nesoulad se státním rozpočtem. A my jsme vás na to upozorňovali. Jasně jsme jako sociální demokraté řekli: jestliže koalice daňový balíček sem vrací ve stejné podobě, tak se může dostat do situace, kdy bude státní rozpočet na vodě. A ta situace bohužel nastala teď. Státní rozpočet je na vodě a vy sami ho musíte stáhnout. Ale je to vaše odpovědnost a je to vaše chyba v rámci daňové politiky, kterou v tuto chvíli realizujete.

A to, co je podle mě ještě horší, je, že se daňová politika mění tak často, že už se v tom sama koalice nevyzná a že už se v tom nevyzná ani žádný občan ani žádný podnikatel. A to, myslím, je bohužel další symptom vládnutí této koalice. Nejenom že není schopna prosadit rozpočet, ale ještě vnáší permanentní nestabilitu, chaos a zmatek do našeho právního řádu včetně daní jako takových. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Myslím, že si pan předseda zaslouží poměrně poctivou odpověď, co se týče závazných ukazatelů. Návrh rozpočtu, který tady počítá s legislativou, o které dnes bohužel již víme, že se ji vládě nepodaří prosadit, je také opřen o červnovou makroekonomickou prognózu, protože to je ta nejčerstvější, jaká může být. Nový návrh rozpočtu bude opřen o platnou legislativu, a protože na konci října budeme mít k dispozici už i čerstvou makroekonomickou prognózu, tak to samozřejmě přizpůsobíme nejčerstvějším makroekonomickým prognózám a to budou ty dvě základní změny. Změní se makro a změní se legislativa.

Já vám v tuhle chvíli ještě nejsem schopen, to budu schopen až za týden, říct přesné dopady nejčerstvější makroekonomické prognózy. Jsem samozřejmě schopen říct dopady změny příjmové legislativy, nicméně dohromady pro závazné ukazatele si myslím, že je velmi poctivý údaj, že se předpokládané příjmy sníží někde mezi 20 až 25 mld. korun a o ty se také sníží předpokládané výdaje. A to budou ty závazné ukazatele, o kterých tady bude Sněmovna rozhodovat. Vše ostatní je vnitřní struktura určená pro druhé čtení a suverénem je Poslanecká sněmovna. Nicméně to, co předložím já, bude nepochybně deficit 100 mld. korun. Příjmy nižší, někde mezi 20 až 25 mld., a o to samé číslo nižší výdaje, saldo zůstane. To bude jediný závazný ukazatel z tohoto rozpočtu, který zůstane.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Tejc – faktická poznámka.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, pan premiér Nečas se tady zaklínal zodpovědností a zdůrazňoval, že jeho vláda je odpovědná. Já myslím, že odpovědná vláda nejedná tak, aby předložila návrh zákona o státním rozpočtu, který je v rozporu se zákonem, tedy že založen na zákonech, které nejsou platné. Zákon o státním rozpočtu má být předložen v souladu s platnými zákony. Já myslím, že platný zákon, zatím se ještě teorie práva nezměnila od té doby, co jsem byl na právnické fakultě, a ten zákon říká, že platný je takový zákon, který je schválen v Poslanecké sněmovně i v Senátu a podepsán prezidentem. A žádný takový zákon schválen nebyl.

Já se tedy ptám, který zákon že se změnil, který zákon se změnil za tu dobu od chvíle, kdy vláda předložila státní rozpočet sem do Poslanecké sněmovny. Žádný zákon se nezměnil, protože vláda založila státní rozpočet na zákonech, které nebyly platné, tedy v rozporu se zákonem schválila a předložila návrh státního rozpočtu, který vůbec neodpovídal legislativě České republiky. To je ten hlavní důvod, proč dnes pan ministr financí, protože si není jist tím, jaké zákony budou a nebudou schváleny, musí brát návrh státního rozpočtu zpět.

A když už jsme u těch výdajů. Pan ministr Kalousek tady straší tím, co bude čekat české občany, když teď neprojdou jeho zdražovací balíčky. Já bych jej chtěl upozornit na to, že může škrtat také někde jinde. Koneckonců od 1. ledna by měla platit důchodová reforma. To je minimálně 6 mld. dalších výdajů pro příští rok. V dalších letech až 20 mld. To znamená 6–7 mld. příští rok plánovaných výdajů se může ušetřit, pokud nebude spuštěna a bude odložena důchodová reforma, o což se sociální demokracie snaží, a koneckonců 2 mld. jsou minimálně církevní restituce. Takže já myslím, že pokud pan ministr to chce vzít poctivě, měl by jednoznačně přistoupit k tomu, že i tyto výdaje státu budou omezeny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě další faktická poznámka. Pan poslanec Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, z řeči pana ministra vyplynulo to, že samozřejmě půjde cestou škrtů. Asi si umíme představit jakých škrtů: v sociální oblasti, škrtá se na valorizaci důchodů a tak dále.

Jenom poznámka. Jeden absurdistán. Ministerstva si nechala vypracovat analýzy, kde mají ušetřit, za miliardu korun. Za miliardu korun! Holt prostě šetřit se musí, ať to stojí, co to stojí.

Já myslím, pane ministře, že to by vás nemělo nechat chladným. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S řádnou přihláškou s přednostním právem místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl reagovat na pana premiéra ještě. Já jsem přesvědčen, že nehorázné není moje vystoupení, nehorázná věc je těch 30 mrtvých a reakce na ně.

Milí přátelé, teď v posledních dnech jste mohli zaregistrovat, že v italské Aquile se konal soud kvůli tomu, že úředníci nezareagovali včas na zemětřesení a nepodali včas obyvatelům informace. Pokud se nepletu, šest úředníků bylo odsouzeno, tvrdě odsouzeno za to, že nedělali to, co měli. A bylo to přírodní katastrofa. U nás je to jinak! Metafora pana premiéra nesedí v tom... Já samozřejmě souhlasím s tím, že když se někde někdo opije, nějaký gauner řidič, a něco způsobí v autobuse, tak je to něco, co není systémové selhání. Ale tahle kauza není selhání jednoho gaunera. Když prostě 30 lidí umře a další jsou postižení na území České republiky, tak to prostě není nějaký jeden gauner, to je prostě selhání systému. A stejně jako v Aquile dokonce i u přírodní katastrofy jsou potrestáni úředníci, tak i tady někdo z toho musí vyvodit odpovědnost. A není tak těžké říci, kdo je ten odpovědný. Odpovědná je podle mě policie, která trpí to, že se tady transportují tisíce kontaminovaného pančovaného alkoholu, celní správa, která nefunguje, ať už je to proto, že nemá lidi, protože na ní pan Kalousek šetří, nebo prostě proto, že se zakrývá oko a že se ignoruje fakt, že tady 10 % alkoholu minimálně, pokud ne 20, je prostě alkohol vyráběný tím, že se denaturovaný líh pančuje savem a podobně, což má samozřejmě dost katastrofální důsledky pro obyvatelstvo, které to pije.

To jsou přece věci, za které někdo může. Proč se to neděje v Polsku? Proč se to neděje v sousedních zemích? Proč to není prostě běžné v Evropě? Jestliže v této zemi zjistíme, že se něco takového stane, tak se nemůžeme tvářit, že nás postihlo zemětřesení, ale musíme se zabývat tím, kdo za to může a kdo selhal. A mně vadí, že v téhle věci žádná odpovědnost nebyla vyvozena, nikdo nebyl potrestán, vypadá to, že všechno je v pořádku a hrdinové se to dokonce snaží řešit. Takhle to prostě není! A právě proto, že nebyla vyvozena odpovědnost, že nejsou žádné sankce, tak se obávám, že podle toho i vypadají ta opatření, která se přijímají.

A tahle kauza souvisí s bodem, který projednáváme, v tom, že zrovna tvrdí alkohol představuje 1,5 mld. korun úniku na daních, což je něco, co je podle mě základní pro posuzování i tohoto materiálu, který tady je a o kterém tvrdím, že je fiktivní, protože ho předkládá ministr, kterého daňové úniky prostě valně nezajímají, který se s nimi srovnává z důvodů, které je těžké pochopit, které by nám možná měl sdělit. Máme ministra, který

prostě neřeší otázku příjmů. Opakuji, v roce 2011 62 mld. na příjmech nevybral, v tomto roce je to 35 nebo 40 mld. Tak čím se tady zabýváme? Když ten ministr není schopen příjmy zajistit, pak jsou to prostě hausnumera, tato čísla!

Neplní ten první úkol, který jako ministr financí má. A pak za vámi do vlády přichází a říká vám: Škrtejte, šetřete, škrtejte! Che, vy byste mu jako ministři mu měli říct: Pane ministře, běžte do háje. Dokud nedokážete vybrat daně, dokud nedokážete splnit svůj základní úkol, že naplníte pokladnu, tak jak jste si naplánoval a tak jak jste ta čísla uvedl, tak nám neříkejte, že potřebujete zase peníze od nás získávat.

Takže mně připadá, že v tom ta naše debata ztrácí smysl. Jestliže ji předkládá ministr financí, který není schopen splnit svou funkci, tak ta čísla, která tady jsou, to je volná zábava pro někoho, kdo nemá co dělat! (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další řádná přihláška pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, opět tu po roce diskutujeme o vládním návrhu zákona o státním rozpočtu, a to za dosti podobných podmínek. V roce 2011 šlo o přijímání zákonů v režimu legislativní nouze, letos s nevyřešenou výší daně z přidané hodnoty a dalšími otevřenými otázkami. A vláda šla tak daleko – a myslím, že je to politicky logický krok, i když se mi nemusí líbit jako opozičnímu politikovi –, že přichází s návrhem na stažení tohoto rozpočtu a přepracování tohoto rozpočtu.

Je potřeba ale říci, že vláda dělá z nouze ctnost, protože tahle záležitost je především v důsledku rozporů, které jsou ve vládní koalici, a to rozporů tak hlubokých, které skutečně nejen opozičním politikům, ale i těm prozíravějším vládním dávají určité domácí úkol, zda nepřemýšlet o konci takovéto vlády, která není schopna prosadit ani takovýto základní zákon.

Myslím si, že tím dnešním rozhodnutím – pokud, a asi bude to rozhodnutí schváleno, má jistou logiku – vážně nakročíme... Tato vláda nakročí, protože to je její odpovědnost, k rozpočtovému provizoriu. Protože prostě nemít za sebou na konci října první čtení státního rozpočtu je velmi vážná věc.

Já jsem se zamýšlel nad tím, zda svoje myslím docela detailně propracované vystoupení tady vůbec přednést, nebo ne. Ale myslím si, že je potřeba ho tady přednést, protože pan ministr Kalousek pod tlakem v tom křížovém výsledku několika opozičních představitelů vlastně tak trochu přiznal, jestli jsem to dobře postřehl, jaké budou ty parametry, o které on upraví rozpočet.

V příjmové části to má být méně 20 mld. korun, jestli jsem to dobře pochopil, což myslím, že je cesta k realitě, ještě o tom budu dále hovořit, protože zejména výběr daňových příjmů se nevyvíjí v takové dynamice, aby ospravedlňoval jakýkoli optimismus. A kromě toho si ani nemyslím, že vývoj národního hospodářství bude tak optimistický, jak je zapracován právě ve státním rozpočtu v jeho příjmech. A ve výdajích, to je druhý parametr, méně 20 mld. A myslím, že o tom je potřeba hovořit, protože další škrt v té výdajové části rozpočtu jsou velmi, velmi problematické, protože už k řadě velmi dramatických škrtů prakticky v naprosté většině rozpočtových kapitol došlo. Chtěl bych nicméně říci, že je potřeba podrobit ten návrh velmi kritické, ale přitom velice seriózní kritice.

Zůstal bych ještě v roce 2011. Premiér Nečas tehdy při projednávání rozpočtu řekl – cituji: „Jsem přesvědčen, že tou správnou cestou je podpořit vytváření pracovních příležitostí, a ne je hubit zvyšováním daní či odvodů.“ (Trvalý hluk v sále.)

Pane předsedo vlády, kam se po roce podělo vaše přesvědčení? Dostali jsme se k návrhu rozpočtu plného restriktce uplatňované na těch, kteří nemají žádnou šanci se bránit.

Paní předsedající, já myslím, že tady probíhá nejméně dvacet kolokvií, tak jak to pozoruji. Já chápu, že máte ráda pluralitu názorů, já také, ale možná že se dá vyjádřit někde jinde a méně hlasitě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, promiňte, pane poslanče, já se vám omlouvám. Dámy a pánové, prosím vás všechny, abyste přenesli své hovory mimo jednací síň, věnovali pozornost tomu, jemuž je uděleno slovo. Důrazně všechny kolegy žádám, aby nevyrušovali ty, kteří mluví. Stejnou ohleduplnost potom vyžadují sami pro sebe. Myslete tedy na to, že když stojíte vy za tím pulťkem, od něhož se mluví, budete žádat po vašich kolegyních a kolezích, aby vám věnovali příslušnou pozornost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Děkuji, paní předsedkyně. Mně osobně nedělá velké problémy překřikovat sněmovnu, ale pak se zase některým vládním poslancům zdá, jak to tady jeden z nich nedávno vyjádřil, že řvu. Takže myslím si, že je to seriózní ve vztahu zejména k těm, kteří poslouchají.

Ve státním rozpočtu na příští rok, v tom návrhu, který vláda dnes navrhuje stáhnout, je na dávky státní sociální podpory vyhrazeno necelých 32 mld. korun, což je meziročně pokles o více než 14 %. Vláda počítá se zrušením stávajícího příspěvku na bydlení. V případě, že jeho zrušení bude schváleno podle vládních návrhů, snížily by se výdaje na dávky státní sociální podpory v příštím roce o 7 mld. korun. Ministr Kalousek v tomto

návru rozpočtu již snížení sociálních výdajů předvídá, aniž by byly příslušné legislativní změny naší Sněmovnou schváleny. Restrikce současných příspěvků na bydlení současně vyvolá nárůst výdajů na dávky hmotné nouze o 5 až 6 mld. korun. I přes uvedený nárůst výdajů se očekává úspora na výdajích pro domácnosti s nejnižšími příjmy ve výši 1,4 mld. korun ročně.

Myslím, že snižování výdajů sociální povahy v oblasti bydlení je vstoupkou k bezdomovectví pro desetitisíce lidí s vysokými nájmy. S takovým snižováním výdajů těm nejpotřebnějším zcela zásadně nesouhlasím.

Na rok 2013 je na dávky nemocenského pojištění vyčleněno 21,7 mld. korun. Na příjmové straně rozpočtu je však výběr pojistného předpokládán ve výši cca 26 mld. korun. Tyto naspořené 4 mld. by měly být jednoznačně vráceny do systému např. vyššími dávkami v nemoci. Omezení těchto dávek v praxi často končí tím, že si nemocní berou dovolené, jen aby měli zachovaný příjem, nebo nemoci přecházejí. Jak se to projeví ve zhoršování zdravotního stavu české populace, nikdo nedokáže odhadnout. Nicméně v budoucnu to způsobí násobné výdaje toho, co dnes v rozpočtu ušetříme.

Dále se snižují výdaje na politiku zaměstnanosti o 2,2 mld. korun, tedy téměř o 10 %. Na zaměstnávání zdravotně postižených občanů, kterým vláda sebrala v předchozích dvou letech, co mohla, chce dát o závratných – v uvozovkách – 100 mil. korun navíc. To nejen že nedokáže ani nahradit výpadek způsobený inflací, ale ani to nemůže zajistit smysluplné zaměstnání zdravotně postižených v různých, především odlehklých, částech našeho státu.

Na aktivní politice zaměstnanosti chce vláda ušetřit 700 mil. Z tohoto pohledu je pak podpora v nezaměstnanosti snižena o téměř 10 % jen výsměchem všem těm, které diletantské vedení hospodářství této země připravilo o jistotu zaměstnání. Tak nezodpovědný přístup projednávání rozpočtu je srovnatelný snad tedy jen s tím loňským.

Když se však zamyslím, tak ony jsou si všechny rozpočty vlád pod vedením ODS a s komplicitou ministra financí Kalouska velmi podobné. A co je velmi úsměvné, tak to, jak pravcoví ministři financí a předsedové vlády a další rádobí vtípní pravcoví politici a ekonomové neustále hovoří o tom, že je současný stav způsoben vládami levice, potažmo vládou, v jejímž čele jsem byl. Právě to mě nutí opět a znovu trpělivě vysvětlovat, jaká byla skutečnost.

Pokud dojde k nějaké debatě o rozpočtu, je údajná neschopnost levice odpovědně hospodařit vždy zmiňována. Jak to bylo s těmi dnes již vpravdě mytickými schodky v letech ohromného hospodářského růstu? V době hospodářského růstu, tedy za rok 2006, s růstem šestiprocentním a dnes po neustálém zpřesňování Českým statistickým úřadem dokonce sedmi-procentním, jsme k rozhodování přistupovali skutečně odpovědně, a to

dlouhodobě. Vždyť růst v roce 2005 byl 6,8 procenta a díky tomu, že existují určité síly setrvačnosti v ekonomice, zvláště pokud sestavujete rozpočet, tak působením setrvačnosti a synergicky připraveným návrhem rozpočtu se podařilo prodloužit období tohoto výtečného růstu a bohatnutí naší země a jejích občanů i v roce 2007, kdy byl růst 5,7 procenta. Pak nám ekonomika po zásazích pravicových ekonomů a nejlepších ministrů financí světa chřadla a chřadla.

Že se jedná o velmi vážnou chorobu, ze které jsme se stále ještě nedokázali vyléčit, svědčí fakt, že se nám po dlouhých pěti letech stále ještě nepodařilo dosáhnout úrovně podílu hrubého domácího produktu na jednoho obyvatele v přepočítané paritě kupní síly. Tedy, že v roce 2012 se máme hůře než v roce 2007. V roce 2007 se jednalo o hrubý domácí produkt na jednoho obyvatele k paritě kupní síly v částce 20 660 korun a v roce 2011 to bylo 20 449 korun.

Neustále je zmiňován tehdejší rozpočtový schodek a to, že v době na dnešní poměry závažného hospodářského růstu se má schodek snižovat. Smutné je, že ekonomové, kteří nám toto vyčítají, bohužel skladbě státního rozpočtu příliš nerozumějí a nedokážou interpretovat tehdejší státní závěrečný účet. Takže v roce 2005 byl schodek státního rozpočtu nominálně 56 mld., z této částky, dámy a pánové, ovšem bylo 45 mld. rozpočtových rezerv. Tedy skutečně a průkazně jsme prostředky získané díky bezprecedentnímu hospodářskému růstu využívali na vyrovnávání schodku státního rozpočtu. Opakuji, připravili jsme následujícím vládám jen v roce 2005 45 mld. rozpočtových rezerv. Kromě toho ještě bylo 20 mld. korun vynaloženo na krytí ztráty konsolidační agentury, čili suma sumárum 65 mld. korun. Takže kdyby nebylo těchto dvou účetních operací, neboť jde jen o metodiku vedení státního účetnictví, tak by schodek neexistoval. Hospodaření státu by bylo ve faktickém přebytku. V roce 2006, kdy schodek na první pohled vypadá obudně, přes 97 mld. korun, a takto je také propagandisticky využíván, ale z téhle částky bylo opět 46 mld. korun rezerv a 20 mld. korun ke krytí ztráty konsolidační agentury. Takže faktický schodek je něco málo přes 30 mld. korun. Kdybychom takovýto schodek měli teď, v tomto roce, tak bychom měli opět oceněného ministra financí a byli nadšení, jak se nám všem daří.

Dámy a pánové, především bych chtěl znovu opakovat, jak jsem o tom hovořil již při minulých debatách o rozpočtu, že se vláda chytla do vlastní pasti. Sama si ji nastražila tím, že zavedla praxi sestavování rozpočtu na základě legislativy, která ještě nebyla řádně schválena Parlamentem. Čili to, že ministru financí nezbyvá nic jiného, než rozpočet přepracovat, nezpůsobil nikdo jiný než sama Nečasova vláda, která prostě vládnout neumí. Nicméně musím říci, že toto rozhodnutí vlády svým způsobem vítám. Rozpočet je, jak se stalo za pravicových vlád zvykem, postaven na nerea-

listickém odhadu ekonomického vývoje. Ve světle průběžně zveřejňovaných údajů o vývoji českého průmyslu, stavebnictví, o maloobchodu, o vývoji tržeb maloobchodu a u našich hlavních světových obchodních partnerů, kde dochází k výraznému zpomalování ekonomiky, je předpoklad reálného růstu o jedno procento jednoznačně nadhodnocen. Můžeme očekávat spíše kladnou nulu. Vyloučit nelze ani pokračování poklesu. Takže už tady hrozí výpadek daňových příjmů okolo nejméně 10 mld. korun. Pokud by se opakoval letošní pokles hospodářství, mohou ve státním rozpočtu chybět až dvě desítky miliard korun. Koneckonců, i sám pan ministr financí o 20 mld. korun, pokud jsem to správně postřehl, hovoří.

V návrhu rozpočtu nejsou zapracována žádná prorůstová opatření. Vláda pokračuje dál ve své destruktivní politice tupých škrtů, která přivedla v tomto roce českou ekonomiku jako jedinou ze středoevropských zemí do recese. Rozpočet počítá s dalším poklesem objemu prostředků na platy veřejných zaměstnanců. Se škrtů v sociální oblasti i ve výdajích na aktivní a pasivní politiku zaměstnanosti. Stejně jako v minulosti jsou naprosto nedostatečné prostředky určené na výdaje, které mohou podpořit hospodářský růst. Mám na mysli například prostředky Státního fondu dopravní infrastruktury na výstavbu dopravní infrastruktury nebo zdroje Státního fondu rozvoje bydlení na podporu modernizace a rekonstrukce bydlení.

Tady bych se možná chtěl trochu zastavit. Myslím si, že vláda naprosto podceňuje incentivy, které by mohly podpořit výstavbu bytů, například komunálních, bytů sociálního charakteru a podobně. Myslím, že to jsou věci, kterými by se v prorůstové politice měla vláda zabývat.

Takže se ptám, co by mělo vládou očekávaný procentní růst hospodářství generovat, když s ohledem na vývoj v zahraničí bude velmi pravděpodobně slábnout export. Tahoun české ekonomiky, který doposud ta čísla vylepšoval a neukázal tak v plné nahotě, že hospodářská politika vlády je zcela chybná. Namísto toho, aby vláda přijala opatření na podporu hospodářského růstu, který zajistí rozpočtu potřebné příjmy, nadále ignoruje ekonomickou realitu a přichází s návrhy typu omezení výdajových paušálů, které poškodí drobné živnostníky, aniž by problém více než stomiliardového schodku jakkoli řešily. Tohle mě zajímá osobně, protože vláda pod mým vedením zavedla výdajové paušály pro živnostníky.

Za naprosto nepřijatelné považuji pokračování vládních experimentů s DPH. Před rokem touto dobou ministr financí obhajoval vládní návrh na zvýšení sazby DPH z 10 na 14 % s tím, že z očekávaného výnosu 22 mld. budou hrazeny náklady důchodové reformy. Dámy a pánové, za prvních devět měsíců ministr financí vybral na DPH o pouhé 3 mld. korun více než v loňském roce. Vláda lidem zdražila potraviny, léky, teplo, vodné, stočné, veřejnou dopravu a řadě domácností, zejména důchodcům,

nezaměstnaným, sociálně potřebným nebo mladým rodinám s dětmi způsobila vážné existenční problémy. Tisíce lidí se propadly pod hranici chudoby. Výsledek je, že státnímu rozpočtu to nepřineslo téměř vůbec nic. To je smutné.

Lidem nezbylo nic jiného, než omezit spotřebu, odložit zbytečné nákupy nebo za nimi jezdit do levnějšího zahraničí. Víme, že pokud jde o základní koš potravin, pokud provedete nákup v tom základním koši potravin u nás a v Německu, tak v německé samoobsluze je o třetinu levnější.

Troufalost vlády, která si není schopna přiznat svůj omyl a odvažuje se předstoupit před tuto Sněmovnu a žádat o schválení dalšího zvýšení DPH, už opravdu nezná mezí. A že k tomu dneska dojde v jiném bodu, to všichni víme.

Nečasova vláda navíc prokazuje naprostou neschopnost vybírat daně a bojovat proti daňovým únikům. Dovolím si uvést příklad. Spotřeba tvrdého alkoholu na jednoho obyvatele se dlouhodobě pohybuje okolo osmi litrů za rok. V roce 2010, ve kterém došlo ke zvýšení spotřební daně z lihu a lihovin, došlo ke skokovému poklesu spotřeby alkoholu v průměru na sedm litrů na osobu. V tomtéž roce i přes zvýšenou daň poklesl meziroční výnos spotřební daně z lihu a lihovin o půl miliardy korun. To ale, dámy a pánové, neznamená, že lidé přestali alkohol konzumovat. Pouze se část spotřeby přesunula směrem ke spotřebě alkoholu pocházejícího z nelegálních zdrojů. Vládě to ale bylo úplně jedno. Nepřišla s žádnými opatřeními, která by omezila černý trh s alkoholem. Začala konat až ve chvíli, kdy v souvislosti s kauzou metanol zemřeli lidé. Něco podobného, tedy rozsáhlé daňové úniky, zažíváme u cigaret a zřejmě i pohonných hmot, kde se rozvinul paralelní trh a také obrovské daňové úniky.

Nepochopitelné je pro mě v současné situaci trvání vlády na spuštění důchodové reformy. Vláda počítá s tím, že výpadek příjmů z pojistného na důchodové pojištění dosáhne 6 mld. korun. To by znamenalo, že do druhého pilíře v příštím roce vstoupí pouze 15 % ekonomicky aktivního obyvatelstva. To má být ta skvělá penzijní reforma, která jako mávnutím kouzelného proutku vyřeší problém stárnutí české populace? Myslím, že vláda by měla vyslyšet argumenty pana prezidenta, kterého jistě nikdo z nás nepodezírá z levicového smýšlení, a od spuštění penzijní reformy v příštím roce upustit. Ušetřila by tím sobě i vládám příštím spoustu problémů.

Dámy a pánové, máme-li zastavit hospodářský pokles a zabránit rozkladu české společnosti, který nezadržitelně postupuje, musí se vláda oprostit od svých ideologických předsudků a musí začít provádět aktivní hospodářskou politiku, to znamená podpořit poptávku zastavením poklesu reálných příjmů a zvýšením veřejných investic do oblastí s vysokým multiplikačním efektem, tedy například do výstavby a modernizace dopravní infrastruktury nebo do výstavby bytů, kterou už jsem zmínil.

Současně je třeba poskytnout všestrannou podporu českým vývozcům, a to jak prostřednictvím státních institucí pro tento účel zřízených, tak prostřednictvím účinné ekonomické diplomacie. Tady bych chtěl ocenit úsilí – teď nevím koho, ale myslím si, že spíše velvyslanectví v Kazachstánu a také okolí prezidenta republiky, že se podařilo postoupit, pokud jde o ekonomickou diplomacii, v jednání s Kazachstánem, kde se otevírají velké obchodní možnosti, kde v krátké době může být navýšen obrat, výměna zboží zhruba o čtvrtinu. To je cesta správným směrem!

V neposlední řadě je třeba prostřednictvím systému investičních pobídek přivést nové investory do zaostávajících regionů s vysokou nezaměstnaností a sociálními problémy. Zdroje lze hledat například obnovením systému progresivního zdanění s několika daňovými pásmy, zavedením více sazeb daně z příjmů právnických osob pro podnikatelské subjekty s různou tržní silou a omezením výjimek snižujících základ daně. Dále je třeba zvýšit výběr DPH zavedením registračních pokladen. Zejména v souvislosti s prodejem lihovin a destilátů po tom dokonce volají i zájmová sdružení obchodníků. A omezit možnost uplatnit odpočet DPH při nákupu osobního automobilu pro účely podnikání, omezit, limitovat jej například částkou 1,2 až 1,3 milionu. Dneska je možné odepsat ve firemních daních třeba rolls-royce. To je myslím nesmysl. Zdanit příjmy z dividend, zrušit zastropování odvodů na sociální pojištění.

Chci věřit, že vládní administrativa má skutečné odborníky a že je schopna alespoň něco pro oživení českého hospodářství udělat. Jejich kroky však zatím vše dokázaly spíše zhoršit. Podívejme se jen na stav hospodaření letošního roku právě s ohledem na plnění příjmové stránky rozpočtu. Například příjmy z evropských fondů budou nižší oproti rozpočtu o 53 miliard korun. Daňové příjmy a příspěvky na sociální zabezpečení budou mít propad zhruba 37 miliard korun. Inkaso DPH bude oproti rozpočtu nižší zhruba o 22 miliard korun. Na spotřební daních již teď víme, že stát nezvládne vybrat přes 3 miliardy korun. U pojistného na sociální zabezpečení méně téměř o 10 miliard korun, na dani z příjmů právnických osob o 2,8 miliardy korun méně.

Dámy a pánové, nechci vás unavovat dlouhým proslovem. Nechci se už zabývat ani tím, co bylo či co by mohlo být. Na závěr uvedu jen několik základních faktů, které s tímto návrhem rozpočtu souvisejí.

Za prvé. Jakkoliv chápu, že formálně o daních jsou současné spory uvnitř ODS, je pro mě naprosto nepochopitelné, že vláda dopustila, že ani dnes nikdo s určitostí neví, v jaké výši bude příští rok snížená sazba DPH, která se dotýká významné části zboží a služeb. Nevědí to podnikatelé, nevědí to domácnosti, neví to ještě ani sama vláda.

Za druhé. Pánové Nečas s Kalouskem ve svých úvahách o schodku státního rozpočtu pro příští rok opět počítají jak s dobrým výběrem daní,

dnes jsme slyšeli určitou korekci, uvidíme, tak i s určitým hospodářským oživením. Ptám se ale jak, když ani pro jedno neudělali prakticky nic. Se stejnou úvahou přišli žádat Poslaneckou sněmovnu o schválení státního rozpočtu již před rokem. Před rokem, připomínám, předpokládali hospodářský růst 2,5 %. Je z toho pokles nejméně o jedno procento. Mýlili se již poněkolkáté, mýlí se zřejmě i nyní.

Strana, kterou vedu, sice vznikla před necelým rokem, ale již tehdy jsem upozorňoval na to, že Kalouskova představa o hospodářském růstu 2,5 % pro letošní rok je pouze vysněná a že dojde spíše k poklesu mezi 1 až 2 %. Bez nutných ozdravných kroků, které jsem již před rokem uvedl v našem programovém materiálu Proti recesi, nezaměstnanosti a deficitu státu, čeká naši ekonomiku v roce 2013 opět pokles.

Vzpomínám si, když jsem na červencové schůzi v tomto roce radil vládě – a myslím si, že rady z řad opozičních poslanců jsou, jak to řekl jeden český premiér, jeden z mých předchůdců, rozumem zadarmo. Je škoda, že se tím vláda neřídila. (Premiér Nečas: To byl Stanislav Gross!) Ne, to byl Miloš Zeman, pane premiére. (Nesrozumitelná poznámka pana premiéra.) Tak to nevím, ale pak to byl epigon jenom velkého učitele. Takže Miloš Zeman tohle řekl a myslím, že měl pravdu. Tehdy jsem vám doporučoval, abyste za úkol přes letní prázdniny dal členům NERVu takové zadání, aby přinesli opatření k obnovení hospodářského růstu. Nestalo se.

A za páté připomínám, že i přes veškeré vládou proklamované rozpočtové odpovědné kroky je na tom česká ekonomika ve středoevropském regionu suverénně nejhůře, alespoň co se týče hospodářského růstu. Nejpomaleji ze středoevropských ekonomik roste v tomto roce ekonomika rakouská, která poroste o necelé jedno procento. Ekonomiky dalších zemí včetně německé porostou rychleji. Kde je asi chyba, pane premiére a pane ministře financí?

Rozpočtových chyb a nelogických kroků vlády Petra Nečase je bezpočet. Prostě z toho plyne podle mě jeden velký závěr: Je chybná celá hospodářská politika této pravicové vlády. Věřím nicméně, že tato vláda je u konce svého působení a již brzy se občané dočkají předčasných voleb a normální vlády.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Ladislava Šincla, který je další připravený do rozpravy. Pak to bude Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, teď máte slovo vy.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se vyjádřil k návrhu státního rozpočtu na rok 2013, který předložila tato vláda.

Předložený návrh státního rozpočtu je podle mého názoru špatně sestaven. Mám z něj pocit, že ho nesestavoval ekonom, ale chemik technolog. Je to takový hokus pokus. Hlavním důvodem je to, co sám přiznal pan ministr financí, že příjmová i výdajová strana rozpočtu je založena na působení zákonů, které doposud nebyly schváleny Parlamentem a podepsány prezidentem. Tím myslím konkrétně sněmovní tisk 801, tzv. zdražovací Kalouskův balíček. Toto je v rozporu se zákonem o rozpočtových pravidlech. Na jednání rozpočtového výboru to přiznal i první náměstek ministra financí. Musel přiznat to, že státní rozpočet není předložen na základě v tuto chvíli platných zákonů. Je postaven takzvaně na vodě, na teoriích a na předpokladech. Na předpokladu, že v závěru roku souběžně s návrhem státního rozpočtu doběhnou související legislativní procesy a budou těsně před závěrečným hlasováním o státním rozpočtu schváleny.

Charakter předkládaného návrhu státního rozpočtu asi nejlépe vyjadřuje slovo nepravdivý či lživý, protože neobsahuje ani náhodou skutečná, reálná čísla. Oproti tomu obsahuje různé vatové vypávky. Například v kapitole státní dluh lze z údajů z minulých let z rozdílu mezi schváleným rozpočtem a skutečným čerpáním snadno vyvodit, že se zde skrývá obrovská tzv. vata, kterou si zde ministr financí schovává. To samé je i v kapitole veřejná pokladní správa. Myslím, že by daleko pravdivější bylo, kdyby ministr financí vycházel ne ze schváleného rozpočtu 2012, ale ze skutečnosti 2011. Pak by tam taková vata nebyla, ale o tom až za chvíli později.

Předložený státní rozpočet je současně nejméně stabilní návrh státního rozpočtu za poslední léta. Tento předložený rozpočet na rok 2013 se odlišuje od předchozích rozpočtů hlavně tím, že předložený rozpočet je spojen s mnohem větším množstvím rizik než jakýkoliv předchozí. Jak již jsem uvedl, základním rizikem jeho schválení v předložené struktuře je jeho založení na zákonech, které nebyly schváleny Parlamentem. Neméně důležité riziko je ukryto přímo v odhadech základních parametrů rozpočtu na rok 2013, v makroekonomických východiscích rozpočtu. I přes zjevné známky začínajícího druhého kola krize byl státní rozpočet postaven na nepodložených předpokladech ekonomického růstu. Prognózy Ministerstva financí České republiky totiž předpokládají pro rok 2013 reálný růst HDP ve výši plus jedno procento. Již v minulosti jsme se mohli přesvědčit, jak kvalitní tyto prognózy jsou. Realita bude pravděpodobně opět jiná, s vysokou pravděpodobností v minusových hodnotách.

Bohužel, přes opakované sliby vlády nebyl dodnes vypracován žádný smysluplný program aktivních opatření na podporu ekonomického růstu. Doposud to byly jen prázdné řeči.

Dalším vážným rizikem je předpokládaný objem výběru daně z přidané hodnoty při zvýšených sazbách DPH – myšleno 15 % a 21 % navrhova-

ných. Možná že si někteří z vás vzpomenou, že v roce 2012 státní rozpočet také počítal s růstem o 15,5 % výnosu z daně z přidané hodnoty proti skutečnosti roku 2011. To měla ovlivnit především novela zákona o dani z přidané hodnoty, která zvýšila sníženou sazbu daně z přidané hodnoty z 10 na 14 % s účinností od 1. ledna 2012. Vláda také předpokládala, že přínos pro státní rozpočet bude až plus 16 miliard korun. Inkaso DPH ovšem za první pololetí roku 2012 představovalo 92,1 miliardy korun, to je 41,6 % rozpočtu, což je o 6,9 procentního bodu nižší plnění než v červnu minulého roku. Teď je situace s výběrem sice trochu lepší, ale pořád je to nedostatečné. Nicméně ani toto jasné poučení nestačí ministru financí k tomu, aby nenavrhoval další zvýšení DPH. Ba co více, ve svých optimistických teoriích a teoretických odhadech z dílny finančních mozků Ministerstva financí pro příští rok se plánuje opět výrazný nárůst inkasa daně z přidané hodnoty. Předpokládá opět jako v roce 2012 rozpočtově silně pozitivní dopad na výnos inkasa daně z přidané hodnoty ve výši v úrovni 16,3 miliardy korun. Tato částka vychází tak jako vloni opět z ryze teoretického předpokladu, o kolik by se zvýšilo inkaso daně v případě, že by obyvatelstvo plně akceptovalo další nárůst cen a se spotřebou už dále neklesalo. No uvidíme, jak to bude v praxi.

Chci analytické experty z Ministerstva financí a pana ministra financí upozornit, že kdyby to náhodou zase neklaplo, kdyby to náhodou zase nevyšlo, a bude se i v příštím roce, tak jak je to velmi pravděpodobné, vyvíjet inkaso DPH obdobně jako v roce letošním, hrozí oproti návrhu státního rozpočtu naopak výpadek na příjmech daně z přidané hodnoty v rozsahu 15 až 20 miliard korun. A právě proto asi ministr financí mluvil o této částce v nově připravovaném dalším návrhu státního rozpočtu.

Nemalé finanční riziko obsažené v návrhu rozpočtu pro rok 2013 spočívá také ve spuštění tolik kritizované důchodové reformy. Toto riziko se tentokrát týká výdajové strany rozpočtu. Důchodová reforma je totiž postavená na dlouhodobém vyvádění tří procent důchodového pojistného ze státního rozpočtu ve prospěch soukromých penzijních fondů. Celkem se tato finanční rizika navrženého státního rozpočtu na rok 2013 mohou v příštím roce pohybovat minimálně v rozsahu 45 až 60 miliard korun.

Většina uvedených rizik souvisí, či je přímo vyvolána, respektive je přímým důsledkem rozhodnutí současné vlády. Tato rizika jsou předem velmi dobře známá, avšak při sestavování rozpočtu byla bohužel předkladatelem záměrně přehlížena.

Jak již jsem uvedl, v tomto návrhu státního rozpočtu si ministr financí schovává obrovskou tzv. vatu. Jde zejména o kapitoly státního dluhu a veřejné pokladní správy. Váš pan náměstek, první náměstek ministra financí, nám v rozpočtovém výboru vysvětloval, že to je z důvodu jakési obezřetnosti, aby nám finanční skupiny půjčovaly za lepší úrok a podobně.

Chápu, je to na vás závislý státní úředník, a tak opakuje jen to, co si přejete. Správná odpověď, proč tomu tak je, je pravděpodobně trochu jinde. Je na příjmové stránce rozpočtu. Zjistíme zde, jak to je. Nedaří se totiž efektivně vybírat daně. Ministerstvo financí České republiky totiž nedostatečně analyzuje příčiny výrazného neplnění rozpočtových příjmů v posledních letech a nenavrhne ani žádná aktivní opatření k nápravě, k růstu výběru. Nenavrhují se bohužel žádná opatření, která by zajistila reálnost návrhu rozpočtových příjmů. V tomto návrhu státního rozpočtu, který naštěstí se navrhuje stáhnout a přepracovat, je představeno jen plošné, tupé škrtání a zvyšování DPH, tedy ještě více destabilizuje systém veřejných rozpočtů v naší zemi. Uvidíme, jaký bude ten další.

Vláda se pravděpodobně nadále domnívá v rozporu s objektivní ekonomickou realitou, že politikou snižování výdajů se lze proskrtat k prosperitě. Předložený návrh státního rozpočtu pro rok 2013 nejen navazuje na škrtý v sociálních výdajích a ztížení pobírání sociálních dávek v předchozích letech, ale jde dál a hlouběji.

Tentokrát dokonce přímo útočí na důchodce a osoby pobírající dávky v hmotné nouzi. Zrušením příspěvku na bydlení zakládá tak velmi silné riziko nárůstu chudoby u rozsáhlých skupin obyvatelstva, u důchodců především. Tím zakládá velmi silné riziko u těchto skupin obyvatelstva. Opatření obsažená v návrhu státního rozpočtu na rok 2013 by vedla nevyhnutelně k nárůstu počtu chudých, k ještě větší polarizaci společnosti na bohaté a chudé a k popírání přirozené společenské solidarity. Toto opatření zasáhne nejen důchodce, ale i osoby se zdravotním postižením, rodiny s dětmi a vůbec všechny, jejichž životní úroveň je závislá na transferech z veřejných rozpočtů. Toto opatření povede nevyhnutelně k poklesu reálné kupní síly, objemu těchto skupin obyvatel v příštím roce, a tedy následně i možnosti růstu spotřeby.

Je to prosté, pane premiére. Tato vláda neumí efektivně vybírat daně, neumí bojovat s finanční kriminalitou, neumí zacpat obrovské černé díry, kterými v uplynulých letech unikla a stále uniká spousta dnes tolik potřebných miliard. Vláda také nic nedělá pro dynamičtější a transparentní čerpání evropských peněz. Bohužel v tomto návrhu státního rozpočtu na rok 2013 se ani slůvkem, ani slůvkem nedočteme o takových věcech, jako je například výrazné zintenzivnění boje proti daňovým únikům, které dosahují hodnot desítek miliard korun ročně. Místo toho zvolila vláda a jí řízená ministerstva docela jiný postup, jak takzvaně ušetřit na vládních výdajích a pomoci napnutému rozpočtu. Zvolila formu, za kterou by se nemusel stydět ani hlavní hrdina z britského seriálu Jistě, pane ministře. Za poslední tři roky si totiž nechala vypracovat analýzy, jak ušetřit peníze, a utratila za ně 934,5 milionu korun. Ano, slyšíte správně: jde o jednu miliardu korun. Například na projekt systemizace Ministerstva práce a sociálních věcí

České republiky padlo 79,6 milionu, na procesní modelování agend veřejné správy 111 milionů, na efektivní financování agentury CzechInvest 24,5 milionu či na efektivní vnitřní kontrolu na resortu obrany padlo 6,75 milionu korun. Kdyby vláda jenom trochu chtěla, mohla přijmout za dobu svého vládnutí opatření, která by mohla vést ke zvýšení finančních příjmů. Jde zejména o již zmiňované zavedení registračních pokladen nebo majetková priznání s povinností prokázat zdroj majetku a jejich progresivního zdanění v případě jeho neprokázání. Dalším příjmem do veřejných rozpočtů by bylo odložení účinnosti důchodové reformy a hlavně nepřijetí zákona o takzvaných církevních restitucích. Zde by se mohlo jednat o úsporu ve výdajích až 9 miliard korun.

Takových a jiných věcí by se dala najít celá řada. Stačí, pane premiére, jen chtít. Místo toho se tu jen tupě škrtá, šetří na těch nejchudších a nejpotřebnějších a vláda neumí nic jiného než zvyšovat daň z přidané hodnoty. Nejdřív na 14 %, teď na 15 % a můžeme brzy čekat na 19 % nebo možná 20 %. Bavím se o snížené sazbě daně z přidané hodnoty. Taková je ve skutečnosti filozofie současné vládní koalice.

Postupné zdražování základních potřeb pro nejchudší tedy opravdu není cesta z krize a nemá s politikou takzvané rozpočtové kázně nic společného. Tyto kroky totiž povedou k ještě vyšší politické a ekonomické nestabilitě a k sociálním nepokojům ve společnosti. Opatření obsažená v návrhu státního rozpočtu povedou nevyhnutelně k nárůstu počtu chudých, k polarizaci společnosti na bohaté a chudé, stejně jako k vyšší politické a ekonomické nestabilitě této společnosti. Jak již jsem v úvodu uvedl, z takto předloženého státního rozpočtu mám silný pocit, jako by tento rozpočet připravoval snad nějaký lživý chemik technolog a ne ekonom. Je to takový hokus pokus, a proto bych se rád připojil k již předloženému návrhu na dopracování tohoto státního rozpočtu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal pana poslance Jiřího Dolejše, dalšího přihlášeného. Připraví se Michal Babák.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo v této předpolední části naší debaty. Zdá se, že debata nebude tak rychlá, rozhodně ne tak rychlá, jak se vláda rozhodla hodit tento návrh rozpočtu přes palubu. Ale i tak nacházím na vystoupení předkladatele návrhu státního rozpočtu pana ministra financí něco pozitivního. Prostě mám pocit, že ne vždycky mluvím do vzduchu, a když jsem před 14 dny na zasedání rozpočtového výboru dával ku zvážení – protože jsou mi zjevné hlasovací poměry, tak pouze ku zvážení –, zda by tento návrh rozpočtu neměl být přepracován, těší mě, že tak rychle, tedy do 14 dnů, došlo na má slova. A rozhodně to není jenom z nějakých

zákonných důvodů, protože my vlastně ani nevíme, jestli ten zákon, o který je opřený státní rozpočet, bude platit, nebo nebude platit, protože nejde jenom o jeho strukturu, ale také o to, že je s ním spojeno hlasování o důvěře vládě, a v jaké konečné podobě vůbec bude platit. Pravdou je, že v této Sněmovně se zažila uzance, že platnost zákonů se vztahuje až na finále, tedy ve třetím čtení státního rozpočtu, a to znamená, že platný zákon projde celým legislativním procesem, přežije možná veta, a u tohoto balíčku lze očekávat, že minimálně z horní komory by ono veto mohlo přijít, a že teprve potom může být vydáno ve Sbírce, a tedy můžeme o takovém zákonu hovořit jako o platném.

Tím, že se nám časový harmonogram pro projednání rozpočtu zkracuje, tak vzniká stres nejenom na přepracování rozpočtu, ale sílí i nejistota, zda návrh rozpočtu na rok 2013 bude vůbec rozpočtem ještě této vlády. Ale to se nepochybně vyřeší v brzké době.

Já bych se chtěl především zaměřit na to, že když tady napříč politickým spektrem podporujeme návrh pana ministra financí, a prosím, to vstoupí do dějin, to se nestává často, že by pravice i levice, koalice i opozice se shodly na tom, že tento návrh prostě projednat nemůžeme a že se vrací, tak v tuto chvíli je nejdůležitější se dohodnout, jak ho přepracovat.

Protože samozřejmě nejde jenom o to, přemalovat základní čísla, která jsou předmětem usnesení Sněmovny v prvním čtení o státním rozpočtu, tedy objem příjmů, objem výdajů, celkové saldo, a samozřejmě k tomu patří i dotační vztahy k Evropské unii a k územním samosprávám. Já si myslím, že debata, která je v této Sněmovně, ale která je i ve společnosti mezi ekonomickými experty, která zaznívá na půdě tripartity, to znamená od zástupců zaměstnanců i zaměstnavatelů, by měla být zohledněna v přepracovaném návrhu státního rozpočtu, a že nejde jenom o to, prostě ignorovat onen balíček, pokrátit o čísla, která znamenají základní parametry, a jedeme dál močálem černým, kolem bílých skal, nic se neděje, všechno je tak, jak bylo původně naplánováno.

Zamyslete se tedy nad debatou, protože v ní můžete najít určité inspiřující momenty. Já věřím, že je to skutečná inspirace, že to není jenom gesto, jako když známý klasik vzkazoval vynálezci rádia panu Marconimu, jestli by to náhodou nešlo i bez těch drátů. Já myslím, že tato inspirace, která je tady přednášena, je daleko zásadnějšího charakteru.

Především bych se rád zamyslel nad tím, zda jsme schopni dostatečně analyticky pohlédnout na trendy ekonomického vývoje, a to nejen v České republice, ale především v Evropské unii. Ona makroekonomická východiska, která jsou každý rok při rozpočtu tady skloňována, a pokaždé, když je doba nejistá, tak pan ministr financí říká „no, já přece nemohu garantovat, jak to přesně dopadne, to neví nikdo, nemám křišťálovou kouli, já musím být připraven na nějaký rozumný střední odhad“. A zajímavé je, že

v době, kdy se ty odhady rozevírají, kdy je jasné, že prostě nějaká lineální predikce určitě nevyjde, tak pokračujeme se stejnými čísly. Pak to samozřejmě dopadá tak, jak to dopadlo v roce 2009, jak to dopadlo v roce 2012, a jistě bychom byli velmi neradi, aby to tak dopadlo v roce 2013, protože pak tady ta debata, jestli na balíčku ztratíme 13 miliard, 15 miliard, nebo dokonce 20 miliard, je debata velmi virtuální, protože reálný vývoj daňového inkasa, který logicky musí vycházet i z reálného ekonomického vývoje, bude prostě úplně jiný.

Připomínám, že v roce 2012, když bylo prognózováno tempo růstu plus 2,5 %, a nyní přiznáváme, že to bude minus půl procenta, což je rozdíl tří procentních bodů – tří procentních bodů! –, takže logicky dochází k výpadku, a ono slavné DPH, které už v letošním roce se zvyšovalo, a to podstatným způsobem, tedy 14 a 20 % sazby, se neplní, a neplní se aktuálně asi o 20 % a Ministerstvo financí samo prognózuje, že to bude částka ještě vyšší, možná až 30 miliard na konci roku.

Takže o jakých číslech se tu bavíme? O jakých parametrech státního rozpočtu se tu bavíme? Kde je ta uhrančivá hranice 100 miliard korun státního deficitu, když ani tato hranice nemusí být vůbec splněna, ale z úplně jiných důvodů, z úplně jiných důvodů, než my se tady dnes bavíme?

Jestliže v roce 2012 ekonomika přešla do recese, tak celá řada ekonomických analytiků si myslí, že tato recese, která je specifická pro evropský kontinent, bude pokračovat, a že tudíž do naší ekonomiky budou vstupovat dva faktory. Jeden je exogenní, vnější, tedy vliv toho, že jsme spojeni velice úzkou vazbou s trhy Evropské unie, a tudíž se nabízí otázka, co dělá vláda pro to, aby tuto vazbu, která nyní působí velmi negativně, kompenzovala, aby vázala ekonomiku především obchodně, obchodními vztahy, na trhy, které jsou rostoucí. Jestliže Evropská unie je v recesi, tak jsou trhy, které vesele narůstají. Rusko plánuje na příští rok plus 3 %, Čína 8 % atd. Čili jsou možnosti, které nejsou využívány.

Pak tady máme vlivy endogenní neboli vnitřní. Jestliže ekonomický vývoj v České republice je ještě horší než v jiných sousedních, také evropských zemích, tak logicky nepůsobí jenom samotná ekonomická recese v Evropě, ale něco k tomuto faktoru přidáváme vlastním přičiněním, něco negativního, a to je dlouhodobá absence prorůstové politiky, protože zkrátka škrtáme, škrtáme, škrtáme, abychom se dostali do těch účetnických čísel, a pak najednou zjišťujeme, že se nám ta účetnická čísla neplní, protože jsme si podvázali ekonomický růst, na který jsme se lidově řečeno vykašlali. Je to v letošním roce a bude to v příštím roce. A proto dokonce možná i korigovaná říjnová prognóza, která se má brzy narodit, onen konsensus různých odhadů, který v červnu hovoří zatím o kladném čísle plus 1 %, bude nějakým způsobem korigována, možná, pokud to uděláte pouze jakýmsi váženým průměrem, jedni říkají tolik, druzí tolik, tak uděláme

zlatou střední cestu, to není příliš kvalifikovaný odhad, ten by měl vycházet z mapy rizik, protože v nestabilních situacích lineární prognózy prostě nefungují, tak se zamysleme nad tím, jaké důvody vedou k negativnějším prognózám. Setrvačná je zatím centrální banka, byť opatrnější, která uvažovala už v srpnu o 0,8 %, čili měla horší čísla než Ministerstvo financí. Předpokládám, že to bude ještě zhoršovat. Ale Česká národní banka je, pokud jde o změnu prognózy trendů, velmi opatrná instituce, ale takový Svaz průmyslu a dopravy už prognózy sepisuje velmi nízké, a alarmující je prognóza ČMKOS, tedy odborářského svazu, který uvažuje o záporných číslech minus 1 % až minus 1,5 %.

Takže toto riziko by měl nový návrh státního rozpočtu důkladně zvážit a využít.

Kromě takzvaně úsporného balíčku, nebo chcete-li konsolidačního balíčku pana ministra Kalouska, o kterém je tak zuřivá debata, jsou tady vazby, které jsou také nesmírně důležité. V minulém období jsme zacvičili s rozpočtovým určením daní s původním záměrem, že pomůžeme těm, kterým dosud nebylo pomoheno, rovnoměrněji rozdělíme podíl obcí. Důsledek toho je, že jsme vnesli zmatek do vlastních řad, že slibované peníze pravděpodobně vůbec nedorazí a že i z tohoto důvodu budou velmi znejistěny rozpočty územních samospráv.

Připomněl bych také penzijní reformu, která je nyní v situaci, kdy ani nevíme, jak velký objem peněz bude vyveden ze státního penzijního pilíře, a přitom stát se těžko může vzdát odpovědnosti za státní penze, a pokud tam ty peníze budou chybět, tak je logicky musí dorovnat, aby splnil zákonné požadavky penzistů. A protože v tuto chvíli určitě nebudeme měnit zákony, které upravují sociální mandatorní výdaje, tak to logicky budeme muset vydotovat ze státního rozpočtu. Nebylo by nakonec opravdu v tuto pohnutou dobu lepší aspoň odložit penzijní reformu – to uděláte krátkou novelkou účinnosti zákona – aspoň o dva roky, a toto riziko, které v objemu může představovat dalších minimálně 20 mld. korun, bychom eliminovali už v této fázi a zohlednili to samozřejmě i v balíku, který se váže na rozpočet? Já si myslím, že ano.

Samotná fiskální politika vlády je v zajetí toho, že se stalo jakýmsi posvátným textem to, co je napsáno v programovém prohlášení vlády. Ano, sliby se mají plnit i o Vánocích, ale jestliže zjistíte, že ten slib narazil na realitu, že východisko z krize v roce 2009 jsme nezvládli, že nová recese z roku 2012 nás vrátila do stejných problémů, že ekonomika, pokud jde o objem ekonomického výkonu, je dokonce před úrovní roku 2008, tak si přece nemůžete nepoložit otázku, jestli schválená trajektorie konsolidace veřejných financí, schválená trajektorie oddlužování, je reálná.

Pokud není reálná, tak se samozřejmě nabízí otázka pomalejšího oddlužování, protože v tom mixu národohospodářských opatření prostě musím

zatlačit na ta prorůstová a oddlužování dělat poněkud pomaleji, protože ta realita stejně tak může dopadnout. Nakonec nás doběhne a předběhne. A jestliže dneska se tady zaklínáme sto miliard korun deficitu, tak pokud to bude špatný rozpočet, podle kterého se realita prostě vůbec nebude řídit, tak se stejně dostaneme do horších čísel, ale pasivně, ex post, a budeme to muset řešit improvizovanými opatřeními, ať už ten rozpočet bude provizorní, nebo nebude provizorní. Čili tento problém nepružné, nepřemýšlivé a v podstatě nekonceptní fiskální politiky vlády tady nepochybně působí.

Teď k těm základním číslům, která jsme dneska původně měli projednávat, a jak už panující shoda v tom hlavním ukazuje, projednávat nebudeme, a to je tedy objem příjmů a výdajů. Všimněte si, že objem příjmů byl naplánovaný jakožto stagnující. Tedy přesto, že ekonomika má růst, tak příjmy měly stagnovat. Zajímavé, že? Teď si představte, že škrtneme oněch třeba 15, nevím, jak to nakonec dopadne, miliard korun, které jsou spojeny s balíčkem. Teď si představme, že ekonomika díky tomu, jak se chováme, přestane růst, že bude v minusu řekněme těch jedenapůl, což jsou dva procentní body oproti plánu, a tudíž z toho krajíce příjmů ukrojíme další peníze, řekněme 15, 20 miliard, čímž už jsme v minusu kolem 30 miliard korun. Pokud bychom to chtěli účetně zbilancovat, tak bychom museli ukrojit na výdajích dalších 30 miliard korun. A teď samozřejmě se nabízí otázka, jestli v tom rozpočtu vůbec jsou. Protože od roku 2009 jsme polštáře, které v rozpočtu ubývaly, a přiznejme si, že i konzervativní ministr financí, který velmi opatrně plánuje nárůst veřejných financí, tak tam nějaké polštáře mívá, ať už v resortech, ve všeobecné pokladní správě, v dluhové službě, a všechny tyto polštáře už jsou v podstatě vyčerpány. Dokonce dluhová služba je plánována jako úspěšná, tedy nižší, protože předpokládáme, že v příštím roce, tam, kde to nejsou pevné úrokové sazby, ale tam, kde žijeme ze sazeb, které aktuálně jsou pro nás výhodné, že tento trend bude pokračovat. Doufáme, že bude. Já to tady zaklepu na nejbližší dřevo. (Poslanec Dolejš klepe na dřevo.) Ale ono to tak nemusí být, protože ta Evropa a i stabilita finančních kruhů v Evropě zdaleka není věc, která je garantovaná. A jsme v situaci, kdy tam ty polštáře v této oblasti, v této kapitole dluhové služby, nemáme. Ani tohle nevede k zamyšlení?

A teď ta výdajová stránka. Výdaje mají dokonce mírně klesnout. Asi o čtyři desetiny procenta v tom původním návrhu. Kdybychom započítali inflaci, která se má v příštím roce pohybovat kolem 3 procent, to má svůj význam, protože zejména u sociálních transferů je důležitá, jaká je kupní síla peněz, nejen nominální hodnota. Takže když započtu inflaci, tak ta reálná hodnota výdajů ještě víc klesá. Odečtu-li 30 miliard korun dalších, tak jsme ve velkém záporu, čili významný pokles výdajů, a jak provozní, tak zejména kapitálové výdaje vlády jsou významným prorůstovým faktorem. Čili dále zhoršujeme ten efekt recese, resp. nedostatečné prorůstové politiky.

V těchto číslech je ten problém. V této struktuře je ten problém. Nebavme se jenom o kosmetických úpravách, zda rezignujeme, nebo ne-rezignujeme na onen balíček, a vůbec dávám teď před závorku, že s tím balíčkem je spojena politická motivace některých lidí, to znamená, že se viklá trůnem premiéra a předsedy ODS.

Rád bych se dotkl ještě výhrad sociálních partnerů. Pokud nevnímáte argumenty opozičního, nedejbože dokonce levicového ekonoma, dobrá. Ale jsou tady sociální partneři a ti jsou samozřejmě pro exekutivu, pro rozumnou reprezentaci určitě relevantní. A kromě už té negativní prognózy národohospodářského vývoje ČMKOS varuje před tím, že v době, kdy narůstá nezaměstnanost, se má šetřit na penězích pro politiku zaměstnanosti. Velmi problematická se stává díky tomu, jak jsou nastaveny peněžní toky, nasměrovány výdaje, problematika regionálního školství. Tradičně narůstá dluh, pokud jde o financování sociálních služeb, a nejen z hlediska kapitálových výdajů a prorůstové politiky, ale i z hlediska zaměstnanosti odbory připomínají, že by se měly více naplnit Státní fond rozvoje bydlení a Státní fond dopravní infrastruktury.

Kupodivu to nejsou jenom ti zlí odboráři, ale podobné hlasy zaznívají i od zaměstnavatelských sdružení. Svaz průmyslu a podnikatelů připomíná opět státní fondy a jejich fungování, jejich naplnění příslušnou rozpočtovou dotací. Obává se, že vláda tápe, pokud jde o nasměrování peněz na vědu a výzkum jako důležitý konkurenceschopný faktor konkurenceschopnosti a rozvoje, že je velké riziko skryto v dofinancování evropských projektů. A v neposlední řadě se ozývají i zemědělci, protože dotace na Program rozvoje venkova či příslušného fondu také působí hodně problémů.

Takže je nad čím se zamyslet, je co hledat, pokud jde o strukturu návrhu státního rozpočtu. Já jsem chtěl, aby toto tady i jako pozitivní myšlenka zaznělo, abychom se za pár týdnů, až se objeví nový návrh rozpočtu, nemuseli bavit jako hluchý s hluchým, tady aby to zaznělo a aby se s tím příslušní úředníci a příslušní zodpovědní politici zabývali. A připomínám, že pokud někdo uvažuje, že se to dá spravit ještě z jiných peněz, tak už samotná rozpočtová pravidla, ale i logika věci vedou k tomu, že takové privatizační výnosy nebo prodej emisních povolenek, tak dobrý byznys, nebo podíl z dividend státních podniků, což jsou všechno samozřejmě peníze k uvažování, že po projednání té základní struktury těžko zakalkulujete do už rozjetého návrhu státního rozpočtu na příští rok.

Jestliže se máme bavit o chytrých úsporách, a samozřejmě že lze v této struktuře státního rozpočtu uvažovat o chytrých úsporách, tak konečně dejme na stůl, co to ty chytré úspory jsou, a neděme neexistující maso z kosti tam, kde, jak říkám, to maso už není. Chytré úspory, to bylo heslo loňského rozpočtu. Jsme o rok dál a bohužel výsledek je nula, a samozřejmě mediální tah, že se odstraní duplicity ve státním aparátu, tak

tento rozpočet také nezasáhne, protože paní místopředsedkyně vlády, jestli se nemýlím, by to měla připravit tak, aby to bylo účinné od roku 2014. Možná že už tato vláda tady nebude. Ale my tady budeme jakožto občané této země a budeme tady muset s tím nějak žít.

Takže když to shrnu, náměty na hlubší přepracování státního rozpočtu tady jsou. Pan ministr Kalousek využil ustanovení jednacího řádu, myslím, že to je § 102, který říká, že do 30 dnů se má předložit nový rozpočet. Ono to tam je dvacet až třicet dnů. Dal si maximální lhůtu. Já v tom chci vidět, že bude snaha i o maximálně odvedenou práci, protože pokud by jenom upravil ta čísla, rezignoval na balíčková témata a předložil rozpočet tak, jak je, to může udělat klidně zítra.

Mimochodem, v té debatě k přípravné fázi diskuse o státním rozpočtu říkal, že má v šupletí ještě jednu variantu, že ji má v podstatě hotovou, záložní, akorát tu variantu nazval krev, pot a slzy, tedy že když budou rebelové zlobit, tak je bude dřít ještě víc a napínat na skřípec pomocí těchto hesel a těchto návrhů. Pokud by toto chtěl udělat, ať to klidně předloží dříve. Kdybychom se dostali do dvacetidenní lhůty, může to být někdy kolem data 13. listopadu. Aspoň to trápení zkrátíme, vyřídíme si ty koncepční věci, protože evidentně zatím na jinou koncepci hospodářské a rozpočtové politiky se neslyší.

Kritika, že systémová a koncepční opatření tato vláda neprovádí, opravdu není pouze moje. Přichází dokonce i zprava. Přichází dokonce od nezávislých expertů. Tak probiha už to zkuste vnímat a zamyslete se nad tím, že jako se vám nepovedlo repete s balíčkem. Když tisk 695 spadl do kanálu, tak vy jste ho z toho kanálu vytáhli, v nezměněné podobě, ani jste to neutřeli, dali sady sem a máte ty potíže, jaké máte, tak to nedělejte probiha s návrhem státního rozpočtu. Protože pak to budete vy, a ne opozice, kdo vyvolá rozpočtové provizorium a kdo nové vládě, teď nechci říct jestli po předčasných volbách, nebo nějaké, která bude ustanovena, aby za vás hasila požáry, v této politické sestavě, tak to velmi zkomplikujete a to vám už pak samozřejmě nikdo neodpustí.

Rozpočet na rok 2013 se stal tématem, které možná přivedlo některé občany k zájmu o veřejné finance. Lidé nejsou hloupí, lidé vnímají, co je věčný argument. Bylo by dobré, když to vnímají občané na ulici, aby to začali vnímat i kompetentní ministři v čele s panem premiérem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Michala Babáka, připraví se Antonín Seda.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vyjádřil bych se krátce k návrhu rozpočtu na rok 2013.

Musím konstatovat, že v rozpočtu je spousta nesrovnalostí, v rozpočtu je spousta nepravd a rozpočet je v rozporu se zákonem o rozpočtových pravidlech. Rád bych se ztotožnil i s názorem pana ministra financí, že je třeba rozpočet přepracovat z důvodů řekněme legislativních neodsouhlasených věcí, které mají souvislost s rozpočtem na rok 2013. Ovšem rád bych se zaměřil spíše na určité nepravdy, které jsou v tomto rozpočtu, a ten rozpor, který je se zákonem o rozpočtových pravidlech.

Už to tady zaznělo od mého předřečníka pana poslance Šincla, že v rozpočtu je problém s příjmy na příjmové stránce, to znamená s výběrem daní, a též na výdajové stránce, a to především v kapitolách všeobecné pokladní správy a v kapitole státního dluhu.

Co se týče příjmové stránky, tak jednoznačně musím podotknout, že rozpočet je nastaven v příjmech nepravdivě, a to zejména z důvodu toho, že je predikován na růstu HDP o jedno procento, růstu ekonomiky, což je trochu schizofrenní situace, protože je predikován též s růstem daně z přidané hodnoty o jeden procentní bod na snížené i zvýšené sazbě, což je jednoznačně v rozporu a protiřečí si právě s růstem ekonomiky, který je predikován na současných sazbách, to znamená jedno procento zvýšení ekonomiky oproti HDP. Což samozřejmě je predikováno též od ČNB, nicméně některé, jak už tady zaznělo, instituce predikují pokles o 1 až 1,5 procentního bodu.

Dále bych rád podotkl, že je třeba se podívat do historie ne dlouhé. Například v roce 2009 byla predikce příjmů, rozdíl predikce příjmů a závěrečného účtu, dokonce o 140 miliard nižší, v roce 2010 o 22 miliard nižší a v roce 2011 o 43 miliard nižší, což je v konečném důsledku za poslední tři roky neschopnost vybírat daně od Ministerstva financí ve výši 205 miliard. Co se týče roku 2012, tam je v tuto chvíli nejednoznačná výše okolo 35 až 40 miliard tohoto nevýběru. Což samozřejmě vzbuzuje jednoznačně dojem, že rozpočet je v rozporu se zákonem o rozpočtových pravidlech.

Dále bych se zaměřil na již zmiňovanou kapitolu všeobecné pokladní správy a státního dluhu, která jednoznačně má souvislost právě s neschopností vybírat daně, jak tady zaznělo. V těchto dvou kapitolách již dlouhou dobu mají nejen pan ministr Kalousek, ale i předchozí ministři, kteří byli na tomto úřadě, mají tzv. vatu, tzn. mají přebytky na těchto účtech.

Pojďme se podívat do krátké historie, tzn. do let 2009, 2010 a 2011, kdy původní návrh rozpočtu a rozdíl mezi původním návrhem rozpočtu a konečným závěrečným účtem v roce 2009 byl 19 miliard korun v těchto dvou kapitolách, v roce 2010 byl 53 miliard korun a v roce 2011 byl 48 miliard korun. To znamená, tady se nám jeví jednoznačně špatné rozpočtování těchto kapitol. A samozřejmě na rok 2013 taktéž odhadujeme navýšení těchto dvou kapitol minimálně na 20 miliard korun.

Z těchto zejména dvou důvodů, mohl bych zmínit další, ale dvou velice exaktních důvodů, kde si troufám říci, že rozpočet je v rozporu se zákonem o rozpočtových pravidlech, takže je nepravdivý, si dovoluji navrhnout též usnesení, které bych navrhl vedle toho usnesení pana ministra financí, a byl bych rád, kdyby Poslanecká sněmovna o něm hlasovala.

Usnesení Poslanecké sněmovny ze 47. schůze 26. října 2012 k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, čili ke sněmovnímu tisku 812, první čtení:

Poslanecká sněmovna

1. Neschvaluje základní údaje vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 podle sněmovního tisku 812.

2. Doporučuje vládě následující změny: příjmy a výdaje navrhnout ve výši odpovídající platné právní úpravě, varianta jedna; příjmy navrhnout ve výši odpovídající platné právní úpravě a reálnému růstu ekonomiky; výdaje v kapitolách státního dluhu a všeobecné pokladní správy navrhnout v reálné výši s přihlédnutím na nepravdivé návrhy za rok 2009, 2010, 2011, tedy na umělé navyšování vedoucí k přebytku.

Neodpustím si ještě jednu malou poznámku, a to k panu předsedajícím, který mě včera napomenul, že jsem nazval zločinci zločince, kteří byli takto odsouzeni u soudu, a dnes nazval zločincem někoho, kdo u soudu odsouzen nebyl, za to, že je zodpovědný za třicet lidských životů. Takže poprosím o určitou objektivitu, obzvláště ve vedení této schůze.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Votava chce reagovat fakticky na průběh rozpravy.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já jsem se hlásil z místa, zřejmě jste mě na displeji přehlédli.

Chtěl jsem reagovat na vystoupení pana kolegy Dolejše, který hovořil o rozpočtovém určení daní, novele o rozpočtovém určení daní, a dával ji do souvislosti, do kontextu se státním rozpočtem. Ano, tady se vytvořilo poměrně velké očekávání starostů obcí a měst, že dostanou přidáno na daňových příjmech, že dostanou bezmála 14 mld. korun. Poté, co zřejmě dojde k úpravě rozpočtu, mám vážné pochyby, že k nějakému navýšení daňových příjmů, především menších obcí, dojde.

Nechci tedy šířit poplašnou zprávu, nebo být poslem nějakých špatných zpráv nebo tady vytvářet něco takového. My jsme koneckonců na to upozorňovali, že je to samozřejmě na vodě, že záleží na tom, jak budou vybírány daně, ale samozřejmě pokud tedy pan ministr bude potřebovat škrtnat, jako že asi bude škrtnat, jestli bude škrtnat 20, 30 mld., tak si právem

myslím, že se to dotkne zřejmě i obcí a jejich daňových příjmů. Viděl jsem v kampani před krajskými volbami, jak se topka chlubila tím, že ona přinesla těch 12 nebo 14 mld. obcím. Takže teď to dopadne tak, jak jsme na to upozorňovali.

Ale chci říct, že jsme podporovali nové rozpočtové určení daní. Samozřejmě máme zájem, aby obce dostaly do svých daňových příjmů další zdroje. Ale vyjadřuji vážné pochyby o tom, jestli tedy ty tabulky, které Ministerstvo financí vypracovalo a kde se starostové dívali, kolik dostanou přidáno, opravdu budou pravdivé. Domnívám se, že asi ne. A je mi starostů v tomto směru líto.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě tedy fakticky pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Omlouvám se, pane předsedající. Jen jsem zapomněl načíst ještě do usnesení, že nejpozdější termín pro předložení nového návrhu zákona o státním rozpočtu je 30. den od doručení usnesení Poslanecké sněmovny předsedovi vlády. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je tady pan poslanec Antonín Sedla. Připraví se Břetislav Petr.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, osobně jsem předpokládal, že v úvodu rozpravy k návrhu státního rozpočtu na rok 2013 vystoupí nejprve pan premiér Nečas a zdůvodní důvody návrhu pana ministra financí na vrácení zákona, zákona, který již prošel vládou, a to za situace, kdy se příjmová i výdajová strana rozpočtu nezměnila a stále je založena na působení zákonů, které doposud nebyly schváleny.

Politicky zamrzlý vládní daňový balíček trpí závažnými nedostatky. Nejvýznamnější je naprosto nedostatečné zpracování jeho dopadu na ekonomiku a její jednotlivé subjekty a hlavně dopadu navrhovaných opatření do hospodaření domácností, nezaměstnanosti či na vyloučené skupiny akutně ohrožené chudobou. Dále schází komplexní informace o celkovém reálném vývoji soustavy veřejných rozpočtů pro příští rok, protože dopady budou nejen do zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven či rozpočtu České národní banky, ale zejména do rozpočtu obcí a krajů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, druhým problémem rozpočtu je, že zásadní rizika rozpočtu jsou skryta přímo v odhadech základních parametrů rozpočtu na rok 2013, ať již v makroekonomických východiscích rozpočtu, zejména předpokládaného růstu hrubého domácího produktu. Dalším rizikem je předpokládaný objem výběru daně z přidané hodnoty při

zvýšených sazbách, a to ať již ve výši daňového balíčku, či při současně platné výši sjednocené sazby. Další výrazné riziko spočívá ve spuštění takzvané důchodové reformy. Toto riziko se tentokrát týká výdajové strany rozpočtu. Důchodová reforma je totiž postavena na dlouhodobém vyvážení 3 % důchodového pojistného ze státního rozpočtu ve prospěch soukromých penzijních fondů.

Celkem odhadovaná finanční rizika navrženého státního rozpočtu na příští rok se mohou v roce 2013 pohybovat minimálně v rozsahu 45 až 60 mld. korun. Tohle navrhuje vláda, která si sama říká zodpovědná, a z toho vyplývají značná rizika nárůstu chudoby u rozsáhlých skupin obyvatelstva, především důchodců, zdravotně postižených a také rodin s dětmi. A já mám oprávněné obavy na základě dřívějšího vyjádření pana ministra Kalouska, že další návrh státního rozpočtu bude pouze horší a spíše to bude škrtozpočet této skomírající vlády.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, mohu porozumět důvodům pro vrácení státního rozpočtu, ale proto bych také předpokládal, že ministr financí a vláda přijdou s novým harmonogramem schvalování státního rozpočtu, zejména z toho důvodu, že ani vláda ani my poslanci ani sociální demokracie nechceme, aby na začátku příštího roku bylo rozpočtové provizorium. Proto vyzývám pana předsedu vlády a pana ministra financí, aby nám ještě před hlasováním sdělili tuto informaci.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď bych tedy požádal pana poslance Břetislava Petra. Připraví se poslanec Novotný mladší.

Poslanec Břetislav Petr: Dámy a pánové, dnešní jednání o rozpočtu mi připadá jako absurdní divadlo, kdy vláda přichází s rozpočtem, u něhož jsou postaveny základní ukazatele na daních, které nejsou schváleny. Je jistě absurdní, když dva a půl měsíce před platností zákona o státním rozpočtu se pánové v ODS dohadují, jaké budou vlastně daně a DPH, zda-li to bude 15 a 21 %, nebo to budou stávající daně, které jsou 14 a 20, a-nebo nedejbože to budou daně, kde spodní a vrchní sazba bude na úrovni 17,5 %, ale tato daň představuje deficit do státního rozpočtu ve výši zhruba 20 mld. (V sále je hluk.)

Je třeba říci a ukázat na naprostý chaos v daňové politice této vlády, která dva roky předtím ví přesně, jak bude třeba nastavit daně, ale dva a půl měsíce před platností zákona je to španělská vesnice. Nastavovat daně v období evropské krize, která, jak se ukazuje, v našem státě doposud nedozněla, mi připadá jako jistý druh fanfarónství, který nakonec ústí v to absurdní divadlo, se kterým se dneska setkáváme. Hádá se osazenstvo ODS o jeden procentní bod daní, ale jak se ukazuje, nikomu nevadí, jak ve-

lík je propad ve výběru daní. Bylo zajímavé přečíst si zprávu českomoravské odborové konfederace k rozpočtu, kde její experti ukázali na výšku deficitu, který vzniká nevýběrem daní, který činí a může činit kolem 25 až 30 mld.

Rozpočet na příští rok nepokračuje v ničem jiném než ve škrtech sociálních výdajů a ztížení pobírání sociálních dávek. Skoro brutálně útočí na 2,7 mil. důchodců, kteří nemají možnost jakékoliv obrany. Opatření, která jsou uvedena ve stávajícím rozpočtu, povedou nevyhnutelně k nárůstu chudoby, i když jsme se vždy holedbali tím, jak nízká je míra chudoby v našem státě. Dochází k tomu, že skoro 1 mil. lidí bude ohrožen chudobou. Pochopitelně je třeba nějakým způsobem zvýšit solidaritu k těmto skupinám lidí, ale jak se ukazuje, rozpočet o něčem takovém vůbec neuvažuje.

Rozpočet se rovněž vyznačuje nedostatečným zpracováním dopadů na jednotlivé sektory. To, co může přinést rozpočtu navýšení příjmů jako celku, se ukazuje, že má naprosto negativní dopad na některé sektory, jako je zdravotnictví, sociální oblast a podobně, kde daně za nákup služeb, materiálu a všeho ostatního prakticky uvrhávají tyto sektory na hranici, kdy nemohou naplňovat to, co je jejich úkolem.

Je třeba říci, že vláda bere tuto skutečnost jako takové nějaké přehlížení, ale nebýt tohoto přehlížení, tak by vláda asi vůbec nebyla schopna tento rozpočet naplnit. Vláda stále více sestavuje fiktivní rozpočty založené na fiktivních příjmech a fiktivních výběrech. Bylo už o tom tady hovořeno, příjmy rozpočtu v roce 2011 byly o 61 mld. nižší, v tom letošním mají být zhruba asi kolem 36 mld. nižší. A nakonec ne všichni zaznamenali skutečnost, že za rok 2011 vláda ve vší tichosti seškrtnula výdajovou část o 65 mld.

Ve svém vystoupení jsem chtěl ukázat především na pokles solidarity těch bohatých s těmi chudými a na realitu, že jsou tady zásadní tendence vlády proškrtat se ve výdajových částech k prosperitě, což je asi unikát v celé Evropě.

Realizací navrženého rozpočtu bude pouze prohloubena krize jednotlivých odvětví, neboť vláda není schopna, ale především ani ochotna realizovat konkrétní opatření ke zvýšení rozpočtu na příjmové straně, které by nespočívaly jen v daňovém zatížení. (Trvalý silný ruch v sále.)

V souvislosti s rozpočtem je třeba se také zmínit o jistém dokumentu, který je skoro tabu a který vláda přijala v únoru letošního roku. Jsou v něm stanovena opatření k redukci veškerých služeb v oblastech vzdělání, bezpečnosti, kontrolních povinností státu proti šíření nemocí a infekcí. Podle tohoto usnesení mělo být propuštěno 20 tis. lidí ze služeb v roce 2014, mělo být propuštěno kolem 3 tis. policistů, měly by být zlikvidovány instituce, jako je Česká obchodní inspekce, ústřední zkušební zemědělský úřad, krajské hygienické stanice apod. Nemáte dojem, že i při existenci

těchto institucí došlo k metanolové aféře, která nemá v dějinách Česka a řekl bych i v Evropě v počtu mrtvých nějaké srovnání? Jak by to mohlo dopadnout v budoucnu, kdyby všechny tyto instituce, o kterých hovořím, nevykonávaly plně své povinnosti při kontrolní činnosti? Toto ukazuje na neschopnost státu předejít v rámci zákonných kontrolních mechanismů k tomu, aby došlo k odhalení organizátorů a zabránění možnému dopadu dříve, než si vyžádaly tuto smrtelnou oběť. Vznikají nezodpovězené otázky typu co dělala policie, celní správa a další kontrolní instituce státu. Bezradnost lidí charakterizuje dokonce, já nevím, zdali je to možno nazvat vtípem, že lidé v obleženém Leningradu, kteří dostávali 20 dkg chleba denně, věděli, že tam bude třetina pilin, ale my nevíme nic o tom, co nás čeká v českých a nebo dovezených potravinách.

Ve svém vystoupení k rozpočtu jsem se zaměřil především na jeho dopad na nízkopříjmové skupiny, bez toho, že bych citoval řadu čísel, především na důchodce, zdravotně postižené a občany, kterým hrozí další utahování opasků a v mnoha případech propad do oblasti chudoby. Z rozpočtu není možné vycítit snahu o posílení solidarity s těmito skupinami lidí, kteří si za dané situace nejsou schopni sami pomoci.

Co zbývá na závěr? Požadovat přepracování rozpočtu tak, aby se vycházelo ze schválených zákonů a aby se nevycházelo opět z fikcí a představ několika rozhodujících lidí této vlády, které mohou být záhubou pro náš stát.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal pana poslance Novotného, připraví se Jiří Šlégr.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegové, kolegyně, dovoluji, abych tady přednesl své připomínky k vládnímu návrhu rozpočtu o státním rozpočtu na rok 2013 z pohledu krajů.

Před krajskými volbami se neustále poukazovalo ústy pana premiéra na to, jak se kraje zadlužují. A já bych to chtěl porovnat opravdu s čísly, které jsou z údajů Ministerstva financí. Nejsou to čísla krajů, hejtmanů, ale jsou to čísla opravdu z Ministerstva financí. Poukázal bych na predikci daňových příjmů krajů a porovnal roky 2009 až 2013.

Jestliže v roce 2009 byla predikce 55 mld. korun pro kraje, tak v roce 2010 už to bylo 48 mld., v roce 2011 48,3 mld., v roce 2012 48,5 mld. a v roce 2013 pouze 46,4 mld. korun. To je pokles od roku 2009 o téměř 9 mld. korun. O 9 mld. korun dostávají kraje z daňových příjmů méně než v roce 2009.

Co z toho plyne pro kraje? Jestliže jsme zdědili v krajích špatný stav sil-

nic druhé a třetí třídy a jestliže se nám neustále snižují daňové příjmy, tak je jasné, že tento stav se nemůže zlepšovat, ba naopak, peníze jsou pouze na prostou údržbu, možná někdy ani na ni. Kraje jsou v současné době tlačeny do toho, aby financovaly opravy nemocnic, škol, aby financovaly záchrannou službu, a při zvyšování DPH samozřejmě tyto náklady neustále rostou. Též financování dopravní obslužnosti se neustále zvyšuje. A dneska např. v Karlovarském kraji dáváme na tuto službu z příspěvku 1 700 mil., který dostaneme od státu, více jak 350 mil. korun. Ačkoliv jsme snížili počet úředníků za poslední čtyři léta o 10 %, přesto se nedaří to, a bychom vycházeli s příjmy, které dostáváme od státu. Další oblastí, kterou se musíme zabývat velmi pečlivě, je sociální oblast. Kraj musí neustále tuto oblast dotovat místo toho, aby tuto oblast zabezpečoval stát. Další oblastí, kde nedostáváme dostatečný počet financí, je výkon státní správy. Jestliže jsme v roce 2009 na výkon státní správy dostávali 56 mil. v Karlovarském kraji, v roce 2013 to má být již pouze 50 mil., což je o 6 mil. méně, a každým rokem přibývají další povinnosti, které kraj musí plnit.

Není rozpočtován příspěvek na školství a dotace na výkon zřizovatelských funkcí převedených z okresních úřadů a obcí. Toto bylo do roku 2012, od 1. 1. 2013 se již s tímto nepočítá. Počítá se s tím, že budou posíleny příspěvky na školství v obcích formou sdílených daní. Ovšem když se podíváte na stranu 20, tak zjistíte, že v roce 2012 byl v Karlovarském kraji na tuto činnost vyčleněn objem 288,5 mil. korun, z toho pro školství 44 mil., pro rok 2013 je uvažováno již pouze s částkou 234 mil. korun. To znamená, obce přijdou o více než 9 mil. korun a kraj o dalších 30 mil. korun.

Mohl bych takto vypočítávat další a další položky. Z tohoto pohledu se mi zdá, že na kraje se opravdu pohlíží jako na subjekty, které si musí pomoci samy, ačkoli to nejsou subjekty, které by mohly nějakým způsobem podnikat nebo vybírat daně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Jiřího Šlégra a připraví se poslední písemně přihlášený v rozpravě – Vít Bárta.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, špatná hospodářská politika této vlády, kterou chtěla urychlit růst a zvýšit konkurenceschopnost země, zablokovala ekonomický vývoj České republiky na úrovni třetího čtvrtletí roku 2008. Tehdy probíhaly plody investičního boomu levostředových vlád a dalo se sáhnout taky do rozsáhlých rozpočtových rezerv. Od té doby HDP nepřibyl ani o korunu, rezervy jsou pryč a na řadě je odkrývání státních firem, zejména Lesů České republiky, kde by mohlo být nějakých 40 mld. korun.

Jenže před námi je tvorba státního rozpočtu na příští rok, který se odehrává v podmínkách klesající konkurenceschopnosti české ekonomiky, což lze doložit na vývoji klesajících cen průmyslových výrobků. Jsme v deflaci a klesající ceny jsou tou nejhorší podmínkou pro investice, protože dnešní ceny zakládají okamžitě příští ztrátu. A ceny neklesají kvůli návalu lidumilnosti výrobců, ale protože není odbyt. Zainvestuji draho a neprodám – platí v Česku. V sousedním Německu, u našeho zdaleka nejdůležitějšího obchodního partnera, kupodivu evropská krize, kterou svými penězi vytrvale zmírňuje, nepůsobí tak drtivě. Nejspíš se tedy něco špatného odehrává u nás doma.

Ministr financí má svůj oblíbený a nyní již dost okoukaný trik, že zítra bude líp, a sestavuje rozpočet růžových čísel, od kterých se pak bude na jaře, bude-li tady ještě tato vláda, distancovat. Jestli mu to někdo spolkne a jestli dojde tak daleko. Vládu drží pohromadě především tunely, které nesou jména církevní restituce a penzijní reforma, a to v situaci citelného poklesu reálných příjmů domácností a prudkého nárůstu životních nákladů. To všechno jsou dárky, které si může přát při zdravé mysli jenom masochista.

Současný, nutno dodat, že již velmi přestavěný koaliční kabinet – odcházející ministr práce Drábek je desátým padlým hrdinou této vládnoucí garnitury – má tu drzost říkat si vláda rozpočtové odpovědnosti. A jak taková zodpovědnost v podání české vlády vypadá? O co více a důsledněji šetří na občanech, o to méně daňově zatěžuje ty nejbohatší a především také nadnárodní korporace a banky. Rozpočtové díry chce tato vláda zalepovat navýšením DPH. Tady bych chtěl všechny tři koaliční strany důrazně upozornit, že ani jedna z nich včetně derivátu Věcí veřejných, který se momentálně jmenuje LIDEM, neměla slib o zvyšování DPH ve svém volebním programu. Naopak, všechny tyto strany před parlamentními volbami přesvědčovaly voliče, že daně prostě zvyšovat nebudou. Ne že bych byl zcela zásadním odpůrcem zvyšování daní, ovšem těch, které alespoň maličko přivřou stále se otvírající nůžky sociálních rozdílů.

Ale jakou daň zvyšuje tato vláda? DPH! A od nástupu pravicových vlád brutálně a pro mnohé sociálně slabší občany prostě neúnosně. Naopak, korporátní daň, majetkové daně, bankovní daně, ty naše pravicové kolegy vůbec nezajímají. Tam by totiž šlápli na kuří oko kmotrům a to by pro ně nebylo dobré. Obírat pracujícího občana, důchodce, rodiny s dětmi, to je velmi jednoduché.

Dámy a pánové, kteří vedete tuto zemi, zamyslete se nad sebou prosím!

Ekonomické chování vlády se transformuje do tupých škrtů. Nic jiného tato vláda neumí, jen škrtat, škrtat, škrtat. Bohužel, tento navržený státní rozpočet nejen že nepomáhá hospodářskému růstu, on ho ještě

podvazuje, tedy žene Českou republiku de facto do další ještě hlubší krize, než ve které se aktuálně nalézáme. Jenomže my potřebujeme takovou politiku, která nebude jenom škrtat, ale bude přemýšlet i v rozměrech podpory růstu a konkurenceschopnosti naší země. Proškrtat jednotlivé položky umí každý účetní. Na druhé straně vymyslet politiku inovací, mobility pracovní síly, podpory, diverzifikaci odbytu, to už chce mozek. Ale taková by měla být laťka pro jednotlivé ministry, především ministra financí. Jinak může předvádět maléry pana účetního v nějaké certifikované likérce. Se svým přísným zrakem by jistě dohlédl na to, aby se v ní nepančoval alkohol a lidé se nám netrávili metanolem.

Na závěr bych se rád věnoval oblasti kvůli, respektive díky které jsem vstoupil do politiky, tedy sporu. Na sklonku loňského roku udělal ministr financí pan Kalousek velký podraz na všechny sportovce, když oběhl levicový – zdůrazňuji levicový – Senát a dohodl se se senátory za ČSSD i dalšími a společnými silami zazdili loterijní zákon, čímž už tak po ekonomické stránce skomírající český sport připravili o dvě a půl miliardy korun. Miroslav Kalousek poté populisticky a především zcela nesystémově načetl ve Sněmovně jednorázové navýšení českého sportu ve výši 800 mil. korun. Pro letošní rok mu tedy maličko ulevil, ovšem, jak jsem se obával, šlo jen o jednorázovou záležitost a dnes už sportovci nemohou počítat ani s korunou.

Český sport je na dně a já se nechci dožít doby, kdy dopadneme jako Bulharsko, které je mimochodem jednou ze dvou zemí Evropské unie, kde se investuje do sportu ze státních prostředků ještě méně peněz než u nás. Bulhaři získali na olympijských hrách v Soulu v roce 1988 35 medailí včetně deseti zlatých. Na přelomu tisíciletí v Sydney 2000 už jenom 13 cenných kovů, z toho pět zlatých. A letos odjeli z Londýna v pozici spráskaných psů s jednou stříbrnou a jednou bronzovou medailí. Až na takové dno mohou klesnout reprezentanti země s takovou velkou sportovní tradicí, pokud je političtí představitelé hodí přes palubu. Přitom před volbami si všechny strany napříč politickým spektrem vždy náramně notují, jak je český sport hluboce podfinancován, po volbách však na své sliby dané nejen samotným sportovcům, ale všem lidem, kteří sportu fandí a radují se z úspěchů našich reprezentantů, o to rychleji zapomínají. Já chápu, že točit pivo medailistům z olympiády je výrazně jednodušší než se touto problematikou seriózně zabývat a sportu, především tomu nevrcholovému, mládežnickému, efektivně pomoci.

Víte, já ve sportovní oblasti nelobuji za nějaké osobní oportunistické zájmy. Mám za sebou hokejovou kariéru, kterou nebudu hodnotit, to přenechám jiným. Ale mě osobně se financování sportu nijak nedotkne. Ovšem stejně jako jsem ve chvílích, kdy jsem na sebe oblékl reprezentační dres, bojoval za tuto zemi, stejným způsobem to cítím nyní.

Pokud má člověk srdce na správném místě, je úplně jedno, zda reprezentuje svoji zemi na ledě, či třeba v parlamentu. Proto vás všechny prosím, to o pravdu není o levicovém či pravicovém pohledu na svět. V zájmu zdraví našich dětí, v zájmu úspěchu naší země, v zájmu její propagace v zahraničí, v zájmu podpory zaměstnanosti, v zájmu schopnosti lidí hrát fair play začněme se společně zabývat podfinancováním sportu a řešme tuto otázku. Věřte, že se to ve výsledku vyplatí celé České republice.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo vystoupení pana poslance Šlégra. Teď už tady mám jenom vystoupení pana poslance Víta Bárty, takže ho prosím, aby se v této chvíli poslední v té sestavě obecně rozpravy ujal slova.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, nyní jsme v situaci, která v České republice není úplně standardní. Dá se říci, že nyní zažíváme nový fígl reálné politiky. Nyní zažíváme velmi nestandardní, netransparentní, pochybný a v každém případě velmi nekonceptní způsob tvorby státního rozpočtu. A já bych si dovolil, než se vyjádřím ke konkrétním položkám, respektive než se vyjádřím ke státnímu rozpočtu, k jeho obsahu, se nejprve zastavit u procesu, který nás nyní čeká, a pojmenovat konkrétní kroky a taktiku především ministra financí, reálného šéfa této vlády, tak jak nás chce v této Sněmovně obalamutit.

Dámy a pánové, nyní pan ministr financí jasně řekl, že chce stáhnout státní rozpočet. Rozumím tomu kroku a je to zcela logické, že musí stáhnout státní rozpočet v situaci, kdy není jasná příjmová stránka státního rozpočtu. Až sem tato základní teze je velmi logická a nezbyvá, než konstatovat, že i velmi správná. Z druhé strany ministr financí nicméně není postaven před tuto realitu v posledních hodinách tak, abychom se tuto informaci dozvěděli tady na plénu, ale tuto situaci ministr financí ví dlouhou, velmi dlouhou dobu dopředu. A je v tom opět stejná záludnost, opět stejný manévr, jaký jsem tady popisoval s vizí sestavení státního rozpočtu, který díky nenaplnění očekávání ve výběru daní při zvýšeném DPH bude znamenat, že nám ministr financí předloží někdy v únoru, v březnu nutný vykřičník s tím, že je zapotřebí provést tupé škrt a seškrtat státní rozpočet v konkrétních položkách, protože se bohužel odhad příjmů nepodařilo správně predikovat. Bezesporu uslyšíme i důvody, proč ministr financí tak nemohl správně predikovat, proč je vlastně tou situací zaskočen. A bezesporu stejně tak my mu budeme připomínat to, že už jsme mu to říkali, že je zcela evidentní, že to pro něj nebude překvapení, a on nám bude tvrdit, jaké to pro něj reálně překvapení je.

Nicméně nyní je zapotřebí zdůraznit tu prokorupční stránku toho, co bu-

de nyní následovat při sestavování státního rozpočtu. Ministr financí už jasně deklaroval – kvůli vzbouřencům v ODS, kvůli nedostatečné síle koalice je zapotřebí v rozpočtu škrtat. A v tuto chvíli nás čeká to, že ministr financí předloží rozpočet, který bude co nejvíce bolet občany, a tudíž i zodpovědné politiky v této Sněmovně, a tím pan ministr financí zpětně vytvoří další tlak pro to, aby se konaly v tomto směru kroky se státním rozpočtem, které pro něj budou výhodné.

Zároveň vzhledem k tomu, že koalice se nám poněkud rozpadá, je zapotřebí nakupovat poslance napříč politickým spektrem. A tady dokonce můj předřečník dokonce řekl, jak se to udělá. Já vám to rovnou dokreslím. Nyní se plošně poškrťají všechny položky státního rozpočtu a nejvíce se proškrtají položky, které budou občany České republiky nejvíce bolet. Koneckonců ministr financí je tak férový, že už nám to vlastně sdělil, že se bude škrtat právě na obchvatech českých silnic a vůbec na výstavbě dopravní infrastruktury, což bude napříč politickým spektrem bolet každého poslance v této Sněmovně, protože každý starosta půjde za svým poslancem a bude říkat: My ten obchvat ale potřebujeme, my ho chceme. A kvůli tomu, že vy tady děláte ve Sněmovně jakési krůčky, tak ten náš obchvat nebude? Prosím, udělejte tam s tím zlým ministrem financí něco.

Ale ještě pikantnější budou naopak bílí medvědi, z nichž jeden už je zcela jasně na stole. Je to osmisetmilionový medvěd pro české sportovce, tak jak o něm tady hovořil můj předřečník. Ano, samozřejmě, peníze na sport jsou přesně jednou z těch položek, které výborným způsobem můžeme v každé obci, v každém kraji, u každého sportovního svazu, u každého úspěšného sportovce postavit jako tu nejlepší deklaraci toho, jak je zapotřebí přesně těmto konkrétním lidem přidat.

A já se ptám, proč když se sestavuje transparentně státní rozpočet, v důležitých, zákonem jasně definovaných krocích, proč naskakujeme ministři financí na ten nejméně transparentní způsob, který tady před volbami v roce 2010 všechny politické strany slibovaly, že změní, že tady nebudou medvědi, že tady bude transparentní forma vytváření státního rozpočtu. Nyní nic nebude platit. Nyní, dnešním dnem, začíná oblíbený Divoký západ, kde nejsilnějším kovbojem, kterého máme na hřišti, je Miroslav Kalousek. Ten ví, ten ví, kde je to zlato. To je ten zlatokop, který ví, kde více šetřit tak, aby to co nejvíce bolelo občany, tak, aby mohl manipulovat co nejvíce s konkrétními poslanci v této Poslanecké sněmovně, a zároveň ten přesně ví, kde v kolonkách typu všeobecné pokladní správy správně schovat peníze, které naopak bude správně rozdělovat těm poslancům, které bude potřebovat.

Dámy a pánové, jestli provádíme nyní nějaký rozhodovací proces, tak říkám, že kdyby nad tímto současným stavem se měla udělat analýza korupčních rizik, tak to, co nyní tvoříme, je jednoznačně nejprokorupčnější

opatření, které v současné době můžeme učinit. A je vázáno na pojmy, které tato Sněmovna velmi dobře zná. Je vázáno na debatu o sportu, je vázáno na debatu o medvídátech a medvědech a je vázáno na rozpočet dopravy o tom, jestli se konkrétní dopravní stavby a obchvaty v regionech stavět budou, či nebudou. Prosím, prosím, vnímejte to, co nás v tomto směru pod vedením ministra financí čeká.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máme za sebou rozpravu. Přesně máme 12 hodin 58 minut. Pan poslanec Kováčik si bere slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, dobrý den. Nebojte, nezdržím vás dlouho. Jenom k tomu, co tady říkal předřečník, když mluvil o nakupování poslanců napříč politickým spektrem. Já bych poprosil, vynechte z takových řečí komunisty. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo zřejmě poslední vystoupení v rámci obecné rozpravy. Pokud se do ní nikdo nehlásí, v tuto chvíli bych obecnou rozpravu ukončil. Nicméně vzhledem k tomu, že je třináctá hodina, tak bych zároveň přerušil projednávání tohoto bodu s tím, že jsem myslel, že by to, co by zaznělo na závěr, mohlo zaznít po pauze ve 14.30. (Hlasité projevy nesouhlasu z lavic napravo.)

Vidím tady nespokojenost. Ale mně to připadá, že by to bylo rozumné přerušit a za deset minut by se sešel organizační výbor a Sněmovna by pokračovala ve 14.30 s tím, že rozpravu máme za sebou. Mám dojem, že teď asi nestihneme celé hlasování a podobně. Takže bych se přimlouval za tento postup, pokud ho nikdo nezpochybňuje.

Teď, ve třináct hodin, přerušuji jednání Sněmovny. Ve 14.30 budeme pokračovat tady tímto bodem a za deset minut by se sešel organizační výbor. Za pět minut už organizační výbor – za pět.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.33 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji, abychom zahájili odpolední jednání naší schůze. Než budeme pokračovat v projednávání zákona o státním rozpočtu, seznámil bych vás s omluvami. Jednak to je omluva pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupy, který žádá o omluvu nepřítomnosti na jednání 47. chůze Poslanecké sněmovny dne 24. října od 12 do 13 hodin z pracovních důvodů.

Další je omluva ministra dopravy Pavla Dobeše, který žádá o zrušení omluvy na schůzi Poslanecké sněmovny dne 24. října z důvodu zkrácení zahraniční pracovní cesty.

Nyní budeme pokračovat v projednávání zákona o státním rozpočtu. Dovolím si připomenout, že se nacházíme ve stadiu ukončení obecné rozpravy a jsou před námi závěrečná slova. Požádal bych o závěrečné slovo pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ještě předtím, než pan ministr začne mluvit, bych vás požádal, abychom ztišili hluk v tomto sále a poslouchali vystoupení pana ministra.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, já nebudu dlouho zdržovat. Chci poděkovat za debatu těm, kteří vnesli věcné připomínky. Takové tu zazněly a já si těch věcných připomínek vážím. Jistě se jim budeme věnovat.

Na druhé straně, kdybych mohl uplatnit autorská práva, bohužel je nemám certifikována, vybral bych poplatky za autorská práva od některých jiných kolegů, kteří nemají jinou myšlenku, než že ať udělá Kalousek cokoli, je to špatně. Kdybyste mě neměli, museli byste si mě vymyslet. Ponechám vás vaší trapnosti, vás, kteří jste diskutovali tímto způsobem.

V každém případě mi jako předkladateli dovozte, abych se přiklonil k návrhu nikoliv ministra financí Kalouska, který jménem vlády předkládal tento návrh rozpočtu, ale abych vás i jako předkladatel požádal o podporu návrhu poslance Kalouska, který doporučuje vrátit vládě základní ukazatele s tím, že budou změněny na platnou rozpočtovou legislativu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře.

Dříve než dám slovo panu zpravodaji, tak bych vás, vážení kolegové, rád upozornil na to, že se na galerii dostavila delegace Výboru pro vzdělávání Parlamentu provincie Kwa-Zulu Natal z Jihoafrické republiky. Delegaci vede předsedkyně výboru paní Linda Hlongwa. Prosím o přivítání. (Poslanci povstávají a tleskají.) Děkuji vám.

Nyní bych požádal o slovo zpravodaje, pana poslance Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. V obecné rozpravě k tomuto zákonu zazněly dva návrhy na usnesení. Jsou téměř totožné. Než zahájím proceduru, sdělím, v čem jsou totožné a v čem ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Byl bych rád, abyste zopakoval, jakou navrhuje proceduru.

Poslanec Pavel Suchánek: Procedura je jednoduchá. První byl návrh pana poslance Kalouska, který navrhuje vrátit tento návrh zákona k přepracování s termínem 23. listopadu tohoto roku. Druhý je návrh pana kolegy Babáka, který je téměř totožný, jen v jednom bodě je variantní.

Hlasovali bychom v pořadí, jak byly návrhy na usnesení podány, nejprve o návrhu pana poslance Kalouska, pak o návrhu pana poslance Babáka. V případě, že bude návrh na usnesení pana poslance Kalouska přijat, je návrh pana kolegy Babáka nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Jsou námitky proti této proceduře? Znamená to, že nejdříve budeme hlasovat o návrhu usnesení pana ministra Kalouska. V případě, že bude přijat, je návrh pana poslance Babáka nehlasovatelný. Říkám to dobře, pane zpravodaji? (Zpravodaj přikyvuje.)

Budeme hlasovat o návrhu usnesení pana ministra Kalouska. Tento návrh zní, že (Poslanecká sněmovna) neschvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu pro rok 2013 a doporučuje vládě České republiky změnit je tak, aby odpovídaly platné rozpočtové legislativě. Termín předložení nového návrhu stanovuje Poslanecká sněmovna na 23. listopad 2012.

Zahajuji hlasování číslo 48. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 176, pro 127, proti 9. Návrh byl přijat.

Pan ministr Kalousek?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, rád bych poděkoval Poslanecké sněmovně za konstruktivní přístup. Já pevně doufám, že jsem byl nejenom prvním, ale také posledním předkladatelem návrhu zákona o státním rozpočtu, jehož návrh uspěl přesto, že mu ho Sněmovna hodila za hlavu. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu ministrovi a tím končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme začít projednávat další bod s pořadovým číslem

45.

**Návrh poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala
a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 785/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Musím konstatovat, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Tento postup nebude možný, protože tady je veto 51 poslance. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 785/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Pavol Lukša. Prosím pane poslance.

Poslanec Pavol Lukša: Vážený pane předsedající, pane premiére, dámy a pánové, já si dovoluji vystoupit jako zástupce skupiny předkladatelů ke sněmovnímu tisku 785, k novele zákona o Pozemkovém fondu.

Smyslem předkládaného zákona je využití příjmů Pozemkového fondu České republiky na zajištění národního spolufinancování Programu rozvoje venkova, na národní podpory, na programy podpor pro Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, na podporu lesního hospodářství, na zabezpečení vápnění lesů, na podporu vodního hospodářství, na financování nového programu výstavba čistíček odpadních vod a vodohospodářské infrastruktury již v roce 2012 a na národní doplňkové platby, takzvané přímé podpory.

Společným jmenovatelem pro všechny jmenované oblasti je nedostatek finančních prostředků, které byly alokovány pro rozpočet pro účely ve státním rozpočtu pro rok 2012. S ohledem na skutečnost, že je již měsíc říjen, považujeme schválení tohoto zákona za klíčové, aby se zemědělští podnikatelé nedostali do konce roku do ještě větších problémů, ale současně aby Česká republika splnila svoje zákonné závazky. Celkový objem prostředků činí 2,3 miliardy korun.

Prosím vás o propuštění do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslance, a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec František Dědič.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych vás požádal o podporu návrhu zákona, který předložila skupina poslanců, a to novely zákona číslo 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu. Zejména bych chtěl upozornit na to, že tento návrh zákona umožní zajištění

národního spolufinancování Programu rozvoje venkova, podporu vodního hospodářství, financování nového programu výstavba čistíren odpadních vod a vodohospodářské infrastruktury v obcích do tisíce obyvatel a podporu pro pozemkové úpravy na protipovodňovou prevenci. Já myslím, že zejména všechny tyto oblasti si zaslouží financování na základě tohoto zákona. Ještě jednou tedy prosím o propuštění do dalšího čtení a věřím, že dojde ke schválení ještě na této schůzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji. Jak jsem již konstatoval, vzhledem k vetu 51 poslance nemůžeme vyhovět žádosti o schválení v prvním čtení, proto si dovolím vznést dotaz, jestli má k této předloze někdo nějaký procedurální návrh. Protože tomu tak není, tak nezbyvá než přikročit k návrhům na přikázání výborům.

(K poslanci Papežovi:) Bohužel pane poslance, rozprava už byla ukončena. Kolega Kováčik?

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, možná jsem si nevšiml, omlouvám se, jestli to tak bylo, ale vy jste se zeptal, jestli má k té předloze někdo nějaký procedurální návrh, a nezaslechl jsem, že by byla otevřena rozprava. Já si myslím, že když nebude žádná námitka, že by se tady dala otevřít rozprava a v rozpravě by se mohly načíst ty návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Velice se omlouvám, možná to byla moje chyba. S vaším souhlasem se tedy vracíme do obecné rozpravy – není-li proti tomu námitka? Není.

Poslanec Pavol Lukša: Pane předsedající, otvíráám rozpravu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže poprosím pana kolegu Papeže.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, jsem rád, že se to vyjasnilo. Já bych si dovolil pouze v otevřené rozpravě navrhnout jménem předkladatelů tohoto návrhu zákona návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na dva dny. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Není již žádná přihláška do rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Budeme se teď zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný návrh?

Žádný jiný návrh nevidím, proto zahajuji hlasování, abychom přikázali

předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 49, přihlášeno 177, pro 146, proti 1. Konstatuji, že jsme předložený návrh přikázali k projednání zemědělskému výboru.

Nyní ještě musíme hlasovat o zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 2 dny – návrh pana kolegy Papeže.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 50, přihlášeno 177, pro 135, proti 10. Konstatuji, že návrh na zkrácení lhůty byl přijat. Tím můžeme skončit projednávání tohoto bodu.

Dále budeme pokračovat bodem pořadové číslo 9, kterým je

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Je přítomen pan ministr Blažek? Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, já jenom velmi stručně řeknu, o co v tom zákoně jde. Jde o prováděcí zákon k novele Ústavy, která již byla touto Sněmovnou přijata. Momentálně je její projednávání přerušeno v ústavněprávním výboru Senátu, a to právě z toho důvodu, že Senát chce znát ještě prováděcí zákon, který máte teď k dispozici ve druhém čtení. Podrobnostmi vás teď nudit nebudu, neboť je všechny máte uvedeny a byly zde již řečeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru i výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Polčák. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já se nyní musím zamyslet sám nad sebou, jestli jsem schopen být stejně stručný a věcný jako pan ministr. Zjevně tomu tak nebude, protože jsem povinen sdělit, že tento sněmovní tisk projednaly tři výbory. Ať to byl výbor kontrolní, výbor pro veřejnou správu či výbor ústavněprávní, dva jmenované k tomu přijaly v zásadě shodná usnesení, která budou potom

předmětem doručení usnesení těchto obou výborů na vaše poslanecké lavice po proběhnutí druhém čtení.

Nicméně je třeba říci, že této normě se věnovala i mimořádná pozornost z hlediska dohody politických stran demokraticky zastoupených v této Sněmovně nad kompromisem, který by měl rozšířit nejen kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu směrem ke stávajícím kontrolovaným subjektům, ale i rozšířit rozsah kontrolovaných subjektů na územně samosprávné celky a právnické osoby, v nichž mají účast veřejnoprávní korporace se stanoveným procentem alespoň nad 50 % a výš.

Nebudu příliš zatěžovat v rámci druhého čtení opakováním legislativního procesu, pouze zopakuji jednu podstatnou okolnost. Senát v této chvíli projednává novelu Ústavy, která již byla Sněmovnou schválena, nicméně vzhledem k tomu, že pokud bychom schválili tento sněmovní tisk v poměrně rychlém sledu bez politické dohody se Senátem, mohlo by dojít k situaci, kdy Senát by ještě nepřijal změnu Ústavy a následně ovšem by byl vázán 30denní lhůtou k projednání této sněmovní verze zákona, což ovšem Senát možná i z pochopitelných důvodů odmítá za situace, kdy chce znát nejprve tedy i finální znění zákonné normy.

Z toho důvodu proběhlo několik jednání, která svolala a řídila paní vicepremiérka Peake a která se snažila nalézt politickou shodu a kompromis, který podle mého názoru byl shledán, byť bych si uměl představit, a myslím, že potom ještě v rámci obecné rozpravy v rámci třetího čtení budeme moci asi i shrnout všechny výhody či nevýhody přijatého řešení. Na druhou stranu je nutno uznat, že paní vicepremiérka Peake a politické strany zastoupené v té vyjednávací skupině došly ke konsensu, který by měl být odhlasovatelný i v rámci schváleného znění novely Ústavy, tak prováděcího zákona. O tomto pozměňovacím návrhu ovšem bude, předpokládám, referovat paní vicepremiérka Peake. Proto bych jí nechal potom prostor k tomu, aby jej uvedla. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Vládní návrh zákona byl projednán ještě výborem kontrolním. Prosím proto poslance pana kolegu Vladimíra Koníčka, aby se ujal slova.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, kontrolní výbor se návrhem zabýval už 18. ledna tohoto roku a přijal usnesení číslo 110, které doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, schválila, a doporučil tři pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obec-

nou rozpravu. Jako první je přihlášena do obecné rozpravy paní místopředsedkyně Karolína Peake. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem velmi ráda, že konečně po dlouhých měsících se dostává na pořad a k projednání prováděcí návrh zákona k novele Ústavy, kterou s boží pomocí tato Poslanecká sněmovna již schválila a poslala do Senátu. Původně jsme si mysleli, že počkáme na schválení novely Ústavy v Senátu, abychom věděli, jak přesně novelizovat i prováděcí zákon. Nicméně Senát projednávání novely Ústavy přerušil s tím, že naopak chce vidět podobu prováděcího zákona. Již to zmiňoval pan zpravodaj poslanec Polčák.

Svolala jsem tedy jednání i se zástupci senátních klubů, kde jsme se nakonec shodli na postupu navrženém Senátem, a budu předkládat v rámci podrobné rozpravy pozměňovací návrh, a to já spolu s Markem Bendou, Stanislavem Polčákem a Romanem Sklenákem ze sociální demokracie.

Dovolte mi tímto poděkovat jak opozici, tak kolegům ze Senátu za spolupráci nejen nad novelou Ústavy, ale i nad novelou tohoto prováděcího návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále se hlásí do rozpravy paní kolegyně Kočí. (Přichází poslankyně Klasnová.) Velice se omlouvám. Tohle jste si opravdu nezasloužila (s úsměvem).

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, teď musím říct, že to jsem si od vás skutečně nezasloužila (s úsměvem).

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To jste si opravdu nezasloužila. Ještě jednou se velmi omlouvám.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Opatrně! Sice všechny od K, ale nejsme všechny stejné.

Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem ráda, že jsem schopná se ještě s paní vicepremiérkou Peake na něčem také shodnout. Já se s ní shoduji na tom, že jsem také velice ráda, že konečně tato Sněmovna projedná zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu tak, aby změna Ústavy, kterou jsme s velkou pompou a po velkých porodních bolestech schválili v červnu, vlastně mohla být naplněna. Aby nedošlo k tomu, tak jak se to stalo v případě a jak je to stále nenaplněno v případě celostátního referenda, tedy aby něco nebylo zakotveno v Ústavě, ale nemělo to reálnou možnost být aplikováno. V tomto se určitě shodneme.

Věci veřejné prosadily právě ještě ve vládě toto rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. My považujeme rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu za zcela klíčové. Klíčové už z toho důvodu, že dnes jsme tady například projednávali státní rozpočet, vrátili jsme ho k dopracování. Při tvorbě státního rozpočtu se složitě hledají zdroje, jak naplnit státní rozpočet. Ty zdroje se velmi nešťastně při tvorbě tohoto rozpočtu hledaly především zvyšováním daní a ve škrtech v sociálních výdajích, v škrtech na důchodech atd. Z druhé strany podle různých institucí, jako je Transparency International, se velmi významná část veřejných peněz, peněz ze státního rozpočtu, peněz z obcí, krajů, ze státních podniků, kamsi ztrácí, a dokonce podle odhadů pro rok 2012 Transparency International odhaduje, že by se tato částka mohla pohybovat mezi 65 až 130 miliardami korun.

Když to posoudíme v kontextu škrťů, které se navrhuji v rozpočtu, když to posoudíme v kontextu toho, že je třeba lást díry ve státním rozpočtu snižováním růstu důchodů o dvě stě korun od každého seniora měsíčně, tak je to skutečně velmi alarmující a je to něco, nad čím je třeba se zamyslet. Je třeba se zamyslet nad tím, jestli získávat peníze lepším hospodařením a zvýšenou kontrolou, eliminací šedé ekonomiky, eliminací právě možných korupčních praktik, ať už je to na krajských úřadech, obecních úřadech, či v těch státních, polostátních podnicích. To je určitě velmi dobře. Ale my jsme schválili zatím jenom změnu Ústavy a změna Ústavy hovoří o tom, že se rozšíří kontrola NKÚ právě na hospodaření obcí a krajů, že se rozšíří na hospodaření některých veřejných institucí. Ty veřejné instituce jsou právě v tomto prováděcím zákoně, v zákoně o Nejvyšším kontrolním úřadu, jmenovány, ať už jsou to vysoké školy, Česká televize, Český rozhlas. Všechno to jsou kroky správným směrem, aby to bylo skutečně míněno vážně a samozřejmě mělo by dojít ke kontrole, tady pan zpravodaj o tom hovořil, kontrole podniků, kde má stát většinovou účast, nebo právě územně samosprávné celky většinovou účast.

Tato změna je v tuto chvíli načtená, právě byla načtená v ústavněprávním výboru. Nicméně změna, která byla načtená, to je zapotřebí si říct, by se nedotkla akciových společností. Nedotkla by se společností typu České dráhy, typu dopravní podniky, například zrovna Dopravního podniku hlavního města Prahy. Víte, že okolo toho, odkud kam plynuly finance z Dopravního podniku Prahy, se stalo předmětem mediálních spekulací, a opravdu si o tom štěbetají vrabci na střeše. Já jsem přesvědčena o tom, že by bylo zapotřebí kontrolovat i tyto akciové společnosti, akciové společnosti, v nichž má stát majoritní podíl, anebo obce či kraje.

A dále. Já sice nevím, co tady paní vicepremiérka nače v podrobné rozpravě, možná že tuším, byť Věci veřejné nebyly přijaty k této diskusi – já

se domnívám, že by měly být kontrolovány i podniky typu ČEZ. Jsem přesvědčena o tom, že energetický gigant ČEZ by měl být kontrolován, že je to zcela správně. Jsem zvědavá, co bude načteno v podrobné rozpravě. Budu to samozřejmě velmi pečlivě sledovat a jistě se tady o tom budeme bavit ještě v závěrečném hlasování v třetím čtení.

Nicméně připravila jsem pro jistotu za Věci veřejné pozměňovací návrh, ke kterému se také přihlásím v podrobné rozpravě, a který by umožnil kontrolu podniků, v nichž má stát většinovou účast, nebo územně samosprávný celek většinovou účast, ale které jsou také akciovými společnostmi, včetně ČEZ, tedy včetně společností, jejichž akcie jsou obchodovány na burze.

Nedávno jsem v jednom diskusním pořadu říkala, že se vypráví takový smutný vtip, že v Poslanecké sněmovně už jedinou jistou většinu má energetický gigant ČEZ. Pevně věřím, že získám podporu kolegů napříč politickým spektrem pro tento pozměňovací návrh z pera Věcí veřejných. Doufám, že tento smutný vtip, a doufám, že skutečně jenom vtip, bych ráda vyvrátila.

Předem děkuji za podporu. Pevně doufám, že protikorupční zápal a chuť kontrolovat všechny tyto podniky včetně ČEZu nevyprchal ani z paní vicepremiérky Peake letem tryskáčem na mejdan ČEZu, a děkuji za podporu. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji paní předsedkyni Klasnové.

Některá přeráznutí ve jménech jsou úsměvná, jiná jsou z kategorie trapasů. To svoje řadím do té druhé kategorie a ještě jednou se omlouvám.

Je někdo další přihlášen do obecné rozpravy? Pan kolega Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, vzal bych si velmi krátce slovo, protože po vystoupení paní předsedkyně Klasnové musím alespoň částečně reagovat na vyjádření, která zde padla stran usnesení výboru ústavněprávního a případně výboru pro veřejnou správu.

Mám za to, že možná dochází k určitému nepochopení. Nicméně je třeba říci, že to nepochopení vyplývá z toho, že se zde používá termín „veřejná instituce“. Možná je že to příliš neurčitý právní termín, který je spojen s tím, že není dána konkrétní množina institucí, která pod daný termín spadá. Ale pokud paní místopředsedkyně – pardon, předsedkyně Klasnová hovořila, nebo vytyčila určitý typ společností, označila je i konkrétními názvy, tak je třeba říci, že tomu tak není, že ten rozsah pojmu „veřejná instituce“ podle judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu je vymezován tak, že pod tento pojem tyto subjekty, o kterých paní ředitelka hovořila – paní předsedkyně Klasnová (smích v sále) – ale

alespoň držím jméno (opět veselí v sále) – hovořila, tak jsou to tedy subjekty, které jsou v judikatuře nejvyšších soudů považovány za ty veřejné instituce, které mají povinnost splňovat určité povinnosti, které jim předepisují předpisy veřejného práva.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu 1AS114/2011 se podává, že je tomu tak i u Dopravního podniku hlavního města Prahy. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu 2ANS4/2009 se podává, že to je vámi zmiňovaná společnost ČEZ. Z rozsudku 8AS57/2006 se podává, že to je rovněž Fotbalový klub Hradec Králové. Mohli bychom hovořit o dalších a dalších judikaturních závěrech nejvyšších soudů.

Mám rovněž za to, že institut veřejné instituce nebo popis veřejné instituce, tak jak je přijat v pozměňovacích návrzích, respektive v usneseních ústavněprávního výboru, je vhodnější právě tím, že umožňuje pod tuto kategorii vlastně přizvat všechny instituce, které mají určitý veřejnoprávní charakter. Nicméně tady na tomto řešení se nenašel široký konsensus politických stran, a proto i já musím, protože by zřejmě neprošlo nic, podpořit návrh, který vychází z konsensu i s ČSSD i s ODS, samozřejmě i dalších politických stran zastoupených v této Sněmovně.

Jsem rád, že Ústava, což by bylo vhodné asi kvitovat, neuzavřela možnost, aby došlo k dalšímu rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, protože to nechává na tzv. prováděcím zákonu. To znamená, že Ústava, která byla přijata na ústavním konsensu, umožňuje případně další novelou rozšířit množství subjektů, které by měly podléhat kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu. Ale dnešní politický konsensus, tak jak byl dosažen v rámci jednání politických stran, zní na návrhu, který předložil jménem zastoupených stran paní místopředsedkyně Peake. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan místopředseda Zorálek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Já pokládám tu debatu za velmi důležitou – o kompetencích NKÚ. Omlouvám se, že trochu z té debaty vybočím.

Jakkoli je teď zásadní, abychom se dobře rozhodli a dobře definovali ty kompetence, tak je také důležité, a jenom to připomínám pozornosti, protože tady sedí premiér a členové vlády, aby ten úřad i potom s těmi správně definovanými kompetencemi měl vůbec kde působit. Rád bych jen připomněl, že pokud je mi známo, v současné době NKÚ vyprší nájem v prostorách, které má v současné době k dispozici. Ministr financí Kalousek ale odmítá poskytnout prostředky na koupi nějakého nového objektu, takže je docela vážný problém, že zaměstnanci NKÚ nebudou mít kam hlavu složit, protože vládní dislokační komise v této chvíli není schop-

na nabídnout žádné nové prostředky. Objevily se názory, že by mohli sídlit někde ve Vyškově nebo v Jihlavě. Asi chápete, že když je to úřad budovaný tady v Praze i s určitým zázemím, mohlo by to znamenat téměř jeho rozprášení, kdyby se měl přestěhovat někam do Vyškova takhle náhle.

Já jenom konstatuji, že možná budeme schopni rozhodnout o kompetencích, a doufám, že kompetentně, nicméně bylo by dobré, aby se ti zaměstnanci nescházeli příště někde v lese, aby se ten problém skutečně vyřešil. V této chvíli nabývá docela vážných podob, protože vůbec není vyjasněné, kde úřad NKÚ bude vlastně sídlit. Já to říkám, aby tomu pan premiér věnoval pozornost, protože i z úst předřečníka zaznělo, že to je ústavní záležitost. NKÚ je tady rozhodnutím Ústavy, takže máme i zodpovědnost za to, že ten ústav má kde sídlit, že jeho členové mají kde hlavu složit, a že dokonce i to řešení se děje pokud možno důstojným způsobem. Mám dojem, že v posledních dnech jsou tam uváděni zaměstnanci docela v chaos a panuje tam trochu panika z toho, co vlastně s nimi bude a kde a jestli vůbec budou zítra někde bydlet.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Neregistruji žádnou další přihlášku do obecné rozpravy. Hlásí se někdo z místa? Pan předseda Sobotka, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych chtěl jenom velmi stručně ještě zareagovat na vystoupení svého předřečníka Lubomíra Zaorálka. On zde hovořil o té eventualitě, o které jsme se dnes všichni dozvěděli v médiích, že vládní dislokační komise doporučila pro sídlo Nejvyššího kontrolního úřadu budovy mimo hlavní město. Je tam zmiňován i Vyškov. Protože zastupuji v Poslanecké sněmovně Vyškovský okres a koneckonců mám ve Vyškově svoji poslaneckou kancelář, tak bych chtěl reagovat na svého kolegu.

Dámy a pánové, ani Vyškov není konec světa! Čili určitě i Vyškov by mohl být zvolen jako sídlo nějaké státní instituce. Ale platí, a myslím, že ta úvaha je velmi zajímavá, pokud se podíváme na fungování vládní dislokační komise, pokud se podíváme na všechna prohlášení vlády, která se týkají slučování ministerstev, propouštění na ministerstvech, tak mně připadá velmi zvláštní, že po všem tom snižování počtu úředníků, které vláda vykazuje a vykazala v minulých letech, v Praze nejsou žádné volné budovy. Čili je tady evidentní rozpor mezi statistikami, které vykazuje tato vláda o snižování počtu úředníků, zejména na ministerstvech, a tím, jaké prostory tím jsou v hlavním městě Praze uvolňovány. A mně připadá úplně absurdní situace, kdy na jednu stranu se tady vykazuje zeštíhlování státní správy a na druhou stranu nejsme schopni v hlavním městě najít sídlo pro

takovou instituci, jakou je Nejvyšší kontrolní úřad. Čili tady by možná stálo za to, kdyby se ta věc nenechávala čistě jenom administrativně, byrokraticky, na rozhodování vládní dislokační komise, ale někdo by se na to skutečně podíval prakticky, jestli není možné v hlavním městě prostory najít. Já myslím, že při troše dobré vůle by se tady určitě prostory našly a mohlo by se realizovat nějaké rozumné ekonomické řešení.

Ale rozhodně chci odmítnout takový ten pohled, že Vyškov by snad měl být koncem světa. Rozhodně není (s úsměvem). Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Kolega Korte s faktickou poznámkou.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Když jsem tak poslouchal svého předřečníka, tak myslím, že veškeré problémy s dislokací státních úřadů by se daly vyřešit tím, že by byly kočovné. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže pokud se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Vzhledem k tomu, že v ní nepadl žádný návrh, můžeme zahájit podrobnou rozpravu. Jako první je přihlášena paní místopředsedkyně Karolína Peake. Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji, pane místopředsedo. Ráda bych načetla avizovaný pozměňovací návrh, který není výsledkem žádné mé cesty nikam, ani té do Bruselu na energetický kongres, ale výsledkem koaličního kompromisu. To je taková věc, kterou člověk uzavírá, když chce něčeho dosáhnout, a zkrátka jsou na to čtyři nebo tři strany, které tu dohodu musejí uzavřít. Také musím říct, že si rozhodně pokaždé doma neuplivnu, když si rozsvítím nebo zapnu topení, ani doma nesvítím petrolejkou. Takže bych se ráda vyvarovala některých zbytečných invektiv.

Pozměňovací návrh Karolíny Peake, Marka Bendy, Stanislava Polčáka a Romana Sklenáka ke sněmovnímu tisku 352: V článku I bodě 1 se v § 3 na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní: hospodaření s majetkem právnických osob, v nichž má Česká republika nebo územní samosprávný celek alespoň 50procentní majetkovou účast, pokud nejde o akciovou společnost, jejichž akcie byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Má-li v právnické osobě majetkovou účast Česká republika i územní samosprávný celek, jejich podíly se pro účely určení uvedené hranice sčítají.

Bod 2. V článku II se číslo 2012 nahrazuje číslem 2013.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan kolega Koníček. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který máte v systému zavedený pod sněmovním dokumentem číslo 4207. Je to jednoduchý pozměňovací návrh, který prodlužuje lhůtu pro Nejvyšší kontrolní úřad na stanovisko ke státnímu závěrečnému účtu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je paní kolegyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji, pane předsedající. Já bych také načetla avizovaný pozměňovací návrh. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4189. Radši ho zde také ještě načtu:

V článku I bodu 1 § 3 odst. 1 – doplňuje se nové písmeno e), které zní: hospodaření s majetkem právnických osob, v nichž má stát nebo územní samosprávný celek většinou majetkovou účast.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pan kolega Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl také přihlásit ke dvěma jednoduchým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny pod čísly 2565 a 2640. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká přihláška do podrobné rozpravy? Protože tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Požádám o závěrečné slovo pana ministra Pavla Blažka. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? (Ministr nemá zájem.) Pan zpravodaj Polčák? Také ne.

Vzhledem k tomu, že žádné návrhy nepadly, můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Můžeme zahájit projednávání dalšího bodu.

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za pozornost, děkuji za slovo, děkuji za projednávání ve výborech.

Přiznám se, že bych byl docela šťasten, kdybych se tohoto úkolu mohl zříci. Nicméně nemohu, protože je to jednak součástí protikorupční strategie vlády, jednak je tady nezbytná harmonizace na standardy veřejnosprávní kontroly vlády. Cílem je odstranit nejzávažnější problémy současné finanční kontroly ve veřejné správě a sjednocení systému kontroly využívání prostředků fondů Evropské unie a ostatních veřejných prostředků. Máme pocit, že bychom neměli dělat rozdíl. Koneckonců, ať už ty peníze přicházejí z Evropské unie, nebo jsou z národních zdrojů, jsou to tytéž peníze těchž daňových poplatníků.

Předloha prošla širokým připomínkovým řízením, jednáním ve Sněmovně a čelí celé řadě argumentů, které, upřímně řečeno, pokládám za zástupné, protože ty skutečně si málokdo dovolí říct naplno. Ale stále platí jednoduchá pravda: V kalných vodách se loví velmi dobře, ve vodách průzračných se loví velmi obtížně. To znamená, rybáři zvyklí lovit v kalných vodách vždy budou protestovat proti vodám průzračným i za tu cenu, že si najdou své zástupné argumenty. Já jsem na ty argumenty připraven a suverénem je Poslanecká sněmovna. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, kontrolnímu výboru a výboru pro veřejnou správu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 595 lomeno jednou až lomeno šesti, proto bych požádal zpravodaje rozpočtového výboru pana kolegu Jirouta, aby se ujal slova. (Poslanec Jirout není v tu chvíli připraven.) Pane kolego, jste zpravodajem rozpočtového výboru pro tuto předlohu.

Dobře, než se kolega Jirout zorientuje, tak bych poprosil zpravodajku kontrolního výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní kolegyni Zdeňku Horníkovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Byla jsem určena zpravodajkou tisku, který pan ministr uvedl velmi správně, když řekl, že problematika je složitá, tisk je také složitý, najít jednoduché řešení je velký problém a napsat dobrý zákon k této problematice je problém ještě větší.

Musím říct, že jako zpravodajka na dvou výborech jsem se účastnila projednávání tohoto tisku, které trvalo řádově mnoho hodin, desítek hodin, možná i sto hodin. Chci upozornit Poslaneckou sněmovnu, že projednávání tohoto tisku probíhalo se širokou veřejností. Byly svolány dva velké semináře, jeden z nich byl svolán skupinou odborníků, a to interních auditorů, tohoto semináře se účastnil i zástupce Evropské komise. Následně jsme dostali i stanovisko Evropské komise k tomuto tisku. A tento seminář byl nejenom kvalitní, dobře navštívený, ale vyvolal také potřebu druhého semináře, který byl, a tím chci poděkovat Ministerstvu financí, který se uskutečnil na základě žádosti Ministerstva financí, byl dobře zastoupen a problematika byla dobře projednána.

Z tohoto – a proč si dovoluji tento úvod, než vás seznámím s usneseními těchto dvou výborů – z tohoto druhého semináře vznikla řada dotazů a poznámek, které byly následně Ministerstvem financí zpracovány, kontrolním výborem dále projednány, nicméně nenajdete je v žádném tisku, který máte na stole, protože zůstaly v šuplíku kontrolního výboru, neboť nebyl prostor k jejich zveřejnění při druhém čtení.

Teď mi dovozte, abych vás seznámila s usneseními dvou výborů, kde jsem zpravodajem tohoto tisku. První usnesení je usnesení kontrolního výboru, který doporučuje vládě, aby vládní návrh tisku 595 vzala zpět k přepracování. Druhý návrh je návrh výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj, kde tento výbor popravdě, abych řekla, čekal na stanovisko gesčního výboru, což je rozpočtový, a na stanovisko výboru kontrolního, přerušil své projednávání a projednávání tohoto tisku nedokončil.

Já si dovolím, abych už sem nemusela chodit podruhé, využít této příležitosti.

Seznámila jsem vás se dvěma stanovisky dvou výborů. V úvodní části své řeči jsem říkala, že po desítkách hodin projednávání vznikly podle mého názoru velmi rozumné návrhy, které jsou v řádu tak tří stránek A4. Bohužel leží na kontrolním výboru a vzhledem k tomu, že kontrolní výbor přijal usnesení na vrácení k přepracování, nemohl kontroverzně přijmout usnesení, ve kterém by byly pozměňovací návrhy obsaženy. Tyto návrhy ale existují, jsou k dispozici, jsou po dohodě s Ministerstvem financí a podle mého názoru jednoznačně zkvalitňují tento tisk. Bude na Poslanecké sněmovně, zda při hlasování, a pokud zde padne návrh na vrácení k projednání výborům, což podle § 93 odst. 2 je možné, zda Sněmovna umožní projednání těchto pozměňovacích návrhů a předložit tisk ve vylepšené

formě, či zda se vypořádá s návrhem postoupit tento tisk do třetího čtení, či s návrhem kontrolního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji paní kolegyni Horníkové a teď poprosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jirouta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Jirout: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Omlouvám se za drobný zmatek. Takže tedy rozpočtový výbor se touto matterií zabýval třikrát na svých zasedáních 30. května, 4. července a naposledy potom 3. října. Po dvou přerušeních rozpočtový výbor konstatuje, že návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, projednal kontrolní výbor a rozpočtový výbor se již jím dál nebude zabývat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tak to byla vystoupení zpravodajů a k tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pan předseda Vojtěch Filip. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Členové vlády, paní a pánové, já jen mohu okomentovat to, co tady bylo ve zpravodajské zprávě paní kolegyně Horníkové. Protože kontrolní výbor neměl žádný zájem poškodit jednání České republiky s Evropskou komisí a s Evropským účetním dvorem a ta podmínka, která loni v listopadu a v prosinci padla po provedení kontroly Evropského účetního dvora některých akcí v České republice, byla docela zásadní, a to je, aby se změnil kontrolní systém financování ve veřejné správě, proto kontrolní výbor také udělal nejvíc, jak mohl, a usnesení, které vláda neprojednala, nebo ho zatím nevzala na vědomí, je možné modifikovat jediným způsobem. Abychom se vyhnuli nepřijemnostem, které nás čekají 15. listopadu při jednání zástupců Evropského účetního dvora v České republice, kdy inženýr Kinšt, který je členem kolegia Evropského účetního dvora za Českou republiku, přijde s prezentací výsledků kontroly, a abychom se vyhnuli větším nepřijemnostem při dnes schválené návštěvě prezidenta OLAFu, tedy řekl bych finanční policie Evropské unie v České republice, kterou dnes projednal organizační výbor, tak by bylo vhodné, abychom si ještě udělali určitý čas jako pro vládu, pro Ministerstvo financí, ale i pro výbory Parlamentu České republiky.

To, že nový kontrolní systém je potřeba, nepochybuje ani Ministerstvo

financí, nezpochybňuje to ani komora auditorů. To, že není jasno v této věci, je zřejmé, a proto je možné, pokud vláda nevezme zpět usnesení, a to je samozřejmě pro vládu doporučující, tak je možné ještě jedno řešení, které bych tady rád navrhl, a to je, abychom se v postupu podle § 93 zákona o jednacím řádu ještě pokusili využít dobrodiní § 63 odst. 4 zákona o jednacím řádu, to jest, aby Ministerstvo financí přišlo s návrhem jiné předlohy, a potom by bylo možné se usnést na tom, že se Poslanecká sněmovna rozhodla vrátit návrh výborům k novému projednání. Neměli bychom ani takzvaného běžícího koně, to znamená nějakou předlohu, kterou vláda neprojednala, abychom se nedostali do rozporu s nálezy Ústavního soudu, neměli bychom ani tu nepříjemnost, že tento návrh, který by v této podobě Poslanecká sněmovna projednala, by nám buď vrátil Senát, nebo bychom ji museli velmi rychle novelizovat, a bylo by tedy možné se v jakémsi konsensu mezi vládou a Poslaneckou sněmovnou dohodnout na tom, že do výborů bude předložen komplexní pozměňovací návrh, tedy podle § 63 odst. 4 jiná předloha.

O to tedy žádám a samozřejmě v podrobné rozpravě, nakonec to můžu podle zákona o jednacím řádu navrhnout i v rozpravě obecné, čili již teď v obecné rozpravě navrhuji, abychom tento návrh zákona vrátili výborům k novému projednání s tím, že budeme postupovat podle § 63 odst. 4 a budeme se zabývat jinou předlohou, kterou do určitého data, představuji si ten horizont cca do konce listopadu, předloží Ministerstvo financí, respektive vláda Poslanecké sněmovně. Děkuji. (V sále je hluk a neklid!)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane předsedo. Dalším přihlášeným je pan kolega Michalík. Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, jak vidíte, je to problémový zákon, protože tady leží od února letošního roku, ve výboru byl projednáván zhruba před třemi měsíci a závěry jsou rozporuplné. Ale abych se držel možností, které mi dává jednací řád, tak chci upozornit, že v podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který má číslo 1948, a záleží samozřejmě na osudu tohoto zákona, jak bude schválen a jaké budou závěry druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Štětina je dalším přihlášeným.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych velmi stručně zareagoval na diskusní příspěvky a zejména závěry z kontrolního výboru, jehož jsem novým členem.

Myslím si, že tento zákon, který bude jedním z protikorupčních opatření, by měl být projednáván tak, jak navrhla paní kolegyně Horníková a současně jak doporučil pan předseda Filip. Není možné, aby Ministerstvo financí hospodařilo se vším, to znamená stanovovalo rozpočet, škrtilo, kontrolovalo a v podstatě vliv interního auditu by byl nulový. Já se domnívám, že se nejedná o žádný opoziční trik nebo nějakou schválnost, aby tento zákon nebyl navržen ke schválení, ale jedná se skutečně o věcnou věc, kterou je třeba dopracovat s evropskými zákony, a proto si vás dovoluji požádat o to, abyste doporučili stanovisko paní kolegyně Horníkové.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším přihlášeným je pan kolega... (Nápověda z pléna: Petrů). Petrů. Omlouvám se, nevybavil jsem si vaše jméno.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, v podrobné rozpravě navrhuji přerušení tohoto bodu, poněvadž asi za 40 minut zasedá výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který má na svém programu právě tisk č. 595, vládní návrh zákona o finanční kontrole, a tak dále, a tak dále, takže se domnívám, že je naprosto logické, když tento bod přerušíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže dáváte návrh na přerušení projednávání tohoto bodu. Ještě někdo přihlášený do obecné rozpravy? (Hluk v sále neutichá!) Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Chci se jenom ujistit. Pan kolega Filip – dával jste návrh na zamítnutí? Ne, takže jsem to špatně pochopil. Dobře. Prosím vás, kdybyste mohl ještě jednou svůj návrh zopakovat.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Pane místopředsedo, dával jsem návrh na vrácení výborům k novému projednání s tím, že jsem odůvodňoval, že výbory to budou projednávat jako text jiné předlohy podle § 63 odst. 4. Proto nepodpořím návrh kolegy Petrů, že se to přeruší, protože tato předloha, promiňte mi, se nedá napravit tak, aby došlo ke konsensu mezi komorou interních auditorů a Ministerstvem financí, a tedy potřebami České republiky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Podle jednacího řádu bychom měli nejprve hlasovat o návrhu pana kolegy Petrů na přerušení projednávání tohoto bodu. Ještě chcete upřesnit tento návrh?

Poslanec Jiří Petruž: Jenom bych upřesnil, že by to bylo do pátku tohoto týdne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Přerušení do pátku tohoto týdne. Takže o tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrhu kolegy Petruž na přerušení do pátku tohoto týdne. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 51 přihlášeno 183, pro 45, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Filipa, a sice o návrhu vrácení výboru k opětovnému projednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 52 přihlášeno 185, pro 78, proti 73, návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s procedurálními návrhy a můžeme přistoupit k podrobné rozpravě. Před zahájením podrobné rozpravy tady mám faktickou poznámku pana kolegy Šnajdra. Je to omyl. Takže do rozpravy se hlásil nejdříve kolega Michalík, potom pan předseda Filip.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane místopředsedo, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu uvedenému pod č. 1948, který jsem předložil písemně a má elektronickou podobu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Myslím, že jsem v obecné rozpravě řekl na začátku své stanovisko a tím benevolence vůči vládě z pohledu kontrolního výboru musí skončit. Navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže zde padl návrh na zamítnutí. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím.

Požádám o závěrečná slova. Pan zpravodaj? (Nehodlá vystoupit.) Pan ministr? (Nehodlá vystoupit.) Nežádají závěrečná slova, proto končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Je to

11.

Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, co říci o návrhu, který by měl naplňovat fiskální strategii vlády alespoň z hlediska ideových východisek všech tří vládních stran a který se mezitím stal politikem úplně jiného, úplně jiného rozměru a úplně jiného formátu, a myslím si, že dnes, když o něm mluvíme, tak zcela jistě nemluvíme o těch parametrech, které jsou uvnitř té předlohy, kterou Poslanecká sněmovna projednává a o které hlasovat.

Já miluji přirovnání, samozřejmě, že každé přirovnání kulhá, ale dovoluji velmi skromné přirovnání.

Žil, bude tomu už asi 2000 let, jakýsi Jeshua Ben Josef, který něco povídal o tom, jak by to mělo být, a v jeruzalémském chrámu farizejové, když ho z toho zpovídali a on jim vysvětloval ty argumenty, tak oni nechtěli slyšet žádné argumenty. Oni měli jenom hrůzu o pozici v tom jeruzalémském chrámu. A říkali: „Ať říkáš, co říkáš, tak my máme pocit, že nás to ohrožuje, a proto nechceme slyšet, co říkáš, a koneckonců je nám úplně jedno, co říkáš. My hlavně nechceme tebe!“ Odvlékli ho před toho prokurátora Judee a to byl relativně slušný člověk a měl pocit, že ten Jeshua, ať říká, co říká, tak že to vlastně ničemu neškodí, a chtěl vědět, proč ho ti druzí chtějí zabít. Říkal: „Tak dobře, já tady mám nějaké viditelné zločince vedle něj, no tak já jeho pustím a obžaluji a obviním, potrestám ty zločince.“ A všichni ti, kterým bylo úplně jedno, co ten Jeshua říká, jenom se prostě cítili ohroženi tím jeho působením, tak volali: „Ne, zab toho Jeshuu! A propusť Barnabáše! A propusť Rittiga. Propusť Janouška a propusť všechny! Ale hlavně nám zabij toho Jeshuu, protože toho my nechceme!“ – Pokud si pleť osoby a obsazení a čas, tak se omlouvám, už jsem starší pán.

Já teď nechci přirovnávat Jeshuu k Nečasovi a Tluchoře k Pilátovi Pontskému. Já prostě jenom tím chci říct, že určité motivy lidského chování jsou stále stejné. Že když chceme udělat něco opravdu odporného, odporného z hlediska našich vlastních zásad a našich vlastních pravidel, a nemáme dost odvahy říct ty pravdivé důvody, tak si najdeme nějaké důvody zástupné.

Já bych se chtěl omluvit Poslanecké sněmovně, že předloha z dílny Ministerstva financí posloužila těmto odporným motivům jako zástupný důvod.

To je vše, co k tomu umím říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tento návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení jste obdrželi jako sněmovní tisk 801/1. Proto prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Suchánek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Rozpočtový výbor projednal tento návrh zákona a doporučil Sněmovně přijmout ho ve znění pozměňovacích návrhů, které jste všichni obdrželi jako sněmovní tisk.

To je víceméně vše jako zpravodaj a hlásím se jako první do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám k tomu-to bodu obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy zatím evidují čtyři přihlášky. Jako první je pan poslanec Jiří Paroubek, připraví se pan poslanec Šincl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, rozpočtový, nebo chcete-li zdražovací balíček chce řešit tragické deficity státu zvýšením DPH, ořezáním paušálů pro autorské honoráře, ale například nikoli pro mnohamilionové faktury advokátů a poradců, zrušením slevy na dani pro pracující důchodce, zavedením nízkého druhého pásma zdanění až na příjmy od 48násobku průměrné mzdy, ořezáním příspěvku na bydlení a dalších dávek, které znovu podtrhnou, sníží poptávku a zesílí cyklický vliv státního rozpočtu. To je pravý opak toho, k čemu je země vyzývána.

Mezinárodní měnový fond v pravidelných Světových ekonomických výhledech, World Economic Outlook, naléhavě doporučuje, aby se pozornost soustředila na řešení strukturálních schodků a cyklická složka se ponechala automatickým stabilizátorům. Klíčovým úkolem v hrozící krizi je potřeba obnovit hospodářský růst. Je to sice něco jiného, nežli Mezinárodní měnový fond říkal donedávna, ale lepší později nežli nikdy.

Tato debata u nás občas zazní také, ale dost naplano. Řada institucí, jako Ministerstvo financí nebo Česká národní banka, najdeme to třeba i v její zprávě o inflaci, nabízí pro výpočty strukturální a cyklické složky různé modely. Porovnávají trendy a mezery ve výkonu a podobné abstraktní veličiny, které popravdě závisejí hlavně na tom, co se dá do modelu na začátku.

Za užitečnější považuji jiný pohled. Strukturálním schodkem je ta jeho část, kterou mohou ovlivnit reformy nebo účinnější politiky či výkon státní správy. Náprava takových strukturálních schodků je dvojnásobně efektivní tím, že vytvářejí podmínky pro hospodářský růst, jak se to třeba dařilo v letech 2005 a 2006.

Kde všude jsou v Česku utopeny peníze špatnou politikou, nefunkční státní správou nebo principiálně chybnými reformami? Upozorním na ty nejzávažnější případy, abych nasměroval pozornost produktivním směrem.

Především je to neschopnost vlády zajistit řádný výběr daní, zejména daně z přidané hodnoty. Podle představitelů Svazu obchodu a cestovního ruchu platí DPH jen asi 30 % malých a středních obchodníků. Velká část české ekonomiky působí v podbízivém vládním režimu, kdy se daně platí jen dobrovolně. Skutečnost, že státní správa nemá síly ani vůli prosazovat v této oblasti zákony, je patrná také z výpadků dalších daní a odvodů, ale zejména v průběhu metanolové aféry, ve které zemřelo už 30 osob a jejíž konec je v nedohlednu.

Stát, dámy a pánové, který nedokáže vybírat daně, je státem v rozkladu!

Policie má ruce svázané nedostatkem peněz a špatným nastavením zákonů, což jí neumožňuje zabránit miliardovým podvodům tím, že je bude vyšetřovat s využitím všech prostředků už ve stadiu příprav trestného činu. Místo toho platí od roku 2010 v novém trestním řádu zásada důrazně prosazovaná Markem Bendou a Jiřím Pospíšilem z ODS, že samotná příprava trestného činu trestná není. Podle této logiky pokud zloděje nechytanou, je všechno v pořádku. Pokud ho chytanou a lup vrátí, škoda nevznikla a je zase všechno v pořádku a jede se dál močálem kalným. Jde zřejmě o to, aby byl viník včas varován, když se zjistí, že by se na něho a na něco mohlo přijít. Je to zřetelná podpora korupce. Kdo si platí zjedy na finančních úřadech, policii, u státních zástupců, kteří by o věci rozhodovali, má klid. V nejhorším mu poradí, jak cuknout, nebo kde uhradit rozdíl. Kdo ovšem zjedům nezaplatí, ten na to doplatí.

Velký strukturální problém představuje chybné nastavení daní z příjmů zejména pro nejvyšší příjmové skupiny a podniky s velkou tržní silou. Není pravda, že všechny osoby s vyššími příjmy z principu odmítají progresivní zdanění. Zaznamenali jsme v poslední době výzvy multimilionářů, či dokonce miliardářů v Německu, Francii nebo ve Spojených státech, že chtějí být solidární se zbytkem společnosti, tedy se zdcující částí společnosti, alespoň v těžších letech platit podstatně víc daní. Jen nechtějí být v situaci, že daně platí jen někdo a oni jsou za hlupáky. Špatné nastavení daní pro organizace s velkou tržní silou ukazuje vývoj výnosového účtu platební bilance, kdy každoročně odcházejí na dividendách a úrocích stamiliardy korun do zahraničí a prudce klesá míra reinvestovaného kapitálu. Zdá se, že republika je považována za dojnou krávu s vemeny naplněnými penězi, které je možné podle libosti odsát. Každý rád využije neomezených možností vyvádět peníze ven v prostředí extrémně nízkých a nefunkčních daní, ale od reinvestic jej důrazně odrazuje například už fakt, že vláda ještě devět týdnů před koncem roku neví, jaká bude sazba DPH, a stará se jen o to, aby byla jiná než loni. Jiná bude určitě.

Rád bych se zastavil u dividend. Již jsem tento údaj v posledních dvou dnech uvedl dvakrát. Především bych chtěl říci, že za posledních pět let v letech 2007–11 oteklo takto z republiky 1,34 bilionu korun. V roce 2007 to bylo 270 miliard korun, 2008 – 289 miliard korun, 2009, tedy ve vrcholu krize, to bylo 250 miliard korun, 2010 – 258 miliard korun a 2011 – 272 miliard korun. Jen tak pro zajímavost, v roce 2005 to bylo 156 miliard korun, tedy v době, kdy byly růsty kolem 6 %. Takže nechápu v tomto směru, proč vláda neuvažuje například o zavedení druhého či třetího daňového pásma u korporátní daně, proč se brání návratu daně z dividend. Tady se jedná o desítky miliard korun, které by mohly zůstat v zemi a nezůstávají.

Určitě je značnou součástí strukturálního schodku korupce a manipulace s veřejnými zakázkami. Upozorňuje na nás na to také rozhodnutí Evropské komise o korekcích v evropských operačních programech Doprava a Životní prostředí. Zatím nemáme žádný rozbor toho, jak tato zneužití evropských fondů na Ministerstvu financí nebo i jinde procházela, natož aby tam někdo převzal odpovědnost za nefunkční audit. Vzniká riziko, že ani nová pravidla auditu na tom nic nezmění. O další evropské fondy přijdeme neschopností vlády vůbec čerpat z přidělených evropských fondů.

Největší strukturální problémy mají ovšem podobu špatných reforem, které zvyšují zadlužení, i když jsou zamýšleny opačně. Zvýšení sazby DPH snížilo výnos této daně jakoby paradoxně. Paradoxně ovšem jen pro ty, kdo netuší nic o jevu zvaném cenová pružnost, že při růstu cen zboží klesá poptávka po něm. Penzijní reforma vypadá jako ze špatného opileckého snu. Zájem veřejnosti je mizivý. Rizika investic obrovská ve srovnání s výnosem, který bude jen v lepším případě nepatrný až žádný. Žádná udržitelnost systému se konat nebude, kromě ovšem bilancí některých finančních korporací, resp. jejich soukromých penzijních fondů. Technické zajištění žádné. Riziko chaosu obrovské. Vizitku tvůrcům pak dává chyba v zapracování podmínek pro účast kategorie osob samostatně výdělečně činných, která může připravit průběžný systém i o ty mizivé prostředky, které tam tato skupina plátců zatím posílá. Živnostníci si prostě nebudou platit na důchod. Kolik dalších takových chyb je tam ještě ukryto? Nevíme.

Náprava všech těchto zdrojů strukturálních ztrát je možná, ale s jednou podmínkou – musí to dělat už někdo jiný nežli současná vláda a musí to dělat doopravdy. Ne jen reformy předstírat a sledovat spíše vytváření penězovodů a privatizačních příležitostí za ceny příznivé pro spřátelené firmy. Nelze navrhnout nic jiného, než rozpočtový, spíš zdražovací, drahotní balíček vrátit k novému projednání. Vláda by měla převzít zodpovědnost za totální neschopnost spravovat české veřejné finance a odstoupit a otevřít cestu k předčasným volbám. Zdá se ostatně, že právě dnes vláda nakročila cestu tímto směrem.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Šincl, připraví se pan poslanec Doktor.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, balíček rozpočtových opatření, kterým předkladatel chce údajně dosáhnout v následujících letech konsolidace veřejných rozpočtů, se nám tu vrací jako bumerang – opět a zase. Jak již jsem v prvním čtení uvedl, tak zcela identický návrh, vrácený 5. 9. 2012, zde Poslanecká sněmovna odmítla. Pan premiér a pan ministr Kalousek se rozhodli, že tento takzvaný zdražovací balíček zde protlačí děj se co děj, i přesto, že ho nechce ani Poslanecká sněmovna ani Senát, a dokonce ani prezident.

Tento balíček obsahuje řadu různých opatření. Je to taková zvláštní směs, která obsahuje některé vcelku zajímavé návrhy, ale i body, které jsou jednoznačně špatné. Mimo jiné jde zejména o navýšení daně z přidané hodnoty a tzv. doplatek na bydlení. U daně z přidané hodnoty je situace zvlášť zajímavá. Je to z toho důvodu, protože zde existuje hned několik variant a nikdo neví, jak to vlastně dopadne. Nejistota, jaké daně budeme už za necelé tři měsíce platit, české ekonomice rozhodně neprospívá.

Ale pojďme k předloženému materiálu. Ten navrhuje další zvyšování takzvané sazby snížené, tak sazby základní bez toho, aniž by došlo k alespoň malému vyhodnocení dopadů předchozích úprav jak na vývoj veřejných financí, tak na vývoj a strukturu změn spotřeby obyvatelstva.

Také tempo zvyšování snížené sazby z přidané hodnoty zvláště v období ekonomické recese je dle mého názoru absolutně nepřiměřené a a sociální, neboť toto zvýšení určitě nebude dostatečně kompenzováno v nárůstu mezd, a povede proto k dalším zásadním změnám v objemu a struktuře koupěschopné poptávky obyvatelstva.

Jen pro ty, co to nevědí a jen se tváří, že to vědí, mi dovoluje připomenout, že mezi komodity s takzvanou sníženou sazbou daně z přidané hodnoty patří především potraviny, voda, léky a léčiva, knihy, noviny, zdravotnické potřeby, zboží pro užívání nemocnými, dětské sedačky, dětské pleny, úprava a rozvod vody, dodávky tepla atd. atd.

Také mi zde dovoluje připomenout, že takzvaná snížená sazba daně z přidané hodnoty se oproti roku 2007 zvýšila až trojnásobně, z 5 % na navrhovaných 15 %. Vyvolala tím enormní nárůst cen základních životních potřeb, a přesto toto neuvážené zvyšování zcela evidentně příliš nepřispělo ke zlepšení veřejných financí. Toto jasně ukazuje poslední zvýšení snížené sazby z 10 % na 14 %. K překvapení vlády a analytických expertů NERV se spotřebitelské ceny oproti očekávání výrazně zvýšily, avšak do státního rozpočtu z tohoto zvýšení nedoputovalo téměř nic.

Určitým signálem, že to není asi správná cesta, by mohlo být i to, že ná-

vrhem na další zvýšení snížené sazby DPH na 15 % přitom v Evropě takzvaně výrazně vybočujeme z řady. Například na potraviny je ve Velké Británii nulová procentní sazba snížená, v Lucembursku 3 %, ve Španělsku 4 %, v Polsku 5 %, v Belgii 6 %, v Itálii 10 %, na Slovensku 10 % a v Rakousku 10 %.

Je jasné, že celý komplex navrhovaných řešení je nevyvážený a výrazně nespravedlivý. Vládní koalice jen dál pokračuje v přenášení tíhy daňového břemene na středně- a nízkopříjmové skupiny obyvatelstva, především na rodiny s dětmi, důchodce, zaměstnance apod. Nic na tom nemůže změnit ani navrhovaná – ovšem jen na přechodnou dobu tří let – takzvaná solidární přírážka k dani z příjmu fyzických osob ve výši 7 %. To je naprostý výsměch.

Tento předložený návrh je dle mého názoru klíčový, protože negativně ovlivní životy deseti milionů obyvatel České republiky a negativně ovlivní hospodářský vývoj naší země v příštích letech. Z těchto důvodů jsem se rozhodl, že se pokusím tento návrh trochu vyspravit a odstranit z něj alespoň ty největší hlouposti. Proto jsem v rozpočtovém výboru, do kterého byl tento materiál přikázán, předložil dva pozměňující návrhy.

Mnou podaný první pozměňující návrh měl hlavní cíl – zachovat i po lednu 2013 dosavadní systém dvou sazeb daně z přidané hodnoty, a to v jejich současné výši, to je 20 % základní sazba a 14 % snížená sazba daně z přidané hodnoty, a současně zabránit účinnosti novely zákona číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, kde bylo rozhodnuto, že se sazby daně z přidané hodnoty od 1. ledna 2013 sjednotí na úrovni 17,5 %. Pokud nebude toto rozhodnutí změněno, tak dojde podle již schváleného zákona od příštího roku k dalšímu výraznému nárůstu cen základních životních potřeb, především potravin, léků, zdravotnických prostředků, vody, tepla a dalších komodit a služeb. Důsledky tohoto zvýšení, nastupujícího po čtyřprocentním zvýšení sazeb DPH v letošním roce, by byly pro životní úroveň obyvatelstva katastrofální.

Zdůrazňuji, že tento můj pozměňující návrh zohledňuje změnu zákona o dani z přidané hodnoty obsaženou ve sněmovním tisku 733, který Poslanecká sněmovna schválila dne 26. září 2012 ve třetím čtení. Pozměňující návrh zohledňuje rovněž úpravy v rozsahu zboží podléhajícího snížené sazbě DPH, které jsou obsaženy v předloženém vládním návrhu zákona, sněmovním tisku 801. V souvislosti s navrženou věcnou úpravou je současně vládní návrh zákona mým pozměňujícím návrhem opraven tak, aby odpovídal obvyklým legislativním zvyklostem vyjádřeným v legislativních pravidlech vlády, tj. aby bylo novelizováno platné znění zákona, a nikoliv jeho znění účinné.

Vedlejším cílem mého pozměňujícího návrhu bylo a stále je vyjít vstříc některým svým koaličním kolegům, kteří v poslední době velice často

mediálně vystupují a mají problém se zvyšováním daní, především se zvýšením sazeb DPH na 15 a 21 %. Velice mě mrzí, že mou snahu najít k nim cestu moji kolegové z koalice v rozpočtovém výboru nepochopili a zdrželi se v rozpočtovém výboru hlasování. Docela mě to překvapilo. Nicméně téměř identický návrh, který podal jeden z mých jiných kolegů, byl nakonec v rozpočtovém výboru přijat a je součástí usnesení rozpočtového výboru.

Dovolte mi v této souvislosti poznamenat, že je zajímavé, že tito moji vážení kolegové z koalice se zaklínají v letošním roce naprosto zřetelnou neúčinností vlivu zvýšení sazeb daně z přidané hodnoty na zvýšení příjmů veřejných rozpočtů, nicméně tento jejich svatý boj proti neúčinnému zvyšování daně z přidané hodnoty má malý problém. Oni sami totiž se svými koaličními kolegy na konci minulého roku pod stejným praporem zachrany veřejných financí v Parlamentu prosadili již zmiňovanou sjednocenou sazbu daně z přidané hodnoty na výši 17,5 %. No, a tato sjednocená sazba daně z přidané hodnoty by pro státní rozpočet paradoxně znamenala další pokles příjmů, v realistické variantě až o 20 mld. korun. Bude tedy zajímavé se dozvědět, zda část poslanců ODS, která odmítá jakékoli zvyšování sazeb daně z přidané hodnoty pro rok 2013, je také proti sjednocené dani z přidané hodnoty a podpoří mnou avizovaný pozměňující návrh, nebo návrh finančního výboru, který toto řeší. Uvidíme, jaká je pravda. Zlé jazyky totiž tvrdí, že takzvaní rebelující poslanci skrývají za takzvaným odporem proti zvyšování daně z přidané hodnoty své jiné cíle. Těmi jsou především úpravy v oblasti daně z příjmu fyzických osob, především takzvaný již zmiňovaný solidární příspěvek a určité omezení výdajových paušálů OSVČ, nebo odstranění jedné konkrétní osoby z její funkce. Proti tomu poslednímu nic nemám, v tom jim dokonce fandím. Už aby to bylo!

V již zmiňovaném balíčku zůstal také návrh zrušit klíčovou sociální dávku, takzvaný příspěvek na bydlení, a současně také dávku v hmotné nouzi, doplatek na bydlení. Tento škrť se dotkne přibližně 170 tis. občanů České republiky, kterým tato nepromyšlená redukce státního příspěvku výrazně zkomplikuje život. Jde především o chudší rodiny s malými dětmi, o lidi nemocné a hendikepované a o seniory. Příjmy těchto kategorií se nepohybují příliš vysoko nad hranicí bída. Je smutné, že odstupující ministr Jaromír Drábek tento zcela zásadní návrh ve Sněmovně nijak nekomentoval, nezdůvodnil a neuvedl jeden jediný argument pro schválení tohoto návrhu.

Podle analýzy Sdružení nájemníků České republiky může plánované zpřísnění pravidel pro poskytnutí příspěvku na bydlení až zdvojnásobit počet chudých domácností ze současných 10 % na 20 %. V protikladu k vývoji v evropských zemích se hranice nároku na pomoc domácnostem s vysokými náklady na bydlení v porovnání k příjmům neúměrně zvyšuje z

dnešních 30 % na 50 %. Například rodiny, které dostávají dávky v hmotné nouzi, mohou měsíčně přijít až o 2 000 korun.

Velmi zranitelnou skupinou budou osaměle žijící senioři. Z již uvedené analýzy Sdružení nájemníků České republiky pro města nad 100 000 obyvatel vyplývá, že příspěvek na bydlení pro osaměle žijícího seniora s průměrným starobním důchodem 10 740 klesne ze současných 2 394 korun na částku 246 korun. To znamená o téměř 90 %. Pro města s 50 000 až 100 000 obyvateli vyplývá, že příspěvek na bydlení pro osaměle žijícího seniora s průměrným starobním důchodem 10 740 klesne ze současných 2130 na nulu. To znamená o 100 %.

Zatímco na této dávce státní rozpočet plánuje ušetřit částku 1,4 miliardy korun ročně, celá řada skrytých nákladů, jak finančních, tak společenských, vznikne zejména obcím, ale i státnímu rozpočtu. Jde o náklady na výstavbu dotovaných sociálních bydlení, přestože bytů je dostatek. Dojde k nárůstu bezdomovectví a s tím spojené odbírání dětí do ústavní či pěstounské péče. Dojde k nárůstu počtu rodin bydlících na ubytovnách, které jsou z hlediska finanční podpory ze státního rozpočtu mnohem nákladnější než podpora nájemního bydlení. A naposledy, dojde k posílení nežádoucích procesů sociálního vyloučení, stěhování osamělých seniorů z nájemních bytů do domovů pro seniory a další.

Z těchto důvodů jsem v rozpočtovém výboru předložil pozměňující návrh, jehož podstatou je vypustit – opakuji vypustit – z návrhu tisku číslo 801 celou část návrhu týkající se této oblasti. Tento pozměňující návrh byl rovněž rozpočtovým výborem přijat a je součástí usnesení rozpočtového výboru.

Pro případ, že by snad někomu vadilo, že doporučení rozpočtového výboru obsahuje usnesení týkající se snížení DPH a dávek na bydlení a měl by s tím problém při hlasování, protože to například obsahuje oboje, avizuji tímto podání samostatných pozměňujících návrhů, které předložím v podrobné rozpravě v rámci podaných pozměňujících návrhů. Pro úplné pochopení, jde o pozměňující návrh, jehož cílem je zachovat i po prvním lednu 2013 dosavadní systém dvou sazeb DPH, a to v její současné výši, to je 20 % základní sazba a 14 % snížená sazba DPH, a současně zabránit účinnosti novely zákona číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, kde bylo rozhodnuto, že se sazby DPH od 1. ledna 2013 sjednotí na úrovni 17,5 %. U pozměňujícího návrhu, jehož podstatou, u toho druhého, je vypustit z návrhu tisku číslo 801 celou část návrhu týkající se oblasti doplatku na bydlení, dávek na bydlení.

Závěrem mého vystoupení v obecné rozpravě mi prosím dovolu se s vámi podělit o názor mnoha zoufalých malopříjmových rodin a seniorů, se kterými jsem se setkal v dlouhých frontách na úřadu práce. Cítuji: V současné době se snažíme učit Romy našemu životu. Od ledna 2013 se

budeme my – myšleno důchodci a malopříjmové skupiny obyvatel – učit od Romů, jak žít v chudobě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Doktor, připraví se pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážený pane předsedo vlády, dámy a pánové. Je, připouštím, trochu zvláštní sledovat atmosféru projednávání věci, která ovlivňuje politickou stabilitu, respektive nestabilitu v této zemi, a vzhledem k tomu, že už při projednávání návrhu státního rozpočtu na rok 2013 bylo uvedeno, že tento dokument a návrh státního rozpočtu jsou z hlediska kvalitativního i nominálního spojenými nádobami, je to o to zvláštnější, že debata zatím nevede k předkládání návrhů a k definici jevů, které by mohly být základem nějaké dohody, kvalitativní dohody, která by se mohla stát základem pro sestavení a projednání rozpočtu na rok 2013. Jinými slovy, čím déle tato debata a hlasování o daních a takzvaném daňovém balíčku bude odkládána, o to déle bude trvat nejistota a případné riziko rozpočtového provizoria na rok 2013. A já sám za sebe říkám, považuji-li něco za žádoucí, tak spíše akceleraci než odkládání závěrečného rozhodování. Já sám chci ve svém příspěvku nastínit prostor, kde cítím možnou dohodu a možný kompromis, jakkoli některé věci, které jsem uvedl i v minulosti, pro mě zůstávají nadále limitní a nepřekročitelné a ty ve svém projevu zvýrazním.

Myslím, že vláda a Poslanecká sněmovna, která plní i v této věci vůči vládě kontrolní funkci, musí hledat prostor pro kompromis ve třech oblastech. Maximalizace úspor ve výdajích státu, a to nejen pro rok 2013. Zdůrazňuji: ještě další a vyšší úspory než ty, které byly provedeny. A vláda ví velmi dobře, že tento manévr bude muset podstoupit tak či onak, ať už bude daňový balíček schválen v jakékoliv podobě. Za druhé, maximalizace výnosů státu. Zdůrazňuji: nedaňových, ale i daňových výnosů státu. A za třetí, a to je ten můj limit, který opakuji, odstranění naprosto nežádoucích a neodůvodnitelných výjimek pro daň z příjmu z prodeje majetku restitučního projektu církvi.

K prvně uvedenému, tedy k potřebě hledání dalších kapacit v oblasti výdajů, respektive úspor na výdajové stránce rozpočtu roku 2013. Realie fiskálního období roku 2012, letošního roku, jsou stejně plovoucím a stále se proměňujícím prostorem a bude takový i příští rok. Bez ohledu na to, že by byl balíček schválen v podobě, která je navržena, tedy v nezměněné podobě, a my víme, že toto nebude, bude muset hledat vláda úspory v intervalu 10 až 15 miliard korun, a bude-li balíček korigován, zůstane tento interval nezměněný. Já znovu a znovu opakuji, že korekce daňového

balíčku, tedy změna toho záběru, který chtěla vláda učinit ve smyslu zvýšení daní a zvýšení daňového břemene, jakkoli teoretického, nemusí nutně znamenat výpadky na straně příjmů státního rozpočtu, neb zvyšování daní v době, kdy je ekonomika v období stagnace, nepřináší vyšší výběr daní.

Skutečné příjmy letošního roku jsou daleko nižší než ty rozpočtem plánované. V tuto chvíli chybí v rozpočtu 2012 zhruba 20 miliard korun, a nebýt výnosu nové daně z loterií, mimochodem také nominálně nižší, než bylo plánováno, a dobrého příjmu z daně z příjmu právnických osob, byly by dokonce reálné výnosy roku 2012 nižší než výnosy roku 2011.

Zdůrazňuji, že svět kolem nás se nehrouť. Cena dluhopisů, cena nástrojů, kterými stát, Česká republika, financuje své potřeby, svůj dluh, je historicky na nejnižší úrovni. Česká republika jako dlužník tedy svému okolí vysílá signály důvěryhodné a nemusí se bát toho, že bude-li pokračovat v trajektorii v duchu té cesty, kterou mluví k okolnímu světu, bude vnímáno takové rozhodování jako neakceptovatelné riziko, a nemusí se bát ani rizika, že obsluha jejich dluhu, cena dluhopisů, za které je umístěna na trzích, nějak dramaticky stoupne.

Já sám jsem doufal, že subjekty, které nesou koaliční odpovědnost, si vyloží volební výsledky spíše tím správnějším způsobem, a dosavadní reakce tomu tedy spíše nenapovídají. Proto cítím povinnost definovat možnou úpravu balíčku, který představila vláda a který je opakovaně projednáván v Poslanecké sněmovně, a sice tímto směrem.

Považuji za naprosto správný trend, který naznačil předseda vlády na jednání poslaneckého klubu ODS jako trend kvalitativně správný. Já sám považuji za maximální a řekl bych dostatečné, byla-li by zvýšena daň z přidané hodnoty v té dolní sazbě ze 14 na 15 % a nebylo přijato nic navíc. S ohledem na to, že takový manévr povede vládu ke kombinaci, důsledné kombinaci ještě vyšších úspor, než zatím byly provedeny, cítím tento kompromis jako morálně i věcně akceptovatelný, neb středoprává vláda bude daleko více šetřit na svých výdajích, než by sahala do kapes daňových poplatníků.

Stát má ale i jinou možnost – a tu já tedy zdůrazňuji a považuji za prvořadou – jak zvýšit a maximalizovat výnosy státu.

Za prvé. Byla přijata změna zákona o povinném úrazovém pojištění a vyvíte, že stát má díky této změně zákona 450 milionů korun nových výnosů.

Za druhé. Stát musí zvýšit schopnost vybírat daně při existujících, zdůrazňuji nezměněné daňové zátěži a postihnout neplatiče a únikáře, nikoliv ty, kteří daně platí. Stát musí zajistit jednotný výklad daňových zákonů. Opak působí škody všem, jak státu, tedy správce daně, tak daňovým subjektům.

Stát musí přezkoumat a zvýšit efektivitu správy a výběru daní, poplatků, a zdůrazňuji, včetně mýtného systému. Stejně jako byla snížena reže

správce úrazového pojištění, musí být revidována a přezkoumána i reže správce mýtného systému České republiky.

Stát musí zvýšit příjmy plynoucí z prodeje majetku Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Nevidím žádný důvod pro několikaleté skladování a přemítání, jak naložit s aktivy, která mají dávno sloužit v reálné ekonomice s reálnými, tedy trhem ověřenými výnosy. Dosavadní praxe je naprosto neuspokojitelná a věřím a troufám si říct, že můj odhad je velmi reálný, že při troše snahy je tento úřad schopen umístit do ekonomiky aktiva v objemu jedné miliardy korun, která se mohou stát výnosem státního rozpočtu, resp. soustavy veřejných rozpočtů České republiky.

Za další. Stát musí zvýšit svou efektivitu při správě aktiv jako celku, ale i závazků. Jako příklad uvádím kontrast mezi aktivy, resp. mezi aktuální cenou peněz trhu a cenou peněz dluhopisového programu domácnostem, který je vydáván v režii a aranžmá Ministerstva financí jako tzv. vánoční dárek. Odkazuji prosím na aktuální, naprosto do nebe volající rozdíl mezi aktuální cenou pětiletých, resp. dluhopisů České republiky a cenou dluhopisového programu domácnostem. Prosím, ověřte si každý, jak dramaticky se liší cena těchto nástrojů ve srovnání tržní nástroje a nástroje vydávané státem.

A za třetí ke zmíněné věci týkající se výjimky daně z příjmu z prodeje tzv. restitučního projektu církvi. Pro osvobození církvi od břemene daně z příjmu, zdůrazňuji břemene daně z příjmu, z prodeje majetku neexistuje žádné morální ani věcné opodstatnění. Odkaz na podobný institut projektu restitucí fyzickým osobám je naprosto irrelevantní. Majetek je církvím vydáván v kontextu jejich odvolky od státu, tedy v horizontu dlouhodobého projektu. Církev jako právnické osoby i z hlediska účtování a daňového jsou úplně jiným subjektem ekonomiky, než byly fyzické osoby, přičemž zdůrazňuji, že restituce majetku fyzickým osobám byly vždy podmíněny skutečným vlastnictvím, skutečnou schopností té oprávněné osoby doložit, že je jí vydáván majetek, který historicky vlastnila. Velmi dobře víme, všichni velmi dobře víme, že v případě restitučního projektu tomu tak není. Bude velmi často vydáván majetek, který byl v různé formě v pronájmu, v podpronájmu, v pachtu, a neexistuje tedy žádné morální – opakuji – morální a věcné zdůvodnění pro to, aby byly církve jako právnické osoby osvobozeny od břemene daně z příjmu z případného prodeje takto vydaného majetku. Pro mě osobně je toto limit, nepřekonatelný limit pro to, a-bych zvedl ruku pro jakýkoliv, byť minimální návrh na zvýšení daní v České republice, protože není možné, aby byly zvyšovány daně lidem, resp. daňovým poplatníkům v České republice a platila tato naprosto neodůvodnitelná a nemorální výjimka v oblasti daně z příjmu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Babák, připraví se pan poslanec Šťastný.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, torzo vlády, dámy a pánové, rád bych se vyjádřil ke sněmovnímu tisku číslo 801, to znamená k tzv. stabilizačnímu balíčku. O tomto stabilizačním balíčku, který tady byl již jednou, padlo myslím si mnohé. Proto nebudu Sněmovnu zatěžovat důvody a nějakými čísly, proč jsme se rozhodli podat pozměňovací návrhy. Budu se snažit pouze technicky vysvětlit, co nás k tomu vedlo a proč jich bude více. Doufejme, že tím Sněmovně v uvozovkách nezatočíme hlavu, nicméně chceme tím eliminovat riziko toho, že bude platit od nového roku 17,5procentní sazba DPH, dále 15procentní a 21procentní sazba DPH, což samozřejmě jsme již několikrát říkali, že je to absolutní ekonomická – omlouvám se za ten výraz – hloupost, a dále bychom chtěli eliminovat i riziko, že bude zrušena tzv. solidární čili milionářská daň.

Jak jistě víte, a moji předřečníci to tady již říkali, přes rozpočtový výbor prošel náš pozměňovací návrh, který zachovává sazby 14 a 20 % od Nového roku, a dále prošel přes rozpočtový výbor též poplatek za sociální bydlení, takže doufejme, že tento pozměňovací návrh, který pravděpodobně se bude hlasovat jako první, projde i plénem Sněmovny, a v tom případě není důvod, proč bychom my jako za Věci veřejné hlasovali proti vládnímu konsolidačnímu balíčku. Každopádně pokud tento pozměňovací návrh neprojde, což bohužel se může také stát, tak máme v záloze ještě další pozměňovací návrhy.

Jeden z těch pozměňovacích návrhů je opět zachování sazeb daně z přidané hodnoty ve výši 14, respektive 20 %, a ten je oproštěný od všech ostatních změn, tzn. čistě pouze jde o zachování těchto dvou sazeb. To znamená, pokud by neprošel pozměňovací návrh z rozpočtového výboru, který má v sobě též zachování příspěvku na sociální bydlení, tak z tohoto důvodu podáváme další pozměňovací návrh, který zachovává sazby 14 a 20 %.

Dále vzhledem k tomu, že v systému je načtený pozměňovací návrh od kolegů z Občanské demokratické strany, který samozřejmě velice logicky též zachovává sazby 14 a 20 %, ale dále taktéž ruší tzv. solidární daň, která jde proti programu Věcí veřejných, což je v podstatě druhé daňové pásmo, tzv. daňová progresse, tak jsem si dovolil načíst do systému další pozměňovací návrh, který zavádí tuto progresi, to znamená zavádí tzv. solidární daň, a to ve výši 23 %, čili o 8 % více, než je základní sazba daně z přidané hodnoty.

Další věc, o které si myslím, že Věci veřejné mají jako jednu z vlajkových lodí, je snížení sazby spotřební daně na naftu. Tudíž jsme využili druhého

čtení vládního návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů, sněmovní tisk 801, a načetli jsme též pozměňovací návrh, který snižuje sazbu daně spotřební na naftu o dvě koruny.

Čili tyto tři pozměňovací návrhy, k těm se ještě přihlásím v další rozpravě.

A poslední pozměňovací návrh je pouze legislativně technický. Ten v podstatě bude hlasovatelný pouze v případě, pokud projde pozměňovací návrh z rozpočtového výboru, který upravuje tento pozměňovací návrh tak, aby byl v pořádku, co se týče legislativně technických parametrů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Zatím posledním přihlášeným je pan poslanec Šťastný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji, abych se stručně vyjádřil k tomuto návrhu pohledem člověka, který trpělivě od března či dubna tohoto roku, tedy více než šest měsíců, se snaží prosazovat názor, že přijetí solidární přírážky, tedy jinak nesprávně nazývaného opatření jako milionářská daň, by bylo v příkrém rozporu se všemi dosavadními idejemi, vizemi a programovými dokumenty nejen Občanské demokratické strany, ale i naší liberálně konzervativní vlády. Jsem přesvědčený, že přijetí tohoto opatření, tedy solidární přírážky, by bylo historickým průlomem dosud nedotknutelného a pravicovými vládami dosud odmítaného. Jsem přesvědčený, že dočasnost opatření nehraje roli. Jde o samotné připuštění a jde taktéž o okruh osob, kterých by se takové opatření dotýkalo. I když je nemalý, skutečně nehraje roli. Jde o samou ideovou podstatu návrhu.

Jsem také hluboce přesvědčen, že dlouhodobým a trvalým přijetím solidární přírážky do našeho daňového systému by došlo k přistoupení na dosavadní opakované návrhy a programové cíle levice, které tedy jak Občanská demokratická strana, tak i předchozí vlády námi vedené vždy bez milosti likvidovaly, a to skutečně i v různých koaličních uspořádáních. Jsem tedy přesvědčen, že politikou a ideovou akceptací tohoto průlomu bychom v naší vládě udělali zásadní a neodčinitelnou chybu.

Dovolte mi velmi stručně shrnout několik hlavních argumentů, praktických důsledků, které by zavedení solidární přírážky, tedy zavedení druhé sazby daně z příjmů pro osoby s vyšším příjmem, než je stanoven, přinesly.

Za prvé by zavedení solidární přírážky v kombinaci se zastropováním výdajových paušálů zasáhlo řadu aktivních profesí, u nichž pokládám za povinnost, aby je naše pravicová vláda pod vedením občanských demokratů podporovala. Nejvíce jde o osoby samostatně výdělečně činné

neřemeslných činností, tedy poradce, obchodní zástupce, programátory, realitní makléře a další. Dále se jedná o lékaře, právníky, auditory, finanční a daňové poradce, architekty, projektanty a další. Také by postihla úspěšné zaměstnance, čili manažery a členy statutárních orgánů společností. A konečně i vlastníky i realit, které tito dále pronajímají, zejména majitele činžovních domů. Protože podíváte-li se ve vašem jakémkoliv větším městě a uvidíte-li činžovní dům, který má více než čtyři pater, a ta jednotlivá patra jsou pronajímána jako byty, a připočtete-li k tomu u majitele domu pronájem nebytových prostor v přízemí toho domu, lze předpokládat, že takový pronájem i při zachování regulovaného nájemného ve velkých městech by vedl majitele k nutnosti aplikovat ve svém daňovém přiznání právě princip solidární přírážky.

Za druhé chci říci, že zavedení solidární přírážky a zastropování výdajových paušálů by vedlo k daňové optimalizaci poplatníků, která podle mého názoru – myslím, že i všichni s tím musíme souhlasit – plánované výnosy sníží, nikoliv zvýší. Solidární přírážka by také silně motivovala manažery s vyššími příjmy zdanit svoje příjmy jako osoby samostatně výdělečně činné, a nikoliv jako zaměstnance. Zatímco jako zaměstnanec by zmíněný manažer zdanil svůj hrubý výdělek, jako osoba samostatně výdělečně činná si navíc může odečíst příslušný paušál, kterým sníží daňový základ, z něhož se solidární přírážka spočítá. U manažerů, kteří jsou současně společníky společností nebo akcionáři akciových společností, by toto opatření mohlo vést k daňové optimalizaci společností a následně ke zdanění daní z kapitálového majetku namísto zdanění daní z příjmů, protože daň z kapitálového majetku samozřejmě by byla nižší, než je daň z příjmů, a pro akcionáře a společníky společností by proto bylo efektivnější využít tento způsob zdanění, což by samozřejmě opět vedlo k nižším výběrům.

Zastropování paušálů a komplikace jejich uplatnění v kombinaci s vyjmutím odpočtu odradí osoby samostatně výdělečně činné a pronajímatele nemovitostí od jejich využití, což by vedlo ke zvýšení jejich administrativních nákladů a daňové optimalizaci všeho druhu při pořizování výdajů. V neposlední řadě zavedení solidární přírážky u osob samostatně výdělečně činných a pronajímatelů nemovitostí vedoucích jednoduché účetnictví by vedlo k utlumení investic ze zdaněného příjmu, což by samozřejmě vedlo k nižší obnovitelnosti majetku a reprodukce majetku a reinvestice do vlastního majetku, a tedy zvelebování vlastní živnosti a vlastního majetku by bylo utlumené.

A nakonec zavedení solidární přírážky by vedlo k výraznému nárůstu šedé ekonomiky. Pokud by se projevilo v kombinaci se zvýšením DPH, definitivně by se mohla rozmoci platba na ruku bez dokladu a bez daně. U osob samostatně výdělečně činných dodávajících nepodnikajícím fyzic-

kým osobám služby a zboží by samozřejmě docházelo k daňové optimalizaci tím, že by se lidé snažili ušetřit na dani z přidané hodnoty tím, že budou platit hotově za služby a zboží na ruku, zatímco živnostníci by se snažili optimalizovat svůj příjem hotovostním příjmem bez dokladu.

Já bych chtěl nyní přechést tiskovou zprávu vlády České republiky, jedné z našich předchozích vlád, z 16. března 2009: „Koaliční kabinet v čele s ODS dnes odmítl návrhy poslanců sociální demokracie na podporu hospodářského růstu. Protikrizová opatření sociální demokracie počítají vedle šrotovného i se zvýšením daní lidem s hrubým příjmem nad 1,2 mil. korun ročně. Vláda konstatovala, že tento soubor opatření má nulový potenciál na zmírnění hospodářského útlumu. Bez ohledu na stanovisko vlády projedná normy Poslanecká sněmovna, protože jde o poslanecké návrhy.“ Takto se vláda v době, kdy já jsem zde byl poslancem v předchozím volebním období, vyjádřila k totožnému návrhu levice, tedy zavedení druhé sazby daně z příjmu.

Chci říci, že Občanská demokratická strana slíbila, že zachová lidem jednoduché a nízké daně. Slíbili jsme, že výrazně zjednodušíme a zpřehledníme daňové zákony, zachováme rovnou daň z příjmu. Slíbili jsme, že daně budou sloužit, nikoliv trestat např. úspěšné lékaře, IT specialisty a vysoce kvalifikované profese vysokou mírou zdanění. Také jsme slíbili, že současný systém rovné daně si zachová progresi pomocí vysokých daňových slev a výrazné zvýšení daní pro vysoce kvalifikované pracovní síly v podání levice bychom vždy odmítli, neboť by to mohlo vyvolat jejich odliv do zahraničí. V programovém prohlášení vlády se tato vláda zavázala, že nechce zvyšovat progresi daně z příjmu fyzických osob. Vláda slíbila, že eliminuje degeneraci u této daně nad stropy sociálních a zdravotních odvodů do roku 2012 v souvislosti s důchodovou reformou a novým zákonem o daních z příjmů.

V tomto ohledu je však potřeba připomenout, že jsme přijali zrušení tzv. superhrubé mzdy, tedy nástroje nebo opatření, které skutečně jistou míru degrese u vyšších příjmových skupin obyvatel zavedl. Toto opatření jsme schválili s účinností od 1. ledna 2015, přičemž lze očekávat na základě příslibu jednání špiček koalice, že by mohlo dojít ke zrušení superhrubé mzdy už od roku 2014. V tomto ohledu bych však pokládal za nepřijatelné, aby současně se zrušením superhrubé mzdy došlo k zachování solidární přírážky, protože v takovou chvíli bychom nehovořili o vyrovnání nebo přepořádání se s daňovou degenerací, ale skutečně bychom jako pravicová vláda zavedli regulérní daňovou progresi zavedením druhé daňové sazby.

V tomto ohledu chci uvítat příslib předsedy vlády i pozměňující návrh, který byl předložen v souvislosti s tímto daňovým balíčkem, který by umožnil zavést toto opatření pouze pro rok 2013. Navzdory tomu se chci pokusit přesvědčit tuto Sněmovnu, aby hlasovala pro nezavedení tohoto

opatření vůbec, a to z principiálních důvodů. Pokud však by na takovýto návrh Sněmovna nebyla ochotna přistoupit a nenašla se potřebná pravicová většina, pak za minimální možný kompromis pokládám právě omezenou časovou působnost takového opatření. K tomu směřuje i můj pozměňující návrh pod číslem 4225, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

A na závěr mi dovolu je jenom poslední poznámku. Já tento názor, takto odůvodněný, takto vyprofilovaný, říkám systematicky zhruba od dubna tohoto roku. Říkám ho bez ohledu na to, že bych věděl, zda bude kandidovat ten či onen představitel občanských demokratů na kongresu ODS. Říkal jsem ho šest měsíců bez toho, aniž bych jenom tušil, do jaké situace se naše vláda dostane v souvislosti s tímto daňovým balíčkem. Říkal jsem to bez ohledu na to, že by v této Sněmovně existoval jeden jediný hlas, který by se objevil veřejně proti těmto opatřením, protože v dubnu tohoto roku žádné takové hlasy dosud nezaznívaly a já jsem byl uvnitř občanských demokratů zcela ojedinělým elementem, který upozorňoval na to, že zavedení tzv. milionářské daně by vedlo k porušení principů pravicové politiky a liberálně konzervativní politiky občanských demokratů, na kterých vždy stavěla.

Proto bych chtěl zásadním způsobem odmítnout slova ministra financí Miroslava Kalouska, který spojuje tento názor a prosazování této principiální myšlenky, která by myslím měla být vlastní každému pravicovému politikovi, s jakýmikoli mocenskými či jinými zájmy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nyní se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Babák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, doufejme, že se vlezu do dvou minut. Chtěl bych krátce reagovat na svého předřečníka.

Padlo tady mnoho, s čím nemůžu souhlasit. Vzhledem k časové tísni si vyberu pouze to, že solidární daň, a je to pravda, v tuto chvíli nahrazuje tzv. daňovou degresi a v tuto chvíli srovnává podmínky tak, jak je v balíčku nachystána. To znamená, že pokud by solidární daň nebyla a pokud by stav byl legislativně stejný, jako je dnes, tak v podstatě je to nespravedlivé vůči těm, kteří vydělají méně než zhruba těch 100 tis. měsíčně. A věřte, z praxe mám vypočítáno, a dělá se to běžně, tzv. manažerské platy, že když zdaňujete zhruba nad 7 mil. korun ročně, tak vám daňová kvóta klesá takovým způsobem, že se vyplatí zaměstnat se ve své firmě a dát si manažerský plat. Například u 20 mil. je tato daňová kvóta kolem 17,5 % včetně sociálního a zdravotního, což představuje dle mého názoru velký úbytek z rozpočtu a též to představuje to, že máme absolutně uměle vytvořenou tzv.

průměrnou mzdu, která samozřejmě je tím pádem daleko nižší. To znamená, opravdu zavedení solidární daně díky tomu zastropení sociálního pojištění je srovnání podmínek mezi nízko- a vysokopříjmovými.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Paggio. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, děkuji vám. Dámy a pánové, já jsem také chtěl protestovat proti tomu nepřesnému a mylnému označení milionářská daň. Žádná milionářská daň se nezavádí. Bohužel, bohužel, tento mylný koncept přejala i česká média, a tak se dočítáme v článcích o tom, že chceme zavádět jakousi milionářskou daň. Je to nesmysl.

Pro příjmy nad 100 tis. korun nám efektivní zdanění klesá. Neděláme nic jiného, než že narovnáваме degresi. Narovnáваме daňovou degresi a je to správné. Je to rovné zdanění. My zavádíme rovnou daň pro všechny příjmové skupiny. I pro ty nízkopříjmové i pro ty vysokopříjmové bude stejné procento z jejich platu. Je to rovná daň. Milionářská daň neexistuje.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím jsme vyčerpali obecnou rozpravu. Nikdo už se nehlásí do obecné rozpravy, proto obecnou rozpravu končím. Vzhledem k tomu, že v obecné rozpravě nepadl žádný návrh, můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. V podrobné rozpravě jako první vystoupí pan zpravodaj, pan poslanec Suchánek. Připraví se pan poslanec Šincl.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl jako zpravodaj přihlásit ke třem pozměňujícím návrhům. Dva jsou legislativně technické, to je v systému umístěno pod číslem 4202 a 4226, a jeden kompromisní návrh, který jsem si osvojil, koaliční, předsedy ODS pana Petra Nečase, který je pod číslem 4203. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Šincl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Dovolte, abych se přihlásil i já k pozměňovacím návrhům, které jsou elektronicky podány a označeny pod sněmovními dokumenty 4198 a sněmovním dokumentem 4200. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Babák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Pane předsedající, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, chci se přihlásit k našim čtyřem pozměňovacím návrhům. První pozměňovací návrh je pod číslem 4228 a řeší technicko-legislativní nedostatky pozměňovacího návrhu, které jdou z rozpočtového výboru, čili zachování sazeb DPH 14 a 20 %. Druhý pozměňovací návrh je pod číslem 4230 a ten řeší zachování těchto dvou sazeb jako řekneme sólo návrh, očištění od všech ostatních pozměňovacích návrhů. Další pozměňovací návrh je pod číslem 4231, který snižuje sazbu spotřební daně na naftu, jak již jsem avizoval. A čtvrtý a poslední pozměňovací návrh pod číslem 4232 je pozměňovací návrh na tzv. znovuzavedení solidární daně, kdyby náhodou Občanské demokratické straně vyšel pozměňovací návrh, který ruší tuto solidární daň.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Boris Šťastný, připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Dámy a pánové, jak jsem anoncoval v rozpravě obecné, rád bych se přihlásil k pozměňujícímu návrhu pod číslem 4225. Tento obsahuje dva alternativní návrhy.

Alternativní návrh číslo 1 ruší bez náhrady solidární přírážku, u které samozřejmě já, jak předřečníci správně upozornili, také odmítám, aby byla nazývána milionářskou daní. Jen pro zajímavost, milionářská daň byla zavedena v historii naší země pouze jednou, a to v roce 1947, a šlo o daň z majetku. Toto je zavedení druhé sazby daně z příjmu.

Ve druhém alternativním návrhu, čili pod bodem 2, alternativní návrh II, se navrhuje, aby solidární přírážka byla zavedena pouze pro rok 2013, tedy aby skutečně zrušila nebo vynulovala zmiňovanou degresi pro vyšší příjmové skupiny a po zrušení tzv. superhrubé mzdy aby nedošlo k nárůstu nebo k zavedení progresu. Protože pokud by existovala vedle sebe jak superhrubá mzda, tak tato přírážka, resp. superhrubá mzda byla zrušena a solidární přírážka byla zavedena, došlo by k zavedení daňové progresu. Tento pozměňující návrh, alternativní, číslo II, je totožný s návrhem předloženým nebo osvojeným zpravodajem rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Helena Langšádlová. Připraví se pan poslanec Šnajdr.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já jsem se chtěla přihlásit k pozměňujícímu návrhu, který byl evidován jako sněmovní dokument číslo 4184 a řeší příspěvek na bydlení pro seniory. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní poslankyně. Prosím, aby se slova ujal pan poslanec Šnajdr. Připraví se paní poslankyně Kohoutová.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, pane předsedající. Rovněž já, jak jsem již v minulosti avizoval, jsem přesvědčen, že ekonomika, která směřuje spíše k recesi, jako je ta naše, poslední, co potřebuje ke svému vývoji a k otočení svého směřování spíše k růstové oblasti, tak je zvyšování daní. Z toho tedy vyplývá můj pozměňující návrh, ke kterému se hlásím. Je to pozměňující návrh pod sněmovním dokumentem 4233 a směřuje ke třem změnám v oblasti daní z příjmu fyzických osob, tedy směřuje k zachování stávající daně pro všechny osoby nezávisle na výši příjmů. To je bod číslo 1. Ta druhá se týká zachování daňových podmínek pro tzv. aktivní důchodce. A třetí, zachování stávajících slevových podmínek pro osoby podléhající zdanění podle § 7, tedy živnostníky. Čtvrté opatření v mém pozměňujícím návrhu se týká zachování sazeb daně z přidané hodnoty na úrovni roku 2012.

Možná poslední věc, kterou k tomu chci říct. Jsem přesvědčen, kromě těchto makroekonomických argumentů, že česká ekonomika v oblasti daní potřebuje především stabilitu, a nikoliv permanentní změnu všech položek, sazeb každého půl roku nebo každý rok. V tomto smyslu je veden můj pozměňující návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dosud poslední přihláška do podrobné rozpravy patří paní poslankyni Lence Kohoutové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je registrován pod číslem 4224 a který se týká sněmovního tisku 801, kde se navrhuje komplexní vypuštění úpravy příspěvku na náklady na bydlení z návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Již se nikdo nehlásí do podrobné rozpravy? Protože tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli si pan ministr, eventuálně pan zpravodaj si přeje závěrečná slova. Není tomu tak. Protože ani v podrobné rozpravě nepadl žádný návrh, končím druhé čtení tohoto návrhu. Současně vám mohu oznámit, že na

základě dohody poslaneckých klubů byl tento bod posledním projednávaným bodem dnešního jednacího dne.

S oznámením, že zítřejší jednání začíná v devět hodin dopoledne, dnešní jednací den končím.

(Jednání skončilo v 16.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. října 2012 v 9.04 hodin
Přítomno: 141 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám popřál dobré ráno.

Vážení kolegové, kolegyně, vážení členové vlády, zahajují jednací den 47. schůze, už tedy třetí jednací den. Vítám vás a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Pokud někdo potřebujete, požádejte o vydání náhradní karty.

Co se týče neúčastí, je jich tady řada, takže je přečtu. Pan poslanec Jiří Besser – zdravotní důvody, pan poslanec Zdeněk Bezečný, František Dědič, Michal Hašek, Pavel Hojda se omlouvá. Omlouvá se Kristýna Kočí, Patricie Kotalíková, Václav Koubík. Omlouvá se Jiří Krátký, Václav Kubata, Josef Novotný starší, Josef Novotný mladší, Ivan Ohlídal – ten se omlouvá nějak od 9 hodin 30 minut na zahraniční cestu. Pan místopředseda Jiří Oliva také se omlouvá mezi 12.30 až 13. hodinou. Paní poslankyně Vlasta Parkanová, Jaroslav Plachý, do 14 hodin se omlouvá Anna Putnová. Omlouvá se Adam Rykala. Omlouvá se Marta Semelová z dopoledního jednání. Omlouvá se Bohuslav Sobotka, Pavel Staněk, Bořivoj Šarapatka, Karel Šidlo. Omlouvá se Jaroslav Škárka. Omlouvá se Václav Šlajs, Jiří Šlégr – ten se omlouvá do 13. hodiny, to znamená pouze na dopolední jednání. Omlouvá se Boris Šťastný, Václav Votava. To je tedy z poslanců vše.

Mám tady i omluvy členů vlády. Z dopoledního jednání se omlouvá premiér Petr Nečas. Pak se omlouvá ministr Pavel Dobeš. Od 11. hodiny se omlouvá ministr Petr Fiala. Od 12. hodiny se kvůli zahraniční cestě omlouvá ministryně Alena Hanáková. Na zahraniční cestě je také ministr Tomáš Chalupa. Z odpoledního jednání se omlouvá Kamil Jankovský. Omlouvá se také z dnešního jednání Miroslav Kalousek. Omlouvá se také ministr Martin Kuba. Jan Kubice je na zahraniční cestě a mám tady také omluvu Karla Schwarzenberga. Tolik tedy členové vlády, což důležité také asi z hlediska interpelací, které nás čekají odpoledne.

Prosím, můžeme se soustředit na program dnešního jednání. Dnešní jednání bychom samozřejmě měli zahájit bodem 129 – Odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Jenom připomenu, že po jejich skončení v 11 hodin bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům. Zařazovali jsme pevně body 93, 26, 31 a 38. Pokud bychom to stihli všechno dopoledne probrat, pak bychom pokračovali body smlouvy, druhé a první čtení.

Odpoledne, což samozřejmě dobře víte, budeme projednávat bod 130 – Ústní interpelace. Takže vám všem ještě jednou připomenu, že nejpozději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a

v 11.30 tedy počítejte s tím, že proběhne losování ústních interpelací, které budou odpovědné.

Poslední informace, kterou bych tady rád sdělil, je, že v pátek 26. října Sněmovna zahájí jednání až v 10 hodin ráno vzhledem k tomu, že máme hlášeno jednání některých výborů. Opakuji, zítra začne jednání v 10 hodin ráno. Snad to všichni registrují.

Ještě mám jednu písemnou přihlášku k pořadu. Takže požádám pana poslance Ivana Ohlídala, který mě požádal, aby dostal slovo kvůli změně pořadu.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předstupuji před vás s prosbou o změnu pořadu této 47. schůze. Napřed tu změnu načtu, pak bych ji zdůvodnil.

Navrhují, aby bod číslo 16, sněmovní tisk 624, jedná se o zákon, který bude novelizovat zákon o podpoře výzkumu, vývoje a inovací, tento návrh podávají Ivan Ohlídál, Jan Chvojka, Stanislav Huml a další, a já navrhuji, aby byl tento bod přeložen na úterý příští týden, tzn. úterý 30. října, za již pevně zařazené body. Čili jedná se mi o pevné zařazení tohoto bodu za již zařazené pevné body v úterý 30. října. Pak si dovoluji zároveň požádat, aby potom třetí čtení tohoto zákona bylo umístěno jako pevný bod na pátek 2. listopadu za již jeden pevně zařazený bod.

Načtu ještě druhý návrh na změnu. Navrhují také přeložení bodu číslo 17. Jedná se o zákon o vysokých školách, navrhuji poslanci Anna Putnová, Petr Gazdík a další. Tento návrh se týká přeložení opět na úterý 30. října za již pevně zařazené body, tedy přesněji řečeno, pokud bude schváleno zařazení předcházejícího bodu 16, tak za něj. A rovněž navrhuji, aby třetí čtení tohoto zákona bylo zařazeno jako pevný bod za již zařazené pevné body na pátek 2. listopadu.

Nyní prosím zdůvodnění. Musím plnit funkci, která vyplývá z mého členství ve Stálé parlamentní delegaci OBSE, a za necelou půlhodinu musím odjet na monitorování voleb na Ukrajinu. V prvním případě, v bodě číslo 16, jsem předkladatelem, v druhém bodě, bodě číslo 17, jsem zpravodajem. Jedná se o velmi specifické body, navíc zákony, které jsou v nich obsaženy, jsou velmi důležité jak pro akademickou veřejnost v rámci vědeckého výzkumu, tak akademickou veřejnost v rámci vysokých škol. Proto bych vás poprosil o chválení této změny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já jenom teď řeknu, že paní poslankyni Putnové hned dám slovo, jenom ještě chci sdělit, že pan poslanec Rusnok má náhradní kartu číslo 9.

Prosím, máte slovo. Paní poslankyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré ráno. Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěla bych podpořit změnu programu, jak ji navrhl pan poslanec Ohlídál. Jedná se o to, že máme šanci v příštím týdnu projednat a schválit dva zákony, které se týkají jak vysokých škol, tak výzkumných institucí. S ohledem na to, že účinnost je navržena k 1. 1. 2013, je žádoucí, abychom tento program schválili. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já to shrnu. Zaznělo, abychom body 16 a 17, tedy výzkum a vysoké školy, zařadili pevně po pevně zařazených bodech v úterý 30. října druhá čtení a stejně tak potom pevně zařadili třetí čtení na pátek. Proti společnému hlasování o těchto bodech by někdo mohl mít námitku. To chápu. Pokud ji někdo podá, tak o nich budeme hlasovat zvlášť. Pokud nebude nikdo protestovat, hlasování spojím. Nezdá se mi, že by to někomu moc vadilo. Hlasovali bychom zároveň o druhém i třetím čtení, i když jsem si vědom, že by to mohlo být trochu zpochybněno. Zároveň, pokud by nikdo nic nenamítal, bych spojil hlasování o těch dvou bodech, to je 16 a 17. Ani tady nikdo neprotestuje, tak to tedy odhlasujeme zároveň.

Ještě jednou: body 16 a 17 zařadit pevně po pevně zařazených bodech v úterý 30. října a potom v pátek je zařadit pevně ve třetím čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 53, přihlášeno bylo 81, pro hlasovalo 69, proti 2, takže se to celé povedlo a my jsme ty dva body pevně zařadili tak, jak bylo žádáno. To byl jediný návrh na změnu pořadu schůze.

Můžeme se teď pustit do bodu

129.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První písemná interpelace je na ministra průmyslu a obchodu. Je to interpelace pana poslance Břetislava Petra ve věci zpracování státní energetické koncepce. Je to tisk 722.

Já jenom ještě sdělím, že bylo předloženo celkem 11 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni. Pro průběh interpelací opět připomenu, že platí § 112 odst. 6, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, tak se o odpovědi nekoná rozprava

a Sněmovna nezaujme stanovisko ani o interpelaci nejedná. Takže prosím všechny poslance, aby byli přítomni, když na ně přijde řada.

Můžeme přistoupit k první interpelaci, kterou jsem zmínil, pana poslance Břetislava Petra, na ministra průmyslu a obchodu. Požádal bych nejdříve pana poslance Břetislava Petra, aby zdůvodnil, proč žádal toto projednávání své písemné interpelace před plénem Sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Dobrý den, dámy a pánové. Dobrý den, pane ministře. Před jistým časem jsem vám zaslal písemnou interpelaci, která se týká postupu prací na státní energetické koncepci podle zákona 406/2000 Sb., kterou připravuje vámi vedené ministerstvo. Ve své písemné interpelaci jsem se snažil popsat celou řadu zásadních problémů, se kterými se státní energetická koncepce potýká po svém schválení, kdy její doporučení, která měla trvat po období minimálně 30 let, přestávají platit v okamžiku, kdy skončí vláda, která tuto koncepci připravila.

Státní energetická koncepce se zpracovává podle zákona o hospodaření s energií, kde o dokumentu, který má platit po dobu 30 let, jsou tři věty, které doslova říkají toto: „Státní energetickou koncepci zpracovává Ministerstvo průmyslu, schvaluje tuto koncepci vláda a ministerstvo má povinnost informovat vládu jednou za pět let o plnění této koncepce.“ Z toho vyplývá, že vláda za své funkční období prakticky o této koncepci nemusí být vůbec informována a mohou se dít věci, které prakticky s touto koncepcí jsou v diametrálním rozporu.

Tuto dikci je třeba hodnotit tak, že státní energetická koncepce už ze svého definování se potýká s celou řadou problémů a chaosem, který má výrazně negativní dopad do podnikatelského prostředí v jednom z rozhodujících odvětví hospodářství státu, a to v energetice. Jako názorný příklad uvádím diametrální rozdíly, které jsou v nazírání na státní energetickou koncepci, kdy Topolánkova vláda za ministrování pana Římana měla ve svém prohlášení, že za období této vlády nebude rozvíjena jaderná energetika, nebude rozvíjen jaderný výzkum apod. Jak diametrálně s tím souvisí rozhodnutí vašeho předchůdce, pane ministře, pana ministra Kocourka, který dva roky nato prohlásil: Limity nebudou v životě překročeny bez ohledu na to, že bychom neměli uhlí pro teplárny, a postavíme 18 reaktorů a celá energetika bude postavena na tom, že ji budeme vyrábět z jádra. Nabízí se tedy jisté srovnání s Kocourkovem, kdy hodiny ukazují čtyři, bijí šest a ve skutečnosti jsou dvě.

Chtěl bych se zeptat, co se od té doby na ministerstvu změnilo. Došlo k výměně ministra, ale lidé, kteří zpracovávali předcházející koncepcí, ať tu za ministra Římana, nebo tu za ministra Kocourka, i nadále jsou na ministerstvu, a když člověk s nimi na to téma hovořil, tak potvrdili, že to ne-

jsou jejich názory, ale že k tomu, co chtěl ministr Říman a ministr Kocourek, byli víceméně donuceni. Jednalo se vždy o naplnění požadavku ministra. Kdo nám zaručí, pane ministře, že nedojde ke stejným pochybením? Já bych rád věřil, že tomu tak nebude.

Dále, energetická koncepce je zpracovávána skoro v režimu utajení, bez výrazného vlivu a účasti ať už Sněmovny, anebo Senátu. Zdá se, že SEK je zpracována stejně jako papežské encykliky, kdy my, z Boží milosti, jsme ji vytvořili a dali veřejnosti na vědomí. Nemáte dojem, že obě komory Parlamentu by měly být o tomto dokumentu aspoň informovány? Já když jsem požadoval znění té, která se zpracovala za vás, tak mi ji nikdo nechtěl poskytnout. Je zajímavé, že některým iniciativám tyto informace byly v plném rozsahu podány.

Pane ministře, položil jsem vám několik zásadních otázek, které se týkaly pouze posouzení toho, zda legislativní základ, ze kterého vychází energetická koncepce, je dostačující. Vůbec jsem se nechtěl bavit o tom, co je v energetické koncepci, která byla zpracována za vašeho vládnutí na Ministerstvu průmyslu. Dotaz rovněž směřoval k tomu, jak se vaše ministerstvo dívá na koordinaci s Evropskou unií, kdy v Evropě jsou připravovány zákony, které mnohdy jsou v diametrálním rozporu s našimi koncepcemi a nebo politikami. Na tuto záležitost jste mi odpověděl tak, že nemáte připomínek, přičemž bych vám chtěl jenom připomenout vaše prohlášení, které i já jsem vysoce oceňoval, že bychom měli více dávat pozor, co Brusel pro nás připravuje a co nám může škodit.

První otázka, která směřovala ke konkrétnímu problému, se týkala toho, zda zmocnění, které zákon dává pro zpracování koncepce, jsou dostačující. Vaše odpověď, že pravidla pro zpracování SEKu, byť jsou pouze ve třech větech a měla by platit po období třiceti let, jsou dostačující, tak vám nějak ušlo, že vláda, která dokument schválila, ani jakákoli následující vláda nemá žádné zákonné možnosti, aby plnění koncepce vyžadovala, usměrňovala a z neplnění vyvozovala jakékoli závěry. Jak se zdá, pane ministře, tento stav vám vyhovuje. Jak jinak hodnotit stav, kdy v průběhu této vlády došlo k tak diametrálním změnám v energetické koncepci a programu? Já si myslím, že názory pana ministra Kocourka byly naprosto scestné, na druhé straně musím říci, že s tím, jak jste tyto názory přepracoval, souhlasím.

Rovněž s vámi nemohu souhlasit v odpovědi na další otázku, jaký je váš názor na možnou úpravu zákona, který definuje zpracování energetické koncepce. Z toho zákona vyplývá, že Parlament, tedy Sněmovna a Senát, nemá žádnou možnost ovlivnit zpracování této koncepce a nemá taky žádnou možnost a taky nárok, aby mu byly poskytovány nějaké informace. Jak je zřejmé z vaší odpovědi, tak opět jste prohlásil, že se vůbec neuvažuje, proč by měl být tento energetický zákon, který ve třech větech hovoří o

SEKu, nějakým způsobem upraven, změněn. Já si myslím, že není správné, když o dokumentu na období třiceti let rozhoduje pouze ministerstvo a vláda. Je to podle mě porušení demokratických principů v oblasti, která možná pro tento stát je důležitější než celá řada jiných zákonů. Je pak naprostým paradoxem, že hlasujeme v tomto shromáždění o tom, že od jistého data nebudeme moci používat žárovky o výkonu 100 wattů, to je jeden extrém, a druhý je, že je tady zpracována koncepce a my o ní nedostáváme ani tu základní informaci. Tady přece nejde o to, aby vámi vedené ministerstvo bylo zbaveno zpracování této koncepce, protože si myslím, že vám to přísluší, ale jde o to, aby o jejím plnění a závazcích, které z toho vyplývají, byly předkládány nějaké zprávy Sněmovně, popř. Senátu. Jistě by se našlo řešení, které by bylo možné pro obě strany. Chci jenom upozornit, že za Fischerovy vlády jenom pro krátkost jejího vládnutí nebyl totálně změněn paragraf, který hovořil o koncepci, že by koncepci měla schvalovat Sněmovna a taky vláda a že by orgány Parlamentu ze schvalovacího procesu neměly být vyloučeny. (Trvalý hluk v sále.)

Další otázka zněla, jak upravit legislativu, aby s ukončením vlády neskončila taky koncepce. Na otázku jste odpověděl tak, že není třeba nic měnit a že Špidlova koncepce z roku 2004 má pořád platnost. Já se zeptám, jak může mít platnost, když tato Špidlova koncepce uvažovala o rozšíření Temelína a přístavbě bloků v Dukovanech, když tato koncepce uvažovala o překročení limitů, a ty dneska platí. Takže mám takový dojem, že vaši úředníci si něco spletli. Jako příklad uvádím novelu horního zákona, která je schopna...

Pane předsedající, nebyl byste schopen...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vážení kolegové, myslím, že to téma je opravdu docela zásadní a že se nedivím, že je předmětem této písemné interpelace. Proto bych vás rád požádal, abychom se soustředili na to, co říká řečník. Není nás tady tolik, tak by neměl být takový problém, aby to probíhalo v poměrně klidné atmosféře. Přece jen je tady příliš velký ruch. Takže já vás prosím, abyste tady neřešili věci a poslouchali. Děkuji.

Prosím.

Poslanec Břetislav Petr: Pane předsedající, mnohokrát děkuji.

Abych navázal na to, co jsem řekl. Tato malá novela je schopna v některých případech narušit koncepci, která by měla platit po dobu třiceti let, když někdo z těch, který má nějakou nemovitost na dobývacím prostoru, řekne „nepovolují“.

Další záležitost byla směřována přímo k vytváření evropských zákonů v Bruselu, které mnohokrát způsobily zmatek při přijímání naší legislativy.

Konkrétně mám na mysli doporučení, nebo zákon o fotovoltaike, který byl překroucen v období let 2010/2011 takovým způsobem, že vznikla situace, se kterou si nevíme rady, kdy si podnikatelé, a zejména ti velcí, stěžují na to, že cena elektřiny je tak velká, že jim brání v konkurenci.

Já si myslím, že to byl špatný příklad interpelace a taky přípravy zákona o fotovoltaike. Přece nemůžeme v době, kdy tady otáčíme každou korunu pětkrát, připustit, abychom na fotovoltaiku dopláceli 22 miliard ročně a abychom za celé obnovitelné zdroje platili sumu kolem 45 miliard, která v důsledku toho, že jsme opět připustili rozvoj bioplynu, za který budeme platit čtyřikrát více, než platíme za tisíc kubíků, ať z Norska. nebo z Ruska, může tento deficit navýšit až na 60 miliard korun ročně. Překvapila mě odpověď, která byla nulová. Pokud se týká výhledu, tak jsem se chtěl otázat, zdali vás neznepokojují některá prohlášení vaše evropského kolegy pana ministra Oettingera, který prohlásil: „Když už nebudeme moci zabránit výstavbě nových bloků, tak to budeme řešit přes pojištění, které bude tak vysoké, že ho žádná firma nebude schopna zaplatit.“ Prozatím se jedná o nezávazné prohlášení komisaře, ale co když se to projeví v nově připravovaném zákonu Evropské unie o atomových elektrárnách? Máte snad dojem, že je vše v rámci legislativy, která je zpracovávána v EU, v pořádku? Já si to nemyslím, ale na mém mínění nezáleží. Mínění všech výrazných představitelů velkých podniků v České republice je takové, že by měla být tomuto problému věnována mnohem větší pozornost.

A teď na další otázku, zdali vláda má dostatečné kompetence a pravomoci, aby mohla zajistit cíle stanovené energetickou koncepcí, vaše odpověď zněla tak, že střednědobý horizont obsahuje souhrn potřebných nelegislativních a legislativních nástrojů pro dosažení cílů a priorit SEK. Kdo tedy schvaloval ty legislativní cíle, o nichž v odpovědi hovoříte? Byla to snad vláda nebo ministerstvo? Já o tom, že by některý z těchto cílů byl schvalován tady v Parlamentu, nevím. Asi se do vaší odpovědi vloudila chyba díky vašim úředníkům – anebo to byl jenom překlep? S jistou ironií bych se chtěl otázat, proč tedy vláda svých jakoby legislativních možností nevyužila při sporu o dodávku uhlí do elektrárny Opatovice a tento problém musel řešit soud. Pravděpodobně vaši úředníci měli na mysli, že vláda má v rukou možnost vytvořit v případě problému potřebnou legislativu a nechat ji schválit Parlamentem, aby dosáhla záměru stanovených v SEK. To asi takto mělo být zpracováno. Ale já bych řekl, že je to spíš chyba vašich úředníků než vaše, ale dopis jste podepisoval vy.

Na druhou stranu bych se chtěl zeptat, když vláda má tyto možnosti, a dokonce horní zákon jí dává možnost, aby sama ze svého rozhodnutí zvýšila cenu za dobývací prostor ze směšných sto korun na tisíc, že vlády ODS za šest let, kdy to platí, neudělaly v této oblasti nic. Ono by to jistě prospělo i Černicím i Hornímu Jiřetínu, kdyby do své kasy za dobývací prostor

dostaly nějaké větší peníze. Je třeba říci, a to naprosto na rovinu, že všude tam, kde je dobývací prostor, ta obec trpí a zasloužila by si, aby jí ti, kteří mají miliardové zisky, dali poněkud víc.

Vážený pane ministře, to byly hlavní důvody, které mě vedly k tomu, že z odpovědi, kterou zpracovalo ministerstvo a vy jste podepsal, nemohu souhlasit. Já se domnívám a využívám svého práva, které mi dává jednací řád, a chtěl bych požádat kolegy ve Sněmovně, aby souhlasili s mým názorem, že odpovědi jsou nedostatečné a že ministerstvo musí zpracovat novou odpověď na mnou položené otázky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám rozpravu v této chvíli k interpelaci a o slovo se hlásí ministr Kuba. Prosim, pane ministře, můžete reagovat.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Krásný den, pane předsedající, pane poslanče, dámy a pánové. Já jsem za tu interpelaci, přiznám se, velmi rád, protože jsem rád, pokud se toto téma diskutuje na politické úrovni. Jsem přesvědčen, že energetika je skutečně něčím, na čem bychom měli hledat dlouhodobý konsensus, a neměla by podléhat politickým nápadům té či oné politické garnitury podle toho, jak se střídají u vlády. Bohužel, to je něco, co se dnes v Evropě děje, a jsem přesvědčen, že energetika musí fungovat podle fyzikálních principů, a ne podle toho, jak se která vláda rozhodne.

Ale teď k té naší legislativě a k tomu nastavení. Já jsem přesvědčen, že tak jak dnes se zpracovala státní energetická koncepce, tak my jsme se skutečně snažili ji postavit tak, aby odpovídala fyzikálním principům, aby odpovídala řekněme nějakému zeměpisnému uložení České republiky a možnosti využití našich zdrojů, abychom tyto věci neignorovali.

Pokud se bavíme o tom, kteří lidé na ministerstvu pracují, došlo ke změně na úrovni náměstka pro energetiku, kterým je v této chvíli mnou jmenovaný pan náměstek Šolc a tým kolem něj, a tým, který já jsem tam vybral, se podílel na zpracování.

Došlo samozřejmě k nějakému odklonu od pohledu pana kolegy Kocourka, který já považuji víceméně za zrealizování nějakých našich možností, byť si můžeme asi všichni myslet, že ideálem energetiky by bylo, kdybychom dokázali co největší množství využívat z jaderné energie, protože ona je v podstatě jediným nízkoemisním zdrojem, který můžeme v našich klimatických podmínkách využít, tak já jsem byl trochu přesvědčen, že oněch 80 % a takové množství reaktorů nejsme schopni v tom čase realizovat i vzhledem k územně plánovacím dokumentacím a podobným procesům.

Čili v této chvíli my jsme se ve státní energetické koncepci rozhodli realizovat nějaké priority. Mezi ně patří navýšení podílu jádra, pokles spotřeby hnědého uhlí, a to právě proto, že se pohybujeme při těžbě v poměrně osídlených územích, byť ten Severočeský kraj už se významně změnil. Jsem přesvědčen, že právě těžba nerostných surovin u nás potřebuje ne malou novelu horního zákona, ale velkou, protože je to sektor energetiky, do kterého vstoupily podnikatelské subjekty, a v momentě, kdy se to třeba stalo v plynárenství, tak se objevila řada regulačních norem, regulačních zákonů a v momentě, kdy se to stalo v teplárenství a v té těžbě, tak zůstaly vlastně platné ještě staré paragrafy. Musím říct, že když jsem opakovaně navštívil severní Čechy, tak to tam významně neprospívá tomu procesu a ta tenze mezi soukromými společnostmi a občany Severočeského kraje tam právem je.

Nemyslím si, pane poslanče, že by to řešilo pouze navýšení daného poplatku, protože on je i v tom zákoně nešťastně lokován jenom na tu lokalitu, kde se těží. Při zvýšení procenta by se nám mohlo stát, že na území malé obce s poměrně malým katastrem dáváme velké peníze. Já jsem přesvědčen, že je třeba v tom zákoně, a v tom s vámi souhlasím, změnit nejen procento, které chceme navýšit, ale především rozdělení po regionu. Tam se v podstatě stává, že třeba Litvínov, který je pár kilometrů od těžební jámy, nemá peníze žádné a Horní Jiřetín peníze má proto, že je to na jeho katastru. Čili to rozdělení peněz po tom regionu je pro mě velmi důležité.

Co považuji za velmi důležité a jako ministr to říkám a říkám to jako ministr pravicové vlády: Jsem přesvědčen, že je třeba definovat strategické suroviny, mezi ně uhlí rozhodně patří, a stát musí mít mnohem větší podíl na tom, co s jeho strategickými surovinami bude. To znamená, my budeme do věcného návrhu tohoto zákona, který vám předložíme, počítám, v posledním kvartále tohoto roku, navrhopvat, aby těžba, pokud by pokračovala, byla realizována v momentě, kdy je realizována ve společnosti, v které buď má stát majoritu, nebo má nějaké ovládací prvky na to, aby dokázal nasměrovat svoje strategické suroviny, kam potřebuje. Právě ten model, který vy jste zmiňoval, že dnes dochází ke sporu dvou soukromých subjektů o to, jestli si dodají uhlí, nebo nedodají, a stát má relativně minimum možností, jak do toho zasáhnout, se přiznám, že jak pro mě, tak předpokládám pro jakéhokoliv ministra české vlády, ať už bude z jakékoliv politické strany, je pozice velmi nevyhovující. Řekl bych, že to může být mnohem lepší proces, a jsem přesvědčen, že stát v tomto svoje pravomoci u strategickým surovin prostě posílit musí.

Co se týče zpracování státní energetické koncepce, tak jak jste zmiňoval, a její řekněme konfrontace nebo připomínkování Parlamentem, ta státní energetická koncepce je zpracována na 30 let. My jsme to považovali jako určitý časový parametr, na který ještě v energetice dokážeme

vidět. Přesto jsme přesvědčeni, že i v tomto období je třeba sledovat trendy. Státní energetická koncepce striktně nepopisuje jednotlivé kroky, ona popisuje řekněme směry a vymezuje legislativní nástroje, které jsme schopni využít pro realizaci. A ty legislativní nástroje se vám jako poslancům do rukou dostanou.

Musím říct, že to, co jste zmiňoval, a to, co nás dnes v energetice nejvíce trápí, a já to nechci brát jako politikum a přetahovat se v této chvíli, kde je větší politická vina, jsou právě ty fotovoltaiky a ty vznikly tady v Parlamentu. To znamená, Parlament je stále tím orgánem, který skutečně určuje v legislativních procesech zásadní kroky, které pak energetiku ovlivňují, a já velmi pouze apeluji na to, až budeme zpracovávat, ať už bude jakákoliv vláda, nebo posuzovat nějaké takovéto zákony, abychom se k té koncepci dokázali v jednotlivých výborech a i vy tady na plénu vrátit a skutečně se zamyslet, jestli to do té koncepce zapadá, protože ta pozice kolem fotovoltaik a současné zdražování elektrické energie jak pro české občany, tak pro české podniky v průmyslu je už tak enormní, že nám opravdu komplikuje konkurenceschopnost a my s tím máme velký problém.

Přiznám se, že u vzniku té legislativy já jsem osobně nebyl. Velmi složitě se mi to řeší, protože jsem dotazován, co s tím uděláme. Ta legislativa má i ty nešťastné vazby na to, že jsou tam garance těch návratných investic a pro nás je to velmi složitá situace. Takže z tohoto pohledu já jsem přesvědčen, že energetická koncepce, tak jak je navržena, a my jsme připraveni a nemáme problém ji kdykoli diskutovat na plénu, nemáme problém ji kdykoli diskutovat na hospodářském výboru a v jakýchkoliv orgánech, kdy jsme k tomu vyzváni, mám pocit, že to schválení vládou je dostačující v momentě, kdy dochází ke shodě s hospodářským výborem. Potom jsou skutečně dodržovány ty legislativní kroky, protože pro nás je velmi nutné, pokud si v koncepci vymezíme, a teď to zkusím ukázat na tom příkladu uhlí, poklesy ze dvou třetin při výrobě elektrické energie třeba na 20 % tak, abychom mohli využít nástroje, a mezi ně patří zapojení spalování druhotného odpadu, ale k tomu potřebujeme legislativu spojenou s Ministerstvem životního prostředí, abychom dokázali využít to, že vydáme nařízení, což mohu i já jako ministr, že nebude už docházet ke spalování uhlí při výrobě elektrické energie při kondenzaci s nízkou účinností. To znamená, že nám půlka toho uhlí vylítá okny. Jde nám o to, abychom všechny tyhle nástroje, které jsou tam definovány a které v konečném důsledku vedou k tomu, že se spotřeba uhlí bude snižovat, mohli využít. Ty budou povětšinou, protože jsou legislativní, patřit do rukou vám jako poslancům jak horní, tak dolní komory a budete samozřejmě vy ti, kteří budou tvořit zákonné podmínky pro naplňování té koncepce.

Čili v tomto smyslu já nevím, a možná je to na nějakou širší politickou

debatu, které se nebráním, jestli energetická koncepce patří na půdu Parlamentu i se svým schvalováním. Nejsem si v této chvíli jist. Možná se zkusme na úrovni hospodářského výboru o tom bavit, zkusme se o tom bavit na úrovni zástupců jednotlivých stran. Přiznám se, že nejsem zastáncem ani toho ani toho názoru. Jsem zastáncem toho, že při tak důležitých krocích musí dojít k velmi širokému politickému kompromisu a shodě, protože pokud máme něco plánovat na 30 let, tak prostě musíme počítat s tím, že se u vlády politické strany vystřídají a ten kompromis musí být. A já musím říct za sebe, že nejsem fanouškem politikaření v energetice, protože pořád tvrdím, že tu jsou logické fyzikální principy, a my se musíme především zabývat tím, jaké zdroje česká energetika má, jaké finanční zdroje má česká vláda a český stát na to, aby něco podporoval či nepodporoval, aby se už neopakovala situace jako s fotovoltaickými elektrárnami, které skutečně dnes české občany velmi významně zatěžují. A bylo to určité politikum, které v té chvíli bylo atraktivní.

A poslední poznámka, kterou jsem si tady udělal, snad jsem se pokusil zodpovědět obecně, co vás trápilo, je, jestli mě neznepokojují některé výroky pana komisaře Oettingera, tak musím říci, že znepokojují. A znepokojují velmi a myslím si, že od nástupu do své funkce už jsem v řadě případů byl ve velkém nesouladu s panem komisařem Oettingerem. Jsem přesvědčen, že politika EU v oblasti energetiky, byť velmi často deklarovaná tak, že vede k vytváření jednotného trhu, v konečném důsledku právě tou podporou obnovitelných zdrojů a neschopností jednotlivých států stíhat výstavbu obnovitelných zdrojů výstavbou infrastruktury může naopak vést spíše k faktickému dělení tohoto trhu, protože ČR je dnes a denně vystavována ve větrném počasi nahoře na Baltu přetokům zdrojů z větrných zdrojů v severní části Německa, nemůže riskovat nějakou pozici blackoutu nebo situaci blackoutu a budeme muset tuto situaci řešit. Já ji opakovaně diskutuji jak s polskou stranou, která má podobné problémy, čili já jsem přesvědčen, že některé úvahy, které vznikají v Bruselu ohledně energetiky, jsou více politickými a ideologickými úvahami než úvahami, které dokážou obstát v reálném energetickém světě. A jsem také ministr, který tyto věty opakuje i na zasedání ministrů v Bruselu.

Poslední návrh Evropské komise, že bychom si určili opět další závazné cíle pro rok 2030 v jednotlivých členských státech, jsem na zasedání komentoval tak, že toto je možné, ale bez ČR. Já si prostě neumím představit, že bychom dokázali zavázat ČR k dalším výdajům na tak neefektivní zdroje energie. Jenom pro vaši představu, my máme instalovaný výkon fotovoltaických elektráren stejný jako Temelín. Temelín vyrobí 20 % elektřiny, kterou spotřebuje ČR, a ty fotovoltaiky vyrobí 2 % a dotujeme to téměř 30 miliardami, což je dnes už skutečně fatální.

Pokud jste s některou z těch písemných odpovědí nebyl spokojen, jsme

je eventuálně schopni doplnit. Snad se mi podařilo něco vyvrátit a doplnit v té ústní odpovědi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla tedy reakce pana ministra na interpelaci pana poslance Břetislava Petra, nebo spíš výklad jeho nespokojenosti s odpovědí. Dívám se, kdo další se hlásí. Pan poslanec Břetislav Petr bude nyní ještě reagovat na vystoupení pana ministra. Prosím.

Poslanec Břetislav Petr: Pane ministře, já vám děkuji za odpověď a taky za příslib, že mi odpovíte na ty otázky, které se mi nezdály být dokonale zpracovány. (V sále je neklid.)

Nechtěl jsem, abychom se tady zabývali momentální energetickou koncepcí, ale jednalo se mi o to, zdali není třeba změnit nějak zásadním způsobem legislativní principy, na kterých je koncepce nějakým způsobem postavena.

Ale když už jsme přišli a víceméně jste tady argumentoval celou řadou svých názorů, se kterými já souhlasím, tak bych se chtěl zmínit o jedné věci a to je cena elektrické energie. Jsem z regionu, který spotřebovává energie nejvíc, a sešli se tam šéfové podniků, kteří konstatovali, že pokud nebude příspěvek na obnovitelné zdroje aspoň ve výši 11 mld., tak některé podniky hrozí tím, že se přestěhují, jako ArcelorMittal do Polska, že například válcovna tlustých plechů přeruší svou činnost a podobně.

Chtěl bych otázku upřesnit asi takto.

Pane předsedající, zleva je takový kravál.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové vlevo, pan poslanec Břetislav Petr si zřejmě oprávněně stěžuje na to, že právě na levé straně spektra se o energetickou koncepci nejvíce odpovídající zájem, což je tedy udivující. Já ho v tom tedy podporuji. Rád bych, aby bohužel tedy levá strana byla v klidu, proto se připojuji k panu poslanci, že to za pozornost stojí. Děkuji za pochopení.

Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Břetislav Petr: Děkuji, pane předsedající.

Čili výsledek je, že pokud nebude v dostatečné výši příspěvek ze státního rozpočtu na vyrovnávání cen fotovoltaiky, tak některé podniky skončí. Jistě víme oba dva, že do roku 2020 máme dosáhnout podílu výroby z obnovitelných zdrojů ve výši 13 %. V současné době se pohybujeme něco přes 10 %. Je tady nějaký nástin něčeho, co vytvořil Energetický regulační úřad, že v případě dosažení čísla 13 % zastavíme až do roku

2020 jakoukoliv výstavbu nových obnovitelných zdrojů se státní intervencí. Domnívám se, že přijetí tohoto rozhodnutí by výrazným způsobem bylo schopno pomoci podnikům, které spotřebovávají velká kvanta elektřiny, aby se poněkud vzpamatovaly a aby elektřina nečinila tak vysoký podíl nákladů na jejich výrobě.

Čili moje poslední otázka je, jaký je váš názor na tuto záležitost, kterou nějakým způsobem mírně už rozpracoval Energetický regulační úřad. Myslím si, že by to byla nesmírná a velká podpora podnikům i lidem, kteří dneska platí 420 korun za megawatt, a když nebude státní podpora, bylo by to 690.

A ještě jedna poznámka. Do konce letošního roku máme dva zdroje, ze kterých bylo možno čerpat, a to je zdanění povolenek a druhou záležitostí je 26procentní daň těch, kteří vyrábějí fotovoltaickou elektřinu. Čili ten přírůstek činil kolem 12 mld. do státního rozpočtu. Ale zdanění povolenek letošním rokem končí. Chápu, že je těžko hledat peníze, ale myslím si, že Česká republika nestojí ani na bankovním sektoru ani na jiných sektorech, které energii skoro nepotřebují, ale že musíme podpořit to, co prozatím vytváří přírůstek do státního rozpočtu ve formě daní a poplatků. Čili, pane ministře, kdybyste byl tak laskav a odpověděl na tuto otázku. Děkuji vám. (V sále je stále hluk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou bych požádal pana ministra Kubu, kdyby ještě jednou reagoval. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, pane poslanče, dámy a pánové, musím říci, že jsem za otázky rád, protože jsem rád, že toto téma si uvědomujeme na obou stranách politického spektra. Já jsem na tom jednání s průmyslníky byl. Sešli jsme se hned v pondělí u nás na ministerstvu. V téhle chvíli jsme vytvořili pracovní skupinu, kde se snažíme definovat, co bychom byli schopni udělat. Na rovinu říkáme: neumíme to pro rok 2013, jsme schopni hledat model pro rok 2014, to znamená pro příští rok.

Zdroje, o kterých mluvíte, ať už jsou to zdroje z emisních povolenek, já s tím částečně souhlasím. Myslím, že debatu vést můžeme. Na druhou stranu je třeba říct, že i v průmyslu jsou segmenty, které jsou postiženy více, a pro jejich konkurenceschopnost je to složitější, potom segmenty, které jsou postiženy méně. Kolegové z průmyslu částečně přicházeli s určitým návrhem německého modelu, kde vlastně tu zátěž za průmysl nesou občané. Já jsem přesvědčen, že pro Českou republiku to není cesta a není dobrá varianta. Naladěnost německého obyvatelstva je poměrně jiná než českého. Myslím si, že to takto řešit nemůžeme. Musíme hledat nějaké cesty, abychom právě těm specifickým segmentům průmyslu, u kterých už je

to skutečně staví do pozice problému s konkurenceschopností, dokázali pomoci. Jednal jsem o tom i s vedením společnosti ArcelorMittal. Potkali jsme se ve Varšavě. Mluvili jsme o tom opakovaně před pár měsíci v Londýně. Můj apel je na to, aby i tyto společnosti na úrovni Evropské komise dokázaly prostě apelovat na to, že přece není v téhle chvíli problémem Evropy ještě další snížení emisí, ale problémem Evropy je udržení své konkurenceschopnosti průmyslu a pracovních míst pro evropské občany. To považuji za trochu rozdíl v pohledu.

Co se týče vaší otázky na to, jak můžeme omezit finance. Ano, my v téhle chvíli můžeme omezit další podporu. Jsme v tom s energetickým úřadem naprosto ve shodě. My jsme v této chvíli v situaci, kdy upravujeme národní akční plán, kde už definujeme omezení a zastropování kapacit, které budou dotovány v jednotlivých oblastech, čili vlastně zastavujeme podporu pro další období. Jediná specifická diskuse, kterou ještě vedeme a chceme vést s Agrární komorou, je otázka bioplynových stanic. Tam musím říct, pokud si dovolím říct svůj názor, že nejsem příznivcem toho, aby byla od-sud vykupována elektrická energie. Chápu, že bioplynové stanice mají smysl, pokud jsou vázány na živočišnou výrobu. Pokud si dokážou uvnitř nějakého uzavřeného systému využít elektrickou energii a využít teplo a dokážou na ně navázat i vytvoření pracovních míst, pak jsem přesvědčen, že právě v některých oblastech venkova to může mít svůj smysl, ale já bych tam v té chvíli nevolil podporu výkupem energie, ale spíše investiční. A o tom chceme jednat s Ministerstvem zemědělství a s Agrární komorou. Jinak bychom v národním akčním plánu už vlastně zastropovávali pro období, o kterých vy jste mluvil, veškerou podporu, protože to vnímáme jako velký problém. Bohužel neumíme nic zkrátit.

Co se týče solární daně, platí pro rok 2013. Pro období 2014 musíme najít nějaký nový model. Já říkám, že jsem zastáncem toho, aby byla zachována. Dostáváme se už ale do časového období, kdy velmi pravděpodobně nebude moci být zachována paušálně pro všechny. Tam právě budeme v situaci, kdy některé zdroje byly uváděny v jiných měsících, významně se tam měnily ceny panelů, takže máme s panem ministrem financí úkol připravit model, pro jaké zdroje, tak abychom nenarušili státem garantovanou návratnost investorům a abychom nebyli vystaveni arbitrážím. Ale můj názor je, že u zdrojů, kde je to možné, má být i pro další období zachována.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď ještě pan poslanec Břetislav Petr, kdyby měl jenom pro sebe si ujasnit, jaký je jeho návrh u-snesení.

Poslanec Břetislav Petr: Pokud jsme se dohodli s panem ministrem,

že mi pošle bez hlasování odpověď na mnou položené otázky, které nebyly dobře a vyčerpávajícím způsobem zodpovězeny, nemusíme hlasovat o tom, že se nesouhlasí s odpovědí. Já děkuji za informace a domnívám se, že ta diskuse k něčemu možná prospěla. Děkuji také plénu Sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, takže já jsem to pochopil tak, že pan poslanec netrvá na nějakém hlasování a vlastně se spokojil víceméně s tím, co bude zřejmě následovat v odpovědi pana ministra Kubu. Takže v tom případě mohu celkem smírně ukončit projednávání této interpelace na ministra Kubu.

Dívám se, kterou interpelaci máme jako další. Je to interpelace na předsedu vlády. Jenomže teď si vybavuji, že předseda vlády je mezi omluvenými z dopoledního jednání, jestli jsem správně pochopil tu omluvu, kterou jsem četl ráno. Premiér by měl být přítomen na interpelacích ústních, ale omlouval se z interpelací písemných. Tak jsem to já tedy pochopil. Tudíž teď je tady další, pan poslanec Grebeníček, který dostal odpověď od pana premiéra ve věci podezření, že vláda České republiky, předseda vlády a někteří ministři v rozporu s platnou Ústavou a zákony dlouhodobě záměrnou nečinností nebo nedbalostí, případně konkrétními politickými a dalšími aktivitami, zabraňují řádnému šetření a postihu případů korupce a velké hospodářské a jiné kriminality, která ohrožuje ekonomickou bezpečnost státu a způsobuje škody mimořádného rozsahu na majetku státu, měst a obcí a rozsáhlou újmu na majetku a právech podnikatelských. Byl to tisk 775. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno na 45. schůzi Sněmovny. Odpovídá to skutečnosti, takže teď bychom to mohli otevřít, o-všem s tím, že tady pan premiér není přítomen.

Takže zeptám se pana poslance, jaký navrhuje postup. Prosím, můžete samozřejmě vystoupit.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak si můžete z mé dosavadní komunikace s předsedou vlády Petrem Nečasem ověřit, oslovil jsem premiéra písemnou interpelací s podezřením, že vláda České republiky, předseda vlády a někteří její ministři v rozporu s platnou Ústavou a zákony dlouhodobě záměrnou nečinností nebo nedbalostí, případně konkrétními politickými a dalšími aktivitami zabraňují řádnému šetření a postihu případů korupce a velké hospodářské a jiné kriminality, která ohrožuje ekonomickou bezpečnost státu a způsobuje škody mimořádně velkého rozsahu na majetku státu, měst a obcí a rozsáhlou újmu na majetku a právech podnikatelských i ne-podnikatelských subjektů a občanů.

Otázky, které jsem mu k tomuto podezření jako poslanec jménem veřejnosti položil, vycházely z nesporných a veřejně známých faktů o

vyjádřeních a postojích předsedy vlády a činnosti Bezpečnostní informační služby, např. v aféře exprimátora Prahy Pavla Béma a klientelisty Romana Janouška. Byly to otázky, jak jste mohli zjistit, věcně a přímočarě. V odpovědi by premiérovi, pokud by neměl co skrývat a měl čisté svědomí, stačilo jen doložit několik konkrétních čísel, několik základních informací o činnosti vlády a jejích členů. Takových informací, na které má nejen zákonodárce, ale i veřejnost právo.

Velmi dobře vím, že od poloviny 90. let minulého století zveřejňuje Bezpečnostní informační služba jednou ročně zprávu o své činnosti, a to ve stručné verzi, jež by neměla ohrozit bezpečnost státu. Zákon jí to přímo neukládá, plyne to však z její ústavní povinnosti, kterou má jako státní orgán při zaručení základního práva svobody slova a práva na informace každého občana České republiky podle Listiny základních práv a svobod. Zákon ovšem Bezpečnostní informační službě ukládá, aby každoročně vládě předkládala verzi podrobnou, kde jsou ohrožení bezpečnosti státu konkretizována. A premiérovi i přímo členům vlády musí Bezpečnostní informační služba předkládat neodkladné informace vždy. Informuje přímo i policejní a jiné státní orgány. Rovněž vím, že zpráv v režimu utajení jsou ročně stovky. O tom by nepochybně měl každý poslanec vědět. Pokud by pak vytykal Bezpečnostní informační službě, že její veřejná zpráva není konkrétní, mohlo by to působit do jisté míry úsměvně.

Je také skutečností, že zdrcující hodnocení korupčního prostředí v České republice, které ve své výroční zprávě v srpnu letošního roku zveřejnila Bezpečnostní informační služba, alespoň podle vicepremiérky Karolíny Peake, nezahrnuje ještě protikorupční kroky vlády. Podle vicepremiérky zpráva popisuje situaci v roce 2011, kdy některá přijatá opatření ještě nevstoupila do praxe. Až v roce 2012 nabyla řada přijatých opatření účinnost, ať už je to zákon o veřejných zakázkách, cituji Karolínu Peake, nebo zákon o trestněprávní odpovědnosti právnických osob. Přesto prý podle jejích slov nechce varování zpravodajců zlehčovat. A v této souvislosti prohlásila: Samozřejmě ty závěry z ní jsou velmi znepokojivé a pro mou práci velmi důležité. Na druhou stranu Bezpečnostní informační služba je tu právě od toho, aby podobné věci monitorovala. A já neočekávám, že se v té zprávě bude objevovat něco mimořádně pozitivního.

Dámy a pánové, není žádným tajemstvím, že někdejší předseda sněmovního výboru pro obranu a bezpečnost Petr Nečas a bývalý šéf Bezpečnostní informační služby Stanislav Devátý již 3. února 1999 veřejně přiznali, že v Bezpečnostní informační službě existovali agenti, kteří donášeli informace politickým stranám. Zatímco Petr Nečas uvedl, že svou expozituru měla v Bezpečnostní informační službě každá politická strana, Stanislav Devátý zmínil obecně strany a tvrdil, že výjimkou byla jeho mateřská Občanská demokratická strana. Devátý rovněž uvedl, že šlo o

pár lidí, které ze služby propustil, kdežto Petr Nečas se tehdy domníval, že tato situace ve službě stále existuje. Následně pak dodal: Znovu to potvrzuje, že Bezpečnostní informační služba se stala v polovině 90. let předmětem nezodpovědných hrátek politiků, kteří používali Bezpečnostní informační službu jako instrument v době volebních kampaní.

Podle respektovaného člena bezpečnostního výboru Sněmovny a stálé komise pro kontrolu Bezpečnostní informační služby a bývalého ministra vnitra a šéfa civilní rozvědky Františka Bublana vláda se zjištěními zpravodajců nepracuje dost důsledně. Kabinet by měl podle něj řešit i jednotlivé případy, které zpráva zmiňuje a které se týkají podniků se státní účastí, nebo dokonce Správy hmotných rezerv státu.

„Já jsem v Bezpečnostní informační službě pracoval,“ prohlásil poslanec Bublan, „pracoval jsem i v rozvědce a byly případy, kde jsem byl přímo pozván do těch dřívějších vlád, a ty případy jsme přímo řešili.“ K tomu pak dodal: „Ta vláda ještě mohla zabránit, aby k něčemu nedošlo.“

Za zmínku možná stojí i komentář novináře Erika Besta, podle něhož může být také veřejná správa Bezpečnostní informační služby do určité míry vnímána jako nástroj boje uvnitř vládní koalice. Výhrady zpravodajců se totiž ve větší míře týkají odvětví spadajících pod resort ministra financí Miroslava Kalouska, což může vyhovovat Občanské demokratické straně. Tato správa podle Erika Besta pracuje pro premiéra Petra Nečase a funguje jako zbraň na údajně silného vládního kolegu Kalouska.

Ano, byl jsem při podání své interpelace přesvědčen, že obdržím řádnou odpověď, která nebude dělat premiérovi a jeho odbornému servisu žádné problémy. Měl jsem za to, že jen člověk zasažený pocitem nepostižitelnosti, který má co skrývat, by se chtěl odpovědi na takové závažné otázky vyhnout.

Přestože například již zmíněná místopředsedkyně vlády informace o tom, co jí přichází z Bezpečnostní informační služby na stůl, běžně médiím a veřejnosti poskytuje, předseda vlády v případě odpovědi na mou interpelaci se rozhodl kontrolu činnosti vlády odklonit. Z porovnání dotazů, které jsem premiérovi v mimořádně závažné záležitosti krytí korupce a klientelismu vládami a ministry adresoval, z obsahu jeho písemné odpovědi plyne jediné: Předseda vlády podezření vyslovovaná veřejností i řadou expertů na jeho adresu de facto posílil a potvrdil. Nenašel odvahu uvést jediný faktický údaj, o něž byl požádán. Nebyl schopen ve své odpovědi, jak jste se mohli přesvědčit, uvést jediný věrohodný argument nebo doklad, kterým by podezření na prokorupční a proklientelistickou činnost své vlády a svou vlastní oslabil nebo zpochybnil.

V situaci, kdy předseda vlády odmítá poskytnout členům zákonodárného sboru jakékoli základní údaje a vysvětlení k pasivitě vlády a k podezření z nezákonné nečinnosti vlastní i svého kabinetu, v okamžiku, kdy nebyl

schopen uvést ani jediný, zdůrazňuji ani jediný fakt a doklad o tom, že by on sám kabinety, jejichž byl členem, anebo jeho ministři při dodržení konkrétních a adresných informací o podezření na trestnou činnost, klientelismus a ohrožování ekonomické bezpečnosti státu řádně konali v souladu se zákonem, zbývalo mi tedy jediné – požádat o zařazení interpelace k ústnímu projednání.

Dodávám jen, že považuji z pohledu Ústavy a platných zákonů za zcela neobhajitelné to, o co se premiér písemně pokusil. Mám na mysli především jeho komické tvrzení, že prý je tajné, proč vláda Mirka Topolánka, jejímž byl členem, její předseda a jednotliví odpovědní ministři nezabránil minimálně od roku 2006 primátoru Bémovi a kmotru Janouškovi a dalším pokračovat v činnosti ohrožující řádný výkon veřejné správy, veřejné zakázky a nakládání s veřejným majetkem na území hlavního města Prahy. A troufám si tvrdit, jde-li o boj s korupcí a klientelismem, o zjištění odpovědnosti byl jen za nakládání s majetkem a veřejnými penězi hlavního města Prahy i ve světle posledních afér kolem veřejných zakázek jedno: V rámci platné Ústavy je nezbytné žádat od předsedy vlády vyvození osobní odpovědnosti za nepochopitelný pokus utajit a odklonit před veřejností a Poslaneckou sněmovnou informace o odpovědnosti Topolánkovy vlády, v níž byl ministrem a místopředsedou, za nakládání s údaji o klientelismu a korupčních aktivitách na území hlavního města Prahy, ale i jinde. Je nezbytné žádat od premiéra pravdivé informace a také vyvození osobní odpovědnosti i za to, že tajil před veřejností údaje o klientelistických a prokorupčních aktivitách reprezentantů Občanské demokratické strany zjištěné Bezpečnostní informační službou až do doby, kdy se k nim dostala média. I to je důvod, proč by bylo vhodné, aby se premiér Petr Nečas k dané problematice znovu a hlavně pravdivě vyjádřil.

Mnohé však nasvědčuje tomu, že se tohoto vyjádření premiéra Nečase dnes zde na půdě Poslanecké sněmovny nedočkáme. Proto připomínám, že podezření vyslovené veřejností i odbornými experty, že zejména předseda vlády osobně, ale i další ministři kladli či kladou svými postoji, svou pasivitou, ale i aktivně překážky řádnému šetření a postihu případů korupce a velké hospodářské a jiné kriminality, není ničím překvapivým. O neodpovědném a případ od případu stranicky podjatém vztahu předsedy vlády, jeho místopředsedů, ministra zahraničí Schwarzenberga a ministra financí Kalouska ke zkompromitovaným osobám, například v kauzách Vondra, Barták nebo Parkanová, média informovala víc než dost.

Dovolávám se toho, že podezření na prokorupční a proklientelistické jednání předsedy vlády a jeho kabinetu v souvislosti s výkonem státní správy a zajišťováním ekonomické bezpečnosti státu a hlavního města Prahy snad nikde jinde nenabylo tak jasných kontur jako v případě, kdy se provalila aféra Občanské demokratické strany v hlavním městě Praze. Z unik-

lých odposlechů a informací, ke kterým se nakonec byla nucena přihlásit i Bezpečnostní informační služba, jasně plyne, že čelný představitel veřejné správy a jeden z nejvyšších představitelů Občanské demokratické strany i úředníci pražského magistrátu spolu s klientelistou Janouškem a podle jeho pokynů a zájmů projednávali, ovlivňovali věci veřejné správy a samosprávy včetně rozhodování o nakládání s veřejným majetkem a o personálních otázkách.

Dámy a pánové, vám, kdo jste té kauze věnovali tenkrát pozornost, nemohlo jistě uniknout do jisté míry pochopitelné lavírování Bezpečnostní informační služby. Nakonec ale, jak jste mnozí i v médiích zaznamenali, se Bezpečnostní informační služba přece jen veřejně přihlásila k tomu, že konkrétní adresné informace nejen o tomto pražském případě, ale i o podobných případech zasahování do veřejné správy a o klientelismu, korupci a ohrožování ekonomické bezpečnosti státu v dalších městech či regionech má a shromažďuje. Když se pak pokusil předseda vlády vyhybat své odpovědnosti za pražskou aféru, Bezpečnostní informační služba jej usvědčila z nepoctivosti. Sama ohrožena podezřením, že případnou trestnou činnost a nelegální aktivity jistých osob v Praze svévolně kryla a tajila, Bezpečnostní informační služba jednoznačně veřejným prohlášením svých zástupců, včetně ředitele a tiskového mluvčího, potvrdila, že tyto adresné a konkrétní informace o klientelismu a činnosti korupčních mafií ohrožujících ekonomickou bezpečnost státu dostávají na stůl jak předseda vlády, tak i jednotliví ministři.

Taková prohlášení Bezpečnostní informační služby logicky musela nastolit otázku odpovědnosti vlády a jejího předsedy minimálně za to, jakým způsobem od roku 2006 probíhalo tunelování veřejných rozpočtů a klientelistické panování zejména v hlavním městě Praze.

Vyjádření Bezpečnostní informační služby také naznačovalo, poté když je vládě předala, nemůže a nesmí jít proti následné pasivitě a nečinnosti vlády. To v lecčems vysvětlovalo veřejně známé premiérovo strkání hlavy do písku před činy jeho stranických místopředsedů ve funkci ústavních činitelů. Do tohoto rámce najednou plně zapadala i veřejně prezentovaná odkláněcí stanoviska a aktivity předsedy TOP 09 a ministra zahraničí Schwarzenberga v kauzách Vondra a Parkanová. Považuji za nezbytné se jménem těch občanů, kteří mne od to požádali a kdo mne oslovili výslovně ohradit proti vysoce ostudným a republiku dehonestujícím prohlášením ministra Karla Schwarzenberga, že prý všichni Češi jsou podvodníci a že klientelismus a korupce při zadávání zakázek jsou běžným prostředkem financování politických stran a že jde jen o dodržení rozumné míry dojení veřejných peněz stranami a jejich kmotry. Takovým jednáním a vystupováním premiéra a členů vlády, troufám si tvrdit, nemůže dost dobře souhlasit nebo k němu mlčet žádný odpovědný ústavní činitel!

Protože pasivita nebo podivné chování vlády jako celku, jejího předsedy zvláště, a i jednotlivých ministrů v konfrontaci s celou řadou korupčních podezření a klientelistických afér dlouhodobě bila do očí, vznesl jsem v zájmu občanů a na základě některých jejich podnětů písemnou interpelaci přímo na premiéra. Šlo mi o to, ověřit, nakolik on ve funkci premiéra, ale i jeho předchůdci spolu se svými kabinety splnili povinnosti ústavních činitelů v případech, kdy dostávali z titulu funkcí informace o velké kriminalitě, klientelismu a korupci. Požádal jsem předsedu vlády jen o několik základních údajů, které by mohly buď vyvrátit, nebo potvrdit i důvodná podezření. A to za prvé podezření, že předseda vlády, pokud je současně předsedou ODS, a vláda jím vedená jako celek využívají postavení ústavních činitelů a zneužívají svých kompetencí k tomu, aby paralyzovali a znehodnocovali činnost a výslednost zpravodajských služeb při zjištění podezření na trestnou činnost svých spolustraníků, kmotrů a mafií. Za druhé podezření, že zneužívají svého postavení ve státní správě k tomu, aby zatajovali zpravodajskými službami získané informace o podezření na trestnou činnost, korupční a klientelistické jednání a kriminalitu ohrožující ekonomické zájmy republiky, její ekonomickou bezpečnost a rozpočtovou stabilitu. Za třetí pak podezření, že vláda, jejíž byl současný premiér členem, umožnila minimálně od roku 2006 jistým osobám v Praze navzdory informacím od Bezpečnostní informační služby pokračovat v činnosti ohrožující řádný výkon státní správy, veřejné zakázky a nakládání s veřejným majetkem na území hlavního města Prahy.

Předseda vlády ve své písemné odpovědi na mou interpelaci fakticky všechna tři podezření potvrdil – na žádnou z otázek totiž nedokázal poctivě odpovědět. Nebyl schopen a ani ochoten poskytnout ani jediný údaj, kterým by sebe osobně a vládu jako celek při existujících podezřeních obhájil.

Mám za to, že pokud má být Česká republika demokratickým právním státem, je pro Sněmovnu, veřejnost, ale i pro orgány činné v trestním řízení klíčové dovědět se to, co premiér Nečas ve své písemné odpovědi na mou interpelaci odmítl sdělit. Tedy informaci, kdy poprvé a kým vedená vláda obdržela od Bezpečnostní informační služby informaci o klientelistických uskupeních ovlivňujících výkon veřejné správy, rozhodování ve věcech personálních a veřejné zakázky a nakládání s veřejným majetkem na území hlavního města Prahy, včetně upozornění na činnost zcela konkrétních kmotrů. Zjištění, kdy a která vláda tyto informace obdržela, je nezbytným východiskem pro další zákonný postup v kauze samotné i pro prevenci pokračující nezákonné činnosti premiéra a vlády dnes i v budoucnu. To, že premiér Nečas tuto odpovědnost utahuje, mu umožnilo a umožňuje dodnes odklánět od veřejnosti i od kontroly ze strany Parlamentu další závažné skutečnosti. Je přece k smíchu a je vrcholem pokrytectví to, jak na danou věc reagovaly špičky Občanské demokratické strany.

A tak se ptám, proč současný premiér nijak nekonal a čekal celých šest let, až informace o povaze činnosti pražských mafií zveřejní tisk. Nebo současný premiér svým odpíráním informací jen zneužívá svého postavení ke krytí expředsedy vlády a Občanské demokratické strany Mirka Topolánka? Je rozumné a bylo by v normálním demokratickém státě možné, aby premiér odkláněl pravdivé informace a fakta o své odpovědnosti?

Z písemného vyjádření předsedy vlády je zcela jasně zřejmé, že tají a chce od veřejnosti i od Poslanecké sněmovny odklonit informaci o tom, zda vůbec a kolik bylo případů, kdy jeho vláda a její ministři postoupili informace Bezpečnostní informační služby zakládající podezření z trestné činnosti k řádnému prošetření orgánům činným v trestním řízení. Neposkytnutí takové informace je očividným pokusem vyhnout se parlamentní kontrole a jen potvrzuje podezření na záměrnou nebo nedbalostní činnost vlády ve věcech podezření na kriminální aktivity velkého rozsahu.

Utajením požadovaných informací a jejich úplným odkloněním od veřejné parlamentní kontroly předseda vlády přímo akcentoval podezření vyjádřené v závěru mé písemné interpelace. A to je podezření, že spojení funkcí předsedy vlády a předsedy Občanské demokratické strany, stejně jako držení zkompromitovaných osob ve vládě, vytváří prostor k tomu, aby premiér i vláda jako celek paralyzovali činnost zpravodajských služeb a zatajovali jimi získané informace o podezřeních na závažnou trestnou činnost ohrožující ekonomické zájmy, ekonomickou bezpečnost a rozpočtovou stabilitu republiky.

Dámy a pánové, chápu, zločinci musejí být vděční především exministrovi vnitra Ivanu Langerovi, který rozprášil příslušné útvary finanční policie, která sledovala nejnovější metody legalizace špinavých peněz a zajišťovala jejich výnosy z trestné činnosti. Mnohé informace v otevřených částech výroční zprávy signalizují, že máme vcelku zdatnou Bezpečnostní informační službu, nicméně mě také ujistily v tom, že vládní struktury, které měly v uplynulých letech efektivně reagovat, jsou buď totálně neschopné, nebo záměrně bezpečnostní situaci v ČR neřeší a nechtějí ji řešit ani pod tlakem médií a veřejnosti. Tento stav pak mnohým odborníkům připomíná polovinu roku 1988, kdy tehdejší Státní bezpečnost měla jasný politický příkaz nové případy neotvírat a živé případy postupně utlumovat do ztracena.

Ne, nehodlám zde meditovat o tom, co hrozí dosavadnímu způsobu vládnutí zprivatizovanému podnikatelskými multimilionáři, navíc vládnutí napnutému takřka nadoraz radiálními neoliberály. Jestliže slabým odhadem nejméně 200 miliard ročně mizí v černé ekonomice ve vyložené kriminální činnosti, čekal by občan, že Nečasova vláda bude prostředky hledat právě zde. Bohužel Petr Nečas a jeho vládní koalice dělá pravý o-

pak – pro peníze sahá pod záminkou úspor do kapes rodiče, matek na mateřské a rodičovské dovolené, do kapes sociálně slabých rodin s dětmi, nemocných a důchodců. Krajiní akce vyvolávají ovšem krajiní reakce, které pak žádá přeběhlce z Věcí veřejných, ale ani nejlepší ministr financí rozvíjejících se evropských ekonomik, ba ani žádný pan Čistý nevybalancuje. Proto žádám, neboť poslankyně a poslanci by měli mít úctu k Ústavě a demokratickým zásadám výkonu státní moci, o vaši podporu návrhu na zamítnutí premiérových odpovědí, a tím jej zavážeme k vypracování odpovědi nové.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A vlastně tedy probíhá rozprava k interpelaci pana poslance Grebeníčka, který se tedy do rozpravy pustil i přes nepřítomnost premiéra Nečase, a teď si nejsem jist, jestli jste řekl nějaký návrh usnesení. (Posl. Grebeníček: Zamítnout odpověď.) To znamená, v podstatě hlasovat o tom, že nesouhlasíte s odpovědí premiéra na vaši interpelaci. Já v tom případě zagonguji, protože už žádné další přihlášky nevidím. Prosím, abyste se dostavili, abychom mohli hlasovat. Vidím, že se scházíme. Ještě chvíli počkám.

Já vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili, kdo chce hlasovat. Prosím tedy, přihlaste se. (Čeká se na dosažení minimálního kvora.) Tak, už to tam máme, takže snad můžeme hlasovat.

A je tady návrh, který dal pan poslanec Grebeníček, který v usnesení navrhuje vyslovit nesouhlas s odpovědí premiéra na jeho interpelaci.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro podpořit návrh usnesení – nesouhlas s odpovědí premiéra na interpelaci pana poslance Grebeníčka – stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 54, přihlášeno je 75, pro hlasovalo 35, proti 39, takže to usnesení přijato nebylo a my jsme se tím vypořádali s touto interpelací.

Další tu máme interpelaci na ministra zdravotnictví pana ministra Hegera, což byla interpelace pana poslance Tancoše, ale pana poslance Tancoše tady bohužel nevidím. Myslím, že ho nevidím, a já jsem tady ze začátku uvedl paragraf jednání, ve kterém platí, že pokud poslanec není přítomen... (Někteří poslanci se jej vydávají hledat do kuloárů.) Ještě poslední pokus tedy: pan poslanec Tancoš je vyzván k dostavení se do sněmovny, ale nemůžeme ho hledat dlouho. (Čeká se na příchod poslance Tancoše.) Pokud je někde poblíž... Pokud tedy není k mání, tak bohužel musíme postupovat tak, jak nám ukládá jednací řád. A jednací řád praví, že pokud tedy poslanec není přítomen v době zahájení interpelace, tak se

jeho interpelace neprojednává, a dokonce se odkládá. Já pořád pana poslance Tancoše nevidím, a tudíž budu muset tedy zřejmě interpelaci odložit.

A můžeme jít k další a to je interpelace na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, kterou podala paní poslankyně Konečná ve věci postupu odboru ochrany vod a Státního fondu životního prostředí při administraci strategie ochrany před povodněmi. Takže poprosím paní poslankyni, aby svůj nesouhlas nyní vyjádřila ona. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já u téhle interpelace mám poněkolkáté možnost, a pevně věřím, že mi vyhovíte, požádat o přerušení, protože pan ministr Chalupa je v Lucemburku na jednání Rady ministrů a jsme domluveni na tom, že tuto interpelaci chceme projednat, bohužel nám to termínově nevychází, a protože nechci zdržovat a číst vám tady text své interpelace bez pana ministra, tak mi dovoluňte vás požádat o přerušení, aby se dostalo i na kolegy, kteří tu své ministry mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se. Já se strašně omlouvám, ale já jsem tady řešil... To by se mi nemělo stávat.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já to ještě jednou zopakuji. Poprosím o přerušení z důvodu nepřítomnosti ministra z důvodu jeho služební cesty a z důvodu toho, že si myslím...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, akorát že to musíme hlasovat, paní poslankyně. Dobře. Porozuměl jsem a ještě jednou zagonguji.

Požádal bych kolegy, abychom umožnili paní poslankyni přerušit projednávání vzhledem k nepřítomnosti ministra Tomáše Chalupy. Hlasovali bychom o přerušení této interpelace, až bude přítomen ministr. Takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušit projednávání této interpelace? Vzhledem k nepřítomnosti ministra žádá paní poslankyně Konečná, abychom ji přerušili pro příští projednávání písemných interpelací. Kdo je proti?

Hlasování 55. Přihlášeno 79, pro 60, proti 8. Tak tedy děkuji, že jste umožnili paní kolegyni přerušit tuto interpelaci a přednést ji příště. To bylo podle mne kolegiální. Můžeme tedy tuto interpelaci také odložit.

Teď prosím – pan premiér Nečas opět je další interpelovaný. Je to in-

terpelace pana poslance Ivana Ohlídala, který ale se mi omlouval. Ten se mi omlouval teď. (Hlasy z pléna: Tak propadá.) Vzhledem k nepřítomnosti to znamená opět, že interpelace je odkládána. Nic jiného nedělám.

Pak je tu interpelace na ministra školství, opět Ivan Ohlídál, ten je omluven. Takže taky odkládám.

Ministr Dobeš. A teď tady konečně přichází chvíle paní poslankyně Orgoníkové, protože ta zde je přítomna. Zase tady nemá pana ministra Dobeše, tuším. Ale prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dostávám se do stejné situace, jako byla paní poslankyně Konečná. Požádala bych vás také o to, abychom projednávání této petice přerušili, až zde bude přítomen pan ministr Dobeš.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Orgoníková, předpokládám k mé opakované trvalé nepozornosti, přesto předpokládám, že paní Orgoníková požádala o přeložení té interpelace. Je to tak? (Přerušeni.) Přerušeni. Tak přerušeni interpelace, dobře.

Budeme tedy hlasovat stejně jako u paní poslankyně Konečné o žádosti přerušit tuto interpelaci.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušit tuto interpelaci paní poslankyně Orgoníkové na ministra Dobeše, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 56. Přihlášeno 81, pro hlasovalo 54, proti 6. Opět ocením, že kolegové umožnili paní poslankyni přerušit svou interpelaci a přednést až v době přítomnosti ministra. Můžeme i tuto interpelaci tedy odložit.

A co nám tady zbývá? Pan premiér Nečas a interpelace paní poslankyně Kateřiny Klasnové ve věci hospodaření v Lesích České republiky. Jak budeme postupovat tady?

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, teď budu říkat to samé co kolegové. Považuji řešení problematiky Lesů České republiky za velmi závažné. Neušetřím pana premiéra odpoledne při interpelacích, ale tuto interpelaci bych chtěla přerušit, protože si nenechám ujít, abychom to probírali tady na plénu, aby mohli diskutovat i ostatní kolegové, což v odpoledních interpelacích není možné. Takže prosím také o přerušeni.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také tedy prosba o přerušeni, takže to musíme také hlasovat. No (s povzdechem), tak budeme hlasovat přerušeni této. Ona je tu i další na pana premiéra. Dobře. Nyní budeme hlasovat žádost paní poslankyně Klasnové.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušeni projednávání interpelace paní poslankyně Klasnové na premiéra Nečase, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 57. Přihlášeno 81, pro 44, proti 11. To znamená, že to bude umožněno. Přerušeni bylo odhlasováno.

A postupujeme dále. Mám tady na premiéra další interpelaci, pana poslance Miroslava Váni – o majetkovém vyrovnání s církvemi. Ale poslance Váňu tady nevidím. (Hlas kolegy: Byl tady, je někde venku.) Byl – no byl, teď tu není. ... Prý ho někdo viděl. ... Takhle se to řídit nedá. (Veselí v lavicích.) ... Takže prosím pana poslance Váňu, který by neměl být tak snadno přehlédnutelný v kuloárech. (Smích v lavicích.) ... Každý poslanec by měl ostražitě sledovat průběh písemných interpelací a hlídat si, zda na něj nepřijde řada... (Po chvíli vbíhá do sálu udýchaný poslanec Váňa.) Á výborně.

Pane poslanče, já vám sděluji, že pan premiér není přítomen. Vy tady máte na něho interpelace. Jak se k tomu postavíme?

Poslanec Miroslav Váňa: Já žádám o přerušeni vzhledem k nepřítomnosti premiéra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No výborně! Obou interpelací – máme tady vyrovnání s církvemi a pak tady máme krize vládnutí. I krize vládnutí bude přerušena? (Ano.) I krizi vládnutí přerušíme. Dobře.

Takže vážení kolegové, budeme nejdřív hlasovat interpelaci pana poslance Váni ve věci církevních... nebo ne, budeme to hlasovat dohromady. Když nikdo nebude protestovat – nebo chce někdo hlasovat krizi vládnutí zvlášť a církevní restituce zvlášť? (Odezva z lavic nesrozumitelná.) Ne, všechno dohromady. (Odezva z lavic napravo.) Teď jsem to nepochopil. Krizi vládnutí zvlášť? (Reakce z lavic.) Dohromady? Dohromady. Takže prosím dohromady krizi vládnutí i církevní restituce.

Zahajuji hlasování dohromady, kdo všechno panu Váňovi přerušíme. Co všechno přerušíme panu Váňovi. (Smích v lavicích.) Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 58. (Přítomno 83). Pro 42, proti 23. Takže panu Váňovi se to povedlo. Obě interpelace jsou přerušeny.

No prosím vás, to snad už je úplně všechno. My jsme tímto hlasováním ukončili vlastně projednávání odpovědí členů vlády České republiky a premiéra na písemné interpelace.

Jsme krátce před limitem, a pokud by nikdo neprotestoval, udělal bych desetiminutovou pauzu. Sněmovna by pokračovala v 11 hodin. Prosím, buďte tady.

(Jednání přerušeno v 10.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v našem dnešním jednání. V úvodu bych chtěla sdělit ještě jednu omluvu. Z našeho dnešního jednání se od 11.30 do 13 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan místopředseda Jiří Oliva.

Nyní se budeme věnovat bodu

93.

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010 /kód dokumentu 11066/12, KOM(2012) 280 v konečném znění/ /sněmovní tisk 820-E/

Tento návrh předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem.

Za ministra financí, který by uváděl tento bod, pokud by nebyl omluven, se úvodu ujme pan ministr Leoš Heger. Prosím tedy pana ministra o úvodní slovo k tomuto bodu. Pane ministře, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych přednesl v zastoupení pana ministra financí úvodní slovo k uvedenému materiálu.

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady zakládá rámec pro ozdravení a řešení problémů úvěrových institucí a investičních společností. Předložený návrh směrnice o krizovém řízení ve finančním sektoru představuje komplexní rámec, jehož cílem je předcházení a řešení krizových

situací u bank a obchodníků s cennými papíry. Návrh navazuje na iniciativy Evropské komise z minulých let, sdělení Fondy pro řešení problémů bank z roku 2010 a sdělení Rámcem pro řešení problémů bank z roku 2011. Použitím nástrojů obsažených v návrhu směrnice by se mělo docílit ochrany stability trhů a veřejných financí. Náklady opatření mají být přeneseny na akcionáře a věřitele upadajícího podniku.

S cíli vymezenými Evropskou komisí se do značné míry můžeme ztotožnit. Přesto je však nutné konstatovat, že návrh ve své současné podobě obsahuje některá pro Českou republiku nepřijatelná opatření, jež by znamenala zásadní omezení kompetencí v oblasti dohledu nad finančním trhem a řízení finanční stability.

Návrh směrnice klade důraz na koncept takzvaného skupinového zájmu, přičemž počítá s převodem některých dosavadních pravomocí členských států na úroveň domovských orgánů a na evropský orgán pro bankovníctví. Zejména se to týká takzvané skupinové podpory, kdy dceřiné společnosti budou povinné poskytnout prostředky na řešení problémů svých zahraničních matek, přičemž poslední slovo ohledně schválení takových převodů nebude mít příslušný orgán hostitelského členského státu, tedy v našem případě Česká národní banka.

S přenosem dosavadních pravomocí hostitelských členských států na domovské členské státy a na evropský orgán pro bankovníctví při přijímání opatření na skupinové úrovni zásadně nesouhlasíme, především z toho důvodu, že faktická odpovědnost za stabilitu finančního sektoru bude současně zachována na úrovni hostitelských členských států. Členské státy budou dále na základě návrhu směrnice povinny zřídit fondy pro financování řešení krizí a umožnit sdílení nahromaděných prostředků těchto fondů napříč členskými státy. Přímo propojeny by měly být i národní fondy pojištění vkladů. Povinné vzájemné sdílení prostředků fondů pro řešení krizí v bankovním sektoru mezi jednotlivými členskými státy považujeme za nepřijatelné. Máme vážné výhrady proti přímému zapojení fondu pojištění vkladů do financování řešení krizí. Tím by došlo ke změně jeho účelu, což by mohlo mít za následek jeho předčasné vyčerpání, a pomínout nelze ani případný psychologický efekt pro vkladatele.

Nejde zde o to, že bychom hájili zájmy českých bank jako takových, ale o to, aby prostředky českých vkladatelů nemohly být v čase krize použity na sanaci problémových matek českých bank bez možnosti České národní banky coby orgánu dohledu nad finančním trhem zasáhnout. V situaci, kdy více než 90 % našich bank je vlastněno evropskými matkami, se jedná o životně důležitý zájem z hlediska celé české ekonomiky.

Návrh se na půdě Rady bude schvalovat kvalifikovanou většinou. Tlak na jeho přijetí bude ze strany některých velkých členských států velmi silný. Jde o absolutní politickou prioritu. Bude proto nutné aktivně hledat spo-

jence a nalézt společné zájmy. Naším cílem je, aby ztráty pro Českou republiku byly co nejmenší a byly vyváženy dostatečnými zárukami.

Zmíním ještě, že švédský parlament přijal v září před uplynutím příslušné lhůty k návrhu odůvodněné stanovisko, které vyjadřuje jeho pochybnosti o tom, zda je návrh s principem subsidiarity.

Aktuálně považuji rovněž za nutné upozornit na návrh na řízení o jednotném mechanismu dohledu nad úvěrovými institucemi v rámci eurozóny, který byl Evropskou komisí předložen 12. září letošního roku. Návrh jednotného mechanismu dohledu je spolu se směrnicí o krizovém řízení součástí plánovaného širšího projektu, takzvané bankovní unie.

Ministerstvo financí připravilo k návrhu rámcovou pozici. Po představení tohoto návrhu se zvýšil tlak Evropské komise na urychlené schválení celé balíčky legislativy, tedy včetně návrhu směrnice o krizovém řízení, na půdě Rady, a to do konce roku 2012. Zde máme spolu s dalšími členskými státy vážné pochybnosti, zda je takový plán realistický a důvěryhodný. Ukvapené přijetí může vážně ohrozit kvalitu právního rámce.

Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Výbor pro evropské záležitosti návrh směrnice Rady projednal. Usnesení, stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 820-E. Nyní prosím o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Kubatu, aby nás informoval o jednání výboru, a prosím také, abyste přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji vám, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, dovoluji si navázat na pana ministra Hegera, zastupujícího pana ministra Kalouska v této dané věci.

Chci konstatovat, že jedním ze zásadních důvodů předložení návrhu této směrnice je především fakt, že tato směrnice se má stát jedním ze základních pilířů, stavebních kamenů, plánované bankovní unie, která, jak se ukazuje, bude nesmírně důležitou v rámci zachování fungování Evropské unie a měnové unie jako celku.

Z toho důvodu je třeba konstatovat, že česká vláda, potažmo výbor pro evropské záležitosti a Ministerstvo financí věnují problematice a problémům navrhovaným v této směrnici velkou pozornost a jak premiér, tak ministr financí se velmi intenzivně zabývají protinávhrhy určitých řešení a návrhů, které již tady byly zmíněny, a to je především problém povýšení skupinového zájmu nad zájem individuálního podnikatelského subjektu, což opravdu ohrožuje českého střadatele.

Je také potřeba si říci, že výbor pro evropské záležitosti projednal tento materiál ve dvou čteních, a sice 20. června a 4. října, a je třeba říci, že výbor jednoznačně zdůrazňuje, že úvaha Komise řešit a stabilizovat evropské finanční instituce před krizemi je cesta správným směrem, ale velké otázky vznikají nad tím, zdali tento návrh směrnice ve svých důsledcích není v přímém rozporu s proporcionalitou a subsidiaritou, která je na půdě Evropské unie nesmírně důležitá.

Předpokládáný harmonogram projednávání v orgánech Evropské unie je takový, že v tuto chvíli je očekávání prvního čtení tohoto návrhu směrnice na plénu Evropského parlamentu. Politickým záměrem předsednictví bylo schválit tuto směrnici do konce letošního roku, což já osobně považuji za velmi složité.

Vážená paní předsedkyně, dovoluji mi, abych zároveň seznámil Poslaneckou sněmovnu s usnesením výboru pro evropské záležitosti, který ve svém usnesení konstatoval, že a) podporuje Komisi v jejím úsilí o vytvoření společného evropského právního rámce řešení vážných ekonomických problémů. Domnívá se, že harmonizace pravidel pro krizové řízení finančních institucí by měla být v první řadě zaměřena na koordinaci činností a usnadnění spolupráce mezi příslušnými národními orgány dohledu, a to jak v rámci přípravy na krizové situace, tak při jejich řešení. V tomto ohledu oceňuje snahu Komise o vytvoření minimálního souboru nástrojů a pravomocí, které budou mít tyto orgány Komise dohledu k dispozici. Zastává však názor, že předložený návrh směrnice v několika aspektech překračuje přípustné meze principu subsidiarity a proporcionality, a nesouhlasí především s navrhovanou delegací významných pravomocí národních orgánů dohledu na orgány jiných členských států nebo evropské. V tomto kontextu nepovažuje za vhodné oddělovat pravomoci k řešení problémů finančních institucí od orgánů přímo odpovědných za dohled nad těmito institucemi. Dále se staví odmítavě k navrženým pravidlům pro poskytování finanční podpory mezi členy finančních skupin, potažmo k roli evropského orgánu pro bankovníctví při povolování této podpory. Upozorňuje přitom, že uvedená opatření jsou způsobilá významně ohrozit finanční stabilitu členských států, v nichž sídlí a působí dceřiné společnosti zahraničních finančních institucí.

Výbor pro evropské záležitosti nepodporuje vytvoření evropského systému financování krizového řízení a navrženou úpravu považuje za příliš detailní a extenzivní. V této otázce upřednostňuje větší diskreci členských států. Žádá vládu České republiky, aby ho informovala o dalším průběhu projednávání návrhu tohoto dokumentu, a pověřuje předsedu výboru, aby o tomto usnesení informoval Evropskou komisi.

Z tohoto usnesení také vychází návrh usnesení, který obdrželi všechny poslankyně a poslanci ve sněmovním tisku číslo 820.

Děkuji, že jste mi umožnila, paní předsedkyně, přednést zprávu zpravodaje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Potom požádám ještě pana zpravodaje, aby v podrobné rozpravě, až bude zahájena, odkázal na usnesení, s nímž nás právě seznámil.

Nyní tedy všeobecná rozprava a do ní mám dvě přihlášky. Nejprve paní poslankyně Dana Váhalová, poté je přihlášen pan kolega Jan Bauer. Paní poslankyně Váhalová má slovo. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, projednání tohoto velmi důležitého dokumentu je jedním z kroků, které předcházejí tzv. bankovní unii, která má zajistit stabilitu zemí eurozóny a celé Evropské unie. Je v bytostném zájmu naší otevřené české ekonomiky, aby tento proces byl úspěšný. Vlády zemí Evropské unie poskytly bankám v období od konce roku 2008 do konce roku 2011 veřejné finanční prostředky ve výši asi 4,5 bil. eur, což pro představu odpovídá 37 % HDP Evropské unie. Ačkoliv se zabránilo rozsáhlým úpadkům bank a kolapsu ekonomiky, tyto obrovské částky podstatným způsobem zhoršily také stav veřejných financí. Přes tyto obrovské oběti daňových poplatníků se stále nepodařilo vyřešit otázku, jak přistupovat k velkým mezinárodním bankám, které se potýkají s problémy. Mezibankovní trh nefunguje, klesají bankovní úvěry, ekonomika je v recesi. Návrh, který nyní projednáváme, má přispět k řešení právě těchto problémů.

Pro upřesnění bych se chtěla krátce zmínit o hlavních prvcích bankovní unie. Bankovní unie by se měla skládat ze tří hlavních součástí: jednotného bankovního dohledu, společného systému krizového řízení a jednotného systému ochrany vkladů. Tyto prvky by měly být doplněny změnami v pravidlech pro fungování bank. Bankovní unie si klade za cíl oslabit vazbu mezi bankami a státními rozpočty. Budou-li totiž banky pod společným dohledem a budou-li na úrovni Evropské unie vyčleněny finanční prostředky na podporu problémových bank, mělo by to z členských států částečně sejmut tlak trhů a umožnit jim půjčovat si s nižšími úroky, a tím dále snížit úroveň svého zadlužení. Vědomí, že všechny banky v unii fungují podle stejných pravidel, by mělo zlepšit důvěru. Podle návrhu Komise by měly být všechny banky v eurozóně pod dohledem Evropské centrální banky.

Česká republika není členem eurozóny, ale naše banky mají zahraniční matky, a tak se nás to bude týkat také. V této souvislosti naprosto rozumím, že česká vláda požaduje poskytnutí garancí neúčastnícím se státům, které by

minimalizovaly rizika ohrožení jejich finanční stability a integrity jednotného trhu Evropské unie. Je však na vládě, aby sporné věci vyjednala, např. o koncepci nadřazení zájmu skupiny nad zájem jednotlivého podnikatelského subjektu a hostitelského státu. Současně však odmítám postoj, kdy český předseda vlády vyhrožuje vetem vůči tomuto projektu na nedávném summitu Evropské unie, a to bez mandátu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nebo alespoň výboru pro evropské záležitosti. Uvědomme si prosím, že dnes potřebuje pomoc jižní křídlo Evropské unie, ale příště to může být Česká republika.

V této souvislosti nemohu souhlasit s návrhem navrhovaného usnesení v některých bodech, a proto si dovoluji v podobné diskusi navrhnout usnesení jiné. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Je tedy přihlášena též do podrobné rozpravy. A nyní požádám v rámci obecné rozpravy o slovo pana poslance Jana Bauera.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, dovoluji mi k tomuto návrhu směrnice několik poznámek.

Jedná se o národní prioritu, takže pokud máme mít nějaký názor nebo pokud máme nějaký silný názor, měl by zaznít tady a dnes, protože tak jak už u těch evropských věcí bývá zvykem, za rok nebo za dva, kdy budeme transponovat nebo implementovat, už bude velice pozdě.

Já osobně oceňuji snahu Evropské komise vytvořit harmonizovanou úpravu postupů pro preventivní opatření a krizové řízení, ale musím konstatovat, že tento návrh směrnice je v mnoha bodech pro Českou republiku nevýhodný, a mohu říci, že i nepřijatelný. Je zřejmé, že tato směrnice je prvním a klíčovým stavebním kamenem, jak tady bylo už řečeno, budoucí bankovní unie. Je také evidentní, že se jedná o první vypuštěný balonek v rámci snahy o tzv. socializaci dluhů, o povinné sdílení nákladů a o zavedení panevropského modelu na celý bankovní sektor.

V rámci návrhu směrnice vidím na jedné straně skupinu států, které volají po penězích, a bohužel čím dál tím menší skupinu států, které ještě vůbec nějaké poslední peníze mají. To, že osobně nesouhlasím s některými parametry této směrnice, určité z mé strany není vedeno naivní snahou zachraňovat české banky, protože každý přece ví, že většina bank jsou buď pobočkami zahraničních bank, anebo mají rozhodující zahraniční majetkovou účast. Mou snahou je ochránit velké přebytky a likviditu na účtech těchto bank a samozřejmě též zabránit případnému odlivu prostředků z fondů pojištění vkladů. To, že jsou tyto peníze přímé nebo nepřímé prostředky občanů České republiky, si myslím, že je nadmíru jasné.

Já osobně jsem velmi zvědavý, od koho na půdě této Sněmovny nebo v rámci celé evropské sedmadvacítky uslyšíme, že tento návrh směrnice je dobrým nápadem. Myslím si, že dobrý nápad je to především pro státy jižního křídla, které se v této fázi nacházejí ve velice složité ekonomické situaci, anebo je to dobrý nápad pro ty, kterým je lhostejné, co se stane s těmi zmiňovanými přebytky a likviditou ležícími na účtech bank, které působí na území České republiky.

Osobně se ztotožňuji s návrhem a s usnesením, které již doporučuje evropský výbor, a proto bych vás chtěl požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bauerovi. Zeptám se, zda se ještě někdo chce přihlásit do obecné rozpravy k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu končím. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Požádám pana zpravodaje pana poslance Jana Kubatu, aby odkázal na usnesení, poté dostane slovo paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dovoluji mi, abych pouze doplnil, že v mé zpravodajské zprávě byl pouze výťah z usnesení výboru pro evropské záležitosti a já chci Poslaneckou sněmovnu odkázat na sněmovní tisk 820, jehož nedílnou součástí je usnesení, o kterém by Poslanecká sněmovna měla hlasovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji vám. Prosím nyní paní poslankyni Danu Váhalovou.

Poslankyně Dana Váhalová: Ještě jednou děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych si dovolila navrhnout, jak jsem avizovala, usnesení ve znění:

„Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

1. podporuje Komisi v jejím úsilí o vytvoření společného evropského právního rámce zacíleného na řešení vážných ekonomických problémů, do nichž se dostávají některé systémově významné finanční instituce působící na území více členských států;

2. podporujeme užší politickou integraci, účinnou kontrolu a regulaci, aby břemeno ztrát finančního sektoru opět nenesli daňoví poplatníci;

3. vnímáme možné nebezpečí ve vztahu k českému bankovnímu sektoru, a proto žádáme předsedu vlády, aby pravidelně informoval, jak vyjednáváme a chráníme české národní zájmy.“

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh usnesení paní poslankyně Dany Váhalové. Jsme v podrobné rozpravě. Ptám se tedy poslanců a poslankyň, zda má ještě někdo z nich návrh usnesení, s nímž by v podrobné rozpravě chtěl Sněmovnu seznámit.

Pan kolega Václav Měncí se hlásí.

Poslanec Václav Měncí: Dámy a pánové, dovoluji, abych v zastoupení předsedy klubu požádal o desetiminutovou přestávku pro poradu klubu ODS.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 11.35 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.24 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.35 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila přestávka pro jednání poslaneckého klubu ODS, budeme tedy moci pokračovat. Připomenu pouze, že jsme v podrobné rozpravě, ta nebyla uzavřena a byla zde v rámci podrobné rozpravy přednesena dvě usnesení, nebo přesněji řečeno dva návrhy na usnesení.

Je zde žádost, abych vás všechny odhlásila. Já vás tedy odhlašuji, přihlaste se svými kartami a budeme hlasovat za malý okamžik, a to v pořadí o těch dvou usneseních, která byla navržena. Nejprve tedy o návrhu, tak jak jej přednesl pan zpravodaj Jan Kubata, poté budeme hlasovat o návrhu usnesení, s nímž nás seznámila paní poslankyně Dana Váhalová. Myslím, že návrhy usnesení není třeba opakovat, protože v písemné podobě máme předloženo to, které zde uvedl pan kolega Kubata, a paní poslankyně Váhalová před malým okamžikem vystoupila, takže máme jistě v paměti její návrh.

Nejprve tedy zahajují hlasování číslo 59. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby byl přijat návrh usnesení, které je přílohou sněmovního tisku 820-E a seznámil nás s ním zpravodaj pan poslanec Jan Kubata. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59, přítomno 114, pro 70, proti 29, tento návrh byl přijat.

Já ještě zeptám, zda je hlasovatelný návrh paní poslankyně Váhalové.

Není už hlasovatelný, takže tím jsme projednali... Ještě ale pan kolega Smýkal. Prosím.

Poslanec Josef Smýkal: Omlouvám se paní předsedkyně, mně nešlo hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to námitka proti předchozímu hlasování. Rozhodneme o této námitce v hlasování číslo 60.

Zahajuji toto hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Smýkala? Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 60, přítomno 121, pro 119, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu usnesení, které je přílohou sněmovního tisku 820-E.

Zahajuji hlasování číslo 61. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 61, přítomno 122, pro 73, proti 33. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl přijat.

Není žádná námitka proti tomuto hlasování. Končím tedy projednávání bodu 93, sněmovního tisku 820-E. Děkuji panu zpravodaji, děkuji též panu ministrovi.

Budeme se zabývat následujícím bodem.

26.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 761/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní

předsedkyně. Dovolte mi, abych uvedený návrh podrobněji představil.

Návrh vypracovalo společně Ministerstvo zdravotnictví s Ministerstvem průmyslu a obchodu, do jehož gesce zákon o reklamě patří. Hlavním důvodem pro předložení tohoto návrhu novely zákona je zejména potřeba v souladu s programovým prohlášením vlády vytvořit účinnější mechanismy pro snížení prostoru pro korupci a neetické jednání v oblasti zdravotnictví a speciálně na úseku reklamy na humánní léčivé přípravky a pro potírání korupčního a neetického jednání ve všech jeho formách a projevech na tomto úseku. Předkládaný návrh novely zákona v této souvislosti je svým dílem součástí souhrnu připravovaných reformních opatření vedoucích k modernizaci a vyšší efektivnosti celého zdravotnického systému, které jsou v programovém prohlášení vlády zdůrazněny jako jeden z hlavních úkolů vlády.

V návrhu novely zákona se v zájmu dosažení uvedených cílů potřebným způsobem reaguje na ty situace, kdy osoby, které jsou adresáty reklamy, předepisují nebo vydávají humánní léčivé přípravky takovým způsobem, že preferují z okruhu možných indikovaných léčebných přípravků ten, z jehož preference mají finanční či jiný přínos. Takové jednání je nepřipustné, neboť vede k ovlivnění přirozené soutěže mezi léčivými přípravky z důvodu pouhé ziskovosti osoby, která má na výběr konkrétního léčivého přípravku zásadní vliv, a ve svých důsledcích vede i k omezení spoluměření pacienta o výběru pro něj ze všech hledisek nejvhodnějšího léčivého přípravku.

Dochází tímto způsobem ve svých důsledcích k nenaplnění či výraznému pokřivení poskytování optimální zdravotní péče a v neposlední řadě i mnohdy k neekonomickému vydávání prostředků z veřejného zdravotního pojištění. Předložený návrh novely zákona proto výslovně stanoví formy takového shora popsaného jednání, které se zakazuje, a stanoví za ně sankci.

Oblast reklamy na humánní léčivé přípravky je velmi citlivou záležitostí a je nepochybně ve veřejném zájmu pro stabilizaci, efektivnost a zprůhlednění celého systému zdravotnictví, aby výskyt nezákonné reklamy na humánní léčivé přípravky byl co nejúčinněji a nejdůsledněji minimalizován. Dosavadní ustanovení zákona však na řadě míst buď postrádají přesnou dikci, anebo nejsou dotažena tak, aby úprava předmětných vztahů byla komplexní, čímž umožňují různý výklad, vytvářejí nežádoucí prostor pro obcházení zákona a pro nedosažení jeho cílů. Účelem je odstranit tyto zásadní nedostatky. Jako příklad může sloužit ta skutečnost, že dosavadní právní úprava nestanoví osobám, které léčivé přípravky předepisují nebo vydávají, povinnost pod hrozbou uložení sankce vyhovovat dotazům a dožadáním příslušného dozorového orgánu a poskytovat mu potřebnou součinnost. V důsledku toho zůstává řada protiprávních jednání neodhalena, nebo je nelze prokázat.

Návrh se dále zaměřuje i na to, aby byly ze současného znění zákona odstraněny ty prvky, které jinak posuzují a hodnotí činnost subjektů, jsou-li osobami fyzickými, a jinak, jsou-li osobami právníckými. V tomto směru se v návrhu novely zohledňuje i vývoj judikatury u Evropského soudu pro lidská práva v posuzování zásahů do práv osob fyzických a do práv osob právníckých, kdy osobám právníckým je poskytována vyšší míra ochrany, než tomu bylo doposud, aby se téměř vyrovnala ochraně osob fyzických. Odlišné právní posouzení učiněných jednání jen v závislosti na tom, zda toto jednání bylo učiněno osobou fyzickou, nebo osobou právníckou, vede k nestejnému přístupu, k nerovnosti a diskriminaci. Návrh novely se pokouší o nastavení pravidel zcela opačných, a to o zajištění rovného přístupu, nastolení transparentnosti v reklamních aktivitách a v odstranění všech forem diskriminace. (V sále je hluk.)

Dále musím zdůraznit, že za dobu aplikace zákona v oblasti humánních léčivých přípravků byla získána řada aplikačních poznatků, přičemž některé z nich vyvolávají potřebu změn. Tak například se zpřesňují definice reklamy, upravuje a rozšiřuje se definice sponzorování vědeckých kongresů, a to i na jiné odborné akce, zpřesňuje se definování činnosti v oblasti průzkumu trhu, nově se navrhuje upravit podmínky pro setkávání osob oprávněných humánní léčivé přípravky předepisovat a další. Reklama na registrované léčivé přípravky je mnohdy v přímé souvislosti s dalšími produkty, jako jsou doplňky stravy a jiné výrobky, a tyto souvislosti zejména v situaci, kdy řada producentů a prodejců má ve svém portfoliu jak registrované, tak neregistrované produkty, vedou ke zneužívání propagačních reklamních aktivit. Proto nově návrh zvyšuje dohled nad všemi produkty, jež mohou být zneužity.

Pokud jde o sponzorování, návrh novely reaguje na situace, kdy sponzor ke sponzorování využívá třetích osob a kdy za současného právního stavu může být právní úprava obcházena a vznikají pochybnosti o odpovědnosti jak samotného sponzora, tak prostředníka. Návrh upravuje rovněž výši sankcí za příslušná jednání.

Děkuji vám za vyslechnutí tohoto úvodu k návrhu zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní zpravodaje, kterým byl pro prvé čtení určen pan poslanec Boris Šťastný. Děkujeme, že kvůli tomuto bodu přišel, přestože byl omluven. Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiéře, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi prosím, abych předložil zpravodajskou zprávu k tomuto vládnímu návrhu na regulaci reklamy zejména v oblasti zdravotnictví. Vláda předložila Sněmovně tento návrh 30. 7.

a poslancům byl rozeslán jako tisk 761. Doporučení organizačního výboru je z 23. 8. a nyní projednáváme zákon v prvním čtení. Dovolte mi po těchto faktických shrnutích několik slov k podstatě tohoto zákona.

Zákon o regulaci reklamy se snaží v některých oblastech, které jsme určili jako kritické z různých důvodů, ať už z důvodů etických, ekonomických, ochrany dětí a mládeže, nebo jiných ve společnosti, regulovat reklamu v jednotlivých sdělovacích prostředcích, prostředcích reklamy, ale i chování soutěžitelů na trhu.

Musím k tomuto návrhu zákona říci, přestože si uvědomuji, že je veden dobrými úmysly a nepochybně v titulech sdělovacích prostředků bude tato snaha kladně hodnocena, že přece všeobecné povědomí ve společnosti bylo rozšířeno, že lékaři jsou téměř darmožrouti, kteří jsou vysíláni farmaceutickými firmami za peníze farmaceutických firem a za to, že předepisují léky, na drahé kongresy a stěhují se do Afriky, s sebou berou celou svoji rodinu a ještě pět kamarádů k tomu a také že zástupci farmaceutických firem jsou tací tvrdí obchodníci, kteří ve dne v noci klepou na ordinace lékařů a znemožňují jim ordinovat a poskytovat služby, které od nich společnost po právu očekává.

Takovýto – teď jsem to záměrně přehnal – takovýto mediální obraz byl určitě v poněkud střízlivějším provedení nebo v poněkud střízlivější interpretaci zaveden a nějakou dobu se udržuje. Nepochybně, jak se říká, na každém šprochu pravdy trochu, v některých případech k tomu určitě přispěla neetická jednání některých farmaceutických firem, na druhé straně neprofesionální přístup některých jednotlivých zdravotníků. Ale když to vezmeme kolem a kolem, tak já osobně jsem přesvědčen, že ta společnost, ta odborná komunita, ať už jsou to jednotliví výrobci, dovozci a distributoři léčiv, tak i samotní lékaři a zdravotníci, není na tom tak špatně, abychom je museli nějakým zásadním silným způsobem kritizovat. Na druhé straně vidím celou řadu odborníků, kteří od rána do večera profesionálně vykonávají svoji lékařskou praxi a kteří jsou rádi, že vedle svého platu mohou získat možnost využít nabídky, legitimní nabídky, farmaceutického či jiného průmyslu a legálně, transparentně jim může být umožněno, aby se zúčastnili odborného sympozia, kongresu, tam přednesli svůj příspěvek a získali další zkušenosti, což podle mě zejména pro mladé začínající lékaře, kteří nemají často takové možnosti, a s ohledem na to, že často takovéto mezinárodní významné akce jsou velmi finančně nákladné, skutečně je způsob, jak vyměnit zkušenosti, přednášet, něčemu se naučit a dostat se někam, kam by se se svým platem a se svými možnostmi prostě dostat nemohli.

Je asi správné, že se stát snaží takovéto chování upravit, regulovat. Je správné, že vymezujeme způsob, jakým mohou účastníci takovýchto setkání využít, pohostinnost, a regulujeme zajištění dopravy či úhradu nákladů

ubytování, stravy a registračního poplatku. Čili je určitě dobře, že se snažíme tuto věc regulovat skutečně na takové využití, které souvisí s danou odbornou akcí a kde skutečně nedochází k možnosti ovlivnění či nějakého jiného neetického jednání nad rámec takové regulace. V tom já velmi oceňuji návrh pana ministra. Co však já spatřuji za problémové v tomto zákoně, a proto věřím, že na půdě výboru pro zdravotnictví se ještě tou věcí budeme zabývat, a myslím, že to bude vyžadovat velmi hlubokou debatu, a jsem přesvědčený, že jejím výsledkem bude i nějaká forma akceptované změny, to je otázka regulace chování soutěžitelů při nabízení nebo prodeji a propagaci léčivých přípravků, zjednodušeně řečeno léků.

První věc, kterou já chci zdůraznit, je, že zákon jako takový hovoří o humánních léčivých přípravcích ve své regulaci a i ten návrh, který vzešel z pravicové vlády, skutečně postihuje celou tuto problematiku plošně. Já chci říci, že správné pojetí v tomto ohledu by mělo být takové. Lze rozumět tomu, že v případě, že dochází k preskripci humánních léčivých přípravků, které jsou plně nebo částečně hrazeny ze systému veřejného zdravotního pojištění, může si ten, kdo tyto přípravky platí čili hradí, to jsou z mého pohledu, jak dobře víme, v systému veřejného zdravotního pojištění zdravotní pojišťovny, určit, jakým způsobem tedy nakládat při jejich preskripci a při všech okolnostech jejich propagace tak, aby jejich využití v návaznosti na systém veřejného zdravotního pojištění bylo co nejehospodárnější. Kdyby zde existovalo skutečné zdravotní pojištění, ne zdravotní daň, a kdyby zde existovala soutěž zdravotních pojišťoven mezi sebou, ne skupina zdravotních pojišťoven, které mezi sebou nemohou soutěžit, pak já bych určitě plédoval za to, aby to byli právě plátcí, tedy zdravotní pojišťovny, kteří by určovali, jakým způsobem bude probíhat nejenom preskripce, ale všechny ostatní související věci, ať už reklama, propagace, nabízení preparátů, vzorkování atd., v souvislosti s plně nebo částečně hrazenými léčivými přípravky. Poněvadž skutečně takováto situace tady bohužel stále ještě není, i když věřím, že brzy nastane, tak v tuto chvíli je to stát, který je nucen takovouto regulaci plošně zavádět a hledat.

Ale já jsem přesvědčen, že beztak stát nemá právo zasahovat takovýmto způsobem do regulace reklamy preparátů, které nejsou hrazeny ze systému veřejného zdravotního pojištění, tzn. které jsou, zjednodušeně řečeno, volně prodejné. Já nevidím důvod – nechci tady jmenovat jednotlivé preparáty, abych nedělal na půdě Poslanecké sněmovny reklamu jednotlivým výrobcům, ale nevidím důvod, proč by nemohl výrobce preparátu, který si každý z nás může nechat u svého lékaře předepsat a který platí v plném rozsahu, dělat na tento preparát reklamu, jak se mu zlíbí. Proč stát má diktovat takovému výrobcí, co v tomto ohledu smí a co nesmí? Je to snad proto, že bychom se domnívali, že lékaři jsou tupci, kteří musí dostávat takovéto příkazy? Nebo že občané jsou tak hlou-

pí, že skutečně se nedokážou zeptat svého lékaře a dostatečným způsobem informovat? Ano, ale pak musíme v takovémto případě regulovat reklamu na téměř všechno, od okeny, čikuli až po rohlíky. Nebo prodeji mikrovlnné trouby. Prostě pro mne není rozdíl mezi mikrovlnnou troubou, se kterou když nebude vědět někdo, jak zacházet... nebo jízdním kolem... také člověk si může koupit jízdní kolo a zabít se na něm, když nebude dávat pozor a nebude vědět, co dělat, a preparátem, léčivým přípravkem, který si sám občan za své peníze nechá předepsat lékařem. Ten lékař má povinnost postupovat lege artis vůči svému pacientovi. A následně nevidím důvod, proč bránit reklamě na takovéto preparáty nebo ji takovýmto způsobem regulovat.

Druhá věc, které naprosto nerozumím, je otázka obchodních zástupců. To je věc, která je velmi diskutovaná. Tady se z ničeho nic zjevil paragraf, že obchodní zástupce nesmí návštěvy uvedené ve větě první, čili návštěvy za účelem reklamy a propagace jednotlivých léčivých přípravků, uskutečňovat v ordinární době odborníka.

Já se velmi omlouvám vládě, ale opět děláme z našich lékařů hlupáky neschopné posoudit, co je správné pro jejich pacienty. A z klientů těchto lékařů, říkám záměrně ne pacientů, děláme opět ovce, které tam přijdou. Za chvíli jim začneme regulovat, jak má být velká lavička v čekárně, za chvíli jim budeme říkat, že se musí stavět do fronty zprava doleva, a my nejsme schopni vysvětlit tedy... nebo snažíme se tady regulovat to, že lékař nesmí ve chvíli, kdy to sám určí, přijmout obchodníka a nechat si popsat odborným způsobem nějaký léčivý přípravek.

Ježíšmarjá, tak to jim budeme muset, těm lékařům, prosím vás pěkně, vypnout telefon v ordinární době, nebo budeme muset přikázat, že tam také nesmí nikdo telefonovat. Že smí telefonovat jenom tehdy, když se ptá na otázky zdravotnictví nebo zdravotního stavu. Budeme muset tedy zřídit nějaký úřad, který bude lustrvat, cenzurovat, jestli náhodou, abychom mohli dát případně obrovskou tučnou pokutu, jestli náhodou ten pacient je pacient a jestli to tedy není obchodní zástupce. Budeme muset nakoupit jako stát nebo Ministerstvo zdravotnictví rušičky, aby tam náhodou nefungovaly mobily. Budeme muset zlikvidovat WiFi, protože kdyby náhodou ordinace byla připojena nějakým systémem e-learningu v rámci polikliniky na to, že tam běhá nějaká reklama, tak budeme muset s největší pravděpodobností tam vypnout bezdrátovou síť, aby náhodou lékař neudělal tu chybu a v době, kdy má ordinární hodiny, se nepodíval na obrazovku svého počítače a nezjistil si, náhodou mu tam neblíkla nějaká reklama nějaké farmaceutické firmy. S největší pravděpodobností budeme muset udělat některá další opatření. Prostě budeme muset vypnout internet, budeme muset nejspíš těm lékařům nastavit jako v Číně nějaký portál, který jediný bude možný, na který se budou moci od osmi od rána do čtyř

do odpoledne, pokud to bude jejich ordinační hodina, dívat, a na žádný jiný, proboha!, hlavně se dívat nebudou moci.

To je přece neuvěřitelná zručnost, takto ingerovat do svobodného podnikání! Přece každý doktor má svoji hlavu, svoji zodpovědnost a já si nedovedu představit, že bychom měli lékaři diktovat, kdy tam smí za ním přijít tu zástupce farmaceutické firmy – a prosím vás, příště tam budeme muset přidat, že tam nesmí přijít ani zástupce elektrických závodů, Telecomu nebo nějaký jiný dodavatel, protože on by ho mohl vyrušit a lékař by okamžitě přerušil práci a lidé by mu umírali venku v čekárnách.

Čili takto je napsaná tato věta. Já to záměrně přeháním, ale ono to není jinak. To ustanovení je takto napsáno, a když půjdu dál, tak když začneme toto ustanovení uplatňovat na další profese, tak úplně stejně ho budeme muset uplatnit na pekaře – hlavně aby dodavatelé mouky prosím pěkně do pekárny a do obchodů s pečivem nechodili v otevírací době, protože by tam mohli být zákazníci v tom krámě a došlo by k nějakému brutálnímu narušení obchodního styku a to jim musíme zakázat.

Tak tohle ne! Přece každý ví, že lékař je zodpovědný člověk, nebo by měl být zodpovědný člověk. Pokud se bude chovat nezodpovědně, jsou tady právní nástroje, jak ho postihnout. A logicky přece lékař se svým pacientům věnuje podle jiných platných právních předpisů. A pokud se jim nevěnuje, tak má každý právo a spoustu možností dávat v jednotlivých zákonech, jak se bránit. Ale určitě podle mého názoru bychom to neměli dělat tak, že vezmeme zákon o regulaci reklamy a zakážeme obchodníkům s konkrétně jednou komoditou z miliardy komodit na trhu navštěvovat lékaře v nějaké konkrétní době.

Pak jsou tam některé věci, které jsou také sporné, ať už je to otázka vzorků humánních přípravků, ale tam si myslím, že je možné o tom ještě nějak dále diskutovat.

No a nakonec, nechci to teď jakkoli zlehčovat, proto budu mluvit velmi vážně. V oblasti činnosti v pohřebnictví, tam jsem nepochopil – ono už to bylo v předchozím zákoně. Tam se snažíme pohřební službě zakázat, že nesmí služby nabízet prostřednictvím dopisů, letáků, elektronickou poštou nebo jinou adresnou formou. Tady se zákonodárce zase snaží něco vymyslet. Já dost dobře nechápu, zřejmě tedy se zákonodárce domnívá, že jinou formou to možné je. Například televizní reklamou, rozhlasovou, billboardovou. Opravdu to nechci zlehčovat, ale myslím si, že v tomto stejně tak jako v jiných případech se snažíme zase regulovat nějakou věc, a nikdo nedokáže dost dobře podle mého názoru vysvětlit, proč zrovna pohřební služba nesmí poslat letáček a může udělat billboardovou kampaň.

Tolik je tam několik dalších věcí tohoto typu, které bych rád na výboru pro zdravotnictví ještě diskutoval. A věřím, že se podaří některé tyto

nelogičnosti a regulace, které víceméně by neměly patřit k pravicové vládě, ještě probrat a pokud možno odstranit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Je do ní v tuto chvíli přehlášeno pět poslanců. První dostává slovo pan kolega Jan Klán, poté je přihlášen pan poslanec Marek Šnajdr. Prosím, pane poslance.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se vyjádřil ke sněmovnímu tisku číslo 761.

Ztotožňuji se s kolegou poslancem Vojtěchem Adamem, který konzultoval tuto materii s Úřadem pro hospodářskou soutěž, a souhlasím, aby se do § 5 zákona o regulaci reklamy nedoplňoval nový odstavec 7, neboť by jeho doplněním došlo k omezení hospodářské soutěže mezi lékárnami, k újmě na straně spotřebitele, tedy pacienta. Provozovatelům lékáren i fyzickým osobám oprávněným vydávat léčivé přípravky v souvislosti s výdejem humánních léčivých přípravků, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis a které jsou úplně či zčásti hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, by bylo zcela znemožněno poskytovat nepeněžitá plnění a významně by byla omezena možnost poskytovat plnění peněžitá. Navrhovanou úpravou je provozovatelům lékáren umožněno poskytnout pouze slevu, a to snížením doplatku na cenu léčivého přípravku, popřípadě poskytnutím balení téhož léčivého přípravku navíc, což je mimo jiné i v rozporu s důvodovou zprávou vydanou k návrhu, dle které má být omezen nadměrný výdej léčiv.

Navrhovaná úprava je však především v rozporu s normami na ochranu hospodářské soutěže, neboť povede k výraznému omezení soutěže mezi lékárnami, což bude mít negativní důsledky pro hospodářskou soutěž i spotřebitele, kteří poskytnutí slevy či jiného protiplnění za předložení receptu v lékárně vnímají velmi pozitivně. Navrhovanou úpravou pak v žádném případě nemůže docházet k omezování nadměrného předepisování léčiv, jak uvádí důvodová zpráva, neboť předepisování léků ponechává i nadále plně na ošetřujícím lékaři. Při vyzvednutí léků na recept v lékárně nemůže navrhovaná úprava žádným způsobem ovlivnit množství ani druh předepsané léčivé látky.

Léčárny jsou podnikatelské subjekty, které navzájem soutěží v poskytování lékárenské péče, a to jak v oblasti výdeje léčivých přípravků na lékařský předpis, tak přípravků, jejichž výdej na lékařský předpis vázán není. Měly by proto mít možnost využívat všech legitimních způsobů, jak získávat zákazníky, a to včetně poskytování nepeněžitých plnění, výhod, darů a podobně. Předepisování léčivých přípravků zůstane i nadále plně na ošetřujícím lékaři. Omezení podnikatelských a marketingových aktivit lékáren

je nemůže žádným způsobem účinně ovlivnit. Předmětná problematika je aktuálně upravena v zákoně o veřejném zdravotním pojištění, kde znění příslušných ustanovení § 32 odst. 4 až 6 je v souladu s normami na ochranu hospodářské soutěže.

Z výše uvedených důvodů podám spolu s kolegou poslancem Vojtěchem Adamem ve druhém čtení tohoto návrhu zákona pozměňovací návrh, který bude tyto nedostatky odstraňovat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Marka Šnajdra, dále je přihlášen pan poslanec Jiří Skalický. Pan kolega Šnajdr má slovo.

Poslanec Marek Šnajdr: Ano, děkuji vám, paní předsedkyně.

Dámy a pánové, budu stručný. Já rovněž avizuji dopředu, že jsem přesvědčen, že ten návrh zákona máme propustit do druhého čtení, nicméně stejně tak jsem přesvědčen, že ve druhém čtení, aby byl způsobilý k hlasování, tak ho musíme významným způsobem upravit či dopracovat.

Myslím si, že obsahuje řadu opatření, která jdou správným směrem, například dílčí úprava kroků týkajících se sponzorování nebo fungování takzvaných třetích osob, např. otázka postregistračních studií, které nepochybně se využívají, nebo spíše zneužívají k marketingovým aktivitám směřujícím ke stimulaci preskripce léčivých přípravků.

Co však z toho návrhu uniká zcela – a já se omlouvám, že si dovolím určité nadnesené vyjádření. Mně v tom návrhu chybí snaha jít za podstatou toho problému, popsát, jak vzniká, a na ten proces nastavit řešení. A jestli mi dovolíte určitou zkratku, tak více vychází určité mediální poptávce a určitému, řekněme, mediálnímu zohlednění určitých témat. A já si myslím, že bychom se měli věnovat spíše tomu, co skutečně českému zdravotnictví pomůže.

Abychom k tomu mohli přistoupit, tak si musíme přiznat jednu věc. Otázka regulace reklamy v oblasti užívání léčivých přípravků, tak hlavní společenský důvod nebo hlavní společenská nebezpečnost není takzvané korupční jednání, které je tam popsáno, ale je zneužívání nebo neefektivní využívání prostředků veřejného zdravotního pojištění. To je hlavní smysl, hlavní příčina a také hlavní důvod a oprávněnost toho, aby vláda zasahovala do oblasti reklamy. Ten důvod je zřejmý, protože ten kdo ten léčivý přípravek užívá, ale i ten, kdo ho indikuje, kdo ho vypisuje a kdo ho předepisuje, tak ani jeden z nich ho neplatí. Platí ho třetí subjekt, to jest systém veřejného zdravotního pojištění. A jak všichni víme, když někdo něco neplatí, když za něco nenese odpovědnost ze své vlastní kapsy, ze

své vlastní peněženky, tak vždycky dochází k tendenci k neefektivnímu využívání a řekněme určité benevolenci. A to je právě jediný, nebo hlavní cíl, proč má docházet k regulaci reklamy, aby díky tomuto jednání nedocházelo ke zbytečnému plýtvání, to znamená k zbytečnému předepisování přípravků nebo k předepisování přípravků, které nejsou adekvátní jsou dražší.

A já se obávám, že nemohu s panem ministrem souhlasit v tom, že tento cíl je řešen, nebo že řešení tohoto cíle odpovídá naší koaliční dohodě a koaliční smlouvě, a tedy reformním prioritám. My jsme se směřující k tomuto cíli dohodli na principu, který nepochybně k tomuto směřuje a směřuje k úspoře v řádu miliard, a to je v tom že jsme se dohodli na prosazení takzvané generické preskripce. To znamená, že jsme se dohodli na tom, že už naše zdravotnická zařízení nebudou předepisovat léčivé přípravky podle komerčního názvu toho kterého výrobce, ale že budou předepisovat pouze účinnou látku v potřebném množství a v potřebném dávkování, a české lékárny nebudou vydávat léčivý přípravek toho konkrétního výrobce, ale že budou vydávat léčivý přípravek, který na základě transparentní veřejné soutěže bude v systému veřejného zdravotního pojištění vydán za nejnižší cenu, to znamená bude řádně vysoutěžen. Toto totiž je eliminace příčiny, protože ta marketingová stimulace těch, co předepisují, směřuje k tomu, aby předepsali konkrétní léčivý přípravek konkrétního výrobce. Takto jednoduše k tomuto cíli směřuje reklama, ale také někdy korupce v oblasti preskripce léčivých přípravků. A stejně tak v oblasti lékárenského vydávání ta korupce nebo marketing směřuje k tomu, aby byl vydán přípravek výrobce A, a nikoliv přípravek výrobce B. A toto všechno platí někdo třetí, který se tady tohoto procesu vůbec neúčastní a z jehož zdrojů, veřejných zdrojů, tyto prostředky se hradí. Právě proto jsme si do koaliční smlouvy dali princip takzvané generické preskripce, abychom toto dramaticky omezili. A toto skutečně mělo přinést úspory v řádu miliard.

A zde si nalijme čistého vína. Jako každé účinné opatření je velmi nepopulární, protože samozřejmě těch marketingových deset miliard, které zhruba farmaceutické společnosti v České republice vydávají, tak by pravděpodobně vydávány nebyly. A ti, kteří je dneska přijímají, samozřejmě naleznou padesát a jeden odborných důvodů, proč tomu bránit. A my jsme bohužel neměli odvahu tady k tomuto přistoupit, neměli jsme odvahu tady tomuto čelit. A nahrazujeme to opatřeními, která sice znějí hezky, sice vypadají, že směřují ke stejnému cíli, akorát mají jeden drobný háček – ani milimetr to neposunula, ani milimetr nebyla účinná. A pokud budou přijata v této podobě, tak se prostě rozplynou po dvou třech novinových článcích a nepomohou.

Ano, v této chvíli narážím na takzvanou regulaci možnosti návštěv

reprezentantů farmaceutických firem v ordinacích lékařů, v ordinacích hodinách. Dámy a pánové, jestli je zde někdo, kdo si myslí, že toto opatření omezí reklamu, korupci či zneužívání byt jen o milimetr, tak se hluboce mýlí. Už jen proto, že není, kdo by to kontroloval, už jen proto, že není, kdo by to sankcionoval, a už jen proto, že stačí, aby si s tím léčivým přípravkem ten reprezentant vzal přípravek jiný, který regulován není – Honzo, musíš to vydržet ještě, Kubato – který regulován není, a v tu chvíli taková to návštěva je zcela mimo gesci tohoto zákona.

Myslím si, že je to škoda, že takto postupujeme, mě to mrzí a dopředu avizují, že je potřeba v rámci výboru a v rámci druhého čtení přistoupit k zásadní úpravě.

Stejně tak je to v otázce vzorků. Myslím si, že potřebujeme daleko tvrdší opatření v oblasti vzorkování, protože jestliže se navrhuje vzorkovat po dobu dvou let po registraci, po uvedení na trh tohoto přípravku, tak je evidentní, že dva roky již to není nový přípravek, ale je to přípravek, který je už zaevidován a spíše to směřuje k marketingové stimulaci a stimulaci předepisování, a tedy zbytečnému vydávání prostředků veřejného zdravotního pojištění.

Nebudu v tuto chvíli v prvním čtení nic navrhopvat, ale avizují dopředu, že v rámci těch dalších čtení je třeba zásadní diskuze a případná úprava tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Jiří Skalický je dalším přihlášeným do rozpravy, po něm vystoupí pan poslanec Kostřica. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Dobrý den, paní předsedkyně, dámy a pánové. Já bych se chtěl též vyjádřit k návrhu zákona, který se týká regulace reklamy, a to v oblasti humánních léčivých přípravků.

Tento návrh zákona omezuje v podstatě prostor, nebo se snaží nastavit trochu jiné mantinely na hřišti v zneužívání reklamy prostřednictvím humánních léčivých přípravků, kdy dochází k tomu, že jsou tyto léčivé přípravky preferovány z jiných než klinických, farmakologických či odborných důvodů. Vede to k tomu, že je ovlivněna soutěž mezi jednotlivými léčivými přípravky, je do určité míry omezena nebo snížena možnost spouřozhodování pacienta, je vlastně zůžen jeho výběr těchto přípravků. A souhlasím s Markem Šnajdrem, že zcela jednoznačně to vede k neefektivnímu vydávání financí z veřejného zdravotního pojištění, což je problém, který je klíčový.

Úprava je rozdělena do několika oblastí. Jednak je zpřesněna definice reklamy na léčivé přípravky, což je asi dobře. Jsou upraveny a zpřesněny podmínky pro sponzorování vědeckých kongresů, kdy zejména v minulos-

ti, jak už tady zaznělo, byly ne vždy optimálně využívány a firmy prostě je používaly jako svůj jasný marketingový nástroj, a jsou upraveny i podmínky pro průzkum trhu, použití a zařazení některých typů studií lékových, což tady zatím nezaznělo.

Jsou zlepšeny pravomoci orgánů dozoru, které tak mohou získávat další informace o využívání marketingu prostřednictvím léčivých přípravků, a definují se nebo upravují vztahy mezi registrovanými a neregistrovanými léčivými přípravky, o čemž se tady zmiňoval i pan předseda zdravotního výboru Boris Šťastný.

Dále se zpřesňuje, což je asi dobře, sponzorování prostřednictvím třetích osob, kde fyzické osoby dodnes vlastně vůbec nebyly do tohoto systému zahrnuty. A – což je zásadní – je zde definován nebo potvrzen zákaz zjednodušeně bonusů, kdy by tam, kde jsou léčivé přípravky hrazeny z veřejného zdravotního pojištění a vydávány v lékárnách, neměl být tento systém bonusů používán. Zde tedy zásadně nesouhlasím s tím, co zde říkal kolega Klán, který bonusy obhajoval. Já jsem přesvědčen, že v rámci naopak rovného trhu a přístupu je možné, aby lékárny používaly formu slev, a nikoliv systému bonusů. Myslím, že tato otázka bude velmi diskutovaná na zdravotním výboru.

Jinak celá tato novela reaguje na zákon a směrnici Evropské unie 2001/83, která zcela jasně definuje a nastavuje limity přípustnosti reklamy a výslovně zakazuje reklamu na léčivé přípravky, které jsou hrazeny a vydávány na lékařský předpis a jsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění.

Jak již zde zaznělo, dovolím si i já definovat asi tři oblasti, o kterých jsem přesvědčen, že budou předmětem velké diskuse na zdravotním výboru, a nejenom na něm. Za prvé je to počet vzorků léčivých přípravků, které jsou podávány v rámci marketingových kampaní, omezení jejich podávání. Za druhé je to možnost pobídkových programů zdravotních pojišťoven a vytváření takzvaných pozitivních listů. To zase je oblast, která zde zatím nezazněla. Za třetí oblast, která bude velmi diskutována, a to jsou návštěvy obchodního zástupce, kdy lze zvážít, zda je nutno zákonem tuto činnost natvrdo zakázat, či zda zvolit jinou formu regulace. Jenom bych zde dovysvětlil, že jinak se mohou a měli by se chovat obchodní zástupci v lůžkových zařízeních, kde by si management těchto zařízení mohl jasně nastavit pravidla chování, protože on je za to zodpovědný, a jinak pochopitelně si to budou řešit lékaři ve svých privátních praxích, protože pokud tam budou mít řady obchodních zástupců a nebudou přijímat pacienty, tak ti se od nich logicky odkloní a půjdou k jinému odborníkovi.

To by bylo asi zatím z mé strany vše. Dovolil bych si vás požádat a doporučil bych propuštění do druhého čtení, tak abychom na zdravotním výboru mohli tyto oblasti výrazně diskutovat, eventuálně upravit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Skalickému. Prosím pana kolegu Roma Kostřicu. Po něm je přihlášen pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Dobrý den, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se s vámi podělil o několik poznatků z hlediska vedoucího lékaře, který pracuje v nemocnici, tedy ve státním zařízení. Chtěl bych v úvodu říct, že plně podporuji tuto novelu, a jsem rozhodně pro to, aby byla propuštěna do dalšího čtení. Nicméně mi dovoluji několik praktických poznámek, s kterými jsem se setkal.

Pracoval jsem od roku 1992 jako vedoucí oddělení, potom později kliniky, která je součástí fakultní nemocnice. Jak mohu sám říct, v dřívějších dobách minimálně jednou za den přicházel některý zástupce farmaceutické firmy nebo nějaké jiné firmy, která by měla zájem prodat nějaký výrobek, a žádal o slyšení. Vždycky jsem se dozvěděl, že ten jejich lék je jednak mnohem účinnější, mnohem lépe se snáší, má mnohem méně vedlejších účinků, je mnohem modernější a samozřejmě je také levnější. Bylo to v podstatě stejné u všech těchto výrobků, které se snaží prodat, a to mě nijak nepřekvapilo. Vzhledem k tomu jsme se domluvili s ředitelem Koškou na jednom, že pokud někdo z těch farmaceutických zástupců by měl zájem mluvit s lékaři, musí na to mít i písemné potvrzení od vedení nemocnice s tím, že tedy s ním o tom může hovořit. Toto nařízení se ukázalo jako velmi příznivé, protože velká většina těchto – nechci říci nějakým způsobem obtěžujících zástupců farmaceutických se zmenšila na jednu desetinu. Považuji to za velmi rozumné.

Pokud jde, prosím vás, ještě o jednu věc, a o tom bych se chtěl zmínit, pokud jde o tzv. kongresovou turistiku. Jsem pevně přesvědčený, že v mnoha případech toto bylo správné. Ale zase si uvědomme, že není dobré nějakým zákonem nějakým způsobem s vaničkou vylít i dítě. Uvědomte si prosím, že platy nemocničních lékařů nejsou nijak zvlášť vysoké. A pokud vám mohu říct z vlastní zkušenosti, že průměrná cena v současné době jednoho kongresu v době cca jednoho týdne dělá asi tisíc eur, k tomu musíte přičíst potom poplatky na letenku a ubytování, takže se dostáváte k relativně velmi vysoké sumě. Dejte si prosím, paní poslankyně a páni poslanci, ruku na srdce. Kdybyste měli vy mít nějakou možnost třeba dejme tomu pobýt v nějakém evropském městě po dobu jednoho týdne s tím, že se budete věnovat nějaké činnosti, která vám usnadní nebo zlepší vaše možnosti práce ve Sněmovně, a měli byste za to uhradit z vlastních zdrojů dva až dvaapůl tisíce eur, já nevím, kolik z vás by se pro tuto akci rozhodlo.

Bylo by samozřejmě ideální, kdyby ať už nemocnice, nebo pojišťovny měly nějaký fond, který by nějakým způsobem umožnil, mluvím teď

zejména o lékařích z nemocnic, aby měli možnost takovým způsobem kongresy navštívit. Je nepochybně možné, aby příslušný vedoucí lékař nebo někdo, kdo umožní svému pracovníkovi, aby si svým způsobem pohlídal, jestli ten jeho zaměstnanec tam skutečně na přednáškách seděl, aby odreferoval, aby o tom informoval své další kolegy. Čili si myslím, že tam ta možnost určitá je a dá se docela dobře zajistit, aby ten dotyčný skutečně peníze využil efektivně.

Slyšel jsem několikrát z řad svých mladších kolegů, že takovýto zákon svým způsobem, oni to říkali v uvozovkách, pro ně to dělalo dojem, že je to vydáný zatykač na poznání a vědu. Já bych se od toho chtěl samozřejmě distancovat, od takovýchto poznámek, ale je pravdou, že toto je problematické.

Také si dovoluji ještě jednu poznámku. Pracoval jsem devět a půl roku ve funkci předsedy společnosti otorinolaryngologické, čili necelých deset roků. Jsou to společnosti Jana Evangelisty Purkyně, je jich celá řada. Mám dobrou zkušenost, že existují takzvané společnosti chudé a bohaté. Otorinolaryngologická je společnost chudá, protože málo předepisuje, nedávají tam žádné implantáty a je to samozřejmě problematické. Jsou naopak některé společnosti bohaté, nechci je zde jmenovat, abych se jich nějakým způsobem nedotkl, které jsou na tom dokonce tak dobře, že jsou schopné si držet na plný úvazek jednoho většinou staršího přednostu, který je v důchodovém věku, který se stará o chod takovýchto společností. Značně znevýhodněny jsou některé obory, které jsou nějakým způsobem chudé, nemají dostatek prostředků a nemají ani možnost pořádat dostatečné množství odborných akcí, protože tyto akce bývaly vždy nějakým způsobem sponzorovány nějakou firmou. Takže si myslím, že i tady je zapotřebí na to brát ohled a zřetel.

Nicméně podporuji za svoji osobu propuštění toho zákona do dalšího čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kostřicovi. Prosím nyní pana poslance Jiřího Štětina a dále je přihlášen pan poslanec Pavel Holík. Pan kolega Štětina, prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, slyšeli jsme tady mnoho rozumných slov. Jistě záměr Ministerstva zdravotnictví zabránit korupci je naprosto správný a tento zákon o regulaci reklamy má jistě své místo. Myslím si, že i Věci veřejné, které mají ve svém programu boj proti korupci na prvním místě, s tím musí souhlasit také.

Ale: Na základě toho, co jsme zde slyšeli a co jsme si mohli přečíst, si

myslím, že tento návrh je věcně správný, ale je formálně příliš rozsáhlý a výkladově velmi složitý.

Je nepochybné, že předkladatel tohoto zákona vycházel z negativních zkušeností, které vyplynuly jednak z reakcí veřejnosti, jednak z postojů mnoha lékařů, že některé farmaceutické firmy a jiné organizace, které se podílejí na financování zdravotnictví, zneužívají svůj sponzoring velmi negativně. Mezi poctivými lékaři, lékárníky a u většiny farmaceutických firem vzbuzuje tento návrh strach, že každý sponzoring, resp. finanční podpora organizování vědeckých kongresů bude proviněním proti liteře zákona a vždy to může být považováno za korupci. Navíc návrh zákona o regulaci reklamy neumožňuje některým patientským organizacím, aby se podílely společně s lékaři na optimálním a etickém průběhu léčby velmi závažných onemocnění. To je jistě kapitola, která by zasluhovala podrobnější vysvětlení, ale myslím, že k tomu bude dostatek času.

Pro mě je stávající literatura zákona nejasná zejména při podílu farmaceutických firem a jiných organizací na podpoře publikační činnosti, neboť je známo, že obdobné publikace se bez podpory neobejdou. Neznamená to však, že inzerce v knize je korupce? Já jsem to nedokázal z tohoto zákona vyčíst.

A na závěr mi dovoluji několik připomínek k pohřebnictví, o kterém se tady již zmínil předseda zdravotního výboru kolega Šťastný.

Je naprosto jasné, že pohřebnictví je dobrý byznys. Já vám řeknu svou osobní zkušenost, jak jsme v Hradci Králové postupovali léta, když jsem ještě vedl záchrannou službu, jak to bylo s organizováním odvozu mrtvých těl. V Hradci Králové v té době byly tři pohřební firmy. Neboží pozůstalí dostali od každého lékaře, který napsal úmrtní list, lísteček se třemi firmami a bylo jim řečeno, aby si vybrali sami firmu, kterou si přejí. Situace někdy byla taková, že pozůstalí nebyli schopni ani vytočit telefon. Řekli jsme jim „chcete si vybrat firmu?“, a když si vybrali, zařídili jsme to přes dispečink. Jistě jsme se nedopustili ničeho, když jsme zavolali této firmě, a během dvou hodin bylo mrtvé tělo odvezeno. Takže žádná korupce. Myslím si, že touto formou by se mohlo v pohřebnictví pokračovat.

Na závěr mi dovoluji v souladu s jinými kolegy, kteří hovořili přede mnou, doporučit tento návrh zákona do druhého čtení a připomínky v příslušných výborech do tohoto zákona doplnit. Děkuji za vyslyšení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím o slovo pana kolegu Pavla Holíka.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý den, kolegyně a kolegové, vážená paní předsedkyně. Dovolte mi, abych vystoupil k tomuto navrhovanému zákonu. Jako lékař záchranné zdravotnické služby jsem se nesetkal s tím, že by

lékaři v době svých ordinačních hodin přijímali zástupce farmaceutických společností a případně jim dávali přednost před pacienty. Stejně tak z kontaktů se svými kolegy lékaři vím, že podle etických norem žádný z nich nedává a ani nemůže dát přednost obchodnímu jednání před péčí o pacienta.

Zákonem se řeší zákaz zástupců farmaceutických firem, ale pro dealery jiných ekonomických subjektů tento zákaz neplatí.

Lékař nebo zdravotnické zařízení si stanovuje ordinační dobu po dohodě se zdravotní pojišťovnou a legislativní úprava je dostatečná.

Nejlepším relevantním zdrojem informací o lécích je konzultace s jiným lékařem z oboru, který má s lékem zkušenosti a je na danou věc odborníkem. To jsou moje zkušenosti z praxe. Ovšem prvotní informace kupříkladu o nových lécích se v systému lékařské péče musí objevit – a jak jinak nežli osobním kontaktem s výrobcem léku a odbornou diskusí? Na druhou stranu je pochopitelná snaha zákonodárce v maximální míře eliminovat potenciální korupční prostředí.

Paragraf 5b, který se zabývá právě reklamou na humánní léčivé přípravky zaměřenou na odborníky je příliš komplikovaný. Nedovedu si například představit navrhovanou registraci kongresů. V praxi bude podle mého názoru obtížně realizovatelná a v konečném důsledku může znamenat výrazné omezení pořádání odborných akcí.

Takový je můj pohled na připravovanou novelu. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Faktická poznámka – pan poslanec Marek Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Já jenom krátce na některé předřečníky.

Myslím, že nejčastěji skloňované slovo v této diskusi byla korupce. Já tady nechci používat nějaký silný bonmot, který mám v hlavě z posledního roku, možná roku a půl, že každý, kdo nemá názory, kdo nemá program a kdo nemá vizi, tak v České republice bojuje proti korupci. Já chci znovu opakovat: Problém marketingových aktivit není problém korupce. Veřejné zdravotní pojištění za léky vydává zhruba 41 mld. korun. Je evidentní, že část těchto prostředků je vydávána zbytečně a neefektivně, protože marketingovou stimulací a využitím toho, že ten, kdo rozhoduje, to neplatí, dochází ke stimulaci spotřeby, předepisování ať už dražších, nebo i co do počtu zbytečných léků. To by měl být cíl takového návrhu zákona – zredukovat, omezit nebo co nejvíce ztížit tento prostor a zajistit optimální nebo optimálnější vydávání léčivých přípravků, a tedy úsporu v systému veřejného zdravotního pojištění.

Nechci problém korupce jakkoliv bagatelizovat, ale z hlediska veřejného zájmu, společenského zájmu, patientského zájmu je řádově úplně někde jinde než tento takto popsáný problém, a proto já, když budu hodnotit tento zákon, jestli pro něj ruku zvednu, nebo nezvednu, jej budu hodnotit podle toho, jestli má v sobě šanci tyto zbytečně vynakládané prostředky eliminovat alespoň částečně, nebo nemá. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Ještě pan kolega Koskuba s řádnou přihláškou. Prosím. Chce pan kolega Šťastný využít přednostního práva? Ne. Prosím, pan kolega Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, je to tematika vysloveně medicínská a asi by byla ostuda, kdybychom jakožto zástupci opozice zde neřekli své.

Já chci poděkovat panu ministrovi prostřednictvím paní předsedající za to, že zde byl tento zákon předložen. Protože tím dochází ke kuriózní situaci, kdy kupříkladu já jako profesionální lékař naprosto musím souhlasit s panem zpravodajem, který prakticky ve svém poměrně kritickém vystoupení shrnul přibližně vše, co i já ve výhradách k tomuto návrhu zákona cítím. Přiznám se, že ve vystoupení jednotlivých, zvláště vládních poslanců bych vždy našel body, pro které bych zvedl ruku. Stává se to málokdy, že se opozice s druhou stranou takto shodne. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Dámy a pánové, často jsme zde předložili jakožto opozice určité zákonné normy, které jste nám promptně, byť byly svým způsobem apolitické, hodili na hlavu. Byl bych rád, abychom si přiznali, že nastává situace, kdy i uvnitř vlády je předložena zákonná norma, proti které je vyslovena řada, a z mého pohledu – omlouvám se prostřednictvím paní předsedající panu ministrovi – vážných a věcných výhrad, a přesto zde nezazní, že tato vládní novela bude stažena.

Všichni hovoříte o tom, že bude posunuta do druhého čtení, aby ji vlastně zdravotní výbor a jiní přepracovali. Holt když dva dělají totéž, není to totéž! A závidím Ministerstvu zdravotnictví, že si může tento luxusní postup dovolit, kdy je něco předloženo a jiní to dodělají. A tam se asi shodneme.

Třetí má poznámka, obecná. Já už jsem to tu několikrát, dámy a pánové, řekl, a děkuji panu zpravodajovi, že to zmínil. Všimněte si, že když přijde být sebelépe míněná zákonná norma, tak vždy, nebo mnohdy, bohužel mnohdy až většinou, se dotkne právě a hlavně jen těch slušných. To je i předmětem této zákonné normy. Kolegové tady vystoupili se svými zkušenostmi z praxe a já děkuji za ta slova, která zde zazněla. Protože znovu zdůrazňuji, drtivá většina českých lékařů a zdravotníků vůbec není banda korupčníků, není to mafie v bílém! Jsou to normální lidé, kteří pracují v pod-

mínkách, v jakých pracovat musí, a není vůbec pravdou, že si válejí šunky někde na plátech za peníze farmaceutických firem. To se tu a tam stalo, ale to bychom si mohli vzít každou profesní či sociální skupinu, a tím pádem bychom skončili v hroživém výčtu.

Čtvrtá poznámka, důležitá. Tady se zapomíná na to, že zdravotnictví je velmi citlivý organismus. Který, pravda, zvláště v posledních měsících je čím dál víc narušován jistými reformními kroky. Ale je to organismus, který kupodivu přes veškerou snahu Ministerstva zdravotnictví dále funguje. A v něm kromě jiného je povinnost postgraduálního vzdělávání. Já se prostřednictvím paní předsedající panu ministrovi omlouvám, ale každý klinický šéf je zodpovědný za vzdělávání svých lékařů. A jelikož mám tu možnost po léta působit ve státní, zatím stále státní nemocnici, jejímž zřizovatelem je Ministerstvo zdravotnictví, tak si nebudeme nic namlouvat – málokterá nemocnice i s tímto zřizovatelem disponuje takovými finančními prostředky, aby mohla zajistit povinné postgraduální vzdělávání lékařů. A ti lékaři, i když jim platy byly zvýšeny, nemají je stále takové, aby si ty náklady byli schopni hradit ze svého. To si zde musíme připustit. A já nepovažuji za korupční jednání, pakliže uvnitř České republiky průhledně farmaceutické firmy zajistí vzdělávání mladým lékařům.

Ano, je zde jiná otázka. Máme zde spoustu tzv. medicínských celebrit – a nechci se vůbec nikoho konkrétně dotknout – často jsou současně i zaměstnanci Ministerstva školství –, kteří objíždějí stále dokola zeměkouli s různými kongresy. Ano, tam si mohu položit otázku, proč i já, protože sám to mám ve svých povinnostech, abych nepřišel o své odbornosti, způsobilosti, povinné způsobilosti atd., tam vidím stále stejné tzv. spíkrky, kteří tu hovoří za tu firmu, tu za onu. Tam bych chápal, že ministr zdravotnictví ve spolupráci s ministrem školství budou hledat, kde je problém. Ale musím se zastat těch prostých, slušných zdravotníků jak soukromých, tak i těch ve veřejných nemocnicích. Tam si myslím, že je té korupce minimum.

Omlouvám se prostřednictvím paní předsedající kolegovi Kostřicovi. Já se přiznám, že jsem též byl mnohokrát vystaven tlaku farmaceutických firem. Ale jde o to, jestli se dveře té pracovny otevrou. A jestli dotyčný vedoucí pracovník vůbec má čas ty dveře příslušníkům farmaceutických firem otvírat. Myslím si, že to je o lidských vlastnostech, o morálce, o organizačních schopnostech. Čímž se kolegy nechci vůbec dotknout, tak to nemyslím. Ale snad na to nepotřebujeme zákonnou normu. Dále zdůrazňuji, že každé větší zdravotnické zařízení má svůj management, který též v tomto směru má kde zasáhnout.

No a pak, abych nemluvil dlouho, i když bych mohl, snad na závěr. Prosím vás, zazněla tu i slova o tom, jak z prostředků veřejného zdravotního pojištění plýtváme penězi za farmaceutické produkty. Ano, byla zde i my-

šlenka generického předepisování léků atd. Já se zase prostřednictvím paní předsedající omlouvám kolegovi Šnajdrovi, má své zkušenosti z ministerstva – ale Marku, já jako lékař a internista přece jenom na to mám jiný pohled. Nic nebrání systému veřejného zdravotního pojištění, aby proplácelo pouze generickou látku, která je v lécích obsažena, a pak si nemusíme lámat hlavu tím, jestli předepisuje atorvastatin ten, ten nebo ten. Protože lékaři už vyplňují takových papírů, mají takových nových povinností, že ještě po nich chtějí v rámci oborů, abychom zcela změnili své zvyklosti, omlouvám se, to je věc, o které bych jednou rád diskutoval. A já soudím, že jde kupovat jogurt, ale školní jídelně nikdo nebude nařizovat, že bude kupovat pouze jogurt Florian – firma, která ho vyrábí, mi promine, nedělám jí reklamu, kupuji ho rád – a že nebude v žádném případě kupovat nějaký jogurt odjinud. Neurazte se, to už z nás, z lékařů, pak začnete dělat blbce a já se, vážení, domnívám, že naším hlavním úkolem je lidi léčit. Po nás se požaduje, abychom se dále vzdělávali, takže by nám toto měly zákonné normy umožnit, ale neměly by z nás dělat deklasovanou profesní skupinu, štvanou, podezřívanou z korupce. Mohu vás ujistit, že většina lékařů se tak nechová.

A já mám na závěr takovou obavu. Kdyby tato zákonná norma prošla a dodělala se, vracím se k jedné ze svých myšlenek, ona bohužel stejně zase dopadne hlavně na ty slušné a pro ty méně slušné, kterých je takováto menšina, to možná vytvoří ještě daleko lepší podmínky. A za zdravotnická zařízení zřízená ne panem ministrem, ale jeho ministerstvem, mohu říct, že my nemáme možnost bezbřehého předepisování farmaceutických produktů. Já už jsem vám to tu též připomínal. Tady se říká, že každý může dostat všechno. Vážení, my většinu jak léků, tak vyšetření – a to se týká i soukromých lékařů – máme v platbách zalimitovánu. Takže si tu nenamlouvejme, že jak soukromý lékař, tak dokonce v dobré nemocnici, dobrým managementem vedené, i nemocniční lékař má stanoveny tvrdé limity, které jsou zoufale kontrolovány, aby se náhodou nepřešvihlo to, co ještě ze zdravotních pojišťoven vůbec dostaneme.

To znamená, dámy a pánové, já to ze slušnosti nenavrhuji, protože je vás tu zase víc a přehlasovali byste mě, ale poměrně mě překvapuje, že nikdo z vás nenavrhoval, z vás vládních, aby se tato novela vrátila svému předkladateli. Protože tato novela je dle mého pohledu, skromného pohledu, zpracována tak blbě, že by si to zasloužila. S veškerou úctou děkuji za pozornost a na shledanou. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Koskubovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pan kolega Šťastný byl přihlášen, omlouvám se vám. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Já budu velmi stručný a bude to asi to poslední, co k tomuto tématu ještě řeknu v krátké poznámce. Vidím tamhle kolegu Floriána, který se urazil při diskusi o jogurtu.

Ale já souhlasím s panem profesorem Kostřicou v tom – a on to řekl na-prosto exaktně –, že v jejich nemocnici se ředitel rozhodl nastavit nějaká pravidla a ta pravidla prostě lékaři dodržují. To je přesně to, kam má směřovat náš zákonodárný proces v regulaci chování v oblasti lékové politiky a reklamy v souvislosti s lékovou politikou. Prostě určovat pravidla má ten, kdo danou organizaci řídí a kdo platí. Čili pan ministr zdravotnictví nepochybně by měl mít možnost zakázat v jím přímo řízené nemocnici, jakým způsobem budou lékaři postupovat při komunikaci se zástupci farmaceutického průmyslu.

Pan Novák vlastnící nemocnici jinde je ten, kdo má mít jediný právo nařizovat, co se v jeho nemocnici bude dít. A soukromý lékař, který je tam jediný, je on právě ten pravý, který si má říci, co v jeho ordinaci a jakým způsobem se bude v této věci dít. Podle mého názoru to tedy nemá být stát, kdo takovéto regulace zavádí, ale může to být plátce. Skutečně, kdyby existovala soutěž zdravotních pojišťoven, měly by to být zdravotní pojišťovny, které by se měly snažit šetřit, a v tomto ohledu stát v tuto chvíli díky neexistenci této věci se uměle snaží ingerovat do svobody konání lékařů.

Poslední věta nebo poslední souvětí ke korupci. Korupce je často zmiňované téma i v souvislosti se zdravotnictvím, ale my zapomínáme na principiální záležitost. My zapomínáme na to, že každým takovýmto zákonem, který zvyšuje administrativu, který zavádí další a další regulace, jen to prostředí pro korupci zvyšujeme. Je to právě naopak a jde to proti smyslu celé věci. Korupce je kriminální téma. Je to zločin jako každý jiný a takto k němu má být přistupováno. Ale chce-li stát účinným způsobem omezit korupci ve společnosti, musí postupovat podle principu malého a levného státu. Byli jsme svědky toho, že v některých krajích je mnoho podezřelých věcí a obviněných osob v souvislosti s korupcí ve zdravotnictví. Kdyby ty nemocnice byly soukromé, nic takového by neexistovalo, protože soukromý vlastník by si tuto věc ohlídal daleko lépe.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jaroslav Krákora se ještě hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, tento zákon, jak je nám předkládán v této podobě, je velice těžko konzumovatelný. Jaké je jeho vymahatelnost. Zcela neefektivní, nereálná. Jaká bude kontrola, kdo to bude kontrolovat? Je to velice těžké. Pokud by tento zákon nebyl výrazně upraven, tak si myslím, že by patřil spíš do koše. A jinak jestli máme nějaké podezření z korupce,

tak jednak jsou na to orgány činné v trestním řízení a je tam i úloha České lékařské komory, zákon 221/1992 Sb., a její etická komise, která samozřejmě může toho lékaře zažalovat, může mu sebrat licenci atd. Takže já si myslím, že tyto mechanismy již tady máme a že se snažíme udělat zase něco, co už tady existuje.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Do rozpravy se ještě hlásí pan ministr Heger – nebo se závěrečným slovem, pane ministře? Se závěrečným slovem. Ještě se zeptám v rámci rozpravy v prvním čtení obecné rozpravy, zda se ještě někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Jsme tedy u závěrečných slov. Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně. Budu krátký. Jsem rád, že ten zákon rozpoutal takovou diskusi. Já jsem samozřejmě čekal, kdy se řekne, že je připraven velmi nekalitně a že je ho potřeba velmi předělávat. Já bych řekl, že to je zákon, který samozřejmě vyvolává diskusi typu diskuse nad loterijními podmínkami nebo třeba i diskuse typu nad generickou preskripcí. Ta by byla asi stejně rozsáhlá.

Zdá se, že jsem píchl do vosího hnízda, urazil jsem všechny napříč politického spektra a zejména zde mnoho přítomných lékařů, ale dovolu mi, abych řekl alespoň toto. Zdravotnictví je velmi zvláštní systém i po ekonomické stránce, protože se v něm rozděluje 200 miliard, které se rozdělují absolutně neprůhledně, než je to v běžných ekonomických systémech. Rozdělují se individuálně, lékařem, lékařem nad pacientem. Většina lékařů, jak tady zaznělo opakovaně, a já s tím souhlasím, to dělá mimořádně poctivě. A jestli tenhle zákon má něco za úkol, tak postihnout těch málo nepoctivých, kteří to těm ostatním velmi kazí, protože oni jsou potom za hloupé. Každá slušná země si zvyšuje etický standard lékařů a tento zákon by měl ty lékaře, kteří se chovají eticky, jenom podpořit.

Já nebudu mluvit k detailům. Děkuji, pokud ten zákon propustíte do výborů, kde široká diskuse bude jistě pokračovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se na případné závěrečné slovo ještě pana zpravodaje.

Poslanec Boris Šťastný: Dámy a pánové, vystoupilo, jestli jsem dobře počítal, osm řečníků. Návrh na zamítnutí nebyl podán, čili můžeme propustit do druhého čtení a směřovat do výborů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor

navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví a já se ptám, zda má někdo ještě jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 62. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 62 přítomnou 129, pro 106, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví.

Tím jsme se vypořádali s bodem 26, sněmovním tiskem 761 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Dámy a pánové, to bylo vše, co jsme v dnešním dopoledním programu mohli projednat. Sejdeme se odpoledne ve 14.30, a to nad interpelacemi ústními. Od 14.30 hodin do 16 hodin budou vznášeny na předsedu vlády, od 16 hodin do 18 hodin na členy vlády. Tímto sdělením končím dopolední část našeho dnešního jednání.

Příjemné odpoledne přeji.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré odpoledne, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, dovolu, abychom zahájili odpolední jednání naší schůze. Na pořadu jsou

130. Ústní interpelace

Podle jednacího řádu jsou ústní interpelace určeny od 14.30 do 16 hodin na předsedu vlády a od 16 do 18 hodin na ostatní členy vlády.

Za účasti ověřovatelů bylo vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejdříve, jak jsem předznamenal, na předsedu vlády pana Petra Nečase a od 16 hodin na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány. Proto můžeme přistoupit k prvnímu bodu a to je interpelace pana poslance Jiřího Paroubka, který byl vylosován na prvním místě a který přednese ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky. Připraví se pan kolega Klučka.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, na zářijové schůzi Sněmovny a znovu také v říjnu jsem opakovaně neúspěšně navrhl zařazení mimořádného bodu jednání Poslanecké sněmovny k problematice jedovatých lihovin, obsahujících metanol. Tehdy jsem uvedl, že je zde patrné ohromné selhání státní správy, počínaje policií přes celní správu, potravinářskou inspekci, ČOI až po hygienickou službu. Možná jsem ještě na někoho zapomněl. Těžko hledat podobné selhání státu v jiných zemích Evropské unie.

Po propuknutí metanolové aféry jsme se dozvěděli, že 20 až 25 % v České republice vyrobených a prodávaných lihovin je produkováno například z denaturovaného lihu rafinovaného savem. Z toho každoročně pocházejí daňové úniky v řádech set milionů korun, možná až miliard korun, a tyto objemy občanů spotřebovaných nekvalitních lihovin vytvářejí latentně značný zdravotní problém.

Vláda pod vaším vedením sestavila seznam opatření pod názvem Plán nulové tolerance k černému trhu s lihovinami. Zdá se, že plán není zcela jasně definován. Některé věci v něm chybějí, a to i záležitosti navrhované samotnými výrobci lihovin. Sliboval jste například, že stát bude přísněji kontrolovat dovoz metylalkoholu. Unie lihovarníků požadovala, aby stát zajistil stálý dohled celníků ve všech daňových skladech s lihovinami v Česku. Sami obchodníci se dožadovali například zavedení takzvaných registračních pokladen, díky nimž by se dal vystopovat původ případného prodaného závadného alkoholu, a možná by odpadla potřeba nějakých rodných listů.

Myslím, že česká veřejnost, která je i dnes stále ohrožena podle nových zpráv smrtícím alkoholem, si zaslouží dostat podrobnou informaci vlády o tom, jak chce vláda řešit kauzu, která si vyžádala již třicet obětí na lidských životech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Slovo má předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já chci v prvé řadě zdůraznit, že považuji tuto metylalkoholovou záležitost za velmi závažnou. Chci také zdůraznit, že ji považuji za tragickou záležitost, protože smrt tolika našich spoluobčanů nás nemůže nechat lhostejnými. I proto vláda zadala velmi podrobnou analýzu fungování jednotlivých státních institucí, včetně celní správy, policie a hygienické služby, abychom skutečně odhalili a sami sobě si dali poctivou odpověď na to, zda někde některá složka státu nese-

lhala nebo zda se někde neobjevuje nějaké slabé místo, které by umožnilo tuto činnost.

Na druhé straně vláda České republiky také chce tento problém řešit i do budoucnosti, aby minimalizovala pravděpodobnost, že se podobná záležitost bude opakovat, a proto 3. října letošního roku přijala vláda České republiky usnesení číslo 735 k realizaci Plánu nulové tolerance k černému trhu s lihovinami, kterým byla zřízena pracovní skupina složená z náměstků ministra zemědělství, financí, zdravotnictví, průmyslu a obchodu, vnitra, spravedlnosti a zástupců lihovarnického průmyslu. Dotčeným resortům bylo uloženo zpracovat konkrétní návrhy opatření, které by vedly k minimalizaci černého trhu s lihovinami v České republice.

Na základě jednání mezi zainteresovanými stranami jsou připraveny následující kroky:

Zmenšení maximálního možného objemu spotřebitelského balení lihovin ze současných šesti litrů na jeden litr, kdy výjimkou budou spotřebitelská balení ve skle do tří litrů pro dárková balení lihovin, jejichž výskyt ale nebude možný v prostoru, ve kterém se prodávají lihoviny pro přímou osobní spotřebu nebo pro jiné osobní užití fyzickými osobami. Tento požadavek bude zapracován do návrhu zákona o povinném značení lihu, který bude předložen vládě v prosinci tohoto roku. To znamená, že tento návrh zákona začal být zpracováván ještě před touto metylalkoholovou záležitostí.

V rámci návrhu zákona o povinném značení lihu bude navržena kombinace správních deliktů, která jednak postihne porušení povinnosti držitele kontrolních pásek zajistit jejich ochranu a jednak ztrátu nebo zničení kontrolních pásek jejich držitelem.

Navrhuje se rovněž zavedení rozšíření předmětu podnikání u stávající koncese pro výrobu kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin tak, že stávající předmět podnikání bude rozšířen o prodej lihovin, čímž bude umožněno jednoznačné odlišení subjektů prodávajících lihoviny. V tomto případě se předpokládá předložení novely živnostenského zákona vládě v únoru 2013.

Dalším krokem je revize trestního zákoníku v oblasti definice trestných činů souvisejících s nelegální výrobou a distribucí lihovin, kdy z analýzy provedené Ministerstvem spravedlnosti vyplývá, že stávající úprava trestního zákona ve vztahu k černému trhu s lihovinami je nedostatečná. Problematika trestnosti pokusu trestného činu krácení daně, poplatků a jiné podobné platby, resp. zvýšení trestní sazby v případě tohoto trestného činu, bude předmětem dalších jednání mezi Ministerstvem spravedlnosti, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem financí.

V rámci Policie České republiky nadále funguje zvláštní tým Metyl, který byl vytvořen pod vedením náměstka pro službu kriminální policie a

vyšetřování v souvislosti s metylalkoholovou kauzou. Úkolem pracovního týmu je mimo koordinaci opatření minimalizujících následky otrav metylalkoholem i koordinace trestního řízení.

V přípravě jsou koordinované kontrolní akce orgánů celní správy, Policie České republiky, České obchodní inspekce a Státní zemědělské a potravinářské inspekce, které proběhnou ještě v roce 2012.

Ministerstvem zdravotnictví byl vypracován a zveřejněn metodický postup k likvidaci lihovin v porušených a otevřených lahvích. Nadále jsou prováděny bezplatné laboratorní analýzy pro veřejnost a stejně tak jsou nadále poskytovány informace veřejnosti a orgánům samosprávy. Informace o likvidaci lihovin a lihu jsou k dispozici rovněž na internetových stránkách Ministerstva životního prostředí.

Ministerstvo zdravotnictví intenzivně pracuje na návrhu zákona, kterým se nahradí stávající zákon o ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a který přinese zpřísnění pravidel pro prodej alkoholických nápojů a posílení kontrolních mechanismů. Návrh zákona bude předložen vládě v únoru příštího roku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Ptám se pana kolegy Paroubka, jestli chce vznést ještě doplňující otázku. Ano. Prosím máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, děkuji za odpověď. Jsem rád, že vláda zadala analýzu týkající se nečinnosti některých institucí státu v tomto směru. Jedna věc, jak já ji vidím, je metanol, snad se prodej toho alkoholu, řekněme, pančovaného metylalkoholem podařilo lokalizovat, postupně jsou ta ohniska likvidována, ale myslím si, aspoň v tom vašem vystoupení, ale ani v tom plánu jsem příliš neviděl to, co mě zajímá souběžně, to znamená, jakým způsobem bude vláda důsledně řešit záležitost likvidace výroby a prodeje nelegálního alkoholu. To si myslím, že je slabší místo tohoto plánu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane premiére, budete ještě re-agovat na doplňující otázku? Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já naprosto souhlasím s panem poslancem Paroubkem, že je to závažná záležitost, že musíme udělat maximum pro to, aby se zlikvidovala celá oblast výroby, distribuce až ke konečnému zákazníkovi tam, kde se jedná o černý obchod s lihovinami jako takovými, ale zvláště v případě, kdy se jedná o sloučeniny založené na metylalkoholu, protože to je velmi závažná záležitost. Právě proto se i

legislativně ukotví takzvaný rodný list lihovin. Ministerstvo zemědělství by v tomto případě bylo organizátorem mezíresortních jednání právníků jednotlivých resortů, odborníků a zástupců výrobců k co nejrychlejšímu řešení tohoto problému. Právní ukotvení vytvořeného speciálního formuláře, na základě kterého je vytvořen tento rodný list lihovin, je považováno za dostatečné.

Co je ale nezbytné zdůraznit, a já jsem to uvedl ve své předcházející odpovědi. Tak především je tady snaha realizovat velký počet mimořádných kontrolních akcí, ve kterých koordinuje svůj postup celní správa, Policie České republiky a další kontrolní orgány proti nelegálním výrobcům, distributorům a prodejcům lihovin. Týká se to resortu Ministerstva financí, Ministerstva vnitra, Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva zemědělství. Koordinované kontrolní akce tohoto typu jsou průběžně dotčenými orgány připravovány a realizovány. V průběhu tohoto roku jich bude probíhat řada a paralelně budou také uskutečňovány i samostatné kontrolní akce jednotlivých orgánů. Například v resortu Ministerstva zemědělství se realizují běžné i mimořádné úřední kontroly prostřednictvím Státní zemědělské a potravinářské inspekce a účinně se spolupracuje i s ostatními kontrolními orgány.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji pane premiére. S další interpelací na pana premiéra Nečase vystoupí pan poslanec Václav Klučka ve věci nařízení vlády číslo 432/2010 Sb. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedající, děkuji vám. Pane premiére, kolegyně, kolegové, dne 22.12. 2010 vydala vláda nařízení o kritériích pro určení prvků kritické infrastruktury, kteréžto má dva základní paragrafy, a to paragraf 1 a paragraf 2, týkající se průřezových a odvětvových kritérií, která mají sloužit ke zpracování krizových plánů. Já musím konstatovat, že uvedená kritéria pro stanovení prvků kritické infrastruktury při zpracování krizových plánů především obcí s rozšířenou působností podle ustanovení zákona 240/2000 Sb., tedy krizového zákona, jsou v podstatě nepoužitelná. Formulace, která se uvádí v průřezových kritériích dopadu na veřejnost s mezní hodnotou rozsáhlého omezení poskytování nezbytných služeb nebo jiného závažného zásahu do každodenního života, je zcela neurčitá, umožňuje škálu subjektivního výkladu. Bylo by ji třeba prostě precizovat. To samé v případě odvětvových kritérií. Jsou pochybnosti jako k průřezovým kritériím. Pravděpodobnost potom můžeme dokumentovat následujícími nebo věcmi kolem výroby elektřiny, distribuční soustavy a tak dále. Mezi prvky kritické infrastruktury vůbec není zařazena tepelná soustava, tedy vyrábění tepla.

Já se vás ptám, pane premiére, myslíte, že toto nařízení není možné

v brzké době revidovat a připravit něco skutečně reálného? Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pan premiér Nečas odpoví na vaši interpelaci. Prosím pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, kritická infrastruktura byla do právního řádu České republiky zapracována na základě požadavku příslušné evropské směrnice z roku 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posuzování potřeby zvýšit jejich ochranu. Směrnice se však dotýká pouze těch prvků kritické infrastruktury, jejichž nefunkčnost by měla zásadní dopad minimálně na dva členské státy Evropské unie. Ty jsou podle zákona číslo 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, takzvaného krizového zákona, ve znění pozdějších předpisů, definovány jako prvky evropské kritické infrastruktury. Vzhledem k tomu bylo nutné popsat také kritickou infrastrukturu na národní úrovni, která je základem pro určování prvků evropské kritické infrastruktury. Je tedy nutné uvést, že se jednalo a jedná o povinnost stanovenou evropským právem.

Kritéria pro určování prvků kritické infrastruktury byla rozdělena do dvou kategorií. Takzvaná průřezová, jedná se o obecná kritéria, která se posuzují ve všech devíti odvětvích kritické infrastruktury, to znamená energetika, vodní hospodářství, potravinářství a zemědělství, zdravotnictví, doprava, komunikační a informační systémy, finanční trh a měna, nouzové služby a veřejná správa. A dále kategorie takzvaných odvětvových kritérií, což jsou technická kritéria pro každé definované odvětví, například rozměr potrubí, konkrétní výkon energetického zařízení a podobně. Potenciální prvek kritické infrastruktury bude za prvek určen, pokud splňuje jak průřezová, alespoň tedy jedno, a odvětvová kritéria, tak obsah definice kritické infrastruktury. Kritickou infrastrukturou je podle krizového zákona takový prvek narušení, jehož funkce by měla závažný dopad na bezpečnost státu, zabezpečení základních životních potřeb obyvatelstva, zdraví osob nebo ekonomiku státu. Je tedy dodržován striktní celostátní rozměr. Z této definice bylo nutné při navrhování kritérií vycházet.

Konkrétní kritéria byla navrhována ústředními správními úřady, které jsou gestory za jednotlivá odvětví, za takzvaná odvětvová kritéria. Průřezová kritéria byla určena Ministerstvem vnitra podle směrnice a upravena tak, aby odpovídala národním podmínkám. Jako odpovídající velikost postiženého území s ohledem na bezpečnost státu byl zvažován rozměr velikosti průměrného okresu. Proces určování prvků kritické infrastruktury byl zahájen na počátku roku 2011 a k dnešnímu dni bylo určeno zhruba 1 330 prvků kritické infrastruktury, což svědčí o praktické aplikovatelnosti sta-

novených kritérií. Proces určování je však živý a již byly zahájeny diskuse s gesčními ústředními správními orgány o možnostech některých dílčích úprav zmíněného nařízení vlády.

O situaci v oblasti ochrany kritické infrastruktury byl Ministerstvem vnitra zpracován materiál Průběžná informace o plnění Národního programu ochrany kritické infrastruktury, který byl výborem pro civilní plánování dne 18. září letošního roku vzat usnesením č. 354 na vědomí. Materiál bude následně projednán na Bezpečnostní radě státu a také ve vládě. Jedním ze závěrů materiálu je úkol upravit nařízení vlády tak, aby odpovídalo získaným zkušenostem z určování prvků kritické infrastruktury v posledním roce, nejedná se tedy o uzavřený neměnný systém, který není možné novelizovat.

Samotný systém důležitých subjektů pro řešení krizových situací však není v krizovém zákoně řešen pouze cestou kritické infrastruktury. Hasičské záchranné sbory krajů zpracovávají v součinnosti s krajskými úřady a obecními úřady obcí s rozšířenou působností krizové plány krajů a krizové plány obcí s rozšířenou působností. V rámci těchto krizových plánů je možné ukládat soukromým subjektům další úkoly, to znamená subjektům důležitým pro zabezpečení chodu daného území a řešení krizové situace. Tyto subjekty následně zpracovávají plán krizové připravenosti, který je svým obsahem velmi podobný plánu krizové připravenosti subjektů kritické infrastruktury. Na území kraje a obce s rozšířenou působností je tedy možné s těmito nezbytnými subjekty pro zajištění chodu území dále pracovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Pane poslanče, přejete si ještě položit doplňující otázku? Ne. Děkuji.

Další interpelaci na pana premiéra vznáší pan poslanec Břetislav Petr ve věci ignorance požadavků poslanců ministry vlády. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane premiére, dámy a pánové.

Ve svém vystoupení, pane premiére, bych vás chtěl požádat o vysvětlení situace týkající se některých vašich ministrů, kteří porušují zákonná ustanovení daná jednacím řádem Poslanecké sněmovny. Konkrétně se jedná o § 112 týkající se písemných interpelací. Tento způsob získávání informací o některých specifických problémech a situacích přímo od jednotlivých ministrů je zdrojem nezbytných informací, které by poslanec nebyl schopen získat jiným způsobem.

Na rozdíl od ústních interpelací, kdy ministr v krátkém časovém úseku musí bezprostředně reagovat na položené otázky, o nichž nebyl předem informován, nelze z odpovědí některé brát se stoprocentní zárukou a

vážností, neboť i ministr je jen člověk, který nemusí vše, co se týká jeho resortu, vědět do všech podrobností, odpovědi na písemné interpelace, na jejichž zpracování má ministr lhůtu třiceti dnů, by měly být preciznější a sofistikovanější. Přesto často dochází k situacím, že poslanec s nimi nesouhlasí a žádá o jejich zařazení na pořad schůze Sněmovny, kde by mělo dojít ke konfrontaci mezi interpelovaným ministrem a poslancem. O interpelaci i odpovědi na ni jsou písemně informováni všichni poslanci. Je však zcela běžným jevem, že se ministr projednávání nezúčastní, byť byl tento bod zařazen na pořad schůze, a to i po období několika měsíců, aniž by dal předem tuto skutečnost na vědomí a z jednání se omluvil.

Moje otázka je: Pane premiére, co soudíte o této situaci a co byste chtěl pro odstranění tohoto nešvaru udělat? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Prosím o reakci pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, sám jsem strávil v těchto lavicích dvě volební období jako opoziční poslanec, takže vím, jak důležitý institut projednáváme v případě jak písemných, tak ústních interpelací. Na druhé straně musím říci, že písemné interpelace se jmenují písemné od toho, aby i ta odpověď byla přesně zpracována písemně, byla zpracována rozsáhleji a byla takto poskytnuta danému konkrétnímu poslanci. Osobně vidím jako poměrně redundantní dělat z ní potom ústní interpelaci, která je následně znovu projednávána v Poslanecké sněmovně. Nicméně respektuji toto zavedené pravidlo, a pokud máte pocit, že některý z ministrů se mu nějak soustavněji a systematicky vyhýbá, jsem samozřejmě připraven tuto záležitost řešit.

Na druhé straně to, že se ten nebo onen člen vlády omluví z písemných interpelací, je stejně logické jako to, že se omluví řada poslanců. Pokud mě paměť neklame jako častého účastníka odpovědi na písemné interpelace ať již z tohoto místa, nebo z těch míst, která jsou tady přede mnou, účast poslanců odpovídá asi tak účasti ministrů. Nicméně jak jsem již řekl, pokud by se jednalo u někoho o dlouhodobější záležitost, jsem připraven tuto věc řešit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Přejete si, pane poslanče, doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Pane premiére, mně se jednalo o záležitost, kdy se pan ministr neomluví. Když se pan ministr omluví, tak chápu, že někdy pan ministr může mít důležitější věci, než je odpověď na písemnou

interpelaci. Ale byl bych nerad, aby to končilo tím, že všichni tady přijdeme a pan ministr, aniž by se omluvil, nepřijde. Jedinou možností interpelujícího poslance je pak přednést ve sněmovně, pokud nesouhlasí s odpovědí, své výhrady. Tento postup, stejně jak jste naznačil vy, já považuji jako absurdní divadlo, v němž poslanci působí jako diváci, kteří s odstupem času jistě zapomněli na meritum problému, takže výtkám poslance, které se týkají nedostatku odpovědi, zpravidla ne zcela rozumějí. Po přednesení nesouhlasu interpelujícího poslance jsou však ti páni poslanci, kteří tady jsou jako diváci, postaveni před problém rozhodnout, zda odpověď byla správná, nebo ne, a tím rozhodnout o nové odpovědi interpelovaného ministra.

Jaký je váš názor na tuto situaci a jak je možné ji řešit? Já souhlasím s tím, že by interpelace měla být poskytnuta v přiměřeném termínu, a ne s odstupem půl roku, anebo v některých případech vůbec ne. Děkuji za váš názor.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Prosím, pane premiére, máte prostor pro reakci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, myslím, že pan poslanec Petr docela uhodil hřebíček na hlavičku, protože je skuteností, že projednávání písemných interpelací je mnohdy dáno nikoliv tím, zda skutečně objektivně ten poslanec je, nebo není spokojen s odpovědí na tuto interpelaci a zda s ním souhlasí, či nesouhlasí Poslanecká sněmovna, ale v podstatě, řekněme si otevřeně, je to dáno náhodným uskupením momentálně přítomných poslanců hlasujících na dělicí lince koalice–opozice buďto pro návrh toho poslance v případě, že je to koaliční, anebo proti němu v případě koaličních poslanců, pokud tuto nespokojenost vyslovil opoziční poslanec. Také souhlasím, že ve chvíli, kdy tuto problematiku projednává celá Poslanecká sněmovna a jedná se o poměrně odborně úzký problém nebo resortní problém, očekávat, že ostatní poslanci se orientují v té problematice, by asi bylo naivní, a právě proto hlasují na základě stranických linií.

Možná by stálo za úvahu, zda problém těchto nikdy nekončících interpelací, které jsou projednávány třeba pětkrát, šestkrát, sedmkrát, neřešit prostě tak, že to Sněmovna tím, že vysloví nespokojenost s odpovědí, přikáže věcně příslušnému výboru Poslanecké sněmovny, který se již dále tou problematikou zabývá, a ta problematika se znovu bumerangově nevrátí zpátky na jednání pléna Poslanecké sněmovny. Možná by tato úvaha nad změnou jednacího řádu, kde by forma vyjádření nespokojenosti s odpovědí příslušného ministra byla vyjádřena usnesením Sněmovny, které tuto problematiku přikáže gesčně příslušnému odbornému výboru Poslanecké sněmovny, byla tou správnou cestou.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji pane premiére. Další interpelaci na pana premiéra vznáší paní poslankyně Jana Fischerová ve věci zahraničního obchodu České republiky. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedajícím, děkuji vám za slovo. Dovolte, vážené dámy a vážení pánové, abych vám popřála příjemné odpoledne.

Vážený pane premiére, protože pracuji mimo jiné také v zahraničním výboru, tak se na vás obracím s otázkou, která se týká zahraničního obchodu naší České republiky. V současnosti klesají všechny hlavní složky HDP kromě zahraničního obchodu, který zatím nás jediný drží opravdu nad vodou. Drtivá většina českého exportu, přesněji řečeno 83 %, směřuje do Evropské unie, ze které ale nepřicházejí žádné pozitivní zprávy. Pokles tedy je a zaměřím se konkrétně na srpen tohoto roku, kdy podle Českého statistického úřadu skončil zahraniční obchod nejhorším letošním výsledkem, a to bylo ve výši přebytku 16,3 miliardy korun. Celkový obrat jde měsíc od měsíce dolů a dovoz i vývoz dosahují nízkých hodnot.

Proto si dovolím, vážený pane premiére, se zeptat následovně: Vzhledem k důležitosti zahraničního obchodu pro naši ekonomickou situaci bych se vás chtěla tedy zeptat, jak vidíte současnou situaci v zahraničním obchodě a současně jak se náš zahraniční obchod bude podle vás vyvíjet do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedajícím, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že export skutečně mírně zpomaluje a že poklesl i obrat. Musíme si ale uvědomit, že onen nejhorší výsledek v srpnu znamenal přebytek 16,9 miliardy korun. To bylo mimořádně o 15,6 miliardy korun více než před rokem, v loňském srpnu. A to i přesto, že pokračuje postupný pokles dynamiky exportu kvůli klesající poptávce z eurozóny. Analytici se shodují na tom, že se jedná o solidní výsledek.

Letošní přebytek zahraničního obchodu bude rekordní a analytici se shodují, že může atakovat 300miliardovou hranici. Od nástupu současné vlády byl historický rekord ve výši bilance zahraničního obchodu překonán celkem pětkrát, a to v březnu, září a říjnu loňského roku a letos v lednu a březnu. V březnu letošního roku přitom činil přebytek zahraničního obchodu 37,5 miliardy korun a překonal i ta největší očekávání. Od června 2010

navíc nedošlo v žádném měsíci k přerušení trendu meziročního růstu. Vývoz roste stále a stále operujeme s přebytkem. Česká republika se pohybuje kolem sedmého místa na žebříčku nejvýznamnějších obchodních partnerů eurozóny, a to po takových zemích, jako jsou Spojené státy americké, Velká Británie, Čína, Rusko, Švýcarsko a Polsko.

Co se týká budoucnosti zahraničního obchodu České republiky, její koncept stojí na materiálu Exportní strategie pro období 2012–2020. Strategie je postavena na třech pilířích: zpravodajství pro export, rozvoj exportu a podpora obchodních příležitostí. Skládá se ze základních dvanácti projektů realizovaných sérií konkrétních opatření, jejichž cílem je restrukturalizace a zefektivnění podpory exportu. Na jednotlivé pilíře a projektové karty pak navazuje Akční plán exportu a internacionalizace. Strategie rovněž definuje dvanáct prioritních zemí. Jsou to Brazílie, Čínská lidová republika, Indie, Irák, Kazachstán, Mexiko, Ruská federace, Srbsko, Turecko, Ukrajina, Spojené státy americké, Vietnam. Cílem je přitom snížit vámi zmiňovanou vysokou závislost na zemích Evropské unie.

Podíváme-li se na podíl takzvaných prioritních zemí na vývozu České republiky za poslední dobu, můžeme konstatovat, že kroky vlády v oblasti proexportní politiky nesou své ovoce. Za dva roky se podařilo mírně snížit zatím stále ještě vysokou závislost na Německu a naopak podpořit vývoz do prioritních zemí mimo Evropskou unii, to znamená klesá podíl Německa a eurozóny při celkovém nárůstu objemu exportu z naší země. Významný nárůst byl zaznamenán zejména v případě Ruska, Spojených států a Turecka. Tímto směrem chceme pokračovat i nadále, to znamená náš export více diverzifikovat a učinit ho méně závislým na trzích Evropské unie a především eurozóny.

Chtěl bych říci, že i některé analytické práce, například analýza firmy PricewaterhouseCoopers, například označují naši příliš vysokou exportní závislost na eurozóně za jednu z překážek dalšího přílivu zahraničních investic do naší země. Diverzifikace exportu z hlediska teritorií je tedy nesmírně nutná, ale je nutná i z hlediska konkrétních odvětví a druhů zboží a služeb, které vyvážíme, a samozřejmě je nutná i z hlediska většího zapojení především středních a menších firem, protože je skutečností, že 50 % exportu České republiky dělá všeho všudy deset exportérů. Jsme tedy velmi úzce exportně závislí nejen na konkrétních teritoriích, jako je Evropská unie, ale také na konkrétních oborech, což je především automobilový, elektrotechnický a strojní průmysl, a jsme také velmi úzce závislí na desítkách největších exportérů. Mluvíme-li tedy o diverzifikaci exportu, znamená to rozšířit exportní teritoria, rozšířit také obory zboží a služeb, ve kterých exportujeme, a rozšířit také počet exportérů, který bohužel v posledních letech klesá, tak, aby se snížila závislost českého exportu na těch deseti největších českých exportérech.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Paní kolegyně, chcete položit doplňující otázku? Chcete, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Já opět děkuji za slovo. Celkem ta odpověď – byly částečně zodpovězeny moje dotazy, ale přesto se jenom, pane premiére, ještě dovolím zeptat. Víím, že i výhled na příští ty nejbližší měsíce ohledně zahraničního obchodu není až tak pozitivní. Mě by zajímalo, jestli, samozřejmě ve spolupráci s našimi ministerstvy – obchodu, Ministerstvem zahraničních věcí –, jestli jsou plánována nějaká konkrétní opatření pro příští měsíce. Takový krátkodobý výhled, mohu-li se zeptat. Mluvil jste o vývozu hlavně automobilů a strojů. Takže to by mě ještě zajímalo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan premiér bude ještě reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, česká ekonomika je výrazně navázána na kondici našich největších obchodních partnerů. Než dojde k výraznějšímu přesunu exportu i mimo naše tradiční exportní teritoria, bude tato situace samozřejmě trvat ještě dlouhou dobu. Propad zemí na periferii eurozóny zatím Českou republiku nezasáhl, protože vývoz se zaměřuje hlavně na Německo, které je tradičním obchodním partnerem a na vývozu se podílí asi jednou třetinou.

Česká ekonomika je velmi otevřená vůči okolním zemím, a tak její prosperita roste a padá s tím, jak se vyvíjí poptávka v dalších zemích. Zatím stále existuje řada rizik a my si je velmi dobře uvědomujeme. Se zástupci zaměstnavatelů a odborníky Národní ekonomické rady vlády jsme připravili návrh prorůstových opatření, z toho 18 prioritních. Celkově jsou navrhované kroky rozděleny do pěti oblastí, z nichž jedna se věnuje právě exportu. Materiál je stále ještě pracovní, zpracováváme do něj další připomínky. Počítáme s tím, že tato opatření budou pro vládu závazná a budou realizována do konce roku 2013, případně do poloviny roku 2014.

Jako příklad mohu uvést zavedení takzvaného one-stop-shop pro exportéry, to znamená jedno kontaktní místo poskytující na jednom místě všechna oficiální potvrzení pro export. Vývozce tedy již nebude muset obíhat několik různých státních úřadů, ale bude obslužen na jednom místě a především v elektronické podobě. To by mělo vést k významnému snížení administrativního a byrokratického zatížení exportujících firem a mělo by to opět přivést k exportu především střední a malé firmy, které jsou nejháklivější na tuto dodatečnou administrativní zátěž při provádění exportu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou na pana premiéra vznáší pan poslanec Antonín Seda ve věci konkurenceschopnosti České republiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seda: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, stalo se paradoxem, že vaše vláda vzešla ze strašení občanů řeckou cestou se na tuto cestu vydala svou hospodářskou politikou. Vaší politikou dochází k demontáži sociálního státu v přímém přenosu a rozpadá se sociální soudržnost celé české společnosti. Je legitimní, když vláda prosazuje a provádí hospodářskou politiku v duchu svého programového prohlášení, nicméně pokud je tato politika neúspěšná, každý soudný člověk by ji změnil. Nicméně vy postupujete stále podle stejného scénáře, který označil jeden význačný český sociolog takto – cituji: „Vládní reformy jsou v podstatě jenom korupcí uskutečňovanou jinými prostředky. Jsme v zemi, kde čím dál obtížněji odlišíte, kdy který vládní politik realizuje program své strany a kdy plní zadání, které mu dala mafie. V řadě případů se to už nedá poznat.“

Vážený pane premiére, ptám se, proč se vaše vláda po ustavení Národní ekonomické rady vlády nedrží jejích doporučení, např. strategie konkurenceschopnosti České republiky. Proč vláda nevychází z analýz a dokumentů odborových či společenských organizací a proč vláda nedbá na názory opozičních stran? Zřejmě proto, že se domníváte, že nenesete odpovědnost za to, k čemu za vaší vlády dochází. Nemyslím tím pouze odpovědnost politickou, ale i trestněprávní.

Pane premiére, proč nejdete cestou znalostní ekonomiky, přechodem střední míry přidané hodnoty k vyšší či investicemi do lidského a sociálního kapitálu? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Prosím, pane premiére, máte slovo pro reakci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec Seda tady velmi emotivně vychrlil věci, jako je citát nejmenovaného, nicméně významného sociologa. Můj osobní odhad je, že to bude sociolog pravidelně publikující v listu Právo a že je to citát z tohoto Práva. Já se mohu pouze uštěpačně dotázat, zda náhodou tam, kde příslušní politici plní přímo pokyny mafie, náhodou příslušný sociolog neměl na mysli třeba Středočeský kraj. Pak bych tomu citátu velmi rozuměl jako výronu sebekritiky ze strany sociálně demokratického poslance.

Co se týče strašení řeckou cestou, řecká cesta je něco, co nebylo stra-

šením, a dnes už se nedá mluvit o řecké cestě, kdežto na jaře roku 2010 v předvolební kampani ano, pravda, mluvilo se tehdy o Řecku. Co se stalo od té doby? No, Řecko reálně zbankrotovalo. To, že se musejí provést redukce jeho pohledávek, je skutečně naprosto reálný státní bankrot a od té doby se v potížích ocitla i celá řada dalších zemí. Dnes tedy již nemůžeme mluvit o řecké cestě, ale můžeme mluvit o řecko-portugalsko-irské cestě, možná řecko-portugalsko-irsko-španělské cestě. Možná přibude za čas i nějaká další země, ale není jaksí z diplomatických důvodů ode mě jako premiéra České republiky vhodné, abych tady jakoukoli zemi zmiňoval. Takže se ukazuje, že to strašení byla realita ekonomiky v rámci Evropské unie a nejednalo se o žádné strašení, ale o naprosto realistický popis situace.

Za další. Vy jste tady mluvil o zdevastované zemi. Já chci jenom připomenout, že ta řecká cesta díky úsilí vlády pod mým vedením a i rozpočtové politice skutečně nehrozí, protože v loňském roce byl deficit veřejných financí 3,1 % hrubého domácího produktu, v letošním roce předpokládáme deficit ve výši zhruba 3,2 % hrubého domácího produktu a v roce příštím chceme být s deficitem pod 3 % hrubého domácího produktu. Naše země není na řecké cestě, jak vy říkáte, právě proto, že dokázala zkrotit výši deficitu veřejných financí, a také proto, že má šestou nejnižší nezaměstnanost v celé Evropské unii. Chci připomenout, že za vlád sociální demokracie jsme byli na sedmnáctém místě, to znamená, že ten rozdíl je dán primárně strukturálními reformami, které jsme provedli v minulém a v tomto volebním období v sociálním systému a na trhu práce. Máme také sedmý nejnižší veřejný dluh. V tom opět není ani stopa po řecké cestě, kam se podle interpelujícího pana poslance údajně vydala Česká republika pod vedením mé vlády. Chci také připomenout, že stále máme v rámci Evropské unie nejnižší míru ohrožení chudobou, to je další nesmírně důležitý údaj. A bavíme-li se i o dalších parametrech, stačí také zmínit, že v České republice máme vůbec nejnižší daně, které platí rodiny s dětmi v rámci nejenom celé Evropské unie, ale i v rámci celé Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj – OECD.

Co se týče mezinárodní konkurenceschopnosti, je skutečností, že to je klíčová záležitost, protože pouhé vyřešení rozpočtových problémů nestačí. Země, jedná-li se především o malou, otevřenou a silně proexportně orientovanou ekonomiku, jako je Česká republika, potřebuje zvyšovat svoji konkurenceschopnost. Vláda svým usnesením v březnu letošního roku schválila materiál, který procesně nastavuje implementaci strategie mezinárodní konkurenceschopnosti České republiky. Jako platformu pro implementaci určil nově reformovanou Radu vlády pro konkurenceschopnost a informační společnost, konkrétně její nově zřízený řídicí výbor pro konkurenceschopnost. Vláda usnesením z července letošního roku také

schválila změnu statutu Rady vlády pro konkurenceschopnost a informační společnost a obměnu jejích členů. Jmenovala výkonným místopředsedou náměstka ministra financí, jmenovala digitálním šampionem za Českou republiku hlavního architekta eGovernmentu, na Ministerstvu průmyslu a obchodu byl zřízen útvar implementace, který pracuje především v oblasti monitoringu a koordinace a nyní se doplňuje jeho personální složením. Je také skutečností, že plán implementace má být vládě předkládán dvakrát ročně a vláda se jím zabývá velmi podrobně.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Pane poslanče, vy vznesete doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Takže já nejprve na pana premiéra. Není to citát z Práva, ale z příspěvku, který zazněl od zmiňovaného sociologa na konferenci o změně hospodářské politiky z pohledu Českomoravské konfederace odborových svazů, a určitě bych vám doporučil, a členům vlády, abyste se s těmito vizemi seznámil. O zdevastované zemi jsem nehovořil.

A protože jste neodpověděl na můj dotaz, tak se znovu ptám, proč se vaše vláda po ustavení Národní ekonomické rady vlády nedrží jejích doporučení, např. strategie konkurenceschopnosti České republiky.

A proč si myslím, že jdeme řeckou cestou, nebo máme aspoň našlápnuto? Jednou z příčin toho, že naše země dnes vykazuje pokles hrubého domácího produktu, zatímco naši sousedé rostou, je stagnace domácí spotřeby způsobená nepromyšlenými škrtky a nedostatkem investic do ekonomiky.

Pane premiére, kdy konečně přiznáte, že politika vaší vlády je chybná? Proč vaše vláda směřuje k vytvoření selektivních systémů, které způsobí, že slušný důchod, dostatečná zdravotní péče či získání zdravotního vzdělání bude privilegiem? Pro ostatní budou k dispozici záchytné systémy chudinské péče. To je prosím, a v tom se shodují s Českomoravskou konfederací odborových svazů, víze vašeho programového prohlášení vlády.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane premiére, chcete ještě reagovat na doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že nejen v České republice, ale i v některých sousedních zemích se vede velmi intenzivní diskuse o souvislosti schodku veřejných rozpočtů a hospodářského růstu. Vy jste řekl, že tyto země mají zpravidla vyšší hospodářský růst než Česká republika. To je pravda. Ale jedná-li se o země střeoevropské, mají také

zpravidla vyšší deficit veřejných financí, a to významněji než Česká republika. Jinými slovy, jejich hospodářský růst se dá v mnoha ohledech označit za fiskálně stimulovaný a já naprosto vědomě říkám, že vláda České republiky pod mým vedením cestou fiskální stimulace ekonomického růstu nepůjde. Protože takový ekonomický růst dosažený za cenu vyššího deficitu a vyššího zadlužení má stejně jenom velmi krátkodobý účinek a ve svých důsledcích nic pozitivního neřeší a vede pouze k vyšší míře veřejného zadlužení. To za prvé.

Za druhé. Považuji za nesmírně důležité zmínit, že vedle otázky výše ekonomického růstu se také musíme podívat na některé další strukturální indikátory, například na míru nezaměstnanosti, na míru ohrožení chudobou, na míru nezaměstnanosti například mladých lidí do 25 let, na míru ohrožení důchodců chudobou a podobně. Ze všech těchto nových členských zemí Evropské unie má prostě Česká republika tyto parametry nejlepší. Takže kdybych to řekl poměrně zjednodušeně a po lopatě, může pan poslanec Seda řešit dilema, zda chce mít český ekonomický růst, ale český deficit veřejných financí, českou míru nezaměstnanosti a českou míru ohrožení chudobou, anebo, abych vzal třeba sousední Slovensko, že může mít slovenský ekonomický růst, ale také slovenský deficit veřejných financí, slovenskou míru nezaměstnanosti, a to zvláště zdůrazňuji, a slovenskou míru ohrožení chudobou.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Další interpelace, s pořadovým číslem 6, je interpelace, kterou na pana premiéra vznáší pan poslanec a místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji také dobré odpoledne. Dámy a pánové, já bych chtěl oslovit pana premiéra v tom, že pokládám za velkou chybu, že Sněmovna odmítla můj návrh, kdy jsem chtěl do jednání Sněmovny zařadit bod Zpráva premiéra o jednání poslední Evropské rady. Na Evropských radách se projednávají v poslední době pravidelně klíčové věci a tady zní často váš hlas, pane premiére: u všeho být nemusíme, tak jsme odmítli se podílet na Euro Plus Pact, odmítli jsme fiskální pakt, a teď zaznělo z poslední Rady i vaše vyhrožování, že budeme vetovat i bankovní unii.

Já připomínám, že na posledním jednání evropského výboru byla vláda zastoupena pouze subalterním úředníkem, nebyl tam ani státní tajemník. Takže tady se mluví o klíčových věcech, ve kterých bychom měli být schopni zaujmout nějakou národní pozici, a Parlament se tím vážně nezabývá. Já si nejsem jist, že ta vaše pozice byla ta jediná možná správná především proto, že jsem zaslechl řadu poměrně známých ekonomů, kteří

komentovali bankovní unii s tím, že je to projekt, který se prosadí jako dozor nad eurozónou, a dokonce byli názoru, že by Česká republika měla u těchto jednání být.

Vidím ve vašem vystoupení určitý rozpor v tom, že na jedné straně jste řekl, že nebyl předložen kompletní návrh bankovní unie, tak jak by měl fungovat v eurozóně, a na druhé straně už jste vyhrožoval vetem. Připadá mi, že jako příprava obhajoby české pozice tento postup není šťastný. Říci, že na jedné straně nemám celkový návrh, a zároveň už vyhrožovat jeho vetem.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, úvodem jenom dvě drobné opravy, abychom oba dva mluvili o téže věci.

Za prvé. Ta pozice, kterou jsem ohlásil před jednáním Evropské rady, nebyla moje pozice. To byla pozice vlády České republiky schválená na základě jejího mandátu a schválená jednomyslně vládou České republiky. Čili to nebyl nějaký osobní postoj premiéra, ale postoj vlády, mimochodem naprosto stoprocentně se kryjící s postojem České národní banky, která je největší autoritou v oblasti regulace bankovníctví, a vláda nezastírá, že v této velmi komplexní odborné problematice velmi dává na názory České národní banky. To je první věc, první drobná oprava.

Druhá drobná oprava je, že jsem nehrozil vetem vůči bankovní unii jako takové, ale vůči zřízení jednotného bankovního dohledu, což je pouze jeden z prvků bankovní unie. Ta podstata je v tom, že podle právních analýz, které jsou k dispozici ke zřízení jednotného bankovního dohledu, je při hlasování v Evropské radě nezbytná jednomyslnost, zatímco při všech dalších prvcích bankovní unie se již hlasuje kvalifikovanou většinou. To znamená, že chceme-li ohlídat zájmy České republiky, musíme to učinit již v samotném počátku, kdy bez nás není možné cokoli schválit. Ve chvíli, kdy bychom jenom tak kývli, navíc na podobu norem, kterou vůbec neznáme, kterou v tuto chvíli nezná vůbec nikdo, tak by se mohlo potom stát, že při hlasování kvalifikovanou většinou budou uplatněny některé prvky, které mohou náš finanční systém, naše bankovníctví velmi poškodit.

Otázka bankovní unie, přesněji řečeno návrhu konkrétních opatření směřujících k řešení tíživé situace některých finančních ústavů v části členských zemí eurozóny, představovala skutečně klíčovou část diskuse, která byla vedena v průběhu Evropské rady ve dnech 18. a 19. října letošního roku. I přes nemalá očekávání spojovaná s tímto summitem je zřejmé, že na řešení situace nepanuje jednotný názor ani v rámci eurozónových

států. Zatímco některé státy preferují rychlé zavedení jednotného systému dohledu, na který by mohla navazovat také rychlá rekapitalizace bank, jiné státy v čele s Německem dávají přednost kvalitě výsledného produktu před rychlostí jeho přijetí. Česká republika náleží ke státům, které rovněž preferují důkladnou diskusi a kompaktní společné projednání souvisejících návrhů evropské legislativy před ukvapenými kroky s nejasnými důsledky.

Pro Českou republiku je v první řadě nezbytné zajistit bezpečnost vkladů českých střadatelů v domácích bankách. Vzhledem k diskusi o možnosti nahrazení autority České národní banky jednotným systémem dohledu ze strany Evropské centrální banky se musíme zabývat problémem převádění likvidity mezi zahraničními mateřskými bankami a jejich tuzemskými dcerami. Je přitom třeba definovat postavení dceřiných společností, resp. vyřešit otázku možných důsledků jejich transformace na pobočky mateřských bank. Zde požadujeme dostatečné institucionální záruky, přičemž připomínám, že podobné požadavky zaznívají nejenom od našich partnerů v rámci Visegrádské čtyřky, ale také z Estonska či Lucemburska.

Druhým základním problémem je nutnost zajistit rovnoprávné postavení na bankovní unii participujících i neparticipujících států v souladu se základním principem evropského práva, tedy zásadou rovnosti členských států Evropské unie. Ta se musí uplatnit především z hlediska fungování vnitřního trhu, zejména trhu s finančními službami. Zde vyvolává očekávaná možnost přímé rekapitalizace bank z ESM, z mechanismu vytvořeného Evropskou unií, otazníky nad souladem s jinak striktními limity pro poskytování veřejné podpory. Můžeme za takové situace skutečně zaručit opravdu rovné postavení finančních ústavů na vnitřním trhu Evropské unie? Nevytvářejí se tedy dvojí standardy a nezakládá se riziko morálního hazardu? Tyto otázky si musíme se vši vážností položit. Stranou nelze ponechat ani otázku hlasování v evropském orgánu pro bankovní EBA. Zde navrhuje zavedení systému dvojí většiny, který by zabránil systematickému přehlasování členských států neúčastnících se jednotného bankovního dohledu. Aby bylo rozhodnutí v Evropské bankovní autoritě přijato, bylo by nutné jeho současné přijetí jak většinou participujících států, tak většinou ostatních zemí. Zde nacházíme v řadě ohledů společnou řeč se svými partnery z Dánska a Švédska. Čili se svým postojem v žádném případě není Česká republika izolována.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Bude ještě doplňující otázka ze strany pana Zaorálka. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chtěl bych učinit k panu premiérovi tři poznámky

Ta první je, že se obávám jedné věci. Jsem si jist, že bankovní dozor v

eurozóně vznikne. Pokud bude odmítnut a nebude vznikat na úrovni všech členských států Evropské unie, tak prostě vznikne na úrovni mezivládní, mezi těmi, kteří ho začnou budovat, a my prostě budeme bokem.

Druhá věc, kterou k vystoupení poznamenávám. Samozřejmě vím, že Česká národní banka hájí názor, že ona je schopna zajistit dozor a že ho má kvalitní. Mám pochyby o tom, že v době, kdy všechny naše významné matky jsou v zahraničí, je naše Česká národní banka schopna tento dozor na úrovni, která překračuje hranice České republiky, efektivně vykonávat. Je řada odborníků, kteří říkají, že tuto schopnost ve skutečnosti nemá.

A třetí. Doporučuji zvážit, jestli není lepší strategie Polska, které se tradičně k těmto projektům hlásí poměrně silným hlasem, ale pak jde k tomu stolu a tam často i velmi tvrdě prosazuje změny a hájí svoje zájmy. Mně tento přístup připadá efektivnější než ten, který jste zvolil vy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Budete ještě reagovat, pane premiére? Ano, prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, opět drobná oprava. To nebyl přístup, který jsem zvolil já, to byl přístup, který zvolila vláda České republiky. Čili ne nějaký osobní postoj premiéra, ale postoj vlády. To za první.

Za druhé. My razíme princip předvídatelnosti. To znamená, že máme-li s něčím problém, je nezbytné dopředu našim partnerům oznámit, že věc považujeme za vážnou, protože pokud nedáte najevo, že tu věc považujete za vážnou, tak se velmi často stane, že s vámi prostě nikdo nechce jednat, anebo ještě další špatná věc, že své partnery najednou překvapíte až u toho stolu, kde najednou začnete říkat: ale to je pro nás vážná, principiální věc. A znovu opakuji ten prvek, že pro schválení některých záležitostí typu jednotného bankovního dohledu je nezbytná jednomyslnost, kdežto pro ostatní prvky navrhované bankovní unie stačí již hlasování kvalifikovanou většinou, to znamená, že tam se již váha hlasu České republiky velmi vyprazdňuje. My jsme považovali a považujeme za korektní dopředu oznámit, že dokud nebudeme mít na stole celý balíček, který řeší problematiku bankovní unie kompletně, tak prostě ten jednotný bankovní dohled nepustíme, abychom pak byli odkázáni na to, zda se náhodou podaří, nebo nepodaří vytvořit blokující minoritu v rámci hlasování kvalifikovanou většinou. To za první.

Za druhé jsme v opravdu specifické situaci. 95 % bankovního trhu v České republice je ovládáno dcerami zahraničních matek, a to z eurozóny. Velmi snadným opatřením k převedení dcery na pobočku zahraniční banky dramaticky klesají pravomoci České národní banky vůči pobočce,

a tím pádem možnost regulovat a stabilizovat český finanční trh. To je velmi komplikovaná otázka. Tento názor má řada dalších členských zemí Evropské unie. A mimochodem, ostré výhrady vůči tomuto postupu nezazněly pouze z České republiky a Velké Británie, ale například i ze strany Švédska. Naše postoje, jestli jsou někomu podobné v rámci Evropské unie a podobné tak, že až takřka totožné, tak existují Švédska.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Další interpelaci na pana premiéra vznášejí paní poslankyně Lenka Kohoutová ve věci podpory zaměstnanosti. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane premiére, pro náš stát, pro naše občany je zaměstnanost stěžejním ukazatelem. Zásadní je zaměstnanost i pro stát, jak jsem již uvedla, a jen díky ní je možné počítat s inkasem daní z příjmu a s odvody pojistného na sociální a zdravotní pojištění. Čím méně lidí bude pracovat, tím méně bude samozřejmě zdrojů pro stát a tím více budeme muset platit takzvaně za státní pojištěnce. Evropa se nyní snaží o prorůstová opatření, jednotlivé země chtějí hojně podpořit zaměstnanost. Je to jednoznačný trend, byť se to různě jiné země pokoušejí dělat různým způsobem a samozřejmě nemůžeme říci, že každá země má na to ten správný patent.

Moje základní otázka je, že bych chtěla vědět, co může Česká republika reálně dělat pro podporu zaměstnanosti a pro tvorbu jednotlivých pracovních míst. Jaké má vláda k tomuto nástroje.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych zdůraznil, že vláda může aktivně vytvářet především prostor pro vznik pracovních míst, a nikoliv samotná pracovní místa, která by dokázala vytvářet dlouhodobé hodnoty. V nadsázce lze uvést parafrázi výroku ekonoma Keynesa, jenž ironicky radil zakopat státní peníze v lahvích do země. Lidé, kteří je budou hledat, budou vykonávat práci, za kterou získají peníze. A takto by to asi příliš nefungovalo. Přesně tak by vypadala státem vytvořená místa. Náplň práce by se sice mohla stanovit rafinovaněji, ale faktická zbytečnost takových míst zůstane. Jedině podnikatelský sektor totiž vytváří udržitelná pracovní místa, která přinášejí reálnou přidanou hodnotu.

Úkolem státem financovaných pracovních míst je především zajistit kvalitní veřejnou službu, to je reálná přidaná hodnota veřejného sektoru.

Hlavním nástrojem státu pro ovlivňování zaměstnanosti jsou vládní

opatření na trhu práce, jejichž cílem je změnit motivaci jednotlivých účastníků tohoto trhu. Zaměstnavatelé se nesmějí bát najímat další pracovníky a nesmějí mít strach z velkých nákladů spojených s případným propouštěním, naopak podnikatelé musejí mít možnost nastavit si zaměstnanost ve firmě dle aktuálních potřeb a zakázek. Flexibilita pracovního trhu se ve výsledku vyplatí všem, nikoliv jen zaměstnavatelům. Díky flexibilnímu trhu práce mohou zaměstnanci přecházet do lepšího zaměstnání a bez obav se realizovat tam, kde by je to bavilo a kde by byli přínosem. Strnulý a přehnaný ochranný pracovní trh produkuje především nespokojené zaměstnance, pro které se nevytváří dostatek vhodných míst. Navíc, jestliže dle rad odborů budeme zaměstnance takzvaně přehnaně chránit, podnikatelé je nebudou chtít za těchto podmínek zaměstnávat a pracovní místa jednoduše přestanou vznikat, nebo jich dokonce ubude. A to je pro zaměstnance ta nejhorší varianta, se kterou ale ani odboráři nic nenadělají.

Kromě vytváření podmínek pro podnikání můžeme stimulovat zaměstnanost například lákáním zahraničních investic. Bohužel program investičních pobídek byl zpočátku nastaven zejména na podporu investic vyžadujících pracovní sílu s nízkou přidanou hodnotou. Pro tehdejší vládu byl hlavní jen příslib co největšího počtu dělnických míst, na jejich udržitelnost nebo kvalitu se nemyslelo. Tato politika vedla velmi rychle k vyčerpání potenciálu pro dlouhodobé investice, ke zvýšení nezdravé koncentrace ekonomiky a častým odchodům firem dál na východ.

V současnosti již vláda nedělá megalomanské úlevy montovnám, podpora investic je promyšlenější. Nástrojem pro zvýšení zaměstnanosti je i důsledná rozpočtová konsolidace. Větší výdaje, a tedy i větší schodky rozpočtu vedou k nejistotě investorů, občanů i firem. Všichni by se v takovém prostředí báli investovat a spotřebovávat, což by vedlo k destrukci pracovních míst. Jedinou cestou pro podporu zaměstnanosti je tedy stabilní prostředí včetně vyrovnaných rozpočtů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Paní kolegyně, máte ještě doplňující otázku? Máte. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane premiére, já jsem tady teď dopoledne měla studenty z gymnázia, kteří se právě ptali i na zaměstnanost jako takovou, a já jsem říkala, že normální a běžné je vychovávat běžnou populaci, nejenom děti, ale od dětství je vychovávat k tomu, že normální a běžné je pracovat, že nosit peníze domů je o tom vydělávat si je vlastní prací, a ne stát frontu u úřadu práce. Proto bych se vás ráda ještě zeptala, jakých konkrétních výsledků bylo dosaženo a jaká opatření přímo plánujeme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan premiér bude ještě reagovat na doplňující otázku. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, opatření pro větší flexibilitu trhu práce, která byla od roku 2009 realizována, jsou desítky – od zpružnění kont pracovní doby přes rozšíření možností dohod o provedení práce po odstupňování odstupného dle délky zaměstnání. Konkrétně lze upozornit na úspěšné vytváření podmínek pro konkurenční prostředí na železnici, zvýšení objemu úvěrů malých a středních firem a cílenou aktivní podporu exportu. Jde o jednotlivosti, které postupnými krůčky zlepšují trh práce pro zaměstnance i zaměstnavatele.

Vysvědčením mohou být velmi příznivé hodnoty nezaměstnanosti. Dlouhodobě mají lepší nezaměstnanost než my jen státy, jako je Rakousko, Německo, Nizozemsko nebo Lucembursko. Naopak řada bohatších zemí má hodnoty nezaměstnanosti horší než Česká republika. Z některých zemí Evropské unie známá akcelerace počtu nezaměstnaných se nás vůbec netýká, a to navzdory tomu, že jsme s Evropou úzce propojeni. Česká republika měla loni v Evropské unii osmou nejnižší nezaměstnanost mladých lidí do 25 let. Navzdory evropským trendům navíc tato míra v roce 2011 klesla. V roce 2004, v době vlád sociální demokracie, kdy naše země zažívala díky globální konjunktuře vysoký růst hrubého domácího produktu, přes čtyři procenta, byla nezaměstnanost mladých lidí historicky nejvyšší, tedy vyšší než dnes, v období ekonomické recese.

Musíme dále pokračovat v této mravenčí práci. Řada úkolů nás teprve čeká. Měli bychom např. podpořit práci na zkrácený úvazek, umožnit lepší sdílení pracovních míst či vytvoření lepších podmínek pro práci tzv. na zavolanou.

V současné době je již podpora investic směřována zejména do oblastí s vyšší přidanou hodnotou. Například v roce 2011 bylo přes 70 % zahraničních projektů realizovaných v České republice v oblasti technologických center a center strategických služeb.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou na pana premiéra vznáší paní poslankyně Kateřina Klasnová ve věci tunelování státního podniku Lesy České republiky.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane premiére, tato vláda se nazývá protikorupční. Ale minimálně to, co se děje za vaší tiché

podpory ve státním podniku Lesy České republiky, zcela popírá jakoukoli snahu o boj proti korupci.

Vláda zcela ignoruje výsledky kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu ve státním podniku Lesy České republiky, jejíž výsledky jsou známy již od ledna letošního roku, tedy devět měsíců. Co zjistil Nejvyšší kontrolní úřad při této kontrole? Velmi zjednodušeně řečeno, závažná pochybení a porušení zákona, co se týká hospodaření se státními lesy. V konečném důsledku jde o úniky v řádech stovek milionů, resp. miliard korun na zakázkách na IT, mediální služby, inzerci, právnické služby, nevýhodný rozprodej nemovitého majetku, ať už se to týká pozemků, či nebytových prostor. K obrovským únikům a nevratným škodám v lesnickém odvětví dochází také současně nastaveným způsobem prodeje dřeva. Na neprůhledné finanční toky poukazuje také to, že státní podnik Lesy České republiky je rekordmanem v zadávání zakázek firmám s neprůhlednou majetkovou strukturou. Jen za roky 2007 až 2010 získaly firmy s anonymními akcemi zakázky od Lesů za čtyři miliardy korun.

Na prorůstání organizovaného zločinu do státního podniku Lesy České republiky upozorňuje také opakovaně Bezpečnostní informační služba. Ve veřejné části zprávy BIS za loňský rok se opět objevilo toto konstatování – a vy jako premiér navíc znáte i neveřejné části, ke kterým se veřejnost běžně nedostane.

Kam tyto peníze, dámy a pánové, mizí?

Kritizuji tuto vládu a činím vás, pane premiére, zcela odpovědným za ignorování korupčních praktik ve státním podniku Lesy České republiky i za ignorování postupné likvidace lesnického odvětví. Letos v září zkrachoval holding LESS, před jehož insolvencí jsem varovala veřejně i osobně ministra zemědělství už koncem loňského roku. Přesto s ním Lesy České republiky smlouvu podepsaly. Krach největšího obchodního partnera Lesů České republiky může Lesům České republiky jen letos přivodit ztrátu až tři čtvrtě miliardy korun a postihne celé lesnické odvětví, protože mnohé další firmy byly na holdingu LESS závislé a dá se očekávat další lavina krachů. To je důsledek Dřevěné knihy, to je důsledek monopolizace odvětví.

Ale to, že vláda vůbec nic nečiní, není tak docela pravda. Jsem ráda, že finančně analytický útvar ministra financí odhalil nelegální toky 640 mil. korun z Lesů České republiky přes IT zakázky, které vedou, dle aspoň konstatování médií, k lobbistům sociální demokracie. Mám ale důvodné podezření –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní kolegyně, musím vás upozornit na váš čas.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Ano, poslední dvě věty.

Mám ale důvodné podezření, že těchto podezřelých toků a jinými směry je podstatně více, ostatně závěr Nejvyššího kontrolního úřadu to potvrzuje.

Ptám se vás tedy, pane premiére, kdy se konečně bude vláda adekvátním způsobem zabývat Lesy České republiky a závěry Nejvyššího kontrolního úřadu. Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pane premiére, máte slovo. (Ozývají se hlasy z pravé části sálu.) Dovolil bych si ještě požádat ostatní kolegy o klid. (Úsměv mezi některými poslanci v sále vzhledem k pořádkým řadám a jinak tichu v sále.)

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v první řadě bych chtěl říci, že situaci kolem státního podniku Lesy České republiky považuji za důležitou a závažnou. Musím říci, že vláda neprojednala závěry Nejvyššího kontrolního úřadu pouze z jednoho technického důvodu: v době, kdy to mělo být na pořadu, měl pan ministr zemědělství jednání Rady Evropské unie pro zemědělství, byl v Bruselu a chtěl být osobně účasten tohoto bodu. Takže poté co nebudou probíhat vlády, které jsou v průběhu pléna Poslanecké sněmovny, vláda České republiky v podstatě okamžitě na prvním jednání, které bude mimo plénum Poslanecké sněmovny, bude tento kontrolní závěr projednávat. To za první.

Za druhé považuji za nutné říci, že pokud tady chceme mít skutečně plastický obrázek ekonomického fungování Lesů České republiky, musíme vzít v potaz také vývoj zisku, a tudíž příjmů, které tento podnik má, kde je evidentní, že se za poslední roky ze zisku v řádech stovek milionů korun přešlo do mnohamiliardových každoročních zisků, tzn. z tohoto pohledu je to dobrá zpráva pro českého daňového poplatníka.

Na druhou stranu považuji za velmi závažné některé informace, které byly zveřejněny i v médiích. Například médií, a i vy jste to zde, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, také zmínila, byla zmíněna zakázka, kde téměř 340 mil. korun z vůbec nejdražších IT zakázek od státního podniku Lesy České republiky mělo skončit u neprůhledných zahraničních společností, které mají konta ve Švýcarsku. Tyto zakázky měly v posledních letech soustavně získávat dvě stejné firmy, Dynn, a. s., a Time Import, a. s., a v letech 2009 až 2012 měly tyto kontrakty dosáhnout objemu více než 1,1 mld. korun.

K tomu chci uvést následující. Ministerstvo zemědělství, jak již dříve v tisku uvedlo, nezasahuje do výběrových řízení státních podniků, a to ani u podniku Lesy České republiky, s. p. V tomto případě se jedná o gesci managementu Lesů České republiky. Dle zpráv v tisku shora uvedené společnosti zejména ve výběrových řízeních s Lesy České republiky

soutěžily např. o tendr na systémového integrátora, službu datového centra, vypracování dokumentu Strategie informačních a komunikačních systémů. Ministr zemědělství zejména za účelem zjištění, zda IT zakázky, které měla získávat společnost Dynn, a. s., a společnost Time Import od Lesů České republiky, nebyly nadhodnoceny a nedošlo tak k vytvoření předpokladů pro vyvádění finančních prostředků z podniku, a tím i škody na majetku podniku, resp. státu, požádal svým dopisem ze dne 23. 10. 2012 generálního ředitele státní organizace Lesy České republiky, s. p., Ing. Sýkoru, aby vysvětlil a doložil okolnosti konání veřejných zakázek, jejichž vítězem byly shora uvedené společnosti, které dle tisku soutěžily o nadstavbu pro softwarové řešení dodávané od roku 2008 společností H-soft, s. r. o. Zároveň aby objasnil a doložil možný nepoměr ceny kontraktů těchto nadstavbových zakázek v poměru a ceny kontraktu na vlastní software firmou H-soft, s. r. o., a to ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto dopisu. Dále se ministr zemědělství obrátil na předsedu dozorčí rady Ing. Zámečnicka v souladu s § 13h odst. 1 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, aby jím řízená dozorčí rada provedla šetření těchto zakázek, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto dopisu, kdy v této lhůtě má pan předseda podat písemnou zprávu o zjištění dozorčí rady. Na základě vysvětlení pana generálního ředitele a výsledku šetření dozorčí rady Ministerstvo zemědělství a posléze i vláda zaujmou ve věci stanovisko.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Paní kolegyně, máte doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo. Pane premiére, ráda bych zdůraznila, že výsledky šetření Nejvyššího kontrolního úřadu jsou známy, jak jsem říkala, už od ledna letošního roku, tedy devět měsíců. Je tedy politováníhodné, že se vláda měla zabývat výsledky šetření NKÚ teprve 10. října letošního roku. Navíc se vláda rozhodla pro takovou zdržovací taktiku, protože požádala, aby se k tomu materiálu znovu vyjádřily Lesy České republiky a Ministerstvo zemědělství. Když NKÚ kontroloval hospodaření Lesů České republiky, tak pochopitelně proběhlo řádné připomínkové řízení, to znamená, že obě instituce, ať už Ministerstvo zemědělství, tak Lesy České republiky, se k tomu vyjadřovaly.

A potom ve stručnosti – ty vysoké zisky. Ano, máte pravdu. Samozřejmě, zisky se zvýšily, nicméně je zapotřebí si říct, že v letech 2008 či 2009 byly tyto zisky zvýšeny pouze neprůhledným rozprodejem nemovitostí, jak již bylo řečeno. Další zisky, které se začaly zvyšovat, se začaly zvyšovat skutečně v souvislosti se zavedením principu v Dřevěné knize, ale tady vám opravdu vřele doporučuji, pane premiére, abyste si sehnal kva-

litní poradce, aby vám vysvětlili, co se v tomto odvětví děje. Protože teď se těží to nej kvalitnější dřevo na úkor příštích let. (Předsedající upozorňuje na uplynutí času.) Jenom ve stručnosti skončím – na úkor příštích let a krach holdingu LESS pana Mičánka je také velmi signifikantní. Ceny, které jsou tady nastaveny za těžbu dřeva, jsou naprosto neadekvátní. My máme nejdražší dřevo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní kolegyně, bohužel vás musím znovu upozornit na dodržení času.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji, bylo by to asi na dlouhé povídání, já si nejspíš budu muset pana premiéra vyžádat nějak osobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete ještě reagovat, pane premiére? Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, paní poslankyně je k nezastavení, když jde o Lesy České republiky. Kdyby se nejednalo o dāmu, tak bych ji v tomto případě přirovnal k motorové pile. Ale protože se jedná o dāmu, tak to v žádném případě nepoužiji. Ale zařizla jste se do této problematiky opravdu velmi ostře.

Musím říci, že vláda bude tuto záležitost projednávat znovu. My jsme to vrátili pouze proto, aby se k tomuto kontrolnímu nálezu vyjádřila dozorčí rada, protože chceme znát názor dozorčí rady v čele s předsedou panem Ing. Zámečnickem na tento problém. A já s vámi sdílím míru znepokojení a míru obav, která plyne z některých informací, které jsou z tohoto podniku, a věřte mi, že vláda to bere nesmírně vážně. A já jako předseda vlády chci říci, že nemohu vyloučit ani personální konsekvence, které vyplynou z těchto závěrů a z těchto kontrol.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Můžeme přistoupit k interpelaci s pořadovým číslem 9, kterou na pana premiéra vznáší pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane premiére. Dovoluji si vás, pane premiére, oslovit ve věci ostravských kalů. Do jámy na Mostecku se do letošních Vánoc navozí 110 tis. tun Geobalu 4, ten se vyrábí v Ostravě z kalů ropných lagun po chemičce Ostramo. Během šesti let si vše odveze a spálí cementárna v Čížkovicích. Převoz hmoty do Ústeckého kraje, její uskladnění a spalování

vyvolaly velké negativní reakce místních občanů a politiků. Občané Ústeckého kraje jsou velmi znepokojeni informací, že vláda má v průběhu listopadu projednat navýšení státní garance, která má umožnit financování dalších sanačních prací v lagunách Ostramo v Ostravě. Tedy odtěžení 100 tis. tun kalů. Jejich spalování v cementárně Čížkovice vidí jako nejlepší řešení státní podnik DIAMO. Ten z pověření státu a svého zřizujícího ministerstva MPO vyhlašuje na odtěžení kalů veřejnou zakázku. Hrozí tak, že kaly znovu poputují do Ústeckého kraje, jehož obyvatelé je jednoznačně nechťejí.

Rád bych se vás zeptal, vážený pane premiére: Můžete občanům Ústeckého kraje vyslat pozitivní informaci, že se zasadíte o to, aby další navážení ostravských kalů do Ústeckého kraje nebylo? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k této interpelaci je třeba uvést, že veřejná zakázka na dokončení sanace kalů ještě vyhlášena nebyla. V současné době má zadávací dokumentaci k dispozici Ministerstvo životního prostředí a má k ní samozřejmě připomínky. Ministerstvo životního prostředí rovněž připomínkuje tzv. rámcový projekt, který obsahuje různé varianty řešení problematiky kalů a bude podkladem pro žádost o navýšení garance ekologické smlouvy. Vlastní řešení problematiky nadbílancích kalů vzejde až z připravovaného výběrového řízení vzhledem k tomu, že máme k dispozici celou řadu různých technologií, s jejichž pomocí by byly tyto kaly likvidovány a o které se bude v rámci výše uvedené veřejné zakázky soutěžit. V současné době je předčasné uvažovat o konkrétních způsobech likvidace těchto materiálů. Až se bude v budoucnosti rozhodovat o nejvýhodnějších technologiích a způsobech likvidace nadbílancích kalů, bude nesouhlas obyvatel Ústeckého kraje v rozhodování v této věci určitě zohledněn.

Dovolte mi tu problematiku ještě shrnout. Zakázka odstraňování starých ekologických zátěží Nápravná opatření laguny Ostramo probíhá dle schváleného realizačního projektu z roku 2005. Tento projekt vychází z bodu 1 stanoviska Ministerstva životního prostředí ze září roku 2003, kde je zhoto-viteli ukládáno využití materiálu vzniklého zpracováním obsahu lagun ve smyslu zákona o odpadech. Obdobně je požadováno energetické využití tohoto materiálu i v souhlasném stanovisku vydaném v rámci procesu EIA dle zákona číslo 100/2001 Sb.

Laguny jsou zaplněny zbytky po kyselé rafinaci olejů. Hlavním obsahem jsou proto ropné uhlovodíky a kyselina sírová. Z nebezpečných látek lagu-

ny obsahují menší podíl především polyaromatických uhlovodíků a těžkých kovů. Obsah perzistentních organických látek včetně PCB je pouze stopový. Odpad byl do lagun ukládán po desetiletí, jejich složení proto není homogenní.

Z hlediska způsobu nakládání s materiálem vzniklým zpracováním obsahu lagun projekt plánuje přepracování obsahu lagun na certifikovaný výrobek, nikoliv odpad určený k průmyslovému využití v energetických účelích, jako jsou elektrárny nebo cementárny. Dokončení zakázky dle schváleného projektu bylo uloženo státním orgánům i usnesením vlády ze dne 23. července 2008.

Do září 2011 byl materiál vzniklý zpracováním obsahu lagun v rámci ČR rozvážen pouze k pilotním pokusům s jeho spalováním a pouze v množství nutném pro tyto zkoušky, tzn. v řádu desítek až prvních stovek tun. V tomto období bylo určité množství materiálu vzniklého zpracováním obsahu lagun vyvezeno do Polska. Na materiál vyvezený do Polska Polská republika uplatnila odlišný právní názor a v rámci předpisů Evropské unie má k tomuto kroku právo.

Názor Ministerstva životního prostředí se zakládá na skutečnosti, že původci odpadů na dotčené zakázce, společnost GEOSAN GROUP, a. s., a posléze společnost BALTOM, s. r. o., provedli registraci látky s názvem JS GEOBAL - „Reaction product of Distillates (petroleum), acid - treated heavy naphthenic and calcium oxide“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, tzv. nařízení REACH, v Evropské agentuře pro chemické látky. Evropská agentura látku přidělila konkrétní registrační čísla. Tyto informace jsou veřejně dostupné a informace o vlastnostech látky je možno po zadání příslušného čísla vyhledat na příslušné webové stránce.

Ministerstvo životního prostředí zastává stanovisko, že pokud je látka uváděna na trh v souladu s nařízením REACH, neuplatní se nařízení Evropského parlamentu a Rady o přepravě odpadů, ve znění pozdějších předpisů. Celá záležitost je zatím v šetření a jeho výsledky proto nelze předjímat.

Od září 2011 je realizována koncovka – využití materiálu z lagun – v cementárně Čížkovice. Jelikož bude palivo spalováno v omezeném hodinovém množství, je použita také zabezpečená plocha skládky nebezpečných odpadů Celio. Předpokládaná doba využití této skládky vzhledem k množství paliva a možností cementárny je až šest let.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane premiére. Pane kolego, budete chtít doplňující otázku? Nebudete.

Kolegyně a kolegové, musím konstatovat, že je 16 hodin, a uplynul tedy čas, kdy je možné podle jednacího řádu podat poslední ústní interpelaci na

pana premiéra. Nyní budou následovat interpelace na ostatní členy vlády podle vylosovaného pořadí, které jste dostali do svých lavic.

Tento blok zahájí interpelací na pana ministra obrany Alexandra Vondru pan poslanec Antonín Sedá. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Je to interpelace ve věci stavu výstrojní služby.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, výstrojní služba, to je oblast služeb i majetku, která je dlouhodobě podfinancována. I když došlo k úpravě výstrojních norem, čímž se snížil roční požadavek na roční dofinancování potřebného majetku na jednu miliardu, je nutno konstatovat, že ani tato částka není dodržována. Jelikož se na novou výstroj dává méně peněz, je tento rozdíl kryt ze zásob majetku vojsk a z centrálních skladů logistiky.

Vážený pane ministře, nevím, zda si dostatečně uvědomujete, že do roka a půl, pokud nedojde k navýšení peněz na výstrojní službu, dojde ke zhroutení zabezpečení součástmi příslušného odívání a do dvou let dojde ke kolapsu celého systému zabezpečení resortu Ministerstva obrany výstrojním materiálem. Proto se vás ptám, pane ministře, jaká konkrétní opatření navrhnete, aby vojáci dostali takovou výstroj, jaká jim náleží, a aby armáda měla dostatečné zásoby výstroje dané zákony a normami této země. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pane ministře, máte prostor pro reakci. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, já myslím, oba velmi dobře víme, jak je na tom rozpočet Ministerstva obrany v nějaké perspektivě. Víme dobře, že před nějakými třemi lety, než jsme byli ještě nuceni řešit dopady ekonomické krize, rozpočet se nominálně pohyboval v nějakých 58 miliardách korun. Poslední dva roky se pohybuje v řádech 42, 43, maximálně 44 miliard. A oba také dobře víme, že by nebylo realistické očekávat, že příští rok, přespříští rok bude rozpočet zpátky na těch výších v dobách před nějakými čtyřmi pěti šesti lety. Na to stát v tuto chvíli nemá.

Zároveň, a to myslím, že je dobrá zpráva, končí to sekání, končí to ubírání rozpočtu Ministerstva obrany na úkor jiných složek. Tady jsme se teď jasně dohodli na vládě, že redukce už se Ministerstva obrany nebudou dál týkat, čili pod hladinu 42 miliard v tom výhledu nepůjdeme.

Teď co s tím? Samozřejmě jedinou možností jsou opatření systémová. Jistě je vám dobře známo, a mluvili jsme o tom na výboru, přistupujeme teď k celkové reorganizaci systému velení a řízení Armády ČR. Vláda schválila i nové počty vojáků z povolání, které jsou realistické, a my si od toho slibu-

jeme, že se znovu vrátíme do té trajektorie 50-30-20, nebo něco přes 50, 55, na ty mandatory – 30 na běžné výdaje a řekněme tedy 15, v budoucnosti zpátky 20 na investice, a že toto řešení nám samozřejmě umožní řešit některé problémy, které v oblasti vystrojování armády a vojáků v posledních letech nastávaly.

Nicméně vy jste tady nebyl konkrétní, vy jste tu otázku položil v podstatě v obecném duchu. Kdybychom šli do konkrétních čísel a do konkrétních položek, tak není pravda, že by byly nějaké fatální problémy s výstrojním zabezpečením. Pouze v jednom případě určité naléhavé problémy řešíme, a to pokud jde o komoditu polního stejnokroje vzor 95. A tam je určitý nedostatek, který je kryt tím, že pro potřeby rekrutů, pro potřeby misí, pro potřeby krizových situací jsme schopni to po určitou dobu řešit i s využitím zásob, tak v zásadě nastaly v důsledku toho, že v roce 2001 v květnu byla zakázka na dodávku těchto stejnokrojů vzor 95, ale vzhledem k tomu, že po vyhodnocení nabídek zůstala v soutěži pouze jedna společnost, tak zadavatel pak logicky na podzim tuto zakázku zrušil i také s přihlédnutím k tomu, že porovnal cenu za tuto zakázku s tím, za kolik byl stejný stejnokroj pořízen dva roky předtím. V říjnu následně nato byla vyhlášena další veřejná zakázka na nákup stejnokrojů vzor 95 a tuto zakázku Úřad pro ochranu hospodářské soutěže na návrh jednoho z neúspěšných uchazečů zrušil a v současné době probíhá rozkladové řízení ÚOHSu na návrh jiného uchazeče a ukončení tohoto řízení je samozřejmě mimo možnosti resortu Ministerstva obrany. Jistě od nás nebudete očekávat, že bychom někde v zákulisí jednali, aby někdo to třeba u toho ÚOHSu stáhl.

Takže na základě této situace ředitel Národního úřadu pro vyzbrojování rozhodl zadat nákup prostřednictvím agentury NSPA, tedy nástupce alianční NAMS. Neslibujeme si od toho řešení na dlouhou dobu, protože jsme pevně přesvědčeni, že příští výběrové řízení dopadne dobře, ale zároveň chceme, aby byl tento problém krátkodobě řešen hladkou dodávkou příslušných stejnokrojů aspoň na jeden kalendářní rok. Čili i tyto mimořádné situace, které logicky vznikají také v důsledku toho hodně zesíleného (upozornění na čas) konkurenčního boje firem, řešíme tak, aby tu nedocházelo k nějakým ohrožením bojeschopnosti naší armády.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě bude pan poslanec Seda se vyjadřovat? (Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Ano, pane ministře, víme, jak na tom rozpočet kapitoly 307 Ministerstva obrany je. Já chápu, že se musí šetřit všude, ale podle mého názoru by se mělo nejvíce šetřit právě v netransparentních vojenských akvizicích. Vy jste tady hovořil právě o nákupu polních stejnokrojů. Víme, že jsme to řešili na podvýboru, ale to nejsou jenom

vojenské stejnokroje. Jsou to také komunikační technologie, nákup granátů do podvěsných pušek ČZ 805 a podobně.

Já si myslím, že bychom si měli položit otázku, jak je možné, pane ministře, že vojenské polní stejnokroje, které chybějí, je možno koupit ve výprodeji, který organizuje firma Excalibur. Jinak opravdu nechci tvrdit, že vy sám, či vaše vláda se řídí heslem po nás potopa, ale naši vojáci tu budou, aspoň tomu věřím, i když zřejmě v nižších počtech i v roce 2014, kdy má dojít ke zhroucení systému. Nejde pouze o úpravu výstrojních norem, ale také o zvýšení efektivity početního stavu výstrojářů a zejména o navýšení peněz do nákupu výstroje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Já nevím, jestli ještě pan ministr bude reagovat. Ano bude.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Tak vy jste tu uvedl příklad toho, že některé součásti výstroje možno pořídit i v bazaru anebo v různých výprodejích, ale to je zase ukázka toho, že v minulosti ten systém přidělování věcí byl často zneužíván a že některá ta úsporná opatření, kdy nyní vojáci skutečně dostávají jenom to, co potřebují, a nikoliv nadbytek, kterého se pak lukrativně zbavují a nakonec ho přeprodávají zase jiná firma, že tato úsporná opatření jsou zcela na místě. Že si je vynutila až svým způsobem doba, kdy šetřit je nutné, je jiná věc. Ale v tomto smyslu zase tvrdím, že ta úsporná opatření, kdy skutečně vojáci dostávají jenom to, co potřebují, a nikoliv něco navíc, mají nepochybně svůj smysl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď to můžeme ukončit, tu interpelaci. Další interpelace je interpelace pana poslance Hulinského na pana ministra Kalouska, ale pan poslanec Hulinský, toho tady nevidím, možná také proto, že pan ministr Kalousek je omluvený z dnešního jednání Sněmovny. Takže zřejmě je to interpelace, kterou můžeme tedy škrtnout.

A máme tu další interpelaci, to je interpelace pana poslance Víta Bártý na ministryni Karolínu Peake, ale pan poslanec Vít Bárta... toho tady také nevidím, což by znamenalo, že i tuto interpelaci zřejmě můžeme vyškrtnout. Tak ji tedy v tom případě také škrtám, i tu třetí.

Pak je tu interpelace pana poslance Tancoše, ale ten tady je, stejně jako ministr Heger, takže tady se můžeme do interpelace pustit. Takže prosím pana poslance Tancoše, aby začal.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vážený pane ministře. Dovolte, abych se na vás obrátil se svou interpelací ohledně zachování dvou základních oddělení akutní lůžkové péče v žatecké nemocnici.

Od ledna 2013 VZP nepředpokládá nasmlouvání zdravotní péče gynekologicko-porodnické a dětského lékařství. U odbornosti gynekologicko-porodnické argumentovali zástupci zdravotních pojišťoven stanoviskem odborné společnosti, že se diskutuje o minimálním počtu porodů. Stále ale je v platnosti doporučující stanovisko minimálně 500 porodů na rok a to nemocnice Žatec splňuje. U odbornosti pediatrie bagatelizovali zástupci zdravotních pojišťoven důvodné hospitalizace, dokonce je označili jako zbytné a neopodstatněné.

Je nutné zdůraznit, že všechna oddělení lůžkové péče jsou akreditována akreditačním protokolem Ministerstva zdravotnictví a personálně i věcně vybavena a prakticky provázána tak, že ukončení péče na jednom či dvou odděleních by znamenalo pád celé nemocnice. Odsmlouvání péče na těchto dvou zmíněných odděleních by znamenalo položit nemocnici do ztráty 10 milionů korun, z které se už pravděpodobně nemocnice nikdy nedostane. Zdevastovaný okres Louny, který v roce 2010 přišel o 100 lůžek akutní péče uzavřením lounské nemocnice, by tak přišel o dalších 53 lůžek. Z okresu zmizí další akutní lůžková péče a tento okres s největší územní rozlohou v Ústeckém kraji, se spádem až 90 000 obyvatel a špatnou dopravní infrastrukturou, nezaručuje dostupnost do vzdálenějších zdravotnických zařízení. Lůžková péče v lounském okrese bude nahrazena v jiném zdravotnickém zařízení, která bude pro občany spádové oblasti obtížněji dostupná, a co víc, bude podstatně dražší.

Vážený pane ministře, žádám vás o spolupráci, respektive o pomoc v této záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, pan ministr Heger bude mít k dispozici předepsaných pět minut na odpověď na interpelaci, takže ho prosím, aby se ujal slova. Prosím máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci.

Já bych si dovolil nejprve jenom zcela obecně říct něco o restrukturalizaci nemocniční péče v České republice. Ministerstvo zdravotnictví nemá v zákoně přímou oporu pro tvorbu sítě zdravotnických zařízení a nastavuje pouze obecná pravidla. Ta pravidla říkají, jak nemocnice musí vypadat, jaké musí mít vybavení na to, aby mohla být registrována a mohla být zařazena do sítě. To u většiny nemocnic, o kterých se nyní diskutuje jakožto o nemocnicích, které jsou v té zdravotnické síti nadbytečné, je samozřejmě splněno. Ten problém je právě ta nadbytečnost, kterou nyní pojišťovny, a to společným postupem podle memoranda, které uzavřely v červnu loňského roku a na kterém se spolupodepsalo i Ministerstvo zdravotnictví, tak tu zbytnost a nezbytnost zkoumají.

Obecně platí, že naše zákonodárství, které bylo trošku nejasné v tom, kdo za co odpovídá, má dnes ty zodpovědnosti rozděleno tak, že za poskytování péče nebo za dostupnost péče odpovídají zdravotní pojišťovny, dostupnost definuje Ministerstvo zdravotnictví prostřednictvím nařízení vlády, tedy vláda ji definuje v oblastech, které jsou obzvlášť choulostivé a jsou eventuálně prostředkem nějakých sporů. Další hned po pojišťovnách druhý důležitý hráč je kraj, který se zase podle zákona o krajích a podle zákonů o zdravotních službách musí také spolupodílet na zajištění péče, která je v tom daném regionu potřebná. Ty pojišťovny, které k tomu přistupovaly nejdříve trošku neorganizovaně, se díky memorandu a dohodami s ministerstvem dohodly na naplňování určitých kritérií, podle kterých tu síť budou v daných lokalitách posuzovat, a to je využití lůžek, kvalita péče, vybavení nemocnice, délka hospitalizace, která zase ukazuje, jak ta péče je tam poskytovaná, spektrum ošetřovaných pacientů a další, já je tedy nebudu jmenovat všechny. Kraj má možnost posuzovat samozřejmě kvalitu péče díky tomu, že zajišťuje stížnostní agendu a posuzuje i dostupnost vzhledem ke geografické dostupnosti a dopravní dostupnosti.

Já to říkám takto obecně, protože Ministerstvo zdravotnictví opravdu v tomto případě podporuje pojišťovny, aby se ta síť u nás zredukovala. Je známo, že našich 60 tisíc lůžek je asi o 10 tisíc lůžek nadbytečných. A to se ještě stále diskutuje o tom, že i kdybychom měli 50 tisíc lůžek v akutní sféře, tak ta síť bude dvojnásobná, než je v některých zemích Evropy.

Ten proces je postupný. Bude na něj samozřejmě nasedat v dalších letech ještě proces, který iniciuje financování pomocí plateb za diagnózu a bude iniciovat to, aby se pacienti pohybovali do nemocnic, které jsou pro ně atraktivnější.

Takže bych si dovolil doporučit, vážený pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, abyste se znovu obrátil na kraj, protože v tomto týdnu právě probíhá zasedání pojišťoven, které se dohadují na dalším postupu. Zprávy, které odtamtud neoficiálně mám, jsou, že dohody s kraji po volbách budou asi v dané chvíli mnohem snazší. A zejména tedy pokud jde o Ústecký kraj, tam se ten problém týkal zejména kraje. Slyšeli jsme několik stížností na téma, že kraj preferuje své nemocnice pod Krajskou zdravotní (upozornění na časový limit) a je potřeba, aby lokální nemocnice s nimi o tom diskutovaly.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Tancoše, který má nyní ještě prostor k doplňující otázce nebo komentáři.

Poslanec Josef Tancoš: Už jenom krátce. Samozřejmě, že zřizovatelem žatecké nemocnice je město Žatec, není to kraj. Ústecký kraj jako takový má zájem na tom, aby tato nemocnice fungovala, ale bohužel

nemůže zasahovat do pravomocí města Žatec, který do toho investoval už 300 milionů.

Jen v krátkosti. Lounský okres má tisíc kilometrů čtverečních, což je obrovská plocha, a z jedné strany na druhou, než by se nějakým způsobem zajišťovala péče v jiných nemocnicích, tak bohužel si myslím, že ti pacienti se možná nedožijí ani té léčby, protože i při infrastruktuře, která tam je, je složité dovézt pacienta i do nejbližší nemocnice.

Žádám vás, pane ministře, jestli by bylo možné sejít se na pracovní schůzce u vás a snažit se nějakým způsobem této situaci pomoci, i když samozřejmě věřím, že VZP udělá maximum. Přesto žádám o schůzku pracovní na toto téma.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budete ještě reagovat, pane ministře?

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: My už jsme těch schůzek absolvovali několik, ale rozhodně teď vyjednávání přichází do nové fáze, takže se domluví s panem náměstkem Noskem, který to má u nás k dispozici, a schůzku zprostředkujeme a sejdem se s těmi zástupci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že to můžeme ukončit. Děkuji všem a prosím, tuto interpelaci končím.

Paní poslankyně Ivana Řápková je tady připravena, jak vidím, interpelovat ministra Pavla Blažka ve věci včasného plnění faktur. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, na základě stesků mnohých podnikatelů a živnostníků a také podle některých analýz se postupně zhoršuje platební morálka firem v České republice. Podnikatelé a firmy v Česku podle některých údajů získali v letošním prvním pololetí peníze za dodané služby a zboží o čtyři dny později než v loňském roce. Vloni zaplatili odběratelé faktury v průměru za 71 dní, letos v pololetí je to až za 75 dní.

Vláda se ve svém programovém prohlášení zavázala k prosazení legislativní úpravy, aby doba splatnosti veřejného sektoru, tzn. státu, krajů a obcí, nepřesáhla třicet dnů. Vážený pane ministře, dovoluji si v této souvislosti položit otázku: Doslechla jsem se, že by se v nejbližší době měla podnikatelům usnadnit situace, protože nově bude konkrétně stanovena povinnost včasného placení faktur a ze zákona budou vyplývat jasné lhůty, do kdy mají podnikatelé dostat zaplacené. Je tato informace pravdivá? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych vyzval pana ministra, aby reagoval.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Vážená paní poslankyně, tahle informace je pravdivá. Řeknu to trochu podrobněji.

Ministerstvo spravedlnosti opravdu připravilo novelu obchodního zákoníku, která má přispět ke zlepšení platební morálky. Tento návrh novely už je projednáván v Poslanecké sněmovně. V podstatě základní věc je ta, na kterou se ptáte, a to je přísnější metoda regulace doby splatnosti. Počítáme, pokud to schválí Sněmovna a Senát a podepíše pan prezident republiky, že by účinnost této novely byla k 1. březnu 2013.

Jen stručně ke konkrétním mechanismům, které tato nová právní úprava přináší, respektive má přinést.

Nově se stanoví obecná lhůta splatnosti ve vztazích mezi podnikateli na třicet dní, kterou si podnikatelé mohou prodloužit na dobu šedesáti dnů, ovšem jen tehdy, pokud to není vůči věřiteli tzv. hrubě nespravedlivé. Další mechanismus je, že v případech, kdy je obsahem – a to bylo asi předmětem největších kritik z řad podnikatelů – kdy je obsahem závazného závazku dodat zboží nebo službu za úplaty veřejnému zadavateli, je lhůta šedesát dní stanovena jako maximální možná, tzv. nepřekročitelná, to znamená, nelze ji nijak prodloužit. Prodloužit půjde jen tehdy, a to pouze o třicet dní, pokud to mimořádně odůvodní povaha takového závazku. Návrh také umožňuje věřiteli požadovat náklady spojené s uplatněním pohledávky v paušální výši. Konkrétní částka by pak měla být stanovena v příslušném nařízení vlády. Ona už tam je, ale dá se o ní ještě bavit do budoucna. Jde o částku 1 200 korun, která odpovídá částce 40 eur. Dále se nově stanovuje povinnost zakotvit maximální dobu trvání přejímky zboží nebo služeb. A dále se pamatuje i na sankce v případě, že by ustanovení regulující splatnost závazku nebyla respektována. Za této situace je možné dovolat se neplatnosti a z toho potom plynou závažné důsledky pro ty, kdo své závazky nesplní včas. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě paní poslankyně Řápková bude ještě komentovat. Prosím, můžete.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji za slovo.

Je určitě dobře, že ministerstvo připravilo tuto změnu. Nicméně je všeobecně známo, že obchodní zákoník má být v roce 2014 zrušen a v této oblasti tedy nahrazen novým občanským zákoníkem. Pokud tedy tato předpokládaná změna bude doplněna do obchodního zákoníku, znamená to ale, že k 1. lednu již nebude aplikovatelná. I s tímto se vypořádalo ministerstvo nějakým způsobem? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za naprosto správnou a věcnou připomínku k tomu, co jsem říkal. Ono se s tím počítá tím způsobem, že aby se nemuselo čekat na účinnost nového občanského zákoníku, tak jak již jsem říkal, účinnost novely obchodního zákoníku byla stanovena k 1. březnu 2013 a nový občanský zákoník, který by měl nabýt účinnosti od 1. ledna 2014, tato ustanovení již obsahuje, a to konkrétně v § 1963 a 1964. Za takovýchto okolností by od toho března příštího roku tato pravidla měla platit – nechci říct napořád, ale přejde to i do nové právní normy.

Využívám této příležitosti k tomu, že slyším některé hlasy zejména z řad levice, aby se odložila účinnost občanského zákoníku. Potom by to samozřejmě – pokud by se to levici zejména podařilo, tento úmysl, který občas slychávám – takto být nemohlo. Ale vycházím ze stávající situace, že by se to levici zatím podařit nemuselo. (Smích a zatleskání zprava.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další je pan poslanec Václav Klučka, který bude interpelovat i nepřítomného ministra Martina Kubu.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane nepřítomný ministře, vláda předložila, nebo by měla předložit ještě některé věci do konce října, jako je seznam provedených kontrol na alkohol a jeho legálnost a možná i seznam uložených sankcí za předchozí období. Ono není jasné, jaké období to bude, ale já si myslím, že důležité je taky zkontrolovat, zda jednotlivé orgány státní správy plnily zákonem danou povinnost, kupříkladu vycházející z § 68 živnostenského zákona. Na jeho základě při plnění těchto povinností a zjištěných závadách mohl živnostenský úřad ze zákona odebírat povolení k provozování živnosti už dávno předtím, než metanolová aféra vypukla. Obávám se tedy, že tato skutečnost nefungovala. Já chci jenom upřesnit, že ten § 68 mluví o součinnosti orgánů státní správy a vzájemnému předávání informací.

Pane ministře, má otázka v této chvíli je docela jednoduchá: Kdo dozoruje činnost živnostenských úřadů, kdo na Ministerstvu průmyslu a obchodu se touto kontrolou zabývá, jaký je její efekt? Skutečně živnostenské úřady kontroly v tomto směru prováděly?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak já děkuji za přednesení interpelace, která snad bude vybavena řádně písemně podle jednacího řádu. A nyní pan poslanec Jiří Petř, který bude také interpelovat nepřítomného ministra Jana Kubiceho. Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Jiří Petř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážený nepřítomný pane ministře, projekt základních registrů začal fungovat v červenci letošního roku. Jeho úkolem je sjednotit registry do čtyř základních, a tím šetřit lidem i institucím čas při obíhání úřadů, například při změně trvalého bydliště. Nebudu dnes hovořit o kvalitě fungování těchto registrů, například ve vztahu k daňové správě nebo k CzechPOINTu. Můj dotaz směřuje k financování těchto registrů.

Zavádění čtyř základních registrů doposud stálo zhruba dvě a půl miliardy korun. Tři čtvrtiny částky uhradila Česká republika z fondů Evropské unie. Náklady na provoz však Ministerstvo vnitra stále mění. Původní odhady ročních nákladů hovořily o 150 milionech korun za rok. Podle usnesení vlády č. 661 z 12. září tohoto roku, přílohy č. 1, má provoz základních registrů mezi léty 2013 a 2015 stát celkem 950 561 000 korun. Příští rok na chod registrů bude ze státního rozpočtu uvolněno 308 971 000 korun, v roce 2014 to bude 318 180 000 korun a v roce 2015 pak 323 410 000 korun.

Protože pan ministr není přítomen, žádám ve smyslu § 110 odst. 7 jednacího řádu Poslanecké sněmovny pana ministra o písemnou odpověď na otázku: Jaké jsou důvody takového podstatného navýšení nákladů na provoz základních registrů v letech 2013 až 2015 oproti původně avizovaným částkám? A to v termínu tedy do 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to bude muset také být vyřešeno písemně. Nyní poprosím poslankyni Drastichovou, která bude interpelovat přítomného ministra Jaromíra Drábka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedající. Dámy, pánové. Vážený pane ministře v demisi, odmítám se ztotožnit s vaší představou, že kdo nemá končetinu či je částečně invalidní, musí být vyloučen z aktivního života. Ministerstvo práce a sociálních věcí totiž bez zjevného důvodu vypustilo v rámci přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. zdravotní postižení anatomické či funkční ztráty končetiny, a tím do velké míry vyřadilo tyto občany z běžného života. Tento stav je naprosto neúnosný a nespravedlivý. Vždyť váš resort nepřiznává občanům postiženým ztrátou podstatné části horní, dolní, či dokonce obou končetin příspěvek na zvláštní pomůcku, na pořízení motorového vozidla, a občané i kvůli vám dostávají status osoby bez vážné vady nosného nebo pohybového ústrojí. Mám osobní zkušenost z každodenní reality, kdy například od počátku roku 2012 byl průkaz ZTP/P odebrán dítěti s deseticentimetrovým pahýlem jedné nohy a dalším dítětem a dospívajícím i dospělým to v brzké době hrozí, což považuji za naprosto neuvěřitelné.

Vyzývám vás, pane ministře Drábku, nehledě na váš končící mandát, k

okamžité nápravě tohoto stavu. Je naprosto nepřijatelné, aby se vámi vedené Ministerstvo práce a sociálních věcí chovalo takto asociálně. Upozorňuji, že dokonce samotní výkonní úředníci vašeho ministerstva, kteří jsou v přímém kontaktu se žadateli, poukazují na tento nesmyslný stav. Odmítám se smířit s vaší představou, že kdo nemá končetinu či je částečně invalidní, musí být ze společnosti a z aktivního života vyloučen. Upozorňuji vás i vašeho potenciálního nástupce, že pokud nebude toto pochybení co nejdříve napraveno, hrozí hromadná žaloba občanů, kterou se budou bránit špatnému zákonu z dílny MPSV.

Ptám se vás tedy, pane ministře, co v této věci neprodleně učiníte. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď požádám pana ministra Drábka, aby reagoval na tuto interpelaci v čase pět minut. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní poslankyně, rozhodně není cílem, tak jak tady bylo řečeno, vylučovat někoho z aktivního života. Je tomu přesně naopak.

Podle schválených legislativních předpisů, o kterých se tady diskutovalo, myslím velmi detailně v loňském roce, se od začátku letošního roku Česká republika přiklonila k aplikaci doporučení Mezinárodní zdravotnické organizace, a pokud se posuzují různé zdravotní hendikepy ve vztahu právě k možnostem aktivního života, tak se velmi výrazně přesunul důraz od zdravotnické diagnózy na skutečný pohled na začlenění toho člověka do běžného života a do možností život kvalitním způsobem prožívat. Z toho také vyplývá, že to doporučení klade mnohem větší důraz na konkrétní pohled na klienta, také na sociální šetření, na to, v jakém se pohybuje prostředí, jaké jsou jeho potřeby a jak je schopen je naplňovat. Také je potřeba vzít v úvahu – a teď mluvím o něčem, co mi resortně úplně nepřísluší – že různé náhrady například dolních nebo horních končetin jsou dnes už v řadě případů takové, že velmi výrazně pomáhají k skutečně kvalitnímu prožívání života. A pokud například vezmu konkrétní případ – dnes už skutečně u řady konkrétních klientů jsou protézy dolních končetin v takovém stavu, že umožňují běžný způsob života.

Nicméně abych se vrátil k tomu konkrétnímu vymezení. Co se týká příspěvku na zvláštní pomůcku nebo příspěvku na motorové vozidlo, ono to bylo sloučeno do jedné dávky vzhledem k tomu, že to vypořádávání v rámci jedné dávky je efektivnější, tak chci nejprve upozornit, že takovou dávku nepřiznává v první instanci Ministerstvo práce a sociálních věcí, tu dávku přiznává Úřad práce České republiky, respektive jednotlivá jeho

pracoviště, a to na základě jednak zdravotního posudku, ale také na základě sociálního šetření.

A pokud máte, paní poslankyně, konkrétní příklady toho, kde došlo například k chybnému posouzení, nesprávnému posouzení ať už z toho hlediska zdravotního, nebo z hlediska sociálního, tak jednak je možné využít opravného prostředku, kdy ten postup je samozřejmě přezkoumáván, ale také je samozřejmě možné se tím zabývat individuálně. A já musím říct, že za tu dobu dvou let působení ve funkci jsem řešil skutečně velkou řadu případů, které skutečně vyžadovaly například opakované konkrétní posouzení toho klienta.

Tedy já i v těch posledních dnech výkonu své funkce, byť je to skutečně jenom pár dní, jsem připraven, pokud je nějaký konkrétní případ, se tomu konkrétnímu případu věnovat. Samozřejmě to není záležitost, která se dá vyřešit, myslím tím dořešit, během několika dnů, a jsem připraven i svému nástupci takové případy předat k posouzení. Není to nic neobvyklého. Děláme to celkem běžně, ale z druhé strany je potřeba vždycky skutečně velmi dbát na to, aby ten pohled nebyl úzký, tak jak se v minulosti často stávalo, aby nebyl úzký jenom z pohledu zdravotní diagnózy, aby skutečně to bylo z celkového pohledu potřeb klienta.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stačí? Ne, nestačí. Takže paní poslankyně Drastichová bude ještě doplňovat svou interpelaci. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane ministře. Já si myslím, že bychom potřebovali mnoho času, abychom tady o tom mohli diskutovat, třeba o těch protézách, o kterých jste se zmínil, které nemohou nahradit zdravou lidskou končetinu. Navíc je s tím spojeno plno jiných problémů, jako jsou otoky, odřeniny, ale to bychom se dostali do trošku jiné roviny.

Já bych vám jenom chtěla říct, že to špatné posouzení – opravdu k odvoláním dochází, po přezkoumání, ta jsou zamítnuta a realita v praxi je jiná. Právě naopak tím, že příspěvek na mobilitu je vázán na průkaz ZTP/P a ten je jim odebrán v souvislosti s příspěvkem, tak tito lidé mají problém se dostat do práce, zajet si na nákup, zaparkovat ve svém bydlišti. Tohle je jen část z řady problémů, které jsou s tím spojeny, což jsem tady zmínila. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě jednou prosím pana ministra.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Možná jenom je

potřeba také doplnit to, že musíme rozlišovat posuzování stupně invalidity, to znamená stupně ztráty pracovních schopností, a něco jiného je posuzování nároku na kompenzační pomůcku včetně např. automobilu nebo příspěvku na mobilitu. To jsou dvě typicky odlišné věci. Protože znovu zdůrazňuji, posouzení stupně invalidity je posouzení míry ztráty pracovních schopností, na rozdíl od posuzování příspěvku na kompenzační pomůcku nebo příspěvku na mobilitu, je to záležitost – znovu to zdůrazňuji – také sociálního šetření konkrétní situace toho klienta. Nicméně platí to, co jsem řekl. Prosím o konkrétní případy, které se potom dají využít samozřejmě i pro nějaké zobecnění.

Možná jenom poslední věc. Já považuji tuto oblast za skutečně velmi důležitou, budu svoji zkušenost předávat i svému nástupci. Všichni vědí, že jsme vytvořili řadu postupů, které by měly zlepšit výkon lékařské posudkové služby. O jednom z těch aspektů se bude mluvit v jedné z následujících interpelací, takže k tomu budu mít ještě prostor. Já skutečně tady nechci říkat, že ta situace je ideální, nicméně je potřeba se věnovat především konkrétním klientům.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to je poslední, můžeme tedy ukončit projednávání a můžeme si vzít další interpelaci na pořad. To je pan poslanec Jiří Paroubek, který bude interpelovat nepřítomného Karla Schwarzenberga. Prosím, můžete nás seznámit s interpelací.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážený nepřítomný pane ministr, nedávno policie zatkla a vznesla obvinění vůči lobbistovi a nejbližšímu spolupracovníkovi bývalého premiéra Mirka Topolánka Marku Dalíkovi, který se měl podle policie podílet na jednání se zástupci výrobců obrněnců značky Pandur, s nimiž se měl na podzim roku 2007 sejít a učinit korupční nabídku ve výši 500 mil. korun. Ta měla směřovat k tomu, že v případě vyplacení této částky bude tehdejší Topolánkova vláda svolná k nákupu obrněnců. V této souvislosti vyšlo najevo, že americká ambasáda v Praze měla nejpozději od ledna 2008 osobní svědectví dvou manažerů firmy Steyr a General Dynamics o tom, že jim byla spolupracovníkem premiéra vlády České republiky učiněna v této věci korupční nabídka. Americká ambasáda v Praze měla dokonce třikrát na tuto skutečnost upozornit Ministerstvo zahraničí Spojených států. Je zřejmé, že pokud by tyto závažné informace, přímá svědectví korupční nabídky pravé ruky tehdejšího premiéra byla sdělena orgánům činným v trestním řízení již tehdy, velmi pravděpodobně by se zvýšila šance na odhalení případné korupce a jejích účastníků. Stejně tak je zřejmé, že pokud by tyto závažné informace vyšly najevo v roce 2008, vedlo by to velmi pravděpodobně k pádu vlády Mirka Topolánka a ke změně politických poměrů v zemi.

Jako někdejší předseda tehdejší nejsilnější politické strany, druhé nejsilnější politické strany v zemi, se tedy ptám, zda je Ministerstvu zahraničních věcí tato skutečnost známá, zda se Ministerstvo zahraničních věcí dotazovalo amerických orgánů, co s tak závažným svědectvím činily, a to s ohledem na přísné protikorupční zákony Spojených států, a zda v této věci, pokud se potvrdila pravdivost těchto informací, učiní protestní notu, neboť se jedná o závažný bezprecedentní zásah zástupců cizí země nejen do trestního řízení, ale především do politického vývoje v zemi, a to formou nečinnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to tedy bude vyřízeno písemně. Prosím nyní, pan poslanec Milan Štoviček bude interpelovat nepřítomného Martina Kubu. Prosím, můžete.

Poslanec Milan Štoviček: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře. Podle informací v médiích připravuje státní podnik Diamo tendr na likvidaci zbytku ropných kalů v Ostravě. V této souvislosti vás žádám, aby při výběru nejvhodnější technologie likvidace těchto kalů byl preferován způsob, který zajistí likvidaci přímo v místě jejich vzniku a zamezí tak transportu přes celou Českou republiku. Současně také žádám, aby v procesu hodnocení byl položen důraz na zpracování dopadů zvolené technologie na životní prostředí formou tzv. velké EIA, a to včetně případného transportu, deponií a jakéhokoli jiného nakládání s těmito kaly. Důrazně upozorňuji na fakt, že způsob nakládání s kaly a jejich likvidace je zejména obyvateli Ústeckého kraje velmi pečlivě a citlivě sledována a vyvolává obavy místních lidí z negativních dopadů na životní prostředí.

V této souvislosti také upozorňuji na usnesení zastupitelstva města Litvínova, kde jsem starostou, které se uvedenou problematikou zabývalo dne 3. 11. (2011)) a kromě jiného požaduje za prvé podání podnětu na Českou inspekci životního prostředí k prošetření dopadu transportu a mezikladičování materiálu z lagun Ostramo na životní prostředí a lidské zdraví, a zastupitelstvo požaduje, aby bylo v rámci dalších řízení o navýšení objemu uloženého materiálu z lagun Ostramo zpracováno hodnocení vlivu záměru transportu, skladování a spalování materiálu z lagun Ostramo v Ústeckém kraji podle zákona č. 100/2001 Sb., tzv. EIA. Za druhé, aby Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky garantovalo účinné dořešení likvidace materiálu a jejího finančního zajištění v případě, že nebude možné naplnit plánovaný odběr cementárnou v Čížkovicích.

Závěrem chci požádat o poskytnutí veškerých informací (upozornění na čas) o připravovaném tendru, jeho průběhu i výsledcích. Děkuji předem za písemnou odpověď panu ministrovi a přítomným za pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď můžeme přejít dále, to je k panu poslanci Antonínu Sedovi. Bude interpelovat i přes nepřítomnost pana ministra Pavla Dobeše. Takže prosím, můžete.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vaše ministerstvo schválilo legislativní plán, ve kterém se uvažuje až v roce 2014 o novele leteckého zákona, ve které by v části čtyři byly řešeny bezpilotní systémy, chcete-li dálkově řízená letadla, a to s účinností od 1. ledna 2015. Na základě projednání této problematiky podvýborem pro vědu, výzkum, letectví a kosmonautiku je daný termín absolutně nevyhovující, a to zejména s ohledem na skutečnost, že průmysl kvůli tomu, že není platná legislativa, ztrácí své schopnosti a konkurenceschopnost. Taktéž převod vedení meziresortní komise z Ministerstva dopravy na Úřad pro civilní letectví bez potřebných finančních prostředků dané věci nepomohl.

Vážený pane ministře, Evropská obranná agentura již má vypsané programy pro dálkově řízená letadla, nicméně Česká republika nemá národní program pro podporu „úvaz“ (?), potřebnou legislativu a také dostatek finančních zdrojů pro financování mezinárodních programů Evropské obranné agentury či projektů NATO. A pokud se naše firmy či výzkumné a vývojové instituce těchto programů nezúčastní, pak nezáiskáme výsledky z výzkumu a vývoje a v budoucnu budeme muset za tyto informace draze platit. A hlavně, a to je podstatné, nebudeme zařazení mezi spolupracující země v daném oboru.

Vážený pane ministře, uvědomujete si tento problém, a pokud ano, urychlíte legislativní přípravu na svém ministerstvu a připravíte podmínky pro možnost zapojení našich firem do programu bezpilotních systémů?

Závěrem si dovoluji ještě jednu poznámku. V národních prioritách není oblast bezpilotních technologií vůbec začleněna a není zajištěno legislativní prostředí pro rozvoj bezpilotních technologií.

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď můžeme pokročit dále. To je interpelace poslance Jiřího Paroubka opět na přítomného ministra Leoše Hegera. Vzdělávání lékařského personálu. Prosím. Můžeme se do toho pustit.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, Ministerstvo zdravotnictví podle informací z médií připravuje nový zákon o vzdělávání zdravotnického personálu, který by mohl platit již od roku 2014. Tento zákon může mít velmi zásadní dopad na kvalitu lékařské péče v republice. Jedná se totiž o další profesní ponížení absolventů středních zdravotnických škol. V

případě, že zmíněný zákon skutečně bude platit, bude se přímo týkat stovek studentů a studentek na středních zdravotnických školách ve stávajícím prvním a druhém ročníku.

Ještě před několika lety mohli absolventi zdravotnických škol nastupovat do nemocnice přímo do pozice všeobecné zdravotní sestry. Po změně zákona jsou v současné době absolventi zdravotních škol zdravotními asistenty a do pozice zdravotní sestry se dostanou až po absolvování tříletého studia na vysoké škole nebo vyšší odborné škole. Již tento krok značně zkomplikoval situaci v oboru zdravotních sester, kterých je už tak dlouhodobě nedostatek. Zdravotní asistent totiž může pracovat pouze pod dozorem zdravotní sestry. Nyní údajně Ministerstvo zdravotnictví hodlá ponížit absolventy středních zdravotnických škol pouze na pozici ošetřovatele s tím, že na pozici zdravotní sestry bude zapotřebí tříletého studia na vysoké škole. Tento krok však ztíží přísun nových všeobecných sester do českých nemocnic.

Vzhledem k platům a časové náročnosti povolání zdravotních sester a dalšího zdravotnického personálu to nevnímám jako krok správným směrem. Již dnešní absolventi středních zdravotních škol vycházejí se slušnou vědomostní úrovní a zejména s praktickými zkušenostmi, které nabývají na povinných praxích v nemocnicích. Z lékařského prostředí mám informace, že tato problematika je již dnes mezi lékaři a zdravotními sestrami velmi diskutována a zejména odmítána. Již dnes fungující systém, kdy zdravotničtí absolventi musí pracovat pouze pod dohledem sester, je údajně standardně obcházen či nerespektován, což jen dokazuje nedokonalost stávajícího nastavení vzdělávacího systému. Pokud je pravdou, že se připravuje výše popsaný návrh, vydává se Ministerstvo zdravotnictví přesně opačnou cestou, než by mělo.

Pane ministře, žádám vás o vyjádření k této problematice a objasnění tohoto vašeho kroku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře, můžete vystoupit.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane poslanče Paroubku, kolegové a kolegyně, já myslím, že díky té interpelace je možná trochu zbytečně předjímající velký problém. Spíš bych řekl, že je to trochu celé nedorozumění.

Já si dovoluji vysvětlit stávající systém, který vznikl v roce 2004, kdy přípravou na vstup do Evropské unie bylo už roky předtím diskutováno, jaké má být vzdělání zdravotních sester, aby sestry jako jedno z registrovaných povolání v rámci kompatibility s Evropskou unií nebylo hodnoceno negativně, pokud jde o to vzdělávání. Ukázalo se, že je potřeba, aby

vzdělávání bylo pomaturitní a mělo jistý obsah předmětů, který tehdejšími zdravotními školami středního typu neodpovídal. Proto byly přijaty dva modely, které se dneska snažíme rozplést, protože jsou velmi duplicitní, a to je studium zdravotních sester na tzv. voškách, vyšších odborných školách, které navazují většinou na střední zdravotní školy. Druhá možnost, jak získat titul sestra, je studium na bakalářském univerzitním programu. Oba programy jsou certifikovány Ministerstvem zdravotnictví, jsou prakticky kompatibilní a dělají trochu problém v tom smyslu, že některé sestry, které jsou diplomované specialistky z vošek, se cítí nedohodnocené, protože nemají tzv. vysokoškolské vzdělání a jsou níže zařazeny. Jinak práci vykonávají úplně stejnou.

Pokud jde o absolventky středních zdravotních škol, ty se již nesměly od našeho vstupu do Evropské unie nazývat sestrami a byl pro to volen trochu nešťastný termín „zdravotní asistent“ a trochu nešťastně tím zákonem z roku 2004 jim byly přiděleny velmi nízké kompetence a nutnost pracovat pod dohledem.

To, na čem my nyní pracujeme, je zachování tohoto povolání, jeho přejmenování. My jsme hledali cestu, jak absolventky nazvat sestrami, něco jako pomocné sestry, nebo sestry ošetrovatelky a podobně, ale ta cesta se ukázala nemožnou. Přídomek sestra tam nesmí být. Proto se uvažuje v zákoně, že by to byly ošetrovatelky – středoškolačky s maturitou. Jejich kompetence by byly navýšeny a definovány zcela jasně ve smyslu běžné ošetrovatelské úkony, podávání léků ústy například, tak jako to umí každý laik nad svým příbuzným, kterého má doma v ošetrovatelské péči, a podobně, a hlavně aby mohly v těchto svých kompetencích pracovat bez dohledu.

Tolik bych si dovolil na vysvětlení a spíše bych se vás snažil tímto přesvědčit, že se snažíme toto povolání, které bohužel se nemůže jmenovat na středoškolské úrovni sestrou, povznést a přizpůsobit potřebám našeho pracovního trhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím pana poslance Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já bych byl rád, kdyby to bylo v té poloze nedorozumění, jak jste to charakterizoval. Budu tedy rád, pokud to tak bude. Ale musím říci, že tuhle tu svoji informaci, to, že jsem laik ve vašem oboru, tak čerpám od lidí, kteří mají rozsáhlou manažerskou zkušenost a kteří jsou lékaři, a vynikajícími lékaři. Pokud oni mají takovou informaci, tak by bylo dobré, abyste toto, co jste sdělil tady, jasně sdělil také odborné veřejnosti, manažerům, lékařům, ale i studentům zdravotních škol. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím pana ministra Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dobře. Já přijímám tuto připomínku, že je potřeba lépe informovat veřejnost. Zároveň jsem ještě v té první části opomněl říct, že situace s trhem práce sester se u nás zlepšila a dneska nebudí výraznější problémy kromě některých vyšších specializací sester. Nespokojenost, která panuje mezi lékaři, je někdy určitou nostalgií po dřívější době, kdy sestry byly vzdělávány rychleji ve středních školách, ale tam opravdu došlo k posunu díky tomu, že je to registrované povolání, k posunu na vyšší úroveň. My se snažíme tu vyšší úroveň omezit na opravdu ty činnosti, kde tyto vysokoškolačky jsou potřeba, a právě proto chceme posílit ošetrovatelky tak, aby těch opravdu vysoce kvalifikovaných a samozřejmě bohužel pro systém i dražších sester bylo potřeba méně.

Budu informovat veřejnost. Díky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme interpelaci tedy ukončit a požádám pana poslance Petra Hulinského, který by měl interpelovat ministra obrany Alexandra Vondru ve věci aktivních záloh. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Pane předsedajícím, kolegyně, kolegové, pane ministře. Je možné pozitivně ocenit, že jsme si v České republice v minulých měsících velmi důstojně připomněli 70. výročí událostí, které patří k výrazným hrdinským, ale i tragickým stránkám našich dějin. Hojně se v projevech připomíná i současnost, kdy jsme díky členství v Evropské unii a NATO v diametrálně odlišné bezpečnostní situaci, než tomu bylo ve 30. a 40. letech minulého století. O to je horší, když člověk z ničeho nic dostane téměř ránu mezi oči, navíc v prostředí, které by nejméně čekal.

Tou ránou je pro mě námět taktického cvičení Trvalá paměť, který se objevil na internetových stránkách praporu vojenské policie doplňovaného aktivními zálohami Armády České republiky. Námět je velmi dlouhý, nicméně jeho podstatou je kalkulace s rychlým rozpadem Evropské unie, snaha Německa v této situaci odtrhnout část našeho území, které se dostává podpory nejvýznamnějších států Evropské unie, tedy Německa, Itálie, Francie a Velké Británie, již se scházejí v Mnichově.

Zůstává určitá pachuč po tomto námětu, který se objevil na stránkách, a já mám řadu otázek. V první řadě, jak je vůbec možné, aby vojenskému útvaru, lhostejno, zda doplňovanému v tomto případě vojáky z aktivní zálohy, nebo jinak, nadřazený schválil námět cvičení s tímto obsahem. Případný argument, že jej nikdo neschválil, vypovídá o ještě mnohem horším stavu

armády a resortu, kdy může existovat vojenský útvar, který nikdo neřídí, respektive který se řídí sám, sám si stanoví své cíle, sám si vybere, co bude a co nebude dělat, rozhodne se, kdy a kde to bude dělat, a od armády postačí, uhradí-li náklady. Takový stav připomíná stav armády popsané v nesmrtelném románu o dobrém vojákovi Švejkovi odkazem o Karlově náměstí v Praze, kde na každém stromě sedí jeden voják bez disciplíny.

Otázka zní: Řídí ještě ministr obrany resort prostřednictvím Generálního štábu? Ano, nebo ne? Jak je možné, že se něco takového objevilo na webu armádní složky? Žádný vojenský útvar, ani útvar doplňovaný vojáky v aktivní záloze, totiž není soukromou organizací, která si může zcela volně dle svého zvážení zveřejnit libovolné interní informace. Celá řada takovýchto informací z armádního prostředí je velmi citlivá a chráněná zákonem. Garantuje tedy ministr obrany, že citlivé informace resortu Ministerstva obrany jsou chráněny tak, jak požaduje příslušný zákon, a není poškozena důvěryhodnost české armády v NATO? Věc ale bohužel může mít ještě jeden rozměr. V době, kdy armáda bojuje o svoje přežití aspoň základním souborem bojových schopností v podmínkách omezeného rozpočtu, se takovýto případ může obrátit přímo proti ministrovi obrany s jednoduchou otázkou: Má ministerstvo a ministr obrany armádu plně pod kontrolou a získává stát za vynaložené rozpočtové prostředky odpovídající záruky obranyschopnosti?

Pane ministře, na základě uvedeného vás žádám o informaci, jak byl daný případ řešen, jaké poučení z tohoto případu jste vyvodil a jaké připravované změny u aktivních záloh ozbrojených sil v kontextu s citovnou koncepcí aktivních záloh, jaká byla přijata opatření, aby se něco podobného nemohlo opakovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádáme pana ministra Alexandra Vondru, aby na tuto interpelaci odpověděl.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, dámy a pánové, asi vás překvapím, ale rád bych panu poslanci Hulinskému za jeho otázku poděkoval.

Za prvé k tématu aktivních záloh. Jsem rád, že toto téma je bedlivě sledováno i poslanci Parlamentu a také mé ministerstvo pod mým vedením se na otázku aktivní zálohy a zvýšení její aktivity a její efektivity zaměřuje. Výsledkem budiž ona zmiňovaná koncepce aktivní zálohy, která je nyní připravena k projednávání na Bezpečnostní radě státu a která se poprvé dívá na aktivní zálohu v co nejširších souvislostech, a to především z pohledu jejího využití pro zajištění bezpečnosti této země. Tato koncepce je jasným zadáním, nicméně samozřejmě musí mít svůj odraz v úpravách zákonů, a ty máme v plánu vám předložit v průběhu příštího roku.

Ještě dříve, než odpovím na konkrétní otázky, které se týkají předmětného případu, bych v krátkosti chtěl říci, proč je podle mého názoru aktivní záloha důležitá a proč pokládám za nešťastné označování za ne-promyšlený, nebo dokonce neefektivní experiment.

To, že jsme se v posledních deseti letech k aktivní záloze nechovali adekvátně, že jsme nebyli schopni vytvořit správné podmínky pro její existenci a rozvoj a nebyli jsme ji schopni využít, přece není chybou příslušníků aktivních záloh ani tohoto konceptu. Jak je možné, že v jiných zemích na západ od našich hranic, třeba ve Francii, Británii, ve Spojených státech, je aktivní záloha funkční složkou zajišťování bezpečnosti a u nás se to dosud nedařilo? Je to proto, že někteří jsou chytřejší než ostatní? Asi ne.

Proč je dle mého názoru aktivní záloha důležitá? Uvedu tři důvody. Za prvé umožňuje udržení schopností sil i v proměnlivém rozpočtovém rámci a to je přesně to, kde se dneska pohybujeme. Za druhé je pohotovým zdrojem pro doplňování ozbrojených sil. Jinými slovy, zvyšuje efektivitu celého systému zajišťování obrany ať už na daném teritoriu, třeba v případě živelních pohrom, anebo i celorepublikově. A za třetí je prostředkem pro posilování civilně-vojenských vztahů, podtrhuje odpovědnost veřejnosti za obranu země a zlepšuje obraz ozbrojených sil ve společnosti a posiluje také vlastenecké cítění. Nejde o to, jestli má, nebo nemá aktivní záloha být. Zkušenosti spojenců ukazují, že být má a může být i funkční. Jde jen o to ji umět využívat, v čemž jsme doposud příliš dobří nebyli, a proto přicházíme s konceptem.

Teď pár slov ke konkrétnímu případu. Předešlu, že onen námět neoficiální akce, o které jste hovořil, pokládám za vrcholně nešťastný a nevhodný. Ptáte se, jestli ministr obrany ještě řídí armádu. Odpovídám samozřejmě jednoduše ano. Toto setkání několika příslušníků jádra mobilizačního praporu ze Staré Boleslavi nebylo žádným oficiálním cvičením, jak to nazýváte vy, nekonalo se ve vojenském prostoru, vojenská policie ani armáda, natož Generální štáb na něj nic neposkytovaly a nepodílely se na něm, a tudíž nebyly a nemusely být dopředu informovány. Přesto jsme případ předali Policii České republiky – logicky. Ta došla k závěru, že nedošlo k porušení zákonů naší země. To nic nemění na tom, že byl zmiňovaný námět nevhodný a mohl poškodit vážnost, prestiž a dobrou pověst ozbrojených sil.

Ptáte se, jak jsou chráněny citlivé informace v resortu Ministerstva obrany. Chráněny jsou samozřejmě dle příslušných zákonů této země a onen nešťastný námět nebyl uveřejněn na webových stránkách, nad kterými by mělo Ministerstvo obrany jakoukoliv kontrolu. Jedná se totiž o soukromou aktivitu několika lidí, kterou nemůžeme přímo ovlivňovat, stejně jako miliony dalších stránek ve virtuálním prostředí. Nevím, jestli víte, kdo byl hlavou té party. Často svádíme všechno na novináře – a v tomto

případě to byl bývalý redaktor Práva. Já jenom chci věřit, že to nebyl člověk, který některým z vás psal informace i interpelace v těch předchozích měsících nebo letech tady.

Ale ptáte-li se na řešení, jaké jsme učinili, tak chci podotknout, že v současnosti dochází k reorganizaci jednotek aktivní zálohy vojenské policie a ze tří jader mobilizačních praporů, jinými slovy z jednotek skládajících se z přibližně 20 lidí a využitelných primárně až při mobilizaci (upozornění na čas), vzniká jednotka plnohodnotná, kterou by mohla vojenská policie v budoucnosti využívat při plnění svých úkolů.

A chci vás také informovat, že autor tohoto námětu – a znovu podtrhuji, bývalý novinář Práva – již není příslušníkem aktivních záloh České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Hulinský ještě jednou.

Poslanec Petr Hulinský: Pane ministře, to, že aktivní zálohy posilují vlastenectví, cítění, že aktivní zálohy jsou důležité, o tom není pochyb. Ale možná že by bylo dobré, aby zaznělo, co na těch internetových stránkách, 801. prapor vojenské policie, vlastně je v tom taktickém záměru, který se jmenuje Trvalá paměť. Já z něj přečtu:

Píše se rok 2013. Evropská unie je v totální krizi. Ekonomické otřesy v Řecku, Portugalsku, Španělsku, Itálii a Maďarsku vyvolaly vlnu rozpadů národních ekonomik, sociální bouře, nepokoje, živelné tajně Čínou a teroristickými muslimskými organizacemi Středního východu. Hoří francouzská a britská města, zapálená zahraničními, převážně muslimskými přistěhovalci. Množí se případy rasových a ekonomických vražd. Média jsou korumpována, redakce velkých deníků – Právo, poslední české médium, a německými vlastníky držena Mladá fronta, Lidové noviny, nejčtenější médium na trhu bulvární Blesk – objíždí tajně německý velvyslanec v Praze, který v tichosti za zaplaceného nezájmu českých médií v listopadu 2012 přesídlil do svého nového úřadu umístěného (předsedající upozorňuje na čas) v nejcennější barokní památce v Praze, Lobkovickém paláci na Malé Straně.

Kdybych vám četl námět tohoto cvičení, které viselo na webových stránkách, tak bychom mohli být zděšení všichni. Myslím, že by mohli (předsedající upozorňuje na čas) být zděšení i ti, kteří to s námi myslí vážně. Pane, ministře, nerad bych, aby se něco takového opakovalo. 801. prapor (předsedající upozorňuje na čas) Vojenské policie.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bude na to reagovat ještě ministr Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Já děkuji za tu citaci, kde autor toho námětu svého předchozího zaměstnavatele, tzn. deník Právo, bere do ochrany jako poslední český deník v této zemi. Znovu opakuji, zmíněná osoba ani lidé kolem něj již nejsou příslušníky aktivních záloh České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď prosím další, tj. interpelace pana poslance Václava Klučky na ministra Leoše Hegera.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, policie klade za vinu mnoha lidem, že ti, kteří pančovali alkohol s metanolem, museli přece odborně vědět, jak je to nebezpečné. Metanol je skutečně nebezpečná látka. A my bychom také měli vědět, že do roku 2010 byla zakázána v České republice k používání i do ostříkovačů. Kupříkladu i do ostříkovačů. V roce 2010 Evropská unie přijala směrnici, kterou zrušila zákaz používání metanolu do rozmrazovacích směsí, tedy i do ostříkovačů aut. Česká republika implementovala tuhle tu směrnici Evropské unie do české legislativy a povolila tím používání metanolu do ostříkovačů. V ten moment se taky mnoho zahraničních firem podívalo na Českou republiku jako na objekt zájmu a začalo vozit ve velkém levný metanol do České republiky. Tedy není to jenom problém pálení slivovice, jak my říkáme, třeba i černé pálení slivovice, ale je to problém toho, že metanol tady putuje ze zahraničí a dále se používá jak legitimně, tak i nelegitimně.

Já se vás ptám, pane ministře: Má Ministerstvo zdravotnictví v úmyslu s tímto problémem v této legislativě něco dělat?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana ministra Hegera o reakci.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za interpelaci, vážený pane poslanče. Máte naprosto přesně pravdu, je to skutečně tak. Ten řetězec událostí se odvíjel v Evropské unii od roku 2002, kdy pozice metanolu byla z pozice zvláště nebezpečný jed překlasifikována na vysoce toxickou látku a potom v roce 2010 na pouze toxickou látku. My jsme implementovali tu věc jako transpoziční směrnici, tuším, že je to ve vyhlášce, pod zákonem o chemických látkách, který je v gesci Ministerstva životního prostředí a nás, Ministerstva zdravotnictví. Víceméně jsme tuto situaci převzali jako situaci vynucenou. Upozornili nás na to již krajští hygienici, když jsme řešili metanolovou aféru, jako na jednu z příčin.

Já musím říct, že jsme v tom zatím nic nepodnikli a čekáme, jak se dohodne vláda, jakým způsobem bude řešit celý komplex legislativy boje pro-

ti takovýmto příhodám. Jenom bych řekl, že k mému překvapení, pokud jsou mé informace správné, se toho metanolu u nás technicky zpracovává poměrně velké kvantum, zdaleka ne jenom pro účely ostřikovačů. A já si teď nejsem jistý, jestli ta čísla řeknu správně. Myslím, že čistého lihu, tak jak se konzumuje u nás potravinářsky nebo alkoholicky, je 120 tis. litrů ročně a metanolu je 80 tis. litrů, čili dvě třetiny toho, co se vypije alkoholu, se u nás průmyslově zpracovává metanolu. Takže on ten metanol je leckde. Pro příklad – motory plochodrážních jezdců, což je trošku rarita, motory do leteckých modelů, malinké motorky jezdí na metanol, v laboratořích se používá hojně apod.

Bezpečnost potravinářského trhu bude řešena jak kontrolou metanolu, to je jedna možnost, ale podle mého názoru z té aféry jednoznačně vyplývá, že je potřeba řešit problém falešného alkoholu, který byl tou hlavní příčinou, protože ten vede k porušování technologických postupů, do kterých se pak dostane metanol. Takže jestli se vydáme cestou tlačit na Evropskou unii, aby pozici metanolu zpřísnila, nebo jinou kontrolou trhu, já dnes ještě nedokážu říct. Ale dávám vám za pravdu, že tato věc se stala a pravděpodobně zčásti i přispěla k našemu problému.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec Klučka bude mít ještě doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Já nevím, jestli to bude otázka, ona to bude možná prosba, protože už pan premiér tady mluvil o událostech, které se očekávají ve vládě k celé metanolové aféře.

Já jsem spokojen s tím, že máme souhlas s panem ministrem, že tohle to je jedna z příčin, která mohla tuhle věc v České republice silně ovlivnit. On je metanol levný a skutečně přimíšení do etanolu je to, co je falešný alkohol a nebezpečný alkohol. Já bych jenom pana ministra chtěl poprosit, aby společně s dalšími vyvíjeli takový potřebný tlak, aby skutečně tahle příčina byla v České republice s rizikem co nejmenším.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr již reagovat nebude, můžeme přistoupit k další interpelaci. Vznáší ji pan poslanec Josef Tancoš na pana ministra školství Petra Fialu ve věci státního rozpočtu, kapitola 333, sport. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, mé vystoupení je směřováno k nepřítomnému ministru školství, mládeže a tělovýchovy k návrhu státního rozpočtu a týká se podpory sportu, kapitoly 333. V kapitole 333 je navrhován finanční objem na rok 2013 ve výši 2 982 mil., což je dle mého názoru nedostatečné a sport s tímto

objemem nemůže vyjít a nemůže přežít další období, které je velice těžké, a myslím si, že v současné době sportovci skutečně nemají na různých u-

stláno. Ministr financí přislíbil navýšit rozpočet o částku cca 800 mil., o kterou sport přišel díky legislativní změně loterijního zákona. Můj dotaz zní: Kde byla v rozpočtu deklarovaná částka zahrnuta, pane ministře?

Vzhledem k tomu, že finanční podpora sportu je na jedné z nejnižších v Evropské unii, navrhuji, aby se finanční objem navýšil alespoň na částku 3,7 mld. V současnosti máme 9 164 tělovýchovných jednot a sportovních klubů a cca 1,5 mil. amatérských sportovců. Pokud se nenajdou finanční prostředky a peníze se odkloní někam jinam, hrozí zrušení mnohých sportovišť, která se starají desítky let o kluky a holky v trenýrkách. Zájem státu musí být prioritně masové provádění tělesné výchovy a sportu. Zdůrazňuji význam instituce sportu pro oblast vzdělávání, společenské a občanské integrace a je třeba pojmenovat sport jako významného partnera při propagaci kulturních hodnot.

Pane ministře, ptám se vás, co uděláte pro český sport a jakým způsobem se zasadíte o navýšení rozpočtu do kapitoly 333 Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr Petr Fiala je řádně omluven, a proto dostanete jeho písemnou odpověď v zákoně lhůtě 30 dnů.

Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Vít Bárta na pana ministra Jaromíra Drábka. Protože pana poslance Bárta nevidím, jeho pořadí propadá.

Další interpelace je interpelace pana poslance Václava Klučky na pana ministra financí Miroslava Kalouska, který je rovněž omluven, bohužel. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: I mně je to líto, pane předsedající, že tady ministr Kalousek není.

Víte, každý podnikatelský subjekt by měl být připraven na případnou kontrolu z finančního úřadu. Ta může v některých případech být velmi nepříjemná a je na místě s ní prostě neustále počítat. Proto je vytvořena legislativa, která vlastně finančnímu úřadu tyhle kontroly umožňuje. Ale mě zajímá něco jiného. Možná je to finanční úřad od finančního úřadu rozdílné – ale jak tedy finanční úřady v té kontrolní činnosti pracují? Jak je to s plánováním kontrol finančního úřadu na podnikatelské subjekty? Jaká je četnost kontrol, které finanční úřady provádějí? Jaká je průměrná doba kontrol finančním úřadem? Já totiž sám jsem svědkem jedné kontroly, která už pro-

bíhá rok a půl v jedné sportovní organizaci a nechci to blíže identifikovat, ale je na to tří- až čtyřčlenný kontrolní tým. Jestli je to doba normální, když nedochází k žádným větším problémům v komunikaci s kontrolovaným subjektem. Zda má Ministerstvo financí přehled či statistiku kontrolní činnosti.

Skutečně bych poprosil na tyto otázky, které jsem položil, písemnou odpověď od pana ministra Kalouska.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr Kalousek vám bezpochyby písemně odpoví v zákonné lhůtě.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Sedla na pana ministra Jaromíra Drábka ve věci zaměstnávání matek s malými dětmi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, podle studie IDEA Národohospodářského ústavu míra vyřazení z pracovního procesu matek s malými dětmi nemá obdobu s vyspělými zeměmi Evropské unie a Spojených států. Důvodem je nedostatečná nabídka dostupné a kvalitní předškolní péče o děti a také nedostatečná nabídka částečných pracovních úvazků. Přitom pro ekonomiku i státní rozpočet to představuje potenciální ztrátu kolem pěti miliard korun ročně na nevybraných daních.

Vážený pane ministře, uvědomujete si, že rodiny s dětmi, které zůstanou delší dobu závislé na jediném příjmu, představují v naší zemi ty skupiny české populace, které balancují na hraně příjmové chudoby? Pravicová politika způsobila již dnes tu skutečnost, že například třetina neúplných rodin s dětmi je ohrožena příjmovou chudobou. Finanční problémy rodin obecně způsobuje růst životních nákladů, drahé bydlení i nedostatek cenově dostupných služeb.

Vážený pane ministře, uvědomujete si tuto nepříznivou situaci, kterou způsobila vaše sociální škrtreforma? To je vámi deklarovaná podpora rodin s dětmi a podpora demografickému vývoji v České republice? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím pana ministra Drábka o reakci na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. V posledních větech jsem trochu slyšel, jako že tato vláda může za všechno včetně ropné krize ze 70. let. Tak to úplně není. Je pravda, a já musím souhlasit s tím, co padlo v první větě, procento vyřazení

žen z pracovního procesu u rodin s malými dětmi skutečně nemá obdobu v ostatních evropských zemích. Ale myslím si, že v rozboru příčin chyběla jedna z těch úplně nejzásadnějších a to je možnost čerpání rodičovského příspěvku až do čtyř let věku dítěte. A já to prosím nechci stavět jako negativní argument, ale je faktem, že ojedinělá situace, která v České republice je, to znamená procento žen s malými dětmi, které nejsou v pracovním procesu, je z velké míry způsobena tím, že stát je schopen zajistit alespoň nějaký příjem, určitý příjem, a také do tří let v podstatě nárokové volno u zaměstnavatele, což skutečně v jiných zemích nemá obdoby, protože je řada jiných zemí, kde například mateřská dovolená je několik týdnů a poté už nenásleduje žádná možnost omluvené absence v práci. U nás po mateřské dovolené v trvání 28 týdnů existuje nárok na čerpání rodičovské dovolené až do tří let věku dítěte. To je skutečně ojedinělá záležitost.

Já souhlasím s tím, že základními problémy, tak jak bylo jmenováno, jsou nedostatečná nabídka zkrácených pracovních úvazků a nedostatečná kapacita zařízení předškolní péče. Ano, to je pravda. Skutečně, několik desítek tisíc dětí není možné umístit do předškolního zařízení a tu situaci já skutečně považuji za velmi problematickou. Proto také Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje právní úpravu tzv. dětských skupin, které mimochodem je možné realizovat i za současné právní úpravy, ale ta právní úprava je velmi nepřehledná. Já už jsem o tom tady několikrát mluvil. My jsme si to vyzkoušeli i přímo u nás na ministerstvu, kde provozujeme dětskou skupinu za stávající právní úpravy. Po roce a půl provozu máme takový zájem mezi zaměstnanci, že budeme zřizovat druhou dětskou skupinu. Takže to je důkaz toho, že je to možné i za stávajících právních předpisů. Chceme ale legislativu zpřehlednit, aby byla uživatelsky dostatečně přívětivá, aby byla dostatečně návodná.

Co se týká zkrácených pracovních úvazků, už dnes platná právní úprava, tzn. platný zákoník práce, jednoznačně říká, že pokud rodič malého dítěte požádá o zkrácený pracovní úvazek, tak pokud tomu nebrání vážné provozní důvody zaměstnavatele, je zaměstnavatel povinen takové žádosti vyhovět. Tedy ta právní úprava je srovnatelná s jinými zeměmi. Nicméně bohužel reálná situace je skutečně velmi odlišná, protože u nás zkrácených pracovních úvazků je v jednotkách procent z celkového množství pracovních úvazků. A jsou státy, kde procento zkrácených pracovních úvazků dosahuje dvaceti, třiceti procent, ale tam je to skutečně záležitost především osvěty práce, například i při kolektivním vyjednávání, vytváření podmínek pro to, aby skutečně mohly být vytvářeny dostatečné podmínky pro realizaci zkrácených pracovních úvazků.

Na závěr bych se chtěl dotknout toho, co tady padlo – míry ohrožení chudobou. Samozřejmě že je potřeba se dívat na každého člověka jako individualitu, ale co se týká míry ohrožení chudobou, to je statistický údaj.

Pokud Česká republika i v současných těžkých dobách je stále na prvním místě mezi zeměmi Evropské unie, tedy zemí s nejnižší mírou ohrožení chudobou, tak si myslím, že to jasně vypovídá o tom, že tato vláda žádný sociální stát nerozvrací.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan kolega Sedla bude mít ještě doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji. Nejenom otázku, ale i komentář.

Míra ohrožení chudobou je statistická veličina, nicméně se obávám, že příští rok bude horší, další rok to bude horší, protože podmínky pro rodiny s dětmi i pro matky s dětmi se prostě neustále zhoršují.

Za druhé. Možnost čerpání rodičovského příspěvku do čtyř let věku dítěte, to si myslím, že je v pořádku. S tím není problém. Ale sám víte, že situace na trhu práce je špatná, a to nejenom pro matky s dětmi, ale i třeba pro mladé absolventy vysokých škol. Různé baby koutky, či jak jste říkal dětské skupiny, to nevyřeší. Myslím si, že by to vyřešila finanční podpora, respektive úprava legislativy na podporu zaměstnavatelů, kteří zřizují podnikové mateřské školy či vytvářejí zkrácené úvazky.

Jenom pro vaši informaci, vy to určitě víte, matka, která chce zařadit dítě do mateřské školy či do jeslí nebo něčeho podobného, nejde s nákladem nižším než pět tisíc korun. V jiných městech to dokonce dělá deset tisíc i dvacet tisíc korun měsíčně. A to sám uznáte (upozornění na čas), že na to matka, která je sama s dítětem, nemá.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr bude ještě reagovat na doplňující otázku. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vezmu to skutečně jenom velmi stručně. Co se týká podmínek rodin s dětmi, když se podíváte na statistiky OECD, tak finanční podpora rodin s malými dětmi je v České republice nejvyšší ze všech zemí OECD. Zhoršení spočívající například v tom, že byla sjednocena celková suma rodičovského příspěvku, vyrovnány jednotlivé kategorie dvouleté, tříleté a čtyřleté, to já skutečně za žádné razantní snížení nepovažuji, protože to vyrovnání bylo v rámci rozsahu deseti procent. To skutečně žádné razantní snížení není. Důležité je, že i daňová úleva, která je na děti, je skutečně velmi významná. Málokterý stát si dovolí dávat na ruku každému rodiči tisíc korun daňové úlevy měsíčně na každé dítě. O tom se u nás příliš nemluví, ale to jsou skutečně velmi nadstandardní podmínky, které se i v současné obtížné ekonomické situaci podařilo udržet.

Souhlasím s tím, že situace na trhu práce je velmi obtížná zejména pro

absolventy zejména v období, kdy ekonomická stagnace trvá několik let. To je zákonitě a samozřejmé. Právě proto také velmi klademe důraz na aktivní politiku zaměstnanosti v této oblasti. Program stáží ve firmách, společensky účelných pracovních míst – to je podle mne to správně zaměření. Samozřejmě můžeme diskutovat o tom, jestli je to v dostatečné míře, jestli je to dostatečně masivní atd. Jenom chci ukázat, že nástroje na to jsou a snažíme se je využívat.

Co se týká firemních mateřských školek, znovu musím říci, že vidím jako alternativu i dětské skupiny. Nejsou to žádné neorganizované skupiny. Je to jenom jiný způsob starání se o děti mimo školní zařízení. Myslím si, že i to má místo v té variabilitě možností, které je potřeba nabídnout.

A jenom poukazuji na to, co vy jste říkal, tak to je přesně obsaženo v tom návrhu. Tam je plánovaná daňová úleva pro firmy, které to svoje předškolní zařízení nebo dětskou skupinu zřídí, právě proto, aby byly motivovány k tomu, aby svým zaměstnancům vyhověly.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Josef Tancoš na pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu. Prosím, pane poslanče. Připomínám jenom, že pan ministr je řádně omluven z důvodu zahraniční cesty.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Vážený pane ministře, mám první otázku. Vláda má v průběhu listopadu projednat navýšení státní garance, která má umožnit financování dalších sanačních prací v lagunách OSTRAMO v Ostravě. Tedy odtěžení zbylých sta tisíc tun kalů. Jelikož jejich spalování v Cementárně v Čížkovici vidí státní podnik DIAMO jako nejlepší řešení, hrozí, že kaly znovu poputují do Ústeckého kraje, jehož obyvatelé to jednoznačně nechťejí. Proto se vás ptám: Je tato varianta pravdivá?

Druhá otázka zní: Přibližně před rokem jsem vás interpeloval ohledně likvidace kalů z lagun z Ostravy. Z vaší písemné odpovědi jsem se dozvěděl, že Ministerstvo životního prostředí uložilo České inspekci životního prostředí důkladné monitorování situace na skládce CELIO a složení materiálů, které se spalují na Cementárně Čížkovice. Proto se ptám, pane ministře: V současné době nejsou známy žádné informace, zda tento kontaminovaný materiál je, anebo není škodlivý při spalování v Cementárně Čížkovice, ale také při skladování a uvolnění do ovzduší pro občany Mostecká na skládce CELIO. Pane ministře, občané Ústeckého kraje se ptají, v jaké míře je ohroženo jejich zdraví.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. I vás bohu-

žel musím odkázat na písemnou odpověď pana ministra v zákonné lhůtě.

Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Václav Klučka na paní místopředsedkyni Karolínu Peake. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Já jsem si původně myslel, že budu tím, kdo bude muset tuhle tu interpelaci stáhnout, protože přede mnou stejné téma měl Vít Bárta, ale ten tady nebyl přítomen. Takže trochu zopakuji věci, které jsem si k záležitosti připravil.

Paní ministryně, vicepremiérka a předseda Legislativní rady vlády – předpokládám, že to jsou funkce, ve kterých se legislativa ne pouze vykládá, ale dokonale zná. Tak mě docela překvapil názor paní ministryně v tom, že si vykládala ten zákon tak, že příjmy v čestném prohlášení nemusela uvádět, protože kupní smlouvy byly v jiném roce, ještě předtím, než šla do mandátu v Poslanecké sněmovně apod. Já rozumím i takovýto vysvětlení. Ale rozuměl bych tomu u člověka, který není zrovna v tak exponované funkci. Paní ministryně dnes provedla nápravné opatření v tom, že dodatečně dává dopisem své přiznání mandátovému a imunitnímu výboru, což je věc skutečně řekněme trochu nadstandardní, ale je to jistě projev vůle doplnit údaje v čestném prohlášení, pokud to jenom zase výkladově ze zákona jde, o částky, které byly dotčným politikem přijaty.

Takže ta otázka je vlastně k tomu, zda by paní ministryně mohla říci o této situaci nejen ze svého pohledu, ale z legislativního pohledu trošinku víc, aby se to lépe vysvětlilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Také vám děkuji, pane poslanče Klučko prostřednictvím pana předsedajícího, za tento dotaz, který mi dává příležitost krátce celou situaci vysvětlit.

V roce 2009 jsem společně s manželem prodala dům v Praze–Troji, rodinný dům, který jsme původně stavěli pro vlastní bydlení. Prodej domu i převod peněz je podložen smlouvami na katastru nemovitostí, veškerý příjem i převod byly zdaněny, opět vše uloženo na finančním úřadě a doložitelné daňovými přiznáními. Účetní, která celou transakci dohlížela, mě ujistila, že splátky z prodeje skutečně na konci roku 2009 do čestného prohlášení uvádět nemusím. Bez ohledu na to, zda to byla rada správná, či ne, obávám se, že spíše ne, čestné prohlášení doplním, jak jsem již avizovala dnes v tiskovém prohlášení, a to v nejbližší době. Doufám, že to učiním už zítra. Kdyby kupující zaplatil vše najednou, a ni-

koliv ve splátkách, tento problém by vůbec nevznikl, to si doufám uvědomujeme všichni.

Právník skutečně jsem, ba dokonce předsedkyně Legislativní rady vlády, účetní nikoliv. Neměla jsem se na to spolehnout. V tom máte určitě pravdu. Nikde nelítaly peníze v igelitkách ani v krabicích. Jestli se někdo tetelí štěstím, že na mě konečně něco našel, tak ho musím zklamat. Jednalo se o úplně normální prodej rodinného domu, který proběhl zcela standardně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní místopředsedkyně. Máte ještě, pane kolego, doplňující otázku? Máte, prosím.

Poslanec Václav Klučka: Přece jednu kontrolní otázku budu mít. Tento postup z hlediska zákona musíme ovšem hodnotit jako přestupek. Jako přestupek. A paní ministryně, já se ptám, jestli jste připravena to jako přestupek s příslušným přestupkovým úřadem řešit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím o reakci.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji i za doplňující otázku. Samozřejmě se nehodlám snížit k tomu, že bych se hned na začátku dovolávala promlčení tohoto přestupku. Jsem připravena se zpovídat přestupkové komisi při městské části – na úřadu městské části Praha 1. O tom žádám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, tím můžeme ukončit tuto interpelaci. Další interpelace je interpelace pana poslance Antonína Sedí na ministra zemědělství Petra Bendla ve věci pohledávek Lesů České republiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedlák: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážím si, že jste tady setrval až do mé interpelace, protože to je myslím jediná interpelace dneska na vás. Přestože ústní interpelace na pana premiéra proběhla myslím v podobné záležitosti, dovolím si podat tuto ústní interpelaci, protože si myslím, že je to velmi závažná věc.

Vážený pane ministře, Asociace českých a moravských dřevozpracovatelů opakovaně vyzývá ke zveřejnění pohledávek Lesů České republiky za krachujícím holdingem Less, zejména pak za společností Less & Forest, to znamená stav pohledávek po lhůtě a ve lhůtě splatnosti k 2. říjnu tohoto roku. Údajně představitelé Lesů České republiky neinformují širokou veřejnost pravdivě a je obava, že Lesy České republiky tyto pohledávky nemají zajištěny bankovními garancemi.

Vážený pane ministře, protože nelze vyloučit, že bylo s pohledávkami Lesů České republiky za firmou Less manipulováno a mohly být z větší části odprodány třetí osobě s cílem odvrátit vyvození reálné odpovědnosti manažerů Lesů České republiky, můžete tady a teď, pane ministře, potvrdit, že bankovní garance úmyslně nekryjí riziko ekonomických újem na straně Lesů České republiky? A že jste dostatečně informován o výši pohledávek za holdingem Less a prověřil jste, že nedošlo k úmyslnému či špatnému nastavení zajištění těchto pohledávek? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Poprosím o reakci pana ministra Bendla.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Vážený pane předsedající, paní poslankyně a páni poslanci, k této záležitosti chci uvést, že dne 2. října 2012 nabylo účinnosti insolvenční řízení vedené se společností Less, a. s. a Less & Forest, s. r. o., to je společností patřících do holdingu Less. Vzhledem k holdingové struktuře společností soustředěných kolem Less, a. s. je předpoklad, že se dostanou do insolvenčního řízení i ostatní společnosti tohoto holdingu i společnosti navazující. Nyní je před rozhodnutím o úpadku společnost Less & Timber, s. r. o. – nebo „tajmbr“ nevím, jak se to čte. Společnost Less & Energy, s. r. o., zabývající se výrobou elektrické a tepelné energie z obnovitelných zdrojů, která v roce 2009 zprovoznila v Čáslavi jednu z nejmodernějších evropských elektráren na dřevní biomasu, zároveň jde o nejmodernější obdobné zařízení v České republice, zastavila svoji činnost.

Ministerstvo zemědělství vzalo na vědomí podnikem veřejně deklarované opatření v souvislosti s vyhlášením insolvenčních řízení na již dvě společnosti holdingu Less, tj. že ihned bylo zahájeno zpracování právních, věcných a finančních vlivů na Lesy České republiky a připraven harmonogram dalšího právního postupu. Byly zastaveny těžby – okamžitě, ukončeno předání již vytěženého dříví a organizačním jednotkám bylo uloženo, aby prováděly fyzické kontroly ukončení těžeb na příslušných smluvních územních jednotkách. Ke krytí pohledávek bankám po lhůtě splatnosti budou využity bankovní garance, což bylo oznámeno bankám, kdy Lesy České republiky tvrdí, že jejich zajištění je i v insolvenčním řízení obtížné zpochybnitelné. Výpadek dřeva na trhu má být nahrazen alternativními dodávkami dříví na trh, například aukcemi dříví na pni nebo zvýšením dodávek z lesních závodů podniku – jedná se o zhruba 2,5 % objemu těžby. Takže to není žádné supervýznamné číslo v danou chvíli. Veškerými svými aktivitami realizovanými v souvislosti s insolvencí již dvou podniků holdingu Less sledují Lesy České republiky zajištění svých pohledávek a oprávněných zájmů a současně zajištění plynulosti zásobování trhu dřívím.

Pohledávky a bankovní záruky za shora uvedenými firmami – jiné údaje nemám jako ministr zemědělství v danou chvíli k dispozici, tyto jsem obdržel někdy kolem tuším 15. října. Pohledávky celkem včetně odhadu nevyfakturovaných zhruba 518 milionů korun, bankovní záruky 309, takže očekávané nekryté pohledávky někde na úrovni 209 milionů korun.

Dne 22. 10. 2012 Lesy České republiky veřejně připustily, že by jim insolvenční řízení se třemi firmami největší soukromé lesnické skupiny Less mohlo způsobit stamilionové škody. Navrhly proto, aby do řízení vstoupilo i krajské státní zastupitelství. Lesům České republiky se nelíbí především to, že většinu – čtyři ze sedmi – členů prozatímního věřitelského výboru tvoří osoby, které do něho navrhl sám dlužník, firma Less & Forest, s. r. o. Soud nejprve jmenoval do výboru Raiffeisenbanku, Agrofert Holding Andreje Babiše a Lesy České republiky, posléze soud počet členů rozšířil o Českou spořitelnu, Citybank a L.E.S. CR a Lesy města Prostějova, kdy většinu ve výrobu mají subjekty, které dlužník preferuje.

Zmíním ještě dvě poznámky, které jste řekl. Bylo předmětem velké kritiky, když Lesy České republiky dávaly do podmínek výběrového řízení bankovní garance. Říkalo se, že se tím omezuje prostor pro to, aby se mohli do výběrového řízení hlásit další. Těch 309 milionů krytých dnes bankovními zárukami ukazuje, že to nebyla cesta špatná, že bankovní záruky do toho procesu patří. Samozřejmě je na diskuzi vždycky to, jaká to má být, či nemá být výše.

A po tomto ještě kratičká poznámka: Přeprodávání zakázek – tomu jsem se snažil zabránit už jako čerstvý ministr zemědělství a to se myslím povedlo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pane kolego, máte ještě doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Vážený pane ministře, mně osobně je líto, když krachují české společnosti, protože to snižuje zaměstnanost právě v regionech, kde je vysoká míra nezaměstnanosti. Rozumím informacím, které jsme mi sdělil, ale přesto bych vás chtěl opakovaně požádat, abyste prověřil tady tyto způsoby, ať už krytí pohledávek, či bankovní garance, jestli opravdu ty bankovní garance nemohou v rámci insolvence nějak zmizet. V uvozovkách zmizet.

Co se týká těch nekrytých pohledávek 209 milionů korun, jak jste zmínil, opět bych vás chtěl požádat o prověření zodpovědnosti osob a managementu Lesů České republiky, protože si myslím, že to nejsou malé peníze, a v současném stavu napjatého státního rozpočtu i veřejných financí si myslím, že je důležité být hospodářem na svém místě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan ministr bude ještě reagovat na doplňující otázku. Prosím pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, věřte mi, že se velmi soustředím na vše, co se děje kolem Lesů České republiky. Proto také dnes premiér tady odpovídal, proč nebyla projednávána na vládě zpráva NKÚ, která se týkala Lesů České republiky. To já jsem požádal o to, abych mohl být přítomen, protože jsem byl v tu dobu na zahraniční cestě, byl přímo přítomen projednávání této zprávy. Ani já nebo nikdo z nás nemůžeme být nadšení z toho, když krachují české společnosti nebo české firmy. Tady ale šlo evidentně o to, že přehnali svou ambici, co se týká té nabídky, kterou Lesy České republiky zase obráceně nemohly odmítnout, protože bychom byli všichni asi kritizováni za to, že jsme odmítli nejlepší nabídky. Byť se v tu dobu diskutovalo o tom takovým tím systémem jedna paní povídala, že Less&Forest má nějaké finanční problémy, ale vzhledem k tomu, že to nebylo doložitelné, nebylo možné se na cokoliv odvolat. Dali nejlepší nabídku, tu nejlepší nabídku Lesy České republiky přijaly. Ministerstvo zemědělství dělalo maximum pro to, aby se nemohly přeprodávat jednotlivé zakázky.

To, že tu nabídku přehnali, to byla jejich, řeknu, obchodní strategie, do které stát ani Ministerstvo zemědělství vidět nemůže. Že dopadli, jak dopadli, z toho nikdo z nás nemá radost. Důsledky si ponesou samozřejmě sami. My se budeme snažit prostřednictvím právníků nejenom Ministerstva zemědělství, ale věřím, že i Lesů České republiky, aby ztráta, pokud bude, byla co možná nejmenší. Je to poučení pro všechny, kteří do budoucna půjdou do tendru s nadějí, že snad by mohli zakázky přeprodávat. Tato praxe v Lesech České republiky skončila.

Děkuji vám za váš dotaz.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. A stihneme zřejmě ještě jednu interpelaci a to je interpelace pana poslance Klučky na pana ministra Jaromíra Drábka ve věci porušení zákona zvýhodněním firmy IBM. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Předpokládám, že je to poslední i má interpelace.

Víte, nemají to ti ministři koaliční vlády jednoduché. Když je smůla, tak je smůla a lepší se to na paty. Jak jinak si vysvětlit článek s názvem Drábek a Šiška porušili zákon, zvýhodnili IBM? Ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek i jeho bývalý náměstek porušili zákon, když chtěli dát miliardovou zakázku na kontrolu sociálních dávek společnosti IBM bez

soutěže. Antimonopolní úřad rozhodl o tom, že zakázku v podstatě zrušil. Na úřad se totiž obrátila další světová softwarová společnost, která postup úřadu ministerstva zpochybnila. Antimonopolní úřad zakázal ministerstvu smlouvu s IBM uzavřít. V prvostupňovém rozhodnutí, které vydal, potvrdil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, že ministerstvo porušilo zákon, protože na zakázku měla být vypsána normální soutěž. Postup ministerstva mohl tedy podstatně ovlivnit výběr nejvýhodnější nabídky. Takto rozhodl úřad. Ministerstvo musí navíc zaplatit 30 tisíc na nákladech řízení. Pochopitelně proti tomuto verdiktu antimonopolního úřadu se může ministerstvo odvolat.

Já se chci zeptat pana ministra na názor, jestli této možnosti využije, respektive jak by obhájil postup ministerstva v tom, že skutečně k této situaci, takovéto situaci, kterou řešil antimonopolní úřad takovýmto rozhodnutím, to dospělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Tak já jsem rád, že došlo ještě i na tuto interpelaci a že mám možnost to tady vysvětlit také s přihlédnutím k tomu, že je to moje poslední odpověď na interpelaci v mé funkci.

Na začátek bych chtěl říct, že k žádnému porušení zákona nedošlo. To, že se některým lepší smůla na paty a novináři si vymýšlejí a přehánějí, to se prostě tak v naší zemi stává.

Celá situace začala tak, že v rámci toho, o čem jsem mluvil ve první své dnešní odpovědi na interpelaci. My jsme skutečně zkoumali všechny možnosti, jak zlepšit práci lékařské posudkové služby. Je na to řada projektů, které běží paralelně. Jeden z nich, který jsme objevili v zahraničí, především ve Velké Británii, je systém detekce chybných rozhodnutí lékařské posudkové služby, sledování odchylek a standardizace procesu lékařské posudkové služby. Důležité je, že tento projekt byl postaven tak, že má být financován z úspor. To znamená, nemá být placen ze státního rozpočtu, ale na základě té detekce chyb a zefektivnění činnosti lékařské posudkové služby, tomu, kdo tu zakázku provádí, náleží určité procento z uspořené peněz. To byl ten základní důvod a to byl také můj přístup k těm jednotlivým projektům, včetně například dnes tolik diskutované sKarty, aby prostě stát neplatil za něco, co se ještě neosvědčilo. Porovnejte si to s jinými projekty. To znamená, že náklady státu měly být nulové a z uspořené peněz měla ta firma dostat určité procento.

V tu dobu, tak jak jsme zkoumali zkušenosti ze zahraničí, skutečně podle našich informací jediným, kdo disponoval tím patentovým řešením, byla

firma IBM. My jsme si to nad rámec zákona nechali posoudit i znaleckým posudkem a já jsem veřejně prezentoval například v rozhovoru pro Hospodářské noviny, jakým způsobem chceme postupovat. Na základě toho článku v Hospodářských novinách se přihlásila firma SAS, která deklarovala, že je také schopna toho řešení, protože může využívat některé licenční záležitosti, které má IBM k dispozici, a že tedy jsou relevantním soutěžitelem na trhu a že toto právo budou uplatňovat prostřednictvím podání Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Já jsem písemně vyzval tuto firmu, ať nám doloží, jakým způsobem chtějí zakázku provádět, na základě jakých licencí, jaké nabízejí výsledky. Písemně jsem dostal odpověď, že nehodlají komunikovat jakkoli s ministerstvem, že pouze využijí možnost podání Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tedy to, že ministerstvo neporušilo zákon, nedostalo žádnou pokutu, tak jak se někde v médiích píše, pouze tak jak je standardní, muselo uhradit paušální náklady na řízení, to je prostě fakt a já si myslím, že v tuto chvíli je situace samozřejmě výhodnější pro ministerstvo, protože vždycky je lepší vybírat ze dvou nabídek než vyjednávat o jedné nabídce. Myslím, že ten postup je jasně doložitelný, od předložení toho záměru – zdůrazňuji záměru – vládě přes to, jakým způsobem byla zpracována zadávací dokumentace, přes to šetření ÚOHSu včetně samozřejmě jednoduše doložitelného toho, že já jsem odeslal dopis s žádostí o informace o tom, jak by to ta firma řešila, a ona mi odpověděla, že nám k tomu žádné informace nedá.

Ano, někdy se skutečně věci dělají mnohem složitěji, než by bylo možné, ale to už tak někdy ve vyjednávání chodí.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Nemáte doplňující otázku, pane poslanče? Dobře.

Pokud není námitka proti času 17.59, tak mohu konstatovat, že jsme ukončili pro dnešní jednací den projednávání ústních interpelací. Dovolte mi, abych vám poděkoval za trpělivost a připomenul, že zítřejší jednání Poslanecké sněmovny, to znamená pátek 26. října, zahájíme až v 10 hodin z důvodu předcházejícího jednání výborů.

Ještě jednou vám děkuji a přeji příjemný večer. Tím končím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo v 18.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

26. října 2012 v 10.01 hodin

Přítomno: 172 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 47. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Sdělují, že náhradní kartu číslo 18 má paní poslankyně Levá.

Dnes se budeme věnovat podle schváleného pořadu pevně zařazeným bodům, tedy 12, 30, 25, 24, 124, 34 a 15. Poté bychom se věnovali bodu 13 z bloku druhých čtení.

Připomínám, my jsme to avizovali, ale já to ještě jednou připomínám, 28. října tady bude den otevřených dveří. Prosím, uzpůsobte potom své stolky tomu, že tady budou celý den procházet návštěvy.

Nyní se již dostaneme k omlouvám z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají: Vojtěch Adam – pracovní důvody, Jana Drastichová – osobní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Pavel Hojda – zahraniční cesta, Kateřina Konečná – osobní důvody, Jiří Krátký, Jaroslav Krupka – osobní důvody, Josef Novotný starší – zahraniční cesta, Ivan Ohlídal – zahraniční cesta, Vlasta Parkanová – zahraniční cesta, Jiří Paroubek – osobní důvody, Jaroslav Plachý – zahraniční cesta, František Sivera – pracovní důvody, Pavel Suchánek bez udání důvodu, Bořivoj Šarapatka – zahraniční cesta, Jaroslav Škárka – zahraniční cesta, Jiří Šlégr – osobní důvody, Jaroslava Wenigerová od 12 hodin pro zdravotní důvody, Jiří Zemánek – pracovní důvody.

Z členů vlády jsou zde tři omluvy: paní ministryně Alena Hanáková pro zahraniční cestu do 13 hodin, pan ministr Leoš Heger do 13 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Jan Kubice z pracovních důvodů.

To byly omluvy. Byla mi doručena ještě další – dnes se od 13 hodin do konce jednání z důvodu pracovní zahraniční cesty omlouvá pan poslanec Miroslav Petráň.

Pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 30, pan kolega Babák má náhradní kartu číslo 9.

K pořadu schůze pan kolega Skalický, poté dostanou slovo další. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chtěl bych vás požádat o zařazení bodu 31, vládního návrhu zákona o léčivech, sněmovní tisk 783, a bodu 38, poslaneckého návrhu zákona o zdravotních službách, sněmovní tisk 700, na pořad dnešního jednání, 26. 10. 2012, po již pevně zařazených bodech, nejdříve však ve 12.30 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Druhý bod jsem si stihla zapsat. Ten první bod byl?

Poslanec Jiří Skalický: Ten první byl bod 31, sněmovní tisk 783, jsou to léčiva.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Mám to zaznamenané. Pan kolega Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já bych si dovilil navrhnout vyřazení bodu 124, který je zařazen dnes pevně jako pátý bod. Je to souhrnná informace vlády České republiky o stavu realizace plavebních stupňů na labské vodní cestě. Jde o zvolený postup jak v rámci reprezentantů politických stran zastoupených ve Sněmovně, tak i s Ministerstvem dopravy. My se k tomuto sněmovnímu tisku vrátíme. Hodláme ho vrátit na další sněmovní schůzi.

Navrhuji tedy po souhlasu ostatních zástupců, samozřejmě v případě svolení Poslanecké sněmovny, vyřazení bodu číslo 124 z dnešního jednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Ptám se, jestli ještě někdo další chce přednést něco k pořadu schůze. Pokud ne, budeme hlasovat o dvou návrzích, které zde zazněly.

Já vás požádám o chvíli trpělivosti, než se nám objeví data na displeji... (Porada se s technikem.)

Ještě oznámím, že paní poslankyně Schejbalová má náhradní kartu číslo 56.

Dámy a pánové, protože je tady problém s displejem, zařízení vůbec nefunguje, prosím o přestávku na deset minut. Do té doby to musíme dát do pořádku. Budeme pokračovat v 10.17 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 10.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.19 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, snad už je vše v pořádku, takže budeme moci pokračovat. Pan kolega Radim Fiala ještě žádá o to, aby směl přednést návrh na změnu pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Dobré ráno, děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych požádal ještě o

zařazení bodu druhého čtení tisku 735, vládní návrh zákona o změně zákona v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění, protože uplynula 30denní lhůta na druhé čtení, a pokud bychom tento návrh zákona neschválili do konce roku, tak nám hrozí ze strany Evropské komise sankce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A chcete ho zařadit na kdy?

Poslanec Radim Fiala: Požádal bych o zařazení na příští úterý za pevně zařazené body.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan kolega Husák ještě.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Já bych požádal o zařazení bodu 23, sněmovní tisk 712, novela zákona o elektronických komunikacích na úterý, jako další bod po pevně zařazených. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, ještě někdo prosím k pořadu schůze? Pokud ne, budeme hlasovat nejprve o návrhu pana poslance Skalického. Ten žádá, aby body 31, sněmovní tisk 783, a bod číslo 38, sněmovní tisk 700, byly zařazeny dnes po pevně zařazených bodech, nejdříve ve 12 hodin 30 minut.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 63. Zahajuji toto hlasování. Táhá se, kdo je pro, abychom vyhověli žádosti pana poslance Skalického, o pevné zařazení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 63, přítomno 157, pro 130, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan kolega Stanislav Polčák žádá o vyřazení bodu číslo 124.

Zahajuji hlasování číslo 64. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 64. Přítomno 164, pro 111, proti 9. Návrh byl přijat.

Pan kolega Radim Fiala žádá o zařazení sněmovního tisku 735 do pořadu schůze, a to v úterý 30. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 65. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu? Hlasování číslo 65, přítomno 164, pro 100, proti 32. Návrh byl přijat.

Pak kolega Husák navrhuje zařadit bod číslo 23, sněmovní tisk 712, na úterý 30. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 66. Ptám se, kdo je pro. Proti návrhu?

Hlasování číslo 66. Přítomno 164, pro 89. Tento návrh byl přijat.

To bylo vše, co bylo potřeba udělat v pořadu schůze. Paní kolegyně Lesenská se hlásí? Nehlásí.

Takže budeme moci zahájit jednání. Prvním pevně zařazeným bodem je bod číslo

12.

Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 590/ - druhé čtení

Prosím, aby tento návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Pavel Bém. Prosím.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji, abych vám popřál dobré ráno a upoutal vaši pozornost, nebo pokusil se upoutat po ránu vaši pozornost a koncentraci na problematiku fenoménu, který jsme na půdě Poslanecké sněmovny obsáhle diskutovali, který byl obsáhle diskutován v pracovních skupinách, ve zdravotním výboru, v zemědělském výboru a který se týká problematiky léčebného využití konopí.

Zdánlivě se jedná o triviální problém, protože před sebou máme prokazatelně účinnou léčebnou látku, máme před sebou jasně vymezený okruh diagnóz pacientů, u kterých léčebné využití konopí připadá jako zásadní indikace. Já nebudu zdržovat, protože vymezení okruhu takových diagnóz bylo předmětem diskuse v prvním čtení. Každopádně jenom připomenu, že léčebné využití konopí je mimořádně účinnou medicínskou cestou pro řešení, bohužel často v paliativní rovině, těžkých neuropatických bolestí, zejména u spastických stavů, roztroušené sklerózy, těžkých bolestí u onkologicky nemocných pacientů, chronických nezišitelných bolestí v nejrůznějším a velmi širokém spektru indikací. Ale samozřejmě dotýkáme se řady dalších neurologických diagnóz, stavů po encefalitě

a dýchacích a neuroinfekcích, dotýkáme se těžkých neuropatií, polyneuropatií, ale i dermatologických problémů, psoriázy, atopického ekzému, ale i léčebné využití konopí v oftalmologii skýtá a nabízí řadu poměrně perspektivních cest, především při záchvatu u glaukomu ve velmi bolestivých stavech.

Máme za sebou mezi prvním čtením a dnešním dnem řadu debat, které se v zásadě dotkly toho, jak jsem na začátku řekl, zdánlivě jednoduchého fenoménu, protože máme před sebou lék nebo léčebný přípravek, máme před sebou diagnózu, máme před sebou lékařské indikace a vlastně by to mohlo být strašně jednoduché. Ono to ale jednoduché není a není to jednoduché především a hlavně proto, že se dotýkáme látky, která je ve světě mimořádně zneužívána, je na seznamu zakázaných látek, a bohužel musím přiznat, že konopí je poměrně velmi zneužívanou návykovou látkou v České republice. Ve všech mezinárodních srovnáních u celoživotní prevalence užívání konopí Česká republika dominuje na prvních místech. Vlastně se tady dotýkáme fenoménu, který je zatížen mezinárodními úmluvami, dotýkáme se tady celospolečenského fenoménu, který se dotýká mladých lidí, který Českou republiku staví v mezinárodních komparativních studiích do poměrně nelichotivého světla.

Já bych rád, protože jsem si vědom toho, že v těch debatách – ono se to ukázalo už při prvním čtení a nepochybně se to ukáže i dnes – se budeme dotýkat toho, jestli náhodou zavedením léčebného využití konopí nevytváříme atmosféru ještě vstřícnější vůči konopným produktům marihuaně, hašiši a dalším, než je tomu dnes. Já si myslím, že je korektní upozornit na skutečnost, že mezi problematikou zneužívání drog, zjednodušeně řečeno, a léčebným využitím konopí je nekonečná hranice a bariéra, která je definována řadou legislativních instrumentů, je definovaná úplně jiným etickým nebo morálním přístupem k této látce a že v zásadě stejně tak jako neřešíme problém u využití opiátů v medicínské praxi s ohledem na skutečnost, že opiáty jsou také zneužívány v rámci těch nealkoholových závislostí nebo nealkoholových návykových látek, stejně tak bychom mohli ukončit tuto debatu konstatováním – je to jako kdekoli jinde v medicíně.

Přesto dovoluji, abych ty, kteří by tomu nemuseli chtít věřit, upozornil na skutečnost, že celoživotní prevalence, což je ten parametr, který staví Českou republiku v rozsahu užívání, zneužívání konopných produktů na jedno z předních evropských míst, není zase tak úplně vypovídajícím parametrem.

Ono je to stejné, jako kdybychom položili otázku celoživotní prevalence tabákových výrobků. Asi bychom zjistili, že těch, kteří si alespoň jednou za život vykouřili jednu cigaretu, je ve všeobecné populaci poměrně hodně, ale o rozsahu toho veřejně zdravotnického problému to vlastně vůbec nevypo-

vídá, protože to, co je daleko důležitější, je nikoliv celoživotní prevalence jednou za život, ale to daleko důležitější je nějaké pravidelné užívání, zneužívání, nadužívání, které ve finále samozřejmě vede k celé plejádě a k velkému rozsahu veřejně zdravotnických problémů s fatálními konci a samozřejmě s obrovskými ekonomickými náklady pro společnost.

Takže nedívejme se na ta mezinárodní srovnání tím jednoduchým povrchním pohledem. Samozřejmě i když se podíváme na rozsah pravidelného užívání v posledním měsíci, když se podíváme na rozsah veřejně zdravotnických problémů, tak i tam tedy v rozsahu užívání konopných látek je Česká republika na předních místech, ale zdaleka už nefiguruje tak dominantně na čele pelotonu, jako je to v případě těch celoživotních prevalencí.

Druhým problémem kromě skutečnosti, že marihuana nebo konopí je i drogou, kromě toho, že je lékem nebo léčivým přípravkem, je skutečnost, že ve spektru funkce nebo léčebného efektu při užití léčebného konopí se nedotýkáme užití tetrahydrokanabinolu, nebo té jedné účinné látky, nebo dvou účinných látek, ale celé plejády spektra látek, které působí v centrálních nervových receptorech na náš centrální nervový systém na mnoha úrovních. Dotýkáme se tedy komplexního fenoménu, který v zásadě velmi, nechci říct, znemožňuje, ale staví komplexní efektivní využití konopí jako léku do poměrně složité technologické roviny.

Takže my se dotýkáme dnes otázky, jestli je možné, abychom do českého právního systému zavedli možnost léčebného využití léčebného přípravku. A já bych vás chtěl poprosit, abychom v tomto ohledu dali léčebnému konopí šanci, protože jeho použití je nadmíru medicínsky akceptovatelné a ještě navíc je to krok, který je mimořádně humánní, a je to krok, který je ekonomicky vlastně pro společnost mimořádně výhodný.

V mezidobí mezi prvním a druhým čtením v rámci jednání zemědělského a zdravotního výboru se objevila celá řada pozměňovacích návrhů. Ty pozměňovací návrhy se ani tak nedotýkají původně vymezeného okruhu diagnóz, nebo abych byl přesný, okruhu odborností, devíti odborných lékařských specializací lékařů, kteří budou moci léčebné konopí předepisovat, ale spíše se debata vedla kolem procedury nebo technologie, jak kontrolovat. Jestli dovážet, nebo i produkovat, potažmo produkovat a v konečném důsledku mít možnost i vyvážet. Jestli využít jenom tu řekněme psychoaktivní účinnou část konopných produktů nebo rostliny, a nebo využít i tu zbylou část na účely technického zpracování. Diskutovali jsme o tom, zdali úmluvy OSN nejsou překážkou pro schválení této legislativní normy. Diskutovali jsme o ceně, o dostupnosti, diskutovali jsme o preventivních opatřeních, která budou bránit zneužívání.

Takže dovolte asi čtyři rychlé komentáře.

Legislativní norma není v rozporu s mezinárodními úmluvami a jako

jednoduchý důkaz mohu představit, že v sousedním Německu, Rakousku, Itálii a v řadě dalších evropských zemí EU, ve Švýcarsku se léčebné konopí využívá pro vymezené okruhy pacientů. A musím říci, že s úspěchem, s medicínským efektem.

Za druhé. Specializované orgány policie, jejichž smyslem, cílem je bránit produkci, pašování, distribuci nezákonných drog, upozorňovaly na skutečnost, že je třeba hledat co možná nejefektivnější způsob zabránění zneužívání předepisovaných receptů, nebo resp. účinné látky na lékařských receptech, a od začátku prosazovaly variantu centrálního úložiště dat a jednotné databáze, a to nejlépe garantované v elektronickém receptu, v elektronickém předpisu.

V rámci diskuse jsme se dotýkali otázky zavádění elektronického receptu do českého zdravotního systému a jeho technických problémů, které přicházejí na svět. Jednou z výhrad Ministerstva zdravotnictví na prvopočátku diskuse byly právě technologické složitosti v této oblasti. Jsem velmi rád, že jeden z těch pozměňovacích návrhů, které budou načteny a mám je na stole, možnost elektronického předpisu opět zavádí a že se k tomu Ministerstvo zdravotnictví přiklonilo. Velmi zástupcům tohoto resortu za to děkuji. Takže elektronický předpis, modrý pruh. Tuším, že tento pozměňovací návrh bude předkládat kolega Skalický a je to cesta naprosto správným směrem, za kterou děkuji.

Zemědělský výbor přichází s návrhem na technické využití té části technické rostliny, která nebude využita pro vlastní léčebné využití. Opět je to nadmíru rozumné, protože v České republice se pro účely technického zpracování konopí ročně vyprodukuje asi 22 tun. Zde v tomto případě se jistě bude jednat o rozsah daleko menší, ale z hlediska ekonomického to má svoji hlubokou logiku.

Vývoz, resp. vlastní produkce. Diskuse, která se hodně točila kolem toho, jak má vypadat případné výběrové řízení na vlastního producenta, jakým způsobem prostřednictvím nejenom licencování Státním ústavem pro kontrolu léčiv, ale i následnými procedurami bránit tomu například, resp. garantovat, aby nedocházelo ke zneužívání v rámci vlastního pěstování. V zásadě to jsou věci, které nejsou úplně složité a je s nimi jak v České republice paradoxně, tak i v řadě ostatních států kolem nás bohatá zkušenost.

Takže jenom jedna kratičká poznámka. Dostupnost léku nebo léčebného přípravku je základní funkce pro jeho faktické využití v medicíně. Dnes odhadujeme, že cena jednoho gramu léčebného přípravku na cestě v okamžiku, kdy se bude léčebné konopí dovážet, se bude pohybovat někde mezi 8 až 10 eury za gram. Měsíční potřeba léčebného přípravku se pohybuje v závislosti na diagnóze někde mezi 10 a zhruba 120 gramy na měsíc. V průměru můžeme říct 50 gramů. Čili vynásobme 10

eur krát 50 a dostaneme se na částku, která je poměrně fatální z hlediska nákladů. Tím pádem je to komplikace, obstrukce z hlediska skutečné dostupnosti. Představme si pacienta, pacientku v terminálním stadiu onkologického onemocnění s chronickými, dramatickými bolestmi. Představme si, že se jedná o důchodkyni, a představme si, že bude taková pacientka nucena hradit částku 120krát nebo 50krát 10 eur měsíčně. Samozřejmě limit této dostupnosti mě vede k úvaze, že ze všeho asi nejzdravější, nejhumánnější, medicínsky nejlegitimnější by bylo nabídnout lék nebo léčivý přípravek, abych byl přesný, prostřednictvím úhrady z prostředků zdravotního pojištění.

Chápu, že by tento návrh asi narazil, a on v těch debatách narazil na poměrně značný názorový diskurs. Ukazuje se, že při krizi veřejných zdravotních systémů, při nedostatku finančních prostředků v českém zdravotním systému, který se transformuje, zní otázka, kam a s jakým efektem, každopádně představuje obrovský zásah ve veřejných rozpočtech. Takže by to byla další částka, která by zatížila veřejné zdravotní rozpočty. A rozumím svým kolegyním a kolegům, že se jim do toho prostě a jednoduše při zdravé a asi i zodpovědné úvaze s ohledem na celý komplexní celek, komplexní fungování zdravotního systému v České republice nechce.

Takže z toho mi vyplývá, z logiky věci, jediná možnost – paralelně vedle té poměrně vysoké ceny, která bude nastavena v algoritmu dovozu, ať už to bude odkudkoliv, samozřejmě na základě nejnižší nabídky, že by bylo dobré, kdyby Česká republika přistoupila i k možnosti vlastní produkce tohoto léčebného – znovu zdůrazňuji léčebného – přípravku, protože samozřejmě kdybychom se dostali mimo oblast medicíny, tak producentů konopí v České republice máme až až, ale já teď diskutuji o skutečném léčebném využití konopných produktů.

Když se podíváme na dostupné ekonomické analýzy či studie, které máme k dispozici, tak je patrné, že pokud bude Česká republika pěstovat a produkovat na základě jasně udělené licence a na základě garance maximálně možné státní kontroly v této oblasti, a znovu říkám, že to už zde umíme a je to cesta, která je vyzkoušená v civilizovaném zahraničí, tak cena jednoho gramu nebude osm až deset eur, ale zhruba jedno až tři eura, čili se dostáváme zhruba na třetinu původních nákladů a dramaticky prosím pěkně zvyšujeme dostupnost.

Takže já opět oceňuji, že v debatě, která byla vedena, jsme se nakonec shodli, že nastavit obě tyto cesty v zákonné normě je správné. Diskuse se vedla o tom, jaký zvolit časový interval mezi vlastním zavedením léčebného konopí do léčebné praxe v České republice, to znamená schválením zdravotní normy postavené v principu na dovozu v první instanci, a zahájením vlastní produkce a zavedením do reálného života v léčebné praxi námi případně produkováného produktu. Jestli to

mají být dva roky, nebo jestli to má být šest měsíců, jestli těch šest měsíců na to stačí. Nakonec v komplexním pozměňovacím návrhu se objevuje čas dvanácti měsíců jako limit. Samozřejmě to nic neznamená. Znamená to, že to může být, pokud se ukáže, že tady budou jakési administrativní obstrukce, déle, ale nemůže to být dobu kratší. Považuji tento kompromis za rozumný a byl bych rád, kdybychom se v hlasování, ke kterému dojde ve třetím čtení, k tomuto kompromisu přihlásili.

Dámy a pánové, v tuto chvíli mi snad jenom dovolu, abych jmenovitě poděkoval za iniciativu v této oblasti paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, která je také jednou z předkladatelek, všem devíti poslancům a poslankyním, kteří jsou součástí poslanecké iniciativy v předložení této normy. Dovolte mi, abych poděkoval zdravotnímu a zemědělskému výboru za jeho komplexní, zodpovědné a detailní projednání, a těším se na diskusi.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bémovi, který je zástupcem předkladatelů. Prosím tedy pana poslance Béma, aby u stolku zpravodajů sledoval průběh rozpravy.

Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví a výboru zemědělskému. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 590/2 až 5. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Igora Svojáka. (V sále je hluk.)

Poslanec Igor Svoják: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedkyně, vážení vládě, kolegyně, kolegové, zpráva předkladatele kolegy Béma byla natolik obsáhlá, že by bylo asi nadmíru zbytečné se opakovat. Proto chci zdůraznit hlavně jednu záležitost, a to tu, že zdravotní výbor po dlouhých diskusích přijal komplexní pozměňovací návrh pod číslem sněmovního tisku 590/5. Chci předjímat, že v podrobné rozpravě požádám paní předsedkyni, aby nechala o tomto pozměňovacím návrhu jako základu všech pozměňovacích návrhů hlasovat a aby všechny pozměňovací návrhy směřovaly k tomuto komplexnímu návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Je to tedy připomenutí, že v podrobné rozpravě ti, kteří budou předkládat své pozměňovací návrhy, až tedy Sněmovna rozhodne, pokud tak rozhodne, to budou činit s tím, že je budou předkládat k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu výboru zdravotnického. Děkuji za toto slovo panu zpravodaji.

Nyní požádám o slovo zpravodaje výboru zemědělského pana poslance Františka Dědiče. (Neklid v sále.)

Poslanec František Dědič: Dobré dopoledne, vážená paní předsedkyně, pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové. Také zemědělský výbor se dvakrát zabýval tímto návrhem zákona a na svém druhém zasedání na 33. schůzi dne 6. září přijal usnesení, kterým doporučil Poslanecké sněmovně návrh zákona schválit ve znění pozměňovacích návrhů, které máte uvedeny. To ale bylo 6. září. Následně zasedl zdravotní výbor 20. 9. a přijal komplexní pozměňovací návrh, o kterém tady hovořil pan kolega Svoják, a v něm se vypořádal s připomínkami, ke kterým mělo směřovat usnesení zemědělského výboru, takže zemědělský výbor se tím již dále nezabýval, a platí tedy usnesení zemědělského výboru s tím, že samozřejmě bude-li přijat komplexní pozměňovací návrh, tak pozměňovací návrhy zemědělského výboru ve znění ze 6. září budou nehlasovatelné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu zpravodaji panu poslanci Františku Dědičovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám tři přihlášky s faktickou poznámkou na úvodu rozpravy, kdy tedy ještě není, jak reagovat na rozpravu (s úsměvem), ale přesto se hlásí pan kolega Jandák. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já nechci zdržovat nad touhle velice vážnou materií. Ale pro ty, kteří si nepamatujete, tak vám chci připomenout, že tady existovala jedna strana, jmenovala se Unie svobody, a když byla v agonii, tak navrhla legalizaci marihuany. Něco mi to připomíná. Děkuji vám. (Slabý potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuje za toto připomenutí. Pan poslanec Jiří Paroubek se hlásí do rozpravy, ale nevidím ho tady, takže požádám o slovo pana poslance Jiřího Rusnoka.

Poslanec Jiří Rusnok: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, já vám chci krátce představit svůj pozměňovací návrh k tisku 590, konkrétně –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, ještě jsme v obecné rozpravě. Samozřejmě můžete vystoupit a představit svůj návrh, ale poté musíte ještě vystoupit i v rozpravě podrobné a seznámit nás s návrhem samotným. Prosím.

Poslanec Jiří Rusnok: Přesně tak to udělám. Podstatou mého návrhu je snaha o co nejnižší cenu finálního produktu od českých pěstitelů. Výběr českého pěstitele, případně pěstitelů, bude probíhat dvoukolovým

výběrovým řízením, kdy první kolo akcentuje kvalitu a složení látky a právě kolo druhé vybere dodavatele dle kritéria ceny. V komplexním pozměňovacím návrhu přijatém na výboru pro zdravotnictví je stanovena váha kritéria ceny na minimálně 50 %. V rámci mého pozměňovacího návrhu se tato váha navyšuje na minimálně 75 %. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, je pro mě obtížné jaksi diskutovat nad návrhem, který je předkládán širokou skupinou velmi vážených osob a podpořen řadou odborníků, nicméně je mou povinností sdělit Sněmovně, že já jsem byl, pokud se dobře pamatuji, jediným členem výboru pro zdravotnictví, který nezvedl ruku pro tento návrh. Nenabádám nikoho k tomu, aby se zachoval stejně, nicméně bych vám rád vysvětlil ve stručnosti hlavní důvod, proč jsem tak učinil a proč jsem k tomuto návrhu, k této novele, poměrně skeptický, byť si plně uvědomuji, jak jsem již řekl v prvním čtení, že jde o zcela bohulibou snahu dostat k nemocným lidem novou látku, kterou bez tak používají na základě nelegálního užívání nebo nelegální výroby, popřípadě se k ní dostávají na hranici zákona.

Já jsem v prvním čtení řekl, a proto to nebudu dál rozvádět, že pokládám tento návrh zákona za průlom do lékového zákona, systému schvalování léčiv. Jsem přesvědčen o tom, že jestliže existuje jakákoliv účinná látka, která může způsobit léčbu onemocnění nebo zmírnění obtíží, má se dostat do systému na základě standardních mechanismů. Nevidím rozdíl mezi využitím opiátů v medicíně a využitím kanabinoidů v medicíně. Prostě ten rozdíl není podle mého názoru žádný. Každý výrobce má legální možnost dostat do systému, dostat na trh léčivé přípravky, které obsahují kteroukoli účinnou látku, byť jde o látku, která je na seznamu omamných a psychotropních látek. Existují naprosto zaběhnuté, desetiletými osvědčené mechanismy zkoušení, registrace těchto léčivých přípravků. A já jsem přesvědčen, že zavádět nějakou novou skupinu, samostatnou skupinu léčiv jenom proto, že na trhu neexistuje dostatečný zájem ze strany výrobců, není správná cesta, že bychom takto mohli v budoucnu pokračovat u kterékoli jiné účinné látky, ať jde o omamnou a psychotropní látku, nebo nejde.

Důvod, proč výrobci nemají zájem masivně tyto preparáty vyrábět, je prostě jednoduchý. Na trhu nebo ve společnosti existuje poměrně jednoduchý, laciný způsob, jak se k těmto látkám dostat. Prostě pořád je levnější na hranici zákona vypěstovat pět rostlin konopí, sklídit je a využívat pro léčebné účely. Já to říkám pouze s omezením na otázku léčebných účelů, neříkám

to v souvislosti s nějakým jiným využitím omamných a psychotropních látek.

A ten problém bude pokračovat – tím, že zavedeme tento zvláštní zákon, který přinese nový úřad, novou administrativu, nový systém uvádění na trh, nový systém dokonce výkupu léčivého přípravku ze strany státu. Srovnajme, je to stejné, jako kdybychom se rozhodli, že státní agentura bude vykupovat opium, aby pak následně z něj nechala vyrábět léčivé přípravky. Čili je to zavedení samostatného systému. A já jsem přesvědčený, že to nepřinese to, co ti lidé od toho očekávají. Lidé tyto látky získávají velmi levně na černém trhu. A to, co my zde nabízíme, je nejenom zvýšení administrativy a administrativní zátěže Ministerstva zdravotnictví a Státního ústavu pro kontrolu léčiv, ale také dostáváme ten proces do systému cen, tak jak jsou v Evropě nebo ve světě běžné.

Samostatnou kapitolou je otázka úhrady ze systému veřejného zdravotního pojištění. Já si myslím, že toto je u uživatelů a propagátorů konopí pro léčebné účely velmi důležité téma. Je potřeba si uvědomit, že takto nastavená léčba není laciná, Pavel Bém o tom hovořil. Chci jenom předestřít, že v Izraeli jeden gram konopí stojí 8 šekelů, čili to je nějakých 40 korun, v Holandsku je to 8 eur, čili nějakých 200 korun. Čili když se budeme pohybovat tady v těchto limitech a budeme brát denní dávku, můžeme se v tom lišit, 30 až 50 gramů, dostáváme se do situace, že pokud by došlo k prosazení do systému veřejného zdravotního pojištění – a já musím říci, že takovou věc bych pokládal za nesmírně nešťastnou, ale budou po schválení tohoto zákona k tomu vyvíjeny další a další tlaky a je jenom otázka času, kdy dojde k tomu, že tady se dostaneme do řešení situace, že budeme politicky rozhodovat o zařazení těchto preparátů do systému zdravotního pojištění, a dokonce možná to nebudeme rozhodovat ani tady, bude to nesmírný tlak na administrativu ministra zdravotnictví a jednotlivé zdravotní pojišťovny, které jsou oprávněny v rámci registračních listů toto provádět – tak se dostaneme do sumy, když budu brát jenom izraelské ceny, 336 mil. korun ročně do systému zdravotního pojištění, pokud by k tomu došlo. Pokud bychom brali holandské ceny, dostáváme se přes jednu miliardu korun ročně navíc v celém systému. Čili já před touto věcí velmi varuji a říkám, že nepokládám tuto věc za úplně nejšťastnější, i když si plně uvědomuji, že jednotliví pacienti žádají možnost legálního využití konopí, a i když si uvědomuji obrovskou fundovanost a dobrý záměr předkladatelů.

Konečně chci říci, probíhá zde načítání pozměňujících návrhů. Já jsem si principiálně žádný pozměňující návrh nepřipravil. Ale chtěl bych hovořit o skutečnosti, která tady zazněla před chvílí od pana kolegy Rusnoka. My jsme objevili na zdravotním výboru v rámci komplexního pozměňujícího návrhu otázku cenotvorby, tedy otázku ceny, jakým způsobem má být výběr jednotlivých dodavatelů prováděn a na základě jakého systému stanovit co

nejnižší cenu. Já tady chci upozornit, že jsem už na jednání výboru pro zdravotnictví poukazoval na to, že komplexní pozměňující návrh, který byl schválen Ministerstvem zdravotnictví, nebo dokonce vznikl v jeho součinnosti, nenastavuje otázku výběru nejlevnějšího dodavatele příliš transparentně. Totiž zjednodušeně řečeno, systém je v tom komplexním pozměňujícím návrhu nastaven tak, že nejprve proběhne první kolo soutěže, které, zjednodušeně řečeno, má být kvalifikačním, tzn. do druhého kola se dostanou podle toho návrhu pouze uchazeči, kteří splní kvalifikační předpoklady, technické podmínky včetně pravidel správné pěstitelské praxe a další předpoklady tak, aby Státní ústav pro kontrolu léčiv měl jasnou garanci, že ti dodavatelé jsou schopni systém dodržovat a že jsou schopni dodat předmětnou látku v požadované kvalitě a množství. Jenomže v tom druhém kole je nastavená cenová váha 50 % jako hodnotící kritérium. Tady už si toho někdo všiml, a proto nepochybně pan kolega Rusnok se snaží cenovou váhu zvýšit na 75 %. Já osobně se domnívám, že by cenová váha při dvoukolovém řízení, kdy do druhého kola vpustíme pouze ty, kteří jsou schopni tu látku vyprodukovat, a schválíme je, měla být stoprocentní. Já nevidím žádný důvod, proč v této chvíli by neměla existovat cena jako ten nejdůležitější parametr ve druhém kole, která by měla rozhodovat.

Ale je tam ještě jeden velký problém, na který já upozorňuji, a doufám, že ho některý z těch pozměňujících návrhů vyřeší, a to je otázka, že schválení uchazeči nemusí dorovnat cenu na tu nejnižší, tak jak je tomu třeba v případě stanovování ceny a úhrady léčivých přípravků. Jinak řečeno, dostanou se do druhého kola třeba dva tři čtyři uchazeči, nastaví cenu, rozhodne cena, ale nikde tam není napsáno, že ti ostatní tři musí dorovnat nabídku na tu nejlevnější. Na to já upozorňuji. Vůbec není vyřešeno, co s tím pak ministerstvo udělá. Může koupit jeden gram za cenu nejnižší, nebo 1 % té produkce za cenu nejnižší a 99 % za ceny vyšší? Nebo to bude průměrovat? Jak se rozhodne? Tohle to tam vůbec není vyřešeno a já v tomto vidím z hlediska transparentnosti celého procesu, který tato vláda a celá společnost žádá, poměrně velký problém.

Tolik tedy moje stanovisko k této věci. Nechci Sněmovně nabízet nějaké militantní řešení, už v prvním čtení jsem řekl, že nechci házet dobré vůli klacky pod nohy. Ale moc prosím navrhovatele a zástupce Ministerstva zdravotnictví, aby tyto argumenty, které jsem tady řekl, ještě jednou vzali v potaz a případně je dokázali nějakým způsobem korigovat.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Skalický ještě se hlásí o slovo v rámci obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Jiří Skalický: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si vás dovil seznámit se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví k předmětné novele zákona. Pan ministr se omlouvá, protože je v Senátu, proto jsem dostal za úkol toto stanovisko zde sdělit.

Předkládaný poslanecký návrh byl vypracován pracovní skupinou, ve které mimo poslanců a národního protidrogového koordinátora byli zastoupeni i pracovníci Národního monitorovacího střediska pro drogy a drogové závislosti, Národní protidrogové centrály Policie České republiky, lékařských fakult, zástupci Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva zdravotnictví a Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Posuzovaný návrh má zejména za cíl zpřístupnit konopí pro léčbu v České republice pro indikovaná onemocnění a chorobné stavy, zamezit zneužívání tohoto konopí pro jakékoliv jiné než léčebné účely, dosáhnout plného souladu právního řádu České republiky s mezinárodními úmluvami o kontrole omamných a psychotropních látek. Umožnit dovoz konopí pro léčebné účely do České republiky, umožnit pěstování konopí pro léčebné účely v České republice a stanovení jeho pravidel.

Předložený návrh v první verzi úpravy této problematiky byl nedostatečně zpracovaný a v praxi v zásadě neaplikovatelný, jak konstatovala vláda na svém jednání dne 29. února 2012 ve svém stanovisku. Vzhledem k zásadním námitkám vlády bylo v rámci uvedené pracovní skupiny přistoupeno k přepracování uvedeného návrhu s tím, že bude předložen v Poslanecké sněmovně formou komplexního pozměňovacího návrhu v rámci druhého čtení.

Jedná se zejména o doplnění návrhu o tyto údaje. Za prvé, zřízení registru pro léčebné přípravky s omezením zajišťujícím centrální kontrolu výdeje léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné účely. Za druhé, svěřením do věcné působnosti Státního ústavu pro kontrolu léčiv výkonu funkce státní agentury organizující výběrové řízení pro udělení licence uchazečům o pěstování konopí pro léčebné účely, kteří splnili podmínky výběrového řízení k udělení licence, a provádění následné kontroly těchto pěstitelů. Za třetí, upřesnění pravidel pro nakládání s vypěstovaným konopím, jeho zabezpečením před odcizením, pravidel pro stanovení výkupní ceny a podmínek pro jeho uskladnění a případnou likvidaci. Za čtvrté, upřesnění sankcí za porušení pravidel daných tímto zákonem pro zacházení s konopím pro léčebné účely. Za páté, úpravy systematiky návrhu zákona, přesun ustanovení týkajících se pěstování konopí, zařazení do zákona o léčivech, do zákona o návykových látkách, kam náleží, včetně návrhu na vypuštění části 4 návrhu upravující přesun věcné působnosti v oblasti pěstování konopí pro léčebné účely z Ministerstva zemědělství na Ministerstvo zdravotnictví.

Vzhledem k tomu, že vytvoření institucí zabezpečujících pěstování

konopí pro léčebné účely si vyžádá delšího časového období, než umožňuje navržená účinnost předkládaného návrhu zákona, pravděpodobně k 1. lednu 2013, je navrženo odložení účinnosti těchto ustanovení, která upravují pěstování konopí pro léčebné účely, o 12 měsíců od nabytí účinnosti zákona.

Návrh zákona byl schválen v prvním čtení a přikázán k projednání zemědělskému výboru a výboru pro zdravotnictví, které návrh projednaly. Výbor pro zdravotnictví přijal usnesení číslo 87 ze dne 20. září 2012, kterým se navrhuje původní poslanecký návrh zákona, tisk 590, zcela nahradit výše popsaným komplexním pozměňovacím návrhem, na němž se v rámci pracovní skupiny podílelo podstatnou měrou i Ministerstvo zdravotnictví. Zemědělský výbor přijal usnesení číslo 109 ze 6. září 2012, ve kterém uplatnil k původnímu poslaneckému návrhu pět pozměňovacích návrhů, jejichž obsah je již zčásti obsažen v navrženém komplexním pozměňovacím návrhu.

Závěrem. Jelikož se jedná o návrh zákona, kterým jsou novelizovány i dva zákony spadající do věcné působnosti Ministerstva zdravotnictví a výkonem některých z nově navržených činností je pověřeno Ministerstvo zdravotnictví, potažmo i Státní ústav pro kontrolu léčiv, doporučujeme podpořit komplexní pozměňovací návrh předložený zdravotnickým výborem, který je z hlediska Ministerstva zdravotnictví realizovatelný. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Jsme v obecné rozpravě. Ptám se, zda se do ní ještě hlásí. Pan poslanec Janek. Prosím.

Poslanec Michal Janek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, předkladatel kolega Bém se tady zmínil o různých odbornostech. Dotkl se i oftalmologie, léčby akutního zeleného zákalu. Akutní zákal končí vždycky slepotou, bohuď se ho vyskytuje čím dál tím méně, ale chtěl bych připomenout, že asi tři procenta populace trpí chronickým zeleným zákalem, vysokým nitroočním tlakem, a ten neléčený taky vede ke slepotě. Z tohohle počtu asi 300 nemocných by zaslouhovalo léčbu přípravkem z marihuany. Takže se přikláním k pozitivu tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Igor Svoják by měl vznést požadavek na ono hlasování, které avizoval.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám, aby se Sněmovna vyjádřila hlasováním ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu zdravotního výboru pod sněmovním tiskem 590/5, a pokud hlasováním tento komplexní pozměňovací návrh projde, aby veškeré další pozměňovací návrhy byly směřovány k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, bude to znít tak, že budeme hlasovat o tom, že za základ dalšího projednávání bereme komplexní pozměňovací návrh, který předložil zdravotní výbor, a k tomuto pozměňovacímu návrhu budou předkládat poslanci své návrhy?

Poslanec Igor Svoják: Ano, přesně tak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. O tom rozhodneme v hlasování číslo 67, které jsem zahájila. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby Sněmovna vzala za základ dalšího projednávání komplexní pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví, který máme k dispozici jako sněmovní tisk 590/5. Kdo je proti?

Hlasování číslo 67. Přítomno 166, pro 116, proti 1. Tento návrh byl schválen.

Pan kolega Votava se hlásí? Nehlásí.

Tedy mohu poprosit o slovo v podrobné rozpravě pana poslance Jiřího Rusnoka.

Poslanec Jiří Rusnok: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já se tedy přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému Sněmovny zaveden pod číslem 4254 a který jsem vám představil v obecné rozpravě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Jan Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, chci se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, které jsou v systému uvedeny pod čísly 4191 a 4188.

Krátce bych si je dovolil okomentovat. Ony ve své podstatě vycházejí z jednoho základu. Asi uznáváme, většina z nás, že legalizace konopí pro léčebné použití je dobrou věcí. Nicméně jak tady uváděl zástupce předkladatelů, vážený pan kolega pan doktor Bém, bude to věc, která nebude zrovna pro české pacienty levnou. Pokud si propočítáte náklady, které by měl hradit český pacient, a já stejně jako kolega Boris Šťastný ne-

souhlasím s tím, aby byly zavedeny do systému všeobecných úhrad nebo úhrad od zdravotních pojišťoven, pak vám vychází, že i při pěstování konopí v České republice se náklady budou pohybovat až okolo částky 9 tis. korun měsíčně. To asi není částka, která by byla přijatelná.

Čeští pacienti do tohoto návrhu vkládají velké naděje. Obávám se, že mohou s aspektem na tuto cenu také dospět k určitému velmi velkému zklamání.

Samo Ministerstvo zdravotnictví odhaduje, že těch pacientů bude relativně málo, a tudíž i produkce a objednávka státu se předpokládá jako nízká. Hovoří se řádově okolo 60 až 70 kg vypěstovaného konopí. Bude-li nastaveno, a asi správně, pěstování s přísnými podmínkami, a to především s akcentem na dodržování bezpečnosti i správné pěstitelské praxe, tak se domnívám, že se tato dodávka smrskne na dodávku asi od jedné, maximálně tří firem, které budou v České republice toto konopí pěstovat. To se pochopitelně odrazí do ceny pro české pacienty. Jestliže budeme brát tu průměrnou částku, tak se skutečně pohybujeme v řádu několika tisíců korun. (V sále je silný hluk.)

Já osobně souhlasím s tím, co říkali moji kolegové na zdravotním výboru, že bychom měli mít české pacienty, především české pacienty na paměti. Proto navrhuji těmito pozměňovacími návrhy umožnit produkci, a podotýkám, za stejných bezpečnostních i jiných podmínek, i čistě pro vývoz. Samozřejmě v souladu s mezinárodní úmluvou o omamných a psychotropních látkách, pod kontrolou Ministerstva zdravotnictví i pod kontrolou Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Vedlejším efektem takového návrhu, pokud mi dáte svou důvěru, je samozřejmě také to, že nejenom klesne cena pro české pacienty, podle mého názoru to bude někde na třetinu předpokládané ceny, ale také to má samozřejmě efekt pro státní pokladnu na té částce, na té položce daňových výnosů, a také i do zaměstnanosti.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Jiří Skalický.

Poslanec Jiří Skalický: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému zaveden pod číslem 4185. Jedná se o návrh, který v podstatě řeší a zpřesňuje jednu citaci, která se týká elektronického receptu, a to tak, aby v celém textu celé novely bylo zcela nepochybné, že ve všech procesech, které probíhají v rámci vydávání těchto určitých přípravků, je jenom a výhradě použit elektronický recept. V té původní pasáži komplexního pozměňovacího návrhu je jedna část, která by se mohla vykládat trošku

odlišněji. Je to opravdu technické zpřesnění a formulační zpřesnění této části. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také a ptám se, zda v podrobné rozpravě ještě...? Pan kolega Igor Svoják chce vystoupit.

Poslanec Igor Svoják: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 4243. Jedná se pouze o legislativně technické úpravy komplexního pozměňovacího návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Hlásí se prosím ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím a končím také druhé čtení tohoto návrhu.

Ještě závěrečné slovo pan zástupce navrhovatelů, pan kolega Bém.

Poslanec Pavel Bém: Děkuji, paní předsedkyně, bude to krátké. (Trvalý hluk v sále.)

Dámy a pánové, pan poslanec Jandák připomenul, že v čase agónie Unie svobody přišla právě tato politická strana s návrhem na legalizaci marihuany. Já bych panu poslanci chtěl připomenout, kterému to něco připomíná, dovolil bych si panu poslanci prostřednictvím paní předsedkyně připomenout, že se jedná o poslaneckou iniciativu napříč politickým spektrem politických stran, které byly zvoleny v řádných poslaneckých volbách v roce 2010, takže samozřejmě bychom si mohli položit otázku, kterou vlastně stranu měl na mysli pan poslanec Jandák. Ale berte to prosím pěkně jako humornou nadsázku.

Dovolte ale teď už pár vážných komentářů na adresu debaty, za kterou já velmi děkuji. Zmíním jenom několik komentářů k panu předsedovi zdravotního výboru, panu poslanci Borisi Šťastnému.

My jsme vedli mnoho debat, ty debaty byly vedeny i na ose odborná obec, odborné společnosti. A pane předsedo – já si názoru pana poslance Šťastného vážím, respektuji je, ale dovolím si připomenout, že není tak úplně pravdou to, na co upozornil pan poslanec, že totiž se jedná o zavedení nějakého nestandardního režimu. Není to pravdou už proto, že nestandardnost byla dávno jaksi nabourána např. zavedením a použitím třezalky, čili s léčebným konopím neděláme žádnou novinku, je to prostě dnes už zavedená praxe.

Za druhé. Pěstíren je dost. Proč by si koneckonců nemohli pacienti vypěstovat těch pět rostlinek konopí? Vždyť by to bylo lacinější. No, víte, já se obávám, že si musíme uvědomit, že i těch pět rostlin konopí je trestně postižitelné. A je možné a je mravné a vůbec jsme ochotni si jako

Poslanecká sněmovna připustit, že budeme chtít po pacientech, aby se dopouštěli trestného činu nebo aby se dopouštěli přestupku? Já bych to považoval za zločin. Takže já si myslím, že to prostě možné není. Problém bude pokračovat.

Já se obávám, že je třeba vzít v potaz to, co říká Národní protidrogová centrála a to, co říkají specializované útvary Policie České republiky. Ony totiž samy tento návrh podporují s odkazem na to, že pro ně je důležité, aby bylo oddělené zákonem povolené pěstování, licencované pěstování léčebného konopí, od těch nezákonných pěstíren. Pro ně je zásadní rozdělení té reality na to, co se smí a co se nesmí, a s velkou pravděpodobností právě orgánům činným v trestním řízení, v té oblasti zákonné represe, to velmi pomůže.

Nový úřad. Já si myslím, že se nemusíme obávat nového úřadu, nový úřad není zaváděn, je to pouze využití standardní procedury.

Stejně tak diskuse kolem úhrad. Ona nepatří na půdu Poslanecké sněmovny, upřímně řečeno, ale přece jenom si dovolím rozporovat to, co řekl pan kolega Šťastný. Při izraelských cenách to bude zásah do veřejného rozpočtu ve výši 336 mil. korun, při holandských cenách jedna miliarda. Víte, když se podíváme na užití léčebného konopí pro terminální stadia onkologicky nemocných pacientů. Každý z nás bohužel asi nejspíše má zkušenosti s léčením onkologicky těžce nemocných a zkoušených pacientů, možná že i v našem nejbližším okolí, a vy určitě dobře víte a pan poslanec Šťastný si toho je stoprocentně vědom, že léčba v těchto terminálních, bolestivých, těžkých, psychologicky těžkých etapách života s infaustní prognózou je vlastně strašně nákladná. Ona stojí strašných peněz. Jinými slovy, když se podíváme na tento problém z pohledu cost benefit analýzy, výhodnosti, ekonomické výhodnosti pro veřejné zdravotní rozpočty, tak paradoxně zjistíme, že to nebude zásah do veřejných zdravotních rozpočtů ať už v takové, nebo onaké výši, já bych mohl rozporovat i ta čísla, která tady byla uvedena, ale naopak, že ten návrh přinese veřejným zdravotním rozpočtům úsporu prostě proto, že samozřejmě to bude znamenat medikaci, která s velkou pravděpodobností bude minimalizovat, nebo v některých případech dokonce vyloučí medikaci jinou, která je prosím pěkně nekonečně nákladnější.

Poslední poznámka – tedy i z ekonomického hlediska je to cesta výhodná pro stát, pro společnost.

Soutěž, zdali soutěž je, tak jak je nastavena, transparentní, nebo ne-transparentní. Já si myslím, že toto bylo obsáhle diskutováno na zdravotním výboru, všichni, kteří tam byli, mi dají za pravdu, hlasování bylo na-prosto jednoznačné. Ale připomenu jenom, že samozřejmě k tomu, aby byla zřízena transparentní soutěž, tady musíme mít nějaké zákony. Ty tady máme, vše bude v rukou příslušného státního úřadu. Nebude to dělat ani

Poslanecká sněmovna, bude to dělat Státní ústav pro kontrolu léčiv. A musím přiznat, nebo musím říci, že nastavení té dvoukolovosti má v sobě jedno velké ratio, a to ratio zní – my dnes neřešíme problém jedné účinné látky nebo jednoho léku postaveného na jedné účinné látce, ale komplexní funkci, která je varietou těch konopných, účinných konopných, v konopí obsažených alkaloidů, silic a dalších účinných látek. Čili v tomto ohledu ani není možné to udělat jinak než tím dvoukolovým systémem, a právě proto se k tomuto návrhu v rámci předkladu zákonné normy přistoupilo.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To bylo závěrečné slovo a my s tímto závěrečným slovem můžeme ukončit druhé čtení sněmovního tisku 590, bodu číslo 12. Děkuji jak zástupci navrhovatelů, tak také panu zpravodaji, a končím tedy tento bod.

Zahajuji projednávání bodu číslo

30.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb.,
o integrované prevenci a omezování znečištění,
o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů
(zákon o integrované prevenci),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 780/ - první čtení**

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás seznámil s návrhem tohoto zákona o integrované prevenci a omezování znečišťování. Dovolte mi informovat vás o tom, že se jedná o transpozici evropské směrnice a že lhůta pro tuto směrnici je 7. ledna.

A teď k tomu, o co se jedná. Celkově můžeme říci, že tento návrh zákona má nějakých pět základních stěžejních bodů, o které se opírá. Za prvé, výrazně posiluje důraz na aplikaci tzv. nejlepších dostupných technik, BATů, best available technologies, kterými se budou jak provozovatelé, tak povolovací orgány zejména při stanovování emisních limitů řídit v povolovacích řízeních. Z našeho pohledu je také podstatné to, že se zpřesňují jak ve směrnici, tak v tomto navrženém zákoně podmínky pro udělení výjimky právě z těchto situací obecně definovaných v situaci, kdy

náklady na dosažení úrovně BAT by byly nepřiměřeně vysoké versus efekty vůči životnímu prostředí. Druhou záležitostí je, že se zavádí čtyřletý interval v provádění přezkumu integrovaných povolení a pak změny v procesu. Za třetí, že dochází ke zvýšení důrazu na ochranu půdy a podzemních vod před znečištěním v průmyslové činnosti. Za čtvrté, že se zavádí, resp. spíše zpřesňuje systém kontrol jednotlivých zařízení tak, aby byla definována zhruba časová frekvence, kdy budou kontroly prováděny a jakým způsobem. Za páté, dochází k rozšíření o nové průmyslové činnosti, protože směrnice rozšiřuje působnost IPPC, tak jak je to nazýváno, o nové kategorie průmyslových činností, například výrobu dřevotřískových desek nebo některé činnosti spojené s nakládáním s odpady. A šestou záležitostí je otázka přístupu veřejnosti.

My jsme přesvědčeni o tom, že návrh neobsahuje žádná zpřisňující pravidla proti platné směrnici, pouze v jedné věci se liší, a to že zavádí některá praktická řešení problémů, které nám vyvstaly ve stávajícím režimu. Takže ze stávající praxe upřesňuje některé principy, a to zejména z hlediska principů samotného povolovacího procesu, ať už z hlediska předběžných informací o žádosti, odvolání, účastenství, přechodu integrovaných povolení z jednoho provozovatele na druhého, zánik, zrušení a sloučení povolení, jejich přezkoumání a změny.

Dámy a pánové, tento materiál podle našeho názoru bude znamenat i určitou změnu. Jednak je asi podstatné zmínit, že u strategicky významných odvětví energetiky se umožňuje využít výjimky. Tyto výjimky ale ovšem jsme transponovali již stávající legislativou o ovzduší. Tady se tedy bavíme o tom, kde již ta výjimka možná není. Všechny ty, které jsme měli vyjednány v minulých dekádách tohoto století, již byly přijaty a aplikovány primárně zákonem o ovzduší.

Ministerstvo životního prostředí, jsme přesvědčeni, věnovalo přípravě tohoto návrhu velký důraz také proto, že se týká celé řady různých skupin národního hospodářství. Měli jsme v té věci pracovní skupinu a věříme, že návrh, který je předložen, je předložen kvalitně a je možné jej bez obtíží schválit. Vzhledem k termínu transpozice směrnice si dovoluji požádat, což pravděpodobně budu muset ještě udělat v podrobné rozpravě, jestli dobře rozumím, o zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Nyní dostává slovo zpravodaj pro první čtení pan poslanec Tomáš Úlehla. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, pan ministr tady nadefinoval základní požadavky na přijetí návrhu nového

zákona. Já bych chtěl tyto informace ještě doplnit, protože je to velmi zásadní zákon ovlivňující ekonomickou prosperitu i zaměstnanost v naší zemi, konkurenceschopnost, a proto je dobré si uvědomit jeho závažnost.

Vzhledem k tomu, že se stále více zesilují rizika způsobovaná odpadními produkty do jednotlivých složek biosféry, a hrozí tedy nehody a havárie, bylo nezbytné novelou tohoto zákona ještě více posílit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a aplikovat nejlepší dostupné techniky ve smyslu směrnice 96/16/ES v rámci IPPC zákona, čili o integrované prevenci a kontrole jednotlivých znečištění.

Jak již tady zaznělo, nejlepší technologie jsou u nás upravovány prováděcími vyhláškami a vládním nařízením, tzv. BAT, které jaksi vychází z anglického překladu the best available techniques, a Evropská komise publikovala návrh této nové směrnice o průmyslových emisích a hodnocení dopadů návrhu směrnice již v prosinci roku 2007. Ale Evropská komise také opakovaně upozorňovala na neúplnou implementaci principů IPPC o narušování vnitřního trhu EU a také narušování konkurenceschopnosti díky tomu, protože samozřejmě ten, kdo nemusel vynakládat finanční prostředky, pokud tento zákon se na něj nevztahoval, měl ekonomickou výhodu na trhu, a také upozorňovala na neplnění cílů IPPC s negativními dopady na lidské zdraví, a to nejenom poškozování zdraví, ale i prokázané úmrtnosti, a také na poškozování životního prostředí. U nás tuto problematiku řeší právě zákon číslo 76/2002 Sb., který je nyní předmětem našeho projednávání, tedy zákon o integrované prevenci a omezení znečištění a o integrovaném registru znečišťování, tedy tzv. zákon o integrované prevenci. Prováděcí předpisy z roku 2002, což bylo novelizováno v roce 2010 a následně nařízením vlády ještě zkombinováno, o způsobu a rozsahu zabezpečování systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách, a také prováděcí vyhláška, která stanoví, v jakém rozsahu se má žádat o integrované povolení, potom navazuje v tomto zákonu na několik úprav. A vlastně Evropská komise se pozastavila i nad tím, že od roku 2003, kdy k 1. lednu vstoupil zákon o integrované prevenci (v účinnost), byl mnohokrát novelizován.

Tato současná, poslední novela, kterou navrhuje ministerstvo, je vysoce efektivní. Proto se samozřejmě přimlouvám, abychom ji posunuli a schválili její projednání ve druhém čtení. Samozřejmě budu následně podporovat, jak řekl pan ministr, i zkrácení lhůt, protože tato novela zahrnuje veškeré identifikované okruhy novelizace, které plynou z evropské směrnice Evropského parlamentu, ale i Rady Evropy pod číslem 2010/75/EU, tj. směrnice o průmyslových emisích.

Tato problematika je docela živá. Víte, že jsme i my museli přijímat několik novel dalších zákonů a tato novela tohoto zákona právě v sobě zahrnuje aplikaci všech složkových zákonů tak, abychom dokázali zjednodu-

šit administrativu a zefektivnit kontrolu i účinnost a vymahatelnost povolených opatření. V novele je tedy uplatněna provázanost stávajícího zákona se složkovými a dalšími obecně závaznými právními předpisy. Jen připomenu, že se to týká nakládání s odpady, ochrany ovzduší, posuzování vlivů na životní prostředí, péče o veřejné zdraví, zákona o ekologické újmě, ta je velmi důležitá v případě tohoto zákona, ale i o veterinární péči, o prevenci závažných havárií, o vodovodech a kanalizacích a dalších.

V novele je ukotvena transpozice nových požadavků směrnice o průmyslových emisích v oblasti integrované prevence a dalšího snižování emisí, zefektivnění povolovacího procesu a snižování nadbytečné administrativní zátěže, to vše v optimalizační souvislosti a příčinnosti s hlavními cíli tohoto zákona.

Tím je posílení role nejlepších dostupných technologií a technik, vymezení inspekce IPPC zařízení, tedy zařízení, na které se bude vztahovat integrované povolení, nastavení systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách, nazývaných zkratkou BAT, podpora nově vznikajících technik, rozšíření účasti veřejnosti v povolovacích řízeních, zajištění vazby na zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě, jak jsem se již zmiňoval, a o její nápravě.

Posílení role krajských úřadů v tomto zákoně má za cíl vymezit režim integrované prevence a také například zjednodušit odvolací řízení.

Evropská směrnice o průmyslových emisích je účinná, jak jsem již řekl, od roku 2011, a členské státy musí povinnosti vyplývající ze směrnice transponovat nejpozději do 7. ledna 2013 v rámci svých národních legislativ pod hrozbou zahájení řízení ze strany Evropské komise kvůli porušení práva Evropské unie, pokud bychom tak neučinili.

V současnosti klademe hlavní důraz na to, abychom preventivně přistupovali k vyššímu stupni ochrany životního prostředí prostřednictvím takzvaných nejlepších dostupných technik, abychom prakticky aplikovali tento zákon v průmyslu, ale i v zemědělství, a abychom integrované povolení, které vydává krajský úřad a v případě, že je tam nezbytná tzv. EIA, Ministerstvo životního prostředí, dokázali legislativně zkombinovat a vhodně transponovat se zákony speciálními pro ochranu ovzduší, pro ochranu vod a nakládání s odpady.

Já bych jen pro zajímavost řekl, že počet vydaných integrovaných povolení, která dnes máme evidována do konce roku 2010, je v celkové výši 1 538, čili kolem 1 600, můžeme odhadovat. Ta povolení se vydávají v šesti základních skupinách – energetika, výroba a zpracování kovů, zpracování nerostů, chemický průmysl, nakládání s odpady a ostatní průmyslové činnosti. Považuji za vhodné oznámit, že v energetice bylo vydáno dosud zhruba 105 takových integrovaných povolení, ale nejvíce jich bylo vydáno pro nakládání s odpady, případně v ostatní průmyslové

činnosti. Z toho 421 takových integrovaných povolení bylo vydáno právě v zemědělské oblasti u intenzivních chovů drůbeže a prasat.

Poslední, o čem se chci zmínit, a velmi důležitou částí tohoto zákona je informační systém integrované prevence, který má za cíl zveřejňovat informace pro veřejnost z hlediska podaných žádostí, seznamu odborně způsobilých osob, z hlediska různých rozhodnutí a průběhu jejich vyřizování až po odvolání a také o aktualizovaných dostupných technikách, abychom skutečně těm, kteří podléhají kuratele tohoto zákona, maximálně snížili a zjednodušili celou administrativu.

Proto bych se chtěl, jak jsem již několikrát řekl, zcela ztotožnit s tím, co tady řekl pan ministr. U zkrácených lhůt totiž v samotném zákoně, kdy mluvím o zjednodušení administrativy, skutečně dochází ke zkrácení téměř na polovinu a někde ještě na kratší období, kdy lhůty, kde jsou stanoveny správním řádem na 60, se většinou zkracují na 30 dnů, a u zveřejňování jednotlivých řízení, tam, kde je nezbytné vyvést samotný proces na úřední desce, se to zkracuje až na 15 dnů. Je to velký průlom do administrativy, je to velký průlom k tomu, abychom podpořili podnikatelské subjekty v oblasti průmyslu a zemědělství, a proto doporučuji, abychom pustili tento zákon do druhého čtení.

Už jsou zde i další podněty od chemických provozovatelů nebo zástupců chemické lobby, abychom v tom zákoně provedli dílčí změny. Ale k tomu se ještě vyjádřím následně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo zpravodaje. Otevíráme obecnou rozpravu. Pan ministr Chalupa – teď je ta správná chvíle vznést žádost o zkrácení lhůty.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Paní předsedkyně, děkuji pěkně. Dovoluji si požádat podle § 91 odst. 2 zákona o jednacím řádu o zkrácení lhůty pro projednávání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Já se ptám, jestli má někdo jiný návrh na přikázání. Nikdo se nehlásí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 68. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto přikázání?

Hlasování pořadové číslo 68, přítomno 165, pro 125, proti nikdo.

Druhým návrhem je návrh pana ministra Chalupy na zkrácení lhůty pro projednání ve výboru na 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 69. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 69, přítomno 164, pro 91, proti 17. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a jeho lhůta byla zkrácena na 30 dnů.

Končím tím projednávání bodu číslo 30, sněmovního tisku 780 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Požádám, aby se řízení schůze ujal pan místopředseda Oliva.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré časné poledne, kolegyně a kolegové. Budeme dále pokračovat v jednání bodem

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení

Prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl pan ministr Tomáš Chalupa. (Ministr Chalupa vstává ze svého místa a o něčem se radí s předsedkyní Němcovou.)

Prosím o okamžik strpení. (Chvilí čeká.) Tak, vše je v pořádku. Prosím pana ministra Tomáše Chalupu, aby uvedl předložený návrh. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Já se velice omlouvám se za drobné zpoždění, jen jsem si ověřoval jednu záležitost.

Dovoluji si předložit návrh novely zákona o odpadech. Podstatou tohoto zákona je především posílení konkurenceschopnosti, snížení administrativních nákladů různého typu, například je tam zrušení povinnosti původců odpadů zpracovávat plán odpadového

hospodářství. Pro vaši představu, jeden podnikatelský subjekt vydává na zpracování plánu odpadového hospodářství v průměru 20 tis. až 100 tis. Kč, zpracovává ho každé dva roky. Těch podnikatelských subjektů, které zpracovávají tyto plány, je v České republice 4 600. Dalším návrhem je například otázka zrušení omezení počtu původců, oprávněných osob a provozoven, pro které je nutno vykonávat funkci odpadového hospodáře. Další záležitostí je například zrušení povinnosti žádat o souhlas s jejich shromažďováním, nebo také zjednodušení evidence při přepravě nebezpečných odpadů. Dále zákon upravuje ustanovení, která vyplývají takzvanou euronovelou o odpadech, protože se v praxi ukázalo, že je potřeba provést určitá zpřesnění nebo doplnění.

Dámy a pánové, dovoluji si vám předložit tento návrh zákona.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře.

Vzhledem k tomu, že původně byl zpravodajem pro první čtení pan kolega Látko, který se stal senátorem, musíme odsouhlasit změnu zpravodaje pro první čtení. Zpravodajem pro první čtení bude pan kolega Tomáš Úlehla, takže musíme odsouhlasit tuto změnu, potvrdit ji hlasováním.

Kdo souhlasí s tím, aby zpravodajem pro první čtení pro tuto předlohu byl pan poslanec Tomáš Úlehla? Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 70, přihlášeno 163, pro 103, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Tak jako v předchozím případě, kdy jsem podporoval zákon o integrované prevenci a jeho novelu, i tady se bavíme nyní o legislativě, která je dalším pozitivním přínosem, jelikož bude zjednodušovat administrativu a posilovat konkurenceschopnost českých podnikatelů. (Trvalý hluk v sále.)

Myslím si, že dlouhodobý vývoj v oblasti odpadového hospodářství v naší republice jednoznačně potvrdil, že je nezbytné nějakým způsobem upravit legislativu tak, abychom ekonomicky zefektivnili nakládání s odpady, abychom legislativně se zapojili do takového procesu, který nám umožní ještě více čerpat také prostředky z Evropské unie na realizaci ekologických zařízení, především na zneškodňování odpadu. Chtěl bych podpořit svého předřečníka a předkladatele, pana ministra. Vše, co tady zaznělo, byť ve stručné formě, je dokonale popsáno ve zdůvodnění v materiálech, které máme k dispozici, a myslím si, že jak euronovela, tak samotný zákon, tak

ta zjednodušená administrativní povinnost těch, kteří nakládají s odpady, a vlastně abychom také nezatěžovali provozovatele zařízení s poměrně nízkokapacitními parametry jejich zařízení, tak tento zákon slouží k tomu, aby ocenili takovýto přístup ministerstva. Já ho samozřejmě oceňuji také a plně podporuji tento zákon, stejně jako jeho schválení a posunutí do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. O slovo se přihlásil pan předseda Kováčik s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní a pánové, přeji vám hezký dobrý den.

Omlouvám se, ale nebojte se, nebude to dlouhé. Potřeboval bych teď se rozhodnout v poslaneckém klubu, jak dál s tímto zákonem nakládat, a proto vás prosím o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání půl hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Vyhlašuji přestávku na jednání poslaneckého klubu KSČM do 12 hodin 15 minut.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji a prosím klub KSČM, aby se teď hned sešel v prostorách klubu.

(Jednání přerušeno v 11.44 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.15 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, je 12.15, to znamená konec přestávky. Budeme pokračovat v projednávání sněmovního tisku 730, novely zákona o odpadech. Připomínám, že jsme před obecnou rozpravou, kterou tímto otevírám. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Hlásí se někdo z místa? Protože se nehlásí, obecnou rozpravu končím.

Dobře. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo?

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Já jsem se to pokusil uvést v tom úvodním slově. Jsme přesvědčeni o tom, že tato záležitost, která je předložena, v sobě jednak obsahuje záležitosti spojené s transpozicí evropských předpisů, ale hlavně představuje zjednodušení administrativní zátěže, aniž bychom tím zásadně ohrozili problematiku

ochrany životního prostředí, a spíše je snahou podpořit a zjednodušit práce těm subjektům, které působí v oblasti odpadového hospodářství nebo které přicházejí do styku s problematikou odpadového hospodářství a jejichž dosavadní administrativní zátěž je podle našeho názoru zbytečná.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Poprosím o závěrečné slovo pana zpravodaje poslance Úlehlu. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Já bych chtěl opravdu velmi požádat, abychom to posunuli do druhého čtení, protože i signály ze Svazu průmyslu a podobně nás žádají o to, aby tento zákon mohl vejít co nejdříve v platnost. Takže se přimlouvám za podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Vzhledem k tomu, že v rozpravě nepadly žádné návrhy, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh? Prosím, pan poslanec Látka. (O slovo se ale hlásil poslanec Nekl.) Pardon, omlouvám se.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedo. Já doporučuji, aby novela tohoto zákona byla přikázána i výboru hospodářskému.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je tady další návrh přikázání předlohy k projednání výboru hospodářskému. Ještě nějaký návrh? Žádný další návrh nevidím. Budeme proto o těchto návrzích hlasovat.

Jako o prvním návrhu budeme hlasovat o návrhu přikázání k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby byl tento návrh přikázán k projednání výboru pro životní prostředí, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 71 přihlášeno 163, pro 114, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Teď budeme hlasovat o dalším návrhu, kterým je přikázání předlohy k projednání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 72 přihlášeno 163, pro 91, proti 16. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi náležitostmi prvního čtení, a proto končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu s pořadovým číslem 24, kterým je

24.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 717/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy pan Pavel Dobeš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, co se týče předloženého materiálu, tak se skládá z rozsáhlého návrhu novelizace zákona č. 56 a dílčích doprovodných úprav v souvisejících zákonech. Samotná novela zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích byla připravována a projednávána poměrně dlouhou dobu a postupně do sebe pojímala jednotlivé okruhy reagující na problémy indikované ostatními resorty, ať už se jedná o Policii České republiky, tak odbornou veřejnost.

Co se týče návrhu novely zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, tak lze ji rozšířit na tři tematické okruhy. Tím prvním je změna v oblasti registrace vozidel, tím druhým okruhem je změna v oblasti schvalování technické způsobilosti vozidel a tou třetí je změna v oblasti stanic technické kontroly a stanic měření emisí.

Co se týče té první, tak to je oblast registrace vozidel. Zde se reaguje na poměrně nejvýznamnější nedostatky právní úpravy, které v praxi vedou k nedodržování či obcházení povinností při zápisu vlastníka nebo provozovatele vozidla. Podle platné právní úpravy k převodu vozidla v registru z jednoho vlastníka na druhého dochází ve dvou krocích s tím, že dosavadní vlastník by měl vozidlo odhlásit a nový vlastník by měl vozidlo přihlásit na sebe. K tomuto druhému kroku ovšem ze strany nového vlastníka často nedochází a v registru zůstává nadále uvedena osoba předchozího vlastníka vozidla, která již vozidlo nemá ve své moci a nemůže ani stav zápisu v registru

změnit, neboť již nedisponuje doklady k vozidlu. Bohužel následkem takového nežádoucího stavu bývá odpovědnost již bývalých vlastníků vozidel za protiprávní stav způsobený v souvislosti s provozováním vozidla, o všem již jinou osobou. Dosavadní úprava umožňuje i příklady, kdy dochází ke změnám v registru bez vědomí provozovatelů a vlastníků vozidla. To je způsobeno tím, že právní úprava nevyžaduje úředně ověřenou plnou moc pro osobu, jež by měla vlastníka nebo provozovatele vozidla při registračních úkonech zastupovat, a při znalosti osobních údajů třetí osoby je možné jejich zneužití. Stávající právní úprava pro svoji nejednoznačnost rovněž umožňuje obcházení povinností stanovených pro nakládání s autovraky. Důsledkem je bohužel neúplnost a neaktuálnost údajů, možnost legalizace výsledků některé trestné činnosti a porušování zákona o odpadech.

Navrhuje se proto zpřísnění požadavků na provedení záznamů o změnách vlastníka nebo provozovatele vozidla spočívající v odbourání dvou kroků při zápisu změny vlastníka či provozovatele v registru. Ke změně v registru dojde dle návrhu zákona v jednom kroku poté, co bude prokázán souhlas se změnou v registru jak ze strany bývalého vlastníka či provozovatele vozidla, tak vlastníka či provozovatele nového. Současně se zavádí nová úprava tzv. vyřazení vozidel z provozu, po kterém určité silniční vozidlo zapsané v registru nebude buď určitou dobu, nebo trvale provozováno.

Tím druhým bodem, který je poměrně zásadní, a také byla už o něm řada informací předána, je nový institut zavedení tzv. registrační značky na přání, tedy možnosti za zvýšený správní poplatek si zvolit jako registrační značku k vozidlu určitou kombinaci znaků. Nová právní úprava registru vozidel pak reaguje na novou koncepci jednoho centralizovaného registru, který bude odpovídat aktuálním požadavkům na informační systémy veřejné správy a umožní provádění výše uvedených nových úkonů a postupů. Navržená právní úprava oproti stávající tak již nerozlišuje jednotlivé registry, do kterých zapisují údaje obecní úřady obcí s rozšířenou působností a centrální registr silničních vozidel, který vede Ministerstvo dopravy a do kterého se postupně předávají údaje z registrů vedených obecními úřady obcí s rozšířenou působností.

Tou druhou oblastí je schvalování technické způsobilosti vozidel. Návrh tak reaguje zejména na vývoj unijní právní úpravy a poznatky současné praxe. Navržená úprava bude po obsahové i formální stránce již bezesbytku v souladu s příslušnou rámcovou unijní směrnici a dalšími směrnici.

Tím třetím okruhem změn je navrhované zpřísnění a doplnění právní úpravy v oblasti stanic technické kontroly a stanic měření emisí s tím, že provozovatelům těchto stanic a jejich zaměstnancům se precizně

stanovuje řada nových povinností směřujících k důslednému provádění technických prohlídek a měření emisí a zaznamenávání jejich průběhu a výsledky, což se bohužel v současné právní úpravě ne vždycky děje. V případě provozovatelů stanic technické kontroly se jedná například o výslovnou povinnost provádět technické prohlídky zákonem jednoznačně stanoveným způsobem, podrobně popsáním prováděcí vyhláškou, či o povinnost údaje o zahájení technické prohlídky a údaje ze záznamníku závad neprodleně po jejich pořízení vkládat do informačního systému stanic technické kontroly. Návrh doplňuje i potřebnou úpravu průběžného vzdělávání a aktualizaci existující úpravy informačního systému v této oblasti. K novým povinnostem se stanovují adekvátní sankce a významnou součástí této oblasti úpravy je výslovný zákaz zasahování do stavu počítače ujeté vzdálenosti, tzv. přetáčení tachometru. Stanovení sankce za porušení této povinnosti a zavedení kontroly stavu počítače ujeté vzdálenosti je povinnou součástí technických prohlídek silničních vozidel.

Návrh předkládané novelizace si s ohledem na svůj rozsah a významné dopady vyžádal poměrně náročné zpracování projednání v opakovaném mezíresortním připomínkovém řízení a je ze strany odborné veřejnosti, ale i například Policií České republiky netrpělivě očekáván. Já tímto prosím Poslaneckou sněmovnu a žádám o podporu pro tento návrh zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Václav Baštýř. Prosím, pane poslanče, o vaši zprávu.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, pan ministr nám všem velmi podrobně a precizně přednesl zákon, který si vám dovoluujeme předložit. Já bych se už jenom opakoval dalšími obraty. Proto doporučím tento návrh do druhého čtení s tím, že zcela určitě proběhnou různá jednání s odbornou veřejností, s vámi poslanci, abychom tento složitý zákon přednesli veřejnosti tak, aby ho velmi jednoduše chápala. K tomu, že potřebuje zákon poměrně rychle přijmout, bych navrhoval ještě zkrácení doby jednání o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě jednou ten návrh. Zkrácení...

Poslanec Václav Baštýř: Zkrácení doby na projednávání o 30 dnů ve výborech.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. O slovo se hlásí s přednostním právem pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, děkuji za možnost vystoupit i teď v obecné rozpravě. Musím říct, že mě docela překvapilo a byl jsem docela šokován tím, že nám tady zákon, který mimo jiné souvisí i s registrem vozidel, o kterém tady bylo hovořeno, předkládá zrovna pan ministr Dobeš jako ministr dopravy. Já už bych čekal po té době, kdy jsme zjistili, že je registr vozidel stále nedostatečně funkční, že bude pan Dobeš odvolán nebo splní svůj slib, že rezignuje v případě, že tento registr fungovat nebude. Běžte se, dámy a pánové, podívat na jednotlivé obce, na úřady na magistrátech, podívejte se, jak ten registr nefunguje, jak je pomalý, a pak prosím sami posuďte, zda pan ministr Dobeš splnil svůj slib, nebo ne a zda pan premiér Nečas udělal to, čím vyhrožoval, že učiní, to znamená, že pana ministra Dobeše odvolá. Já jsem skutečně zděšen z toho, že tady pan ministr Dobeš teď zase navrhuje nějaké nové změny, byť sociální demokraté podpoří to, aby návrh postoupil do výborů, ale myslím, že tohle je skutečně něco, co není možné ponechat stranou.

Chtěl bych se pana ministra Dobeše zeptat, kdy registr bude konečně fungovat, protože pokud je ministrem, tak předpokládám, že je ministrem proto, aby registr dal do pořádku, a pak tedy se ctí odstoupil, pokud už tak neučinil v rozporu se svým slibem. Takže v tomto smyslu bych rád využil této příležitosti a pana ministra Dobeše bych se rád zeptal, kdy bude registr vozidel fungovat, kdy budou opraveny chyby, které tam jsou, a kdy bude registr lepší a bude šetřit peníze oproti dřívějšímu registru, který tady byl předtím, než došlo k této změně. Děkuji. (V sále je hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane ministře, chcete jako zástupce navrhovatele k věci vystoupit?

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo.

Co se týče poznámky pana poslance Tejce a jeho otázky, kdy bude registr vozidel fungovat. Co se týče problematiky registru, tak si myslím, že čísla vypovídají. Když porovnáme září roku 2011 se zářím roku 2012, tak se tady bavíme o propadu o 10 % úkonů, které v tuto chvíli registr zaznamenal za celý měsíc září i s ohledem na snížený počet dovozu jednotlivých vozidel, takže registr v tuhle chvíli absorbuje opravdu nemalé množství dat a výkonů agendy na jednotlivých obcích s rozšířenou působností. My sami jsme k tomu vydali i několik zpráv, několik tiskových konferencí, které jste mohli dobře sledovat. (Hluk v sále trvá!)

Co se týče právě problematiky vývoje s registrem, v tuto chvíli je opravdu infrastruktura plně využitelná, nabízí občanům, aby mohli splnit svou zákonnou povinnost a v termínu, který je jim určen, zaregistrovali

nebo přeregistrovali vozidlo. To znamená infrastruktura v této věci umožňuje výkon agendy.

Co se týká problematiky dat, k tomu nám pomohl i audit, který pojmenoval některé dílčí problémy, které se bohužel táhnou od roku 1998, kdy bylo více lokálních databází, potom lokální databáze a jedna centrální a potom centrální databáze. Ta problematika je poměrně složitá. Nechci se dostávat příliš do detailů, nicméně číselníky, které byly v lokální databázi i centrální databázi, nejsou vždy stejné s číselníky, které jsou v současné době, s centrálním registrem. To znamená, v problematice nedošlo k migraci dat do nového systému, ale došlo k pochybení už za posledních řekněme deset nebo dvanáct let jednotlivých reprezentací Ministerstva dopravy.

To, co nás čeká, je problematika zapojení na základní registry, to znamená propojení na evidenci obyvatel, a tady zcela jednoznačně můžu říct, že napojení na základní registry proběhne v prosinci tohoto roku. A pokud by k tomu nedošlo, tak jsem zcela jednoznačně říkal, a říkal jsem to na mnoha fórech, že pokud napojení na základní registry neproběhne v pořádku, tak samozřejmě svůj slib splním.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan kolega Tejč chce ještě reagovat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejč: Já jsem si doteď myslel, že změny se dělají proto, aby systémy byly rychlejší a lepší, ale v tuto chvíli, pokud jsem správně rozuměl, registr funguje tak, že zpracoval o 10 % méně dat než za stejné období loňského roku, byť samozřejmě srovnání může pokulhávat nepochybně i v tom, že řada lidí si rozmyslela kupovat vozidlo právě proto, že registr nějakou dobu nefungoval vůbec a možná měli obavu o to, jak dojde k onomu přepisu.

Takže jak jsem slyšel od pana ministra, všechno funguje, všechno je v pořádku, můžeme být klidní. Jenom bych požádal pana ministra, aby jel na úřady, bavil se s lidmi a aby se zeptal na to, jak to funguje, a ptal se i těch úředníků, kteří teď díky němu stejně jako před několika měsíci na úřadech práce mají více práce s novými systémy, které jim práci měly ulehčit, a to i přesto, že se za ně utratily tu desítky milionů korun, tu miliardy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Faktická poznámka pan kolega Váňa.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mě trochu mrzí, že nás zpravodaj ochudil o svou zpravodajskou zprávu, protože nemám pocit, že by to pan ministr tak skvěle vysvětlil, potřebu to-

hoto zákona, zvláště v situaci, kdy registr vozidel skutečně nefunguje. Je to objektivní stav zjištěný na úřadech. Víme, že funguje pomalu, mnohdy nefunguje, vypadává, nemá propojení. Pan ministr neustále upřesňuje důvody, kdy rezignuje, či nerezignuje. Mám pocit, že podle předchozích vyjádření už to mohl udělat, nicméně se zdá, že bude rezignovat až v prosinci.

Každopádně registr vozidel neobsahuje třeba ochrany, které měl původní registr, umožňuje vytváření nových chyb, zavádění chybných údajů, které se v registru kupí, a tak dále.

Zaregistroval jsem argumentaci nutnosti řešit novým zákonem takzvané polopřevody, že je to velký problém a že původní vlastníci po prodeji vozidla stále odpovídají. To je samozřejmě právní nesmysl. Vozidlo prodali a v registru ho odhlásili, za nic neodpovídají a samozřejmě se do registru vkládá informace o novém vlastníku. Bez toho by to vůbec odhlásit nešlo. Takže úřad i registr přesně ví, kdo je novým vlastníkem vozidla. To, že nový vlastník nedokončí z jakéhokoliv důvodu převod na právní stav ohledně vlastnictví vozu a odpovědnosti za jeho fungování, nic nemění.

Takže otazníků je velmi mnoho. Zákon obsahuje také velmi mnoho nejasných věcí, byrokratizuje až nadmíru celý systém evidence vozidel, technických kontrol a tak dále. Je otázka, jestli tato byrokratizace je smysluplná, když se v tuto chvíli nedaří uvést do provozu ani podle současné legislativy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. To byla faktická poznámka. O slovo žádá pan zpravodaj, pan poslanec Baštýř.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den, děkuji. Jen v krátkosti, kolegyně a kolegové. Já si myslím, že je zbytečné opakovat slova, která tady přednesl pan ministr. Víme všichni, že projednávání zákona bude ve výborech, a každý, kdo má chuť se touto problematikou zabývat, může přijít a vznést svoje připomínky v pozměňovacích návrzích. Myslím si, že diskuse v hospodářském výboru je vždycky široká, vždycky objektivní a vždycky se snažíme, aby zákon sem do sněmovny šel ke schválení v takovém stavu, aby odpovídal naší veřejnosti. Takže pokud má někdo eminentní zájem, není problém, aby se účastnil jednání hospodářského výboru, kde tento zákon rozhodně bude projednáván. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka – pan kolega Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, jsem pobouřen. Víte, těžce jsem nesl

to, že se změnila podmínky a koalice si uzurpuje i právo dělat výhradně zpravodajské zprávy.

Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny jasně stanovuje, co je úkolem zpravodaje. A když se podíváte, většina z vás to shrne: pan ministr už všechno řekl. Porušujete jednací řád! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Žádnou faktickou poznámku už nevidím, takže k tomuto bodu otevírám rozpravu. Jako první je do rozpravy přihlášen pan poslanec Smýkal. Připraví se pan poslanec Šidlo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, mám poměrně usnadněnou úlohu tím, že část vystoupení, na které jsem se připravoval, řekli kolegové v technických poznámkách. Já jenom aby nezapadla i důležitá záležitost, která se týká registračních značek. Týká se stanic technické kontroly, měření emisí a tak dále.

Já bych chtěl jenom říci, že teď očekávám aktivitu Ministerstva dopravy a to, o čem hovořil zpravodaj kolega Baštýř, že by mohl podvýbor pro dopravu připravit velmi odborný seminář. Seminář, který reaguje na tyto poznámky, připomínky. Já oceňuji, že součástí této předlohy je soubor předpokládaných vyhlášek, prováděcích předpisů. Na druhé straně to chce daleko hlubší diskusi, a už na to moji kolegové poukázali, hlubší diskusi k jednotlivým konkrétním věcem včetně administrativy, byrokracie, zkoušek. Je potřeba říci, že také Ministerstvo dopravy má instituci, která se zabývá přípravou jednotlivých techniků, zkoušek, osvědčení, vydávání. To si myslím, že bude i předmětem velké odborné diskuse, a já nemusím řadu věcí opakovat.

Na druhé straně bych chtěl říci – a teď margo na to, co jsem řekl. Nevidím důvod, proč bychom měli zkracovat dobu třiceti dnů, tak jak předložil kolega Baštýř, předpokládám, s vědomím předkladatele Ministerstva dopravy. Protože jestliže chceme tomu věnovat podrobnou diskusi, odbornou širokou veřejnost vtáhnout do těchto problémů, je potřeba připravit seminář k jednotlivým vyhláškám, jednotlivým seminářům, udělat výměnu názorů. A ty připomínky včetně registru, o kterém tady bylo dnes hovořeno, ke stanicím technické kontroly, kdo má osvědčení, kdo vydává zkoušky, zabránit lobbistickým přístupům, protože skutečně by to mělo být v tom smyslu, jak bych to správně pojmenoval, a je to i uvedeno v jedné vyhlášce, aby to byla nestrannost, nezávislost a věrohodnost. A já bych poprosil, abychom odložili, resp. nepodpořili návrh na zkrácení lhůty a věnovali se podrobné přípravě tohoto zákona.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já navážu na kolegu Smýkala s tím, že se nebudu vracet k otázkám, které zde už zazněly, protože bychom se pouze opakovali, a zaměřím se pouze na to, co jsem považoval za velice důležité, aby zaznělo při prvním čtení v Poslanecké sněmovně z hlediska hodnocení návrhu této novely.

Po zkušenostech, které jsou na dopravních úřadech v České republice, mohu říci, že tím, že novela zavádí přeregistrace vozidla, která zajišťuje dodržení povinnosti dosavadního i nového vlastníka vozidla, tzv. polopřevod, dochází k tomu, že odhlášení vozidla z registru je prováděno nikoliv na osobu, ale na pouze odhlášení z registru. Tím pádem vozidlo není ani v registru ani mimo něj a v podstatě není ani odhlášeno ani přihláшено. Dopravní úřady nemohou zadarmo nikomu hlídat zákonné pojištění a nepovedou správním řízením s nepojištěnými osobami, kterých se to může týkat v tomto polopřevodu.

Na řešení tohoto problému český stát zřídil organizaci, která se jmenuje Česká kancelář pojistitelů, ať si to řeší tato organizace. Nesmí dojít k dalšímu zatěžování přetížených úředníků právě nefunkčními registry, aby byli zatěžováni dalšími správními řízeními. Registr je od toho, aby registroval vozidla, a ne aby vedl správní řízení. Já si myslím, že v ostatních státech Evropské unie je to nastaveno skutečně jako registr vozidel, a nikoliv jako orgán výkonu státní správy.

Zjednodušuje se komplikovaná úprava jednotlivých dovozů silničních vozidel ze zahraničí. Uvedení této úpravy se dává do souladu se správní praxí, kdy v návaznosti na přijetí vyhlášky č. 388/2008 Sb. již nedochází při dovozu typově schválených vozidel z jiných členských států Evropské unie k žádnému přezkumu a schválení jejich technické způsobilosti se stává automatickým. V § 34 novely zákona není vůbec vyjasněno, co bude dokládat osoba pro registraci vozidla a jak bude dokládán základní doklad, tj. základní technický popis vozidla. Bez přesně stanoveného rozsahu dokladů nelze vozidlo registrovat a hlavně vůbec o něm nelze získat základní údaje. Některé doklady Evropské unie také neuvádějí platnost technických kontrol. Můžeme jmenovat Belgie, Holandsko nebo Itálii. No a v textu novely zákona – a to je závěr mého vystoupení – je velmi časté odvolávání se na prováděcí předpis, který bude vznikat, jak už bývá zvykem v České republice, bez dosud známého obsahu až po přijetí novely tohoto zákona.

Jsem přesvědčen, že nesmí být z této podzákoné normy vypuštěn nástroj vedoucí k vyřešení problémů souvisejících s již několik let trvajícím ne-

udržitelným stavem v oblasti evidenčních kontrol ve stanici technické kontroly. Nedokonalý systém činí velké problémy jak Ministerstvu dopravy, tak Ministerstvu vnitra, dopravní policii i pojišťovnám. Naše republika je terčem oprávněné kritiky ze zahraničí, protože u nás se otevírá cesta legalizace ukradených vozidel. Minimálně 5 až 8 tisíc vozidel z 15 tisíc ročně zcizených vozidel se znovu přihlašuje do evidence v České republice, ale pod jinou identitou.

Pro zdokonalení stávajících systémů evidenčních kontrol silničních vozidel byla vytvořena skupina odborníků a ta připravila návrh doplnění kontrolního úkonu č. 103, evidenční kontrola silničních vozidel. Jedná se o finančně nenáročný model běžně užívaný v zahraničí, který zdokumentuje kontrolované vozidlo tak, že lze jen velmi těžko po tomto úkonu provést následně podvod v jeho evidenci.

Na úplný závěr žádám Ministerstvo dopravy, aby na řešení zmíněného problému nezapomnělo při tvorbě prováděcí vyhlášky k novele zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

Poslanci za KSČM podpoří postoupení tisku 717 do druhého čtení a příkázání výborům, ovšem nesouhlasíme se zkrácením lhůty o třicet dnů, která zde byla navržena.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Není tomu tak. Musím upozornit pana zpravodaje, že vnesl návrh na zkrácení doby. Tento návrh ovšem musí zaznít v rozpravě. Prosím.

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji, pane předsedající. Přihlašuji se k návrhu na zkrácení lhůty projednávání o 30 dnů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže pokud není žádná další přihláška do rozpravy, obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má někdo ještě jiný návrh? Nevidím žádný jiný návrh.

Takže o příkázání k projednání hospodářskému výboru budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání k projednání hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 73, přihláшено 158, pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní ještě budeme hlasovat o návrhu pana zpravodaje na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Nesouhlasné připomínky od stolku zpravodajů: O třicet dnů.) O třicet dnů. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Omlouvám se, že jsem pravděpodobně přesně neinterpretovat návrh pana kolegy Baštýře.

Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Znovu přečtu návrh pana zpravodaje: na zkrácení lhůty na projednání ve výborech o 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 75, přihlášeno 136, pro 74, proti 57. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tímto jsme se vypořádali s prvním čtením této předlohy a končím projednávání tohoto bodu.

Teď si dovoluji připomenout, kolegyně a kolegové, že jsme odsouhlasili pevné zařazení bodu

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Dovolte mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů. Návrh vypracovalo Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství.

Návrhem novely zákona jsou řešeny tři okruhy problémů, dvě transpozice a jeden další. Transpozice se týkají směrnice 2001/83/ES, která se týká humánních léčivých přípravků a farmakovigilance. Druhá transpozice se týká zabránění vstupu padělaných léčivých přípravků podle směrnice

2001/83/ES. Třetím okruhem navrhovaných úprav jsou změny týkající se nedostatků právní úpravy zjištěných v průběhu rozhodovací a aplikační praxe zákona. Patří sem zejména úprava změn registrací, jejichž smyslem je dosáhnout toho, aby změny všech typů registrací podléhaly harmonizovaným pravidlům přijatým v rámci EU. Dále se jedná o upřesnění nových možností pro použití neregistrovaných léčivých přípravků, které vychází z potřeb stávající praxe a zahrnutí požadavků uvedených v předpisech EU. Dále se novelizací omezuje výdej léčivých přípravků v případě léčivých přípravků vydávaných bez lékařského předpisu s omezením, to je chronický problém pseudoefedrinů, které jsou zneužívány. Cílem úpravy je vytvořit proto, aby množství léčivého přípravku vydávaného pacientovi ve stanoveném období bylo pouze omezeno na běžné použití tohoto přípravku a aby se nemohly nakupovat ve větším množství a sloužit jako zdrojová surovina pro výrobu pervitinu. Pro tento účel dochází ke zřízení registru výdejů léčivých přípravků s omezením.

Základním smyslem celého předloženého návrhu zákona je zvýšení kvality a účinnosti a bezpečnosti humánních přípravků a zlepšení péče poskytované pacientům. Některé z těchto změn mohou nepřímo vyvolat úspory prostředků z veřejného zdravotního pojištění. Jde zejména o zavedení pružné možnosti výměny léčivého přípravku, u něhož byla zjištěna závada v jakosti, tedy favorizace výměny před úplným stahováním přípravku. K úspoře prostředků z veřejného zdravotního pojištění by mohlo přispět i zavedení možnosti refundace úhrad provedených zdravotními pojišťovnami za nejakostní léčivé přípravky, které musely být staženy.

Dvě transpozice, které jsou hlavním obsahem zákona, mají termíny. Padělková v lednu 2013, směrnice farmakovigilance již prošla v červenci 2012, a proto budu v dalším žádat o zkrácení lhůty projednávání ve výborech na 30 dnů.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, tolik v úvodu k předkládanému návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já pouze stručně zhodnotím. Je to skutečně spíše technická harmonizační novela zákona o léčivech. Jak již zde bylo řečeno, transponuje dvě příslušné směrnice Evropské unie týkající se jak zpřesněných podmínek farmakovigilance u humánních léčivých přípravků, tak přísnějšího opatření proti zabránění vstupu padělaných léčivých přípravků do našeho dodavatelského řetězce a některé další, podle mého názoru sice technické, leč důležité procesní věci umožňující dozorovým a regulačním

orgánům lépe rozhodovat v oblasti úpravy změn registrací léčivých přípravků, v oblasti využití v klinické praxi, jak již zde bylo řečeno, neregistrovaných léčivých přípravků, u kterých jsou data umožňující jejich použití, a rovněž podmínky pro zavádění do naší klinické praxe přípravků tzv. moderní terapie.

Nepochybně tento zákon bude podroben odborné diskusi v rámci projednávání ve výboru a druhého čtení, to znamená, doporučuji jeho propuštění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otvírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Jiří Skalický. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi pár poznámek k předkládané novele zákona o léčivech. Tato novela generálně řeší mírný rozpor mezi ochranou veřejného zdraví a volným pohybem léčivých přípravků v rámci Evropské unie, a to v souvislosti s transpozicí příslušné směrnice Evropské unie. Dále zpřesňuje podmínky pro držitele registrace v rámci farmakovigilančního systému, kdy mu ukládá doplňování údajů o bezpečnosti léčivých přípravků, trvalé sledování bezpečnosti těchto přípravků, hlášení o podezření na nežádoucí účinky, upravuje změnu v registraci, definuje nové možnosti použití neregistrovaných léčivých přípravků a dotýká se i spolupráce v přeshraniční péči, konkrétně jde o uznávání předpisů, na které se nevztahuje OPL.

V rámci této novely vidím několik oblastí, které určitě budeme diskutovat na zdravotním výboru, a rád bych se zde o nich zmínil. Za prvé to je problematika padělků léčivých přípravků, kdy bych si zde dovolil říci, že tato problematika se až tak netýká léčivých přípravků běžně v lékárnách v rámci Evropské unie, ale zcela zásadně je to zásadní problém v rámci internetového prodeje ze zahraničí, konkrétně mimo Evropskou unii. Dále je nutné diskutovat o výši pokut, kdy výše pokut je někdy nerovnoměrně rozdělena pro různé subjekty na trhu. Dále je to věc, která se týká zpřesnění funkce vedoucího lékárníka, upravení této definice ve smyslu jedna lékárna – jeden vedoucí lékárník, a zjednodušení propouštění léčivých přípravků na trh, ale těch, které již byly registrovány, a je tam jedním nějaká drobná úprava v rámci této registrace.

Poslední oblast, kterou považuji za poměrně zásadní a o které bych se rád zmínil více na zdravotním výboru, je otázka problematiky paralelních exportů nebo reexportů, které vycházejí ze situace, že v ČR jsou u mnohých přípravků velmi nízké, ne-li nejnižší ceny na trhu v rámci EU, čehož samozřejmě využívají zejména distribuční firmy nebo firmy a lékární-

ny, které vlastní distribuční licenci, a řada těchto léčivých přípravků je vyvážena téměř obratem ven mimo ČR, protože samozřejmě mimo ČR jsou ceny těchto přípravků vyšší. Je nutné dle mého názoru nějakým způsobem korigovat tento problém, a to v celém systému řetězce: výrobci – lékárny – distributoři. Byl bych proto rád a podpořil bych propuštění této novely do druhého čtení, abychom ji mohli projednat na zdravotním výboru, zejména vzhledem ke skutečnostem, které jsem zde zmínil.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Já si jenom dovolím navrhnout zkrácení lhůty na projednávání na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Návrh zazněl v rozpravě. Nikdo už se do rozpravy nehlásí, proto obecnou rozpravu končím. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Ne. Pan zpravodaj? Také ne. Proto se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 76 přihlášeno 137, pro 112, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní ještě budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dní.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 77 přihlášeno 137, pro 89, proti 5. Konstatuji, že návrh byl přijat, a tím končím projednávání, první čtení, této předlohy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré poledne. Dalším bodem je bod číslo

Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tady mám upozornění, že tady je návrh, aby se zákonem vyslovil souhlas již v prvním čtení. (Ministr Heger se domlouvá s mpř. Zaorálkem.) Pan ministr mě informuje, že ta devadesátka bude stažena. Já tedy rozhodně požádám pana ministra, aby uvedl tento návrh, a vlastně nám tohle může sám sdělit. Takže nejdřív tedy prosím Leoše Hegera, aby tento návrh i další věci sdělil. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi tedy, abych přednesl tento poslanecký návrh, který zde byl oznámen, a vysvětlil, co obsahuje. Jedná se o reakci na věc, která zde byla často diskutována, a to jsou aktuální aplikační problémy, které nastaly po nabytí účinnosti zákona o zdravotních službách dnem 1. dubna 2012.

Ukázalo se z okruhu poskytovatelů zdravotních služeb a zdravotnických pracovníků, že jsou problémy zejména s nezletilými pacienty, ale i s jinými dotčenými osobami. V návrhu novely se řeší podávání informace pacientovi o jeho zdravotním stavu a navrženém individuálním léčebném postupu a o všech jeho změnách. Platné ustanovení § 34 odst. 3 o opakování této informace pacientovi je nejasné, neboť z pohledu praxe nedává konkrétní odpověď na to, ve kterých případech se má informace opakovat. Opakování informace v rozsahu maximálním praxe ukázala za velmi zatěžující. Při podávání informace pacientovi je postačující postup podle závěrečného ustanovení § 31 odst. 2 a navrhuje se, aby nebylo tedy potřeba opakovat souhlas vždy povinně po 30 dnech, jenom v případě potřeby.

Dále se navrhuje nové znění § 35, kterým se vymezují případy poskytování zdravotních služeb zejména nezletilým pacientům, neboť stávající postupy uvedené v tomto ustanovení značně komplikují poskytování potřebných služeb. Jedná se o ten diskutovaný případ „souhlas obou rodičů“ v případě nezletilého pacienta. Nové znění ustanovení § 35 vychází z principu postupného nabývání způsobilosti dítěte k právním úkonům a při zohlednění obecné úpravy stanovené v občanském zákoníku a zákoně o rodině bude možné poskytovat zdravotní služby na základě souhlasu nezletilého pacienta, který k tomu bude přiměřeně vyspělý.

Dále se navrhuje nové znění ustanovení § 38 odst. 1 písm. b). Stávající znění upravuje hospitalizaci pacienta bez jeho souhlasu v případech, kdy

ohrožuje bezprostředně a závažným způsobem sebe nebo své okolí a jeví známky duševní poruchy nebo touto poruchou trpí nebo je pod vlivem návykové látky. V praxi vznikají pochybnosti o aplikaci tohoto ustanovení, zejména o tom, jak hodnotit floskuli „bezprostředně a závažným způsobem“, nebo že pacient „je pod vlivem návykové látky“. Ne vždy lze na místě okamžitě určit, zda pacient skutečně pod vlivem návykové látky je, a proto se navrhuje nové znění, které by mělo tento problém odstranit a bude znít ve smyslu: jeví známky duševní poruchy či požití návykové látky.

Dále se navrhuje upravit ustanovení § 46 zákona, neboť některé požadavky kladené na poskytovatele zdravotních služeb, v jejichž zařízení se připravují osoby na výkon zdravotnického povolání, neodpovídají možnostem praxe, a vypouští se tedy povinnost, aby zdravotnický pracovník, pod jehož přímým vedením se připravují osoby na své povolání, měl rozšířené pedagogické vzdělání. Typický příklad – primář na oddělení nemohl dohlížet nad stážujícími mediky, pokud neměl rozšířené pedagogické vzdělání. Praxe to nepokládá za potřebné.

Poslední bod, který zmíním, upravuje ustanovení týkající se oznamování hospitalizace nebo omezení hospitalizovaného pacienta ve volném pohybu bez jeho souhlasu soudu, neboť stávající znění je nepřesné. Zrušuje se povinnost poskytovatele zdravotních služeb oznamovat omezení pacienta, které spočívá v jeho držení zdravotnickými pracovníky, známý problém úchopu, a doplňuje se ustanovení § 40 tak, aby bylo zřejmé, že se soudu neoznamuje též dodatečné omezení ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem, pokud s ním byl ve lhůtě 24 hodin dodatečně souhlas vysloven.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, my jsme původně navrhovali § 90 na souhlas v prvním čtení, avšak ukázalo se, že je zde potřeba ještě určitého doladění některých formulací, a bude proto vhodné projednání ve výboru. Byl bych však rád, kdybych mohl navrhnout a byla schválena zkrácená lhůta pro projednání, protože by bylo potřeba, aby tato novela vstoupila v platnost od 1. 4. 2013, kdy pominou roční odkladné výjimky.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo. Mám tady napsaného jako zpravodaje poslance Igora Svojáka, ale vím, že by mělo dojít ke změně, že by se zpravodajem měl stát pan poslanec Jiří Skalický. O takovéto změně v prvním čtení musíme hlasovat. Doufám, že je tady dost hlasujících.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby zpravodajem k tomuto návrhu zákona byl poslanec Jiří Skalický, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 78, přihlášeno je 137, pro hlasovalo 117, proti nikdo. Tato změna byla přijata.

Žádám poslance Skalického jako zpravodaje, aby přednesl svoji zprávu k prvnímu čtení tohoto návrhu.

Poslanec Jiří Skalický: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych velice stručně přednesl zprávu k předložené novele zákona o zdravotních službách.

Tato novela reaguje zejména na některé nejasnosti v § 35 příslušného zákona a v § 46, jak to tady definoval pan ministr zdravotnictví. V § 35 asi nejznámější a nejvíce diskutovaný je souhlas obou rodičů, který je v novele patřičně upraven tak, aby vyhovoval příslušné praxi a zbytečně nekomplikoval zdravotnickým zařízením a lékařům život.

Dovoluji si vám proto tedy navrhnout, abyste propustili tuto novelu do druhého čtení, aby mohla být projednána ve zdravotním výboru, a současně navrhuji zkrácení lhůty k projednání na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď můžeme otevřít obecnou rozpravu, do které nemám písemné přihlášky. Žádné přihlášky nejsou. Pan ministr Heger se hlásí do rozpravy? (Nehlásí.) Pan zpravodaj se hlásí do rozpravy.

Poslanec Jiří Skalický: Omlouvám se, pane předsedající. Ještě bych chtěl v rozpravě znovu požádat o zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. To byl návrh na zkrácení lhůty. Můžeme postupovat tak, že se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl projednání ve výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh než výbor pro zdravotnictví? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro zdravotnictví, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 79, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 120, takže přikázání bylo provedeno.

Pak tu byl návrh pana poslance Skalického zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 80, přihlášeno je 139, pro 115, proti 1. Zkrácení bylo provedeno.

To bylo asi všechno, co jsme mohli v prvním čtení vykonat, takže můžeme tento bod ukončit.

Dalším bodem našeho programu je

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/- prvé čtení

Požádal bych ministra dopravy Pavla Dobeše, aby se ujal slova jako první.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi stručně představit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111 o silniční dopravě.

Návrh novely zákona o silniční dopravě obsahuje dvě části. Tou první je zčásti úprava implementující právo Evropské unie, tou druhou částí je vnitrostátní úprava.

V první, implementační části se v nezbytné míře reaguje přímo na použitelné nařízení Evropské unie, a to o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě, a to zejména stanovením sankcí za porušení povinností uložených tímto nařízením. Dále návrh obsahuje dokončení transpozice směrnice 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě.

Stěžejní, důležitější částí ze strany Ministerstva dopravy je předkládání návrhu, který představuje poměrně zásadní přepracování úpravy provozování taxislužby. Nová úprava reaguje zejména na požadavky praxe kontrolních orgánů a samotných uživatelů taxislužby. Úprava si klade za cíl přinést zejména zjednodušení a zpřehlednění práv a povinností při podnikatelské přepravě osob malými vozidly a ztížení obcházení zákonných povinností a páchání trestné činnosti při provozování taxislužby prostřednictvím přesného vymezení povinností dopravců a řidičů taxislužby a návazných sankcí a úspory nákladů v odstranění některých nadbytečných administrativních činností. Já si myslím, že problematika taxislužby je zejména ve velkých aglomeracích poměrně známá. Nové vymezení samotného obsahu pojmu taxislužba pak jednak ztíží obcházení stanovených povinností prostřednictvím v současnosti nedostatečně upra-

vené takzvané smluvní přepravy, jednak vyjasní dosud ne zcela přehledný status takzvaného drink servisu. Pro provozování této služby se rovněž stanoví základní požadavky a povinnosti. Nová úprava taxislužby by v takovém důsledku měla přinést zkvalitnění služby pro zákazníky a sjednocení povinností pro všechny provozovatele a jednodušší situaci při kontrolní činnosti a následném postihu.

S ohledem na závažnost tohoto tématu a jeho dopady probíhala při přípravě návrhu v oblasti taxislužby poměrně široká jednání s představiteli obecních samospráv a jiných ústředních orgánů a se zástupci odborné veřejnosti a s ohledem na specifickou situaci v oblasti taxislužby na území Prahy proběhly podrobné konzultace se zástupci Magistrátu hl. m. Prahy, a řada ustanovení v návrhu reaguje právě na jejich nejpalčivější problémy. I s ohledem na poměrně široké zapojení odborné veřejnosti, která změny v úpravě návrhu netrpělivě očekává, doufám, že jej Poslanecká sněmovna podpoří a umožní jeho další projednání v Senátu.

Tímto si dovoluji Poslaneckou sněmovnu požádat o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana poslance Stanislava Humla, který je zpravodajem určeným pro prvé čtení, aby řekl svůj názor. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, mám zpravodajskou zprávu. Předloha nově definuje rozdíl mezi taxislužbou a příležitostnou dopravou, nově určuje pravidla pro získání licence a její užívání. Jde o výrazné zpřísnění a upřesnění pravidel. Nově také definuje spolehlivost podnikatele v silniční dopravě. Je tam řada nových deliktů, přestupků nebo správních deliktů. Nově ale také stanovuje dobu řízení a odpočinku až na šest hodin nepřetržitého řízení a to mi připadá jako trošku dlouhá doba. Když jsem to konzultoval s dopravními psychology, ta doba bez odpočinku šest hodin je dlouhá. Zpřísnuje postihy za delikty, vyjmenovává nové přestupky a správní delikty, jak jsem říkal, a rozšiřuje pravomoc obecní policie při kontrole taxislužby.

Co je tam zajímavé, že zrušuje povinnost tuzemského dopravce zajistit, aby práci řidiče vykonával ten, kdo se zúčastnil školení a podrobil se lékařské prohlídce. Jestli to bylo odstraněno z důvodů duplicity, tak je to v pořádku. Pokud je to úmysl, tak je to špatně.

No a to je v podstatě všechno. Já doporučuji, aby byl tento tisk postoupen do druhého čtení s tím, že ty drobné věci se dají opravit ve výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak jsme slyšeli slovo zpravodaje a já otevírám obecnou rozpravu k tomu, co tady bylo řečeno i

předloženo. Vidím, že se do ní nikdo nehlásí, tak můžeme rozpravu ukončit a můžeme se zabývat návrhem příkázání.

Organizační výbor navrhuje hospodářský výbor. Má někdo jiný návrh? (Nikdo se nehlásil.) Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat hospodářskému výboru, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 81. Přihlášeno je 139, pro hlasovalo 106, ne 139 bylo přihlášeno, pro hlasovalo 110, proti nikdo, takže příkazání bylo provedeno.

A to je všechno, protože ostatní tu k hlasování není, takže já děkuji předkladatelům, končím bod 39.

Je tu bod číslo

15.

Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - druhé čtení

Takže poprosím paní poslankyni Lenku Kohoutovou, aby to uvedla.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Změna zákona o obecně prospěšných společnostech má za cíl umožnit, dobrovolně umožnit občanským sdružením, která o to hlasy všech svých členů projeví zájem, změnit právní formu občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost. Jedná se o jakýsi převodník před funkcí občanského zákoníku, aby se sociální služby, vzdělavatelé a podobně mohli přetransformovat, měli svou vlastní historii, mohli dále dostávat granty, protože s působností občanského zákoníku by občanské sdružení, které neposkytuje službu pouze svým členům, tak se změnilo... tak by zaniklo v podstatě. Čili toto je jakýsi přechodník k těm, kteří budou potřebovat podobnou službu.

Nezaznamenala jsem žádné pozměňovací návrhy, čili předpokládám, že nebude problém tento zákon schválit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže návrh jsme v prvním čtení přikázali ústavněprávním výboru a poprosil bych paní poslankyni Janu Suchou.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, ústavněprávní výbor se s tímto návrhem vypořádal na své schůzi na své schůzi dne 24. 10. a přijal usnesení, ve kterém doporučil návrh schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, otevírám obecnou rozpravu. Nemám přihlášky, pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. A budeme tedy... Takže to je obecná rozprava, která neproběhla. A teď tedy, když jsme ve druhém čtení, zahajuji rozpravu podrobnou. Takže do podrobné rozpravy také nejsou žádné přihlášky. V tom případě tedy končím podrobnou rozpravu a můžeme ukončit druhé čtení.

Tedy také ve druhém čtení, to je

13.

Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - druhé čtení

Tady by návrh měla uvést poslankyně Soňa Marková. Ano, ano, já vídím. Ano, ano. Takže prosím paní poslankyni. (Hluk v sále.)

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Hezký den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych velice krátce pohovořila k tomuto návrhu zákona, jehož cílem je narovnat hlavní zásady, na které je postaven zákon číslo 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, a to je tedy narovnat principu solidarity zrušením maximálního vyměřovacího základu pro všechny skupiny pojištěnců, tedy i pro osoby samostatně výdělečně činné. Tato navrhovaná změna příznivě ovlivní tvorbu fondů zdravotního pojištění a následně také příznivě ovlivní úroveň a zabezpečení zdravotní péče.

V minulých letech provedené a auditem přijaté odhady o ztrátách z tohoto zastropování, které chceme tímto zákonem zrušit, byly skutečně velké. Jenom pro ilustraci, za rok 2009 znamenalo jenom u Všeobecné zdravotní pojišťovny zastropování minus 3,5 miliardy. Za rok 2011 a za rok 2012 to je

více než dvě miliardy korun jenom pro VZP. Myslím si, že když to shrneme, že jenom od roku 2009 do roku 2012 přišla Všeobecná zdravotní pojišťovna díky zastropování o 10 miliard korun, takže tento návrh zákona má právě v tuto chvíli, kdy se bavíme i o kvalitě zdravotní péče a o tom, že tedy peníze nejsou v dostatečné míře, tak má své opodstatnění.

Věřím, že tedy na tomto návrhu zákona najdeme shodu i nadále, tak jak tomu bylo v prvním čtení. Děkuji vám za nepozornost, aspoň některým. (Potlesk z lavic KSČM).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a teď prosím, my jsme to přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Výbor předložil záznam z jednání do Sněmovny, máme ho i jako tisk 600/2 a mohl by nám k tomu něco říct pan poslanec Marek Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Ano, pane předsedající, mohl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale neřeknu.

Poslanec Marek Šnajdr: A dokonce i řekl. Děkuji. Myslím, že ta zpráva z výboru bude velmi stručná. Skutečně výbor projednal tento návrh zákona na svém řádném setkání nebo jednání a postoupil ho Poslanecké sněmovně bez usnesení. Tedy bez stanoviska. Toť závěr výboru a já ještě se potom přihlásím v rámci rozpravy s upřesněním či s návrhem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a já teď otevírám obecnou rozpravu. Tam mám sice pana poslance Paroubka, ale ten dnes tady není přítomen. Nevím, který duch tedy ho dostal na tabuli. Takže se ptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy, protože tu přihlášku jsem vymazal, tu první. Nehlásí se nikdo do obec... Ne, já jsem si myslel právě, ano, prosím.

Poslanec Marek Šnajdr: Já jsem zaslechl, že se někdo hlásí, ale nikoliv. Jenom velmi stručně. Samozřejmě usnesení výboru vyplývá z toho, že podobná úprava odstopování systému veřejného zdravotního pojištění je obsažena v tisku 801, tak řekněme, že z této logiky vyplývá usnesení výboru tak, jak bylo učiněno.

Je zde určitá kolize, jak časová, tak faktická. Já pro to, abychom měli zachovány všechny varianty hlasování do třetího čtení, tak si pro formální dovolím navrhnout zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Kdo další do rozpravy? Už nikdo se nehlásí, můžeme tedy obecnou rozpravu ukončit. Vyhláшуji rozpravu podrobnou. Bude nějaký návrh přednesen v po-

drobné? Nebude, nic není. Takže můžeme i podrobnou rozpravu ukončit a pravděpodobně tím bychom ukončili i projednávání tohoto bodu.

Vážení kolegové, podívejte, asi takto. Udělali jsme toho dneska hodně (pobavení v sále) a já bych tedy byl ochoten sněmovnu ukončit, ale... (Námitky ze sálu.) Tak ne, tak jenom přerušit jednání Sněmovny, ale s tím, že bych vás rád všechny vyzval – blíží se 28. říjen, a kdo jiný než poslanci této Sněmovny by měli tento svátek mocně a slavně oslavit. Takže já vám přeji důstojné bohaté oslavy státního svátku České republiky a jinak vám přeji pěkný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.31 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

30. října 2012 ve 14.04 hodin

Přítomno: 191 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 47. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní vás seznámím s tím, jaké jsou karty náhradní. Paní poslankyně Kočí má náhradní kartu číslo 57, pan poslanec Drobil – náhradní karta číslo 58, pan poslanec Úlehla – náhradní karta číslo 61, pan poslanec Klán – náhradní karta číslo 59, pan poslanec Chaloupka – karta číslo 54, pan poslanec Kostřica – karta číslo 63, pan poslanec Koubík – karta číslo 38, pan poslanec Svoják – karta číslo 55, pan poslanec Rusnok – náhradní karta číslo 60 a pan poslanec Rykala – náhradní karta číslo 36. Tolik k náhradním kartám. (V sále je nadměrný hluk.)

Ještě k omlouvám. Sdělují vám, že z dnešního jednání se omlouvají z poslanců Jaroslav Foldyna – zdravotní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Josef Novotný mladší – pracovní důvody, Hana Organíková – osobní důvody, Marie Rusová – zdravotní důvody. Z členů vlády se omlouvá pan ministr Petr Fiala pro pracovní důvody. To byly omluvy.

Prosím o klid! Prosím o klid ještě jednou.

Pan ministr financí má náhradní kartu číslo 30.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že vás nepřekvapím, protože ty servery sledujeme všichni stejně. Dovolte mi, abych jménem našeho klubu přednesl procedurální návrh, o kterém bychom mohli hlasovat bez rozpravy podle jednacího řádu, a to na přerušení naší schůze do příštího úterý do 14 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je to návrh procedurální.

Před hlasováním oznámím, že pan poslanec Skokan má náhradní kartu číslo 56.

Přivolám naše kolegy a o tomto procedurálním návrhu rozhodneme v hlasování, které ponese číslo 82. Zopakuji, že pan kolega Zbyněk Stanjura žádá o přerušení schůze Poslanecké sněmovny do příštího úterý 14 hodin. O tomto návrhu budeme nyní rozhodovat.

Zahajuji hlasování číslo 82. Táži se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 82. Přítomno 187, pro 100, proti 83.

Oznamuji tedy, že schůze je.... Pardon. Vidím ještě problém s hlasováním? Pan poslanec Skokan? Takže pane poslanče budete to muset řešit případně námitkou. Prosím o chvíli strpení.

(Po chvílce čekání.) Pan poslanec Skokan.

Poslanec Petr Skokan: Milé kolegyně, vážení kolegové, moc se omlouvám, ale ta náhradní karta nefunguje. Nemůžu za to, je to technická závada. Omlouvám se.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Chápeme to jako námitku proti předchozímu hlasování. O námitce rozhodneme v dalším hlasování. Toto hlasování bude mít pořadové číslo 83. Rozhodujeme tedy o námitce pana poslance Skokana proti předchozímu hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 83. Táži se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Skokana. Kdo je proti této námitce? (Hlasité reakce z lavic.) Pardon, prohlásím toto hlasování za zmatečné.

Prosím o strpení Poslaneckou sněmovnu do doby, než bude vydána náhradní karta, fungující, panu poslanci Skokanovi.

Vše v pořádku, pane poslanče? Přihlášen jste? (Ano.) Dobře.

Budeme tedy hlasovat o námitce.

Zahajuji hlasování číslo 84. Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Skokana? Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 84. Přítomno 190, pro 175, proti 4. Námitka byly přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury.

Zahajuji hlasování číslo 85. Táži se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 85. Přítomno 191, pro 101, proti 88. Tento návrh byl přijat.

Přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny do příštího úterý 14 hodin. To bylo rozhodnutí tohoto hlasování.

(Jednání skončilo ve 14.10 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

6. listopadu 2012 ve 14.01 hodin

Přítomno: 198 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 47. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní.

Oznamuji, že pan poslanec Klán má náhradní kartu číslo 4.

Nyní omluvy. Sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání... (Odmlka. V sále je nadměrný hluk.) Sdělují, že o omluvu z dnešního jednání požádal pan poslanec Jiří Besser pro zdravotní důvody. Z členů vlády se neomlouvá nikdo.

Pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu číslo 7.

Nyní vás seznámím s jednáním z dnešního grémia a s jeho návrhy. Nejprve grémium navrhuje zařadit nový bod do programu 47. schůze Poslanecké sněmovny, jedná se o druhé čtení sněmovního tisku 785. Byla u něj zkrácena lhůta k projednání a grémium navrhuje, aby tento bod...

Já vás prosím všechny vážně o klid.

Grémium navrhuje, abychom tento bod zařadili dnes, na úterý 6. listopadu, jako první bod našeho jednání.

Druhý návrh Poslanecké sněmovny... (Opět čekání na zklidnění hluku.) Druhým návrhem je návrh nového časového harmonogramu projednání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech. Jedná se o sněmovní dokument 4308. Dnes zařadit tento bod jako druhý bod našeho jednání.

Za třetí zařadit nový bod Návrh na volbu člena Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů na čtvrtek 8. listopadu.

Jenom teď informativně. Naše jednání by tento vypadalo tak, že dnes, v úterý 6. listopadu, bychom nejprve projednávali sněmovní tisk 785, potom návrh harmonogramu státního rozpočtu, poté body z bloku prvních čtení. Zítra, ve středu, by byl prvním bodem bod 103, poté body 3 až 8, což jsou zákony vrácené prezidentem republiky a Senátem.

Nyní bychom nejprve hlasovali o návrzích z grémia a poté se dostaneme k vašim návrhům, návrhům jednotlivých poslanců, k pořadu schůze.

Nejprve tedy, dámy a pánové, budeme hlasovat o návrzích grémia.

Paní poslankyně Váhalová se hlásí? Nehlásí.

Takže nejprve se ptám Sněmovny, zda souhlasí s tím, aby byl zařazen

nový bod do programu 47. schůze Poslanecké sněmovny, tedy druhé čtení sněmovního tisku 785, je to otázka Pozemkového fondu. Byla u něj zkrácena lhůta, zařadili bychom jej dnes, na úterý 6. listopadu, jako první bod našeho jednání.

Zahajuji hlasování číslo 86. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 86. Přítomno 170, pro 160, proti 2. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem grémia je zařazení nového bodu, návrhu nového časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu, na dnes jako druhý bod našeho jednání.

Zahajuji hlasování číslo 87. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 87. Přítomno 174, pro 160, proti 1. Návrh byl přijat.

Třetím návrhem grémia je zařazení nového bodu Návrh na volbu předsedy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů na čtvrtek 8. listopadu.

Zahajuji hlasování číslo 88. Kdo souhlasí? Kro je proti?

Hlasování číslo 88. Přítomno 178, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To byly tedy návrhy z grémia a nyní se dostávám k návrhům našich jednotlivých kolegů. Budeme tedy o těchto návrzích hlasovat. Nejprve zde mám s přednostním právem přihlášku od pana poslance Jeronýma Tejce. Neplatí.

Tak s přednostním právem pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Chtěl bych požádat Sněmovnu o vyřazení nebo stažení bodu církevní restituce z programu schůze. Dovolte mi, abych uvedl dva důvody, proč si myslím, že by bylo vhodné církevní restituce vyřadit.

Ten první. Pokud si vzpomínám, za církevními restitucemi původně v této Sněmovně bylo 118 poslanců, pak 101. Nedovedu si představit, jakou většinou by se měl nyní tento návrh zákona přijímat. Připadá mi to, že by to byla nějaká jepičí většina takové té jepice, která ráno vznikne a večer zase chcípne. Nedovedu si představit, že by se rozhodnutí o takovém balíku finančních prostředků a reálných hmotných statků činilo takovouto jepičí většinou. A ten druhý argument je, pokud to správně registruji, že se v této chvíli tady mluví o miliardách, které se snažíme ušetřit do státního rozpočtu a počítají se ty miliardy velmi složitě a pracně. Domnívám se, že v téhle chvíli další miliardy, které souvisí s rozpočtem také příštího roku, si nemůžeme dovolit.

Navrhuji Sněmovně, aby – opakuji – církevní restituce byly z těchto důvodů staženy z pořadu schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrh pan poslanec Vít Bárta. Prosím.

Pardon. Teď není rozprava, projednáváme pořad schůze. Ale pan ministr samozřejmě dostane slovo, když požádá.

Oznamuji, že pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 10 a teď má k tomu ještě slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Omlouvám se panu poslanci Bártovi. Jenom krátkou poznámku k panu místopředsedovi Zaorálkovi, který říkal, že není možné jepičí většinou něco prohlasovat.

Vzpomínám si, kdy my oba kdysi, pohřichu, pane místopředsedo Zaorálku, byli jsme členy koalice, která měla křehkou většinu 101 za vlády pana premiéra Špidly. Za vlády pana premiéra Špidly touto křehkou většinou 101 prohlasovávali jsme mnoho zásadních věcí o mnoho desítek miliard. Řada z nich zůstala trvalá. Pohřichu budiž řečeno, nechcípeli jsme ani vy, ani já. Prostě 101 je většina.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď ale ještě musím dát slovo panu místopředsedovi Sněmovny. Ale prosím, dámy a pánové, abychom pokud možno střídme přistupovali k projednávání pořadu schůze. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chtěl bych říct, pane ministře, pokud jsou tedy nějaké zločiny, které jsme spolu spáchali v minulosti, navrhuji tedy je tady znovu nezvedat. Doporučoval bych, abychom se do budoucna řídili tou zásadou, že prostě není radno rozhodovat o desítkách miliard a závazcích pro budoucí generace a budoucí politiky takovýmto způsobem. Takže nechme minulost spát a dohodněme se, že dneska v této Sněmovně nebudeme přijímat rozhodnutí o penzijních reformách, o církevních restitucích na padesát let, aniž by pro to byla širší podpora.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Víta Bárta, který... Pan kolega Hašek má náhradní kartu číslo 11.

Pan poslanec Vít Bárta má slovo. (Trvalý hluk v sále.)

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi upoutat vaši pozornost dnes nikoliv k tomu, jestli tedy za pár hodin bude, nebo nebude existovat tato slovnatá vláda, která sedí zde za mnou, a já pevně doufám, že nebude exi-

stovat, nicméně o to více se domnívám, že bychom se jako Poslanecká sněmovna měli napříč chovat zodpovědně vůči občanům České republiky v klíčových tématech, která se dotýkají jejich každodenního života.

Proto mi dovolu přednést v první řadě návrh na zařazení tisku 781, o spotřebitelských úvěrech, na program této schůze. Já už jsem se tak snažil při minulé schůzi, nicméně pro lhůty mi bylo vedením Sněmovny řečeno, že není možné tento návrh načíst, bez ohledu na to, že se nakonec ukázalo, že v pátek se tento tisk mohl projednávat. Je nicméně pravdou to, že v situaci, která následně nastala, stejně nemělo cenu se tímto tématem zabývat, a proto nyní znovu předkládám tento tisk se žádostí o jeho projednání.

Jedná se o tisk, kde je ambice, chvályhodná ambice ministra financí omezit možnosti lichvy v České republice. A je zapotřebí si připomenout, že toto téma je nesmírně aktuální v kontextu toho, kdy meziročně přibývají státisíce exekucí na občanech České republiky, kteří čím dál tím více nezvládají konsolidovat své půjčky. Já tento návrh podporuji s tím, že bych k němu rád přednesl i konkrétní pozměňovací návrh, který jde dál než původní návrh Ministerstva financí. Já teprve z médií, z deníků, jsem si přečetl minulé pondělí, že Ministerstvo financí nechce zastropovat půjčky, nechce zastropovat úrok, tedy potažmo RPSN, to znamená ten celkový roční součet všech částek dotýkajících se úroků a splátek nad vlastní půjčenou částku, s tím, že by došlo podle Ministerstva financí v uváděném deníku k tomu, že by se omezila nabídka poskytovaných půjček.

Realita je nicméně taková, že tím, že soudy se bojí vykládat, co v Čechách je a není lichva, bez ohledu na existenci paragrafu o lichvě v trestním zákoně není v České republice lichva trestně postihována. Proto zastropování této RPSN sazby, zastropování úroků, je dnes jediná cesta, jak zastavit čím dál tím větší a zásadnější sociální problém v České republice, který dnes je vyjádřen více než 900 tisíci exekucí v České republice. Ten nárůst exekucí jenom meziročně je o více než jednu třetinu. Jedná se o opravdu zásadní sociální problém, který v následujících týdnech a měsících může vést k zásadní sociální a společenské eskalaci.

Mohlo by se zdát, že se jedná o téma, které patří do nejlevější části Poslanecké sněmovny, ale každému, komu záleží na zachování důstojné střední třídy v České republice, každému, komu záleží na rozvoji aktivního občana v České republice, je zapotřebí v tuto chvíli pomoci tím, aby nebylo možné tímto způsobem v Čechách lichvu provozovat.

To, že se nejedná o nějak okrajový problém, že se jedná o problém zásadní, mi dovolu uvést na tezi, že lichvu v České republice nad 30 % RPSN, což dle mého názoru a po konzultaci s řadou odborníků z bankovního sektoru je ta nejtolerantnější hranice pro to, co ještě lichvou nenazývávat, tak nad touto hranicí 30 % RPSN se pohybuje v Čechách více než pade-

sátka renomovaných společností, které inzerují v mnoha médiích své půjčky.

Dovolte mi pro vaši představu uvést, co to konkrétně znamená. Znamená to kupříkladu to, že pokud si u společnosti Ferratum Czech s. r. o. půjčíte na jeden měsíc 6000 korun, vrátíte bezmála 8000 korun za 30 dnů. Pro vaši představu, toto se rovná RPSN ve výši 2963,5 bodu. To je dle mého názoru jednoznačně lichva. Jestliže je někdo, kdo přežívá se stokorunou v kapse z měsíce na měsíc a dostane se do situace, že si 6000 korun může na měsíc půjčit, nicméně s tím, že za 30 dnů má vrátit 8000 korun, jedná se nejenom o lichvu, ale jedná se jednoznačně o existenční likvidaci člověka, který se už tak nachází v těžké sociální situaci.

Jiný příklad – společnost Proficredit Czech. Jestliže si od této společnosti půjčím 5000 korun na jeden rok, za dvanáct měsíců této společnosti místo 5000 korun vrátím 10 700 korun. Sečteno a podtrženo, vrátím více než dvojnásobek toho, co si na jeden rok půjčím. Pro vaši představu, jedná se o RPSN ve výši takřka 400 %.

Jinými slovy řečeno, je mnoho společností, které půjčují lidem na příliš vysoký úrok, který nekončí jinak než exekucí. A pokud my rychle nezastropujeme tuto RPSN sazbu po vzoru řady zemí v cizině, podotýkám v Evropě, tak tento problém v následujících měsících bude opravdu eskalovat ještě za hlubší hranici toho sociálního problému, který už dnes je velmi značný.

Vedle návrhu, který jsem dnes zde přednesl, mi dovolu předložit ještě druhý návrh, který též předkládám s nadějí na pád vlády, která sedí zde za mnou. Nicméně pád této vlády, a říkám to velmi nerad, nepřináší jen pozitiva, ale může přinést i značná negativa a na jedno z těch negativ vás chci upozornit a toužím po tom, aby společně Poslanecká sněmovna zabránila jednomu z možných negativních důsledků pádu této vlády. A jde mu, předem podotýkám, společným úsilím zabránit.

Mluvíím o situaci s tzv. fiktivním převzetím dálnice D47. Ministerstvo dopravy, potažmo Ředitelství silnic a dálnic, takzvaně fiktivně převzalo nedokonalou, nefunkční, rozpadající se dálnici do Ostravy. V tuto chvíli nicméně je zapotřebí, abyste věděli, že do konce měsíce listopadu, pokud nebudou podány arbitráže ze strany ŘSD, potažmo Ministerstva dopravy, vůči společnosti Eurovia, tak nebude možné miliardové škody, které společnost Eurovia českému státu způsobí, vymáhat.

Jestli si něco společnost Eurovia v tuto chvíli může přát, pak je to rychlý pád vlády a pasivní chování úředníků na ŘSD, které jenom nekonáním způsobí nemožnost vymáhání miliardových částek po společnosti Eurovia.

Proto prosím o zařazení bodu s názvem Informace ministra dopravy k první veřejné komplexní zprávě o stavu a činnosti ŘSD, s akcentem na podání jasné informace a závazku, zda ŘSD vůči společnosti Eurovia podá do konce měsíce listopadu tyto arbitráže, či nikoliv.

To, že se ŘSD a Ministerstvo dopravy už teď schovává za úředníky a za složitost problému, mi dovoluji uvést na několika konkrétních příkladech, které, pevně doufám, jasně ukážou na závažnost tohoto problému.

Tak za prvé, když 11. 9. 2012 převzalo stavbu ŘSD D 47092, to znamená úsek Bohumín – státní hranice, a já jsem zde interpeloval pana ministra Dobeše, tak mi pan ministr Dobeš sdělil, že na základě chybných kroků úředníků Ředitelství silnic a dálnic, jmenovitě kupříkladu Ing. Hezouna, ředitele úseku výstavby, tak jej propustil právě proto, že se nedostatečně připravovaly tyto arbitráže, že se nedostatečným způsobem připravovala ona reklamace.

Ve skutečnosti je zapotřebí uvést, že existují písemné zápisy z kontrolního dne, kde Ing. Hezoun jasně upozornil, že kupříkladu dnes převzatý objekt číslo 208 – což pro vaši představu není nic menšího než most – obsahuje následující závady: pokles skruže při povodni, vznik příčných trhlin v nosné konstrukci, příčné zkroucení nosníků při podélném předpínání, nesplněný modul pružnosti betonu oproti projektu, příčný posun ložisek, vyosení z osy pilířů, sedání mostu bez identifikace, bez sledování, bez analýzy příčin, přidané podélné předpětí, zatěžovací zkoušky prováděné neoprávněným zhotovitelem, chybí měření tloušťky vozovkového souvrství, chybí zaměření všech částí mostu, chybí měření spodní stavby, zatěžovací zkouška byla provedena společností SHP s. r. o., která nevlastní oprávnění k měření, chybí pasport trhlin nosné konstrukce na vlastní konstrukci

Sečteno, podtrženo – jestliže se celá Evropa baví na téma toho, jak české firmě spadl most na Slovensku při výstavbě dálnice, Česká republika si bezesporu podobný nekalitní most, který hrozí zhroutčením, v klidu převzala a ještě vyhodila klíčového náměstka ředitele ŘSD, který na kontrolním dni na tuto konkrétní věc upozornil.

Ministr Dobeš systematicky likviduje a propouští lidi, kteří bojují proti společnosti Eurovia. A pokud padne tato vláda, a já znovu opakuji, já si přeji, aby tato vláda padla, a učiním pro to maximum, je zapotřebí zajistit, aby Česká republika nepřišla o více než miliardu korun. Je zapotřebí zabránit tomu, aby v Čechách padaly mosty a aby se opravovaly místo na náklady špatného zhotovitele na úkor objednavatele, tudíž státu.

Bohužel, toto není jediný rozměr, který se na Ministerstvu dopravy z mého pohledu musí kritizovat. Možná na první pohled řádově menší problém, nicméně z hlediska etiky a fungování státu problém zásadnější je, že Ministerstvo dopravy ve své souhrnné zprávě o stavu Ředitelství silnic a dálnic, vyvěšené minulý týden na webu ŘSD, uvádí, že mimosoudním vyrovnáním byly podepsány smlouvy se společností OMV – a teď, dámy a pánové, prosím o vaši mimořádnou pozornost – a se společností Monstera Development, které narovnaly zásadní zvláštnosti při pronájmu benzínek v České republice a při pronájmu konkrétních odpočívek. Kupříkladu se jed-

ná o smlouvu, kde podle výběrového řízení byla vyhrána nějaká cena, potom do smlouvy byla napsána desetinná cena a následně nyní, po dvou letech, po několika letech sporů, místo toho, aby tento spor byl soudně důsledně vymáhán, tak mimosoudní cestou se tato lumpárna napraví. A kdybyste měli pochybnosti o tom, že se o lumpárnu nejedná, tak podotýkám, že společnost Monstera Development je jednou ze společností, kvůli které je ve vazbě pan Hala a vůči kterému se už mnoho měsíců v souvislosti se špatným hospodařením ŘSD vede trestní stíhání.

Jinými slovy řečeno, já říkám, že ministr Dobeš a ŘSD legalizují kroky, které z mého hlediska jsou jednoznačně kroky, které naopak podléhají nikoliv obchodnímu, ale především trestnímu právu. A v kontextu těchto kroků tím hrozí zásadní vyvinění konkrétních osob, které patří za mříže, a nikoliv do luxusních automobilů, které mají z ukradených peněz, které patří České republice.

Třetí a stejně závažnou informací je dnes informace, že Ministerstvo dopravy sestavilo zcela oficiálně pracovní skupinu, která má vytvořit takzvané všeobecné obchodní podmínky. Jednoduše řečeno, jedná se o sestavu pravidel, která jsou přílohou všech kontraktů, které uzavírá Ředitelství silnic a dálnic. Jedná se o dokument, který je zásadní při tendrování v rámci činnosti ŘSD. Ministerstvo dopravy bezostyšně – a neznám jiné slovo než bezostyšně, pokud mám zůstat u spisovných slov – tyto všeobecné obchodní podmínky zcela oficiálně dohaduje v pracovní skupině, jejíž součástí je taková společnost, jako je společnost Metrostav anebo ALPINE Bau, to znamená vlastní dodavatelé, nejčastější firmy, o kterých se mluví v souvislosti s předraženými, anebo naopak dumpovanými zakázkami na Ministerstvu dopravy a především na ŘSD.

Apeluji na to, aby tento nemravný, přesto legalizující postup Ministerstva dopravy, jenž jednoznačně jde dál na ruku kmotrům a oligopolním, to znamená kartelovým dohodám stavebních společností, aby se tento postup zastavil a aby Ministerstvo dopravy, když už se nevrátilo k mravnímu obchodování, současný nemravný stav ještě více neprohlubovalo.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pane poslanče, jenom se zeptám – máte zde dvě přihlášky. Tu druhou už jste uvedl, nebo neuvědli?

Poslanec Vít Bárta: Paní předsedkyně, omlouvám se, že mé vyjádření bylo asi delší, ale žádal jsem o zařazení dvou zpráv. To znamená, obě dvě zprávy, oba dva body, které jsem navrhoval, jsem ve své řeči uvedl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já tady mám první, to jste teď zdůvodňoval – Informace ministra dopravy k první veřejné komplexní zprávě o stavu a činnosti ŘSD. Druhá není zpráva, ale vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo atd., spotřebitelský úvěr.

Poslanec Vít Bárta: O tom jsem mluvil hned na začátku, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže toto jsou ty dvě věci.

Poslanec Vít Bárta: Ano, hned na začátku svého vystoupení jsem uváděl úroky, to znamená spotřebitelský úvěr. I jsem citoval číslo tisku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. K tomu jenom pro vaši informaci dodám, že tam žádná svévole ze strany Sněmovny nebyla. Lhůta, která byla nutná, uplynula v sobotu. Nebylo možné navrhovat zařazení dříve než nyní.

Pan poslanec Vladislav Vilímc. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi navrhnout coby zpravodaji projednání bodu 73 schváleného pořadu schůze prvního čtení vládního návrhu novely zákona o platu představitelů státní moci a soudců, sněmovního tisku 763, na dnešek, 6. listopadu, jako první bod po již pevně zařazených bodech.

Důvodem mého návrhu je nutnost projednat první čtení zákona na této schůzi s ohledem na nález Ústavního soudu, který mimo jiné uplynutím 31. 12. 2012 ruší tzv. obecnou platovou základnu ve výši 2,5násobku průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře. Pokud by nedošlo k přijetí novely zákona do konce letošního roku, tak by vlastně neexistoval podklad pro stanovení platu soudcům a státním zástupcům od 1. ledna příštího roku.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Paní kolegyně Patricie Kotalíková. Prosím.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Dobrý den. Paní předsedkyně, pane premiére, kolegyně a kolegové, chtěla bych poprosit váženou Sněmovnu o předřazení bodu číslo 36, sněmovní tisk 825, tzv. transplantační zákon, jako druhý bod dnešního dne po již pevně zařazených bodech. Jde o to, že se jedná o transpozici evropské směrnice, jejíž lhůta uplynula již 27. srpna letošního roku a je třeba tuto novelu zákona projednat co nejrychleji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže, paní kolegyně, žádáte, aby to byl dnes po již pevně zařazených. Máme dva pevně zařazené body dnes, tak tedy třetí bod, dnešní třetí bod.

Pan poslanec Roman Váňa. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, navrhuji zařazení bodu číslo 61, je to změna zákona o pojišťovnictví, sněmovní tisk 709, dnes po pevně zařazených bodech. Jedná se o bod, který řeší doplňkové financování Hasičského záchranného sboru a sborů dobrovolných hasičů obcí.

Dále si dovoluji navrhnout zařazení bodu číslo 90. To je sněmovní tisk 758, senátní návrh zákona, kterým se také mění zákon o pojišťovnictví. Jedná se v podstatě o návrh zákona v totožném znění, takže bychom mohli tyto dva návrhy projednat ihned po sobě a využít toho ke sloučení rozpravy. Navrhuji zařazení tohoto bodu ihned po tom bodu předcházejícím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. Pan poslanec Jan Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a vážení kolegové, dovoluji mi, abych navrhl zařazení bodu číslo 67 pořadu této schůze, sněmovního tisku číslo 740, na pořadí prvního bodu tento pátek 9. listopadu. Jedná se o zákon, který má zřídit tzv. registr smluv. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji i mně, abych přednesl návrh na změnu pořadu této naší schůze. Navrhuji, aby bod číslo 6, sněmovní tisk 624/2, byl zařazen za pevně zařazené body dnes. Čili pokud jsem dobře sledoval, tak za zákon o pojišťovnictví jako sedmý nebo osmý bod, to nevím teď přesně. Jedná se o novelu zákona, který se týká podpory výzkumu, vývoje a inovací. Týká se činnosti Grantové agentury České republiky a Technologické agentury České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pan poslanec Jan Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych požádal o zařazení bodu 23, sněmovní tisk 712, jako další pevně zařazený bod v dnešním programu, to znamená na dnešek, na úterý. Jedná se o zákon o telekomunikacích, který by měl nabýt účinnosti k 1. lednu, a je nutné ho projednat v co nejkratším možném termínu v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana kolegu Igora Svojáka.

Poslanec Igor Svoják: Hezké odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já si dovoluji poprosit Sněmovnu o vyřazení bodu číslo 14 dnešního programu. Je to sněmovní tisk číslo 603, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 46/2000. Chci podotknout, že jsem konzultoval toto vyřazení s paní ministryní Hanákovou a je souhlas i z její strany.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím paní poslankyni Putnovou.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, pane premiére, dovoluji si požádat o zařazení bodu 624, novely zákona o vysokých školách, jako pevného bodu za pevně zařazené body. Nevím, jestli je to čtvrtý nebo pátý. A to prosím na dnešek. (Trvalý silný hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Po pevně zařazených bodech. Děkuji vám. Ještě pan poslanec Babák se hlásí o slovo.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout předřazení dvou bodů prvního čtení na dnešek, to znamená za ty body, které byly navrhovány, teď nevím, jestli to bude sedmý nebo osmý bod. Prvním bodem by byl tisk –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid! Není vůbec slyšet! Dámy a pánové, posaďte se do svých lavic. Případné hovory prosím přeneste mimo jednací sál. Neslyšíme my, stenografové, není možné takhle dál jednat.

Poslanec Michal Babák: Je to sněmovní tisk číslo 742, novela zákona obchodního zákoníku, který reaguje na sněmovní tisk 715, vládní novelu zákona o transparentnosti akciových společností. Čili reaguje na zrušení

tzv. anonymních akcí, kdy evidentně nepovedená vládní novela zákona neřeší tento problém, a proto bychom chtěli předřadit tento zákon v tisku 742, novele zákona obchodního zákoníku, který již řeší problém zrušení anonymních akcí.

Dále bychom jako další bod chtěli předřadit tisk 748, návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku. Je to v podstatě návrh zákona, který vypracovaly Věci veřejné a řeší tzv. majetkovou daň.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli ještě někdo má nějaké návrhy k pořadu schůze. Nemá-li, budeme hlasovat o těch, které byly předneseny.

Nejprve tedy pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek navrhuje, aby byl z pořadu schůze vyřazen bod číslo 8. Je to sněmovní tisk 580/5, tedy bod církevní restituce. Já přivolávám naše kolegy a všechny vás prosím o klid. Opravdu. Posaďte se do svých lavic a věnujte pozornost hlasování, které je teď před námi.

Nejprve tento návrh pana místopředsedy Lubomíra Zaorálka.

Zahajuji hlasování číslo 89 – vyřazení církevních restitucí z pořadu schůze. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 89, přítomno 196, pro 92, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Kontrola hlasování, takže vás prosím o trpělivost. Paní poslankyně Navrátilová se hlásí? Nehlásí. Pan poslanec Bém se hlásí? Nehlásí.

Poslanec Pavel Hojda: Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro, na sjetině mám křížek. Zpochybují hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 90. Je zde žádost na odhlášení, tedy odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se znovu zaregistrovali. Budeme hlasovat nejprve o námitce proti předchozímu hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 90. Táhá se, kdo souhlasí s touto námitkou. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 90, přítomno 196, pro 186, proti 1. Tento návrh byl přijat, tedy námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o návrhu pana místopředsedy Zaorálka. Návrh zní – vyřadit bod 8, sněmovní tisk 580, církevní restituce, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 91. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

Hlasování číslo 91, přítomno 196, pro 95, proti 90. Tento návrh nebyl přijat.

Myslím, že je ještě jedna kontrola, takže musíme počkat. Pan poslanec Hojda, prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Hlasoval jsem pro, zvedl jsem ruku, zmáčkl jsem tlačítko, rozsvítilo se světlo, a když skončilo hlasování, zhaslo, nevím proč. Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, námitka. Zahajují hlasování číslo 92. Kdo souhlasí s námitkou? Proti námitce?

Hlasování číslo 92, přítomno 196, pro 180, proti 4. Námitka byla přijata.

Hlasujeme o návrhu na vyřazení církevních restitucí.

Zahajují hlasování číslo 93. Kdo je pro návrh na vyřazení? Proti návrhu?

Hlasování číslo 93, přítomno 198, pro 94, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Víta Bárty, který žádá zařazení nového bodu do programu schůze s názvem Informace ministra dopravy k první veřejné komplexní zprávě o stavu a činnosti Ředitelství silnic a dálnic. Chce, aby tento bod byl zařazen jako první v pátek do našeho pořadu schůze.

Zahajují hlasování číslo 94. Kdo souhlasí s tímto zařazením nového bodu do pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přítomno 198, pro 25, proti 111. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Orgoníková se hlásí? Nehlásí.

Pan poslanec Vít Bárta – návrh číslo 2. Žádá, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 781, byl zařazen do pořadu schůze.

Zahajují hlasování číslo 95. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 95, přítomno 198, pro 94, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vladislav Vilímc navrhne bod 73, sněmovní tisk 763, zařadit na dnešek po již pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování číslo 96. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 96, přítomno 198, pro 177, proti 12. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Patricie Kotalíková navrhuje, aby bod číslo 36, sněmovní tisk 825, byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování číslo 97. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 97, přítomno 198, pro 100, proti 17. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Roman Váňa navrhuje dva body, a to bod 61 a 90, je to sněmovní tisk 709 a 758, zařadit jako spolu související body, jako další dva body po již pevně zařazených na dnešek.

Zahajují hlasování číslo 98. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

Hlasování číslo 98, přítomno 197, pro 99, proti 64. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Farský žádá přeřazení, nebo pevné zařazení bodu číslo 67, je to sněmovní tisk 740, na pátek 9. 11. jako první bod.

Zahajují hlasování číslo 99. Kdo souhlasí s tímto návrhem pana poslance Farského? Kdo je proti?

Hlasování číslo 99, přítomno 198, pro 171, proti 7. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Ivan Ohlídál navrhuje, aby bod číslo 16, sněmovní tisk 624, byl zařazen pevně dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování pořadové číslo 100. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 100 přítomno 198, pro 126, proti 58. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Husák žádá o pevné zařazení bodu 23, sněmovní tisk 712, dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování pořadové číslo 101. Kdo je pro tento návrh pana poslance Husáka? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 101 přítomno 198, pro 82, proti 28. Návrh nebyl přijat. (V sále je hluk a neklid.)

Pan poslanec Igor Svoják žádá o vyřazení bodu 14, sněmovního tisku 603, z pořadu schůze po konzultaci s paní ministryní kultury.

Zahajují hlasování pořadové číslo 102. Ptám se, kdo souhlasí s tímto vyřazením. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 102 přítomno 198, pro 176, proti 4. Tento návrh byl přijat. Bod jsme vyřadili.

Pan poslanec Michal Babák žádá nejprve přeřazení bodu 69, sněmovního tisku 742, na dnešek po již pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování pořadové číslo 103. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 103 přítomno 198, pro 88, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Paní kolegyně Putnová navrhovala stejně jako pan poslanec Ohlídál pevné zařazení sněmovního tisku 624. Již se tak stalo, čili návrh paní poslankyně Putnové je nehlasovatelný.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které byly k pořadu schůze.

Můžeme se věnovat prvnímu z pevně na dnešek zařazených bodů. Zahajuji tedy projednávání bodu

133.

**Návrh poslanců Pavola Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 785/ - druhé čtení**

(V sále je stále velký hluk!) Tento návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Pavol Lukša. Já vás prosím, pane kolego, o slovo. Všechny ostatní naopak prosím, aby byli zticha a seděli ve svých lavicích, a chtěli-li mluvit, aby odešli mimo jednací síň!

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní předsedající, pane premiére, dámy a pánové, dovoluji si vystoupit za skupinu předkladatelů ke sněmovnímu tisku 785. Je to novela zákona o Pozemkovém fondu. Chtěl bych jenom stručně zopakovat, že společným jmenovatelem pro všechny uvedené oblasti je nedostatek finančních prostředků alokovaných pro tyto účely ve státním rozpočtu na rok 2012. Jedná se o tyto oblasti. Jednak je to národní spolufinancování Programu rozvoje venkova, národní podpory, programy podpor pro Podpůrný, garanční, rolnický a lesnický fond na podporu lesního hospodářství, vodního hospodářství, nového programu výstavba čistíčky odpadních vod a do vodohospodářské infrastruktury, jakož i na národní doplňkové přímé platby.

Vzhledem ke skutečnosti, že nás opravdu tlačí čas, si vás dovoluji požádat o hladké posunutí ke druhému čtení. Děkuji vám za pozornost. (Neklid v sále. Velmi špatná slyšitelnost.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru zemědělskému. Usnesení výboru...

Já prosím poslance i aparát Poslanecké sněmovny, aby nevyrušovali, aby se věnovali tomu, komu bylo uděleno slovo! Prosím vás odejděte z jednacího sálu, jestli nechcete poslouchat toho, kdo mluví, nikoho nerušte, nechcete-li abyste sami byli rušeni! Prosím pány kolegy, pana poslance Filipa, pana poslance Foldynu, paní poslankyni Orgoníkovou, všechny vás prosím, abyste respektovali to, že nemáte udělené slovo. Můžete samozřejmě mluvit v kuloárech.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 785/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Františka Dědiče.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením zemědělského výboru z 35. schůze dne 26. října 2012.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově zástupce předkladatelů poslance Pavola Lukši, zpravodajské zprávě poslance Františka Dědiče a po rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně návrh poslanců Pavola Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 785, schválit ve znění tohoto přijatého pozměňovacího návrhu: V článku 1 v § 15 odst. 6 písm. l) se číslo „330“ nahrazuje číslem „630“,

2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny,

3. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Já věřím, dámy a pánové, že tento pozměňovací návrh ve třetím čtení podpoříte.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášky do ní nemám. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Jiří Papež má slovo.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi přednést jeden krátký pozměňovací návrh k projednávanému návrhu zákona, tedy sněmovnímu tisku 785.

Navrhuji, že se v článku 1 § 15 odst. 6 písm. m) a písm. o) slova „v roce 2012“ nahrazují slovy „v letech 2012 a 2013“. Tolik můj pozměňovací návrh.

Dovolte mi, abych využil ještě této příležitosti k tomu, abych navrhl zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se prosím ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Papeže na zkrácení lhůty na 48 hodin mezi druhým a třetím čtením.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 104. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby lhůta mezi druhým a třetím čtením byla zkrácena na 48 hodin. Kdo je pro? Proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 104 přítomno 195, pro 130, proti 3. Návrh byl přijat. S tímto konstatováním končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. (V sále je stále hluk.)

Jsme u bodu

134.

Návrh nového časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 4308/

K tomuto bodu nám byl tedy rozdělán dokument s uvedeným číslem a ten obsahuje usnesení rozpočtového výboru 342 z jeho 38. schůze ze dne 30. října 2012 a návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Tento návrh uvede předseda rozpočtového výboru Pavel Suchánek. Prosím vás o slovo, pane kolego.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Nebudu opakovat všechno, co jste zde již řekla. Podstatné je to, že rozpočtový výbor stanovil nový harmonogram projednávání státního rozpočtu a doporučuje Sněmovně, aby tento harmonogram schválila. Je to v elektronické podobě tisk 4308.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan předseda bude spolu se mnou sledovat rozpravu k tomuto bodu. Otevíráme tedy všeobecnou rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím vše-

obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Opět se ptám, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak nám bylo předloženo a jak nás s ním pan poslanec Suchánek seznámil.

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 105. Zahajuji toto hlasování a táhne se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je pro? Proti návrhu?

Hlasování číslo 105, přítomno 196, pro 123, proti 9. Návrh usnesení byl přijat. Tím jsme vyřešili bod číslo dvě.

Zahajuji projednávání dalšího bodu.

73.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - první čtení

Prosím, aby tento návrh uvedl pan ministr Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, vzhledem k tomu, že post ministra práce a sociálních věcí, z kteréhožto ministerstva tento návrh odešel do vlády, a byl vládou odsouhlasen, není obsazen, byl jsem požádán, abych jménem vlády návrh tady přednesl.

Dámy a pánové, dovoluji vám, abych vás stručně seznámil s obsahem návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci atd.

Předložený návrh formálně reaguje na nález Ústavního soudu vyhlášený pod číslem 181/2012 Sb., kterým byla s účinností od 1. června 2012 zrušena zvláštní platová základna pro soudce v letech 2012 až 2014, ale současně i výše obecné platové základny, která činí 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu v předminulém roce, a to uplynutím 31. prosince 2012. (Trvalý hluk v sále.)

V odůvodnění nálezu se odkazuje na dřívější nálezy Ústavního soudu, ve kterých zdůrazňoval, že z hlediska principu dělby státní moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní a požadavku jejich vzájemné

vyváženosti je třeba považovat i přímou vazbu mezi platem představitelů moci zákonodárné a výkonné na jedné straně a platem soudců na straně druhé za výrazný prvek záruky přiměřeného materiálního zabezpečení soudců. Rovněž konstrukci zákona s jednotnou platovou základnou a platovými koeficienty považuje Ústavní soud za významnou pojistku, že poměr v materiálním zabezpečení představitelů jednotlivých mocí bude i v budoucnu zachován.

Navrhované řešení vychází z předpokladu, že Ústavním soudem zrušená relace platové základny k průměrné mzdě v nepodnikatelské sféře ve výši 2,5násobku je příliš nízká, avšak současně bylo Ústavním soudem ponecháno na vůli moci zákonodárné a výkonné, v jaké úrovni ji nově stanoví. Jestliže byla Ústavním soudem platová základna vypočtená jako násobky číslovky 2,5 shledána jako protiústavní a v logice pak původní platová základna vypočtená násobkem číslovky 3 jako bezpečně ústavně konformní, pak za možná řešení lze považovat všechny navržené varianty. Ani při nejúspěšnější z nich se platová základna soudců oproti roku 2012 nesníží, a splňuje tedy i tato požadavek Ústavního soudu na nesnížitelnost platu soudců.

Vláda se nicméně v žádném případě nevyhýbá diskusi o dalších možných řešeních, včetně takového, kterým by se úroveň platové základny pro soudce a ostatní představitele státní moci řešila odděleně. Naopak takovou diskusi vláda uvítá, a to i proto, aby bylo na základě všeobecné politické shody nalezeno řešení, které bude ústavně konformní a zároveň z dlouhodobého hlediska stabilní. Z tohoto pohledu vláda navržené varianty vnímá především jako podklad k další politické i odborné diskusi, jejíž výsledek se promítne do konečné podoby schváleného zákona, přičemž takto schválený zákon se může i koncepčně lišit od nyní předloženého návrhu zákona, který by měl posloužit především jako legislativní nosič pro řešení vzešlé ze všeobecné politické shody.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já děkuji vám, pane ministře. Omlouvám se za ten ruch, který byl ve sněmovně, ale není v mých silách přinutit naše kolegy, aby se chovali tak, jak se náleží pro poslance. Takže se vám omlouvám já za ně.

Prosím nyní o slovo pana poslance Vladislava Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové a kolegyně, vláda předkládá v tomto volebním období další novelu zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu. Činí tak z důvodu nálezu Ústavního soudu publi-

kovaného ve Sbírce zákonů pod č. 181/2012 Sb. Tímto nálezem byla s účinností od 1. června 2012 zrušena zvláštní platová základna pro soudce a zároveň uplynutím 31. prosince 2012 i obecná platová základna ve výši 2,5násobku průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené v předminulém roce. Vláda zareagovala na nejnovější nálezu Ústavního soudu návrhem na obnovení používání obecné platové základny.

Vážené kolegyně a kolegové, po zkušenostech a peripetiích s tímto zákonem je evidentní, že nebylo příliš šťastné nesystémově zasahovat do obecného principu zákona, tedy stanovení platové základny násobkem průměrné nominální měsíční mzdy v nepodnikatelské sféře dosažené za předminulý kalendářní rok. Důvody k těmto nesystémovým krokům byly sice bohužel a pochopitelné, ale tyto změny vlastně zcela narušily stanovení platové základny do té míry, že její obnovení již přináší určité obtíže. Podle mého přesvědčení však další nesystémové zásahy přinesou v budoucnu ještě větší komplikace. Otázkou tedy zůstává, zda neustále odsouvat návrat k obecnému postupu, který předpokládá a stanoví zákon. V případě soudců, a o tom mluvil pan ministr, takový postup byl vícekrát shledán protiústavním, byť speciální platová základna u soudců byla stanovena výše než u ostatních představitelů státní moci.

Vláda tedy přistoupila k obnovení obecného principu stanovení platové základny od 1. ledna 2013, a to v pěti možných variantách. Dopad jednotlivých variant do státního rozpočtu je obsažen v důvodové zprávě k tomuto tisku a máte možnost si tyto dopady přečíst.

Dovolte mi vyjádřit přesvědčení, že v dalším projednávání zákona bude Poslanecká sněmovna postupovat racionálně, bez nikam nevedoucí snahy platový systém dalšími speciálními ustanoveními, a to především u soudců, zcela narušit. Koneckonců z nálezu Ústavního soudu je zřejmé, že tudy cesta nevede.

Jako zpravodaj tohoto tisku předesílám, že je nezbytné schválit novelu zákona tak, aby vešla v účinnost od 1. ledna 2013. Z toho důvodu navrhuji v obecné rozpravě zkrácení lhůty projednání tohoto tisku č. 763 ve výbo-
rech na 20 dnů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Paní poslankyně Kateřina Klasnová má slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si už zvykla, že co předkládá z pera Ministerstva práce a sociálních věcí exministra Drábka, to perla.

Nejinak je tomu i v případě tohoto tisku, který se týká platů představitelů státní moci.

Bylo tady už řečeno mými předřečníky, že se jedná o jakýsi legislativní nosič, jakýsi podvozek, tedy cosi, co bychom měli zde v Poslanecké sněmovně dopracovávat. On ten návrh reflektuje výrok Ústavního soudu, který se týká platů soudců. Zdůrazňuji platů soudců, byť samozřejmě ten zákon je svázán a všichni představitelé státní moci jsou svázáni. Já bych nicméně očekávala, že tato vláda – či dosluhující vláda, to je jedno, ale zkrátka vláda, která ještě v nějakých zbytcích mi sedí za zády, už ani nesedí za zády, tak sedí vedle mě pan ministr Heger – je vláda, která se označila jako vláda úsporná. To znamená, já bych očekávala, že Ministerstvo práce a sociálních – dobrý den, pane premiére, ano, už vás vidím (reaguje na předsedu vlády Nečase v sále) – že tato vláda využije legislativců na Ministerstvu práce a sociálních věcí a připraví návrh, který sem půjde do Poslanecké sněmovny a který bude v souladu s tím, že tato vláda je vládou úspornou. To znamená, ne že nám sem pošle nějaký legislativní podvozek, kde si máme vybrat, jestli platy představitelů státní moci, tedy i politiků, se budou zvedat o 2,51násobek, anebo až trojnásobek. U 2,51násobku se bavíme o nějakém dopadu do rozpočtu zhruba ve výši 102 mil. korun, jak hovoří důvodová zpráva, u trojnásobku je to dokonce už 1,32 mld. To už rozhodně není málo.

A jestliže ministr práce a sociálních věcí, tedy dnes už exministr práce a sociálních věcí, sem předkládal tento návrh, tak je zapotřebí říct, že zhruba ve stejné době také předkládal návrh, který předpokládá, že v rámci solidarity u toho, jak je zapotřebí škrtat a utahovat si opasky, je zapotřebí snížit růst důchodů. To znamená, ten samý ministr práce a sociálních věcí zde předložil téměř ve stejné době, byť z mně nepochopitelného důvodu se tato novela projednává teprve dnes, ale téměř ve stejné době sem předložil zákon, který předpokládá, že se důchodcům, a také se to nakonec odhlasovalo, byť ne hlasy opozice, že se důchodcům ubere 200 korun měsíčně, protože je zapotřebí těch 200 korun měsíčně, aby se zachránil celý ekonomický systém České republiky. Na druhou stranu ten samý ministr práce a sociálních věcí předloží návrh, že bychom si my politici mohli zvýšit plat až o 10 tis. korun na poslance, protože zjevně nás se možná ty úspory netýkají. A ještě pikantnější na celé věci je, že se to předkládá takto pozdě a teď se tady bude zkracovat lhůta ve výborech na 20 dní a já jsem moc zvědavá, co z toho nakonec kreativní Poslanecká sněmovna vytvoří.

Abych ale předešla nějakým spekulacím, jaký k tomu mám osobně postoj, tak já jsem už před několika týdny, možná už je to měsíci, kdy se tady objevil ten návrh, dala vlastní pozměňovací návrh, byť samozřejmě chápu, že k tomu se povede diskuse, ale pokusím se získat pro něj podporu, a ten

návrh v podstatě je velmi jednoduchý. Návrh počítá s tím, že se vyhová výroku Ústavního soudu – ten výrok se vztahoval pouze k platům soudců, nikoli k platů nás politiků – a tudíž ten jednoduchý pozměňovací návrh spočívá v tom, že platy soudců se rozmrazí, ale nám, jak jsme se zavázali, zůstanou zmrazeny do roku 2016, resp. do konce roku 2015. Docela ráda bych viděla potom toho smělce z politiků, který si půjde stěžovat k Ústavnímu soudu, nicméně má možnost si stěžovat Ústavnímu soudu, že by chtěl, aby mu rostl plat, třeba někteří střelci to dají. Ale já říkám: tento návrh jsem podala, budu pro něj hledat i nějakou širokou politickou shodu. A když skutečně, abych ocitovala úspornou vládu, tak tam se v důvodové zprávě skutečně hovoří o tom, že obnovení používání jednotné výše platové základny od 1. ledna 2013 u všech ústavních činitelů vyžaduje zrušení úsporného opatření stanoveného pro představitele moci zákonodárné, výkonné a některých státních orgánů až do konce roku 2014. Tedy ta důvodová zpráva opravdu na to upozorňuje, že to nemá s nějakou úsporností a s nějakými škrtů vůbec co do činění.

No a abych byla, milí kolegové, u vás ještě oblíbenější, tak jsem se rozhodla tam dát ještě jeden pozměňovací návrh. On v zákonu o platech představitelů státní moci je jeden paragraf, tuším, že to je § 38, objevil se tam už za doby pana Zemana. Pan Zeman teď aspiruje na post prezidenta republiky. Určitě by podpořil můj návrh na dotáhnutí do konce jeho legislativního návrhu, nebo návrhu, který se objevil za jeho vlády. Tento návrh hovoří o tom, že když už jsme u těch odměn a u diskuse, jestli si zvyšovat platy, či nezvyšovat platy, tak také že by se měla nějakým způsobem kontrolovat absence. A v § 38 je řečeno, že jsou tam jednoznačně dané sankce za neúčast na jednání Poslanecké sněmovny, a je jednoznačně řečeno, jaká sankce následuje.

Jakýmsi nedopatřením vznikl legislativní šotek, opravdu říkám, stalo se to určitě čistou náhodou (hovoří ironicky), že 15 let nebo ještě déle to nikdo neřešil, že tam se také říká, že bude stanoven orgán Poslanecké sněmovny, který tyto absence bude kontrolovat. Tak to se nikdy nestalo, takže tam máme krásný paragraf, který sice říká, že poslanci by měli chodit do práce tak, jak se to očekává u všech jiných občanů České republiky, ale chybí tam tenhle orgán, který by to posuzoval. Takže také navrhuji doplnění tohoto paragrafu.

Myslím si, že tímto orgánem by klidně mohl být mandátový a imunitní výbor. Toto volební období je volební období, kdy se mandátový a imunitní výbor rozhodně nenudí. Máme tady celou řadu vydání poslanců k trestnímu stíhání, nicméně ne všechny roky jsou tak plodné roky, takže si myslím, že by se určitě nikomu nic nestalo, kdyby coby člen mandátového a imunitního výboru tyto věci posuzoval.

Takže to jsou za mě tyto návrhy. A byť se tento zákon projednává za re-

lativní nepozornosti všech poslanců, tak si myslím, že bychom neměli ten zákon úplně nepodrobit nějaké široké politické diskusi. Takže děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se někdo dál hlásí do rozpravy. Pan poslanec Vilímeček, prosím.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, s odkazem na svou zpravodajskou zprávu předkládám návrh na zkrácení lhůty k projednání tohoto tisku ve výborech na 20 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přivolám naše kolegy do jednacího sálu, protože o tomto návrhu musíme hlasovat. Ale ještě stále jsme v obecné rozpravě, takže se ptám, zda se někdo hlásí dál do obecné rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Budeme se nejprve zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 106. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán rozpočtovému výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, přítomno 191, pro 152, proti 2. Návrh byl přijat.

Druhým hlasováním je návrh pana poslance Vilímce na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 20 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 107. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty na 20 dnů? Proti návrhu?

Hlasování číslo 107, přítomno 191, pro 143, proti 6. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému. Lhůta na projednání byla zkrácena na 20 dnů.

Dámy a pánové, ještě mám pro vás jedno upozornění. Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrhy zákonů. Je to sněmovní tisk 660/4, dále sněmovní tisk 689/3, sněmovní tisk 691/5 a 733/3. O tyto body rozšíříme program 47. schůze v pátek 9. listopadu, to uplyne jejich předepsaná zákonná lhůta. Tolik jenom tato informace.

Nyní se budeme věnovat dalšímu bodu. Je to bod číslo

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - první čtení

Požádám pana ministra Leoše Hegera, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já předkládám jménem vlády návrh zákona, který vychází tentokrát z dílny Ministerstva zdravotnictví a týká se zákona 285, o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů.

Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je především provedení transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/53/EU ze dne 7. července 2010, o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci. V souladu s uvedenou směrnicí návrh upravuje pravidla pro zajištění jakostních a bezpečnostních norem pro lidské orgány k transplantaci u člověka tak, aby byla komplexně ve všech fázích zacházení s orgány, tj. během darování, vyšetřování, charakterizace, odběru, konzervace, převozu a transplantace, uplatněna opatření k dosažení nejvyšší možné míry jejich jakosti a bezpečnosti. Tato opatření jsou nezbytná pro minimalizaci rizik spojených s odběrem a transplantací orgánů, zvýšení dostupnosti orgánů vhodných pro transplantaci, k zamezení nepřipustných praktik při jejich darování a transplantaci, včetně tzv. obchodování s orgány, které představuje velmi vážné porušení základních lidských práv.

Kromě transpozice výše uvedené směrnice obsahuje návrh zákona úpravy, které mají za cíl odstranit nedostatky, které se objevily v průběhu aplikační praxe transplantačního zákona, a snaží se dále přispět k řešení fenoménu nedostatku orgánů a dárců. K řešení zmíněného problému přispěje mj. úprava náhrad. Tato úprava vychází ze směrnice, která i přes skutečnost, že je touto směrnicí, ale i transplantačním zákonem jakákoliv odměna za darování orgánů vyloučena, připouští možnost vhodným způsobem kompenzovat žijícím dárcům újmu, nepohodlí a omezení spojená s darováním. Návrh zákona tedy upravuje úpravu náhrad na pokrytí výdajů a ztrát příjmů pro žijící dárců, kterých začíná v naší republice naštěstí již přibývat. Vedle toho se vymezuje příspěvek na náklady pohřbu, který bude náležet osobě, která vypraví pohřeb zemřelému dárci orgánů, tj. dárci, kterému byl orgán odebrán posmrtně. Navrhovaný

příspěvek za náklady pohřbu je solidárním vyjádřením úcty a vděčnosti zemřelému dárci za poskytnutí nezištné pomoci pro něj neznámému příjemci orgánů.

Na uvedenou právní úpravu navazuje dále změna zákona o daních z příjmů a zákona o životním a existenčním minimu, kterými se pro tyto případy zakotvují formy daňového zvýhodnění.

Dalším přispěním k řešení zmíněných problémů je navrhovaná úprava, která umožní vyřešit otázku odběrů orgánů od zemřelých dárců, kteří nejsou občany ČR. V současné době je odběr od cizinců v ČR prakticky nemožný, přestože cizinec je s ohledem na svůj zdravotní stav a po splnění zákonných předpokladů v našem státě zařazován na čekací listinu pro transplantaci orgánů a může mu orgán být transplantován, ale přesto není možno, aby od cizince, který v Česku zemřel, byly odebrány a použity k transplantaci jeho orgány. V návrhu zákona se vymezuje právní úprava, která odběr orgánů od cizinců sice umožňuje, ale zároveň se stanoví podmínky, při jejichž nesplnění nelze odběr orgánu provést. Například odběr od cizince bude možné provést, jen pokud bude držitelem dárcovské karty. Jestliže cizinec nebude držitelem takové karty, koordinační středisko transplantací ověří, zda cizinec ve státě, jehož je občanem, nevyjádřil nesouhlas s posmrtným odběrem.

Změnou zákona o veřejném zdravotním pojištění se navrhuje vrátit do tohoto zákona pravidlo, podle kterého úhradu výkonů spojených s transplantacemi provedených na straně dárce hradí zdravotní pojišťovna příjemce. Navrhuje se tím (změnit) stávající stav zakotvený v zákoně o veřejném zdravotním pojištění, kdy příslušné úhrady provádí zdravotní pojišťovna dárce. Toto vymezení úhrady se ukázalo být v praxi problémové zejména v případech mezinárodní spolupráce v oblasti transplantací.

Nakonec pak konstatuji, že návrhem ve stávajícím textu zákona je prováděna legislativně technická pojmová změna, která navazuje na nově užívanou terminologii platného zákona č. 372/2001 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, který je součástí souboru reformních zdravotních předpisů, které nabyly účinnosti dnem 1. dubna 2012.

Dámy a pánové, paní poslankyně, páni poslanci, s ohledem na obsah navrhované úpravy, která je pro postupy v oblasti provádění transplantací nezbytná, a zejména s ohledem na to, že jde o návrh zákona, který je převážně transpozičním, a transpoziční lhůta již uplynula, věřím, že návrh zákona, kterým se mění transplantční zákon, v rámci prvního čtení podpoříte. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Patricii Kotalíkovou. Prosím.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Ještě jednou dobrý den.

Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové, 10. října 2012 byl Poslanecké sněmovně předložen vládní návrh na změnu zákona č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů, tzv. transplantční zákon, jako tisk 825/0. Organizační výbor projednání návrhu doporučil 11. října 2012 a navrhl jej přikázat k projednání výboru pro zdravotnictví.

Jak řekl pan ministr Heger, cílem předkládaného návrhu zákona je zejména provedení transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/53/EU ze dne 7. července 2010. Na tvorbě předlohy návrhu směrnice o jakosti a bezpečnosti orgánových transplantací se ČR přímo podílela od prvního předloženého návrhu Komise v roce 2009, a to také s ohledem na skutečnost, že v roce 2009 ČR vedla všechna jednání v rámci předsednictví EU.

Navrhovaná novelizace transplantčního zákona nepřináší žádnou zásadní změnu. Jedná se spíše o technickou novelu, která do zákona doplní některé nové principy jakosti a bezpečnosti, na které klade přijatá směrnice zvláštní důraz. Návrh vymezuje povinnosti a odpovědnost poskytovatelů zdravotních služeb, včetně povinnosti vytvořit a udržovat systém jakosti. Tato opatření jsou nezbytná pro minimalizaci rizik spojených s odběrem a transplantací orgánů, zvýšení dostupnosti orgánů vhodných pro transplantaci, k zamezení nepřípustných praktik při darování a transplantaci orgánů, včetně obchodování s lidmi, které představuje velmi vážné porušení základních lidských práv.

Kromě transpozice výše uvedené směrnice obsahuje návrh zákona takové úpravy, které mají za cíl odstranit nedostatky, které se projevily v průběhu aplikační praxe transplantčního zákona, a snaží se dále přispět k řešení obecného fenoménu nedostatku dárců orgánů. (Trvalý hluk v sále.)

V tomto směru byla Česká republika jedním z prvních států Evropské unie, které přijaly vlastní národní akční plán. Vládou České republiky byl vzat na vědomí 10. května 2010. Pojmenovává národní priority a stanovuje cesty k jejich dosažení. Patří sem vzdělávání odborné veřejnosti, zařazení dárcovských konzultantů –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně. Já to zkusím ještě jednou. Chci poprosit všechny naše kolegy, aby když už se k vám nemohou chovat jako k paní poslankyni, tedy ke své kolegyni, aby se k vám chovali jako k dámě, která dostala slovo. Prosím, aby byl klid v jednacím sále. Děkuji.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Mockrát děkuji.

Další prioritou je zařazení dárcovských konzultantů do dárcovských nemocnic, mezinárodní certifikace transplantčních koordinátorů, podpora dárcovství a transplantací v očích laické veřejnosti, podpora žijících a altruistických dárců, vytváření referenčních center, follow registry, které mají mít za úkol sledovat veškerý pohyb odebraných buněk, tkání a orgánů, odběr od zemřelých cizinců, jelikož dosud bylo možné v České republice cizinci orgán transplantovat, ale nemohl se cizinec stát dárce orgánů v České republice. Dále zavedení úlev pro žijící dárce orgánů, zavedení explantačních poplatků pro nemocnice, v nichž probíhá odběr orgánů od dárce, a dále úhradu přepravy těla zemřelého dárce a zavedení pohřebného.

Předložený návrh předpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet. Odhadovaná výše finančních dopadů je zhruba dva miliony korun ročně a bude kryta ze stávající rozpočtové kapitoly Ministerstva zdravotnictví. Na ostatní veřejné rozpočty a ani na malé a střední podnikatele se finanční dopady nepředpokládají. Návrh novely zákona nepředpokládá sociální dopady ani dopady na životní prostředí a rovněž nepředpokládá žádné dopady na rovné postavení mužů a žen.

S ohledem na to, že transpoziční lhůta již uplynula, a to dne 27. srpna 2012, je třeba zvolit variantu stanovení účinnosti zákona, která připustí nabytí účinnosti předpisu co nejdříve, avšak se zachováním přijatelné legisvakanní lhůty pro adresáty povinností ze zákona vyplývajících.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, moje vystoupení bude stručné. Je škoda, že tento důležitý návrh zákona probíhá, řekl bych, za všeobecného nezájmu a hlomozu řady našich kolegů.

Já jsem velmi pečlivě ty předklady poslouchal, seznámil jsem se s tím a chci říct, že plně podporuji předložený návrh, který se týká jakostních a bezpečnostních norem pro lidské orgány určené k transplantaci.

Návrh současně zajišťuje uskutečnění řady opatření nezbytných pro minimalizaci rizik spojených s odběrem a transplantací orgánů. Zvyšuje dostupnost orgánů vhodných pro transplantaci, to velice hodnotím, a především zamezuje používání nepřípustných praktik při darování a transplantaci orgánů. To vše je myslím velmi dobrým ochranným opatřením zamezujícím obchodování s lidskými orgány. To bych tady chtěl podtrhnout. Z tohoto pohledu shledávám předložený návrh jako

velmi významný na poli boje proti porušování základních lidských práv.

Z mého vlastního pohledu, tedy pohledu ekonoma, považuji za důležité tento návrh zde ve Sněmovně ještě dopracovat – nebo spíše ve výborech. Předkladatel tohoto zákona chce k jeho naplnění využít ze státního rozpočtu jen několik milionů. Takové rozpočtové zajištění považuji pravděpodobně za nedostatečné, ale pokud si ministr myslí, že to tak je, tak samozřejmě bychom se tomu neměli bránit. Přitom lze na financování tohoto záslužného zákona využít významný objem veřejných finančních prostředků dislokovaných na fondech prevence jednotlivých zdravotních pojišťoven, tedy bez zatížení státního rozpočtu. Tyto fondy alokují až tři čtvrtě miliardy korun, aspoň tato částka byla na těchto účtech na konci roku 2011.

Dámy a pánové, doporučuji návrh přijmout. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zeptám se, zda se někdo dál hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Prosím, pan kolega Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně.

Vážené dámy a pánové, jsem člověk, který se na transplantacích podílel řádově od 70. let už minulého století a samozřejmě na odběrech o něco déle. Myslím si, že Česká republika měla dosavadní zákon, který vlastně umožňoval odběry, umožňoval transplantace na velmi dobré úrovni, a domnívám se, že tato novela zákona ještě tedy zpřesní tyto podmínky. Domnívám se, že v rámci celé Evropy a možná celého světa to je celé jen ku prospěchu.

Myslím si, že je zbytečné říkat, že tento zákon je dobrý, že tento zákon naše republika potřebuje, a také i z důvodu jiného než ekonomického, protože za vším nemůžeme vidět jenom ekonomiku. Myslím si, že dnes žijeme v době, kdy se nám nedostává orgánů k transplantaci, kdy chybí skutečně stovky, možná i tisíce dárců orgánů. Ono z hlediska osobního, někdy i etického není jednoduché stát u operačního stolu a člověka, kterého jste viděli den předtím, najednou vám přivezou na operační stůl k odběru orgánů. Stalo se mi to dvakrát v životě. Nicméně jestliže se tento orgán podaří za optimálních podmínek odebrat, za dalších optimálních podmínek transplantovat – a teď nemyslím samozřejmě jenom ledviny, které byly prvním orgánem, který se transplantoval u nás, shodou okolností to bylo v Hradci Králové, kde jsem se vyučil řemeslu –, tak si myslím, že to je úspěch, a proto tuto legislativu vítám a doporučuji ji v co nejkratší možné době přijmout.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Prosím o další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná, obecnou rozpravu tedy končím. Nebyly žádné návrhy na zkrácení lhůty. (Reakce ze sálu.) Byly, ještě tedy nekončím obecnou rozpravu.

Pan ministr Leoš Heger, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dovolím si zkrátit lhůtu pro jednání ve výboru na 20 dnů. Jedná se o věc, která je poměrně technická, konsensuální, tak si dovolím tohle navrhnout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě do obecné rozpravy s nějakým návrhem se někdo hlásí? Nehlásí. Teď tedy končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má prosím někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 108. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby návrh zákona byl přikázán výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 108. Přítomno 188, pro 125, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 20 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 109. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 109. Přítomno 188, pro 98, proti 6. Návrh byl přijat.

Mohu uzavřít tento bod s tím, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví a lhůta k jeho projednání ve výboru byla zkrácena na 20 dnů. Končím projednávání bodu číslo 36, sněmovního tisku 825 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi a děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo 61. Je to

61.

**Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb.,
o pojišťovnictví,
ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb.
/sněmovní tisk 709/ - první čtení**

Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec Rudolf Chlad. Prosím, pane kolego.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem tento návrh zákona v podstatě už představoval na minulé schůzi, jeho podstatu, a navrhoval jsem i sloučení senátního návrhu a návrhu poslaneckého z jednoduchého důvodu, že oba dva návrhy jsou obdobné, pouze rozdíl, který tam je, je rozdělení financí ze zákonného pojištění v poměru dvě pětiny a tři pětiny, čili dvě pětiny dobrovolní hasiči a tři pětiny HZS – profesionálové. Ještě tedy jednou shrnu zásadu, nebo to nejdůležitější, proč tento návrh předkládáme.

Tento návrh podepsalo napříč spektrem 64 poslanců a je to v podstatě změna zákona o požární ochraně č. 133/1985 Sb. Podstata je ta, že hasiči vykonávají svoji povinnost ze zákona asi tak z 20 až 22 %, kdy je ohrožen majetek, zdraví a životy lidí, a ostatní jsou věci jako dopravní nehody hlavně, technická výpomoc apod. A to je hrazeno ze státních prostředků. Takže to je hlavní důvod již několikrát předkládaného návrhu o pojišťovnictví.

Já jsem velice přivítal návrh našeho pana ministra Kalouska, který na klubu navrhl propuštění do druhého čtení s tím, že se vytvoří pracovní skupina a bude se argumentovat, zda tento zákon ano, zčásti změnit, anebo ne. To je velice pozitivní, protože jsme obdrželi pozměňovací návrh z Ministerstva financí, je to asi 14 dnů zpátky, takže si myslím, že je to solidní návrh, a poprosil bych o propuštění do druhého čtení, kde se opravdu dá argumentovat.

Ještě bych si dovolil říct jednu věc, že v případě, že propustíme nebo propustíte tento zákon do druhého čtení, přijdou zástupci generálního ředitelství, kteří jdou sami s návrhem vnitřních velkých úspor u Hasičského záchranného sboru, zrušení zbytečných úředníků, generálů nebo plukovníků – generálů ne, ale plukovníků – a tím pádem plýtvání penězi. Takže jenom pro srovnání, byl jsem kvůli tomu i na Slovensku s kolegy poslanci, kde jsme zjistili, že na Slovensku to funguje deset let a je to naprosto pozitivní, s tím, že se nezvýšilo pojistné řidičům. A ještě jedna věc, jak to funguje v Evropě. Polsko má 10 %, Slovensko 8 %, Rakousko 8 % a my navrhujeme maximálně 6 %.

Takže to by bylo zatím k tomu návrhu asi vše, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli. Nyní dostane slovo zpravodaj a tím byl pro prvé čtení určen pan poslanec František Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se domnívám, že gros, čeho se týká pozměňovací návrh, tady řekl jeden z předkladatelů kolega poslanec Rudolf Chlad. Já chci jenom sdělit, že k návrhu, i k tomu dalšímu, dala vláda negativní stanovisko z toho důvodu, že je to nesystémové opatření a že lze těžko, jestli všechno zkrátím, předvídat důsledky směrem ke klientům pojišťoven. Nicméně tady zaznělo, že ministr financí je připraven v rámci druhého čtení a pozměňovacích návrhů k této záležitosti diskutovat.

Nad rámec své zpravodajské zprávy vám chci říct, byť to neřeší přesně a jenom jakousi výseč – dal jsem dneska do hospodářského výboru pozměňovací návrh, který se týká havarijního pojištění i otázky odvodů peněz za výjezdy zaviněné viníkem nehody a podobně, takže se ještě s touto problematikou potkáte i v rámci pozměňovacího návrhu k zákonu o provozu na pozemních komunikacích.

To je zatím vše, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní zatím čtyři přihlášky. Pan poslanec Tejc se hlásí s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vystoupil také jako jeden ze spolupředkladatelů tohoto návrhu zákona, který, jak jste jistě zaznamenali, není navrhován poslanci z jedné politické strany či ze strany opozice nebo koalice, ale je navrhován napříč. Pevně doufám, že tato podpora se projeví i při hlasování o případném návrhu na zamítnutí zákona, pokud bude podán. Já jej rozhodně podávat nebudu, já jsem pro to, abychom tento návrh zákona nejen podpořili v prvním čtení, ale především nakonec jej schválili v podobě, která může být ještě diskutována.

V tuto chvíli platí jedna věc, že pojišťovny každý rok na povinném ručení získají více než 20 mld. korun. Platí to tak už osm deset let. A když se podíváte na konkrétní čísla, kolik vyplatí tyto pojišťovny z těch více než 20 mld. na škodách těm, kteří nakonec získávají prostředky z povinného ručení, tak je to přibližně 10 mld. Je to tedy skoro jednou tolik, některé roky dokonce více než jednou tolik. Já myslím, že tohle je jasný důkaz o tom, že zde je prostor pro to, aby se určitá částka – a bavme se o tom, jestli to má být 500

mil., 800 mil., 1 mld. – každý rok z toho, co pojišťovny vyberou navíc proti tomu, kolik vydají, aby se tato částka investovala nikoli do Hasičského záchranného sboru jako takového, ale do toho, aby Hasičský záchranný sbor měl dostatek prostředků, dostatek vybavení pro to, aby chránil také fungování těchto pojišťoven, resp. aby měl dostatek prostředků pro to, aby ochránil životy a zdraví, ale také majetek, který potom následně by nemusel být hrazen těmito pojišťovnami v případě, že by tedy k těm škodám nedošlo. Ta úvaha je tedy nejen logická, ale podle mého názoru i správná a jsem přesvědčen, že máme možnost pomoci Hasičskému záchrannému sboru k tomu, aby dokázal lépe a efektivněji ochránit životy, zdraví i majetek, a následně tedy snížit výplaty pojišťoven, které by v té chvíli samozřejmě následovaly.

Koneckonců je spravedlivé také to, aby se pojišťovny určitým způsobem podílely více než dnes – není to tak, že by se dnes nepodílely, ale aby se podílely více než dnes – právě na fungování Hasičského záchranného sboru, který výrazným způsobem eliminuje následky zejména dopravních nehod. A o tom, kolik procent dopravních nehod ve vztahu k celkovému objemu práce hasičů to je, to už tady padlo.

Můj názor je, že může dojít v průběhu projednávání návrhu zákona k úpravám ať už směrem k té částce – zda to bude 6 %, nebo 4 %, myslím, není až tak podstatné. Stejně tak myslím není úplně podstatné to, jestli budou ty prostředky směřovány pouze do Hasičského záchranného sboru, ale třeba v určitém poměru i pro Policii České republiky, pokud by ty prostředky byly účelově vázány na dopravní bezpečnost a na vybavení, které by snížilo nehodovost, a tedy mělo přímý dopad a přímou souvislost s tím povinným ručením.

To je určitě možná debata, ale k tomu, aby mohla být a mohla probíhat, je potřeba, abychom tento zákon propustili do druhého čtení. Já se přimlouvám za to, aby byla zkrácena lhůta na třicet dnů. Proto si dovoluji avizovat podání tohoto návrhu, protože je to podle mého názoru důležité, abychom byli schopni projednat to co nejdříve a mohl tento návrh zákona platit třeba od března či dubna příštího roku. Ale není to to nejpodstatnější. Podstatné je, aby to, co funguje jinde, v jiných evropských zemích, a slyšeli jsme zkušenost ze Slovenska, fungovalo i tady. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pane poslanče, my jsme v obecné rozpravě v prvním čtení, takže váš návrh už považuji za podaný. Je to návrh na zkrácení lhůty na třicet dnů.

Dále se do obecné rozpravy hlásí pan poslanec Karel Černý. Po něm je přihlášen pan poslanec Stanislav Huml.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně,

vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi říci pár slov k návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 277/2009 Sb., o pojišťovnictví.

Již v úvodu musím konstatovat, že se jedná o systémovou změnu, která má své silné historické kořeny. Novela představuje optimální nástroj k dosažení takzvaného vícezdrojového financování, které je běžné v jiných státech nejen Evropské unie, a já ji plně podporuji. Současně ve vztahu ke střetu zájmů sděluji, že jsem členem okresního Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska ve Žďáru nad Sázavou.

Z hlediska dosavadních projednávání je nutné uvést, že návrh v obdobném znění byl navrhován již čtyřikrát, kdy poslední dva návrhy zastupitelstev Pardubického a Středočeského kraje byly neschváleny Poslaneckou sněmovnou v roce 2010.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 187/2011 Sb., sněmovní tisk č. 709, podala skupina poslanců a vláda se k němu vyjádřila negativně.

K samotnému stanovisku vlády je nutné uvést některé skutečnosti na pravou míru. Je smutné, že vláda, která snižuje rozpočty, a to i rozpočty záchranným složkám státu, sama nedokáže nalézt prostředky na systémové řešení daného problému a ani nechce umožnit svým negativním stanoviskem další projednávání této novely. Nejedná se o momentální řešení negativní ekonomické situace, i když je pravda, že v současné době je vícezdrojové financování potřeba více než v dřívějších dobách, a to zejména za vládnutí této vlády. Jedná se o systémový krok, který má své historické kořeny, ale i mezinárodní podobnost. Vícezdrojovým financováním bezpečnostního systému se zabývá i vládou schválená aktualizace Bezpečnostní strategie České republiky, konkrétně usnesení vlády č. 665 ze dne 8. září 2011 v kapitole Ekonomický rámec zajištění bezpečnostních zájmů. Neboli sama tato vláda si stanovila cíl zajistit vícezdrojové financování bezpečnostního systému, což tento návrh bezesporu představuje.

Obdobná úprava funguje například i ve Slovenské republice, která je rovněž členem Evropské unie. V rámci slovenské právní úpravy je odváděno 8 % z přijatého pojistného z povinného smluvního pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla. Další státy mají obdobnou úpravu, a to Finsko, Německo, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Švýcarsko, Maďarsko a Velká Británie.

Z hlediska historického vývoje je nutné uvést, že již zákonem ze dne 24. prosince 1884, kterým se stanoví povinnost pojišťoven ku placení příspěvků pro výdaje k účelům hasičství a ku podpoře hasičů k úrazům příslušných v Království českém, byla stanovena povinnost všem tuzemským nebo cizozemským ústavům v Království českém platit příspěvek dvouprocentní z hrubého obnosu premií vybraných průměrem roku, jehož se týče,

za movité, nemovité předměty všeho druhu proti ohni. Fond zábrany škod byl v rámci právního řádu na našem území fakticky až do roku 1989.

K argumentu vlády, že pravděpodobně bude nutné zvýšit pojistné, lze uvést, že návrh předpokládá odvod 6 % z předepsaného pojistného z pojištění odpovědnosti za škodu.

Jak zde hovořil přede mnou kolega Jeroným Tejc, v roce 2011 pojišťovny vybraly přibližně 20,5 mld. korun a z toho 10 mld. vyplatily na pojistném plnění. Návrhem předpokládaných 6 % představuje částku asi 1 mld. korun. Návrh tedy nelze označit za úpravu, která by byla objektivním spouštěčem pro zvýšení pojistného.

Návrh řešit věc formou další zátěže občanů motoristů při zásahu jednotek se jeví jako ústavně nekonformní. Návrh zákona, tak jak je předložen, představuje optimální zásah do právního řádu. Řešením problémů nemohou být návrhy, které nezohledňují bezpečnostní hledisko státu. To znamená, že stát podle ústavního pořádku České republiky zajišťuje bezpečnost České republiky a neřeší věc komplexně. Není možné akceptovat návrhy na stanovení povinnosti úhrady nákladů za každý zásah, jelikož tím by stát rezignoval na zajištění bezpečnosti a degradoval by samotný bezpečnostní systém. Při povinnosti úhrady za každý zásah by se Česká republika stala anomálií v rámci celé Evropy, kde tento stav neexistuje, nemluvě o silné administrativní náročnosti při individuálním vyřizování, což by jistě znamenalo nárůst agendy.

Z hlediska kompetence České národní banky nutno uvést, že dohled v pojišťovnictví je zákonem č. 277/2000 Sb. vymezen demonstrativně. Předmětem dohledu je pak mimo jiné dodržování povinností stanovených tímto zákonem v rozsahu, v jakém se vztahují k provozování pojišťovací a zajišťovací činnosti a rovněž tak i činností s nimi souvisejících. Z hlediska činností s nimi souvisejících pak lze uvést, že zákon je opět nevymezuje taxativně, pouze podmiňuje, že souvisely s výkonem dovolené pojišťovací činnosti.

K výhradě absence úpravy výkonu správy odvodů lze uvést, že návrh zákona dostatečně určitě vymezuje subjekt, který příslušnou částku převede. Jednoznačně stanoví podmínky pro identifikaci speciálního účtu. Stanoví lhůtu pro realizaci odvodu. Stanoví pravidlo pro určení přesné výše tohoto odvodu. Stanoví jednoznačně subjekt odpovědný za přerozdělení předmětné částky a podmínky pro toto přerozdělení. Dále stanoví účel užití těchto prostředků. Obsahuje úpravu pro stanovení výše přerozdělené částky. Stanoví úpravu správního postihu a tuto v návaznosti na další podmínky správně-trestní odpovědnosti lze považovat za odpovídající požadavkům na tuto část právní úpravy. Z tohoto důvodu nevidím problém v takto navrženém textu z hlediska správního trestání.

Pro nutnost zachování akceschopnosti Hasičského záchranného sboru

a jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí v nejbližším období je třeba maximálně efektivně využít stávající personální, technické, materiální a finanční zdroje, kterými disponují, a realizovat další opatření umožňující zajistit financování systému v rozsahu nezbytném pro zachování jeho spolehlivosti a akceschopnosti.

V této předloze se jedná o dlouhodobý záměr využít pro financování jednotek požární ochrany určité procento z příjmu pojišťoven získaného v souvislosti s poskytováním povinné pojistné ochrany, to znamená povinné pojištění z provozu motorových vozidel. Návrh předpokládá efektivní využívání těchto účelově vázaných prostředků na úhradu nákladů spojených s pořízením a údržbou požární techniky a věcných prostředků požární ochrany. V rámci povinného ručení z provozu motorových vozidel představuje na jednu pojistku částku ve výši průměrně 150 korun ročně.

Díky činnosti jednotek požární ochrany, tedy Hasičského záchranného sboru České republiky, a jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí, jejichž financování je z valné části ze státního rozpočtu či rozpočtu obcí, se snižují škody způsobené dopravními nehodami, a tím i snižují následky škod, které jsou následně řešeny pojišťovnami. Čím modernější techniku bude mít Hasičský záchranný sbor a dobrovolné jednotky obcí, tím efektivněji budou likvidovat následky dopravních nehod a tím méně budou pojišťovny muset vynakládat na vyplácení škod.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem přesvědčen, že tento systémový, historicky podložený a mezinárodně vyzkoušený princip je nutné přijmout a využívat jej v podmínkách České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Černému a prosím nyní pana poslance Stanislava Humla. Dále je přihlášen pan kolega Antonín Seda.

Poslanec Stanislav Huml: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, já bych rád navázal na předchozí vystoupení trošku z jiného úhlu, ale v podstatě se stejným obsahem.

Provozovatelé motorových vozidel jsou jako zákazníci ve zvláštním postavení. Pojišťují se povinně, cena je do určité míry, nebo spíš měla by být regulovaná, ale není. Pokud se nepojistíte, vystavujete se trestnímu postihu ve prospěch kanceláře pojistitelů. Pak platíte za každý den provozu nepojištěného vozidla zákonem stanovenou částku, která v důsledku mnohonásobně překročí běžné pojistné. Tyto luxusní podmínky vytvořila

pojišťovna tato Sněmovna. Jak by jásali provozovatelé restaurací, kdybychom přikázali povinně v restauracích jíst, anebo hoteliéři, kdybychom zákonem nařídili, že dva dny v měsíci přespí všichni majitelé bytu v hotelech. A kdyby policisté kontrolovali, zda tyto podmínky plní.

Stát pojišťovněm usnadňuje jejich podnikatelský projekt ještě šířeji. Policie vyšetřuje dopravní nehody a celé spisy předává elektronicky včetně fotodokumentace pojišťovně. Na náklady daňových poplatníků, přátel. Ve světě to není zdaleka obvyklé v takové míře jako u nás. Nehody bez zranění se v mnoha státech vůbec policejně nevyšetřují. Tuto činnost ve světě zajišťuje samostatný likvidátor pojistných událostí, což je živnost, která u nás bohužel umírá. Pamatujete, jak velký boj byl veden při snaze uvolnit policii ruce a zvýšit hranici výše škody, kdy se policejně vyšetřovat dopravní nehody nemusí? Tam byla také silná lobby pojišťoven.

Stát donedávna hradil zásahy hasičů při vyprošťování a úklidu silnice po dopravní nehodě, a to stoprocentně, nejsou to malé prostředky, ač to měly plně hradit pojišťovny. Druhá strana bohužel nepřispívá. Pojišťovny dostaly od ministerstev vnitra a dopravy přístup do centrálního registru vozidel. Také zdarma.

V Evropě je tzv. povinné ručení běžné a já proti němu neprotestuji. Ono je nutné. Máme zaveden mezinárodní systém zelených karet. Z filozofie „všechna auta na silnici jsou ze zákona pojištěna“ se pak hradí i škody vzniklé, když pachatel ujel a není znám. V našem pojišťovnictví lobbovaném prostředím to dopadlo tak, že na plnění máme nárok až tehdy, když nás neznámý pachatel současně přiznává. Ano, podmínkou je současný vznik těžké, nikoliv lehké újmy na zdraví. Tím se minimalizoval počet událostí, kdy je jakékoliv plnění možné. Modelový příklad: Jste poškozeni při dopravní nehodě neznámým pachatelem a máte zlámané obě ruce a otřes mozku. Je to hodnoceno jako lehká újma na zdraví. Škoda 200 tisíc korun a plnění nula. Byly doby, kdy to bylo jinak a za pojištění osobního auta jsme tenkrát jediné pojišťovně platili z dnešního pohledu směšnou částku 144 korun. Česká pojišťovna pak platila v těchto případech vše nad 10 tisíc korun. Pojištění odpovědnosti od té doby nehorázně zdražilo, legislativa rezignovala na regulaci ceny, byť stále jde o nerovnoměrné postavení zákazníka nahnaného jako ovce ke spolku několika pojišťoven, které se sdružují.

Aby bylo z čeho hradit škody i nepojištěných vozidel v prostředí více pojišťoven, vzniká v roce 1999 ze zákona tzv. garanční fond. Stát musí z evropského práva zaručit plnění za škody způsobené nepojištěnými vozidly, a garanční fond tedy vzniká z peněz, které motoristé do systému odvádějí povinně, to připomínám, a svým způsobem jsou to peníze, které jsou stále státní, vybrané na základě zákona.

Česká legislativa vytvořila speciální zákon, který upravuje tento druh

pojištění zákonem č. 168/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Já si dokonce myslím, že by tato novela, kterou dnes projednáváme, měla být roubována spíše na tento zákon. Zřídili jsme kancelář pojišťitelů, která má pro stát mimo jiné věst právo garančního fondu, tedy spravovat peníze, které jsme my všichni, motoristé, povinně odvedli do systému. Všechny pojišťovny do fondu odvádějí část vybraných peněz z povinného ručení, aby byla naplněna jeho výše pro případnou likvidaci nepojištěnými vozidly nebo neznámými vozidly. To je rozdíl. Platit mají různě velké částky podle velikosti kmene pojištěnců. Rozhodli jsme, že se navyšuje o peníze, které kancelář sama vybere od hříšníků, stručně řečeno, kteří neplatili a které jsme opět zákonem potrestali povinností zaplatit mnohonásobně vyšší částky za každý nepojištěný den. Roční pojištění, vlastně penále v tomto případě, pak šplhá do desítek tisíc a je snadno dobyté. Jsou to stále ještě státní peníze? Já si myslím, že ano.

Kancelář pojišťitelů vzniká zákonem a je to přitom profesní organizace pojišťitelů a dnes jde o akciovou společnost a jí jsme všechny ty prostředky svěřili. Ze zákona má tyto úkoly: spravuje garanční fond, provozuje hraniční pojištění, zabezpečuje plnění úkolů souvisejících se členstvím v radě kancelářů mezinárodní, uzavírá dohody s kancelářemi pojišťitelů cizích států, spolupracuje se státními orgány týkajícími se pojištění odpovědnosti, vede evidence a statistiky – a teď pozor – podílí se na předcházení škodám v provozu na pozemních komunikacích a na předcházení pojistným podvodům v pojištění souvisejících s provozem motorových vozidel.

Fondem, resp. kancelář, dnes protékají neskutečné prostředky. Aktuálně je ve fondu přes 7 miliard korun. Stát své závazky ve vztahu ke kancelářům bezezbytku plní, popsal jsem to výše, kancelář pojišťitelů na stát kašle. Ze zákona se má podílet na předcházení škodám v provozu na pozemních komunikacích, jak jsem před chvílí četl, a ze své komunikace s představiteli zastoupenými např. v Radě vlády pro bezpečnost silničního provozu nejen v posledních dvou letech mohu dosvědčit, že na prevenci nehodovosti přispívá dokonce odmítají se směšnými výmluvami, prezentovanými delegátem v radě panem Síkorou.

Usnesení rady vlády pro BESIP, které jsme přijali, že organizace, které ze snížené nehodovosti profitují, mají na prevenci nehodovosti přispět, nikdo neplní. Bylo přijato současně s usnesením, že Ministerstvo školství zajistí povinnou dopravní výchovu v základních školách. Ministr školství Dobeš to sice trochu kvůli mně přibrzdil, ale nakonec od letošního roku bylo usnesení naplněno a pracovníkům MŠMT patří dík. A to je další položka, na které se stát ve prospěch pojišťoven podílí. Plně financujeme z plnění daňových poplatníků prevenci nehodovosti a zisk z poklesu škod plyne plně do kapes výhradně dnes už zahraničních pojišťoven. Takové chování je možné jen v balíkové, jako je naše společnost.

Z výroční zprávy ČKP pro rok 2011 uložené u obchodního soudu cituji: Celý proces zahájený intenzivní informační kampaní v roce 2008 vedl k těmto efektům:

Za první. Financování škod způsobených nepojištěnými vozidly se během roku 2011 definitivně přesunulo na nepojištěné motoristy. – Je to zásluha legislativy. Tedy desetinásobek platby účtovaný hříšníkům pokrývá těch pár škod, které se musí platit. Většina se stejně nehradí, kdy poškozený byl těžce zraněn.

Za druhé. Počet nepojištěných vozidel klesl do konce roku 2011 proti stavu k 31. prosinci 2008 odhadem o 218 tisíc, tedy 27 %. – Což je dobrá práce ČKP. Abych byl objektivní, za to je musím pochválit.

Počet pojištěných vozidel stoupl v roce 2009–2011 o téměř 496 tisíc, to je plus 8 % téměř, a jeho tempo růstu je tak souhrnně za všechny tři roky dvojnásobně vyšší než tempo růstu počtu registrovaných vozidel. Nárůst cca o 278 tisíc, tedy pouze 3,9 %.

Za páté. Příspěvky členů České kanceláře pojišťitelů, tedy jednotlivých pojišťoven, do garančního fondu za účelem financování nepojištěných škod se pro rok 2011 a pro rok 2012 nemusely vůbec předepisovat. – Jinými slovy, pojišťovny již dnes škody nepojištěných vozidel ani nemusí platit, protože si na to vyberou samy od hříšníků.

Fond dosáhl takové výše, že nemá smysl navyšovat, a pojišťovny tedy nepřispívají a začínají přemýšlet, jak peníze vyvést ve svůj prospěch. Dále naznačím, jak se jim to daří.

Pro představu: Aktiva ČKP ke konci roku 2011 – 7 miliard 897 tisíc 251 korun, v roce 2011 bylo vyplaceno na plnění, v těchto sporných případech pouze, 212 milionů 587 tisíc, přitom nedobytné, tedy neznámý pachatel, jen 10 milionů 476 tisíc. Předpokládané další plnění, trvalé následky – 1 miliarda 373 tisíc 099, drtivá většina je tedy dobytá zpět, poněvadž je znám pachatel.

Událostí bylo v roce 2011 celkem 14 132 – srovnejte s počtem výzev hříšníkům, kterých bylo 409 tisíc. Příjem – jenom pro ukázkou – z regrese bylo přijato, peněz, 99 milionů. Oni začínají pohledávky už i prodávat, celková nominální hodnota totiž činí 85,5 milionu, do garančního fondu se vrátí pouze 27 %, tedy 23 milionů. Výzvy hříšníkům neplatícím je 409 tisíc kusů, 149 tisíc kusů upomínek. To všechno dodalo do fondu 455 milionů.

Po marném pokusu s upomínkou vymáhání přes inkasní agentury, to je 103 tisíc kusů, příjem by měl být 455 milionů, dobyté bylo 73 milionů. Přes soudy ČKP vysoudila 24,5 milionu ze 13 tisíc případů, opět dobrá práce.

Z citované výroční zprávy lze vyčíst, že manažeři ČKP se nemají vůbec špatně, průměrný plat je tam 140 tisíc korun měsíčně, s penězi na účtech

začínají podnikat přes spřátelené firmy a fondy, místy s poměrně velkými riziky. O tom, že by probíhalo výběrové řízení, nemůže být pochyb – nebylo.

V roce 2010 dospěli k závěru, že je vhodné některé činnosti outsourcovat, a založili společně s Asociací pojišťoven firmu Supin, s. r. o. Tato firma si z garančního fondu docela pomohla, dostala dvě bezúročné půjčky v celkové výši 45 milionů korun, které jsou obě splatné v roce 2013. Dále ČKP uhradila nevyúčtované zálohy na odměnu na poskytování IT služeb ve výši 30 milionů, dále pohledávku z přefakturace ve výši 489 tisíc. Tak se ptám – to opravdu přebytky garančního fondu financují činnost i Asociaci pojišťoven, která je z 50 procent vlastníkem Supinu, s. r. o.? Učili se zřejmě na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Po převedení části IT podpory na společnost Supin, s. r. o., došlo meziročně u ČKP k úspoře na mzdových prostředcích ve výši 6 milionů 880 tisíc po úbytku 12 pracovníků. Pokud bude fakturace – podle výroční zprávy se dá dovozovat, že 30 milionů, nejde o úsporu, ale ryzí prodělek a vyvádění peněz. Samozřejmě z garančního fondu.

Kontrola nad fondem, to je velký otázník. Ministerstvo financí ji přesunulo na Českou národní banku. Poptám se tam, kolikrát proběhl dozor a s jakým výsledkem.

ČKP bude zřejmě financovat i tzv. národní nehodové centrum, díky němuž se sníží náklady pojišťoven i na ryze komerčním havarijním pojištění. Usilují totiž o to, aby odtahové služby byly objednávány pouze pod jejich kontrolou, a vytvoří monopol.

V garančním fondu začalo být moc peněz a nekontrolovaně přetékají. A co je horší, odtékají.

Návrh skupiny poslanců na účast pojišťoven při financování Hasičského záchranného sboru s ohledem na výše uvedený výčet podílu státu na podnikání pojišťoven v oblasti odpovědnosti za škodu považují za oprávněný. Pokud bude navrhovaný procentuální odvod na základě zákona pojat jako paušální platba na likvidaci následků dopravních nehod, vyprošťování osob z vraků vozidel a technické zabezpečení likvidace akutních následků na místě dopravní nehody, je to racionální a vzájemně výhodné, bez nutnosti fakturovat každý konkrétní případ, což bychom nebyli schopni.

S ohledem na fakt, že ČKP neplní jeden ze základních úkolů v oblasti prevence nehodovosti, bych si pak dovolil ve druhém čtení formulovat další požadavek. Navrhnou povinnost převést část pojistného do státní nadace BESIP, nebo vůbec na Ministerstvo dopravy, kde budou plně využity na prevenci nehodovosti. Což je hlavní úkol ČKP.

A pojďme v hospodářském výboru také diskutovat, zda by garanční fond neměl hradit i škody způsobené neznámými motorovými vozidly při lehkém zranění, tedy zlomené ruce a nohy, nejen těžkou újmu. K tomu

vysvětlení. Ten, kdo ujel od dopravní nehody, to bylo 70 procent případů, byl pojištěný řidič nebo pojištěné vozidlo. Jenom nevíme, u které pojišťovny. Proto by se pojišťovny měly podílet na sdružování prostředků v garančním fondu. Ze 30 procent pak je nepojištěn, a proto do fondu přispívají desetinásobně ti hříšníci. Plnění neznámých pachatelů by tedy ze 70 procent případů měly platit poměrově podle velikosti kmene pojištěnců pojišťovny, a ony je prostě už pro rok 2011 ani 2012 neplatí, neodvádějí žádné peníze. Nastavený stav generuje obrovské zisky, a když už tedy tam ty peníze přetékají, tak ať tečou správným směrem. A protože jsme to byli my, tedy ne my, ale naši předchůdci, kdo legislativu vytvořil, máme právo rozhodnout i o tom, kam peníze jdou.

Ani jedna tato změna zákona neopravňuje pojistitele ani ČKP navyšovat výši pojistného. A pokud to udělají, měli bychom cenu pojistného nekompromisně zákonem upravit a regulovat. Alespoň její maximální výši.

Na posledním zasedání Rady vlády pro BESIP v říjnu tohoto roku delegát pojišťoven, už jsem ho jmenoval, Ing. Síkora správně vypočítal, že investice jednoho milionu do prevence nehodovosti je schopna snížit následky na nehodách o 10 milionů. Je v zájmu samotných pojišťoven, aby škody z dopravních nehod klesaly. Zákon správně předjímá, že ČKP se na této aktivitě má podílet. Protože dobrovolně to přes opakované výzvy Rady vlády pro BESIP nikdo neudělal, není jiná cesta než zákonem. A dobře vybavené hasičské sbory, schopné rychle zasáhnout, předejdou následným škodám a jde v podstatě také o prevenci. Myslete stále na to, že pojistné platíme povinně a je správné očekávat za tuto platbu nějakou protislužbu.

Nevím, kdo psal zamítavé stanovisko vlády. Případá mi, že to byl někdo z pojišťoven. My máme přijímat zákony v zájmu lidu této země, nikoli v zájmu profesní skupiny. A když někomu naháníme zákazníky, má exekutiva kontrolovat, jak je s prostředky takto získanými nakládáno a zda jsou čerpány k účelu, pro který byly určeny. Nepropustit tento návrh do druhého čtení, to by byl vrchol arogance a podlehnutí lobbismu. Vezměte si příklad ze Slovenska a dalších států, o kterých tady mluvil kolega, kde systém generuje peníze i do prevence a k záchranným složkám.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Antonína Sedu přihlášeného do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní ministryně, vážené poslankyně, vážení poslanci, nová bezpečnostní strategie České republiky přijatá v roce 2011 uvádí mimo jiné nutnost zajistit dostatek finančních prostředků ze státního rozpočtu zejména na obranu a složky integrovaného záchranného systému.

S ohledem na rozpočet kapitoly Ministerstva vnitra dlouhodobě dochází k podfinancování bezpečnostních zdrojů, zejména Hasičského záchranného sboru ČR. Další škrty v jejich rozpočtu by mohly vést k destrukci současného fungujícího systému, který nám závidí celý svět.

Novela zákona zavádí vícezdrojové financování hasičů, a to na základě příspěvku pojišťoven. Prostě zapojení pojišťoven, které mají profit právě z práce Hasičského záchranného sboru, je nejen logické, ale i potřebné. Připomenu rok 1884, kdy zákonem byla v našich zemích zavedena povinnost pojišťoven k placení příspěvků pro výdaje hasičů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, podle veřejných informací řeší Hasičský záchranný sbor ČR a sbory dobrovolných hasičů kolem 60 procent činností v souvislosti s řešením dopravních nehod. Přitom mezi příjmem za vybrané pojistné z provozu motorového vozidla a výdajem za uhrazené škody včetně naplnění garančního fondu pojišťoven je rozdíl přes 6 mld. korun ročně. Není bez zajímavosti, že to je částka ročního rozpočtu hasičů.

Dále se návrh zákona zároveň opírá i o mezinárodní zkušenosti s tímto vícezdrojovým financováním, které půjde na modernizaci a obnovu techniky Hasičského záchranného sboru. Tím se pomůže i jednotkám sborů dobrovolných hasičů, které získají starší techniku od hasičů profesionálních. Proto se i já přimlouvám za propuštění návrhu zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Václava Klučka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, má role je mírně jednodušší, protože mnoho předřečníků už důležitost tohoto projednávaného zákona zvýraznilo, takže mi dovoluji pár poznámek.

Materiál, který dnes projednáváme, byl zpracován na základě dlouhodobého záměru využít pro financování integrovaného záchranného systému určité procento z příjmu pojišťoven získané v souvislosti s poskytováním pojistné ochrany, tedy neživotního pojištění a povinného pojištění z motorových vozidel. Současná aktivita vychází z podrobných analýz možných dopadů rozpočtového výhledu na roky 2013 a 2014 z hlediska zajištění bezpečnosti a ochrany obyvatelstva. Ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je jednou ze základních povinností státu. Tato skutečnost je zakotvena v ústavním zákoně č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, přičemž zajištění spolehlivého fungování bezpečnostního systému a akceschopnosti jeho jednotlivých složek je

také prioritou bezpečnostní politiky České republiky, což je jednoznačně uváděno jak v programových prohlášeních posledních vlád, tak i v aktualizované bezpečnostní strategii České republiky ze dne 8. září 2011.

Pátevní složkou integrovaného záchranného systému ochrany obyvatelstva České republiky a krizového řízení je Hasičský záchranný sbor doplněný o jednotky sboru dobrovolných hasičů obcí. Hasičský záchranný sbor je v současné podobě optimálně organizovaný a centrálně řízený bezpečnostní sbor. Má funkční organizační uspořádání a legislativně zřetelně vymezené postavení a působnost. Hasičský záchranný sbor České republiky zároveň představuje určující složku v ochraně obyvatelstva České republiky a v této oblasti koordinuje výkon státní správy, integrovaný záchranný systém a navrhuje směry dalšího vývoje v této oblasti. Je personálně stabilizovaný, akceschopný a disponuje kvalitně vycvičenými profesionály s technikou, výstrojí a věcnými prostředky. Pro nutnost zachování akceschopnosti Hasičského záchranného sboru České republiky v nejbližším období je třeba maximálně efektivně využívat stávající personální, technické, materiální i finanční zdroje, kterými hasičský záchranný sbor disponuje, a realizovat další opatření umožňující zajistit financování systému v rozsahu nezbytném pro zachování jeho spolehlivosti a akceschopnosti a tímto efektivním způsobem pak eliminovat, či alespoň snížit případná rizika související zejména s nedostatkem finančních prostředků a připravit se tak na potenciální hrozby.

Tento postup má však svoje objektivní limity. Hasičský záchranný sbor České republiky si uvědomuje, že střednědobý výhled státního rozpočtu na roky 2013–2014 není rozhodně pozitivní a další snižování finančních prostředků znamená citelný zásah do fungování dosavadního celého systému. Předpokládané snížení finančních zdrojů pro rok 2013 na úroveň 5 mld. 804 mil. korun a pro rok 2014 na úroveň 5 mld. 197 mil. korun nelze zajistit jakýmkoliv úspornými opatřeními. V rozpočtu není zohledněn trend růstu inflace a nárůstu počtu zásahů, což může ohrozit i zajištění bezpečnosti práce a ochrany zdraví zasahujících příslušníků. Problémem je i zastaralost technických prostředků, zejména u sboru dobrovolných hasičů. Finanční prostředky jsou již dlouhodobě vynakládány s maximální úsporností po zavedení těch nejtvrdších úsporných opatření, která jsou v současné době realizována. Tím se ovšem celý propad ve finančních zdrojích stále prohlubuje. Zvyšuje se stáří techniky, omezení nezbytné péče o budovy, odsouvání oprav, skoro nulové investice a podobně.

Finanční restrikce v letech 2013 a 2014 budou mít nekompromisní dopad na rozsah služeb poskytovaných hasičskými záchrannými sbory, jak jsou občané této republiky na ně zvyklí. Hasičský záchranný sbor České republiky i obce provozující jednotky sborů dobrovolných hasičů musí řešit budoucí financování těchto jednotek. Jako jedna ze současných možností

se jeví využití spolufinancování z fondů Evropské unie, což je v současnosti realizováno na úrovni HZS České republiky. Dále je prostě nutné se zamyslet nad další alternativou financování mimo státní rozpočet, kdy by bylo možné získávat takovéto finanční prostředky toliko na úhradu nákladů spojených s pořízením a údržbou požární techniky a věcných prostředků požární ochrany.

Dříve byla například snaha využít na integrovaný záchranný systém výdělky z hazardu, či například předešlé snahy na vytvoření takzvaného fondu z pojištění. Tyto snahy ovšem vždy ztroskotaly na neschválení příslušných legislativních návrhů v rámci Parlamentu České republiky. Zákonodárné iniciativy, které byly vedeny snahou zapojit pojišťovny do financování jednotek požární ochrany, navazovaly na praxi, která byla v České republice od roku 1948 naprosto běžná a je běžná ve státech Evropské unie. Záměry se opíraly o skutečnost, že uchráněné hodnoty ze zásahové činnosti jednotek požární ochrany jsou zprostředkovatelné výnosem pojišťoven.

Dámy a pánové, je mi líto, že tento zákon je předkládán formou poslanecké iniciativy. Cožpak vláda necítí nutnost řešit oblast bezpečnosti přesně v souladu se svými dokumenty programového prohlášení a strategie bezpečnosti tohoto státu? Cožpak vláda neslyší ten nářek, který je jak u profesionálních, tak dobrovolných hasičů a ostatních bezpečnostních složek s cílem upozornit na to, že stav je už naprosto kritický?

Dámy a pánové, kromě toho, že vás velmi slušně žádám o postoupení tohoto tisku do druhého čtení, tak zároveň přednáším návrh, aby tento tisk byl rovněž projednán ve výboru pro bezpečnost. Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Petr Braný.

Poslanec Petr Braný: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně a kolegové, chtěl jsem se do problematiky také podrobně pustit, ale ušetřím vás toho, protože jsem poslouchal předřečníky a myslím si, že z hlediska fundovaného přístupu tady zaznělo hodně.

Dovolil bych se první poznámkou vrátit trochu do historie. V roce 1860 byla císařským diplomem mimo jiné i uvolněna spolková činnost a od té doby začala vznikat různá sdružení hasičů. A není tu snad nikdo, kdo by se nezúčastnil oslav, které právem patří hasičům, když vzpomínají stoletá a vyšší výročí.

Proč to připomínám? Je to jedna z mála společenských organizací a služeb, která jde historií, staletími, s vysokou společenskou prestiží. Kdybych byl závistivý, a kdo mě zná, ví, že nejsem, tak bych si posteskl –

kdyby byly takové politické strany a tací vůdci političtí. No, ale to si musí každý odpracovat. My děláme, co umíme, ale oni ukázali též, co umějí. A teď jsme před tím, že chceme řešit svízelnou situaci, do které se dostali. Všichni jsme jim k výročí pogratulovali, popřáli mnoho úspěchů, přáli si méně jejich zásahů, aby měli méně hrdinů, kteří musí nasazovat život, ale na druhé straně jsme v situaci – a já si vezmu svoje poznámky –, kdy chceme něco řešit a konkrétně, základní myšlenkou, která je tu navrhována... právní úprava, která by zajistila vícezdrojové financování hasičských záchranných sborů... je tu od roku 2001 již šestý návrh.

Zde je třeba uvést, že v období, co je naše Poslanecká sněmovna, jsme se zabývali obdobnými návrhy Zastupitelstva Pardubického kraje v prosinci 2010 – byl zamítnut v prvním čtení, v březnu 2011 návrhem Zastupitelstva Středočeského kraje – rovněž byl zamítnut v prvním čtení. V obou případech poslanecký klub KSČM hlasoval proti zamítnutí těchto návrhů krajů.

Víte, já nebudu dál rozebírat materii tohoto návrhu. Vláda dala stanovisko, to tu už několikrát zaznělo, že zamítá předložený návrh i nyní. A já dokonce jsem v tomto samá tolerance – a je to legitimní stanovisko vlády. Ale potom musí říct to B – jak to chce řešit? Že je to nesystémové, to se nemusíme přesvědčovat, co je tu předloženo. Ale podívejte se, v roce 2010 měl Hasičský záchranný sbor k dispozici 8,5 mld. korun. V letošním roce je to 6,8 mld. a ve výhledu do roku 2014 se dostáváme k 5 mld., a to je ještě s velkým otazníkem. Takže vidíte, že tu jdeme velmi úsporně s přáním toho, aby to zvládli ti, kteří mají tuto službu zajišťovat. A tady potom vlády už ta legitimita končí z hlediska návrhu, který nechce přijmout, protože jiné řešení nepřináší.

Za klub musím říct, že považujeme za velmi náhradní řešení to, které je zde navrhováno, a neskrýváme, že průkopníkem toho byl i náš poslanec Dlab v té době, který toto tu vehementně předesílal zejména formou pozměňovacích návrhů. Ale zase nechceme přehlédnout, že hrozí Hasičskému záchrannému sboru určité problémy, a to velmi významné – už tu o nich někteří hovořili. A že finance a prostředky na jejich činnost jsou enormně sníženy a plánuje se ještě v tom pokračovat. Proto tisk, ať je to ten 709, nebo senátní 758, navrhované řešení vládě de facto pomáhá zakrýt její neschopnost a její špatnou hospodářskou a finanční politiku. Je to nesystémové řešení, protože problémy zůstávají, jen se vlastně odsouvají. A pokud se nezačne řešit příjmová stránka veřejných rozpočtů, tak i nebude jasné, jak financování této služby budeme zajišťovat.

Víte, možná to někoho překvapí, ale já jako člen klubu KSČM nevidím hlavní argument v tom, že někdo má velký zisk, tak mu ho sebereme, protože by bylo dobré ho rozdělit. Protože vím, že za chvíli bude hovořit třeba můj ctihodný kolega Boris Šťastný a mohl by přijít s návrhem, že by se

tabákový průmysl o své zisky mohl rozdělit – na léčení nemocí jednoznačně spojených s kouřením atd. atd. Víte, na úrovni krajů je to lékařská záchranná služba, která je financována kraji. Kraje jsou dále podtrženy do příštích let z hlediska příjmů. A zase bychom mohli hledat. To si myslím, že už je spíš ten důvod navíc, který se vždy hledá. A samozřejmě nabízí se, že jsou tady ty pojišťovny.

Na druhé straně jsem pro – a i náš klub se v tom jednomyslně shodl – propustit toto do dalšího čtení a hledat rozumné přístupy, jak dále v tomto financování, a vyjasnit si to, co zejména směrem teď k hasičům patří. A víte, ta diskuse vždy je pak v těch detailech. A tam je ukryto to šidlo z hlediska problémů a vyřešení věci. Podívejte se např. úklidy dálnic: mají to dělat hasiči, nemají to dělat, proč platíme dálniční známky atd. Tady se naskytuje řada otázek, které je třeba vyřešit. Snaha pozměňovacím návrhem do toho vtahovat policii je též zajímavá, ale potom zase z hlediska toho návrhu, jak se zachováme k těm hasičským sborům, které přímo nejsou postaveny na výjezdech, a těch je taky velká část, ty by zase z toho příjmu v podstatě nedostávaly nic, když toto přijmeme v této podobě... Takže tady zní těch otázek několik. Ale já věřím, že do toho přispěje zejména vláda a ti lidé, kteří jsou v té vládě za to kompetentně odpovědní a řeknou, jak oni si představují financování této činnosti v dalším období.

Takže za sebe i za klub KSČM jenom můžu říct, že podpoříme návrh tohoto tisku propustit do druhého čtení, abychom neopakovali ty chyby, kdy jsme se s tím vypořádali vždy rychle v prvním čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, poslanec Boris Šťastný je další přihlášený do rozpravy.

Poslanec Boris Šťastný: Moc děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dlouho vás nezdržím. Hned na úvod bych rád řekl, že podávám návrh na zamítnutí tohoto zákona, a to proto, aby byl dostatek času pro kolegyně a kolegy, kteří jsou v kuloárech, aby se mohli v klidu vrátit dřív, než dojde k hlasování. Tak to férově říkám ještě teď na začátku své řeči.

Proč jsem se tak rozhodl? Rozhodl jsem se tak z ideových důvodů, protože tento návrh pokládám za krajně levicový, což by určitě nebylo na škodu, nicméně on je i krajně nesystémový. Ten důvod je poměrně jednoduchý. Někdo, zřejmě předkladatel, se rozhodl, že ve chvíli, kdy není dost peněz pro hasiče, najde nějaký zdroj. A ten zdroj, zjednodušeně řečeno – tady byly velké projevy všeho druhu –, ten zdroj se snaží nějakým způsobem najít v povinném ručení. Výsledek, dámy a pánové, bude takovýto: Pokud tato Sněmovna pustí tento návrh zákona, tak komerční

pojišťovny, nikoliv státní pojišťovny – my tady nemáme nějakou státní pojišťovnu, českou státní pojišťovnu, tu jsme měli, českou státní pojišťovnu. Takže česká státní pojišťovna, kdyby byla jako jediná a pojišťovala by bez existence pojistných rizik jednotlivé záležitosti, jako je povinné ručení, tak v tu chvíli by toto mohlo fungovat. My ale nemáme jednu státní pojišťovnu, my máme komerční pojišťovny. A ty komerční soukromé pojišťovny se rozhodly pracovat podle systému pojistných rizik, systému malusů, bonusů atd. Ve chvíli, kdy my nadiktujeme, že peníze, které má primárně zajistit stát – protože já jsem přesvědčený, že na chod policie, armády, Hasičského záchranného sboru, integrovaného záchranného systému atd. atd. mají jít přímo peníze ze státního rozpočtu a má to financovat stát, od toho lidé platí daně –, budeme hledat v komerčních pojišťovnách, ty komerční pojišťovny neudělají nic jiného, než že milionům lidí v této zemi zvednou povinné ručení, abychom mohli zafinancovat hasiče.

Dámy a pánové, toto opravdu chceme? Opravdu chceme to, aby místo toho, že stát vybere regulérně daně od občanů, daně z příjmů, daně od právnických osob, spotřební daně a další a další daně, kterých máme neurekom, tak kromě toho chceme potrestat občana a soukromou firmu tím, že nesystémovým způsobem budeme posílat Hasičskému záchrannému sboru peníze přes povinné ručení?

Je to absolutní nesmysl! Je to stejný nesmysl, jako kdybychom se rozhodli, že nemáme peníze na pistole pro policajty a opasky a pouzdra pro policajty, a že tedy musíme přidat nějaké to procentíčko k povinnému ručení, abychom jim mohli koupit pistole. Příště budeme muset samozřejmě přijít případně na nějakou jinou věc, když nám budou chybět peníze! Když bude chybět policistům na uniformy, budeme muset zvednout nějaký jiný pojistný produkt. Když bude chybět v armádě na tank, budeme muset také zvednout povinné ručení?

Dámy a pánové, pane předkladateli, prosím vás pěkně, probudíme se. Netrestejme lidi, netrestejme soukromé subjekty a zavrhněme tyto návrhy a hlasujeme proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc se hlásí přednostně o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, dovoluji mi se ještě jednou přihlásit do této rozpravy právě v souvislosti s tím, co tady padlo od pana poslance Borise Šťastného. Já mu určitě jeho názor neberu, jsem z levicové strany, takže mě to určitě nemohlo popudit, nicméně si nemyslím, že ten návrh je až tak levicový. Myslím si, že ten návrh je především rozumný. Návrh má svou logiku. A jednoznačně podle mého názoru není pravda, že tady automaticky dojde k nějakému zdražení povinného ručení. Ano,

můžete tím strašit, ale zatím se ukazuje, že povinné ručení je výrazně předraženo, že stále je prostor pro to, aby spíše klesalo. A rozhodně, pokud dojde k tomuto povinnému odvodu, není zde žádný důvod, aby povinné ručení bylo zdraženo. Jednoduše proto, že stále platí ona rovnice: 20 mld. korun pojišťovny vyberou a 10 mld. korun vydají. To znamená, každý rok tyto pojišťovny mají 10 mld. korun. Ano, kdyby platilo to, že pojišťovny vyberou 20 mld., vydají 20 mld. nebo 19,5 a my jim budeme chtít jednu miliardu nebo 800 mil. vzít, pak platí rovnice, o které hovořil pan poslanec Šťastný, to znamená, že pak dojde ke zdražení povinného ručení.

Druhá věc je, že zde existuje poměrně silná konkurence, a všichni vědí, že povinné ručení v posledních letech, jeho cena klesá. Takže v tomto smyslu podle mého názoru žádné zdražení nehrozí. Ale pokud by to hrozilo, tak jsem sám pro to, abychom tedy jednu státní pojišťovnu anebo jednu pojišťovnu vybrali, abychom ji měli. Protože pokud by ta pojišťovna byla jedna a vybrala 20 mld. korun, tak máme 10 mld. pro hasiče a policisty, nikoli 800 mil. nebo miliardu, které tady navrhujeme. Máme desetkrát tolik, pokud by byla jedna pojišťovna. Anebo, a to by bylo ještě spravedlivější, kdyby tady fungovala jedna pojišťovna, ne ten systém, který tady je nastaven, bylo potřeba každý rok zhruba 10 mld. korun vyplatit, tak stačí vybrat 10 mld. korun! A těch 10 mld. korun ušetříme těm lidem, kteří dnes musí platit to drahé povinné ručení.

Takže v tomto smyslu myslím, že je stále možné přijmout tento zákon, aniž by k čemukoliv takovému, čím tady hrozí pan poslanec Šťastný, došlo, tedy ke zdražení povinného ručení.

Děkuji. (Tleskají poslanci ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní prosím pana poslance Zdeňku Boháče, který se mi přihlásil o slovo.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, dámy a pánové, prosím vás o podporu tohoto absolutního nesmyslu, jak nazval kolega Šťastný novelu zákona o pojišťovnictví. Tedy absolutní nesmysl. Mohu říci, že jsem byl jeden z poslanců, který navštívil před 14 dny Slovensko s tím, abychom konzultovali s kolegy, jak se zákon o pojišťovnictví v praxi promítl na Slovensku. Tam je myslím již sedmý rok v praxi a byl přijat.

A teď tedy reakce k našim kolegům, poznámka k tomu, jestli je to pravicové, či levicové, což u tohoto typu zákonů slyším hrozně nerad. Jestli je něco pravicové, nebo levicové, pokud chceme zajišťovat bezpečnost občanů této země. A to skutečně, ať už je to vnitřní, nebo vnější bezpečnost, hrát si na levici a pravici považuji za opravdu velice, velice krátkozraké.

Co se týče tohoto zákona, zákon byl přijat na Slovensku vládou premiéra Dzurindy, nevím, jestli byla levicová, nebo pravicová, těžko říci. A nikdo potom z levicových politiků na tento zákon nedal dopustit. A jak jsme zjistili, v podstatě se v praxi osvědčil. Nedošlo k žádnému zdražování ze strany pojišťoven. Prostě funguje. A funguje nejen na Slovensku, dámy a pánové, funguje v dalších zemích Evropské unie, jako je Rakousko, Švýcarsko, Británie. Nevím, jestli byl přijat tento zákon za vlády pravice, či levice, to jsem nezjišťoval. Ale prostě se osvědčil. Takové to strašení tím, že tady budou poškozeny zájmy občanů této země – myslím, že ukázala praxe v těchto zemích, že tomu tak není.

Takže z mého pohledu zkusme tento absolutní nesmysl aspoň nechat projít do druhého čtení, diskutujme o něm, zkusme vytvořit nějakou pracovní skupinu a bavme se a možná zjistíme, že opravdu tedy novela zákona o pojišťovnictví nemá právo na život, ale já jsem opačného názoru, a přinejmenším zkusme druhé čtení a nerozlišujme tyto zákony na levicové a pravicové. O to prosím. Jsou buď rozumné, anebo nerozumné. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Váňu, který se hlásí o komentář a slovo. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedajícím, dámy a pánové, jako bývalý pracovník Hasičského záchranného sboru a současný starosta sboru dobrovolných hasičů, který mnohokrát zasahoval u dopravních nehod a jiných událostí, si nemohu odpustit vystoupit k návrhu tohoto zákona.

Argumentů padlo velmi mnoho, fundovaných, odborných. Myslím si, že určité výhrady, které vláda k tomuto návrhu měla, bude možné v rámci odborné diskuse ve výborech vypořádat. Ty argumenty padly koneckonců i zde na fóru. Myslím si, že praxe v jiných zemích také ukazuje, jak je možné v praxi realizovat podobná opatření.

Možná by bylo dobré si pro představu, protože se bavíme o levicovosti a pravicovosti, představit, vykreslit takovou modelovou situaci. Samozřejmě oheň pálí stejně kohokoliv. Plechy při dopravní nehodě drtí stejně levičáky, pravičáky i ty nerozhodnuté.

Představme si, že jedete na výlet, možná je to volební kampaň, možná je to jenom výlet, jedete svým automobilem, jste někde trošku mimo velké město, někde v serpentínách, v lese, blízko malé obce. Najednou vám motor zaškytá, auto přestává jet a z výdechu větrání se začne valit tím. Vy zastavujete na kraji silnice, přemýšlíte, co se děje. Motor asi přehřátý nebude, protože máte relativně nový vůz, který jste si koupili na leasing teprve zhruba před dvěma lety. Jdete se podívat pod kapotu, pod kapotou plamínek. Pomaličku stoupá po kabelech, vidíte, že vám automobil hoří.

Běžná technická porucha, stává se to. Rychle říkáte ostatním, kteří jsou ve voze, aby vystoupili, a přemýšlíte, co dělat. Jestli tam máte nějakou vodu s pitím, kterým byste to polili, zrovna nemáte, hasicí přístroj jste si nevzali, nekoupili – koho by napadlo, že vám nový vůz bude hořet? Vytáčíte číslo 150 na ohlašovnu požárů, dovoláte se k hasičskému záchrannému sboru, říkáte, že vám hoří auto, kde jste. Možná jste vytočili číslo 112 na tísňovou linku integrovaného záchranného systému, to je v podstatě jedno, protože jste se dovolali na stejné místo k hasičům a hasiči vysílají pomoc. Nejbližší stanice požárníků, profesionálních hasičů, je zhruba 15 kilometrů daleko. Je tam posádka 1+3, která by mohla vyjet. Ona vlastně už vyjela, protože jela k jinému požáru někam jinam. Takže k vám nepojede. Další nejbližší stanice, ta už je 45 kilometrů v okresním městě. Takže operační důstojník vysílá cisternu z okresního města. Těch 45 kilometrů snad nějak rychle zvládnou. Zároveň vyhlašuje poplach jednotce sboru dobrovolných hasičů v nedaleké obci, která je vzdálena řekněme kilometr.

To celé trvalo zhruba dvě minuty. Plamínky, které byly zatím na kabelu, se pomalu rozšiřují, začíná hořet izolace kapoty a plameny se dostávají i do kabiny vozu.

Vy ještě rychle vytahujete kufřík se svým počítačem. Je sice pojištěn, protože patří Sněmovně, nicméně máte v něm data, která potřebujete zachránit, takže si ho dáte někam na kraj silnice. Vozidlo hoří. V nedaleké obci se rozezná siréna. Vy ji dokonce slyšíte, slyší ji i dobrovolní hasiči, kteří jsou v zaměstnání. Je to obec, která má jednotku kategorie dvě, která vyjíždí do pěti minut od vyhlášení poplachu. Starosta té obce se stará o své hasiče, takže spousta dobrovolných hasičů je zaměstnána u obce, a tudíž jsou k dispozici i dopoledne, nedojíždějí do zaměstnání někam daleko mimo obec, takže by nebyli k dispozici. Jsou. Běží do zbrojnice, už v druhé minutě od vyhlášení poplachu jsou tam první tři, přibíhá čtvrtý, pátý, šestý. Prvních pět si obléká zásahové kabáty. Ten šestý si ho neobléká, protože stál nakoupil této jednotce pouze pět těchto kabátů a obec na šestý a další už neměla finance.

Strojník startuje automobil. Je to pravděpodobně cisternová automobilová stříkačka Škoda nebo LIAZ 706 RTP, v lepším případě RTHP s náhonem na všechna kola. Vozidlo nestartuje, baterie jsou staré a na nové nebyly peníze. Ale hasiči si umějí poradit, mají nachystanu dobíječku s velkým proudem a nějak to auto nahodí. To je zhruba čtvrtá minuta od vyhlášení poplachu. Vaše auto hoří v motorovém prostoru i v kabině. Praskají skla, v podstatě máte pocit, že už s tím asi nic moc nepůjde dělat, nicméně věříte, že hasiči ještě přijedou a něco vám zachrání. Snažíte se ještě vytáhnout to, co jste měli v kufru, ale přes žár už to moc nejde.

Ve zbrojnici v nedaleké obci zhruba kilometr vzdálené už je osm hasičů, kteří jsou nachystáni u automobilu, který zatím nevyjíždí, protože strojník

ještě nenafoukal dostatek vzduchu do brzdového systému a do řízení a připojit auto na trvalý tlak nemůže, protože kompresor je příliš drahý. Takže čeká, až nafouká. Jsme někde v šesté minutě. Váš vůz hoří už i v zavazadlovém prostoru, žárem začínají prskat pneumatiky. Kolem vás zastavují automobily, nicméně nemohou vám nijak pomoci, protože hasicí přístroje nemají, a pokud je měli, tak už je to stejně jedno. V tuto chvíli už vyjíždí i cisternový automobil, vyjíždí směrem k vám. Slyšíte houkačku, pomalu se blíží. Blíží se pomalu, protože jsme řekli na začátku, že jste v serpentínách, takže aby to uřídil, musí jet opatrně a pomalu a nesmí spotřebovat všechny vzduch, který zatím dofoukal do systému. Má ho tam málo, kompresor je starý a automobil je z roku asi tak 1964, v lepším případě možná z roku 1980.

V tuto chvíli už začíná hořet i les nedaleko vašeho vozu. (Smích v sále.) Zhruba za sedm až osm minut přijíždí cisternová automobilová stříkačka s šesti až osmi dobrovolnými hasiči. Řidič zaparkuje tak trochu frajersky napříč silnice. My ovšem víme, že mu došel mezitím vzduch, takže je rád, že to zastavil. Vybíhají hasiči, roztahují požární vedení a začínají útok. Mimochodem těch pět minut limitu výjezdu stihli, protože to je nastaveno celkem dobře a v té obci bylo dost hasičů a výjezd byl relativně rychlý. Možná kdyby to vozidlo bylo novější a bylo napojeno na rozvod stálého tlakového vzduchu, že by to bylo rychlejší, že by přijeli dřív.

Jsme někde v deváté desáté minutě hasiči uhasili les. Auto pomalu dohořívá. Samo. Tam celkem už není co hasit, protože pokud jste někdy viděli hořet automobil, víte, že za šest minut zhruba shoří celý. Vám to vlastně nevadí, protože ho máte pojištěné a škodu zaplatí pojišťovna. Možná kdyby tam hasiči byli novějším vozem dřív, že by ho zachránili, ale koneckonců pojišťovna to zaplatí.

Vážení přátelé, dámy a pánové, byl to případ popravdě řečeno z praxe, nicméně velmi jednoduchý. Mohl to být náraz do stromu, mohli jste být zaklíněni ve voze, mohli jste čekat na vyproštění. Mohl to být požár domu, který byl v souvislosti ať už s dopravní nehodou, nebo jen tak. Mohlo to být cokoli dalšího. Je v zájmu všech v této zemi, aby záchranný systém byl vybaven maximálně dobře. Je to v zájmu občanů, politiků a je to i v zájmu pojišťoven. Prosím vás, propusťme tento návrh zákona do druhého čtení, koneckonců i pan ministr financí s tímto postupem vyjádřil podle informací od jednoho z předkladatelů souhlas. Tento návrh zákona podepsalo 64 poslanců napříč politickým spektrem. Prosím tedy, jednejme o něm dále.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Štětina chtěl reagovat jako první. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji, pane místopředsedo. Já nevím, proč vždycky ztichnete, když jdu sem. To je asi proto, že jsem tak starý.

Říkal jsem si, když jsem nastoupil do této Sněmovny, že nebudu hovořit o věcech, o kterých nic nevím, ale myslím, že o záchranářství toho vím hodně a současně vím moc o tom, jak jsme ještě v době tzv. rozvitého socialismu neměli moc peněz, neměli jsme sanitky, hasiči neměli vozidla, lidé samozřejmě havarovali, umírali. Nebudu tady hovořit o stovkách a tisících případů, které jsem zažil. Protože pan kolega zde hovořil o hasičích, já bych mohl říkat – a co když v tom byli ještě lidé? To zase byla naše práce. Ale my jsme si v roce 1983 řekli, jak se dostat k tomu, abychom si mohli postavit vozidla. A možná že vy starí hasiči, tedy požárníci v té době, tenkrát se hasič nesmělo říkat...

V Hradci Králové se sešla parta, ve které byl požárník, doktor a policajt – esenbák, a řekli jsme si, že si postavíme vozidlo tzv. první technické pomoci, a byla to Lada Niva. Kde jsme na to sebrali peníze? Nikdo nám je nedal. Šli jsme na pojišťovnu z fondu zábrany škod. Takže jedinež z tohoto jsme vyžebrali na toto vozidlo a ve druhé fázi jsme si postavili sanitku Latvia, kterou jsme okopírovali přesně podle záchranné služby v Praze. Kdo nám to zaplatil? Pojišťovna z fondu zábrany škod! Já se domnívám, že to není ani opoziční, ani koaliční, ani pravicové, ani levicové. Je to zcela normální. Proč by pojišťovny nemohly ze svých zisků věnovat určitou část na integrovaný záchranný systém – a teď mi dovolte to slovo, já bych nerozlišoval jenom na hasiče, ale samozřejmě na záchranné služby, ty také budou brečet za chvíli, protože současná ekonomická situace nedovoluje, aby tyto složky IZS, a tady mi dovolte, že se nestydím za to, jak náš integrovaný záchranný systém vypadá. (Mpf. Zaorálek: Čas!)

Takže jsem pro to, abychom tento zákon nejenom pustili do druhého čtení. Děkuji a omlouvám se za své prodloužení. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V pořádku. Prosím, paní poslankyně Černochová a pak pan poslanec Huml.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne. Já chci strašně moc poprosit všechny poslance a poslankyně, kteří ten návrh podpořili a podepsali, aby už nevystupovali, protože na začátku jsem sem přišla s tím, že ten návrh chci podpořit, ale děsí mě to, co tady zaznívá, a děsí mě o to víc ještě to, že to tady slyší pan John, a bojím se, aby z toho nechtěl udělat ještě filmový scénář (se smíchem). Toho bychom se snad dožít všichni nechtěli. Neřešme levicovost, pravicovost, je to záležitost, která je určitě užitečná, a bude spousta příležitostí se o tom ve druhém čtení, ve výborech

bavit. Prosím, neprodlužujme tuto diskusi a pojďme hlasovat. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď prosím poslance Humla, který se přihlásil o slovo. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den ještě jednou. Chtěl jsem jenom reagovat na kolegu Štětinu.

Fond zábrany škod tady fungoval desetiletí. Dnes je to bohužel postaveno na dobrovolnosti a fond zábrany škod prostě neexistuje. Myslím si, že to bylo srozumitelně vysvětleno i v mém vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím paní poslankyni Strnadlovou jako další. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Pokusím se být stručná.

Shodou okolností jsem byla teď o víkendu na setkání dobrovolných hasičů našeho regionu a můžu vám říct, že všichni tito chlapi – kteří se ve svém osobním volnu věnují dětem v obcích, ve kterých žijí, a nahrazují tím jejich sezení u počítačů, je to neuvěřitelná práce, kterou ve svém osobním volnu věnují našim dětem – všichni tito lidé vám vzkazují: Podpořte tento zákon, protože i ti dobrovolní hasiči potřebují mít o něco lepší techniku. A když už nemají nárok na nic jiného ve svém dobrovolnictví, dokonce ani do jejich starobních důchodů se nezohledňuje jejich celoživotní práce, tak si určitě zaslouží aspoň dostávat lepší techniku ke své práci.

Děkuji vám za podporu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Boris Šťastný se ještě hlásí.

Poslanec Boris Šťastný: Já se omlouvám, už jsem se téměř vypařil a sleduji to z kuloárů před sálem, abych nezasahoval. Ale já jsem to nevydržel.

Prosím vás, já miluju hasiče! Já jsem chtěl být taky hasič! (Smích v sále.) Hasiči jsou skvělí lidé, je to perfektní parta, všichni je mají rádi. Děti je mají rádi a pomáhají nám. Prostě mají skvělá naleštěná auta, musíme jim pomoci! Ale proč jim nepomůžeme ze státního rozpočtu? Proč to máme platit? (Pokřikování z lavic. Řečník stupňuje důraznost projevu.) Proč to máme platit z povinného ručení? Proč soukromá pojišťovna má brát lidem z povinného ručení penízky a dávat to na hasiče? Máme to zaplatit stejně jako policii, stejně jako armádu – stejně se mají zaplatit

hasiči, a ne aby to platili lidi z pojistky na auto. Děkuju. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Jenom jednu větu. Kdybychom ty hasiče platili tak jak policisty, tak to bych si skutečně nepřál. To bychom jim toho moc nedali. (Zatleskání.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, ještě.

Poslanec Jan Bureš: Nechci, prosím pěkně, přilévat oheň do ohně – tedy olej do ohně. (Hlasitá reakce ze sálu, smích.) Takové kouzlo nechtěného. Ale prosím pěkně, já bych jenom takovou malou technickou poznámečku.

Prosím vás, nevzbuzujme v hasičích nějaké přílišné naděje, protože pokud tady bude vytvořen takovýhle fond, a asi se k tomu ta Sněmovna velmi intenzivně chýlí, že takový fond tady bude vytvořen – a teď, prosím pěkně, dávám stranou, kolik takový fond bude stát provozně a kdo bude sedět v různých správních radách atd., to nechávám stranou.

Ale jenom jedna věc. Vy jste hovořili o vícezdrojovém financování. Velmi živě si dovedu představit, že prostředky, které se tímto způsobem získají od pojišťoven, o to je zkrátí státní rozpočet právě na ty hasiče. Prosím vás, nevzbuzujme v nich nějaké přehnané a falešné naděje. Já si myslím, že prostředky, které nakonec takto budou získány na obnovu hasičské techniky, budou stejné, jako jsou možná dneska, nebo byly před dvěma třemi lety.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl poslanec Bureš. Teď už snad jsme vyčerpali rozpravu. Ne, ještě se hlásí pan poslanec Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Jsem od přírody pozitivně uvažující člověk, takže musím říci, že zástupce klubu ODS kolega Šťastný mi svým způsobem udělal radost, a rád bych to dotáhl za něj, protože on to možná nestihl. Já беру jeho vystoupení tak, že pokud vláda do svého nového návrhu státního rozpočtu nedá potřebnou miliardu na hasiče, možná i na policii, nebude hlasovat pro tento návrh státního rozpočtu, možná ve spojení se zítřejším hlasování o důvěře vládě, že této vládě nedá důvěru. No pak je vše v pořádku. A do té doby, než se tohle ukáže v plné nahotě, tento zákon může zůstat v běhu. A když to bude ve státním rozpočtu, tak

nakonec ten návrh může být dokonce i stažen. (Potlesk v lavicích nalevo.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To už snad byl poslední příspěvek do rozpravy, takže rozpravu můžeme ukončit. Požádám zpravodaje – mám dojem, že v rozpravě zazněl návrh na zamítnutí.

Ještě závěrečné slovo. Takže ještě prosím, kdokoliv z vás může vystoupit se závěrečným slovem. Už zagonguji.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já jenom krátce. Pan poslanec Boris Šťastný mě opravdu probudil.

Chtěl bych jenom říct, že nejde o život teď vůbec, jak tady bylo předřečníky řečeno, jde o první čtení, propuštění do druhého čtení. Takže nejde o život. Ale myslím si, že i vůle pana ministra Kalouska jednat o tom dál svědčí o tom, že financování hasičů není v pořádku. Pojďme se prosím bavit potom v druhém čtení, nebo před druhým čtením, o tom, co je rozumné, co není rozumné, protože si myslím, že kompromis se najde a že dofinancování hasičů je opravdu potřebné. Myslím si, že barák hoří zrovna tak levičákovi nebo pravičákovi. Tohle to vůbec nerozděluji. Zachránit život potřebuje zrovna tak z levé strany, tak z pravé strany. Pojďme mluvit konkrétně argumentačně. Myslím si, že když se propustí tento zákon do druhého čtení, tak se vůbec nic neděje, protože se snažíme všichni najít to, aby to fungovalo, aby životy nebyly v ohrožení, jak tady padlo několikrát.

Myslím si, že tím to stačí, vše už bylo řečeno. O dalších konkrétních detailech by se myslím mělo opravdu jednat ve výborech a před druhým čtením.

Děkuji vám. To je všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Laudátu také o závěrečné slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, po více než hodinové diskusi, nebo hodinu a půl, nevím, kolik to trvalo, tady padlo několik návrhů. Seznámil bych vás s nimi.

Jednak tady padl ze strany Borise Šťastného návrh na zamítnutí, o tom by se asi mělo hlasovat jako o prvním návrhu. Dále pak – ale to jsem pochopil, že byl řečnický obrat ze strany pana kolegy Tejce, že to doporučuje schválit už v prvním čtení, ale následně že o tom chce diskutovat. Takže to chápau, že bylo pouze v rámci diskuse, že o tom chce diskutovat ve druhém čtení, takže to bylo jako propustit do druhého čtení. Takže to je nulitní z hlediska hlasování. Zkrácení na 30 dní potom zaznělo. O tom bychom hlaso-

vali asi nakonec. A ze strany kolegy Humla návrh na to, aby se tím zabýval výbor pro bezpečnost.

Takže nejprve asi, pane předsedající, bych nechal hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je to tak. Budeme o tom hlasovat jako první, pokud je to všechno. Snad jsou už všichni tady.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který přednesl poslanec Boris Šťastný.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Hlasování má pořadové číslo 110. Přihlášeno je 181, pro hlasovalo 25, proti 126. Zamítnutí bylo zamítnuto.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání. (Hlasy a hluk v sále.) Copak se děje? Pan poslanec Huml se hlásí? A proč? (Výbor.) To už jsem slyšel, to tady mám. Jestli tedy chcete tohle, tak to registruji. Ale můžete. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Když jsem mluvil, mluvil jsem o bezpečnostním, ale chtěl bych navrhnout i hospodářský, protože podvýbor pro dopravu – souvisí to s prevencí nehodovosti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže to jsou ještě dva výbory. Budeme ale nejdříve hlasovat o přikázání výboru rozpočtovému, protože to bylo to původní.

Takže první – rozpočtový výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby se to přikázalo rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 111. Přihlášeno je 181, pro hlasovalo 155, proti 1. To bylo přijato.

Pak ten další by byl výbor bezpečnostní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro bezpečnostní výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 112. Přihlášeno je 181. Pro hlasovalo 142, proti 12. Takže to by bylo přijato.

Poslední byl výbor hospodářský.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro výbor hospodářský, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 113. Přihlášeno 181, pro hlasovalo 116, proti 32. Takže ten byl nakonec odhlasován také.

Teď už zbývá jenom zkrácení lhůty na 30 dní jako poslední hlasování. Tuším poslanec Tejc to navrhoval.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 114, přihlášeno je 182, pro hlasovalo 68, proti 60, takže lhůta zkrácena nebyla.

A poslanec Foldyna se hlásí o slovo. Pane poslanče, ale musíte to bohužel říci na mikrofon, to se jinak nedá.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já se omlouvám. Jenom pro stenozáznam: hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano a nezpochybňuji hlasování. Číslo hlasování 110. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže jsme to provedli všechno kromě toho zkrácení lhůty. Děkuji a můžeme ukončit. Vy ještě chcete, pane poslanče? Můžete.

Poslanec Rudolf Chlad: Já jenom děkuji a hezký večer.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a končím projednávání bodu 61. Mám tady omluvu z jednání Poslanecké sněmovny paní poslankyně Ivany Weberové, ta se dnes od 16. hodiny omlouvá ze sněmovny, takže to založíme.

A teď tady mám bod číslo 90, senátní návrh zákona o pojišťovnictví, ale pokud tady není navrhovatel, tak bychom to nemohli projednat. (Hlas ze sálu: Mohli!) Mohli. (Hlas na tribuně: Nelze projednávat.) Já si jen ověřuji, že pokud tady opravdu navrhovatel není, tak my to projednávat nemůžeme a dáváme to na konec bloku prvních čtení.

Prosím, pan poslanec Laudát k tomu něco má.

Poslanec František Laudát: Pane předsedající, tady zaznělo a odhlasovali jsme, že to bude sloučené projednávání tohoto bodu. Možná jenom formálně, nevím, aby to někdo nezpochybnil, že byste měl dát odhlasovat, že jsem tím pádem byl zpravodajem pro oba body.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se vám strašně omlouvám,

ale já vám prostě nerozumím. Někde je chyba, možná je tady příliš hluk, ale já opravdu, i když se soustředím, tak nerozumím. Omlouvám se.

Poslanec František Laudát: Odhlasovali jsme při jednání o programu, pokud se nemýlím, že tyto dva body jsou spojeny. Možná jediné formální pochybení by se mělo napravit, že jsem dělal zpravodaje i pro ten druhý bod, který je teď, ale jinak se jednalo o tentýž materiál, pouze s nějakými rozdíly v parametrech, které se projednají ve výborech, jestli souhlasíte s postupem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já si tedy myslím, že jsme nic takového neprohlasovali, to spojení. A druhá věc je, že opravdu pokud tady navrhovatel za Senát není, tak my nemůžeme v prvním čtení projednávat návrh Senátu, který tu nemá svého zástupce. To je podle mě nemožné. Když je to za Sněmovnu, tak to vyřešíme. Když je to za Senát, tak to prostě nevyřešíme. Bohužel tohle, obávám se, skutečně nelze. Já tedy opravdu nemohu nic jiného, než tento senátní návrh zasunout za ta první čtení, protože jednací řád mi nic jiného neumožňuje.

Další bod je bod číslo

16.

**Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Organíkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje)
/sněmovní tisk 624/ - druhé čtení**

Návrh by měl uvést za navrhovatele poslanec Ivan Ohlídala. Ještě bych požádal pana poslance Ohlídala, aby uvedl tento návrh ve druhém čtení za navrhovatele. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, projednáváme druhé čtení návrhu zákona, jehož sněmovní tisk má číslo 624. Tento zákon, který projednáváme, je zákonem o podpoře výzkumu, vývoje a inovací. Tento zákon, přesně řečeno novela, se týká kontrolních rad Grantové agentury České republiky a Technologické agentury České republiky.

V rámci této novely chceme dosáhnout toho, a by tyto kontrolní rady podávaly informace školskému výboru naší Sněmovny v častějších interva-

lech, než tomu bylo doposud. Doposud kontrolní rady podávaly výroční zprávu, když se hodnotila na školském výboru jejich činnost a když se podávaly návrhy na odměny členům těchto kontrolních rad. V těchto svých výročních zprávách udávaly jen ty informace, které považovaly za důležité. Velmi často se stávalo, že v jejich výročních zprávách chyběly informace, na které se třeba v průběhu jednání školského výboru ptali jednotliví poslanci.

Vzhledem k tomu, že časový interval mezi dvěma posledními po sobě následujícími výročními zprávami byl relativně velký, byl to zhruba rok, bylo pochopitelně velmi těžké získat od kontrolní rady za tak dlouhou dobu informace, které třeba vznikly během jednání na školském výboru. Proto v tomto návrhu podáváme požadavek, aby kontrolní rady tyto informace ve svých zprávách podávaly jednou za tři měsíce. Důležité je, že představitelé Grantové agentury České republiky, Technologické agentury České republiky i představitelé kontrolních rad s tímto návrhem, s touto novelou souhlasí. Měli jenom jakousi výhradu v tom, že podávat zprávy čtyřikrát do roka by bylo příliš časté, což jsme jako navrhovatelé uznali, a proto jsem podal pozměňovací návrh, který tu frekvenci snižuje na dvakrát do roka, čili zpráva těchto kontrolních rad má být podána jednou za šest měsíců.

Já se potom přihlásím v podrobné rozpravě k tomuto pozměňovacímu návrhu, a proto se, pane místopředsedo, do této podrobné rozpravy hlásím nyní.

To je zhruba všechno, co bylo nutné říct k tomuto návrhu, k této novele. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, děkuji. Předložený návrh byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení máme jako 624/2. Teď prosím pana poslance Pavla... Předtím ještě prosím poslance Boháče, kterým ještě nám něco sdělí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paradoxně u předcházejícího hlasování novely zákona o pojišťovnictví jsem hlasoval logicky, tedy v návaznosti na své vystoupení, ano, a na sjetině mám x. Takže jenom pro stenozáznam, samozřejmě, že jsem tuto novelu zákona podpořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je to hotovo, děkuji. Nyní požádám pana poslance Béma, aby nás informoval o výsledku jednání výboru pro vědu, vzdělání. Prosím.

Poslanec Pavel Bém: Děkuji, pane předsedající. Při prvním čtení v

Poslanecké sněmovně jsme tento návrh pana poslance Ohlídala, pana poslance Chvojky, pana poslance Humla a paní poslankyně Orgoníkové doporučili k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Návrh byl dále projednán podvýborem pro vědu a vysoké školy 7. června letošního roku a následně ji na své 24. schůzi, která se uskutečnila 3. října, projednal právě výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a přijal k tomuto návrhu usnesení č. 113, které naleznete ve sněmovním tisku 624/2. Výbor doporučil Sněmovně vyslovit s tímto návrhem souhlas ve znění vlastních pozměňovacích návrhů, které jsou právě součástí usnesení výboru.

Tolik za mě jako za zpravodaje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Antonín Sed'a. Žádám pana poslance, aby přednesl svůj příspěvek.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, návrh novely zákona o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků vítám, protože je potřebný. Nicméně návrh předkladatelů neřeší další vážné problémy, o kterých se zmíním a které jsem se pokusil řešit svým písemně podaným pozměňujícím návrhem.

Na posledním zasedání podvýboru pro vědu, výzkum, letectví a kosmonautiku jsme řešili problematiku financování projektů, např. bezpilotních prostředků či dalších projektů z Evropské obranné agentury. Například v rámci projektu kategorie A při účasti větší než 1 % celkových nákladů garantuje Evropská obranná agentura účast národního obranného průmyslu a návrat vložených investic v rámci soutěží. Při účasti méně než 1 % celkových nákladů je garantováno pouze sdílení výsledků programu, ale i to je pro další aplikovaný vývoj podstatné. A pokud se české firmy či české vývojové instituce těchto programů finančně neúčastní, pak ztrácíme schopnosti a konkurenceschopnost našich výzkumníků a vývojářů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jiný systém financování mají programy kategorie B programu Evropské obranné agentury, a to ze strany státu podíl od 50 až do 80 % a ze strany subjektu od 50 do 20 %. Lze financovat i ve výši 100 % ze strany státu, zejména v projektech Capability and Technology.

Nicméně v naší zemi existuje základní překážka pro účast na těchto projektech, a to aktuální znění zákona, který právě projednáváme. Protože mezinárodní spolupráci ve výzkumu a vývoji financuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a sami musíte uznat, že částka vyčleněná tímto mi-

nisterstvem ve prospěch Ministerstva obrany na institucionální podporu pro mezinárodní spolupráci ve výši 8 mil. Kč za rok do roku 2015 je absolutně nedostatečná, ba přímo směšná. Přitom v České republice stále existují výzkumné, vývojové a průmyslové kapacity, které je možné do projektu EDA zapojit. Neúčast českých kapacit v soutěžích s evropskou konkurencí se již začíná projevovat v degradaci schopnosti reagovat na požadavky trhu s obranným a bezpečnostním materiálem. Prostě problémem je, že potřebné finanční prostředky pro zapojení českého výzkumu a vývoje nejsou k dispozici.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, závěrem mi dovoluji stručně odůvodnit navrhované pozměňovací návrhy uvedené ve sněmovním dokumentu 4253. V § 4 odst. 2 se rozšiřuje počet možných poskytovatelů podpory o Ministerstvo dopravy. V § 4 odst. 2 se rozšiřuje možnost spolufinancovat projekty mezinárodní spolupráce přímo z rozpočtu Ministerstva obrany a Ministerstva dopravy. Konkrétně v případě Ministerstva obrany se jedná o možnost spolupráce a podílení se na projektech s Evropskou obrannou agenturou a v případě Ministerstva dopravy s Evropskou kosmickou agenturou např. v rámci projektu Galileo.

Děkuji za pozornost a podporu mého pozměňujícího návrhu, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Ohlídál, zpravodaj a zároveň navrhovatel. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych si v rámci obecné rozpravy dovolil navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením u této novely na 48 hodin.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo dál se hlásí do obecné rozpravy? Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu bychom mohli ukončit a já bych otevřel podrobnou rozpravu, do které se také hlásí pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já se pouze přihlašuji ke svému písemnému pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 4253.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím pana poslance Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane místopředsedo, dovoluji si

přihlásit se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je registrován pod číslem 2704.

Protože jsem se dopustil technické chyby, ještě jednou zopakuji svůj návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením, a to na 48 hodin. Tento návrh měl správně padnout právě zde v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, výborně. Tak teď je to úplně jasné. Paní poslankyně Putnová. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych se přihlásit k pozměňujícímu návrhu, který je veden pod sněmovním dokumentem číslo 4307. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Teď už se snad do podrobné rozpravy nehlásí nikdo, už jsme ji vyčerpali, můžeme to tady všechno odmazat a můžeme i podrobnou rozpravu ukončit. Nicméně bychom měli zřejmě hlasovat, protože tady zazněl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Doufám, že to říkám správně. Jenom zagonguji, protože bychom měli odhlasovat zkrácení lhůty k projednávání pro třetí čtení na 48 hodin. Jedině o tom bychom nyní měli hlasovat na závěr rozpravy ve druhém čtení. Já jenom chvíli počkám na poslance, kteří ještě budou hlasovat...

Zahájí hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 48 hodin, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 115, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 124, proti 2. Bylo to přijato. Děkuji všem zúčastněným.

Dalším bodem je

18.

Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - první čtení

Tady jsme zase zpátky v prvním čtení. Já bych požádal pana ministra Pavla Blažka, aby návrh uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dobrý večer, dámy a pánové. Předkládám do prvního čtení návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů.

Název je dlouhý, podstata je velice jednoduchá. Účelem tohoto zákona je, aby se vyřešily problémy listinných akcií na majitele, neboli aby bylo u akciových společností známo, komu skutečně patří. Důsledkem by mělo být, že dojde k možnosti identifikace akcionáře akciové společnosti ve všech případech, čemuž tak dnes podle platné právní úpravy není.

Návrh upravuje proces, jakým způsobem mají akciové společnosti transformaci listinných akcií na majitele provádět, a nabízí se celkem tři možnosti řešení. Pokud bude akciová společnost chtít zachovat akcie na majitele, bude muset povinně provést jejich zaknihování u centrálního depozitáře nebo jejich imobilizaci, tedy fyzické uložení u banky. Pokud si akciová společnost nevybere žádnou z těchto možností, budou se její listinné akcie na majitele v souladu se zákonem konstruovanou fikcí považovat od 1. ledna 2014 za listinné akcie na jméno.

Současně tento návrh zákona provádí některé změny dalších zákonů, které jsou nutné v této souvislosti také přijmout, aby ten zákon mohl být platný a účinný a mohl hlavně v praxi fungovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Jana Suchá. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych pouze doplnila, že pokud půjde o výběr jedné z těch tří variant, a sice prostou změnu listinné akcie na majitele za listinnou akcii na jméno, zde v rámci transparentnějšího zjištění toho akcionáře, tak ještě zákon navrhuje, aby výplata dividend chodila na účet u osoby oprávněné poskytovat bankovní služby ve státě, který je členem Evropské unie nebo členem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

Zmíněný zákon s sebou přináší zvýšené náklady na podnikatelské prostředí. Samozřejmě bude záležet na tom, kterou z variant si ta která akciová společnost vybere. Nejlevnější samozřejmě bude varianta prosté výměny, kdy se odhaduje –samozřejmě záleží na výši emise – ale odhaduje se zhruba 20 až 30 tisíc na akciovou společnost.

Navrhuji tento zákon propustit do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Milan... Já musím nejdřív otevřít obecnou rozpravu, takto, a pak mohu udělit slovo panu poslanci Urbanovi. Prosím. Už to jde.

Poslanec Milan Urban: Už je to v pořádku. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že návrh novely tohoto zákona by mohl sloužit ještě

jiné příležitosti, tedy abychom věděli, kdo v České republice je vlastníkem obnovitelných zdrojů.

Cena elektrické energie se dramaticky zvyšuje již několik let a od příštího roku je avizován nárůst o nějakých 25 % nahoru. Jedná se vlastně o jistou formu dotace obnovitelných zdrojů, kterou v konečné podobě platí firmy a platí je domácnosti. Díky tomu, že tady existuje systém akcií na majitele, nikdo neví, komu tyto dotace, resp. příplatek k ceně elektrické energie v konečném důsledku přichází na účty. Myslím si, že stojí za to, abychom v situaci, kdy se budeme muset snažit eliminovat nárůst obnovitelných zdrojů, který je mimochodem extrémem myslím nejen evropským, ale celosvětovým, abychom alespoň věděli, kdo je vlastníkem těch velkých i malých fotovoltaických elektráren, kdo je vlastníkem těch větrných parků, kdo je vlastníkem jiných obnovitelných zdrojů, které jsou dnes příjemci velkých peněz v řádech zhruba 40 miliard korun.

Myslím si, že by bylo dobré, abychom tento návrh nemuseli zpracovávat a šmudlat tady v poslaneckých lavicích, že by bylo dobré, aby s ním jako s pozměňovacím návrhem přišlo Ministerstvo spravedlnosti, já bych si ho rád osvojil, ale aby byl zpracován tak, abyste mi neřekli, když ho budu dělat sám, že o něm nelze hlasovat či že nenavazuje na příslušné jiné právní normy české či evropské. Prosím tedy, aby pan ministr zvážil možnost a případně Ministerstvo spravedlnosti připravilo takový návrh, který bude říkat: Příjemci dotací obnovitelných zdrojů jsou povinni předtím, než budou tuto dotaci přijímat, tedy když budou předkládat Energetickému regulačnímu úřadu příslušnou žádost, aby jejich povinností bylo ukázat, kdo je vlastníkem těchto obnovitelných zdrojů.

Vím, že to je trochu výbušný návrh, nicméně když se podívám na to, jakým způsobem v příštím roce chceme zatížit český průmysl, jak Svaz průmyslu a dopravy, Hospodářská komora vidí v tomto velmi značné ohrožení konkurenceschopnosti českého průmyslu, pravděpodobně budou muset významným způsobem propouštět, jakým způsobem tento celý systém zatěžuje domácnosti, kterým když přijde složenka a podívají se na to, kolik musí platit za obnovitelné zdroje, domnívám se, že to je návrh relevantní a že občané, Parlament, stát, firmy by měli vědět, kdo je vlastníkem těchto obnovitelných zdrojů, tedy kam jdou tyto prostředky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď se hlásí pan ministr Blažek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já děkuji. Milý poslanče Urbane, zvážíme dříve, než se namane. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, psal se rok tuším 2009, kdy jsme společně s poslanci sociální demokracie předkládali poprvé návrh zákona o zrušení anonymních akcií v České republice. Ten návrh jsme nepředložili jednou, dokonce vícekrát. Pokaždé byl odmítnut touto Poslaneckou sněmovnou, a to v různých složeních, tedy v různých volebních obdobích. Já bych byl rád, abychom se konečně dobrali cíle, tedy skutečně zrušení anonymních akcií. Jsem rád, že i média si všimla za těch posledních několik let toho, že právě anonymní vlastnictví akciových společností výrazně podporuje netransparentnost a s touto netransparentností spojenou korupci, zejména u veřejných zakázek. V tomto smyslu je dobře a já děkuji Ministerstvu spravedlnosti a vládě, že předkládá návrh, který má tu situaci zlepšit, nikoliv zhoršit, tak jak jsme mnohde v řadě oblastí zvyklí.

Na straně druhé musím říct, že pokud tento návrh zákona bude schválen, rozhodně nevyřeší vše a rozhodně není podle mého názoru tak dobrý jako ten návrh, který tady byl v Poslanecké sněmovně několikrát odmítnut, a to ne proto, že to byl návrh můj, ale proto, že navrhuje dvě cesty, ten vládní návrh, jak vyřešit onu transparentnost akcií. Ten první je zaknihovat všechny akcie. To znamená, každá akcie bude mít svého majitele, bude to akcie na jméno a to jméno si najdete v nějakém rejstříku. U ministerstva nebo v obchodním rejstříku. To je jedno. Záleží, na čem se dohodneme do budoucna, kde tyto informace kdokoliv získá. Ty informace bude mít o vlastníku té akciové společnosti úplně každý, od veřejnosti přes média, přes úředníky, prostě všichni, kteří si budou chtít ověřit, kdo je vlastníkem té konkrétní společnosti. To je způsob, který jsme navrhovali my jako sociální demokraté, a to je způsob, který je podle mého názoru jediný správný. To je ale pouze jeden způsob, který navrhuje vláda.

Vláda také navrhuje, aby se mohly společnosti rozhodnout pro druhou cestu, a tou druhou cestou je tzv. imobilizace akcií u bankovních ústavů. Já bych byl rád, aby nám tady někdo z ministerstva či z těch, kteří tento návrh podporují, řekli, jak to konkrétně bude fungovat. Třeba se mylím, ale já jsem přesvědčen, že v takovém případě ten jediný, kdo bude znát toho konkrétního imobilizovaného vlastníka, bude de facto banka a případně orgány činné v trestním řízení, pokud se dotážíu těch několika desítek bankovních ústavů a budou v konkrétních případech žádat v souvislosti s konkrétní trestnou činností sdělení toho konkrétního vlastníka. To znamená, že nebude podle mého názoru, pokud tento návrh projde a pokud se společnosti rozhodnou imobilizovat své akcie, dohledatelné veřejně vlastnictví jednotlivých akciových společností, tak jak by to bylo v případě, kdyby existoval jeden registr, který by byl veřejný a kde by se vlastník vždy uváděl. Já myslím, že tohle je věc, která výrazně komplikuje situaci. Podle mého názoru není jediný důvod, proč by každého vlastníka každé akciové

společnosti nemohla znát celá veřejnost a proč by někteří měli být chráněni bankovním tajemstvím a mělo by být velmi složité dohledatelné toto vlastnictví. Pokud se mýlím, tak tady prosím vystupte, vysvětlíte mi to, proč děláme tyto rozdíly, proč je činíme, protože já k tomu žádný rozumný důvod nevidím. Bude to mnohdy dražší a jsem přesvědčen, že není jediný důvod pro to, aby někdo skrýval své poctivě nabyté miliony, stamiliony či miliardy.

Já nebudu dávat návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, říká se lepší něco než nic, ale budu v průběhu projednávání navrhopvat, abychom šli pouze jednou cestou, tedy jednotného registru, kde bude uveden konkrétní vlastník veřejně dohledatelný. Už jen proto, aby policie neměla tolik práce s byrokracií, kterou často kritizujeme, a nemusela postupně dohlédávat ony vlastníky jen v konkrétních případech, právě u několika desítek finančních ústavů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď tady mám do obecné rozpravy přihlášeného pana poslance Babáka, takže ho prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, také bych se krátce vyjádřil k prvnímu čtení vládního návrhu zákona o opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností. V podstatě již několikrát jsme tady hovořili o tom, a navážu na své předřečníky, že tento vládní návrh zákona neřeší zrušení anonymních akcií, lidově řečeno. Neřeší to hlavně z toho důvodu, že dává akciovým společnostem tři možnosti, jak s akciemi naložit, to znamená, jakým způsobem transformovat nebo imobilizovat nebo zapsat akcie tak, aby byly údajně transparentní.

U té první možnosti my říkáme ano, je to možnost, je to věc, záležitost, která jde správným směrem. Je to zapsání do centrálního registru. Centrální registr tady existuje. Dokonce máme i několik komodit, které vyžadují, aby se do centrálního registru zapisovaly akcie, ať je to pojišťovnictví, bankovníctví, nebo živnost s odpady. To znamená, že tamtudy cesta jde. Tam si myslím, že bychom se shodli na tom s Ministerstvem spravedlnosti, že je to dobře vypracováno.

Nicméně to by nemohla být ta druhá, respektive třetí možnost, kdy umožňuje akciovým společnostem zapsat tyto akcie, jak tady bylo již řečeno, respektive imobilizovat akcie u komerčních bank, což si ani technicky nedovedeme představit, jakým způsobem by to fungovalo. Jsem zvědav, jestli si to dovede představit Ministerstvo spravedlnosti. Protože komerční banky jako takové nefungují na nějakém centrálním systému, každá komerční banka má jiný software, existuje i spousta možností, jak

tuto věc v komerčním sektoru komerčně obcházet. To znamená, druhá varianta myslím fungovat nebude.

Co se týče třetí varianty, což je jakási transformace akcií z akcie na doručitele na akcie na jméno, to je myslím dobrá myšlenka. Nicméně pravděpodobně tvůrci tohoto zákona nemají ponětí, jakým způsobem to funguje v praxi, kdy samozřejmě i akcie na jméno, to aktuální jméno na té akci nemusí být pravdivé. Akcie na jméno jsou pod správou té dané akciové společnosti, což znamená, že akciová společnost si může s tou akcií v podstatě dělat co chce, napsat tam cokoli, antidatovat tam cokoli. To znamená, že v tuto chvíli to je myslím jakási úlitba, je to něco na způsob toho, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. V tuto chvíli to opravdu nemá řešení, tento zákon, tak, aby akcie byly opravdu transparentní.

I z tohoto důvodu jsme vytvořili náš návrh na zrušení anonymních akcií. Je to dokonce návrh, který je na této schůzi pod bodem číslo 69, sněmovní tisk 742, novela zákona, obchodního zákoníku, který reaguje přesně na to, co říkám, a to že řeší pouze jedinou a jednu možnost, to je zapsání akcií do centrálního registru, a žádnou další možnost, žádnou další imobilizaci bank, žádné jakési přepsání za akci na doručitele, na jméno. To znamená, že opravdu to řeší. Proto jsem i dnes vystupoval a chtěl jsem předřadit tento náš návrh, protože si myslím, že je daleko dokonalejší, daleko transparentnější než vládní návrh zákona, který opravdu nic neřeší.

Nicméně pokus je dobrý. To znamená, že Věci veřejné propustí pravděpodobně tento tisk do druhého čtení, ale rádi bychom k tomuto tisku udělali pozměňovací návrhy, které budou v duchu toho, co jsem tady říkal, a v duchu tisku 742. Rád bych tedy předložil tento návrh například do rozpočtového výboru, aby se tím zabýval i rozpočtový výbor. Proto bych velice rád dal hlasovat příkázání nejen do výboru – předpokládám, že to půjde do ústavněprávního výboru, ale i do rozpočtového výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozprava probíhá, nikdo se do ní nehlásí, v tom případě bychom mohli tuto fázi rozpravy ukončit. Končím rozpravu. Teď se budeme zabývat návrhy – ono tady vlastně k hlasování o zamítnutí nebylo navrženo nic, takže se jenom zeptám ministra – nemáte už nic na srdci v této fázi, po skončení obecné rozpravy, žádné závěrečné slovo už nechcete? Nechcete, dobře. Takže se budeme zabývat jenom návrhy na příkázání. Zagonguji.

Prosím, budeme hlasovat. Je tady nejdříve návrh – pan poslanec Babák ještě navrhoval příkázat to rozpočtovému výboru. Já se zeptám, jestli je ještě nějaký jiný návrh kromě toho, co tu zazněl ve vystoupení. Pokud ne, tak budeme nejdříve hlasovat návrh příkázat to ústavněprávnímu výboru. Ještě pan poslanec Tejček? (Nikoli.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro, přikázat výboru ústavněprávnímu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 116, přihlášeno 178, pro hlasovalo 131, proti nula. Takže to bylo přijato.

Teď tedy hlasování o dalším návrhu, to byl návrh přikázat to rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat rozpočtovému výboru k projednání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 117, přihlášeno je 179, pro hlasovalo 82, proti 32. Takže to bylo zamítnuto, protože to nedosáhlo kvora.

Takže toto druhé hlasování nepřikázalo, ale výbor to samozřejmě může projednat bez přikázání, jenom připomínám, pokud bude mít zájem se tím zabývat.

To je asi vše, co jsme mohli hlasovat. Takže tím bych ukončil projednávání v prvním čtení. Děkuji navrhovateli. Končím projednávání bodu číslo 18.

Teď můžeme přikročit k dalšímu bodu, to je bod číslo 19. Je to

19.

Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - první čtení

Požádám ministra spravedlnosti, aby tento text uvedl. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já mám takový návrh, že bychom mohli sloučit rozpravu u bodů 19 a 20, pokud říkám dobře ta čísla, neboť spolu úzce souvisejí. V obou případech jde o vládní návrhy zákonů v mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, kdy v jednom případě dochází k tomu, že první zákon nahrazuje dosavadní hlavu 25 trestního řádu a upravuje komplexně spolupráci justičních orgánů České republiky s cizozemskými orgány a ten druhý zákon na něj přímo navazuje a v podstatě přidává některé další podrobnosti, které se týkají zejména rejstříku trestu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže to zkusíme spojit. Je tedy návrh sloučit rozpravu. Sloučit rozpravu bodu číslo 19 s bodem

číslo 20. Je tedy hlasování o sloučení obecné rozpravy, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, sloučit obecnou rozpravu k bodu 19 a 20, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 118. Přihlášeno je 179 poslanců, pro hlasovalo 124, proti žádný, takže sloučení bylo provedeno.

Obecnou rozpravu jsme sloučili a teď bychom tedy provedli zdůvodnění jednotlivých bodů. Nejdříve bych dal slovo panu poslanci Paggiovi, který by v této chvíli ještě uvedl první čtení bodu 19, tedy ještě před obecnou rozpravou, takže to je ještě uvedení bodu 19. Pak to přerušíme a přejdeme k 20. Takže teď máte uvedení bodu 19. (V sále je hluk.)

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji, pane předsedající.

Vláda předložila Sněmovně tento bod 23. března 2012 a ve stejný den byl rozeslán jako tisk poslancům. Zákon nahradí materii právního styku s cizinou, která je dosud upravena, jak řekl pan ministr, v hlavě 25 trestního řádu. Hlavně kvůli narůstajícímu množství implementací předpisů Evropské unie se hlava 25 trestního řádu neustále zvětšuje, z původních 13 paragrafů na současných více než 140. Končíme aktuálně § 460zp, takže je jistě záhodno celou tematiku vyjmout a vytvořit nový zákon a zastavit ten legislativní hydrocefalus, který vzniká.

Zákon vznikl téměř šest let. Pracovní skupina byla složena z odborníků z praxe, státních zástupců, soudců a úředníků Ministerstva spravedlnosti.

Novinky, které zákon přináší, především vyjasňují, které české orgány mají v různých případech pomáhat zahraniční justici. Přímý styk mezi dožadujícím a dožádaným orgánem dosud nebyl optimálně využíván. Když zahraniční justice žádá o spolupráci, existují různé možnosti. Podle stadia řízení může být adresátem státní zastupitelství nebo soud a podle věcné příslušnosti v závislosti na ustanovení trestního řádu o věcné příslušnosti může být adresátem okresní nebo krajský stupeň. To je tam poměrně detailně řešeno.

Zákon také zavádí možnost vyhlásit mezinárodní pátrání nejen po obviněném, ale i po osobě podezřelé. Na rozdíl od většiny jiných členských států Evropské unie musí česká justice nejprve podezřelému doručit usnesení o zahájení trestního stíhání, neboli varovat ho, a teprve poté po něm může pátrat. Na základě nového příkazu k zadržení osoby podezřelé bude tedy možno žádat o vydání či vydat evropský zatýkácí rozkaz i na osobu podezřelou, a zvýšit tak pravděpodobnost dohledání a případného předání podezřelého do České republiky. Bude-li obviněný předán k trestnímu

řízení do cizího státu, to je další novinka, v České republice bude nově od trestního řízení pouze dočasně upuštěno, nebude tedy zastaveno, a pokud cizí stát oznámí, že se ve věci nebude konat řízení, nebo pokud řízení ukončí nebo pokud bude dělat zbytečné průtahy, tak česká justice ho znovu obnoví v plné síle.

Zpřesňuje se také podoba spolupráce českých orgánů s mezinárodními trestními soudy a tribunály – z původních čtyř odstavců § 375 trestního řádu na čtyřicet paragrafů nového zákona.

Návrh obsahuje některé citlivé části. Jednou z nich je skryté vyšetřování příslušníků zahraničních bezpečnostních složek na území České republiky. Přeshraniční sledování cizozemským orgánem je řešeno v § 63 odst. 2 návrhu zákona. V podstatě jeho obsahem je, že pokud s tím české orgány ne-souhlasí nebo pokud členové zahraničních bezpečnostních složek neobdrží povolení do pěti hodin od vstupu na českou půdu, musí sledování ukončit.

Norma také upravuje výsledky podezřelého, obviněného svědka nebo znalce prostřednictvím videokonference, práci s evropským zatýkacím rozkazem, zjednodušení uznávání a výkonu cizozemských rozhodnutí. Nově je koncipována úprava průvozů přes území České republiky pro účely mezinárodní justiční spolupráce a zákon také implementuje několik rámcových rozhodnutí Rady. To nejdůležitější je asi z 27. listopadu 2008 – o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Ti z vás, kdo tento tisk prostudovali, jistě vědí, že jde o dosti rozsáhlou materii, o významnou oblast mezinárodní spolupráce naší země, která si zaslouží debatu na výborech a další postup legislativním procesem. Proto prosím všechny kolegy, aby propustili návrh zákona do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych přerušil projednávání bodu č. 19.

Přejdeme k bodu

20.

Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - první čtení

Požádám pana ministra Pavla Blažka, aby uvedl bod č. 20, pokud je toho schopen a neřekl už všechno u bodu 19. Zkuste to. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: On toho schopen je, ale řekl všechno u bodu 19. Nechci opakovat, myslím, že to bylo jasné. (V sále je stále neklid.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, takže jako by byl uveden i bod 20. Prosím pana poslance Paggia, jak se s tím vypořádá on.

Poslanec Viktor Paggio: Ano, bod 20 je pouze prováděcí záležitost k bodu 19, tedy vše již bylo řečeno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. V této chvíli tedy zahajuji společnou spojenou obecnou rozpravu k oběma bodům.

Sloučená obecná rozprava k bodům 19 a 20

Jenomže do této rozpravy, kterou jsme tak dobře spojili, se nikdo nehlásí. (Veselost v sále.) Poslanci, máte to spojené v jedné rozpravě, tak se přihlaste... Vidím, že zřejmě nebude... V tom případě obecnou rozpravu ukončím.

Vracím se opět do přerušného bodu

19.

Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - první čtení

Tady můžeme pouze hlasovat příkázání předloženého návrhu k projednání ústavněprávnímu výboru, jestli někdo nemá ještě nějaký jiný výbor. Není.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat to ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 119. Přihlášeno je 178, pro hlasovalo 128, proti jediný, takže toto přikázání bylo provedeno.

To je asi všechno, co můžeme hlasovat k bodu 19, takže bod 19 končím.

Bereme bod

20.

Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - první čtení

Tady je také přikázání doporučeno ústavněprávnímu výboru, takže i tohle budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, přikázat to ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 120. Přihlášeno je 178 poslanců, pro hlasovali 130, proti žádný, takže přikázání bylo provedeno.

A to je vše. Děkuji tedy ministru i zpravodaji. Končím projednávání bodů č. 19 a 20.

Teď prosím pana poslance Gazdík. Že by už se vám nechtělo pracovat? (Veselost v sále.)

Poslanec Petr Gazdík: Naopak, pane předsedající. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, nám se chce tak pracovat, že si dovoluji požádat o hodinovou pauzu na jednání našeho poslaneckého klubu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže jste slyšeli. Já tedy panu poslanci Gazdíkovi vyhovím a ukončím jednání Sněmovny tento den, tedy dnešní jednání Sněmovny. Upozorním vás, že zítra bude jednání pokračovat v 9 hodin ráno pevně zařazenými body. Tuším, že první zařazený bod je právě daňový balíček, takže načas, vážení kolegové.

Prosím, ještě pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Jenom chci upozornit klub KSČM, že za deset minut jednáme v prostorách klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tím tedy končím dnešní jednání a přeji vám příjemný večer.

(Jednání skončilo v 17.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. listopadu 2012 v 9.03 hodin
Přítomno: 201 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují další jednací den 47. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Tak jako vždy vás nejprve požádám, abyste se přihlásili svými kartami. Prosím také, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Oznamuji, že pan poslanec Klán má náhradní kartu číslo 7.

Nyní k omlouvám. Dnes se omlouvá z našeho jednání pan poslanec Jiří Besser pro zdravotní důvody. Jiná omluva mi doručena nebyla ani od poslanců, ani od členů vlády.

Pan poslanec Rykala má náhradní kartu číslo 3.

Nyní upozornění. Měli bychom se dnes věnovat, tak jak jsme schválili pořad schůze, bodům 103, 3, 4, 5, 6, 7 a 8. To jsme vlastně rozhodli již včera.

Nyní se tedy zeptám, jestli se někdo hlásí k pořadu schůze. Pan poslanec Radim Vysloužil sem jednu přihlášku k pořadu schůze dal. Pan poslanec Radim Vysloužil. Prosím. (V sále je hlučno.)

Poslanec Radim Vysloužil: Dobré ráno. Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, prosím o zařazení do programu jednání Poslanecké sněmovny tisk 781, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru. Zákon prošel prvním čtením na 46. schůzi... (Řečník se odmlčel kvůli hluku v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid. (Bez valného výsledku.)

Poslanec Radim Vysloužil: Zákon prošel prvním čtením na 46. schůzi Poslanecké sněmovny a dle § 91 bodu 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny bylo navrženo předložení do druhého čtení ve zkrácené třicetidenní lhůtě. Následně byl projednán na 37. schůzi rozpočtového výboru dne 10. 10. tohoto roku. Vzhledem k tomu, že třicetidenní lhůta vypršela až k 27. 10., nemohl být tisk zařazen do řádného programu schůze. Z tohoto časového důvodu prosím o dodatečné zařazení do programu této schůze.

Chci požádat, aby tento tisk byl projednán opravdu během této schůze, tak aby celý tisk mohl projít legislativním procesem a změny mohly začít platit od začátku příštího roku. Předem děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To je návrh pana poslance Radima Vysloužila. Zeptám se ještě, jestli se někdo hlásí k pořadu schůze. Pokud nikdo, budeme hlasovat o tomto jediném návrhu.

Opakuji pro Sněmovnu: Pan poslanec Radim Vysloužil navrhuje zařadit nový bod do pořadu schůze sněmovní tisk 781, zákon o spotřebitelském úvěru.

Zahajuji hlasování číslo 121 a ptám se, kdo souhlasí, aby tento bod byl zařazen do pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 121. Přítomno 177, pro 165, proti 2. Návrh byl přijat. Tento nový bod jsme tedy do pořadu schůze zařadili.

Oznamuji, že pan ministr Miroslav Kalousek má náhradní kartu číslo 8.

A oznamuji, že pan ministr Kamil Jankovský se z dnešního a zítřejšího jednání Sněmovny omlouvá, a to ze zdravotních důvodů.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, omlouvám se, měl bych ještě jeden návrh – vyřazení bodu číslo 3 z programu této schůze. Je to návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika a dalších, vrácený prezidentem republiky. Prosím o vyřazení z programu schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyřazení bodu 3 z pořadu schůze, o tom nyní rozhodneme.

Zahajuji hlasování číslo 122. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení bodu. Proti?

Hlasování číslo 122. Přítomno 182, pro 172, proti 4. Bod byl vyřazen.

Nyní o slovo požádal pan poslanec Petr Tluchoř. Prosím. Poté pan poslanec Marek Šnajdr a pan poslanec Ivan Fuksa.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré ráno, dámy a pánové.

Vážený pane premiére, milý Petře, vážená paní předsedkyně, milá Mirko (dojatě). Přátelé, kamarádi, bylo mi tady s vámi dobře a na základě článku 24 Ústavy České republiky se vzdávám tímto mandátu.

Děkuji. (Potlesk právě poloviny sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana poslance Marka Šnajdra.

Poslanec Marek Šnajdr: Vážená paní předsedkyně, vážený pane

premiére, milé kolegyně, milí kolegové, já před vás dnes předstupuji s rozhodnutím, jakých v životě nebývá mnoho, nicméně s rozhodnutím, o kterém jsem vnitřně přesvědčen, že je správné.

Dovolte mi, abych vám poděkoval za možnost se s vámi pozitivně přit, někdy radovat, někdy i vztekat, ale myslím si, že to k takové práci patří. Kdybych byl úplný politický nováček a nastupoval sem, do této Poslanecké sněmovny, úplně naivní, tak vám děkuji i za možnost poznání, že lidé pracovití, chytří, spolehliví, přátelští, i naopak, se vyskytují napříč politickým spektrem.

Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, v souladu s Ústavou České republiky a jejím článkem 24 se vzdávám poslaneckého mandátu a přeji vám hodně úspěchů. (Potlesk pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím pana poslance Ivana Fuksu.

Poslanec Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, pane premiére, dámy a pánové, vážení kolegové, dva měsíce byly těžké, diskusní. Říkali jsme to, že nechceme zvyšovat daně, že nechceme pád vlády, že nechceme předčasné volby. Mysleli jsme si, že tato rovnice má řešení. Přesvědčili jste nás, anebo my vás jsme přesvědčili, že tato rovnice nemá řešení. Nechceme se zachovat jako poslanec Tlustý, nechceme shodit vládu, a z toho důvodu i já jsem se rozhodl podle Ústavy České republiky na základě článku 24 rezignovat na svůj mandát.

Děkuji vám za spolupráci a přeji vám mnoho úspěchů. (Potlesk pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče.

Jistě jménem celé Sněmovny mohu poděkovat třem našim – teď již bývalým – kolegům za práci, kterou odváděli ve funkci zákonodárce, a popřát jim také do nové životní etapy mnoho úspěchů.

Pan kolega Sobotka Bohuslav se hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, chtěl bych jako předseda mandátového a imunitního výboru požádat o přerušení schůze, o přestávku v rozsahu 45 minut, aby se mohl sejít mandátový a imunitní výbor a mohl konstatovat zánik mandátu a také aby mohl konstatovat vznik nových poslaneckých mandátů.

Současně bych rád požádal o to, aby se členové mandátového a imunitního výboru sešli 15 minut po zahájení této přestávky u klavíru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 10 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.03 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v našem dnešním jednání. Za chvíli požádám o slovo předsedu mandátového a imunitního výboru, abychom mohli dokončit to, co dnes ráno započalo, kdy se vzdali naši tři kolegové mandátu. Nyní se ale hlásí o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím. (V sále je silný hluk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno dámy a pánové, vážení kolegové. Já bych vás rád poprosil o trochu klidu, abych mohl promluvit.

Já jsem si vzal slovo úmyslně ještě předtím, než vystoupí předseda mandátového a imunitního výboru, a vzal jsem si ho úmyslně proto, že bude následovat slib poslance.

Dovolte mi, abych jenom shrnul ta fakta. Pokud mám správnou informaci, tak zasedl mandátový a imunitní výbor a ten konstatoval, že zaniká mandát tří poslanců, a zároveň výsledkem jednání výboru je, že konstatoval, že vzniká mandát tří dalších poslanců. A to, o čem teď chci mluvit, je skutečnost, že jeden z těch poslanců, pan Roman Pekárek, je nepravomocně odsouzený za korupci. Nebojte se, já tady vůbec nehodlám moralizovat, protože chápu, že od politika se to těžko bere. Ale dovolte mi, abych řekl některá fakta, která mi připadají v této věci důležitá.

Jednak ten důležitý fakt, o který jde, je přece skutečnost, že se bude hlasovat o důvěře vlády. A další důležitý fakt je to, že se budou hledat hlasy každého poslance na to, aby se přijaly některé zákony, zvlášť zákon, který s tou důvěrou je spojený. Mně nejde o to... Tady se děje leccos a mohou se používat různé metody, ale my budeme za chvíli skládat slib. A ten slib, to je vlastně přísaha na to, že ten poslanec, který tady přijde, je připraven a slibuje, že bude hájit veřejný zájem. A my máme v této situaci, poměrně komplikované, ve které je vláda, přijmout tento slib z rukou člověka, který naopak, dokonce už i nepravomocným rozhodnutím soudu, údajně upřednostnil svůj soukromý zájem právě před oním zájmem veřejným.

A proč tady teď mluvím. Nezlobte se na mě, ale když budu trochu uvažovat, tak mě prostě napadne několik dalších možných scénářů. Třeba ten, že jestliže není ukončena tato kauza, tak mandátový a imunitní výbor bude

jednat o vydání tohoto nového poslance, aby to mohlo být dokončeno v dalším řízení u soudu. Nezlobte se, dovedu si představit něco takového, jako že on řekne: já vás podržím, podržím vládu a vy podržte teď mě. Anebo to taky vůbec takhle být nemusí. Nezlobte se, ale v této zemi jsem svědkem toho, že celá řada kauz se vůbec nehýbe. Nehýbe se kauza pana Janouška, nehýbe se kauza ProMoPro, Opencard končí tím, že je obviněno několik úředníků, takže mně se zdá, že v této zemi stále existují různé metody, jak se dá pomoci. A mně připadá, že pokud v této situaci, kdy se jedná vládě o krk, my tady přijímáme poslance za takto nejasných okolností, tak to prostě snižuje politickou kulturu v této zemi. A proto si myslím, že k tomu nelze mlčet. Ne proto, abych tady někoho napravoval, ale abych konstatoval, že tohle je něco, co je podle mě nepřijatelné.

Dovolte mi, abych vám sdělil, že klub sociální demokracie odmítá v této chvíli přijmout tento slib věrnosti veřejnému zájmu od člověka, který je nepravomocně odsouzený, že – opakuji – upřednostnil svůj zájem před zájmem veřejným. My se toho účastnit nebudeme. A dovolte mi, abych tady veřejně vyzval pana Romana Pekárka, aby tento mandát poslance, aby do něj nenastoupil. Aby se ho vzdal! (Potlesk z lavic poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já nyní požádám, protože musíme učinit některé ústavní kroky, jedním z nich je slib nových poslanců, předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Bohuslava Sobotku, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a prosím také, aby poté přečetl Ústavou předepsaný slib, který páni poslanci složí do svých rukou. Prosím, pane předsedo. (Poslanci sociální demokracie odcházejí ze sálu.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych zde vystoupil jako předseda mandátového a imunitního výboru.

Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně a páni poslanci, dnes se v souladu s § 6 písm. c) vzdali poslaneckého mandátu poslanci Ivan Fuxa, Marek Šnajdr a Petr Tluchoř, to znamená, že tímto dnem zanikl jejich poslanecký mandát, a současně dnes vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Miroslavu Bernáškoví, panu Pavlu Bohatcovi a panu Romanu Pekárkovi.

Mandátový a imunitní výbor na své 39. schůzi dnešního dne přijal usnesení číslo 140, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 6 písm. c) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny panu Ivanu Fuksovi, panu Marku Šnajdrovi a panu Petru Tluchořovi. Současně konstatoval, že na takto uvolněné poslanecké mandáty nastupují náhradníci pan Miroslav Bernášek, Pavel Bohatec a

Roman Pekárek. Všem jmenovaným vznikl dne 7. listopadu 2012 mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Slib poslanců

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí pan Miroslav Bernášek, Pavel Bohatec a Roman Pekárek poslanecký slib. Prosím tedy pány poslance, aby předstoupili před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby přijala slib nových poslanců.

Prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste povstali.

Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Jmenovaní poslanci skládají slib do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny a podepisují příslušnou listinu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, po tomto slibu budeme pokračovat v našem programu. Ale o slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím. (Poslanci ČSSD se vracejí do sálu.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolte, abych jménem dvou poslaneckých klubů navrhl, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. hodině, případně i po půlnoci.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to hlasování, o kterém rozhodneme nyní. Já počkám ještě na to, aby se mohli všichni do sněmovny dostat.

Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, přeji hezký, dobrý den.

Promiňte, musím se v této situaci ozvat alespoň v tom smyslu, že jsme měli celý minulý týden na to, abychom řekněme běžnou agendu vyřizovali. My jsme přece nemuseli v úterý, deset minut po zahájení, skončit a čekat celý týden na něco, co se stejně nestalo. Mohli jsme v klidu alespoň v to úterý a středu tady ty body, které se projednávají a budou projednávát dnes, možná někdy kolem půlnoci, možná i zítra, zítřejšek tedy prohlásíme, jako že pořád ještě trvá dnešek, tím hlasováním – mohli jsme to odvést minulý týden.

Připadá mi to tak trochu jako stachanovština, ale v tom negativním slova smyslu.

Nezlobte se, my tento návrh podpořit nemůžeme. Poslanecká sněmovna měla dost prostoru i času jednat. (Potlesk opozičních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu poslanci Kováčikovi.

Nyní rozhodneme o návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury. Je zde ještě žádost o odhlášení, takže prosím, abyste se všichni zaregistrovali svými kartami, budeme rozhodovat o návrhu, který zazněl před malou chvilí.

Zahájí hlasování číslo 123. Ptám se, kdo je pro, abychom dnes jednali dle návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 123, přítomno 187, pro 99, proti 89 – pardon 85. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Šenfeld se hlásí. Prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, já se moc omlouvám, nepochybně hlasování, jenom pro stenožaznam, že jsem hlasoval ne, a objevilo se mi, že ano.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. (Hlásí se paní poslankyně Vlasta Bohdalová.) Zahájí projednávání bodu 103, vládního návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů. (Námítky z pléna, upozornění na to, že se hlásí paní poslankyně Bohdalová.) Pardon, omlouvám se, ještě paní poslankyně Bohdalová, promiňte.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vystupuji zde za volební komisi a vyhláším, že lhůty na podávání návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny prodlužujeme dnes do 19. hodiny večer. Zároveň vyhlášíme lhůtu na nominaci – na návrh na předsedu GIPSu, a to také do dnešní 19. hodiny. Tolik za volební komisi.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní jsme v bodě 103, jak jsem řekla. Je to

103.

Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím také ke stolku zpravodajů zpravodaje rozpočtového výboru Pavla Suchánka. Prosím tedy, aby spolu s námi sledovali průběh rozpravy ve třetím čtení. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovní tisku 801/2.

Nyní otevírá rozpravu ve třetím čtení. Je do ní jako první přihlášen pan poslanec Ladislav Šincl, poté pan poslanec Jiří Paroubek. Pan poslanec Šincl má slovo. Prosím. Ještě pan zpravodaj? Pan poslanec Šincl, poté pan zpravodaj Pavel Suchánek.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se ještě před třetím čtením vyjádřil k některým předloženým pozměňovacím návrhům. Téma dané z přidané hodnoty tentokrát velice omezím. Dnes se chci zmínit o druhém podaném pozměňovacím návrhu, který jsem zde předložil, jehož podstatou je vypuštění celé části sociálních dávek na bydlení a doplatku na bydlení ven ze zdražovacího balíčku, který se týká téměř 170 tisíc občanů. Za potřebné ovšem považuji malé a opravdu krátké zopakování historie, které určitě nezaškodí a mohlo by být poučné.

Takzvaný první zdražovací balíček byl jako sněmovní tisk 695 v prvním čtení projednán v Poslanecké sněmovně dne 6. 6. 2012. Tento návrh se kromě daňových záležitostí významně dotýkal také zákona o státní sociální podpoře, takzvaný příspěvek na bydlení, a zákona o pomoci hmotné nouzi, doplatek na bydlení. Z tohoto důvodu se zcela logicky kolega poslanec Opálka z KSČM snažil, aby tento tisk byl přikázán také do výboru pro sociální politiku. Bohužel u koalice nenašel tento návrh pochopení a návrh byl zamítnut. Pro návrh z celé velké koalice hlasovali jen dva poslanci, ovšem jen takzvaně pro jistotu, kdyby ten návrh náhodou prošel, aby se v rámci svého dobrého zvyku mohli vymluvit na chybu hlasovacího zařízení, toto hlasování následně zpochybnit a přivolat mezitím své koalici poslance z přílehlých místních restaurací. Po tomto hlasování přispěchal jiný koalici poslanec, Marek Benda, všechny poučit a vysvětlit, že svým hlasováním tento tisk sociálnímu výboru vlastně nechtěli nutit a že si přece klidně mohou tento zákon projednat jaksi dobrovolně, iniciativně.

Pro jistotu jsem si přečetl všechna usnesení sociálního výboru za posledních pět měsíců a pochopil jsem, že v tomto výboru, kde má koalice většinu hlasů, i přes snahu opozičních poslanců se ochota k projednávání tak důležitých předloh bohužel nenašla. Pan předseda výboru asi dostal

zodpovědný koaliční úkol do zdražovacího balíčku takzvaně nevrtat. Jak je vidět ze zápisů, svoji roli v rámci koalice splnil na výbornou. Místo toho se dle zápisu z daného výboru koaliční poslanci zabývali raději tím, zdali jet na zahraniční služební cestu do Itálie, nebo do Francie. No, aby byl klid, tak si raději pro jistotu schválili obě dvě, viz usnesení sociálního výboru číslo 113 a 119. Je logické, že jim v sociálním výboru na takzvaný zdražovací balíček číslo 1, který se tak úzce dotýkal téměř 170 tisíc lidí, už jaksi nezbyl čas.

Tento balíček byl přikázán jen do rozpočtového výboru a projednán zde 4. 7. 2012. Je zajímavé, že k tomuto tolik diskutovanému tématu výše DPH zde nikdo z koaličních poslanců nevystoupil. Když ne v sociálním výboru, tak jsem téma dávek na bydlení za ně v rozpočtovém výboru takzvaně přednesl já a podal jsem pozměňující návrh, jehož podstatou bylo vypustit ze zdražovacího balíčku číslo 1 celou část návrhu týkající se této oblasti. Bohužel nikdo z koaličních poslanců se zde tenkrát ke mně nepřipojil.

Dne 10. 7. následovalo druhé čtení v Poslanecké sněmovně, kde jsme předložili návrh na zamítnutí celého balíčku. Návrh na zamítnutí podpořil bohužel jen jeden jediný koaliční poslanec, a to opět – opět jen pro jistotu, kdyby ten návrh náhodou prošel, aby se mohli včas svolat a nás přehlasovat. No a můj opětovný pozměňující návrh, který jsem podal i v druhém čtení, návrh na vypuštění ze zdražovacího balíčku číslo 1, celé části týkající se dávek na bydlení a doplatku na bydlení, pro jistotu ani k hlasování nebyl připuštěn a byl prohlášen panem zpravodajem za nehlasovatelný. Co kdyby náhodou...

Pak zdražovací balíček číslo 1 odešel do Senátu a pak se vrátil zpět do Poslanecké sněmovny, kde si výsledek snad všichni pamatujeme. Dne 5. 9. 2012 ho Poslanecká sněmovna ho nepřijala. Poslanecká sněmovna tak dala jasně najevo, že s tímto návrhem nesouhlasí.

Pan premiér a pan ministr financí Kalousek se přes velké množství vyřčených argumentů nepoučili a hned další den, 6. 9. to tu předložili úplně ve stejné podobě, jen pod jiným číslem sněmovního tisku, tentokrát je to sněmovní tisk 801. Tito pánové se prostě rozhodli, že tento zdražovací balíček, který nechce ani Poslanecká sněmovna ani Senát, a dokonce ani prezident, zde protlačí děj se co děj. Za každou cenu, i kdyby měli některé své kolegy, kteří nesouhlasí, takzvaně přesvědčit svými speciálními metodami k rezignaci či přetáhnout náhodou nějakého přeběhlíka.

První čtení staronového zdražovacího balíčku číslo 2 pak proběhlo 18. 9. Zde jsme opět navrhovali tento návrh zamítnout. Nikdo z koalice tento návrh na zamítnutí opět nepodpořil. Následně je přikázán opět do rozpočtového výboru. I přesto, že se tento staronový návrh opět týkal i zákona o státní sociální podpoře a pomoci v hmotné nouzi, nikdo z

koaličních poslanců ze sociálního (vysloveno s důrazem) výboru se k němu bohužel nehlásil a ani jej takzvaně dobrovolně neprojednal. Co nějaké dávky na bydlení? Co nějaký zákon o hmotné nouzi? Co nějakých 170 tisíc lidí, kteří dnes platí za nájemné více než polovinu svého příjmu? Řešili daleko závažnější úkoly, jak již jsem řekl, raději služební cestu do Francie nebo Itálie, anebo radši do obou.

Na rozpočtovém výboru se tento materiál projednal 10. října. Na tomto jednání jsem předložil pro změnu dva pozměňující návrhy. Cílem mého prvního pozměňujícího návrhu bylo vyjít vstříc některým svým koaličním kolegům, kteří v poslední době velice často mediálně vystupovali a měli problém se zvyšováním daní, především se zvýšením sazeb DPH na 15 a 21 %. Jak jistě tušíte, podstatou mého pozměňujícího návrhu bylo zachovat i po 1. lednu 2013 dosavadní systém dvou sazeb DPH, a to v jejich současné výši, to je 20 % základní sazba a 14 % snížená sazba, a současně zabránění tomu, aby se DPH od 1. ledna 2013 sjednotila na úrovni 17,5 %. Protože důsledky tohoto zvýšení, nastupujícího po čtyřprocentním zvýšení sazeb DPH v letošním roce, by byly pro životní úroveň obyvatelstva katastrofální. Velice mne mrzí, že tuto mou snahu najít k nim cestu mí kolegové z koalice v rozpočtovém výboru kritizující toto zvýšení nepochopili a nepřipojili se k tomuto návrhu. Asi to tak s těmi svými návrhy nemysleli tak vážně. Nicméně téměř identický návrh, který podal jeden z mých kolegů, byl nakonec v rozpočtovém výboru přijat a je součástí usnesení rozpočtového výboru pod bodem A1.

Pro případ, že by snad někomu vadilo, že doporučení rozpočtového výboru obsahuje usnesení týkající se snížení daně z přidané hodnoty a současně vypuštění dávek na bydlení a doplatku na bydlení, podal jsem opět v druhém čtení tyto návrhy formou samostatných pozměňujících návrhů. Bohužel se mi do těchto návrhů vloudila malá chyba, a proto podám ve třetím čtení nutné legislativně technické opravy.

U DPH jsou poslanci mimo jiné strašení tím, že pokud balíček takzvaně neprojde, tak od příštího roku začne platit jedna sazba DPH ve výši 17,5 %, a proto je prý nutné přijmout balíček, který je spojen s důvěrou vlády. Toto není pravda, protože v současné době se vrátil ze Senátu sněmovní tisk 733, který byl zařazen na páteční jednání. Tento tisk v sobě obsahuje pozměňující návrh, který zachovává daň z přidané hodnoty na současné výši. Poslanecká sněmovna ho tedy může klidně přijmout. Mnou podaný pozměňující návrh označený jako C1, včetně načtené opravy, reaguje na tento sněmovní tisk.

Jak již jsem řekl, ve zdražovacím balíčku číslo 2 zůstal ve stínu jiných škrťů nadále i návrh na zrušení klíčové sociální dávky, takzvaný příspěvek na bydlení, a současně také dávky v hmotné nouzi, doplatek na bydlení. Namísto těchto dvou dosavadních dávek se v systému pomoci v hmotné

nouzi navrhuje nová dávka, takzvaný příspěvek na náklady bydlení. Možná vás překvapím, některé kolegy se sociálního výboru, ale podle mého názoru je možné, aby byla jen jedna dávka na bydlení. Dokonce by to mohlo teoreticky zjednodušit dnešní systém vyplácení dávek a posuzování nároku na dávky. Současně je ovšem nutno podmínky nastavit tak, aby systém i nadále zahrnoval občany a rodiny s nízkým příjmy, pracující za minimální mzdu, důchodce a podobně. A nejen osoby v hmotné nouzi, tj. osoby prakticky zcela bez příjmu a v některých případech osoby nepřizpůsobivé a zneužívající náš sociální systém. Jak již jsem uvedl, tento nemoudrý škrť by se dotkl přibližně 170 tisíc občanů České republiky a tato nepromyšlená redukce státního příspěvku by výrazně zkomplikovala jejich život. Z těchto důvodů jsem se rozhodl opět podat v rozpočtovém výboru pozměňující návrh, který se týká opět dávek na bydlení. Něco se muselo změnit, neboť k mému velkému překvapení byl tento můj pozměňující návrh přijat v rozpočtovém výboru a stal se součástí usnesení rozpočtového výboru.

V evangeliu svatého Tomáše v části 94 je uvedeno: Kdo hledá, najde, kdo klepe, bude mu otevřeno. A proto klepu, klepu, vysvětluji a vysvětluji a podávám pořád ty samé pozměňující návrhy a doufám, že mi bude otevřeno. A najednou, po podání mých pozměňujících návrhů ve druhém čtení, se to stalo. Asi se v některých koaličních poslancích hnulo svědomí, protože jedna koaliční poslankyně zde předložila pozměňující návrh, jehož podstatou je najednou kompenzovat osamělým důchodcům zdražovací balíček v rámci dávek na bydlení a doplatků na bydlení tím, že pro jejich výpočet by se nepočítal celý jejich důchod, ale jen 80 %. Toto je podle mě ovšem nedostatečné. Jiná koaliční poslankyně z koalice přišla dokonce s téměř totožným pozměňujícím návrhem jako já, s celým vypuštěním části týkající se dávek na bydlení a doplatku na bydlení ze zdražovacího balíčku. Nechce se tomu věřit. Po téměř pěti měsících, po tolika pokusech to už vypadá, že jsem se doklepal a bude mi snad otevřeno. No vypadá to, že i slepé modré kuře se občas může na zrno trefit.

Chvilí se zdálo, že ODS a TOP se začaly postupně měnit na stranu alespoň se špetkou sociálního citění, ale pak přišel kongres ODS, nastoupily speciální přesvědčovací metody a začaly se opět dít věci. Do práce se pustil nově zvolený první místopředseda ODS, kterého přesně před rokem jiný kolega, poslanec Michal Doktor, na základě svých osobních vlastních zkušeností přirovnal k doteku medúzy, a splnil svou speciální misi na 110 %. Tento zlý muž ODS začal postupně jednat s poslanci, kteří se do té doby zapřísahali, že nepřipustí zvýšení DPH a jiné věci z balíčku, a ti najednou obrátili. A další se s neuvěřitelnou lehkostí začali vzdávat svých poslaneckých mandátů. Nabízí se otázka, jaká sladká slůvka jim říkal, co jim nasliboval nebo čím je tak vyděsil. To se asi zatím nedozvíme. Šušká se tu

všelicos, například o nominaci na prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. No, uvidíme, jaká bude praxe. Aby toho nebylo málo, tak se pro jistotu našel jeden poslanec z klubu Věcí veřejných, kterému se najednou přes noc začalo vládnutí pana premiéra líbit a přeběhl do jiného tábora.

Této vládě, která se zaklíná bojem proti korupci, najednou nevadí, že jejich odstupující poslance nahradí také člověk, který je odsouzen na šest let za korupci. Hlavně že bude hlasovat pro to, co chtějí. Účel světi prostředky. Nedivme se, ve hře je hodně miliard – církevní restituce, takzvaná penzijní reforma atd.

Přemýšlel jsem, co způsobilo ještě před kongresem ODS a nasazením jejich speciálních metod tento náhlý obrat, tento průlom v jejich myšlení, že vůbec předložili téměř stejný pozměňující návrh jako já. Že by to bylo mým vystupováním a neustálým voláním po odstranění největších nesmyslů ze zdražovacího balíčku? Ne, tak naivní nejsem. Skutečným důvodem byly nedávné volby, které měly v sobě něco natolik kouzelného, co způsobilo, že někteří představitelé TOP 09 a ODS alespoň na chvíli zjihli a možná ještě jsou připraveni ušetřit 170 tisíc nízkopříjmových obyvatel, nebo v té méně optimalizované variantě jen 20 tisíc osaměle žijících penzistů. Pravda je taková, že až do nedávných voleb jim bylo úplně jedno, že tito lidé už nyní vydají za bydlení zhruba polovinu svých příjmů. Bylo jim zcela jedno, že těmito lidem zbude po zaplacení nájmu jen svobodná volba, jestli to, co zbude, utratit raději za potraviny, nebo spíše za léky.

Lidé našťastí tuto snahu náležitě při volbách ocenili, a tak například strana TOP 09 se nedostala vůbec ani do mnohých krajských zastupitelstev. Například u nás na severu Moravy jejímu odhodlanému lídrovi Robinu Hoodovi z Čeladné, s úctou, nepomohla ani síla boha Radegasta ani rozum lišky Bystroušky ani temný rytíř Vítek, ani permoníci (smích a potlesk z levé strany sálu) ani děd Praděd, které vzýval ve svém působivém předvolebním klipu.

Obávám se, že tento nový obrat, tento průlom, který se projevoval v jaksi náhlém soucitu s nejpotřebnějšími, je bohužel jen chladný kalkul způsobený volebními výsledky. Myslím si, že si všichni rozumně uvažující lidé mohou být jisti, že pokud by výsledek pro tyto strany byl jiný, jen o trochu lepší, tak by se před kongresem ODS ani na chvíli žádný soucit nedostavil.

V každém případě je to takové světélko v tunelu. Pro jeho další zvětšování je ovšem potřeba minimálně ještě jeden pořádný volební výprask. Doufám, že lidé nezapomenou a že v parlamentních volbách tento výprask brzy přijde. (Potlesk zleva.)

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, teď poněkud

netradičně vstoupíme do této debaty, protože mě ještě požádala o slovo paní poslankyně Bohdalová. Bude se jistě týkat volebních bodů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já se omlouvám, kolegové, ale situace je hektická. Zjišťujeme, jak se nám uvolnily různé posty, takže ještě vyhláší nominaci na uvolněné místo předsedy Meziparlamentní unie a vyhláší lhůtu do dnešního dne do 19 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Bohdalové. Nyní tři vystoupení s přednostním právem. Pan poslanec Suchánek avizoval své vystoupení, poté pan poslanec Bohuslav Sobotka, poté pan kolega Lubomír Zaorálek. Slovo má pan poslanec Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já se vrátím trošku do reality z filozofických myšlenek. Chtěl bych upozornit všechny kolegy poslance, že pan poslanec Šnajdr podle § 121 odst. 2 jednacího řádu již není poslancem, tudíž jsou jeho pozměňující návrhy nehlasovatelné. Prosím, abyste si to poznačili ve svých dokumentech.

Chtěl bych Sněmovnu požádat o stažení mého pozměňujícího návrhu pod písmenem B4. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O tom budeme rozhodovat, poté kdy bude schválena procedura hlasování a dalšího postupu. Nyní dostává slovo pan kolega Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil za poslance České strany sociálně demokratické k tomuto opakovanému vládnímu návrhu, který již byl jednou v Poslanecké sněmovně zamítnut, a vláda ho přesto předložila znovu.

Sociálně demokratičtí poslanci pro tento vládní návrh hlasovat nebudou. On to totiž ve skutečnosti není žádný daňový balíček, ale je to zdražovací balíček. Tím, že se zvedá opět sazba daně z přidané hodnoty, a to jak ve snížené, tak také v základní sazbě, tak to znamená, že pokud bude tento zákon přijat, zdraží se všechno zboží a všechny služby, které jsou zatíženy daní z přidané hodnoty. Bude to tedy znamenat zdražení, na základě kterého se vláda rozhodla inkasovat další peníze do státního rozpočtu.

Hlavní důvod, proč tento návrh sociální demokraté nepodpoří, je fakt, že zdražovací balíček poškodí českou ekonomiku. Je evidentní, že v

důsledku několikaleté politiky současného ministra financí Miroslava Kalouska jsme se dostali jako země do začarovaného kruhu škrtů a hospodářského poklesu. A vláda nemá sílu se vzepřít této politice ministra financí a běhá v tom začarovaném kruhu jako veverka. Není schopna jakékoliv akce, kterou by tuto tristní situaci země prolomila. A tak letos je Česká republika v recesi, a tak možná příští rok v té recesi skončíme znovu.

Chci připomenout, že Česká národní banka už snížila úrokové sazby na absolutní technické minimum. Národní banka už tedy nemůže udělat nic dalšího pro podporu hospodářského růstu, pokud nechce začít tisknout peníze a podporovat růst tímto způsobem. Vláda na rozdíl od národní banky nepodnikla v uplynulých měsících žádný krok k tomu, aby hospodářský růst podpořila, a tupě pokračuje ve své staré strategii škrtat na výdajové straně a zvyšovat nepřímé daně.

Prognóza České národní banky, která se týká hospodářského růstu, říká, že příští rok naše ekonomika má růst o 0,2 %. To také samozřejmě může být nula a může to být také samozřejmě minus.

Ten hlavní důvod, proč dnes žádný sociální demokrat nezvedne ruku pro tento vládní návrh, je, že tento návrh dále poškodí českou ekonomiku, podrazí hospodářský růst, sníží spotřebu domácností, poškodí zaměstnanost. Pro takový návrh v žádném případě hlasovat nemůžeme. Jsme v situaci, kdy se zhoršuje životní úroveň velké části obyvatel, klesají reálné mzdy v soukromém i veřejném sektoru, snižují se reálné důchody, a do toho vláda přichází s dalším zdražováním. To si myslím, že je politika, která jde zcela proti hospodářskému růstu, a proto sociální demokraté nic takového podporovat nebudou.

Ten druhý důvod je fakt, že vláda výslovně spojila se schválením daňového balíčku svoji důvěru. Ačkoliv Ústava nic takového nepředpokládá, tak premiér zde opakovaně i na naše dotazy prohlásil, že pokud tento návrh zákona nebude schválen, pak vláda podá demisi. To je pro nás další důležitý argument, proč pro tento návrh v žádném případě hlasovat nebudeme. Sociální demokracie stejně jako občané si přejí, aby tato vláda co nejdříve skončila. Politika vlády zemi dlouhodobě poškozuje, zhoršuje naše vyhlídky do budoucna a není na co čekat zejména po tom, kdy jsme zjistili a všichni viděli postoj občanů v krajských a senátních volbách. V těch volbách vládní strany utrpěly debakl a Nečasova vláda by měla odejít. Také proto dnes budou sociální demokraté hlasovat proti daňovému balíčku, protože si přejeme odchod této vlády.

My se ale neřídíme heslem „čím hůře tím lépe“, a proto chceme podpořit pozměňující návrhy, které by mohly tento návrh určitým způsobem upravit. Budeme tedy hlasovat tak, aby se nezvyšovala daň z přidané hodnoty v příštím roce. Za ministra financí Kalouska a za pravicových vlád v posledních šesti letech jsme zaznamenali úplné orgie, pokud jde o

zvyšování daně z přidané hodnoty. Ještě před šesti lety potraviny a léky byly zdaňovány pěti procenty a teď už mají být zdaňovány procenty patnácti. My jsme rozhodně proti tomu, aby se dál zdaňovala spotřeba, aby se dál zdražovaly potraviny, léky a všechny další sociálně citlivé položky zejména v této ekonomické situaci, a proto podpoříme pozměňující návrhy, které zde padly a které navrhuji, aby se daň z přidané hodnoty v příštím roce nezvyšovala.

Druhý návrh, který v každém případě budeme podporovat, je snaha o to, aby byla z balíčku odstraněna Drábkova reforma příspěvku na bydlení. Pokud se podíváme na dědictví, které nám tady zůstalo po dnes už bývalém ministrovi práce a sociálních věcí panu Drábkovi, tak to není jenom sKarta, není to zbytečná a zpackaná důchodová reforma, ale je to také absolutně cynická reforma příspěvku na bydlení. Nedokážu si vůbec představit, jak je možné, že vláda a také pravcoví poslanci v této Sněmovně opakovaně podpořili něco tak asociálního, jako je návrh ministra Drábka. V současné situaci je zhruba 170 tisíc lidí závislých na příspěvku na bydlení nebo na doplatku na bydlení. Ten návrh, se kterým přišel ministr Drábek a který je obsažen v tomto návrhu, v zásadě posílá tisíce a možná desítky tisíc důchodců a také rodin s dětmi pod most, aniž by jim nabídl jakoukoliv alternativu. Je naprosto neuvěřitelné, že to nikdo nezastavil ve vládní koalici, že se nikdo nevzpamatoval, že nikdo nemyslel na lidi, kterým tady hrozí, že přijdou o bydlení, zůstanou na ulici nebo se budou muset pohybovat po ubytovnách, ve kterých jsou samozřejmě strašné sociální poměry. A řekněte důchodci nebo řekněte rodině s dětmi, aby šli do takové ubytovny. Tohle je absolutně cynická reforma a já si myslím, že by všichni slušní poslanci a poslankyně měli v Poslanecké sněmovně podpořit návrhy, které ji ze zdražovacího balíčku vypustí. Tohle je naše druhá priorita.

Sociální demokraté budou hlasovat pro zachování stávající sazby daně z přidané hodnoty. Jsme proti tomu, aby se zvýšila. A budeme hlasovat pro to, aby se vypustila Drábkova reforma příspěvku na bydlení, protože to znamená obrovské riziko – riziko, že skončí na ulici tisíce rodin s dětmi a tisíce rodin důchodců.

Také chci jasně říci, že pokud tady projde zdražovací balíček v Poslanecké sněmovně, tak sociální demokraté na půdě Senátu udělají všechno pro to, aby Senát tento zdražovací balíček zamítl. Chci upozornit vládu i kolegy a kolegyně z pravice, že za měsíc, někdy v polovině měsíce prosince, tady o tomto balíčku budeme nepochybně hlasovat znovu. Těch důvodů, proč by Senát ten návrh měl zamítnout, je celá řada. Netýká se to jenom DPH a netýká se to jenom příspěvku na bydlení. Je tedy evidentní, že vláda nemá v tuto chvíli pro zdražovací balíček podporu v Senátu. Možná bude mít podporu tady na půdě Poslanecké

sněmovny, ale v každém případě bude muset shromáždit pro jeho schválení alespoň 101 hlas, aby byla schopná pokročit dál v legislativním procesu.

Je také otázka, jak bude vláda pokračovat dál při přípravě státního rozpočtu, protože až do okamžiku, než se zde bude hlasovat o vetu Senátu, a nechci předjímat stanovisko prezidenta republiky, tak do okamžiku, než se tady bude hlasovat o vetu Senátu, je podle mého názoru návrh státního rozpočtu na vodě. Vláda nebude znát parametry, na základě kterých by rozpočet na příští rok měl být připraven. Nepochybně to také bude komplikovat další proces schvalování rozpočtu, který už takto byl zkomplikován tím, že vláda ho sama stáhla a teď se ho chystá zřejmě předložit znovu.

Není možné pokračovat v politikách – a zdražovací balíček je jasná důležitá součást vládní hospodářské politiky – není možné pokračovat v politikách, které se ukázaly jako prokazatelně neúspěšné. A jestliže proběhl v minulých dnech kongres ODS a jestli jsme slyšeli řadu vystoupení, která tam zazněla, tak je evidentní, že neúspěšnost vládní hospodářské politiky přiznávají také představitelé vládní koalice. I oni sami přiznávají, že navzdory všemu, co vláda činí, máme historicky největší veřejný dluh, že se tady připravuje důchodová reforma, která jenom pro 10 až 15 % nejbohatších, že jsou tady připravené návrhy, které dále zatíží veřejné rozpočty, jako jsou církevní restituce, a že vlastně jednotlivé kroky vlády jdou proti sobě, že reformy jsou chaotické a že jsou nepřipravené. Prostě tento zdražovací balíček zhorší situaci země a v žádném případě odpovědný poslanec pro něco takového ruku zvednout nemůže.

Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď se zeptám – faktická poznámka paní poslankyně Kohoutové? (Ano.) Faktická poznámka? Prosím, Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, chtěla bych jenom vystoupit k oblasti, která tady byla zmiňovaná panem kolegou Šinclem. Nebudu vůbec vystupovat na to, jestli někdo vůči mě osobě má nějaké zvláštní invektivy, které se zdají být vtipné.

Chci vystoupit, proč jsem dala pozměňovací návrh, na kterém samozřejmě budu trvat, a věřím, že mě podpoří i mí koaliční kolegové – protože pozměňovací návrh pana kolegy Šince vyřazoval příspěvek na bydlení pouze zčásti. On tak jak byl dán v rozpočtovém výboru na hlasování, byl prostě špatně, byl neúplný. A to jsem také panu poslanci řekla. Čili můj návrh je konzultován s legislativou, je správně a já věřím, že tento opravený bude i pan kolega Šincl podporovat tak, aby samozřejmě příspěvky na bydlení – příspěvek a doplatek – byly v původním stavu s tím,

že ale do dubna, nebo do konce dubna, zprovozníme zákon o sociálním bydlení. Protože nemůžeme dále podporovat například nekalé podnikání v ubytovnách a dalších věcech. Ale moc bych si vyprosila, jestli proti mně pan kolega něco má, tak to nemusíme říkat tímto způsobem. Já invektivy na jeho osobu také tímto prostřednictvím nedělám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď faktická poznámka pan kolega Sobotka? Tak ještě dám prostor pro tuto faktickou poznámku, pak dostane slovo opět volební komise.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že je určitě dobře, že konečně i v této fázi někteří koaliční poslanci pochopili, že to, pro co původně hlasovali, je absolutní sociální riziko a hazard z hlediska příštího roku. Ale já se ptám, co by se stalo, kdyby vládní zdrazovací balíček tady nebyl zamítnut, resp. by prošel a od 1. ledna příštího roku by se objevily obrovské problémy z hlediska Drábkovy reformy příspěvku na bydlení. Ty škrtý, které vy už jste tady jednou schválili, by znamenaly, že se tisíce rodin, zejména osamělých důchodců, ale také rodin s dětmi, ocitnou na dlažbě, protože stát už by jim nebyl schopen garantovat dorovnání nezbytných výdajů, které jsou spojené s bydlením. Kdyby tady tehdy sociální demokracie nepomohla tomu, že návrh byl zamítnut, tak by dnes ta legislativa platila, od 1. ledna by spousta lidí skončila na ulici a vy byste se potom na to jenom koukali.

To, co tady předvádíte, je v tuto chvíli chvályhodné, ale současně je to obrovsky pokrytecké vůči občanům, jejichž zájmy jste měli hájit od samého počátku. Vy jste jako vládní koalice vůbec neměli připustit, aby se takto nepromyšlený hazardní návrh vůbec ve vládním návrhu objevil, a pak jste ho neměli podporovat během celého legislativního procesu. Bohužel jste se probudili pozdě. Naštěstí teď je ještě šance věc napravit a já doufám, že všichni rozumní poslanci budou hlasovat pro to, aby se Drábkova reforma příspěvku na bydlení ze zákona úplně vypustila. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě faktická poznámka – paní poslankyně Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: V prvním návrhu byla domluva, že ten se opraví, protože samozřejmě to není platnost od 1. ledna, ale od 1. dubna. Tak abychom nedělali problém, jak jsme to tak zajistili. A kolegové ze sociální demokracie to moc dobře vědí. Je velmi jednoduché a velmi laické na sebe házet špínu, než se konstruktivně domluvit.

Teď je situace taková, že se to vyndává a my to stejně musíme opravit. Vyndává se to proto, protože se nestihne opravit. Ano, ta změna konstrukce vyplácení příspěvku je prostě nešťastná, a proto to děláme. Ale i tak, kdyby se toto stalo, nikdo by na ulici nekončil.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – prosím, pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, panu kolegovi Vidímovi (připravenému ke své řeči vedle řečnického pultu), ale na to musím reagovat.

Prosím vás, já jsem se teď díval do stenozáznamu, jak jsem vás tady v červenci na jednotlivých případech konkrétních důchodců přesvědčoval o tom, abyste toto neschvalovali. Ukazoval jsem vám, že řada samostatně žijících důchodců nebude mít co jíst po tomto zákonu. A vy teď tady říkáte, že byla nějaká domluva, že až se to schválí, tak se to opraví. Přece takhle nemůžeme zákony přijímat. A skutečně, my jsme o tom hovořili velmi silně. Dával jsem zde kalkulace, abych vás přesvědčil. A odpovědi vaše byly takové – ať se ti lidi přestěhují někam do levnějšího bydlení, ať jim pomůžou děti... Takové reakce tady byly. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Sobotka, faktická poznámka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já myslím, že paní poslankyně Kohoutová tady přesně předvedla metodu, jakou se v této zemi realizují reformy. To znamená, my to nejprve schválíme, v okamžiku, kdy pro to hlasujeme, tak už víme, že tam je chyba, takže to zase budeme opravovat – proboha, to je koncepce? To je promyšlená sociální politika? To říkáte, že máte představu o tom, jak zlepšíte fungování sociálního systému v naší zemi – něco navrhnete, už víte, že to je špatné, ale protože podporujete vládu, tak zatnete zuby a hlasujete i pro špatné zákony? Jsme tady od toho, abychom hlasovali pro špatné zákony v okamžiku, kdy už to víme? Máme se chovat jako pokrytci? Máme tady lhát nebo máme si tady lhát vzájemně? To přece není možné takovým způsobem postupovat!

Kam to vede, ukazuje i situace kolem daně z přidané hodnoty. Od 1. ledna má platit sazba 17,5 procenta daně z přidané hodnoty. Vy jste to tady schválili, vy jste se na tom dohodli. Pak jste změnili názor a teď zase budou dvě jiné sazby, bude 15 a 21 %. To přesně ukazuje, že vaše reformy nejsou promyšlené. Že to je vždycky jenom ad hoc reakce, kterou si vynutí sestavování státního rozpočtu na ten nejbližší rok. Prostě vy najednou

zjistíte, že máte problém, že zase musíte připravit další státní rozpočet, co se dá dělat, je potřeba to udělat, takže škrťáte a zvyšujete daně absolutně bez rozmyslu! Stejně jako to udělal ministr Drábek. Potřeboval sehnat někde miliardu korun, tak škrtl příspěvek a doplatek na bydlení a bylo mu úplně jedno, co se stane s těmi lidmi, kteří jsou na tom příspěvku závislí. Jestli skončí pod mostem nebo jestli skončí na ubytovnách. Ministru Drábkovi to bylo úplně jedno a vám to bylo taky úplně jedno, protože jste pro všechny tyto zákony bez rozmyslu hlasovali! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nevidím žádné další faktické poznámky. Slovo nyní dostane pan kolega Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně, paní a pánové, pouze jménem volební komise po dohodě s její místopředsedkyní paní poslankyní Bohdalovou vyhlašuji lhůtu na podávání návrhů na ověřovatele Poslanecké sněmovny do dnešního dne do 19 hodin. A současně avizují, že zítra ráno navrhnu při zahájení jednacího dne Sněmovny zařazení nových dvou bodů, a to návrh na volbu předsedy stálé delegace Poslanecké sněmovny do Meziparlamentní unie a návrh na volbu ověřovatele Poslanecké sněmovny. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím o slovo místopředsedu Sněmovny Lubomíra Zaorálka. Vystupuje s přednostním právem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych obrátil pozornost k tomu, co představuje v daňovém balíčku zřejmě největší sumu finančních prostředků, které mají být získány zvýšením daně z přidané hodnoty.

Dovolte mi, abych připomenul jednu věc. V tomto roce se Ministerstvo financí nakonec dobralo ke zjištění, že předpoklady rozpočtu 2012 se neaplní a že výsledek a výpadek bude podle optimistického odhadu Ministerstva financí 21,3 miliardy korun. Je to shodou okolností přesně zhruba tolik (s úsměvem), tedy zhruba je to tolik, kolik ministerstvo předpokládalo získat ve zvýšení základní sazby DPH o 4 %. Takže je to taková škola a lekce, kterou ministerstvo dostalo na zvyšování DPH v roce 2012. A my dneska víme, že přesto, že ta sazba výrazným způsobem zvýšila ceny základních potřeb, tak do státního rozpočtu se neinkasovala v podstatě ani koruna! Takže tuhle lekci Ministerstvo financí dostalo, a přesto navrhuje dále zvýšení DPH a opět má poměrně smělou představu o tom, že by to mohlo být přes 16 miliard, které by vybralo. Takže tohle je pozo-

ruhodné. A skoro mi připadá až iracionální, že dokonce jsem zaregistroval, že i na kongresu ODS kdosi vystupoval s tím, že připomínal členům vlády a ODS Lafferovu křivku, tu slavnou křivku ekonoma Arthura Laffera, ve které se říká, že když se překročí určitá hranice, určitý bod, tak už se potom při zvyšování daní neprojevuje zvýšení příjmů do státní pokladny. Ale to je pravděpodobně zbytečné, protože mně připadá, že tahle debata, ve které se útočí na rozum a argumenty, už dávno neplatí.

Mně se zdá, že to, co se prosadilo daleko víc, je spíš jakási bajka, taková morální bajka, která se tady vypráví z úst premiéra a z úst ministra škrťů a zvyšování daní. A ta bajka, přátelé, vypadá asi tak, že se v ní říká, že za to, že v této zemi nefunguje ekonomika, ten stroj ekonomiky, si můžeme rozmařilostí, které jsme se dopouštěli, a proto jsme po zásluze potrestáni tou askezí, kterou nám právě dospělý tatínek Nečas a Kalousek ordinují. Oni jsou takoví ti dospělí tatínci, kteří těm rozmařilým dětem říkají: ne, teď budete utahovat opasky, teď budete muset žít asketicky, protože jste ty peníze rozhazovali.

Víte, já to tady říkám proto, že výsledky samozřejmě téhle bajky jsou na státní rozpočet a ekonomiku velmi destruktivní. Ale nepřipadá mi, že by to bylo dnes účelné ukazovat, protože na to vláda moc neslyší, tak mi dovolu- te, abych spíš ukázal na něco úplně jiného.

Podívejte, tady pan Nečas i pan Kalousek, jak jsem řekl, vystupují v roli těch dospělých tatínků, co říkají těm rozmařilým dětem ne! A já tady chci dnes především ukázat, že tohle je naprosto nepravdivé. To není tak, že oni jsou ti, kteří takhle tady přísně hospodaří nad těmi nezvedenými dětmi, které utrácí. A dokážu vám to na jedné věci, která je úplně čerstvá a která vyšla včera, je to audit Evropského účetního dvora v Lucemburku. Je to audit, který podává informaci o tom, jak dopadly země, které byly podezřelé, že nejhůř čerpají peníze. A já vám z tohoto auditu prozradím, jakým skutečně skvělým hospodářem je tato vláda nad evropskými penězi, které, jak víte, jsou nemalé.

V tom hodnocení auditu, přátelé, bylo sedm zemí, které byly podezřelé z nejhůřšího utrácení peněz! A hádejte, kdo se v tomto hodnocení umístil suverénně nejhůř a suverénně na posledním místě, dokonce i za Řeckem, dokonce za Rumunskem, dokonce za Sicílií? Samozřejmě Česká republika! A to ještě s velkým propadem na ty, kteří zůstali před ní.

A já vám jenom řeknu, jak tento skvělý dospělý tatínek, který tady moralizuje ostatní, jaké chyby se zjistily na Ministerstvu financí, které bylo tím, to je ta instituce, na které auditní orgán sídlí, a který byl svého času tuším veden i tím známým náměstkem panem Bartákem, který byl určitě ideální pro kontrolu zacházení s veřejnými penězi!

Takže ten auditní orgán České republiky na Ministerstvu financí funguje tak, že závěry, a budu citovat závěry auditu Evropského účetního dvo-

ra: Kontroloři nejsou nezávislí na politickém vedení. Výsledky kontrol jsou manipulovány na příkaz nadřízených, kteří evropské dotace rozdělují. Auditní orgán Ministerstva financí nedohlíží, jak probíhají kontroly, ani v regionech ani na ministerstvech. Pro kontroly projektů neexistuje metodika. V podstatě každý může kontrolovat, co a jak ho to napadne.

Tak drtivá kritika nezazněla na žádnou zemi dokonce snad ani v historii zpráv Evropského účetního dvora! Chápete, já chápu, že někteří jsou tady euroskeptičtí, kdo by chtěl něco takového poslouchat, takové škaredé řeči! Kdo má nám co takhle do toho tady mluvit, jak si to rozkrádáme! Nebudeme ten Brusel radši vůbec zmiňovat, nejlépe o tom vůbec nemluvit. Budeme si tady krást tak, jak my sami umíme, hlavně ať nám do toho nikdo nekecá!

Dokonce se tam mluví o způsobu, kterým se hlavně ty peníze rozkrádají. Je to předražování, obcházení soutěží, spřátelení firmy a podobně. To všechno se v tomto auditu můžete dočíst. Já vás ujišťuji, že je to skutečně docela hrozné čtení pro někoho, kdo by si řekl, že tomu uvěří, že to tak skutečně může být. To je potom děsivá zpráva o tom, co se v České republice děje s veřejnými prostředky.

A víte, proč o tom mluvím? Protože tohle je zpráva nezávislá, která informuje o tom, jak se u nás zachází s penězi, a je to zpráva, která mluví o činnosti vlády. Té stejné vlády, která tady přichází s tím, že si vybere prostě od lidí dalších 16 miliard za potraviny, léky, teplo a další věci. A samozřejmě od těch, kteří jsou dneska ti nejpotřebnější. Tady máme zprávu o tom, jak se zachází s miliardami, a tady máme daňový balíček, kterým zase se po hřbetech těch sociálně slabších budou získávat peníze, jako kdyby do té sklenice, do které se má lít voda a ve které jsou evidentně obrovské díry, které téhle vládě nevadí. Problém je v tom, že to lidé samozřejmě vidí.

Ten důvod, proč tady v této zemi se informuje o tom, že 60, 70 % podnikatelů v maloobchodu neplatí DPH, ten důvod, proč v této zemi se lidem nechce platit daně, je přece ten, že... jak platit daně státu, který je takhle nezodpovědným mizerným hospodářem. Chápete? Jak mají lidé platit daně státu, ve kterém všichni vidí, jak se zachází s finančními toky, které už byly odhaleny jako podezřelé, předražené, nezákonné třeba na Ministerstvu práce a sociálních věcí? Když se vidí, že se kolem toho vůbec nic neděje? Pan první náměstek se sice octl ve vazbě, celá věc je sice vyšetřovaná, nicméně to pokračuje dál, miliardy plynou dál.

Všichni vědí, jak se zachází s kauzou Opencard, ve které se skutečně asi nemáme šanci dostat k tomu, komu skutečně peníze šly do kapes. Všichni vidí, jak se zachází s kauzou ProMoPro. Jak dopadl v Praze pan Janoušek, ta kauza nám také mizí někam do dále. A mohl bych pokračovat v tom, jak všichni vidí, jak se tady mluví o miliardách, které mizí, rozkrádají

se a neděje se prostě nic! A místo toho, aby vláda s tímhle něco dělala, tak přijde s dalším daňovým zdražovacím balíčkem, ve kterém řekne lidem: Protože nám ty peníze všude utíkají, protože nám ta voda ze sklenice všude vytéká, tak budeme muset od vás vybrat další peníze.

Chápete, tohle je to demoralizující. Oproti té vaší velmi nevěrohodné bajce dospělých tatínků, kteří rozmařili národ nabádají k tomu, aby šetřil a byl asketický, tak já vám říkám, že tady se děje úplně jiný morální příběh, ve kterém tahle vláda samozřejmě ztratila už poslední zbytky důvěry. A to, že tady ještě předstoupí, a dokonce říká, že potřebuje vybrat další peníze, tak to je něco, co tady vlastně ani není schopna zargumentovat. Protože dokonce ani o tu argumentaci se nemá cenu ani pokoušet. Nikdo jí prostě nebude věřit.

Tahle vláda, ta už dávno hraje spíš hru chudším brát a ze státních peněz dávat bohatým. Proto tady máme ministra škrtů a zvyšování daní. Protože to je filozofie a moralita, podle které se skutečně tato vláda řídí. Kdepak nabízet nějaká pracovní místa! Kdepak dělat něco pro to, aby si lidi mohli řádně vydělat peníze! Ne! Snižovat deficit, to je jediná priorita této vlády.

Paul Krugman teď vydal knihu, ve které říká, že právě podle toho se pozná, komu vláda slouží. On říká: Tyhle vlády, které mluví jenom o snižování deficitu a nemají zájem o vytváření pracovních míst, to jsou vlády, které slouží pouze věřitelům. Těm, kteří pracují s penězi. Tyhle vlády vlastně jdou proti těm, kteří si vydělávají na své živobytí a musí často pracovat s půjčkami, protože by jinak nevyšly. Tahle vláda, česká vláda, v téhle definici přesně patří na stranu těch, kteří hájí jenom zájmy věřitelů. Finančních společností. Podívejte se, to je hlavní klient české vlády. A proto tady máme daňový balíček, který je zase zadání a nástroj, jak získat prostředky z těch sociálně slabších. Proto se tady bavíme o takové neohráznosti, jako je pokus odstranit příspěvek na bydlení. A věci, kde se pořád zkouší, kde ještě jakou miliardu z lidí dostat. A mně to připadá, že to je neobhájitelné především proto, že tahle vláda selhává v tom základním, co by musela udělat, pokud by měla chtít po lidech nějakou oběť a nějaké utahování opasků. Že by musela začít zastavovat a ucpávat hlavní díry, kterými prostředky ze státního rozpočtu odtékají. A to tahle vláda už ani dneska nepředstírá, že by se o to chtěla pokusit.

Takže já si myslím, že na tomhle končí debata o daňovém balíčku a na tomhle končí jakákoliv ekonomická argumentace. Na tom, že máme vládu, kterou osud většiny lidí v této zemi nezajímá a která neumí nic jiného než hodit důsledky svého vládnutí na bedra těch nejslabších.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka – pan kolega Jan Bureš. Poté s přednostním právem vystoupí paní kolegyně Kateřina Klasnová. Faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, velmi se omlouvám, budu skutečně zase velmi stručný. Jenom jak tady vážený pan místopředseda mluvil o auditu z Evropské komise a z Evropské unie, tak bych připomněl jenom čtyři, skutečně heslovitě, body. Regionální operační program Střední Čechy – David Rath. Regionální operační program Severozápad – Pavel Kouda. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď ještě pan místopředseda Zaorálek s faktickou poznámkou? S faktickou poznámkou, pane kolego? Ano, faktická, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Samozřejmě vůbec nebudu popírat odpovědnost, pokud zjistím, že jsou sociální demokraté, kteří udělali něco špatně, ale jenom připomínám, že regionální operační programy představují zhruba 16 % prostředků, o které se jedná v evropských penězích. A že jsem tady řekl, že ve zprávě Evropského účetního dvora je výslovně napsáno, že Ministerstvo financí a jeho auditní orgán naprosto rezignovaly na jakoukoliv kontrolu na ministerstvech i v krajích.

Chápete, když vytvoříte takovéto prokorupční prostředí, tak potom na někoho ukazovat, jak vypadá, je zpozdilé. Nastavit pravidla hry, dodržovat je a kontrolovat to, to je prostě úloha vlády! Tak se teď nebavme, když někdo někde selže. Bavme se o tom, že je to systémová změna, a v tomhle systému Ministerstvo financí a vláda naprosto selhaly!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o slovo paní poslankyně Kateřinu Klasnovou. Řízení schůze předávám panu místopředsedovi Zaorálkovi.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ministr Kalousek nedávno v televizním vystoupení líčil, a já budu citovat, aby to nevypadalo jako špatný žert, jak by se mu ulevilo, kdyby pro národ nemusel dělat to, co je nezbytně nutné, tu nesmírně složitou práci, za niž je velmi mizerně placen, a že s pádem vlády by se zbavil svých okovů.

Je mi nesmírně líto, že po včerejších událostech se nemůže pan ministr volně rozlétnout a že v okovech zůstane především ekonomika České republiky. Připomeňme si, že státní kasu nyní léčí člověk, bývalý politik KDU-ČSL, který je zodpovědný za všechny schodkové rozpočty, pro které za své mnohaleté působení ve vysoké politice zvedl ruku, člověk, který v roce 2008 původně odhadoval ekonomický růst pro rok 2009 na 4,8 %, aby se nakonec ekonomika propadla o více než 4 %, a z původně plánované-

ho schodku 38 mld. se Česko dostalo na nejvyšší schodek ve své historii 192 mld. korun. Člověk, který způsoboval manka státního rozpočtu, aby se pak zjevil jako spasitel zadlužené České republiky. Člověk, který nejprve zuřivě snižoval daně, aby je teď stejně zuřivě zvyšoval.

Jekyll a Hyde české politiky zůstává na scéně stejně jako návrh jeho daňového balíčku, o kterém dnes opět rozhodujeme ve třetím čtení. To nejhorší pro všechny obyvatele je, když místo hájení jejich zájmů nastoupí politikaření. Politikaření, kterého jsme byli svědky v posledních dnech a týdnech, bylo opravdu velmi okaté a bylo ho až dost. Ministr financí si ve svých politických bitkách vypomáhá tím, že dělá rukojmí ze všech obyvatel České republiky. Opakovaně zcela nepřípustně ovlivňuje své politické kolegy tím, kolik může, nebo nemůže každému resortu dát, ale jediný, kdo na tuto hru opravdu doplácí, jsou občané.

Já naposledy apeluji na zdravý rozum v této Poslanecké sněmovně, apeluji na všechny politiky napříč politickým spektrem. Po zkušenosti z letošního zvýšení daně z přidané hodnoty, které snížilo spotřebu domácností, které nepřineslo žádný příjem do státního rozpočtu, jak o tom hovořili už moji předchůdci, které znamenalo de facto nulový příjem, respektive propad, který se následně hasil tím, že se snižoval růst důchodů, a senioři de facto doplácí na špatné odhady ministra financí, tak tento krok zvyšovat daň z přidané hodnoty je krok ekonomicky neobhajitelný.

Prosím vzdor všem událostem, které se staly, vzdor všem peripetiím, které se staly na politické scéně, všechny politiky, kteří to myslí skutečně – nechci říct upřímně, to je zprofanované, ale kteří chtějí svoji práci vykonávat dobře, prosím, hlasujte pro zachování sazby DPH 14 a 20 %.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď podle pořadí rozpravy bych měl dát slovo panu poslanci Jiřímu Paroubkovi. Připraví se Adam Rykala. Prosím, poslanec Paroubek má slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, redukční dieta, kterou Ministerstvo financí a vláda připravily jako nepřijemné novoroční překvapení občanům v podobě konsolidačního, měli bychom říci spíše drahotního, balíčku – proč vlastně k této občanům vnucované dietě dochází? Ve státním rozpočtu, který má v příštím roce skončit deficitem 100 mld. korun, maximálně, chybí podle Ministerstva financí 41 mld. korun. Dílem v důsledku nadhodnocených příjmů státu, což je počínaje rokem 2008 naprosto běžná praxe Ministerstva financí, tak jako předtím byla běžná praxe za sociálně demokratických vlád, že čísla odhadů byla naopak podhodnocována a dílem důsledku údajně rozmařilých výdajů státu.

Proč rozmařilých? Oproti letnímu návrhu státního rozpočtu Ministerstva financí na rok 2013, ke kterému se možná vláda na konci tohoto měsíce vrátí, který byl vrácen k přepracování, se výdaje snižují v jakémisi novém rozpočtovém rámci, který už možná nebude potřeba po tomto dni, o 41 mld. korun. Snižují se už tak razantně dříve snížené výdaje ve státním rozpočtu v dopravě, školství, výdaje na vědu, na kofinancování z evropských fondů a tak dále. Pokud jde o kofinancování evropských peněz, byla by to tvrdá rána, která ještě dále prohloubí nečerpání evropských peněz až o desítky miliard korun. Proč tomu tak je? Inu, stát je jedním velkým vyjedeným krámem.

Zopakují některá smutná fakta, která charakterizují současný stav českého hospodářství. Ekonomika České republiky letos klesne meziročně nejméně o 1 %. Ovšem v situaci, kdy všechny okolní ekonomiky rostou. Když jsem na to upozorňoval před rokem, tehdy se mi zejména ekonomičtí beletristé smáli. Dneska je to skutečnost. V příštím roce to bude, pokud jde o vývoj hrubého domácího produktu, podle odhadu České národní banky zatím takzvaná kladná nula – růst 0,2 %, tedy opět, spíše řekněme si to úplně otevřeně, pokles hospodářství. Zatím chybí České národní bance a samozřejmě Ministerstvu financí odvaha říci to otevřeně jako vždy u nepříjemných zpráv tohoto typu, proto ta kladná nula. Spíše pokud jde řekněme o odhady jiných expertů, kteří ke mně mají politicky blízko, tak odhady jsou někde mezi nulou a 1 % minus. Odhady odborářských expertů hovoří až o poklesu 1,5 % v příštím roce. Klesá spotřeba obyvatelstva, není důvod očekávat, že meziročně poroste veřejná spotřeba, veřejné investice. To jsou trendy, které neskončí v prosinci tohoto roku. Mají jistotu a velmi silnou setrvačnost. Český export, jak jsme si to potvrdili ze včera a dnes zveřejněných čísel, ztrácí dynamiku už nějakou dobu a automobilový průmysl jako jeho lokomotiva ztrácí tempo předchozích let.

Jednoduše a jasně řečeno, je to debakl hospodářské politiky této vlády a také ekonomických beletristů, kteří ji a její předchůdkyni, Topolánkovu vládu, hecovali k mičurinským pseudoreformám, těch různých Páralů, Zlámálů a podobně. Hecovali k podivným reformám, které nikdy v žádné opravdu hospodářsky vyspělé zemi světa buď nejsou, anebo nefungují dobře.

Jaký je výsledek tohoto reformního, v uvozovkách, souběhu úsilí pravicových vlád v těch posledních letech? Podle Českého statistického úřadu byl hrubý domácí produkt v roce 2011 v běžných cenách, podtrhuji v běžných cenách, o 40 mld. korun, tedy o 1 % nižší než hrubý domácí produkt v roce 2008. A připomínám, že ve čtvrtém čtvrtletí roku 2008 už byla česká ekonomika do jisté míry zasažena odbytovou krizí, která k nám přicházela zvnějšku. Pokud jsem o tom tehdy hovořil veřejně, představitelé

tehdejší pravicové vlády, pánové Topolánek a Kalousek, hovořili o tom, že šířím poplašnou zprávu.

Po promítnutí inflace v letech 2009–2011, to mohlo být střizlivě nějakých 5–6 %, činí reálný pokles HDP v roce 2011 už nikoliv 1 % jako nominální, ale nejméně 6 % oproti roku 2008. A v tomto roce HDP, jak už jsem uvedl a jak to řekli i někteří mí předřečníci, dokonce klesá, bude to nejméně 1 % a inflace je někde přes 3 %. Tak to už je reálný pokles HDP oproti roku 2008 o zhruba desetinu. Desetinu! Úspěch hospodářské politiky má nesporně jinou podobu než tuto!

Proč to všechno? Povšimněme si, že české hospodářství ztratilo dynamiku po uplatnění podivného daňového experimentu a souvisejícího zákonodárství v roce 2008, od 1. 1. 2008. Předchozí dynamiku z let 2005–2007 dosud české hospodářství neobnovilo a já se obávám, že s touto politickou garniturou nikdy neobnoví. Jediné, co z těch velkých makroekonomických ukazatelů zatím české ekonomice roste, tedy kromě již zmíněno exportu, jsou ceny, tedy inflace. To se této vládě daří brilantně. Hospodářský pokles a inflace, to jsou trpké plody hospodářské politiky této vlády.

Drahotním balíčkem, který je dnes znovu předkládán, se nebudu příliš zabývat. Je to skoro zbytečné. Část vládních poslanců do včerejška blouznila o nepřijatelnosti podle nich tzv. milionářské daně. Dodatečná daň z příjmů by ovšem znamenala jen vyrovnání regresivně se vyvíjející křivky u tzv. rovné daně. Nepochybuji o tom, že dotyční nevědí, o čem mluvím, ale přesto to připomínám.

Myslím, že pánové z koalice probalíčkoví i ti protibalíčkoví vůbec nechápou realitu české společnosti. Předevčím při svém poslaneckém dnu v Ústí nad Labem jsem se setkal s občankou, tak jako jistě celá řada z vás. Je nezaměstnaná, a když zaplatí nájem, příspěvek na nájemné jí úřady z podivných příčin nechťejí přiznat, zůstane na spotřebu pro ni a její dvě děti 1 00 korun. Ne na den, jako je tomu v našem případě, nebo na týden, ale na celý měsíc. Snaží se, aby její děti neměly hlad. Chce si najít levnější bydlení, ale nemá peníze na kauci pro majitele domu. Pokud zrušíte příspěvek a také doplatek na bydlení, ohrozíte desítky tisíc lidí, zejména z řad osamělých důchodců, rodičů s dětmi, zejména matek samoživitelek a také lidí se zdravotním postižením, pochopitelně i lidí dlouhodobě nezaměstnaných a vystavíte jim vstupenku k bezdomovectví. Chtěl bych říci také, že to je krok jiným nežli standardním evropským směrem. Když vláda pod mým vedením v roce 2006 prosadila zákon, na základě kterého mohla být provedena deregulace nájemného, byl tento příspěvek a doplatek nájemného jedním z důležitých institutů, jak věci vyrovnávat. Tak to funguje v celé západní Evropě, tak to funguje v té nejcivilizovanější části světa a je to tak správné. U nás chceme jít jinou cestou.

Čeho se zmíněná občanka ovšem nejvíce obává, je to, že nebude mít

na placení nájemného a budou jí poté odebrány její děti. Chybou koalice je dlouhodobě, že slabé, nemocné a nezaměstnané považuje za lenochy a parazity.

Uvítám, pochopím a podpořím takové řešení, pokud například část koaličních poslanců přitvrdí ve svých požadavcích na odstranění daňových úniků. To je přeci v zájmu všech podnikatelů, kteří hrají fér, všech řádných občanů. Ve všech opravdu vyspělých zemích je to běžná součást podnikatelské kultury. Ministerstvo průmyslu, a já to vítám, s velkou pompou vyhlásilo v pondělí boj daňovým únikům, pokud jde o pohonné hmoty. Stejný boj s daňovými úniky je nutné podstoupit také u lihovin a destilátů. Jeho cílem musí být likvidace výroby a prodeje pančovaného alkoholu, ale také třeba s pašovanými cigaretami. Rozvinuly se tu paralelní trhy s těmito zbožovými komoditami. Zato záběry zabaveného zboží ve vietnamských tržnicích nám policie dopřávala a dopřává často. Naposledy v televizi včera večer. To nikoho nebolí a veřejnost to potěší, týká se to přeci vietnamských prodejců. Ale sahat na černý trh, to bylo donedávna tabu. Jak je to jen asi možné? Nechápu, proč se ještě dnes Ministerstvo průmyslu brání zavedení registračních pokladen po zkušenosti s metanolem. Měly by značný fiskální přínos.

Uvítal jsem také plachou iniciativu Ministerstva pro místní rozvoj zavést ve státní správě jeden centrální úřad a soustředit do něj, pochopitelně delimitací pracovníků z ministerstev, všechna větší a velká výběrová řízení z ministerstev a dalších centrálních úřadů, podobně jako je tomu ve Velké Británii. Je to ostatně věc, o které hovořím programově dlouho. Bylo zajímavé si následně přečíst v jednom významném českém deníku o této iniciativě, chvályhodné iniciativě, jak já se domnívám, Ministerstva pro místní rozvoj zesměšňující článek. Komu, které zájmové skupině vlastně vadí, že by se takto mohly ušetřit desítky miliard korun? Je jich celá řada.

Rozumná vláda musí prosazovat férovost daní, a ne vytvářet v jedné sociální vrstvě společnosti dlouhodobě populisticky dojem, že daně je možné platit vlastně jen dobrovolně. Dalo by se říci, že jde o obchod. Asi k podpoře pravicových stran za velkorysé daňové řešení pro tuto sociální skupinu.

Nechápu, proč vláda dále nerozumně trvá na svém a nechce obnovit daň z dividend. Vládu vůbec neznepokojuje, že v posledních pěti letech ze země otekla 1 340 miliard korun dividend. To je průměr zhruba 270 miliard korun na jeden rok. Proč vláda neuvažuje alternativně ani o zavedení druhého, či dokonce druhého a třetího pásma korporátní daně? Až na výjimky by v tomto druhém, anebo druhém a třetím pásmu byly jen firmy se zahraniční majetkovou účastí. Jen tak mimochodem, v roce 2005 byl odliv dividend ze země 158 miliard korun. V posledních pěti letech je to v průměru 270 miliard. Čili tady je nějaký prostor, možná v řádech desítek

miliard korun. I tak by firmy se zahraniční majetkovou účastí měly úžasné zisky a dividendy, ale pochopitelně menší než dnes.

A co takhle daň z finančních transakcí? Vládní většina hledá důvody, proč to nejde. Tak například nejde formulovat pravidla daňových úlev, či dokonce daňových prázdnin při reinvestování zisků firem v republice. Svě může sehrát při reinvesticích také změna systému investičních pobídek. Investice dnes jsou zisky zítřka a dividendami pozítří.

To, co jsem zde naznačil, tedy možné změny v daňové oblasti, důslednost ve výběru daní a konec loupeživých baronů vysávajících přes výběrová řízení státní rozpočet, může přinést desítky miliard korun do státního rozpočtu. A česká veřejnost to jistě podpoří. Ti, jichž se to týká, samozřejmě ne. A to jsem ještě nemluvil například o iniciaci celoevropského boje, tedy boje EU, proti daňovým rájům. Možná že zejména při brzkém projednávání finanční perspektivy EU na léta 2014–20 by to byla dobrá taktická finisa spíše dosud euroskeptické vlády Petra Nečase vůči evropským vyjednavacům o penězích pro Česko na příštích sedm let.

Daňové změny jsou nezbytné a i o nich bude jistě diskuse před příštími volbami do Sněmovny. Půjde o to, zda česká veřejnost chce bezohledný kapitalismus z doby pana Pickwicka, nebo rozumné, moderní, sociálně-tržní hospodářství například skandinávského typu. České hospodářství, nezbytné incentivy na obnovu jeho růstu nejsou ovšem ani tak v daňové oblasti. A hlavně daňové změny jsou jen jednorázovým výnosem státního rozpočtu, který se ale samozřejmě bude projevovat i v dalších letech. Zaplať pánbůh! Potenciálně ovšem v rozsahu desítek miliard korun – to je zřejmé – mohou dramaticky snížit deficit státu. Země ale potřebuje obnovit růst průmyslu. Dozvěděli jsme se, že v září průmysl prohloubil pokles, že poklesl meziročně o 7 %, stavebnictví zaznamenalo v září meziroční pokles o více než 10 %. Musíme obnovit růst celého hospodářství, dostat zemi z blbé nálady, marasmu a atmosféry hospodářského neúspěchu.

Ptám se, jsme natolik v zajetí české energetické lobby, že si ani nechceme představit podobnou podporu obnovitelným zdrojům, jako je tomu v sousedním Německu? Přitom by to byl skvělý stimul pro rozvoj českého průmyslu, českého exportu. Německo bude v příštích nejméně 30 letech velkým odbytištěm moderních technologií v energetice. To se nezastaví ani před branami České republiky, české země. Do roku 2050 Německo počítá podle diskuse, kterou vedla německá spolková kancléřka s představiteli jednotlivých spolkových zemí minulý pátek, s tím, že neuvěřitelných 80 % vyrobené elektřiny bude v roce 2050 pocházet z obnovitelných zdrojů energií. Pochopitelně, to je německá specialita, bez jádra.

K obnově růstu ve stavebnictví je možné jít cestou projektů partnerství veřejného a soukromého sektoru k rozvoji výstavby dopravní infrastruktury,

a nejen jí, i k výstavbě nejrůznějších veřejných staveb. Národní socialisté předloží v příštích měsících, pokud tato Sněmovna přežije, několik návrhů zákonů podporujících rozvoj bytové výstavby, výstavby komunální a dále různých typů sociálních bytů. A mohl bych pokračovat.

Posílení spotřebitelské poptávky je nezbytné a je to věc vlády a jejích institucí, které si k tomu zřizuje, vystupovat ostře proti všem typům kartelových dohod či monopolně vysokých cen. Několikrát jsem již zde ve Sněmovně uváděl příklady těchto jevů. Vládu by mělo znepokojoval, že potraviny v základním spotřebním koši mají zhruba o třetinu vyšší ceny u nás než v sousedním Německu. Tato dražota jen odčerpává kupní sílu obyvatelstva a samozřejmě ta kupní síla pak chybí jinde.

Upřímně, tento zdravotní balíček považuji za ekonomické a politické zoufalství této koaliční vlády. Je to její konec, i kdyby se ještě nějakou dobu v úřadu trápila, protože ona není schopna obnovit hospodářský růst a jen zalepuje rozpočtové díry, vytlouká klín klínem. Pro obyčejné lidi je to děsivá zkušenost. Věřím, že tak silná, aby se v příštích volbách už občané nenechali ohlupovat rádoby celebritami v marketingově brilantních operacích typu „oblbní bábu, dědka“. Anebo pohádkami o sympatických vyspavačích, kteří položí své tělo na pomyslné koleje, aby přes ně neprojel vlak korupčníků. Korupce v době existence Nečasovy vlády dál vesele kvete.

Dámy a pánové, není asi překvapením, když řeknu, že národní socialisté, oba dva národní socialističtí poslanci, nepodpoří vládní návrh v žádné podobě z věcných důvodů.

V závěru svého vystoupení se chci věnovat záležitosti, kterou jsem, řeknu otevřeně, nepromýšlel a která mě překvapila, protože dnes nehovoříme jenom o věcných problémech, které se týkají státního rozpočtu na příští rok. Myslím si, že je potřeba si také připomenout, že velmi pravděpodobně bude v krátké době, delší či kratší době, následovat po tomto zdražovacím balíčku, který se týká roku 2013, také zdražovací balíček roku 2014. A to budou dva velmi silné zásahy souhrnně do daňového systému České republiky, pravděpodobně nejvyšší, největší od zahájení, za její existence.

Chtěl bych však v závěru říci jednu věc. Tato vláda si při svém vzniku začala říkat – a je to potřeba připomínat, protože to už nepřipomíná skoro nikdo – vláda rozpočtové odpovědnosti, práva a boje proti korupci. Jak se zdá, rozhodujícím hlasem pro dnešní hlasování o přijetí tzv. konsolidačního balíčku bude hlas jednoho z nově doplněných poslanců Romana Pekárka, který byl odsouzen, zatím nepravomocně, na šest let nepodmíněně za korupci. To je faktický konec, jak já to chápu, vlády boje proti korupci. Česká veřejnost musí už na příště považovat spojení obou pojmů Nečasova vláda a boj proti korupci za oxymoron, protimluv. Nečasova vláda tak zcela

nepokrytá a vědomě navazuje na ty nejlepší tradice – v uvozovkách nejlepší tradice – Topolánkovy vlády, která ke svému vzniku a udržení popásala nejprve zkorumpované poslance Pohanku a Melčáka, a když to nestačilo, neváhala ke svému udržení využít obviněného poslance Petra Wolfa, jenž byl nedávno ve druhé instanci odsouzen na šest let vězení nepodmíněně.

Vláda poté, co je její hospodářská politika silně neúspěšná, hospodářství země se propadá, tím, že se opřela o odsouzeného poslance, ztrácí jakékoliv poslední zbytky legitimacy a morálního oprávnění vládnout!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Adam Rykala, připraví se Jiří Dolejš. Prosím pana poslance.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, situace v této Sněmovně se mění z hodiny na hodinu. Občané se nestačí divit. Ještě včera jsme nevěděli, zda projde Kalouskův škrticí balíček. Škrticí proto, že škrtí českou ekonomiku a zároveň škrtí krky občanů naší země.

Ani dnes, několik týdnů před začátkem nového roku, si nemůžeme být zcela jistí, že vláda přes Senát a prezidenta republiky protlačí silou tento daňový balíček. Nevíme ani, zda od 1. ledna bude spuštěna důchodová reforma, která má být spuštěna. Zmatek nad zmatek. Premiér a předseda ODS si do včerejška neuměl udělat pořádek ani ve vlastním poslaneckém klubu. Výsledkem je, že podniky a podnikatelé v naší zemi se velmi těžko připravují na začátek příštího roku, protože nevědí, s jakými cenami mohou kalkulovat. Lidé šetří, kde se dá. Sám ministr financí již přiznává, že česká ekonomika neporoste, a pokud poroste, tak jen velmi velmi málo.

Plamínek naděje, že se vláda udrží, resp. že vláda padne, pro nás včera zhasl. Plamínek naděje se rozsvítil pro vládu Petra Nečase. Koalici tak dnes zachrání pan Šťovíček z Věcí veřejných a pan Josef Dobeš z Věcí veřejných. Koalici také zachrání velmi nečekaně pan poslanec Petr Tluchoř, pan poslanec Ivan Fuksa, dnes tedy už exposlanec, a pan exposlanec Marek Šnajdr, kteří se vzdali mandátu, aby za ně naskočili poslanci noví, loajální Petru Nečasovi.

Co si o těchto krocích máme myslet? Co si o těchto krocích má myslet česká veřejnost? Vláda ODS a TOP 09 se nám přetvořila v koalici odpadlíků a nebojím se ji nazvat koalicí z výprodeje. Petr Nečas a Miroslav Kalousek jsou dnes závislí na odpadlících z Věcí veřejných, na odpadlících, které zde prezentuje Karolína Peake. Je zvláštní, že ti kývnou úplně na vše. Na vše, co pan Kalousek vymyslí, ani trochu se u toho nestydí, ani trochu se u

toho nečervenají. Cena těchto poslanců není vůbec vysoká. Stačí jim jen to, že jim bude chodit poslanecká výplata až do května 2014. Drahá auta a hypotéky je potřeba z něčeho splácet.

Paradoxní je však na celé situaci to, že vládu drží a vládu podporují poslanci, kteří se do Sněmovny dostali na vlně populismu a na kritice chování poslanců, kritice poslaneckých náhrad a kritice odměn poslanců. Po těchto poslancích se tak ve výprodeji hned a rychle zaprášilo. A premiér si může být jistý jejich hlasy, ti budou hlasovat do května 2014 úplně pro vše, co navrhne, protože chtějí zůstat poslanci co nejdéle. Dokonce bych si dokázal troufnout tvrdit, že kdyby mohli, tak Karolína Peake tady navrhne zákon, že zůstávají poslanci až do konce života. Pokud by to samozřejmě v rámci naší ústavy šlo navrhnout.

Víte, nové uskupení LIDEM, které se snaží udržet u moci a snaží se udržet v této Sněmovně, případně ve vládě, tak nové sdružení LIDEM má asi sto členů. Sto členů v celé České republice reprezentuje nově ustavenou stranu LIDEM. Takže je to vlastně nejúspěšnější strana v České republice. Nemusela projít volbami, nemusela utratit za kampaň ani jednu korunu, a přesto 8 % členů této strany sedí v Poslanecké sněmovně, a dokonce 3 % všech členů této strany sedí ve vládě České republiky. Takto úspěšnou stranou byla naposledy Unie svobody. Byla to Unie svobody, která skoro podobně jako strana LIDEM může dělat své sjezdy ve výťahu, protože se tam jednoduše vešli všichni členové strany. Úspěšnější snad za historii České republiky byla Strana zelených, ale tady musím podotknout, že Strana zelených alespoň prošla volbami, alespoň získala mandát od voličů. Strana LIDEM neprošla volbami a dnes tady hlasuje uskupení poslanců, kteří nemají mandát od občanů České republiky.

Koalice ale potřebuje i další hlasy. Nezachrání ji jenom osm poslanců LIDEM. Takže já se ptám, jaká je cena pana Štovička, jaká je cena pana Dobeše, kteří dnes budou hlasovat s vládou. Možná jim také stačí jen si udržet poslanecký mandát a brát výplatu do května 2014. Bohužel, spekuluje se ale i o jiných důvodech. O jiných důvodech těchto kolegů, kteří dnes budou hlasovat s vládou České republiky. Já myslím, že ukáže čas, co za to dostali slíbeno, a myslím si, že si na to musíme počkat.

Nejtěžší situaci tak měl paradoxně Petr Nečas ve vlastní straně. Vyjednávání s rebely trvalo několik měsíců a ještě вчера nebylo jasné, jak dopadne. Nakonec jste v ODS našli velmi elegantní řešení. Tři rebelové se vzdávají poslaneckého mandátu a mohou tak působit na občany a na členy ODS jako takoví hrdinové. Dva členové ODS budou hlasovat s koalicí podle usnesení ODS, podle nařízení ODS, a jeden poslanec-rebel už je mimo ODS a jeho hlas dnes nahradí v hlasování právě pan Josef Dobeš. Takže vlastně hlas pana poslance Fialy ODS ani nepotřebuje.

Víte, asi málokdo dnes v tuto chvíli v této zemi věří, že se v panu

Tluchořovi, Šnajdrovi a Fuksovi probudilo svědomí. Nešlo jim o pravicové ideály, nešlo jim ani o program strany. Na mě to působí tak, že nátlak části rebelů na Petra Nečase byla jen snaha o to, zvýšit svou vlastní cenu. Zvýšit svou cenu při vyjednávání v této Sněmovně, zvýšit svou cenu pro Petra Nečase. Spekuluje se o tom, že pánové dostali takovou nabídku, neodolatelnou nabídku, která se nedala odmítnout. Výsledkem však je, že vláda může jet dál. Vláda může zvyšovat daně. Vláda může škrtnout českou ekonomiku.

Po včerejšku, včera večer nejvíce slavili v penzijních fondech a včera večer nejvíce slavily církve. Protože ty hlasy nebudou dnes jen pro daňové balíček, ale ty hlasy určitě zaručí to, že projde důchodová reforma a projdou církevní restituce. Dokonce už to máme na tabuli zařazeno jako bod programu, takže se počítá dneska s tím, že vláda má dostatek hlasů na to, aby od 1. ledna platila důchodová reforma a aby prosadila církevní restituce.

Co na tom, že většina občanů této země, naší země s tím nesouhlasí? Co na tom, že tyto věci prosazuje premiér, předseda strany, který nevyhrál volby? Co na tom, že pro to zvednou ruce zástupci stran a hnutí, které nikdo nevolil? Já se stydím za českou vládu. Já se stydím i za poslance, kteří nemají žádné svědomí. Vy jste přivedli českou politiku na úplně dno a bude velmi těžké obnovit důvěru lidí v politiku a demokracii. I proto by bylo nejčistější řešení v této situaci, kdyby se uskutečnily nové volby, které by nově rozdaly hlasy, kdy by ve Sněmovně seděli lidé, kteří získali mandát za stranu, za kterou kandidovali. Víte, tady dnes sedí zástupci stran, které nejenže nikdo nevolil, ale dokonce oni si zakládají nová sdružení, nové strany. Dneska tady sedí strany LIDEM. Dneska tady sedí zástupce sdružení Hnutí pro sport. Dneska tady sedí Národní socialisté – levice 21. století, a dokonce tady sedí zástupce Jihočechů 2012. Já nevím, když jsem byl u voleb v roce 2012, tak jsem v nabídce tyto strany neměl. Já jsem si nemohl vybrat volební lístek s názvem Jihočeši nebo LIDEM.

Útěchou nám může být jen to, že tato uskupení, která jsem právě jmenoval, ze Sněmovny zmizí. Zmizí nejspíše při dalších řádných volbách do Poslanecké sněmovny, protože pochybuji, že někdo může volit strany, které se chovají, jak se chovají, a lidi, kteří přebíhají z jedné strany do druhé. Jenomže bohužel to lidem nenaplní peněženky, to bohužel nesníží ceny v obchodech a neobnoví důvěru občanů v českou demokracii.

Ale dost už o situaci ve Sněmovně, protože my tady máme celkem balík daňových a jiných zákonů. Dovolte mi tedy zanalyzovat současnou nerozváženost vládní koalice ve věci zvyšování daní a její negativní dopady na tužemské i zahraniční subjekty, které působí v České republice.

Za vlád Petra Nečase, a tedy i za vlád Mirka Topolánka, za vlád ODS došlo již mnohokrát k úpravám daní, ať už přímých, či nepřímých. Právce

si prostě z nás lidí a z podniků v České republice dělá srandu. Bitva se dnes vede o to, zda zvednout a o kolik procentních bodů tu DPH, tu daň z příjmů fyzických osob, místo toho, abychom se my všichni tady společně snažili zjednodušit systém platby daní, neboť už dnes tvoří daňové zákony stohy dokumentů, jejichž paragrafy jsou navzájem propleteny do nepřehledné sítě. Víte, některé platí v současnosti, některé platí jen na určitou dobu, dokonce tady máme schválené zákony, které ani nezačaly platit. A možná začnou platit od Nového roku.

Vážení kolegové, ani ne dva měsíce nás dělí od začátku nového roku a ani poslanci, natož podnikatelé a lidé v této zemi ještě stále nevědí, jaké budeme mít daně příští rok, jestli začne platit předem schválená daň z přidané hodnoty ve výši 17,5 %, či zda vládní koalice stihne do konce roku proválcovat Kalouskovy zákony, a nejenom přes naši Sněmovnu, ale přes Senát i přes prezidenta, tak aby začaly platit od začátku nového roku, a vůbec vlastně nevíme, jestli bude DPH 14 a 20 %, nebo 15 a 21 %, nebo 17,5 %. Takový marast tady snad ještě nikdy v životě nebyl. Vláda se tady zaštiťuje tím, že pracuje pro podnikatele, že na prvním místě mají podnikatele, ale to, co tady předvádí, tak jde právě proti zájmům podniků a podnikatelů v této zemi.

Vážený pane Kalousku, vážení koaliční poslanci, uvědomujete si vůbec, že vytvářením nejistého klimatu nutíte tuzemské firmy ke krajním krokům? A ty kroky jsou například přesun do daňových rájů, anebo když ne do daňových rájů, tak pouze do politicky stabilních zemí, kde se nemění daně několikrát za rok, kde se nemění daně, a lidé a podniky paradoxně mohou lépe podnikat v zemích, kde funguje stabilní prostředí. Dokonce naše firmy uvažují přesun do Maďarska, do země, kde byly nejhorší důsledky finanční krize ve střední a východní Evropě. Přesto vaše firmy, nebo firmy, které působí v České republice, věří, že mohou podnikat lépe v Maďarsku, že je tam lepší podnikatelské prostředí. Maďarsko nabízí menší daně. Maďarsko má prostě lepší podmínky pro podnikání. Skvěle. A to ve chvíli, kdy tady vládne pravicová vláda, a to ve chvíli, kdy tady vládne vláda, která říká, že podpora podnikání v této zemi je pro ně to nejdůležitější. No víte, když vám ty podniky utečou ze země, tak pak můžete zvýšit daně třeba na 50 %, ale bude to zcela k ničemu.

A když už mluvím o tom absurdním zvyšování daní, které tady dnes probíráme, tak vám jenom chci připomenout, že 76 % občanů naší země si myslí, že vládní reformy jdou proti zájmům české ekonomiky a jdou proti zájmům českých občanů.

Nakonec to tedy bude opět sociální demokracie, která bude muset převzít po pravicových vládách spálenou zemi a zachránit naši ekonomiku.

Víte, to není jediná věc, která mě šťve dneska na tom projednávání. Druhá věc, která mě šťve na současnou situaci, je neustálé strašení našich

občanů, našich českých spotřebitelů, s teoriemi, vy to nazýváte řecká cesta. Vláda Petra Nečase a Miroslava Kalouska za poslední dva a půl roku nebyla schopna najít jiný argument proti sociální demokracii, než je strašení řeckou krizí. Očividně se vám to, pánové z vládní koalice, stále vyplácí. Lidé mají opravdu strach. Lidé mají strach z budoucnosti v naší zemi. Šetří, kde se dá, omezují se ve spotřebě, a to vše kvůli krokům současné vlády ODS a TOP 09. Já a mí kolegové ze sociální demokracie však nikdy na tuto vlnu strašení nenastoupíme. Nebudeme občany strašit živou možnou budoucností ve vzoru Řecka.

Asi sledujete v médiích, že ve Spojených státech amerických byl dnes v noci zvolen znovu do úřadu prezidenta Barack Obama. Okamžitá reakce republikánů, tedy pravicových zástupců v USA, byla, že v USA vyhrál socialismus a že Obama povede USA řeckou cestou. Vy pravičáci, vy snad máte nějaké meziplanetární školení, jak strašit ve všech částech světa lidi, a lidi strašíte Řeckem. V Americe, v České republice, na Slovensku, já myslím, že aby za chvíli nezačali v Číně strašit Řeckem. Nestačí snad, že lidé mají strach o svou budoucnost? Nestačí snad, že lidé kvůli krokům ODS a TOP 09 mají strach o to, co s nimi bude, co bude v této zemi? Já bych chtěl poprosit poslance ODS a TOP 09, aby přestali svou politikou zvyšování cen potravin, zvyšování cen léků a zvyšování cen energií strašit lidi a aby lidé vůbec mohli žít v této zemi. Přestaňte snižovat životní úroveň občanů České republiky a přestaňte vyhánět podniky z naší země. Čím víc naše spotřebitele zaškrtnete, tím víc naše ekonomika potrpí, a tím si můžete zvyšovat daně. Pak si je zvýšte, ještě si je zvýšte výš, ale asi těžko něco vyberete navíc podle odhadů, které máte, když tady ty daně nebude nikdo platit.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, já se neztotožňuji s kroky vlády, nesouhlasím s nimi a společně se mnou nesouhlasí většina českého národa. Sociální demokracie zná recept na současnou situaci. Sociální demokracie říká, že fungování státu a společnosti nelze založit na sobectví, na hamižnosti a nespravedlnosti. Česká republika nemůže být státem, který myslí pouze na bohaté a úspěšné. Občan, který se snaží pracovat a platit poctivě daně v České republice, musí mít právo na garantovanou životní úroveň, na úroveň zdravotnictví a sociálních služeb. Musí mít právo na dostupné vzdělání, zabezpečení v nemoci a zasloužit si jistotu, že ten, kdo zneužívá sociální systém, a ten, kdo se dopouští korupce, bude spravedlivě potrestán. V této zemi je potřeba obnovit sociální smír, nastolit efektivní a spravedlivou daňovou soustavu a vyhlásit nemilosrdný boj jakémukoliv parazitování na veřejných penězích – jakémukoli. Problémy této země nejsou často způsobeny světovou krizí, jak vy říkáte, jako spíš vlastní špatnou hospodářskou politikou vlády a tolerancí vůči korupci.

Není nadále možné, aby se na boji s veřejným dluhem podíleli pouze

důchodci a průměrně a podprůměrně vydělávající rodiny. Nemůžeme se jen vrhat lidem do kapes a brát jim, co tam najdeme.

Pokud v příštích volbách zvítězí sociální demokracie, prosadíme zákon o majetkových příznáních včetně výrazných sankcí za nelegálně nabytý majetek. Není možné dále krást v této zemi. Není možné krást z veřejných rozpočtů. Potom vám chybějí peníze v rozpočtu, potom máte stomiliardový deficit. Ale pokud se ukradne 100 miliard korun ročně ve veřejných rozpočtech, tak přece nemusíme mít žádný deficit. Stačí, aby se v této zemi nekradlo.

Dnes asi pan Kalousek prosadí svou. Nemůžeme tak pomoci ani české ekonomice ani českým občanům. My, zástupci sociální demokracie, budeme dnes hlasovat proti škrticímu Kalouskovu balíčku a doufáme, že lidé tento experiment, experiment Miroslava Kalouska, přežijí ve zdraví. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to byl kolega Rykala. Dalším přihlášeným bude kolega Dolejš, ale předtím faktická poznámka pana kolegy Jandáka. Prosím pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Dámy a pánové. To, co chci říct, platí mému předřečníkovi. Je to mladý kolega a neví.

Pane kolego, moje máma vždycky říkala, když chceš od vola srnčí, tak jsi vůl sám. Bez urážky.

Ale uvědomme si, že tato vláda to nedělá o vlastní vůli, její předešlá vláda, a oni jsou následovníci, slíbila přece to, co udělají. Největší transfer majetku v historii.

To znamená církvi se předá majetek, potažmo firmám, které to pak církvi vezmou. To je jejich úkol! Pak přijde na řadu šlechta a takzvaně se budou napravovat křivdy šlechty. A nedejbůh, přijde na řadu i náprava sudetských křivd! Co z té země zbude, nevím. Ale tahle vláda, ta jen slouží! Ta je v tom nevinně. A nechtějte po nich nic. Ty veškeré diskuse jsou zbytečné. Tak je to dáno, a až ta země bude na huntě, tak pak to předají sociální demokracii!

Děkuji vám mockrát. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To byla faktická poznámka kolegy Jandáka. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Dolejš. Připraví se pan poslanec Šincl.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Příjemné – musím říci už poledne, milé dámy a pánové.

Nebudu mrhat zbytečnými apely, nemám ambici mámit z vládního vola

srnčí, ale přesto si myslím, že do plejády stanovisek, která tady dosud zazněla, by mělo zaznít i stanovisko klubu KSČM, i když vás asi nepřekvapím, když hned v úvodu řeknu, že to stanovisko je vůči takzvanému konsolidačnímu balíčku zamítavé. Ono je to zamítavé stanovisko dlouhodobě. Musíme si uvědomit, že už jsme tady s tímto balíčkem prožili docela slušnou anabázi. Vláda to projednala a vrhla do legislativního žentouru už v květnu letošního roku a vlastně teď budeme hlasovat o celkovém usnesení k tomuto návrhu zákona již potřetí. A dodávám – nikoliv naposled. Nikoliv naposled. Čili já si myslím, že je logické, že jsme konzistentní, protože se ten balíček v podstatě nezměnil. Jediné, co se změnilo, je to, že se zhoršila ekonomická a sociální situace v této zemi a že vláda, která nám zatím ještě vládne, ztratila další kytičku a její fasáda utrpěla další a další trhliny.

I když i my budeme vnímat, které z pozměňovacích návrhů, které byly načteny ve druhém čtení, přece jenom zmírňují dopad toho balíčku a budeme některé z nich podporovat, tak je třeba říci, že odmítnutí je nejen jasné, ale je nezpochybnitelné.

Když jsem slyšel stanovisko kolegů z klubu Věcí veřejných, cítil jsem v něm takové měkké ne. Včera ještě byli nakloněni vládě podpořit, protože si mysleli, že v tom balíčku najdou argument či záminku pro to, aby pokračování této vlády ještě zachránili. My si myslíme, že včera bylo pozdě a že měkké ne ani vstřícné ano s nějakou podmínkou už opravdu nemá cenu. Proč? Protože vláda rozpočtové odpovědnosti se prostě ukázala jako vláda, která rozpočtovou odpovědnost nemá ani za mák a která nezvládla to, co je pro rozvoj ekonomiky nejdůležitější, a to zvolit odpovídající hospodářskou politiku, která by reagovala jak na vnitřní domácí problémy, tak samozřejmě i na to, co nám přinášela světová hospodářská krize.

Tento návrh v podstatě potvrzuje, že vláda žije i nadále v jakémsi podivném kalouskovském fiskálním matrixu, kdy je mimo realitu, kde se zaklíná účetním pohledem na věc, ale vůbec nevnímá, že reálná ekonomika se už dávno vydala jinou cestou. A právě proto je ta přemíra tupých škrtů, která je v podstatě osudově spojena s touto vládou, dovedla do situace, kdy jsme si podtrhli hospodářský růst daleko výrazněji než sousední země. A to jde na vrub této vlády. Přemíra škrtů způsobuje multiplikační propad ekonomiky, a tudíž se nelze vymlouvat pouze na návrat krize, tentokrát pouze v evropském hávu. Reálně jsme zkrátka pod úrovní roku 2008. Za dobu, kdy končila Topolánková a Fischerova vláda a nastoupila Nečasova vláda, se v podstatě zvrátil dosavadní vývoj, který byl konvergenční, tedy přibližující naši zemi k těm vyspělejší, a nastoupila divergence. Začaly se nám vyspělejší země ztrácet. Běžíme za nimi a bohužel, když to bude takto pokračovat, začneme ztrácet stopu. A to by určitě nebylo v pořádku.

Bodejť bychom byli konkurenceschopní světu, když se Česká republika stala v podstatě v lepším případě montovnou a v horším případě skladištěm, kdy projede naší zemí nějaké to zboží, na chvíli se vyskládá v obrovských hangárech kolem Prahy, Brna, Ostravy a všude možně a veze se to dál a my z toho v podstatě nic moc nemáme.

Nejsem to jenom já, já si neosobuji být arbitr, maximální a ultimativní arbitr, ale říká to i Mezinárodní měnový fond, který varoval před dalším propadem poptávky jako významným růstovým činitelem. Prostě tato vláda a ne opozice nebo předchozí vlády, tato vláda zvolila řeckou cestu a minimálně se nám začíná blížit Maďarsko a hrozí, že se zapojíme k evropskému jihu.

Je jasné, že z toho se dostat musí zvažovat kdokoli, kdo usedne do vládních křesel, a je jasné, že nemůže pominout problematiku vládních kapitálových výdajů. Vládní kapitálové výdaje se propadly za poslední dobu na takové minimum, že se vlastně ani nedá hovořit o tom, že jsme schopni udržovat plány a projekty zejména u liniových staveb, ale samozřejmě i v oblasti bydlení.

Doufám, že pokud se bavíme o bydlení, tak že si paní kolegyně Kohoutová uvědomuje, když nám tady avizuje na jaro zázračný recept na sociální bydlení, že ani nejlepší zákon o sociálním bydlení nevyřeší to, že na trhu s byty prostě absentují levné byty. Neušetříte na sociálních kompenzacích v oblasti bydlení, pokud ty lidi nemáte šanci šoupnout do nějakých bytů, které jsou relativně levné, protože rozdíl v ceně bydlení a v příjmech obyvatelstva prostě bude i nadále. To se nedá vyřešit ze dne na den, a právě proto je ten konstrukt nového příspěvku na bydlení špatný, protože je veden snahou nikoliv zjednodušit, ale ušetřit v situaci, kdy ten problém naopak narůstá. Jde opačným směrem.

Samozřejmě nejen vládní kapitálové výdaje, i soukromý sektor by třeba rád investoval, aspoň ta serióznější část toho soukromého sektoru – ale co mu slibujeme? Zatím jste mu nabídli pokračující daňový dumping. Ukázalo se, že tento daňový dumping už nemá prorůstové efekty, že těm firmám to nevytvořilo podmínky pro zvýšení investic, pro příliv dalších zahraničních investic, a že tudíž firmy potřebují něco jiného. Co potřebují? Samozřejmě nabídku projektů, samozřejmě potřebují stabilní právní prostředí a možná že by ani neuškodilo, kdybychom měli promyšlené hlavní oblasti konkurenceschopnosti České republiky do budoucna, a to je především investování do vzdělanostní ekonomiky. My nic lepšího nemáme. Neočekávám, že to spraví nějaká díra do země, kde najdeme nějaké zajímavé nerostné bohatství. To už bychom dávno našli. My máme jenom šikovné lidi, a pokud se do nich nebude investovat, tak to podle toho bude vypadat.

Ponoukat, lidově řečeno, k investování, k tomu jsou samozřejmě

různé nástroje. Kolik let se bavíme o tom, že investiční pobídky by měly být zauditovány a učiněny efektivnějšími. Výsledek je, že se spíše vytrácejí a jsou i nadále chaotické a nemíří přesně na cíl, to znamená na odpovídající strukturální změny, což by měl být základ jakési modernější růstové vize. Zrušili jste CzechInvest a další a další problémy jsou na úseku investiční podpory, podpory růstu.

Čili to jsou ekonomové, to je soukromý sektor, který vám to vyčítá, to jsou mezinárodní organizace. A dodávám za opozici, která je samozřejmě zakotvena zejména v této společnosti a žije s občany této republiky, že další vážná výhrada je, že vaše dlouhodobá rozpočtová a hospodářská politika, kde tento balíček je jen ukázkou určité koncepční impotence, vede k rozvratu funkcí státu.

Vždyť ten stát musí zajišťovat některé věci a vy v podstatě mu znesnadňujete, možná dokonce cíleně se snažíte, aby ten stát tady nebyl a ty funkce neplnil.

Dopad to má samozřejmě i na veřejné služby. Ale ten veřejný statek, to není privilegium pro vybrané. Veřejný statek je základ důstojného lidského života, rozměru důstojnosti, a tudíž by měl být dán, ústavně garantován a reálně naplňován pro každého. Žádné privilegium. Ale když samozřejmě tlak na privatizaci veřejných systémů bude pokračovat, tak se z toho privilegium stane. No ono už se stává. Ono už se stává – viz dostupnost či spíše nedostupnost zdravotních služeb, vzdělání atd.

Toto je dost zásadní otázka. A když jsem sledoval v sobotu tento víkend dění v Brně na kongresu ODS, tak mě tam velmi vyděsil hlas pana znovuzvoleného senátora a teplického politika pana Kubery. Opravdu chcete tuto zemi dostat do jakéhosi Kuberistánu, tedy země, kde stát vlastně nemá žádné místo, kde by stát vlastně byl nultní? Kde by se lidé starali sami o sebe, protože jakýkoliv státu je vnímán jako buzerace? Ať si udělají pořádek sami. A tak ten, kdo rychleji tasí pistoli, bude spokojenější. Jak na Divokém západě. A pozor, nemusí to být vždycky airsoftová pistole, pokud to půjde touto cestou.

Takže žádný Kuberistán, ale efektivně fungující stát. Ne nultní, ale stát, který je pro lidi, a ne pro elity. A vy jste z tohoto státu udělali zařízení, které slouží bohužel pouze vybraným. To je celkový rámec vaší politiky, zejména hospodářské.

A teď se podívejme na to, jakou funkci k tomu má konsolidační balíček. Vy jste ho sami nazvali úsporný nebo konsolidační, protože vaše posvátná mantra je proškrtat se k těm nezbytným úsporám a jaksí zapomínáte, že nemůžete zacházet se státem a s občany jako s tou kozou, kterou chcete odnaučit žrát. Ona už to potvůrka skoro uměla, a jako naschvál těsně předtím, než se to naučila, tak umřela. Přece stát a občan nemůže být koza, která vám chcípne, protože váš experiment je nedomyšlený. Takže tento

balíček není ani úsporný, ani konsolidační, protože nevede ke konsolidaci. Já bych ho spíš nazval normalizační.

Normalizace, to bylo takové to divné období, kdy se autority snažily vnutit zbytku společnosti, že ony jsou jediné možné a správné. Ale zdá se, že zejména způsob, jakým jste si ošetřili dnešní schválení tohoto balíčku, znamená, že vy jste se také už stihli povýšit na jedinou správnou autoritu, která se radši nikoho dalšího na názor neptá. Čili kdo nejde s námi, jde proti nám. Tohle je dneska heslo vládnoucí modré pravice? To jste rychle zapomněli na hesla, že nechceme být jako oni.

Bohužel nevrací nás tento balíček do ekonomické reality. A to, že jsme vrátili státní rozpočet kvůli tomu, že tento balíček nebyl schválen, tak možná jsme si mohli ještě před několika dny myslet, že toto vrácení vytvoří podmínky pro podstatnější zásah do rozpočtu na příští rok. Ale to, že pan ministr vytáhne ze šuplete vyděračskou verzi, která měla sloužit k vyděšení konkrétních ministrů a konkrétních lidí, kteří jsou napojeni na konkrétní penězovody, aby se semkli a přece jenom drželi linii, to ukazuje, že se nedjedalo o kompromis, ale že šlo skutečně jenom o existenci této vlády.

Ale přitom dnes, ať už to dopadne jakkoliv – asi všichni tušíme, jak to nejspíš dneska dopadne –, zdaleka není přece konec. Víte, že schválení státního rozpočtu ve třetím čtení musí být opřeno o platné zákony. To, co dneska schválíme, to neznamená, že ten zákon je platný. Vůbec ne. Ten je platný, až když vyjde ve Sbírce. A ve Sbírce vyjde, když zvládneme celý legislativní proces včetně velmi pravděpodobného veta Senátu. Senát se seje tuším 21. listopadu, projedná někdy v odstupu od tohoto dne, kdy začne schůze, balíček. Pravděpodobně ho vrátí s vetem a máme to tady v prosinci znovu. Jenže jestliže vám tady dneska bude stačit prostá většina, protože někteří bojovníci se zatoulají a sníží kvorum, a dneska ještě se můžete radovat z toho, že například kolega David Rath je ještě ve vazbě, a další a další životní příběhy těch, kteří se dneska nebudou účastnit hlasování, no tak to už nebude platit v prosinci. Tam bude potřeba natvrdo 101 hlas a uvidíme.

Čili ten příběh má velmi a velmi otevřený konec. Myslím si, že bychom na to měli myslet a v každém případě si uvědomit, že toto není řešení, a že dokonce když toto spadne a když toto povede k tomu, že fiskální plán na příští rok bude svým způsobem jakýmsi prozatímním plánem, že to možná bude menší neštěstí než fiskální plán, který bude sloužit panu ministrovi financí Kalouskovi, aby si nadále dělal, co chce, protože podle toho plánu se stejně řídit nebude. Ta ekonomika už dávno jde jiným směrem a bude mít jiné parametry.

Konkrétně v tom balíčku samozřejmě byly varianty, jak změkčit zvýšení DPH. Kolegové z Věcí veřejných zejména dokonce vyslovili naději, že to by byl pro ně ten rozhodný okamžik, kdy by ještě toho Petra Nečase s jeho

vládou byli ochotni podržet. No, ono to současné nastavení DPH také není žádný sukces, těch 14 a 20 %. Je to už dnes nastavené, že se ty daně špatně vybírají. Už dnes to má negativní dopad na ekonomiku. Ale samozřejmě lepší než to zhoršovat je nechat to být. Pro mě to argument pro pokračování této vlády rozhodně není, ale souhlasím, že je to lepší.

Už mi připadá jako naprosto zbytečná varianta 15 a 20 %. Minimálně proto, že saháte zejména na sníženou sazbu, která má největší sociální citlivost. No a neudělat nic, dosáhnout na jednotnou sazbu, kdysi opět mantlu pravice, která se zamilovala do rovné daně, tak to samozřejmě si myslím, že je asi ta nejhorší varianta, která mohla nastat. Možná že se teď liším od jednoho soft-rebela, který ještě neví, jestli bude rebelovat, tedy kolegy Šťastného, ale já si opravdu myslím, že 17,5 % je ta varianta nejhorší. Stejně tak se budu lišit od jeho názoru na to, že by se měla vyhodit z toho systému tzv. solidární a dočasná – to slovíčko dočasná zdůrazňuji – milionářská dávka. Ta dočasnost naznačuje, o co jde. Politické gesto, které stejně nebude znamenat příliš mnoho peněz, místo abychom si řekli, že ve světě, ale i u nás dozněla situace, že bychom si měli uvědomit, že návrat systémové progrese je přesně to, co potřebujeme.

Těch věcí je tam celá řada. O příspěvku na bydlení už jsem hovořil. Vyjádříme se v hlasování, ale v každém případě tento balíček nepomáhá. Jeho neschválení není katastrofou, ale naopak otevírá cestu ke změně myšlení, ke změně politické mapy a za těchto podmínek by se dočasně i ten prozatímní rozpočet dal vydržet. Říkám prozatímní, protože bych si představoval lepší rozpočet. Ale vy svou nekomunikací jste nás dostali do časové pasti, kdy už dneska nelze měnit zákony, které by upravovaly jak příjmovou, tak výdajovou stránku státního rozpočtu. Zkrátka se to bude muset udělat po 1. lednu. A byl bych docela rád a věřím, že je to ještě stále možné, aby to byla i nová vládní cesta.

Poslední věc, které bych se rád dotkl, je vývoj dluhu. Ten vývoj dluhu, deficitu, slouží k tomu zastrašování. A jakýmsi nepřekročitelným číslem, které se tady neustále skloňuje na příští rok, je oněch sto miliard deficitu. Někdo to dává do souvislosti s podílem na HDP – 2,9 % HDP, ale to je relativní číslo. Když vám ujede HDP, tak stejně to bude celé jinak.

Takže podstatných je těch sto miliard. Ale jestliže se vám propadne ekonomika, jestliže nastanou efekty typu sníženého ratingu pro Českou republiku pro ty naše politické, ale i ekonomické zmatky, když nastanou dopady negativního vývoje důsledků penzijního systému, který ještě zatím máme čas minimálně odložit, ale také to chcete proválcovat aktuálně ještě snad existující většinou, ten deficit se samozřejmě zhorší. A k tomu když připočteme církevní restituce, které samozřejmě jsou rozpočítány na hodně let, ale také ukrojí z každého rozpočtu aspoň něco, tak prostě to číslo nemůže vyjít. Nemůže vyjít.

Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake, jestli si to dobře pamatují, řekla, že podmiňuje své hlasování za církevní restituce tím, že rozpočet bude konsolidován a že se tam ty peníze najdou. Ona to trošičku zkratkovitě spojila – když se schválí balíček, budou peníze. Copak ten balíček má vydělat na církevní restituce? Copak ten balíček má vydělat na chybějící peníze v penzijním systému? Ne, ten má zalátat díru ve výběru daní! Nic víc. Takže tahle podmínka evidentně nebude splněna. Takže to znamená mimo jiné, že debata nad těmito čísly se začíná pohybovat v jakémsi snovém prostředí, kdy se z toho čísla sto miliard stal vlastně mýtus, a ten, kdo v to věří, by si měl zkontrolovat, jestli náhodou nehalucinuje – strašné slovo. Takže to, pokud jde o strašení deficitem.

Vláda možná dneska prohlašuje to, oč se tak snažila poslední dny, a s pomocí možná jakéhosi nám dosud ještě neprůhledného mixu negativních a pozitivních motivací dotlačila své řady k tomu, aby to dneska nějak prohlasovaly. Ale například Süddeutsche Zeitung a jiná média i v zahraničí upozorňují tuto vládu – opět je radši cituji, než abyste řekli, že jsem si to vymyslel já – upozorňují tuto vládu, že toto vítězství bude skutečně vítězstvím, které se dá přirovnat k vojenskému úspěchu krále Pyrrha. Jak víte, vyhrál, ale zdecimovalo mu to do té míry jeho vojska, že v dalším kroku se už Řím tohoto dotěrného krále zbavil. Čili možná je to už nyní Pyrrhovo vítězství, možná že ještě dneska na tramvaji vlajky vlají, budete slavit, že jste zahnali vámi vyprodukované, vymyšlené rudé strašidlo do kouta, ale v prosinci se tady sejdem znovu a uvidíme, jestli jste tímto krokem získali důvěru lidí, jestli vaše řady drží, jestli budete mít skutečně 101 a více hlasů, nebo zda platí, co jsem naznačil, že tato vláda stihla něco, co jsem si kdysi nedokázal představit, to, že tady v tak krátké době uvidím nový kůl v plotě, kterého neberou ani vlastní straníci, natož občané této země.

To je v kostce ten nejzákladnější důvod, proč ve finále budeme hlasovat proti tomuto balíčku. A jsem rád, že jsem to mohl dneska vyjádřit, protože si myslím, že národ napjatě poslouchá nejen jak to dopadne, ale jak kdo vystupuje a kdo argumentuje. To, že vláda mlčí, je jasné, že jde o tu mocenskou koncovku a že argumenty už jí docházejí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan poslanec John, který se přednostně hlásí o slovo, takže mu ho udělím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek John: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se cítím trochu vyvolán panem poslancem Dolejšem, který tvrdil, že Věci veřejné včera říkaly měkké ne. Věci veřejné říkají tvrdé ne. Věci veřejné si myslí, že vláda Petra Nečase, nebo vláda mi-

nistra financí Kalouska a Petra Nečase, je nelegitimní. A už orchestrace poprav policejního prezidenta za to, že policie začala vyšetřovat ty velké korupční kauzy v politických špičkách, vlastně způsobila, že tu legitimitu ztratila.

Věci veřejné jsou proti vládě Petra Nečase. Chtějí, aby skončila. A včera jsme se jenom snažili, aby napříč politickým spektrem rozumní lidé prohlásili, aby se nezvyšovalo DPH. Kdyby se to podařilo – a vystupuji i proto, abychom ještě jednou zkusili zabránit té šílené hospodářské politice dalšího nesmyslného zvýšení DPH, abychom prohlašovali DPH 20 a 14 %, tzn. nezměněné. A tak samozřejmě, protože premiér Nečas řekl, že pokud nebude schválen vládní balíček tak, jak byl předložen vládou, odstoupí, rezignuje, tak samozřejmě by byly splněny oba účely – nebylo by zvýšení DPH, nebylo by dramatické zdražení a vláda Petra Nečase by padla, což si opravdu přejeme.

Původně jsem se přihlásil s příspěvkem, kdy bych nechtěl reagovat jenom na pana poslance Dolejše, o situaci v této zemi a o tom, co způsobí DPH.

Je pravda, že návrhy na zlepšení ekonomické kondice našeho státu z dílny ministra financí jsou rok od roku horší. Miroslav Kalousek, Jekyll a Hyde nebo pověstný vlk v rouše beránčím českých státních rozpočtů, člověk, který v minulosti daně snižoval a teď je stejně umanutě zvyšuje, člověk, který v minulosti republiče nasekal manka ve státním rozpočtu, se teď bije v prsa jako vzorný šetrivý hospodář, nehledě na ekonomické zdraví státu. Tím vším, čím je, je přitom očividně rád. Namísto snižování výdajů a podpory podmínek pro podnikání opakovaně nadhodnocuje plánované příjmy a chrlí na nás v podstatě virtuální čísla. Své návrhy protlačuje vyvoláváním umělého strachu a všudypřítomného nátlaku. To je z dlouhodobého hlediska hospodaření naší země sebedestruktivní a vede nás to na sestupnou cestu k dlouhodobé recesi. Jeho rozpočtování se navíc děje na úkor budoucnosti země, na úkor školství, vědy a veřejných investic do rozvoje země a na úkor pověstného přivezení práce do této republiky.

Nevím, jestli si Miroslav Kalousek, skutečný premiér naší země, a Petr Nečas, stínový premiér, uvědomují, že se chovají jako pověstný a pro naše dějiny naprosto tragický pater Koniáš. Ten ničil knihy a národní identitu. Zmínění pánové s obdobnou zatemněností ničí naše školství, naši vědu, ořezávají veřejné investice a sociální služby.

Vážení páni poslanci, dnes rozhodujeme o tom, zda naše priority v blízké budoucnosti bude prosazovat a určovat tato koniášovská optika kalouskovského typu. Praxe je o to křiklavější, že v případě Miroslava Kalouska jde o ministra, který v minulosti přicházel s rovnou daní a daně snižoval, zvláště vysokopříjmovým skupinám. Teď přichází se škrtů a

ordinováním léčby zvedáním daní především nízko- a středně příjmovým občanům, domácnostem a živnostníkům.

Ministr financí Kalousek namísto promyšlených úspor a podpory ekonomických investic reaguje opakovaným zvyšováním daní. Jediným reálným dopadem zvýšení daní bude nižší příjem státní kasy, protože navýšení DPH povede k ještě většímu snížení výdajů českých domácností. Jen za poslední rok tyto výdaje domácností poklesly o více než 2,2 %. Naopak se výrazně zvýšily úspory, ale ne úspory pro budoucí investice, které by potřebovala tato země. Ty úspory jsou reakcí na Kalouskovo strašení. Je to šetrnost z důvodu strachu a nejistoty do budoucna. Naspořené částky domácností se zvedly o neuvěřitelných 100 %, ze 100 miliard na 200 miliard korun. Jde přitom o úspory, které mohly být investovány, zapojeny do tuzemské ekonomiky a podnikatelských aktivit. Kdyby pan ministr nestrašil celý národ krizí, aby prosadil zvýšení daní lidem s nižšími příjmy, tyto peníze mohly být používány pro rozvoj republiky. Svým strašením krizí přitom ministr financí Kalousek sám krizi prohlubuje. Realitou je, že jediným, kdo na současné neradostné situaci profituje, jsou bankovní domy.

Narůstá navíc vynucené utrácení za hranicemi. Dnes už i u běžných základních nákupů a u tankování pohonných hmot. Těmito přeshraničními výjezdy našich občanů a nákupy zejména v Německu se znásobuje podsekávání domácí ekonomiky, doprovázené zpomalováním našeho exportu a nárůstem nezaměstnanosti, zvláště v chronicky ohrožených regionech v příhraničí.

Přitom nerušeně kvete hazard a posiluje šedá ekonomika. Kdo nevěřil, toho musela přesvědčit nedávná celorepubliková tragédie s pančovaným alkoholem. A resort financí se přitom většinou tvářil, že se nic neděje. A přitom se děje! Vzhledem k cenám v Německu a tady se vyplatí každému obyvateli, kdo bydlí do sta kilometrů od hranic, nakupovat v Německu, což znamená platit spotřební daň a DPH v Německu, nikoli v České republice. Každému, kdo bydlí do sta kilometrů od hranic, se vyplatí tankovat mimo tuto republiku. Což znamená opět platit spotřební daň a platit DPH mimo Českou republiku. Přispívat k výběru daní zejména v Německu.

Kdy jste naposledy u pumpy viděli tankovat kamion? Jenom úplný šílenec kamionista, který má nádrž na několik tisíc litrů, si nekoupí naftu ve Španělsku, když tím ušetří na nádrži pět tisíc korun! To znamená, každý kamion, který tranzituje touto zemí, platí spotřební daň a DPH Španělsku a nebo jiným zemím, kde je to levnější. Ministr financí Kalousek přitom opakovaně odmítá snížit spotřební daň na naftu, abychom se stali konkurenceschopnější a aby alespoň občas proboha nějaký kamion zastavil. Ty pumpy už se tak snaží, že dávají řidičům kamionů řízky zdarma, kuřátka zdarma, pitíčko zdarma – a žádný kamion nezastavuje. Protože on

si za těch ušetřených pět tisíc korun, když natankuje ve Španělsku, koupí 500 kuřátek a tisíc řízečků!

Takže taková je politika ministra financí této země, který umanutě trvá na tom, že nesnížíme spotřební daň na naftu, abychom přeci jenom alespoň něco z nafty vybrali!

Narůstá navíc vývoz daňových výnosů do zahraničí, aby těch hrůz nebylo dost. V současnosti už je to i na úrovni středně velkých firem. Významný deficit ve státní kase, který je využíván jako stěžejní argument resortu financí pro zvednutí DPH, je způsoben hlavně setrvalým nevýběrem daní ministrem financí Kalouskem. Ministerstvo financí nedokáže vybrat, co by mělo. Navíc bez jasného klíče a vysvětlení i řadu daňových nedoplatků odpouští. A hlavně se snaží zatajit, komu odpustilo!

Pro představu každého z vás: V letech 2007 až 2011 nebylo na daních v této zemi vybráno půl bilionu korun, což je polovina stávajícího rozpočtu České republiky! V přepočtu se jedná o částku 50 tis. korun na každého obyvatele České republiky včetně kojenců a seniorů. Nebylo vybráno 500 mld. korun Ministerstvem financí, které teď vzdychá, že chybějí peníze! A dále 42 mld. bylo odpuštěno v posledních dvou letech! Jenom za poslední dva roky nebyl výběr 42 mld., protože se odpustilo. Komu? Zkuste to vyrazit z Ministerstva financí! Zkuste se zeptat! To budete koukat, jak trnitá cesta vás čeká a co se dozvíte. A jestli se to dozvíte, dejte vědět národu, komu bylo odpuštěno.

Zvednutí DPH na 15 a 20 % kritizují všichni renomovaní ekonomové. Mluvím o ekonomech, nikoli chemících. Kritizuje to NERV. Kritizuje to každý soudný člověk v České republice. A ministr Kalousek umanutě trvá na svém. Tato sveřepost ministra financí přispívá k dlouhodobé ekonomické recesi České republiky. Zvýšení obou daňových pásem ve výsledku jen ještě víc přiškrtí domácí ekonomiku a nažene nás do rizika spirály dluhové pasti, kdy budeme znovu potřebovat do prázdné státní kasy získat další prostředky a další prostředky a další prostředky, a tedy budeme opětovně poslouchat – vzpomeňte si na mě –, že potřebujeme další vyšší daň a další vyšší daň a tak stále dokola až do totálního ekonomického zemřelí.

Dámy a pánové, žádám vás naposledy, a říkáme to od října loňského roku – pojďme zkusit s chladnou hlavou a rozumně hlasovat pro pozměňovací návrh Věcí veřejných nezvýšit DPH, zachovat podnikatelům, kteří dodnes nevědí, jaké budou daně v příštím roce a nebudou to vědět do konce roku, než bude skončen legislativní proces, pojďme se pokusit zachovat stávající DPH. Nedopustit zdražení v České republice a nedopustit to, že po zdražení bude výhodné i pro obyvatele bydlící do 150 km od hranic nakupovat v Německu všechny potraviny, oděvy a pohonné hmoty. Už se blížíme k hranici Prahy. Jestli pak bude výhodné pro celou

Prahu vyjíždět do Německa a tam nakupovat všechno ostatní, tato republika klekne!

Prosím vás, podpořte pozměňovací návrh Věcí veřejných. Pojďme se pokusit zachovat DPH na 20 a 14 % a nezvýšit ho. Děkuji. (Tleskají poslanci VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já se nebudu pouštět do odborných stanovisek k jednotlivým částem daňového balíčku. Myslím, že ho Jiří Dolejš, ale i další popsali docela podrobně. Vyjádřím se k tomu, jaký je legislativní proces v případě, že vláda spojí se zákonem otázku důvěry. O tom mluví článek 35 odst. 2 Ústavy České republiky a my už jsme dávno za hranou toho, co se stalo.

Zákon o jednacím řádu předpokládá, že Poslanecká sněmovna v takovém případě schválí harmonogram. Ten harmonogram byl schválen a byl porušen. Ten harmonogram už neplatí a my jsme se ocitli v určité situaci, která je v podstatě za hranou ústavnosti. To je první moment.

Druhý moment je ten, že samozřejmě existuje výklad, který říká, že za tři měsíce to stačí prohnat Poslaneckou sněmovnou. Upozorňuji ale, že tomu tak není, že samozřejmě ty tři měsíce platí pro celý legislativní proces přijetí zákona. A o tom výkladu ústavní pozice samozřejmě bude rozhodovat v každém případě i Ústavní soud, protože pokud ten zákon nakonec přehlasujete, veto Senátu, a pokusíte se případně přehlasovat veto prezidenta, pokud by ho použil, tak samozřejmě v tom případě se budeme muset zabývat výkladem § 95 a 96 zákona o jednacím řádu. Protože tam se znovu mluví nikoliv o schvalování, ale o projednávání zákona vráceného nebo zamítnutého Senátem. To je evidentní ústavní kolize, která tady nastává.

Nyní k tomu, co bylo řečeno v průběhu rozpravy na margo toho, co je vlastně předmětem největšího sporu, a to je otázka daně z přidané hodnoty. Já jsem přesvědčen, že pokud chce vůbec vláda udělat nějaký krok, tak bychom měli udělat jednoduchou věc: vrátit, a navrhuji to procedurálně, ve třetím čtení vrátit návrh zákona do druhého čtení, celý ho očesat, vyndat z toho záležitosti, které jsou velmi nebezpečné. Podívat se jenom na to, co bylo prohlášováno na rozpočtovém výboru, to znamená změna daně z přidané hodnoty samotná, a ta by měla postoupit tak, abychom se mohli vůbec zabývat státním rozpočtem, protože ministr financí v tomto ohledu jasně napasoval v podstatě novou verzi státního rozpočtu na platnou legislativu. To je záležitost, která je podle mého soudu zcela jasná.

Nyní ještě jedna věc, kterou si neodpustím. Protože někteří dele-

gáti kongresu ODS měli mého jména plná ústa, tak já si dovolím také v Poslanecké sněmovně na účet ODS něco říct.

Víte, já si myslím, že pocit trapnosti z dnešního dopoledne je nejen v Poslanecké sněmovně, ale je v celé společnosti. Pokud opravdu toužíte po tom ještě dále snížit politickou kulturu, pokračujte. Ukažte tedy, jaké jednotlivé korupční kroky tady chcete udělat, na která místa budete nominovat ty poslance, kteří se vzdali mandátu.

Já se ptám, jestli si opravdu myslíte, že jsou lidé v České republice tak hloupí, že vám tohle budou donekonečna trpět! Vy vždycky vykládáte, kolegové v Občanské demokratické straně, jak je potřeba to dělat transparentně, jak to lidem vysvětlit, ale děláte kroky, které k vysvětlení nejsou. Protože ti lidé nejsou ochotni přijímat takovou poklesnou politickou kulturu, kterou tady předvádíte! Jestli jsem něco ocenil na projevu Petra Nečase na kongresu ODS, tak to bylo jeho přiznání, že ODS je dnes v České republice značka korupce. Tak s tím už proboha přestaňte!

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, já jsem zaregistroval, že jste vlastně dal návrh, aby se to vrátilo do druhého čtení. Jenom připomínám, že to zaznělo ve vašem vystoupení jako návrh, co dělat s balíčkem.

Poslanec Vojtěch Filip: Ano, je to procedurální návrh, který bude po skončené rozpravě hlasován.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Dolejš se ještě hlásí do rozpravy s faktickou.

Poslanec Jiří Dolejš: Abychom uzavřeli mikrobebatu na téma Věcí veřejných. Já chci uklidnit kolegu Johna, že se mu nijak necpu do jeho hájemství. Nevím, jestli ho to uklidní, ale aspoň je to bona fide. Nemám jeho investigativní erudici, takže tady nechci spřádat nějaké scénáře a radši jenom reprodukuji fakta. Držme se každý svého kopyta. Jedním z faktů je, že jste včera řekli, že váš přístup k balíčku je podmíněn tím, že se nebude zvyšovat DPH. Podmíněný, to je pro mě měkké ano nebo měkké ne dneska, když se to otočilo.

A druhá věc je, že když se něco šustne a vláda ztrácí většinu, tak se šustne i něco u vás. Prostě faktem je, že váš klub, kdysi tak velký, je dneska zhruba na polovině. Stalo se to na jaře, stává se dnes. Dva vaše odcházející prostě nechci rozebírat. Je to fakt. Přeberte si to vy, občané, všichni, jak kdo umí. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta bude reagovat fakticky.

Poslanec Vít Bárta: Já si jenom dovolím fakticky připomenout, že pan poslanec Šťovíček od jara podporuje vládu Petra Nečase zcela otevřeně a že Josef Dobeš není již od února členem Věcí veřejných. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana poslance Šincla, který je řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebojte se. Jak jsem již avizoval dle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu, podávám jen úpravy, které logicky vyplývají z mých pozměňovacích návrhů označených jako C1 a C2. Tyto úpravy, které jsem podal včera elektronicky pod č. 4402, precizují mé podané pozměňovací návrhy C1 a C2. Tímto se k tomuto přihlašuji.

Jen malá poznámka k úpravám k pozměňovacímu návrhu C2. Smyslem mého pozměňovacího návrhu bylo vždy vypuštění z balíčku celé části doplatku na bydlení a dávek na bydlení. Přiznám se, že v podaném pozměňovacím návrhu C2 jsem udělal v rozrušení při pohledu do tohoto balíčku chybu – kdo by taky ne? Nejsem místopředsedou sociálního výboru, ale jen rozpočtového výboru. Po laskavém přijetí této úpravy bude můj pozměňovací návrh C2 takzvaně plnohodnotný a bude totožný s pozměňovacím návrhem H vážené paní poslankyně Kohoutové, která tuto moji malou chybu neudělala tak jako já. Přiznávám se. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana poslance Babáka, který je další řádně přihlášený do rozpravy. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, rád bych tady shrnul fakticky to, co již tady několikrát zaznělo, a vzhledem k tomu, že balíček je tady podruhé, tak jen zopakuji to, co jsem již v podstatě minimálně jednou říkal.

Věci veřejné částečně balíček podporují od začátku. Věcem veřejným se podařilo, ještě když byly v koalici, do tohoto konsolidačního balíčku dát jednu hlavní tezi našeho programu a to je daňová progresse, kterou asi záměrně vládní činitelé přejmenovali na solidární daň. Ale ne, je to opravdu daňová progresse, která ruší v podstatě daňovou degeneraci a zvyšuje a dělá druhé pásmo v hodnotě 22 %, což Věci veřejné vítají a což Věci veřejné podporují.

Nicméně co už je horší na daňovém balíčku, tak to je věc, kterou říkáme konzistentně již zhruba od dubna tohoto roku, a to je zvýšení sazeb DPH z 20 na 21, respektive ze 14 na 15 %. Tady zazněla z úst mých předřečníků myslím již spousta tezí ohledně toho, jakým způsobem se vláda chová nerozumně ve smyslu zvyšování těchto daní. Já bych rád tuto věc ještě doplnil o nějaká konkrétní čísla.

Samozřejmě souhlasím se svými předřečníky z opozice, že je absurdní a ekonomicky nesmyslné zvyšovat v tuto chvíli DPH, byť i o jeden procentní bod. Když se podíváme na čerstvá data, která vycházejí přímo z Ministerstva financí, tak říjnové daňové inkaso, čili výběr daně z přidané hodnoty, nedosáhlo ani 79 % plánovaného rozpočtu. Celostátní inkaso všech daní je nyní na necelých asi 81 % plánovaného rozpočtu, což bohužel taky není nic moc, ale ještě horší však je situace u daně z přidané hodnoty. Po deseti měsících, čili jsou to opravdu čerstvá data k 31. říjnu 2012, dosáhlo inkaso pouhých 79 % plánovaného rozpočtu, z čehož lze usuzovat, že předpokládaného výběru, který byl stanoven v rozpočtu pro rok 2012, to znamená nějakých zhruba 308 mld. korun, tím rozhodně nedosáhne. Ke konci října měl výběr dosáhnout 84 %, což je velice jednoduchá matematika, a tím pádem o 5 % nedosáhl, což dělá zhruba v přepočtu kolem 15 mld. korun, které v rozpočtu v tuto chvíli budou chybět.

Je potřeba připomenout, že Ministerstvo financí vydalo tiskovou zprávu, kde se říká – teď budu citovat –, že inkaso daně z přidané hodnoty představovalo 174,9 mld., což je 78,9 % rozpočtu, jak již jsem se zmiňoval, což je o 8 procentních bodů nižší plnění než v říjnu minulého roku. Meziročně vzrostlo sice o 5,3 mld., to jest o 3,1 %, nicméně rozpočet počítá s růstem 15,5 % proti skutečnosti roku 2011, což ovlivňuje především novela zákona o DPH. Jistě si vzpomeneme, že se zvýšila z roku 2011 na rok 2012 sazba snížené daně z přidané hodnoty z 10 na 14 %, což mělo v konečném důsledku, jak jsem citoval ze zprávy Ministerstva financí, zvýšit inkaso daně pro rok 2012 o 15,5 % oproti roku 2011.

Je to samozřejmě dáno tím, a ona to říká i tisková zpráva, že za nízkým meziročním růstem i nízkým plněním stojí zejména pokles spotřeby soukromého sektoru. To znamená, a je to velice jednoduché, že lidé se bojí utrácet, jakmile se zvýší daně. Lidé raději spoří nežli utrácí. Efekt je jednoznačný, že se bude opakovat i pro rok 2013. Já absolutně, a nejenom já, myslím, že veškerá odborná veřejnost, nechápeme, proč si vláda trvá na tom zvýšení o jeden procentní bod a z jakých důvodů vychází z toho, že se zvýší inkaso na DPH o zhruba 16 mld.

Tvrdá data roku 2012 říkají, že je to nesmysl, že se to nemůže stát. Proto Věci veřejné připravily jednak pozměňovací návrh již do rozpočtového výboru, který prošel. Dneska ho máme v třetím čtení jako bod A1, který se pravděpodobně nebo možná bude hlasovat. Dále Věci veřejné připravily

další pozměňovací návrh, který řeší tuto věc, a to pod bodem D1, který by se měl hlasovat jako první v procesu, a dále Věci veřejné připravily ještě poslaneckou iniciativou jakýsi poslední záchranný moment, kdy v podstatě přes § 90 ve zrychleném čtení by měl být na listopadové schůzi.

Tímto bych poprosil a požádám, opravdu se zamyslete všichni nad tím, že ta data hovoří absolutně proti zvyšování daně z přidané hodnoty, a poprosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Myslím si, že je to velice pragmatické a že tento pozměňovací návrh by měl být podpořen.

Dále úplně ve zkratce. Věci veřejné připravily a konzistentně hlásají, že je potřeba snížit spotřební daň na naftu o dvě koruny, což máme též v pozměňovacím návrhu, ve třetím čtení budeme hlasovat. Dále jsme zařadili do našeho dalšího pozměňovacího návrhu, kdyby náhodou vypadla daňová progresse, které zcela nelogicky říká koalice solidární daň, tak máme v pozměňovacím návrhu, který řeší tuto daňovou progresi, znovuzavedení. To znamená, kdyby náhodou prošel pozměňovací návrh kolegy Borise Šťastného, který ruší tuto daňovou progresi, tak máme pro jistotu další pozměňovací návrh, který ji zavádí, dokonce o jedno procento vyšší.

To je asi vše. Jen bych chtěl doplnit, že pokud nám tyto pozměňovací návrhy neprojdou, zejména pozměňovací návrh na 14, 20 % zachování sazeb DPH, tak Věci veřejné nemohou podpořit balíček daňový, konsolidační, to znamená budou hlasovat proti sněmovnímu tisku 801, a tím pádem i proti vládě Petra Nečase.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych teď požádal pana poslance Antonína Sedu jako dalšího přihlášeného do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážený členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, přesto, či právě proto, že návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů dozná v tomto čtení řadu změn, alespoň tomu věřím, a ve všech čteních bylo již řečeno téměř vše, přesto si dovoluji daný návrh ještě okomentovat ze dvou problémů, které tady nebyly sděleny, a ze dvou pohledů.

Tím prvním pohledem je pohled široké veřejnosti, odborových organizací i tripartity. Je zajímavé, že všichni dotčení kritizují, a na tom se shodly nejen jednotlivé návrhy, ale také skutečnost, že na základě usnesení vlády nebylo k tomuto sněmovnímu tisku zpracováno hodnocení dopadů regulace. Já to znovu ještě zopakuji pro členy koalice: Na základě usnesení vlády nebylo k tomuto sněmovnímu tisku zpracováno hodnocení dopadů regulace. A to jak na občany, tak na podnikatele či firmy.

Je také zřejmé, že po poklesu odhadu růstu naší ekonomiky nebude tento vládní balíček stačit pokrýt výpadek dříve predikovaného růstu hrubého domácího produktu.

To, co tady nebylo moc zdůrazňováno, je také pokles podílu místních rozpočtů, ať již obcí, či krajů, na výnosech daně z přidané hodnoty a daně z příjmu fyzických osob v rámci navrhovaných změn rozpočtového určení daní. Opět mám obavu, že vlivem poklesu příjmů z DPH i poklesu reálných mezd a platů se dostanou rozpočty obcí a krajů do svízelné finanční situace. Prostě odhadované navýšení příjmů z tohoto vládního balíčku se neuskuteční v předpokládané výši či struktuře. A to je dnes téměř jisté.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, druhým problémem jsou, a to vláda sama přiznává, strukturální problémy země. Namísto toho, aby se řešily tyto strukturální problémy, jde vláda opět cestou necestou zvyšování daní či škrtů. Prostě v tomto návrhu postrádám, s jedinou výjimkou zvýšené srážkové daně z příjmu nerezidentů, taková opatření, která by obrátila současnou hospodářskou recesi v růst. Pouze připomenu, že mi od vlády schází aktivní politika zaměstnanosti, zejména vůči mladé generaci a lidem nad 50 let. Prakticky neexistuje proexportní podpora a podpora zvyšování konkurenceschopnosti našeho průmyslu. Postrádám prorůstová opatření a investiční stimuly do naší ekonomiky a také konkrétní kroky v boji proti daňovým únikům, šedé ekonomice či korupci.

Chci upozornit, že navyšování daní by se mělo vždycky dít až tehdy, když jsou vyčerpány veškeré možnosti k posílení výběru daní a také k zalepení děr, ze kterých odtékají příjmy ze státního či veřejných rozpočtů. K tomu vláda nemá buď dostatek odvahy, nebo se obávám, že ani dostatek erudice a chuti řešit základní problémy České republiky, a to ke škodě nejen současnosti, ale zejména ke škodě budoucího vývoje naší země.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Radim Fiala. Je přítomen? Ano. Prosím, pane poslanče, můžete se ujmout slova.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, balíček předložený vládou nemohu podpořit. Vede mě k tomu situace, ve které se nachází česká ekonomika, podnikatelé a občané. Balíček nevyřeší nic, jen připraví odklad pro potřebu dalších balíčků, pro další tahání peněz od podnikatelů, aktivních, úspěšných a pracovitých lidí. Od lidí, kteří jsou páteří ekonomiky, státu a také politické pravice. Nevyřeší ten podstatný problém a tím je malý ekonomický růst české ekonomiky. Bez rostoucí ekonomiky nezaplátíme dluhy ani staré ani nové.

Během posledních týdnů jsem mluvil s řadou podnikatelů a živnostníků

z Prostějovska a Olomoucka, z regionu, odkud pocházím. Byli to lidé, kteří každý den bojují o přežití na trhu, o práci, a tedy i o peníze pro své zaměstnance. Bojují s úvěry, daněmi a byrokracií. Znáám je a hrdě se k těmto lidem hlásím. Patřím k nim. Balíčku nerozumíme a považujeme ho za zmenšení prostoru svobody.

Vzhledem k tomu, že nechci hlasovat v této věci s poslanci levice a zároveň platí, že tento špatný zákon nemohu podpořit, zdržím se hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď vyzývám pana poslance Víta Bártu. Není-li pan poslanec Bárta přítomen, tak je hotovo, jak se tady někdo ozývá, takže můžeme zřejmě obecnou rozpravu ukončit.

Takže ukončuji obecnou rozpravu a obracím se na zpravodaje. Nevidím tady navrhovatele. Já se obracím na zpravodaje, navrhovatele, jestli chtějí říci závěrečné slovo. To je jediné, co mohu učinit v této chvíli. Když tady není, tak tady není. Už vidím navrhovatele. Myslím, že navrhovatel se právě dostavuje do sněmovny. Požádám pana ministra Kalouska, jestli se chce vyjádřit. Nechce se vyjádřit.

Ještě zpravodaj, jak mi naznačoval, chce mluvit o proceduře. V tom případě svolám všechny poslance a vy nám můžete říct, jak si představujete proceduru.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Proceduru bychom měli zahájit hlasováním návrhu pana kolegy Filipa o vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Po hlasování bych seznámil s dalším hlasováním.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bohužel nerozumím, bylo by dobré přečíst návrh procedury.

Poslanec Pavel Suchánek: Dobře. První hlasování bude hlasování o vrácení do druhého čtení, navrhl kolega Filip. Další hlasování bychom měli o stažení mého pozměňující návrhu pod písmenem B4. Další hlasování, číslo 3, by bylo o načtených pozměňujících legislativně technických ve třetím čtení pana poslance Šincla, který se váže k jeho pozměňujícímu návrhu pod písmenem C1. Další hlasování by bylo – pokud bude stažen můj pozměňující návrh B4 – o pozměňujícím návrhu D1 vyjma D1.4 a D1.6 pana poslance Babáka. Po tom výsledku o pozměňujícím návrhu D1 bychom zvolili proceduru variantní podle toho, jestli bude schválen, nebo neschválen tento pozměňující návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jste návrh procedury

od pana poslance Suchánka. Ptám se, jestli je někde nějaká alternativa k tomu, co tady zaznělo. Pan poslanec Stanjura se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych požádal o deset minut přestávky pro náš poslanecký klub. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vyhlašuji desetiminutovou přestávku. (Projevy nesouhlasu v levé straně sálu.) Chci jenom požádat pana poslance Stanjuru vzhledem k tomu, že už měla být polední pauza, tak ta přestávka je dost surová vůči poslancům.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak surová nesurová, jak se na nás dívám, myslím, že deset minut vydržíme. Děkuji. (Protichůdné názory v plénu.) Myslím, že náš klub je ten, který si bere přestávky nejméně často, takže poprosím kolegyně a kolegy o shovívavost. (Projevy pochybností z levé strany sálu. Reakce na poznámky:) Tak na mě křičíte, no!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A nebyla by varianta, že by se udělala polední pauza a hlasovalo se po ní? Nechci smlouvat, jenom to navrhuji jako takové logické řešení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jako kompromisní řešení bych mohl navrhnout, že odhlasujeme za přispění opozice, že můžeme o zákonu ve třetím čtení hlasovat i po 14. hodině, pak to samozřejmě je možné, jinak to nestihneme. Já myslím, že to je logické, když si vezmeme, že je 13 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pokud někdo podá takovýto návrh na hlasování, aby se to umožnilo? (Bez návrhu.) Pokud ne, tak tedy vyhlásím desetiminutovou pauzu. Po deseti minutách se tu sejdeme – ve 13.13 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.13 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, můžeme pokračovat v našem jednání. Prosím, abyste se posadili do svých lavic. Pana zpravodaje prosím, aby ještě jednou přednesl návrh procedury. Prosím, aby jej sledovali také zpravodajové všech ostatních klubů. Pana ministra financí prosím, aby zasedl u stolu zpravodajů.

Slovo má zpravodaj pan poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych v rychlosti zopakoval první část procedury, kterou jsem navrhl Poslanecké sněmovně. První část procedury spočívá v tom, že samostatné hlasování netýkající se vlastně obsahu zákona je návrh pana poslance Filipa na vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Pokud tento návrh neprojde, tak bychom hlasovali o stažení mého pozměňujícího návrhu pod písmenem B4, potom bychom hlasovali o legislativně technických úpravách pana poslance Šincla k tisku, k jeho pozměňujícímu návrhu C1 a C2. Potom bychom hlasovali, pokud bude můj pozměňovací návrh stažen, o pozměňovacím návrhu pana poslance Babáka pod písmenem D1, vyjma D1.4 a D1.6. A podle výsledku hlasování, protože každá ta procedura by byla jiná v případě přijetí nebo nepřijetí, tak po tomto hlasování bych vás seznámil s další procedurou hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, to je návrh procedury. Oznamuji, že pan poslanec Hašek má náhradní kartu číslo 10.

O tomto návrhu procedury nyní Sněmovna rozhodne.

Zahajuji hlasování číslo 124. Ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom takto postupovali během našeho hlasování. Kdo je proti?

Hlasování číslo 124. Přítomno 198, pro 186, proti 6. Tento návrh byl přijat.

Požádám tedy pana zpravodaje o první návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: První návrh na hlasování je vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Zpravodaj: Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 125. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 125. Přítomno 198, pro 94, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování je moje žádost o stažení mého pozměňovacího návrhu pod písmenem B4. Zpravodaj souhlasí. (Ministr: Souhlasím.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 126. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 126. Přítomno 198, pro 104, proti 68. Návrh byl přijat. Prosím o další.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování bude o úpravách legislativně technických k pozměňujícímu návrhu C1 a C2 pana poslance Šincla. Zpravodaj souhlasí. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 127. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 127. Přítomno 198, pro 197, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslanec Pavel Suchánek: A poslední hlasování této části procedury je o pozměňujícím návrhu D1 pana poslance Babáka, vyjma bodu D1.4 a D1.6. Zpravodaj: Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 128. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 128. Přítomno 198, pro 93, proti 100. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Teď bych si dovolil Sněmovnu seznámit s další částí...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, bude ještě kontrola hlasování... Pan poslanec Hašek má slovo.

Poslanec Michal Hašek: Já se omlouvám, vážené kolegyně, vážení kolegové. Za deset let se mi to ještě nestalo, ale dnes to přišlo. Hlasoval jsem pro, na sjetině mám křížek. Zpochybňuji hlasování a prosím, abyste podpořili nové hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 129 o námitce. Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Haška? Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 129. Přítomno 198, pro 195, proti 1. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat předchozí hlasování.

Zahajuji tedy hlasování číslo 130. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Babáka. Kdo je proti?

Hlasování číslo 130. Přítomno 198, pro 95, proti 101. Tento návrh nebyl přijat. Prosím o další postup.

Poslanec Pavel Suchánek: Teď bych si dovilil Sněmovnu seznámit se zbytkem procedury hlasování o tomto zákonu. Pozměňovací návrhy pod písmenem D1.4 a D1.6 a D2 vyjma D2.5 jsou nehlasovatelné. Další hlasování by bylo o pozměňujícím návrhu C1 pana poslance Šincla ve znění přijatých legislativně technických úprav, které jsme přijali před hlasováním o tomto zákoně. Pokud bude přijat C1, budou nehlasovatelné pozměňovací návrhy A1, B2, B3 a D2.5. Pokud nebude přijat, přistoupíme k hlasování o A1, což je rozpočtový výbor. Pokud bude A1 přijato, bude nehlasovatelné B2 a D2.5. Pokud nebude přijato, pozměňující návrh D2.5 je nehlasovatelný, hlasovali bychom o legislativně technických úpravách pod písmenem B2. Potom bychom hlasovali o legislativně technických úpravách pod písmenem B3. Potom bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu pana poslance Šťastného pod písmenem E1.

V případě přijetí nebude hlasovatelný pozměňující návrh D4 a E2. V případě nepřijetí budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pana poslance Šťastného pod písmenem E2. Pokud bude přijat, D4 bude nehlasovatelný. Pokud nebude přijat, budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu D4 pana poslance Babáka. Potom bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu pod písmenem H paní poslankyně Kohoutové. Pokud by byl přijat, bude nehlasovatelný návrh A2 až A4, C2 a F jako celek. Pokud nebude přijat, pozměňující návrhy A2 až A4 a C2 budou také nehlasovatelné. Potom bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu D3 pana poslance Babáka. Poslední hlasování před hlasováním o zákonu jako o celku bude hlasování o B1, legislativně technických úpravách poslance Suchánka.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Tak to je popis postupu. Ještě připomínka legislativy. (Zástupce legislativy hovoří se zpravodajem.)

Poslanec Pavel Suchánek: Ještě drobná oprava. V případě, že nebude přijat pozměňující návrh paní poslankyně Kohoutové, tak by byl hlasovatelný pod bodem 11 pozměňující návrh pod písmenem F.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď budeme postupovat takto nastíněnou cestou. Prosím legislativu, aby sledovala každé hlasování, případně okamžitě přijďte, kdyby byl nějaký problém, ať to vyřešíme bezprostředně.

Takže první návrh, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: První návrh k hlasování je pozměňující návrh pod písmenem C1 jako celek pana poslance Šincla včetně úprav, které jsme odhlasovali již před chvílkou. (Zpravodaj i ministr nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 131. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 131, přítomno 198, pro 97, proti 101. Návrh nebyl přijat. Prosím, pokračujte.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování je o pozměňujícím návrhu pod písmenem A1 rozpočtového výboru. (Zpravodaj i ministr nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 132. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 132, přítomno 198, pro 94, proti 102. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem hlasování je návrh pod písmenem B2, legislativně technická úprava poslance Suchánka.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 133. Kdo je pro? Proti?

Hlasování pořadové číslo 133, přítomno 198, pro 117, proti 53. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další je hlasování o pozměňujícím návrhu B3, opět legislativně technické úpravy. Pokud by nebyla tato legislativně technická úprava přijata, všechno zboží a služby by podléhaly jednotné základní sazbě, proto je nutno ho přijmout. (Zpravodaj i ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 134. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 134, přítomno 198, pro 115, proti 55. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování je o pozměňujícím návrhu E1 pana poslance Šťastného. (Zpravodaj i ministr nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 135. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 135, přítomno 198, pro 2, proti 188. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování je o bodu E2 pana poslance Šťastného. (Zpravodaj i ministr nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 136. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 136, přítomno 198, pro 2, proti 179. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem hlasování je pozměňující návrh pod písmenem D4 pana poslance Babáka. (Zpravodaj i ministr nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 137. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 137, přítomno 197, pro 93, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování je o návrhu pod písmenem H paní kolegyně Kohoutové jako celek. (Zpravodaj i ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 138. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 138, přítomno 197, pro 197, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Tímto hlasováním se staly nehlasovatelnými návrhy pozměňující návrhy pod písmeny A2 až A4, C2 a F jako celek.

Budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu D3 pana poslance Babáka. (Zpravodaj i ministr nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 139. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 139, přítomno 198, pro 93, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Poslední pozměňující návrh je pod písmenem B1. Je to legislativně technická jazyková úprava poslance Suchánka. (Zpravodaj i ministr souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 140. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 140, přítomno 198, pro 116, proti 51. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Mám dojem, že jsme hlasovali o všech

pozměňujících návrzích, tak jak byla sestavena procedura. Jen se zeptám legislativy, jestli tomu tak je.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o stanovisko legislativy, jestli je vše v pořádku.

Poslanec Pavel Suchánek: Je to v pořádku, takže bychom mohli hlasovat o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Budeme hlasovat o zákonu jako o celku. Navrhují Poslanecké sněmovně, abychom hlasovali podle jmen. Prosím, aby se k tomu Sněmovna vyjádřila hlasováním.

Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku proti tomu postupu, abychom hlasovali podle jmen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, takže o této námitce rozhodneme. Ještě pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, jsem hluboce přesvědčen o tom, že teď je ta chvíle, kdy o tomto zákoně právě musíme hlasovat po jménech. Čili podporuji návrh paní předsedkyně Sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nicméně padla námitka a musíme o ní rozhodnout.

Zahajuji hlasování číslo 141. Ptám se tedy, kdo je proti mému návrhu, jinak řečeno, kdo je pro námitku. Proti? (Vzrušené hlasy v sále.)

Hlasování číslo 141. Přítomno 198, pro 100, proti 91. Tato námitka byla přijata. (Nesouhlasná odezva.)

Klid. Registruji, že probíhá kontrola hlasování, takže na základě této kontroly budeme postupovat dál.

Pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Myslím si, že to hlasování bylo tedy zmatečné. To jednak.

Jinak jsem hlasoval ne, a na sjetině mám ano. Ale myslím si, že bylo opravdu zmatečné, protože málokdo věděl, o čem se hlasuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Námitka proti předchozímu hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 142. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 142. Přítomno 198, pro 190, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o námitce vznesené proti mému návrhu panem poslancem Stanjurou.

Zahajuji hlasování číslo 143. Kdo je pro námitku? Proti námitce?

Hlasování číslo 143. Přítomno 198, pro 102, proti 92. Námitka byla přijata, proto budeme hlasovat hlasovacím zařízením.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů, podle sněmovního tisku 801, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 144. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu? Proti?

Hlasování číslo 144. Přítomno 195, pro 101, proti 93. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a návrh zákona byl tedy schválen.

Děkuji všem, kteří se podíleli na jeho projednávání, a končím bod 103, sněmovní tisk 801, ve třetím čtení. (Sem tam sporé zatleskání. Poslanci se zvedají z lavic k odchodu.)

Teď vyhlásím přestávku. Dámy a pánové, prosím ještě o chvíli vaši trpělivosti. Je 13 hodin 33 minut. Vyhlašuji přestávku do 14.30. Za pět minut se sejde organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 13.34 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.01 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré odpoledne, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych zahájil odpolední jednání naší schůze. Prosím vás, abyste se přihlásili hlasovacími kartami.

Protože tady nemám žádnou omluvu z dopoledního jednání ani hlášení o kartách náhradních, tak můžeme začít projednávat hned první bod odpoledního jednání. Je to

4.

Zákon, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/11/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 564/12. Poprosím pana ministra Hegera, který byl pověřen vládou, aby se v zastoupení navrhovatele ke stanovisku prezidenta vyjádřil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, Poslanecká sněmovna věnovala novele předmětného zákona o sociálně-právní ochraně dětí značnou pozornost, kterou si úprava tak významných a pozitivních změn zaslouží. Tvůrčí přístup, s kterým plénum Poslanecké sněmovny přistoupilo k předložené novele, oceňuji. Dnes, poté co se novela nesetkala s pochopením pana prezidenta republiky, se novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí opět vrátila na půdu Poslanecké sněmovny. Nebudu zde rozebírat vlastní novelu a dovoluji mi, abych se vypořádal s tvrzeními, kterými prezident republiky odůvodnil vrácení novely Poslanecké sněmovně. To vypořádání bude mít pět bodů.

Za prvé k tvrzení prezidenta republiky, že novela byla přijata pod tlakem mezinárodních institucí.

Novela reaguje na současný neuspokojivý stav v systému ochrany dětí v České republice, který je popsán a podložen řadou vnitrostátních odborných výzkumů a analýz, a není přijímána pod tlakem mezinárodních institucí. Reaguje na detailní rozbor a selhání systému v konkrétních kauzách. Potřeba zásadních změn v činnosti orgánů sociálně-právní ochrany dětí, ve způsobu řešení případů ohrožených dětí i v možnostech zajišťování náhradní rodinné péče pro děti je tak dlouhodobě iniciována a pocítována přímo v České republice jak ze strany odborné veřejnosti, tak ze strany pracovníků sociálně-právní ochrany, pěstounů, poručníků a dalších osob podílejících se na péči o ohrožené děti. Současně nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že Česká republika ratifikací významných mezinárodních smluv na poli ochrany práv dětí přijala závazky i na mezinárodní úrovni a v důsledku toho musí počítat s tím, že dodržování těchto závazků je legitimně monitorováno a hodnoceno příslušnými kontrolními orgány, jakými je například výbor OSN pro práva dítěte.

Nyní prosím k druhé výtce pana prezidenta – k obavám z rušení kojených ústavů a dětských center.

Zákon neobsahuje a v žádné z verzí neobsahoval žádná ustanovení o

rušení kojeneckých ústavů a dětských center. Je logické, že čím více dětí bude moci zůstat bezpečně ve své rodině či nalezne odpovídající péči v náhradním rodinném prostředí, tím méně bude potřeba zařízení ústavní péče. Zákon neobsahuje rušení kojeneckých ústavů z jednoho prostého důvodu. Je nesporné, že děti se zdravotním postižením, jejichž péči nelze zajistit v domácím prostředí, budou i nadále služeb kojeneckých ústavů využívat. Podle dlouhodobých statistik Ústavu zdravotnických informací a statistik jsou zdravotní důvody u dětí přijímaných do kojeneckých ústavů příčinou umístění v cca 36 % případů. Zmiňované zdravotně-sociální důvody jsou definovány jako zejména každá situace, kdy dítě pro své postižení či hendikep nemůže vyrůstat v rodině, i když nevyžaduje uvedenou speciální ošetrovatelskou péči, případně záchvát rodičů před propuštěním dítěte.

Již několik desítek let jsou známy negativní dopady ústavní péče na děti, zejména na děti v prvních letech života. Moderní sociální systémy proto dělají vše, aby byl tento typ péče o děti co nejvíce omezen. Neznamená to ovšem, že jsou děti zbavovány odborných služeb a odborné péče. Tato péče je jim doručována do přirozeného, tedy rodinného prostředí, včetně péče ošetrovatelské, která je dominantní činností kojeneckých ústavů, kde tvoří personál naprostou většinu, a odborná lékařská péče je dnes poskytována v nemocnicích. Český systém dělá pravý opak, aby mohl dětem poskytnout odbornou péči. Musí je takzvaně doručit do pobytových zařízení. Tento způsob je zastaralý a neefektivní.

K třetí výtce pana prezidenta, k obavám z široce a vágně stanovených povinností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností pravidelně vyhodnocovat situaci dítěte a k absenci pojistky proti libovůli úředníků.

Není pravdou, že novela zakládá povinnost orgánů sociálně-právní ochrany vyhodnocovat údaje všech dětí a rodin a posuzovat u nich potřebu poskytování sociálně-právní ochrany. Ze zákona jasně vyplývá, že veškerá činnost orgánů sociálně-právní ochrany se může zaměřovat pouze na ohrožené děti, jejichž okruh je vymezen v § 6 zákona, to je zejména na děti, jejichž rodiče závažně porušují nebo zanedbávají své povinnosti při výchově dětí, děti nacházející se v náhradní rodinné péči nebo institucionální péči, děti ohrožené závislostí na alkoholu nebo jiných návykových látkách, děti dopouštějící se trestné činnosti nebo jiné protiprávní činnosti, nebo naopak děti, které se staly oběťmi nějakého trestného činu.

Novela nepovede k většímu zasahování do života rodin, ale naopak stanovuje jasné postupy a mantinely činnosti orgánů sociálně-právní ochrany. Zmínit je třeba zejména povinnost orgánů sociálně-právní ochrany zpracovat individuální plán ochrany dítěte a podle tohoto plánu postupovat při řešení konkrétního případu ohroženého dítěte, povinnost projednávat

jednotlivé případy v rámci případových konferencí za účasti dalších přízvaných odborníků nebo povinnost dodržovat přesná pravidla při podání návrhu k soudu na přijetí opatření zasahujících do rodičovské zodpovědnosti, kdy je orgán sociálně-právní ochrany povinen u soudu doložit, že před podáním takového návrhu poskytl rodině potřebnou pomoc a využil všechny mírnější prostředky na ochranu dítěte, které však nevedly ke zlepšení situace v rodině. Novela tak stanovuje zcela jednoznačné postupy orgánů sociálně-právní ochrany proti dosavadnímu vágnímu a širokému vymezení povinností orgánů sociálně-právní ochrany. Novela vytváří rovněž podmínky pro kvalitní výkon sociálně-právní ochrany dětí, když stanoví pro orgány sociálně-právní ochrany i pověřené nestátní subjekty povinnost řídit se standardy kvality sociálně-právní ochrany, které budou upraveny prováděcí vyhláškou MPSV. Orgány sociálně-právní ochrany tak budou jako první ze všech správních orgánů podrobeny nejen běžné kontrole výkonu státní správy, ale navíc rovněž kontrole dodržování standardů kvality, které budou povinny naplňovat bezesbýtku ze sta procent. Obdobně i ve vztahu k pověřeným nestátním subjektům bude nově prováděna inspekce kvality výkonu sociálně-právní ochrany dětí. Novela rovněž zpřesňuje zákonné podmínky, za kterých je možno vydat nestátním subjektům pověření k poskytování sociálně-právní ochrany dětí.

Čtvrtým bodem připomínek pana prezidenta byla profesionalizace pěstounské péče.

Opatření na podporu pěstounské péče reagují na hlavní důvody, proč pěstounská péče v republice tak často selhává. Nedostatečná příprava budoucích náhradních rodičů, nepřesné informace o dětech, které přicházejí do náhradní rodiny, slabá podpora při výkonu pěstounské péče, a to jak ve formě odborného poradenství, tak hmotného zabezpečení, nedostupnost odborných, doprovázejících a odlehčovacích služeb, to vše jsou problémy, které komplikují výkon pěstounské péče. Jsou také jedním z důvodů, proč v současné době existuje nedostatek zájemců o náhradní rodinnou péči a téměř jedenáct tisíc dětí musí trávit své dětství mimo rodinné prostředí. Novela tyto nedostatky odstraňuje. I přes podstatné navýšení odměn pěstounů nebude v žádném případě připouštěno, aby hlavní motivací pro přijetí dítěte do pěstounské péče byla motivace finanční. Všichni žadatelé budou i nadále podstupovat pečlivé a přísné posuzování svých výchovných předpokladů, rodičovských kompetencí, motivace k podávání žádostí, bezúhonnosti, rodinného zázemí i majetkových poměrů. Lze garantovat, že sítím odborného posouzení nikdy neprojdou osoby, které by měly o pěstounskou péči zájem pouze ze ziskových důvodů.

A nyní k páté, poslední připomínce pana prezidenta – k pěstounské péči na přechodnou dobu.

Specializovaný institut pěstounské péče na přechodnou dobu je určen

pro děti, u nichž je zřejmé, že se budou moci ve velmi krátké době vrátit do své původní rodiny nebo že ve velmi krátké době naleznou trvalou péči v náhradní rodině zejména ve formě osvojení. Novela pouze odstraňuje zásadní nedostatek současné právní úpravy, a to nedostatečné hmotné zabezpečení tohoto typu pěstounů, zpřesňuje požadavky týkající se jejich odborné přípravy a vzdělání a omezuje maximální trvání doby pěstounské péče na přechodnou dobu. Poznatky z poslední doby ukazují, že se tento institut začíná v praxi dobře osvědčovat a že se krajským úřadům postupně daří nalézat vhodné typy pěstounů pro výkon pěstounské péče na přechodnou dobu, což lze dokumentovat na příkladu Moravskoslezského kraje, v jehož evidenci se již nachází několik desítek těchto specializovaných pěstounů.

Tolik, dámy a pánové, v úvodu k návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zákon byl ve Sněmovně projednáván třemi výbory. Táži se, jestli se zpravodajové těchto výborů chtějí k zákonu postupně vyjádřit. Nejdříve zpravodaj výboru pro sociální politiku a stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti pan poslanec Čechlovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já bych jako zpravodaj v této fázi řekl, že to, co zaznělo z úst pana ministra, považuji pro otevření diskuse za dostačující, a já bych s dovořením poté vystoupil se závěrečným slovem.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále pak zpravodajka výboru pro zdravotnictví paní poslankyně Soňa Marková? Nechcete se vyjádřit. A zpravodajka výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu paní poslankyně Levá? Nechce se vyjádřit. Dobře.

Takže k tomuto bodu otevírám rozpravu. Mám tady dvě přednostní přihlášky. První byl kolega Sklenák se stanoviskem klubu – nebo pokud dáte dámě přednost? Dobře. Takže kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Děkuji za přednost i kolegovi.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, Věci veřejné nepodporují zákon o sociálně-právní ochraně dětí. My jsme nezvedli pro tento zákon ruku v předchozích hlasováních, a nebudeme tedy hlasovat ani proti prezident-skému vetu. Vysvětlovat zde obšírně všechny důvody, proč není dobré zvednout ruku pro tento zákon, snad není nutné, protože celá řada argumentů už na půdě Poslanecké sněmovny padla. Snad jen ve stručnosti.

Ona cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly. Záměr základu tohoto zákona je v zásadě dobrý, řešení je ale ukvapené a nedomyšlené. A jako mnoho jiných zákonů z pera exministra Drábka by přijetí této legislativy v reálu generovalo velké problémy, které by v tomto případě měly dopad na ty, které by naše společnost měla chránit nejvíce, na děti. Přechod od ústavní péče k pěstounské péči není krok, který by se mohl odehrát v horizontu měsíců. Jak ve svém vetu zdůrazňuje prezident republiky, novela vnímá pěstounskou péči nikoliv jako posláním, ale jako zaměstnáním. To znamená, že od motivace zájmu o děti se dostáváme k motivaci finanční. Navíc zde nemáme profesionální vrstvu pěstounů, jako je tomu například ve Velké Británii. V důsledku této novely mohou děti putovat z jedné pěstounské péče do druhé a to jistě nebude mít pozitivní dopad na psychiku dětí. Kojenecké ústavy navíc zaručují léčebnou péči, které budou schopni sebezprofesionálnější pěstouni dětem poskytnout. Dopady tohoto zákona se také mohou odrazit, jak na to upozorňuje prezident ve svém vetu, na problematice osvojování. To všechno jsou důvody, pro které bychom neměli zvednout ruku pro tento zákon, pro tuto novelu v této podobě.

V tomto zákoně se ale ještě skrývá jeden háček, respektive přílepek, kvůli kterému bychom neměli přehlasovávat veto prezidenta republiky. Spočívá v pozměňovacím návrhu kolegyně Cempírkové, který se týká změny zákona o zaměstnanosti a který zavádí povinnou výplatu podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci prostřednictvím sKaret. Proti sKartě zazněla zde na plénu celá řada argumentů. Samotné výběrové řízení, které neproběhlo podle zákona o veřejných zakázkách, ale podle obchodního zákoníku, šetří antimonopolní úřad a lze také očekávat do budoucna i ústavní stížnosti.

Premiér Nečas se nechal nedávno slyšet, že bude usilovat o omezení funkce sKarty. To už ale bohužel půjde podle platné smlouvy mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou velice těžce. A mě by velmi zajímalo, jak to chce pan premiér dokázat, pokud tedy nedojde k tomu, že by antimonopolní úřad celou věc shodil.

Nevidím ale sebemenší důvod, proč v tuto chvíli zvednout ruku pro přílepek. Zde jenom připomínám už asi dávno neplatnou koalici smlouvu, podle které jsme zavazovali strany v koalici, že nebudou prosazovat některé změny právě formou přílepků. Nevidím důvod, proč zvednout ruku pro tento přílepek, který zcela nesouvisí s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí a který napravuje to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí zapomnělo stanovit povinnou výplatu dávek v nezaměstnanosti prostřednictvím sKarty. Dokazuje to pouze, jak špatně připravené zákony Poslanecké sněmovně předkládal a předkládá resort Ministerstva práce a sociálních věcí. Tyto zákony mají přitom hluboký dopad na sociálně

nejpotřebnější vrstvy obyvatel. Proto prosím, abyste stejně jako Věci veřejné pro tento zákon ruku nezvedli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nyní se stanoviskem klubu pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, víte, že my si jako opoziční poslanci z tohoto místa často stěžujeme na to, jakým způsobem jsou ve Sněmovně projednávány vládní návrhy zákonů, jak není brán v potaz názor opozice a jak jsou v podstatě tyto návrhy doslova protlačeny legislativním procesem. My uznáváme, že tento případ projednávání novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí byl jiný, že v tomto případě s námi byla vedena diskuse, naše názory byly vnímány a řada našich připomínek byla během projednávání ve výborech zapracována. I to byl jeden z důvodů, proč minimálně část sociálních demokratů podporovala schválení této předlohy, protože pro ohrožené děti bezesporu přináší mnoho pozitivního.

Po vrácení předlohy prezidentem republiky se poslanecký klub sociální demokracie znovu předlohou detailně zabýval. Byla podrobena poměrně rozsáhlé diskusi. Vážili jsme, zda v novele převažují pozitiva, či negativa. Jak jsem řekl, pozice ohrožených dětí je touto novelou bezesporu vylepšována. Současně ale máme obavy například v tom smyslu, jakým způsobem bude v praxi tento zákon naplňován, jak budou svoji roli zvládat pracovníci orgánů sociálně-právní ochrany, a je tam řada dalších otázek a pochyb, o kterých zde zřejmě ještě bude řeč.

Říkám upřímně, že nemáme všichni stejný názor. V čem ale jsme naprosto jednotní, to je názor na sKarty. Už to zde zaznělo. Tento materiál skrývá i jedno ustanovení, které tento prolobovaný projekt, který nikdo nechce, nikdo nepotřebuje a který byl zaveden jen proto, že je výhodný pro Českou spořitelnu, uvádí v život. Toto je zejména důvod, proč poslanci sociální demokracie nemohou pro tento návrh zvednout ruku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. První řádná přihláška do rozpravy, kterou jsme otevřeli, je od paní poslankyně Marty Semelové. Připraví se paní poslankyně Levá.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Dobré odpoledne. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí je jedním z velmi sledovaných, ale i velmi citlivých legislativních návrhů. Dotýká se mnoha osudů dětí, s nimiž si život tvrdě pohrává, ale i těch, kteří se o ně starají a starat chtějí. Péče o ně totiž

mění celý dosavadní život rodiny, její zvyklosti, styky s přáteli apod. Chtěla bych v té souvislosti poděkovat a vysoce ocenit všechny náhradní rodiče a pěstouny, jejichž rozhodnutí pomohlo mnohým z dětí, o něž se z nejrůznějších důvodů nemohou či nechtějí starat jejich vlastní rodiče. Zvláště pokud se jedná o dítě se zdravotním postižením, zasluhují naši velikou úctu.

Poděkování však patří i těm, kteří pracují v kojeneckých ústavech, dětských domovech a dalších zařízeních, lidem, pro něž se tato práce stala skutečným posláním. Od nich, ale i od mnohých odborníků, asociací a sdružení jsme k projednávánému zákonu dostali mnoho dopisů a e-mailů, jež shrnují jejich dosavadní zkušenosti. Na jedné straně jsme žádání o vyslovení podpory a tyto žádosti jsou podloženy řadou logických argumentů, na druhé straně jsou jiní, kteří naléhají, abychom ruku pro tento zákon nezvedli. Musím říci, že jejich výhradám rozumím.

Zákon o sociálně-právní ochraně dětí mění a upravuje podmínky péče, přičemž některé změny jsou k lepšímu, například zvýšení pěstounských dávek, započítání pěstounské péče do odpracované doby pro výpočet důchodu, jednorázový příspěvek po dosažení plnoletosti apod., jiné však oprávněně vyvolávají pochybnosti a obavy, a to nejen u nás poslanců, ale především, jak už jsem řekla, u odborníků a specialistů, kteří se této problematice věnují dlouhá léta, pracovníků orgánů sociálně-právní ochrany dětí, opatrovnických soudů, ale i samotných pěstounů. Ti všichni vyjadřují obavy ze zhroutení celého systému sociálně-právní ochrany dětí u nás a upozorňují na konkrétní nedostatky navržené novely.

Dovolte, abych zmínila některé z nich. Za prvé je to příprava budoucích pěstounů. Nikdo z nás určitě nepochybuje, že nejlepší pro každé dítě je, když vyrůstá ve své vlastní rodině, a pokud to z nějakých důvodů nejde, tak v rodině náhradní, resp. pěstounské. Umístění v ústavní péči by mělo být až to poslední. Zároveň však je třeba mít na paměti, že jsou děti, které se bez této péče neobejdou, ale i ty, o něž z nejrůznějších důvodů není zájem, i když je to smutné. Mnohé z nich mají za sebou těžké životní zkoušky, prošly týráním, zneužíváním, byly dlouhodobě zanedbávané, jsou na tom často psychicky i fyzicky velmi špatně. V zařízeních je mnoho dětí drogově závislých rodičů či alkoholiků. A konečně je tu velká skupina zdravotně postižených dětí, a to často s vysokým stupněm postižení, které potřebují speciální, vysoce odbornou péči po celých 24 hodin denně a pochopitelně také včasnou a jasnou diagnostiku.

V ústavních zařízeních jsou k této péči vytvořeny podmínky. Je zde potřebné zdravotnické vybavení, přítomni jsou lékaři a odborní specialisté důsledně sledující vývoj dítěte a změny jeho zdravotního stavu. Neumím si představit, jak pěstoun, který projde přípravou v rozsahu 48, resp. 72 hodin, podle mě naprosto nedostatečnou, ale podle tohoto návrhu zákona to

stačí, bude schopen takovou péči zabezpečit. V zahraničí trvá příprava i několik let, například v Norsku jsou to tři roky.

Abych byla správně pochopena, v žádném případě mi nejde o to prosazovat ústavní péči za každou cenu, ale jsou prostě jedinci, kteří se bez ní neobejdou. Uvědomme si, že v případě péče sebeobětavějších, ale ne dostatečně připravených pěstounů, bez potřebného vybavení a lékařských přístrojů, může dojít k ohrožení zdraví, vývoje, či dokonce života dítěte. Kromě toho si člověk, který se o takto zdravotně postižené dítě stará, musí také odpočinout a nabrat síly. Bez toho si lze těžko představit, jak dlouho to může vydržet, když, jak už jsem uvedla, odborná péče musí být zajištěna po celých 24 hodin. V zařízení mají pracovníci určitou pracovní dobu, po níž se věnují svému osobnímu životu, svým zájmům, mohou relaxovat. Přitom se o tyto děti stará určitý stálý okruh osob, na něž jsou zvyklé a které dobře znají.

Další okruh problémů je otázka pěstounské péče na přechodnou dobu. Tato péče je vhodná jen pro určitou skupinu dětí – pro novorozence s perspektivou brzkého osvojení, pokud k předání dojde dřív, než si dítě vytvoří takzvaný specifický citový příklon, anebo jestliže je jasná perspektiva návratu do vlastní rodiny a děti se na rodiče těší, například v případě hospitalizace rodičů, krátkodobého výkonu trestu, přechodné ztráty bydlení apod. Jinak riziko častého střídání pěstounských rodin a opakovaného vracení dětí je příliš vysokou daní. Dokáže si někdo z nás představit, jak se takové dítě cítí? Co mu běží hlavou ve chvílích, kdy nikam nepatří? Na nikoho se nemůže upnout a znovu a znovu ho někdo vrací, aniž by vědělo proč. Je zřejmé, že jeho emocionální vývoj, chování, postoje, vztah k lidem i k sobě samému musí být značně narušen – v současnosti i v budoucích letech.

Kromě toho je prověřených zájemců o přechodnou pěstounskou péči v jednotlivých krajích minimálně. Totéž platí i o zájemcích v současnosti prověřovaných. Většina z nich pak chce pouze jedno zdravé dítě, pokud možno určené pro osvojení, tedy bez kontaktu s rodiči. Mimochodem, ze strany pěstounů na přechodnou dobu byl vznesen požadavek, aby po předání dítěte měli tři měsíce na psychickou rekonvalescenci. O tom svědčí i zkušenosti, kdy například podle oficiálních výzkumů v roce 2010 v Anglii 10 % dětí vystřídalo tři a více rodin za rok a přes 1 500 dětí vystřídalo dvacet a více pěstounských rodin. V Belgii v roce 2008 existovalo 233 pěstounských rodin, 44 % skončilo neúspěchem a děti byly přemístěny jinnam. V Holandsku bylo během deseti měsíců v roce 2010 zjištěno 500 případů zneužívání dětí v pěstounských rodinách. Zkušenosti z jiných zemí, kde postupovali podobně, naznačují i další problémy.

V žádném případě bych se svou poznámkou nechtěla dotknout naprosté většiny slušných a obětavých pěstounů. V případě přijetí zákona

je však riziko, že pro určitou skupinu zájemců o pěstounskou péči nebude hlavní motivací zájem o dítě a přání pomoci mu, ale zájem finanční.

Na další problémy poukazuje Fond ohrožených dětí.

Standard číslo 1b) návrhu vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí ke zmíněné novele umožní provádět sociální šetření jen v pravidelné pracovní době, kdy jsou lidé v zaměstnání, takže většina těchto šetření bude muset být předem ohlášená. Zkontrolovat, zda například rodiče závisí na alkoholu, zda nenechávají malé dítě večer hladové a samotné doma, nebude možné. Další standardy, například 4b) a 8d), jsou nesplnitelné, protože by musel být současný počet pracovníků OSPOD navýšen na dvojnásobek, s čímž novela nepočítá a také na to nejsou finanční prostředky. Také v důvodové zprávě k novele se uvádí, že – cituji – „nelze předpokládat, že dojde automaticky k navýšení nákladů na činnost orgánů sociálně-právní ochrany, ačkoliv analýzy konstatují personální poddimenzování těchto orgánů o zhruba 32 %“.

Podle standardu číslo 4 by mělo být pracovníků OSPOD nejméně 3 554, to je o 1 746 víc, tedy téměř dvojnásobek současného stavu, kdy je jich 1 808. Jak chce Ministerstvo práce a sociálních věcí zajistit plnění svých standardů bez navýšení pracovníků OSPOD, a tedy bez nároků na státní rozpočet, není jasné. Přitom pracovníci OSPOD musí kromě toho konat případové konference, chodit k opatrovnickým soudům a jiným jednáním, takových jednání bylo vloni přes 144 tisíc, navštěvovat děti umístěné mimo rodinu i jejich rodiny a snažit se o návrat dítěte do rodiny, nemluvě o konzultacích, oznámeních a dotazech rodičů a veřejnosti.

Od České lékařské komory, České pediatrické společnosti, Společnosti sociální pediatrie a dalších odborných institucí také zaznívá obava z rušení kojeneckých ústavů a dětských domovů. Víím, že navrhovatelé argumentují tím, že zákon o sociálně-právní ochraně výslovnou zmínku o jejich rušení neobsahuje, jenže nikdo nevyvrátil obavy, že právě tento zákon k rušení směřuje a napomáhá. Ke konci minulého roku totiž současná vláda přijala na svém zasedání dokument Strategie boje proti sociálnímu vyloučení, jehož součástí je pasáž, která se týká právě zmíněného problému. Mimochodem, k dokumentu proběhlo několik kulatých stolů a seminářů, během nichž k němu zazněla řada připomínek a kritiky včetně žádosti o přepracování.

Dovolte citaci z tohoto dokumentu. „Od roku 2014“ – cituji – „dítě mladší tří let, od roku 2016 pak dítě mladší dvanácti let nesmí být svěřeno do institucionální péče. Legislativně je též zamezeno nařízení ústavní péče nad dítětem ze sociálně-ekonomických důvodů. Strategie boje proti sociálnímu vyloučení předpokládá a doporučuje naplnění vládou přijatých závazků Národního akčního plánu k transformaci a sjednocení systému péče o ohrožené děti na období let 2009 až 2011 a jeho prodloužení do roku 2013

jako nástroj k dosažení kvalitní a na evropské úrovni respektované péče o ohrožené dítě. V případě eventuálního pozastavení Národního akčního plánu je třeba zavést alespoň výčet opatření, která jsou popsána v předkládaném materiálu.“ Podotýkám, že jedním z indikátorů plnění tohoto zadání je právě novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Nikdo z nás by si snad nepřál, aby bezprizorní děti byly kvůli nepromyšlenému rušení fungujícího systému ponechány napospas ulici se všemi riziky, která to přináší. Systém by se měl vylepšovat a modernizovat, tak aby co nejlépe zajišťoval zájmy dětí a péči o ně, a ne ho rušit.

Vzhledem k nedostatkům a problémům, k nimž po přijetí novely zákona může dojít, z nichž některé jsem zde nastínila, nemůže klub KSČM pro zákon o sociálně-právní ochraně dětí hlasovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášenou je paní kolegyně Ivana Levá. Připraví se kolegyně Váhalová. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená vládo, milé kolegyně a kolegové, kdyby si projednávaný zákon vzal za cíl pomoc stávajícím pěstounům v jejich obětavé práci, pomoc při finančním a společenském ocenění, přijala bych zákon bez zaváhání, protože tito lidé si pomoc zaslouhují. Jenomže zákon, který právě projednáváme, mění pěstounskou péči, jak už bylo řečeno, na zaměstnání, pro které bude třeba najít dostatek profesionálních rodin. A sami dobře víte, že nejpohodlnější a nejlevnější cestou ke kvantitě je snížení nároků na odbornost a bohužel i na osobnostní zralost.

Model opírající se o pravidlo, že profesionální rodič se sice stará, ale odborně je závislý na trojici specialistů – psychiatr, sociální pracovník a psycholog –, v USA selhal již v devadesátých letech. My uzákoňujeme právo na zprostředkování psychologické, terapeutické, odborné pomoci alespoň jednou za šest měsíců. Proč zákon nezvýšil nárok na vzdělání, vždyť jsme tento nárok na zvýšení vzdělání přednesli? Tvrzení tak často používané ve Velké Británii – jedna pracovnice radnice v Londýně mi dokonce napsala osobní dopis –, že špatná rodina je lepší než nejlepší dětský domov, považuji za scestné a leccos o anglické ústavní péči vypovídající. Vzbuzuje to ve mně asociace na klasickou anglickou literaturu, která se zabývala osudy sirotek. Dítě putující z rodiny do rodiny je nepřiměřeně zatěžované adaptací na nové lidi a prostředí. Ztrácí pocit jistoty, neustále v hlavě gumuje minulost. A to je zlé. Vždyť co dítě kromě lásky spojuje s rodinou? Množství společných vzpomínek a zážitků. Ale ty bohužel pěstounské dítě nemá.

Profesionální rodič výměnu dítěte zvládá. Světové výzkumy ukazují, že

rodina žádá o nové děti, sotva jedny předala. Cítí se tak lépe. Pro dítě ale není změna jednoduchá. Pokud bylo v rodině spokojené, musí se vyrovnat se smutkem a nechápe důvody vrácení. A jaké jsou důsledky? Buď profesionální rodič situaci nezvládne, ale nepřizná to, nebo chce dítě vrátit, respektive vyměnit. Argumentuje, a to je prosím statisticky prokázáno, že nové dítě není vhodné pro pěstounskou rodinu. Nejčastější tvrzení je – rodič říká: dítě nás nechce, za druhé: dítě rozbíjí naši rodinu. Doporučuji podívat se na výzkumy ze Slovenska. Takový osud je pro dítě krutější než ústavní výchova v relativně stabilním prostředí.

Domnívám se, že mnoho profesionálních rodin bude usilovat o malé děti z kojeneckých ústavů. Není pravdou – tady se skutečně neshodnu s panem ministrem, ale možná, že kraj od kraje je to jiné –, že většinu z těchto dětí někdo odložil nebo byly do ústavu umístěny ze sociálních důvodů. Já si dovoluji tvrdit, že převažují zdravotní důvody. A jak už tady bylo řečeno, lékařská péče zde poskytovaná je nenahraditelná a mnohdy nikdo jiný kromě lékaře nedokáže dítěti pomáhat.

Tady mi dovoluji ocitovat prezidenta republiky, který napsal: Pokud dnes mezinárodní instituce kritizují české kojenecké ústavy, dětská centra a baby boxy, měly by vzít v úvahu, že Česká republika vždy patřila a patří i dnes k zemím se špičkovou dětskou zdravotní péčí a s nejnižší dětskou úmrtností na světě. Měli by se zamyslet i nad možností, že existence českých kojeneckých ústavů neznamena zaostalost, ale naopak náskok České republiky. Česká republika nemá důvod se svého náskoku vzdávat jen proto, aby byla stejná jako ostatní. Troufnu si tvrdit na základě anglických statistik, že předávání dětí do profesionálních rodin sníží počet dětí vhodných k osvojení, neboť na adopci je třeba dítě zvolna připravovat, ale zařadit je do pěstounské rodiny lze ze dne na den.

Na závěr mi dovoluje, vážené kolegyně a kolegové, poděkovat paní Klausové, která se dlouhodobě o děti žijící mimo biologickou rodinu zajímá a má velký přehled. Tvrdím, že moudrý muž se pozná podle toho, že dokáže své ženě naslouchat, a jsem panu prezidentovi vděčná za šanci, že tento zákon můžeme ještě jednou projednat, že naslouchal své ženě. A já věřím, že šanci, kterou jsme dostali, nepromarníme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihláška patří paní kolegyni Daně Váhalové, připraví se pan poslanec Votava.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem přesvědčená, že se všichni shodneme na tom, že přece umožnit co největšímu počtu dětí vyrůstat v rodině, popřípadě v náhradní rodinné péči, je to nejprospěšnější, co pro opuštěné

děti můžeme udělat. Určitě by bylo namístě počty dětí v ústavních zařízeních snížit, ale promyšleně, postupně a přirozenou cestou. Zamysleme se však nad skutečností, proč tuto novelu odmítl Senát, Společnost sociální pediatrie, Česká lékařská komora, odborové svazy pěstounů, pěstounských rodin, zdravotní a sociální péče i další odborná veřejnost. Novelu vetoval také prezident Václav Klaus a s jeho odůvodněním lze v mnohém souhlasit. Ztotožňuji se také s jeho výzvou, aby se poslanci v zájmu dětí nad zákonem ještě jednou důkladně zamysleli.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, mohla bych zde dlouze citovat z mnoha vyjádření a stanovisek odborné veřejnosti. Jedno však mají všichni společné. V obecné rovině upozorňují a varují, že projekt zvaný transformace péče dosud není zodpovědně připraven, a je tudíž v nejbližších měsících a letech nereálný. Systém kvalitní profesionální péče se v zemích, kde funguje, budoval řádově 10–15 let. Jen pouhá příprava kvalitních pěstounů trvala v některých zemích až tři roky. Že přílišná rychlost jeho uvádění v účinnost bude mít za následek ohrožení celého fungujícího systému. Že dosud neexistují formuláře, metodiky a rizikovým bodem jsou i dohody o výkonu pěstounské péče. Že nebyli někteří zástupci pěstounů a pěstounských rodin přizváni k připomínkování vůbec, nebo nebyly jejich připomínky akceptovány – připomínky k novele, která je vlastně paradoxně určena právě pro pěstouny a pro děti v pěstounské péči. Že chybí celospolečenský konsensus o oboustranné debatě a nalezení kompromisu na základě zkušeností a potřeb. Že na přijetí novely takto výrazně podporující a upřednostňující jeden typ péče před ostatními není připravena ani česká společnost, ale ani státní pokladna. Že nejsou zabezpečeny nároky na personální a finanční zajištění nových kompetencí. V důvodové zprávě novely se pro rok 2013 s žádným navýšením dotace na výkon sociálně-právní ochrany dětí nepočítá, ačkoliv orgány sociálně-právní ochrany dětí jsou poddimenzovány již nyní zhruba o 32 %. Jak se tedy zaručí efektivita a kvalita jejich práce?

Chci upozornit také na to, že vyjádření samotného Ministerstva práce a sociálních věcí postrádají koncepčnost a jednoznačnost. Svědčí o tom zcela protichůdná stanoviska během posledních dvou let. Cituji z materiálů MPSV z roku 2011: „Pěstounská péče a další formy péče rodinného typu se nehodí pro všechny děti. Péče rodinného typu sice prospívá většině dětí, ovšem některé starší dívky a chlapci nejsou schopni nebo ochotni žít v jiné rodině. Pro takové mladé lidi by byla vhodná ústavní péče.“ Za rok je však všechno úplně jinak a my zde máme najednou moderní pohled na pěstounskou péči a moderní pohled na dítě, jak říkal pan ministr Drábek při chvále nové strategie jednoho ze svých mužů, pana doktora Macely.

Moderní pohled na dítě ale nemůže být pouze zbrklý přechod na

pěstounskou péči a rušení ústavních zařízení. Jsem přesvědčena, že bylo od počátku velkou chybou, pokud to nebyl záměr, že ministerstvo postavilo ústavní výchovu proti neústavní a při přípravě se bezhlavě vrhlo pouze jedním směrem. Jako by rázem zapomnělo nejenom na to, že ústavní výchova v České republice ušla obrovský kus cesty, ale současně i na svá vlastní slova a zjištění pouhý rok předtím.

Ministerstvo práce a sociálních věcí spouští líbivou kampaň, která má veřejnost přimět k většímu zájmu o pěstounskou péči. Bohužel, rozhodující přesvědčovací metodou se staly slibované finanční odměny. Obávám se však, že finanční kompenzace nebude tak silná, aby vyvážila každodenní problémy, které se objeví. V ústavní péči se s nimi počítá a pedagogičtí pracovníci musí splňovat nejenom vysokou odbornou kvalifikaci, ale také psychickou způsobilost. Vědí skutečně potenciální pěstouni, co je čeká v onom zaměstnání? Mohli jsme se poučit na příkladech ze zahraničí, a ne je kopírovat i s problémy.

Na přednášce v Olomouci na psychologických dnech docent Albín Škoviera uvedl, že na Slovensku za 19 let existuje již třetí zásadně odlišná verze o přijetí dohody o právech dítěte. Její vnímání, aplikace a dodržování vyvolaly mnohá nedorozumění mezi nevládními organizacemi, institucemi, dětmi, rodiči i veřejností. Hovořil nejenom o problémech a slabých místech, ale závěrem především zdůraznil, že až příliš mnoho činností okolí ní se realizuje neprofesionálně a bude tomu tak, dokud její rámec budou určovat politici a úředníci, kteří nebudou mít zájem na odborně přijatelném konsensu s odborníky.

Stále si kladu otázku, proč se u nás musí jít vždy cestou ode zdi ke zdi, cestou síly, moci a ne cestou celospolečenského konsensu. Vždyť v České republice už velmi dlouho vedle sebe působí kojenecké ústavy, dětské domovy i pěstounská péče a já si dovoluji tvrdit, že na stále lepší úrovni. Řešíme, které prostředí je pro výchovu dětí vhodnější, a přitom to přece všichni dobře víme. Pokud skutečně chceme pomoci dětem, je třeba si připomenout, že kojenecké ústavy nejsou těmi, které posílají děti do dětských domovů. Z kojeneckých ústavů se většina dětí vrací zpět do biologických rodin nebo jsou umísťovány do rodin pěstounských. Hovoří se v průměru o 70 %. Pokud má Ministerstvo práce a sociálních věcí finanční prostředky, které slibuje, a tvrdí, že jsou u nás děti do kojeneckých ústavů a dětských domovů umísťovány ze sociálních důvodů, proč je tedy neinvestuje do pomoci ohroženým rodinám? Proč nevyvíjí stejné úsilí a finanční prostředky na kampaň, na podporu tradiční rodiny?

Statistiky jsou nemilosrdné. Rostoucí počet osamocené žijících lidí v produktivním věku, kteří oddalují založení rodiny, jsou alarmující. Podle nich je u nás už více než čtvrtina domácností tvořena pouze jedním člověkem a za posledních 15 let jich přibýlo více než půl milionu. Ze zprávy Českého

statistického úřadu se bohužel rýsuje i další nemalý problém, a to že jenom v loňském roce bylo u nás rozvedeno přes 28 tisíc manželství a dle statistiky je každou půlhodinu rozvedeno jedno. Na počátku kojeneckých ústavů, dětských domovů i pěstounské péče je především absence výchovy k rodičovství, podpory tradiční rodiny a priority prvků prorodinné politiky v České republice.

Dámy a pánové, je tedy správná cesta pomoci dětem prevence, nebo až řešení krize a jejích důsledků? Jde nám skutečně o děti a o rodiny v krizi? Pokud ano, nemůžeme podpořit tuto novelu jako další experiment bez celospolečenského konsensu a bez ohledu na názor odborné veřejnosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan kolega Votava. Připraví se pan poslanec Seďa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, musím říci, že jen chvíli jsem měl z nějakého záměru této vlády docela dobrý pocit. Snížení počtu dětí v kojeneckých a dětských domovech se mi zdálo jako krok správným směrem. Jenže vše má své ale. Podporovat více výchovu dětí v rodinách, ať už v jejich širší rodině původní, nebo pěstounské, považuji za trend, který je rozhodně trendem správným. Co více může dětem prospět i po citové stránce než život a výchova v tradiční rodině? Musím ale říci, že po seznámení se zákonem mi došlo, že jsem byl tak trochu naivní.

Domnívám se, že tento zákon směřuje spíše než k zájmu dítěte k postupnému rušení dětských domovů a postupnému rušení kojeneckých ústavů. Bohužel takovýto dojem jsem z tohoto zákona nabyt a nejsem bohužel sám. Hovořím často se zaměstnanci dětských domovů, navštěvuji dětské domovy, znám tedy tak trochu jejich situaci, i když se nechci pasovat do nějakého odborníka, ale myslím si, že vím, o čem hovořím. Neříkám, že dětský domov je to jediné správné pro dítě, které nemá vlastní rodinu nebo o které se vlastní rodina nemůže z různých důvodů starat nebo se nechce starat a vychovávat je. Pouze mi vadí, když se dětské domovy možná pohledem určité minulosti stavějí do špatného světla a jediné pěstounská péče se pokládá za to správné. Přitom si samozřejmě vážím poctivých pěstounů, kteří se ujímají opuštěných dětí. Patří jim určité celospolečenský dík, náš dík a vyjádření naší úcty k nim.

Co je největším problémem dětského domova? Hmotné zabezpečení? Nemají tam děti co jíst? Nemají děti co na sebe? Nemají kde spát? Samozřejmě že tomu tak není. Ale pojďme dál. Nemají děti dost soukromí a osobního prostoru? Spí v neosobních ložnicích po dvaceti? Jsou

odloučeni od svých sourozenců, protože ti jsou umístěni v domově pro jinou věkovou kategorii? Nebo nemají všechny potřebné školní pomůcky? Nemohou se z finančních nebo i jiných důvodů připravovat na své budoucí povolání? Nemají dost kulturních a společenských podnětů? Nemohou navštěvovat zájmové kroužky? Myslím, že ani to není pravda. Děti rozhodně hmotnou nouzí v dětských domovech netrpí a mají i všechny potřebné věci k životu, o čemž jsem mluvil. Samozřejmě žijí v určité citové nouzi. To je pravda.

Přes to všechno si nedělejme iluzi. Samozřejmě je to jenom děcák, jak se hanlivě říká. Ano, to, co je problémem dětských domovů, je, jak jsem již řekl, třeba i citová nouze. Děti sice bydlí v rodinných buňkách po nejvíce osmi dětech, mají své stálé tety, ale pořád to není ta pravá rodina. Nemají nikoho svého, nikoho, kdo tu pro ně je pořád a kdykoliv bude, i když jim bude už 18 a více. Mají třeba oblíbenou tetu, která je na ně hodná, má je i ráda, ale třeba na Vánoce dává přednost svým vlastním dětem než dětem pro ni možná cizím, i když řada těchto zaměstnanců, kteří se dětem věnují, to tak třeba nebere.

A teď se podívejme na to, jaké zlepšení pro tyto děti připravil bývalý pan ministr Drábek. Děti už nebudou umísťovány do těch ošklivých kojeneckých ústavů a dětských domovů, ale k pěstounům. Ne ale proto, jak jsem se zpočátku domníval, aby jim poskytli pocit stálosti, jistoty a citového zázemí, ale aby se o ně jen přechodně starali, než se jejich rodinná situace vyřeší, což samozřejmě může trvat i roky, pokud je to vůbec reálné a vůbec k tomu někdy může dojít.

Nemají jen v pravém slova smyslu nahradit rodinu. Správně by si podle tvůrce zákona ani neměli vytvářet se svěřenými dětmi nějaké pevné citové pouto. Budou to jen takoví státem placení pečovatelé a dohlážitelé. Když si s dětmi nesesdnou nebo nastane nějaký problém, tak je prostě vrátí, děti půjdou o dům dál, třeba i několikrát.

A já se musím zeptat: Tak jaký je rozdíl mezi takovou pěstounskou péčí a dětským domovem? Proč chceme bourat zavedené a fungující a narychlo a nepřipraveně budovat něco, co nepřináší žádnou novou kvalitu, spíš naopak? A to jsem se vši vážností řekl, že si vážím lidí, kteří si vezmou děti do pěstounské péče. Proč raději neusnadníme adopce? Proč neomezíme práva rodičů, kteří si v některých případech jen odloží děti do státní úschovy? Ale bohužel takových rodičů je také dost.

Mám z tohoto zákona pocit, že má řešit problémy někoho úplně jiného než opuštěných dětí. A můžu se domnívat, čím problémy má řešit. Má snad řešit, s tím že se postupně budou rušit dětské domovy, problémy státního rozpočtu? Někomu se možná líbí lukrativní budovy, ve kterých jsou tato zařízení. Nebo už je tak málo příležitostí, jak kořistit na státu, že přijdou vhod i sociální služby? Teď mám na mysli třeba všelijaké agentury, které

budou vyhledávat a vzdělávat nové pěstouny. Nevím, mohu jen hádat, to samozřejmě ukáže až budoucnost.

Kdyby však státu šlo opravdu o ty děti, zaměřil by se také na to, co s nimi bude, až opustí dětský domov nebo pěstouny. Prozatím je to tak, že pokud skončí svou přípravu na vzdělání a bylo jim osmnáct, musí si sbalit kufry a jít. I to je problém a myslím problém, který by se měl nějakým způsobem řešit. Některým domovům se podařilo zřídit takzvané startovací byty nebo byty takzvané na půl cesty. Není jich tedy dostatek, je to opravdu jen na chvíli. Ale myslím si, že i stát by měl toto podporovat. Měl by podporovat, aby při dětských domovech vznikaly právě startovací byty a byty takzvané na půl cesty. Dětem prostě chybí zázemí rodiny, která jim poskytnou ubytování, radu, třeba i finanční pomoc do začátku, než se mladý člověk postaví na vlastní nohy. Tohle pěstounská péče, tak jak s ní počítá zákon, bohužel nijak neřeší.

A nemohu samozřejmě také souhlasit, že v tomto zákonu se objevily přílepek sKarty. To už v žádném případě. Myslím si, že tady o tom hovořil i pan kolega Sklenák, který vyjadřoval názor celého poslaneckého klubu sociální demokracie. Já se samozřejmě k tomuto názoru sociální demokracie, našeho klubu, připojuji a i pro to, co jsem řekl ve svém projevu, nebudu pro tento zákon hlasovat. Nepodporuji jej. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan kolega Sed'a a připraví se paní kolegyně Kohoutová.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dnes se má završit dlouhý legislativní proces návrhu zákona, který od svého počátku vyvolával odborné polemiky. Jak zastánci pěstounské péče, tak zastánci fungujícího systému sociálně-právní ochrany dětí se doposud neshodli.

Osobně podporuji postupné rozšiřování pěstounské péče, ale takové, která bude mít příznivé důsledky na péči a vývoj dětí. Proto mi v návrhu zákona od počátku schází delší přechodné období, které by umožňovalo zamezit problémům, které ještě jednou zdůrazním.

Za prvé. Zákon nevytváří okamžitou náhradu současnému fungujícímu systému sociálně-právní ochrany dětí prostě proto, že zájemci o dlouhodobou pěstounskou péči spíše ubývají. Zákon pomínl vtělit do systému, že lze předat do předadopční a adopční péče i z přechodné pěstounské péče. Zákon zhoršuje pozici prarodičů i pěstounských rodin se třemi či více dětmi. A také není pravdou, že novela zákona usnadní osvojování dětí, protože podle odborníků bude v budoucnu problémem zajišťovat péči pro děti jakkoli hendikepované, o které pěstouni zájem mít nebudou.

Za druhé. V návrhu vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí k projednávání novele zákona o sociálně-právní ochraně dětí jsou uvedeny tyto základní problémy: Sociální šetření bude možné provádět jen v pravidelné pracovní době, kdy jsou lidé v zaměstnání, takže většina šetření bude muset být předem ohlášená. Standardy č. 4b a 8d jsou nesplnitelné, neboť jinak by musel být současný počet pracovníků navýšen na dvojnásobek, s čímž ovšem novela nepočítá. Na každé dítě v evidenci se bude muset zpracovávat obsáhlé vyhodnocování situace dítěte a jeho rodiny a individuální plán ochrany dítěte, čímž nesmírně naroste administrativní zatížení pracovníků na úkor práce v terénu.

Za třetí. Není pravdou, že pěstounská péče je nejlacinější typ náhradní výchovné péče. Tím je osvojení a svěřením do výchovy třetí osobě, poté následuje dlouhodobá pěstounská péče. Přechodná pěstounská péče je téměř srovnatelná s náklady ústavní výchovy.

Za čtvrté. Novela zákona opomněla stanovit, že děti mohou jít z přechodné pěstounské péče anonymně na základě rozhodnutí orgánu pro sociálně-právní ochranu dětí do péče budoucích osvojitelů. Proto se již nyní chystá další změna zákona.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, podle pana prezidenta byl zákon přijat pod tlakem mezinárodních institucí. Jsou obavy z rušení kojeneckých ústavů a zejména novela vnímá pěstounskou péči nikoliv jako poslání, ale jako zaměstnání.

Osobně souhlasím s tvrzením, že děti nejsou a nemohou být zbožím. Na tuto skutečnost navrhovaný zákon velmi málo pamatuje. Proto i dnes nemohu a nebudu hlasovat pro podporu tohoto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále je přihlášena paní kolegyně Kohoutová, připraví se pan poslanec Šlégr. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane místopředsedo, dámy, pánové, já bych chtěla jenom vysvětlit takovou maličkost, abychom si všichni dobře rozuměli, a to je pozměňovací návrh, který dneska prošel hodně médií. Je to pozměňovací návrh pana kolegy Cempírka. Já jsem se s ním dohodla, že tady vysvětlím, o čem jde.

Tento pozměňovací návrh říká, že kartou sociálních systémů bude hrazena nejenom – nejenom (s důrazem) – podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci, ale také – ale také (s důrazem) – kompenzace podle § 44b.

Já bych řekla těm, kteří nevíte přesně, co je to kompenzace podle § 44b – je to poskytování dávek nemocenského pojištění s výjimkou dávek nemocenského pojištění, které jsou uchazeči o zaměstnání po-

skytovány z účasti na nemocenském pojištění z titulu výkonu činnosti podle § 25. Paragraf 25 zákona o zaměstnanosti říká, že toto je zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání. To znamená, že tomu, kdo je zařazen v evidenci uchazečů o zaměstnání a má nárok na nemocenskou, je vyplácena prostřednictvím karty sociálních systémů. Takže aby nám to všem bylo jasné.

Už teď, od ledna 2012, se podpora v nezaměstnanosti dávno vyplácí prostřednictvím karty sociálních systémů samozřejmě s tím, že každý má svobodnou volbu vybrat si, jakým způsobem bude vyplácena dávka, nebo ten příspěvek v nezaměstnanosti. A to, co se tam pouze přidává, je „a kompenzace podle § 44b“ – a to je ta nemocenská, pokud má na ni nárok z úřadu práce vyplácenou, je tedy v systému uchazeče o zaměstnání. Domnívám se, že média trošičku nepřesně tady zaznamenala nebo napsala, co je problémem, a trošku zkreslila. A proto pokud je u někoho z vás jediným důvodem tento problém, tak garantuji, že to je ten nejmenší a že skutečně přes kartu sociálních systémů čili jejím prostřednictvím už dávno příspěvky v nezaměstnanosti, pokud vůbec někdo tuto kartu už odebral, tak jsou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Je přihlášen s faktickou poznámkou pan kolega Tejce. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já myslím, že to je jasné. Rozšiřuje přílepek, který je k tomuto zákonu přidán, aplikace šiskarty? Rozšiřuje! To je důvod, proč pro to nikdy sociální demokraté nebudou moci hlasovat! My jsme jasně řekli, a náš postoj je zcela zřetelný, že jakékoli rozšiřování aplikací sKarty prostě tolerovat nebudeme. Nebudeme pro to hlasovat a to je důvod, proč se nemůžeme připojit ani k tomuto zákonu, byť by byl sebelepší anebo byl kritizován z jednoho či z druhého úhlu. Prostě je to nepřijatelné a my proto skutečně tento návrh nepodpoříme. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec – s faktickou poznámkou, dobře.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Já jsem se přihlásil prostřednictvím hlasovacího zařízení k faktické poznámce. Ptám se na ty sKarty, protože mě to skutečně zajímá.

Senát předložil návrh na výrazné omezení sKaret, budeme ho tady projednávat velmi brzy v Poslanecké sněmovně. Já se domnívám, že nemá cenu, abychom teď rozšiřovali jejich funkce, byť tedy by se jednalo jenom

o výplatu dávek nemocenského pojištění, protože na cestě je za prvé návrh na omezení funkcí sKarty a za druhé Senát brzy schválí návrh na úplné zrušení sKarty. A já musím říci, že jsem sledoval některá vyjádření představitelů Občanské demokratické strany na kongresu ODS a všiml jsem si, že pan premiér Nečas kritizoval sKarty. Všiml jsem si, že první místopředseda ODS pan Kuba kritizoval sKarty, dokonce jste mu na kongresu ODS – kolegové z ODS – tleskali, když kritizoval sKarty. A paní poslankyně Kohoutová – také z ODS – teď tady sKarty hájí. Tak bych si v tom rád udělal jasno, protože v tom mám poněkud zmatek, co tedy vlastně ODS chce. Když se jí to hodí, tak sKarty kritizuje, no a když se jí hodí zase něco jiného, tak tady sKarty hájí a ve skutečnosti je zrušit nechce.

Myslím si, že to je skutečně buď schizofrenní přístup ze strany ODS, anebo je to obrovské pokrytectví, protože se snažíte vůči voličům jevit hezkými. Když je přímý přenos, tak kritizujete sKarty, a ve skutečnosti se snažíte, aby karta tady zůstala zachována, a dokonce se snažíte, aby se rozšiřovaly její funkce. (Potlesk poslanců ČSSD.) S tím my souhlasit nebudeme a rozhodně budeme hlasovat tak, aby se funkce sKarty nerozšiřovaly, a budeme hlasovat tak, aby se sKarta pokud možno zrušila. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to byla faktická poznámka. Další přihláška do rozpravy je pana poslance Jiřího Šlégra. Prosím.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dámy a pánové, začnu asi tím, že souhlasím s předsedou sociální demokracie, že sKarty nejsou dobrá věc, a také nejsem pro ně.

Nicméně pan prezident využil svého práva a nám tak dal možnost opětovně projednat novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí a dalších souvisejících právních předpisů a udělat tak reparát.

Ano, zákon, který byl touto Sněmovnou schválen, je nejen podle mě špatný. Pokud bude přijat, ovlivní život mnoha dětí. Apeluji proto především na poslance ODS a TOP 09, aby vyslechli, co přijetí tohoto zákona způsobí, a znovu se vážně a zodpovědně zamysleli nad hlasováním o tomto zákonu.

Cílem předložené novely má být vytvoření podmínek pro zabezpečení výchovy a všestranného rozvoje dítěte v jeho přirozeném rodinném prostředí nebo v náhradním rodinném prostředí. Takový cíl je zřejmý a každý zdravě uvažující člověk se s ním jistě ztotožní. Náhradní rodinná péče jako alternativní řešení situace dítěte, o které se rodiče nemohou starat, je z pohledu zvýšení kvality života dítěte jistě tím nejlepším možným řešením. Proč tedy vyzývám spolu se senátory a také spolu s prezidentem k nepřijetí tohoto zákona? Především zde rozhodujeme o osudech konkrétně

ních, skutečných dětí. Navíc dětí v komplikované životní situaci. Rozhodujeme i o osudech těch, kteří nemohou o děti pečovat, a také o těch, kteří o děti naopak pečovat chtějí.

Vláda vydala politické prohlášení, že žádné dítě mladší tří let nebude umístěno v ústavu. Byla to reakce na opakované negativní hodnocení České republiky za to, že máme rozvinutý systém vysoce odborné a specializované péče o děti, o které se jejich rodiče nemohou z jakéhokoli důvodu starat. Takový postup je zcela krátkozraký. To dokládají i odborné studie z Velké Británie, Belgie, Holandska či Spojených států. My chceme odborníky s patřičným vzděláním v ústavech nahradit amatéry. Amatéry, kterým tento zákon ukládá povinnost se ročně pouhých 24 hodin školit v dovednostech z oblasti výchovy a péče o dítě.

Nejsem obecně proti pěstounské péči. Jsem ale proti tomu, jak je v tomto zákoně definována a upravována. Kdyby zde alespoň šlo o budování rodiny, o budování vazeb, které pro tyto děti budou pevným bodem jejich života. My však chceme, aby dítě, které si navzdory špatnému zákonu vybuduje ke svým pěstounům citovou vazbu, ač tak v souladu s § 27a činit rozhodně nemělo, bylo po roce z prostředí, na které uvyklo, vymístěno.

Jaký bude vývoj dítěte, které rok co rok mění rodinu, kde žije, jejíž členy si oblíbilo nebo v horším případě, na které si – v uvozovkách – jen zvyklo? Jaký bude vývoj dítěte v jeho nejcitlivějším období života, které je nuceno měnit návyky naučené jedněmi pěstouny a rušené druhými? Jaký bude rozvoj dítěte, které mění rok co rok předškolní i školní kolektiv?

Rozhodujeme o přijetí zákona zavádějícího navzdory stanoviskům odborných společností prakticky popisované tak sugestivně v Dickensových románech. Jako by ani nebylo 21. století!

Osobně považuji pěstounskou péči za prospěšnou, avšak co z ní po aplikaci tohoto zákona zbude, to si představit nedovedu. V případě navrhované novely ani nelze hovořit o profesionalizaci pěstounské péče, ale rovnou o její privatizaci. Naším úkolem přece je připravit legislativní prostředí, ve kterém zajistíme co možná nejlepší právní prostředí pro zajišťování potřeb našich občanů. V tomto případě dětí, navíc dětí ve velmi vážné situaci.

Nekažme to dobré, co se u nás osvědčilo. Nechť vláda se vší vážností vezme v potaz mínění odborných společností a nechť se experti Ministerstva práce a sociálních věcí skutečně hluboce věnují i analýze zahraničních zkušeností! Připraví takový návrh zákona, který budeme moci s klidným svědomím schválit. Dejme legislativcům znovu možnost najít pozitivní zkušenosti z této oblasti, nechť je prověří, a ty zavedme. Naše společná odpovědnost je zde plně namístě.

Dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, děkuji vám za pozornost a apeluji na váš zdravý rozum. Máme stále ještě šanci ochránit spoustu dětí

od velmi vážných traumatických zážitků. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Zatím posledním přihlášeným do rozpravy je pan kolega Martin Gregora. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Gregora: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, už jsme víceméně všichni rozhodnutí, jak budeme hlasovat, a máme určitý názor na ten zákon. Nicméně mi dovoluji, abych vám řekl svůj pohled jako pediatra. Posledních několik let pracuji nejen jako pediatr, ale také jako lékař Dětského centra Jihočeského kraje a podíílím se na výchově adoptivních rodičů a nově i pěstounů.

Asi se většina z nás podle toho, co jsem teď zaslechl, shodneme, že péče o odložené a ohrožené děti u nás úplně v pořádku není, a jsem přesvědčen, že zakonzervování tohoto stavu, ke kterému by došlo nepřijetím zákona, nic neřeší.

Jak jsem k tomu přesvědčení došel? V Jihočeském kraji se před dvaceti lety rodil bezmála dvojnásobek dětí než dnes, přesto kraj neměl svůj kojenecký ústav a odložené děti se vozily do Jihlavy nebo do Plzně a kapacity v těch kojeneckých ústavech stačily. Dnes je porodnost poloviční, ale Jihočeský kraj má své dětské centrum, a dobře fungující, a nově i zařízení typu Klokánek. Obě jsou plná kojenců, které jejich matky nechťejí, a současně je početná skupina adoptivních rodičů-čekatelů, kteří ani po dvou letech vysněné dítě z ústavu nedostanou. Jinými slovy, zbavit se po porodu svého dítěte nebylo nikdy snazší, než je tomu nyní, ale adoptovat dítě znamená podstoupit často potupné martyrium, mít pevné nervy a nezlomnou vůli. Do celého procesu je zapojen aparát sociálních pracovníků, odborníků, úředníků a někteří, jak se to občas zdá, jako by měli v popisu práce cestu dítěte do normálního života znesnadnit. A je to cesta do rodiny, nikoliv komunita 30 dětí a několika zdravotníků, kteří se střídají ve službách. A rodina, jak víme, je základní jednotkou lidského společenství.

Staří pediatři, jako byli Švejcar, Fikejs nebo Mydlil, říkali, že i špatně fungující rodina je lepší než kojenecký ústav. My jsme tady slyšeli, že s tím nemusíme souhlasit, ale jak říkám, já jsem to zaslechl i od těchto starých matadorů. Bylo to sice před x lety a mezitím ústavní péče urazila veliký kus cesty a podmínky, v jakých děti tráví dnes své dny v ústavech, jsou neporovnatelně lepší. To je samozřejmé. Ale pořád je to těch 30 dětí se dvěma zdravotníky při odpolední a noční službě. Tedy ani náznak rodiny. A sociální vazby, které se takto u dětí formují, jsou zákonitě pokřivené.

Odpůrci nového zákona tvrdí, že se do určité míry jedná o podnikatel-

ský projekt, také jsme to tady zaslechli, a pěstouni vidí své povolání jako výnosnou profesi. Ale stejně tak současná nově vzniklá dětská centra a zařízení typu Klokánek lze z určitého úhlu pohledu chápat jako podnikatelské projekty. Pěstounům není těch dvacet tisíc věru co závidět, protože si myslím, a to jsme tady také slyšeli, že péče o děti je opravdu nelehká. A je jen na systému a jeho nastavení, jak rychle se k nim odložené děti dostanou, aby nenastala dlouhodobě situace, kdy pěstouni nebudou mít dítě žádné. Je pravda, že podporou pěstounství vyrostle kojeneckým ústavům konkurence, ale při současném zdravotním stavu dětí v ústavech se nebojím, že by bylo možné ze dne na den zajistit, aby se všechny děti dostaly do rodin, a že by kojenecké ústavy zely prázdnotou. V ústavech nejsou zdaleka jen děti s těžkými pohybovými vadami, vrozenými vadami srdce, psychomotorickou retardací atp., těch je kolem 40, někde až 50 procent, ale jsou tam i děti, a těch je stále více, které se narodily často jako krajně nezralé drogově a často i alkoholově závislým matkám s různě vyjádřeným poporodním abstinenčním syndromem a mají pozitivní protilátky žloutenky typu C. A je otázkou, který pěstoun si do rodiny vezme dítě s infekční žloutenkou.

To je krátký výčet důvodů, proč jsem přesvědčen, že je lépe zákon přijmout, byť chápu a vím i z hlediska profesního, že tam jsou určité háky, a bude dost času, řádově několik let, upravit to, co se v praxi neosvědčí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím jsme vyčerpali přihlášky do rozpravy. Hlásí se někdo z místa ještě? Paní kolegyně Wenigerová. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážené kolegyně, kolegové. – Mí kolegové se na mě mračí, budu tedy velmi rychlá.

V Moravskoslezském kraji máme nejvíce pěstounských rodin z celé ČR. Máme tam nejvíce zařízení pro výkon pěstounské péče. Je jich tam celkem dvacet. Máme daleko méně dětí v dětských domovech než v pěstounské péči. Jestliže zde paní poslankyně Klasnová prostřednictvím pana předsedajícího řekla, že zavádění tohoto zákona je běh na dlouhou trať, já jí dávám za pravdu. Ale to, co jsme realizovali v Moravskoslezském kraji – nejdříve pravicová koalice, nyní zcela levicová koalice, která tam je i po krajských volbách, dokázala dojít společně k těmto výsledkům.

Chtěla bych říci, že pěstounská péče na přechodnou dobu je velmi nešťastně nazvána, ale je v zákoně od roku 2006. V Moravskoslezském kraji už je připraveno deset pěstounských rodin a na základě jednoho projektu, Dejte šanci každému dítěti, každé rodině, už je realizována i pěstounská péče na přechodnou dobu a dítě do tří měsíců už je v osvojitelské rodině. Financováno to bylo z Evropského sociálního fondu. Takže

kdybych já měla hlasovat pro prvotní návrh Ministerstva práce a sociálních věcí, tak bych pro tento zákon nikdy nemohla zvednout ruku. Ale společně, tak jak říkal pan kolega Sklenák prostřednictvím pana předsedajícího, jsme tento zákon posunuli na základě opravdu připomínek ze širokého spektra zastánců i odpůrců, a tak si myslím, že pro tento zákon hlasovat můžeme. Já pro něj určitě hlasovat budu, protože někdy začít musíme. Já se prostě neobávám toho, co zde zaznělo, že to bude znamenat pomalu zhoršení péče o ohrožené děti.

A jak už jsem zde říkala při svých předchozích vystoupeních, ten, kdo řekl, že zruší dětské domovy a kojenecké ústavy, této oblasti vůbec nerozumí, protože budou vždycky existovat všechny péče vedle sebe. Přednost bude mít rodina, pěstounská rodina, před tím osvojením, ale vždycky budou děti, pro něž nejvhodnější způsob bude kojenecký ústav nebo dětské centrum nebo dětský domov.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Ještě někdo se hlásí z místa do rozpravy? Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Závěrečné slovo avizoval pan zpravodaj Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, ctěná Sněmovno, já vám děkuji za udělené slovo.

Upřímně řečeno, když mi na přelomu loňského a letošního roku bylo přiděleno zpravodajování tohoto zákona, tak jsem skutečně netušil, že se bude jednat bezmála o ročníkovou práci. Jak říká jeden z Murphyho zákonů, jestliže jde všechno podle plánu, stala se někde chyba. Ale teď vážně.

Letos popáté a v rámci legislativního procesu definitivně naposledy se tady setkáváme s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Velmi mě těší, že je tomuto zákonu věnována pozornost téměř srovnatelná se zájmem u takových zákonů, které se týkají daní nebo důchodů. Konečně vnímáte to sami. Od února, kdy jsme zákon začali projednávat v prvním čtení, jste asi všichni konfrontováni s velkým množstvím stanovisek, připomínek, argumentů, e-mailů, dopisů nebo osobních setkání se zastánci nebo i odpůrci předkládaného návrhu.

Dovolte mi, abych jenom v kostce zmínil, jak velká diskuse byla tomuto zákonu věnována tady na zákonodárné půdě. Již jsem zmínil, že první čtení proběhlo už v únoru tohoto roku. Zákon byl poté projednáván celkem ve třech výborech, v jedné komisi, v několika podvýborech a proběhl nespočet kulatých stolů, seminářů nebo konferencí, které koneckonců pokračují stále. Zákon byl schválen ve třetím čtení, projednán v Senátu a vrácen. Po dalším projednání tady jsme Senát ve prospěch této novely

přehlasovali a nyní nám ho vrátil pan prezident. Jenom tady na plénu byl při všech čteních včetně dnešního zákon projednáván několik hodin, zaznělo k němu dohromady 54 příspěvků, kromě pana ministra Drábka a dnes Hegera, mne jako předkladatele a paní senátorky, která tady byla při projednávání zákona po vrácení Senátem, k němu vystoupilo 22 poslankyň a poslanců, řada z nich přitom opakovaně. Ve třetím čtení hlasovalo pro přijetí zákona 98 poslankyň a poslanců, což bylo o pět víc, nežli bylo potřebné kvorum pro přijetí, proti přijetí se vyslovilo 32 kolegů a kolegyň. Při přehlasování Senátu hlasovalo pro přijetí zákona, jak jsem již jednou řekl, celkem 108 poslankyň a poslanců, což bylo o sedm víc nežli potřebné stojedničkové kvorum, proti přijetí se v tomto případě postavilo 59 kolegů a kolegyň.

V návaznosti na právě řečené bych chtěl vyslovit první poděkování. Chtěl bych poděkovat vám všem za velmi korektní diskusi a zájem o tuto problematiku. Chtěl bych poděkovat všem vám, kteří jste se aktivně účastnili všech debat k tomuto tématu, a skutečně hovořím o několika desítkách kolegů a kolegyň, za vaši spolupráci a čas strávený nad tímto zákonem, za všechny vaše připomínky, podněty, nápady i pozměňovací návrhy, které sice nebyly a v některých případech ani nemohly kvůli jejich protichůdnosti být ze sta procent vyslyšeny a přijaty, které ale byly všechny diskutovány a bezesporu přispěly k tomu, aby finální návrh zákona byl co nejlepší a nejkvalitnější.

Myslím, že by dnes a z mých úst i po dnešní diskusi bylo zbytečné a myslím i nedůstojné vůči vám všem, abych tady znovu opakoval všechny argumenty, které jsme já, pan ministr nebo další kolegyně a kolegové v průběhu projednávání předložili a obhajovali. Omezím se tedy na několik klíčových tezí, které jsem ostatně poprvé zmínil již při projednávání zákona v jeho prvním čtení.

Jedná se o zákon, který je jedním z dílčích, ale přesto důležitých kroků v transformaci systému péče o ohrožené děti. K předložení nás vede nejen to, že se ke zkvalitnění systému péče o ohrožené děti přihlásila vláda České republiky ve svém programovém prohlášení, ale především nedostatečné naplňování mezinárodních závazků naší země, k nimž jsme se mimochodem přihlásili dobrovolně, judikatury Evropského soudu pro lidská práva, ale i našeho Ústavního nebo Nejvyššího soudu. Reagujeme na celou řadu nedostatků ve stávajícím systému, který dnes bohužel nezajišťuje důslednou ochranu práv dětí, neklade důraz na zajištění vývoje dítěte v jeho přirozeném prostředí nebo alespoň v náhradním rodinném prostředí, negarantuje ani neposkytuje dostatečnou síť služeb pro rodiny a práci s rodinami, v systému, ve kterém nejsou nastaveny standardy kvality práce, ve kterém nejsou jednotné metodiky sjednocující postupy práce a efektivní ochranu dětí, ve kterém se v rámci jednoho typu zařízení či

jednoho typu úřadu, ale i soudů můžeme setkat s naprosto rozdílnými přístupy, mnohdy založenými na intuitivních řešeních. V systému, který je charakterizován nejednotným přístupem a postupy při řešení případů a také obtížnou možností přezkumů těchto postupů. Zkrátka systému, ve kterém nejsou výjimkou dlouhodobě neřešené případy dětí, které jsou nebo mohou být významně ohroženy. Vše právě řečené máme ambici změnit k lepšímu.

Pan prezident využil pravomoci dané mu naší ústavou a zákon nám vrátil i s příslušným odůvodněním, i když upřímně řečeno, omlouvám se za to, spíše se subjektivním komentářem než objektivním zdůvodněním. Dovolte mi proto, abych v návaznosti na veto pana prezidenta také krátce zareagoval.

Již ve svém prvním komentáři po zavetování zákona jsem řekl, že mne tento krok pana prezidenta velmi mrzí a že to považuji za určité neporozumění účelu zákona. Jsem bytostně přesvědčen, že předložený návrh zákona zlepšuje, a to výrazně, péči o ohrožené děti v naší zemi a připravuje podmínky pro lepší život stovkám dětí, které z nejrůznějších důvodů nemohou trávit své dětství nebo jeho část ve svých vlastních rodinách.

Není pravda, že je zákon přijímán pod tlakem mezinárodních institucí. Mluvil jsem o tom již před chvílí. Reagujeme na neuspokojivý stav systému popsany v řadě odborných výzkumů i analýz, ale i na detailní rozbor selhávání systému v konkrétních kauzách. K řadě mezinárodních závazků jsme se přihlásili dobrovolně, ve většině případů dokonce daleko dříve, než nám, stávajícím poslankyním a poslancům, vůbec vznikl mandát.

Není pravda, a už to tady také zaznělo, že by zákon obsahoval v aktuální nebo v jakékoliv jiné předchozí dílčí verzi ustanovení o rušení kojeneckých ústavů a dětských center. Ano, novela zákona vytváří předpoklady pro to, aby se děti zbytečně do ústavní péče nedostávaly. Ano, novela zákona vytváří předpoklady pro to, aby se systém postupně deinstitucionalizoval. Je určitě logické, že čím více dětí bude moci zůstat ve své biologické rodině nebo náhradním rodinném prostředí, tím méně jich bude končit v ústavních zařízeních a tím méně bude zřejmě potřeba zařízení ústavní péče. Ale konstatování, že po přijetí této novely zákona budou děti končit na ulici, a dokonce snad mrtvé, jsem nezaznamenal na této půdě ani od nejvíce přesvědčených odpůrců této materie.

Děkuji vám všem, kteří jste k tomuto zákonu v průběhu debat vystupovali, že jste si ten zákon alespoň přečetli.

Není pravda, že by zákon měl vést ke stále většímu zasahování veřejných institucí do soukromí rodin. Vágně a široce jsou vymezeny po-

vinnosti orgánů sociálně-právní ochrany již ve stávající právní úpravě. A mimochodem, orgány sociálně-právní ochrany mají v některých ohledech dnes větší pravomoci než Policie České republiky.

Konečně není pravda, že by novela přinášela nějaký nový trend zavedení pěstounské péče na dobu určitou, jak se píše ve vetu, a plánovanou profesionalizaci. Dovoluji si zopakovat, že institut pěstounské péče na přechodnou dobu byl do českého právního řádu zaveden již v roce 2006 a byl a je určen pro děti, u kterých je předpoklad, že se budou moci ve velmi krátké době vrátit do své původní rodiny nebo že v této době najdou trvalou péči v rodině náhradní.

Na další body obsažené v prezidentském vetu v zásadě již ani neumím reagovat, protože se nejedná o konkrétní argumenty, ale spíše emocionální vyznání.

Dámy a pánové, na rozdíl od pana prezidenta jsem přesvědčen, že předložený zákon není ani bezcitný ani surový. Od samotného začátku projednávání tohoto zákona jsem komunikoval s desítkami pěstounů i organizací a ani jednou jsem nezaznamenal tezi, že by připravovaný zákon měl být projevem neúcty k těm, kteří se dnes pěstounské péči věnují.

Blížím se k závěru, a proto mi dovolu, abych vyslovil poděkování druhé. Chtěl bych poděkovat panu bývalému ministru Jaromíru Drábkovi, panu řediteli odboru pro rodinu Miroslavu Macelovi a vůbec celému týmu pracovníků nejen Ministerstva práce a sociálních věcí za jejich odvedenou práci na tomto zákoně. Chtěl bych poděkovat všem poslankyním a poslancům, kteří tento zákon podpořili a podporují, ale i těm, kteří se k jeho podpoře nepřidali. Velmi si cením toho, že se mnohdy ve vypjaté atmosféře v tomto sále z tohoto zákona nestalo zbytečné politikum. Chci poděkovat všem koaličním kolegyním a kolegům za jejich setrvalou podporu zákona s vírou, že pro tento zákon hlasovali především proto, že je pro ohrožené děti změnou k lepšímu. Chci poděkovat těm opozičním poslankyním a poslancům, kteří zákon otevřeně podpořili při hlasování po vrácení Senátem, ale i těm, kteří k němu mají konkrétní výhrady, ale přesto nastavovaný trend směřování považují za správný a podporu tomu vyjadřují alespoň osobně. Mimochodem, a už to tady dnes zaznělo, vím, že v sociální demokracii jako dnes největší opoziční straně tady a straně aktuálně s největší podporou voličů vůbec se o této problematice vede velmi podrobná a seriózní debata, a mě osobně těší, že samotný zákon a další připravované transformační kroky v této oblasti podporuje nejen její bývalý předseda, ministr práce a sociálních věcí a premiér Vladimír Špidla, ale i její současné stínové ministryně, které se touto problematikou zabývají. Velmi respektuji dnešní stanovisko sociální demokracie, ale otevřeně říkám, že aktuální diskuse o sKartě by na tom neměla a nemusela nic měnit.

Konečně chci poděkovat těm kolegyním a kolegům prakticky ze všech politických stran tady, kteří mi od začátku projednávání tohoto zákona pomáhali projít úskalím legislativního procesu, komunikovat se všemi potenciálně i skutečně zúčastněnými stranami a vyjednat jeho podporu. Mé zvláštní poděkování patří kolegyni Jaroslavě Wenigerové. Ona i já víme za co. (Smích a potlesk v sále.)

Za malou chvíli budeme o předloženém návrhu zákona naposledy hlasovat. (Velký hluk v sále. Není vůbec rozumět.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, samozřejmě že vás mohla tato věta pobavit, ale zachovejme nutný klid pro dokončení projevu pana zpravodaje.

Poslanec Jan Čechlovský: Budiž při tomto mém vystoupení symbolické, že moje poslední věta bude parafrází poslední věty z prezidentského veta: „Žádám poslance, aby v zájmu dětí tento zákon podpořili.“ Děkuji uctivě.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Heger si závěrečné slovo nepřeje. Prosím, pan kolega Gazdík se hlásí.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovolu, abych vás požádal o 15minutovou přestávku na jednání klubu. Poslanecký klub TOP 09 a Starostové do místnosti číslo 106. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Této žádosti vyhovuji a přerušuji projednávání tohoto bodu do 16.55 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.40 hodin.)

(Přestávka prodloužena na žádost klubu TOP 09. Jednání pokračovalo v 17.15 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, můžeme pokračovat v našem jednání, přestávka pro klub TOP 09 a Starostové skončila. Byla ukončena rozprava, máme za sebou také závěrečná slova. Budeme tedy rozhodovat o osudu tohoto zákona.

Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí, jinak platí, že zákon přijat nebyl. Prosím o nastavení kvora 101. Už se tak stalo.

Nyní vás seznámím s návrhem usnesení: „Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 564/11.“

Je zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se znovu všichni přihlásili.

Pan kolega Stanjura má náhradní kartu číslo 11.

Zahajuji hlasování číslo 145. Táži se, kdo souhlasí s usnesením, s nímž jsem vás právě seznámila. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 145. Z přítomných 194 pro 104, proti 61. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Mám zde ovšem ještě – pan poslanec Jiří Petřů se hlásí? Nehlásí. Takže tímto konstatováním, že bylo přijato usnesení, končím projednávání bodu číslo 4, sněmovního tisku 564/11.

Zahajuji projednávání bodu číslo

5.

Zákon, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 584/7/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 584/8.

Nejprve se zeptám zástupce navrhovatelů pana poslance Pavla Staňka, zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta republiky. Pokud ano, prosím, máte slovo. (Neustálý hluk v sále.) Ale dámy a pánové, prosím všechny o klid! Slovo je uděleno panu poslanci Pavlu Staňkovi, nikomu jinému. (Hluk v sále neustává.)

Pan poslanec Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Dobré odpoledne, nebo spíš dobrý večer, dámy a pánové. Já tu stojím v tomto případě už popáté, takže se velmi uskrovním ve své řeči, protože to, co jsem chtěl říct k tomuto návrhu zákona za sebe i za spolunavrhovatele, jsem již řekl. Tak to opravdu zkrátím pouze na to, že bych velmi rád, abychom zákon podpořili, abychom zákon nechali projít a aby opravdu vešel v platnost, protože si myslím, že je namístě, je v tuto chvíli žádán i veřejností.

Já možná počkám, až bude trochu klidu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ještě jednou prosím všechny o klid.

Poslanec Pavel Staněk: Nevadí, já budu pokračovat, protože si myslím, že čas pokročil, tak abychom se nezdržovali nějakými pauzami. Krátce.

Moc prosím o podporu návrhu zákona. K prezidentskému vetu, respektive k vyjádření, které bylo zasláno k tomuto návrhu zákona, se vyjádřím stručně, že s ním nesouhlasím. A velmi bych rád, aby Sněmovna setrvala na svém stanovisku, to znamená, ten zákon podpořila a přijala. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se teď pana zpravodaje, pana poslance Stanislava Křečka, který je zpravodajem ústavněprávního výboru, zda se chce vyjádřit ke stanovisku pana prezidenta. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Jak již řekl předkladatel, už k této změně zákona bylo řečeno dost. Zřejmě Sněmovna hodlá pokračovat v tom, co dělá celé odpoledne, prostě bez přihlídnutí k jakýmkoliv rozumným argumentům prosazovat to, co chtěla. Systém, kdy soudci odsuzují a ředitelé věznice propouštějí, je pro nás nepřijatelný. Tento návrh prostě nepodpoříme. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nejprve je přihlášen pan poslanec Antonín Sedľa, prosím, pane kolego. Poté pan kolega Jan Chvojka.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, projednáváme vrácený zákon, který vrátil pan prezident, kterým se snažili předkladatelé řešit případ přeplněnosti českých věznic. Ano, Česká republika se svým podílem 218 vězňů na 100 tisíc obyvatel zaujímá jedno z předních míst v Evropě. Žádná země si dlouhodobě nemůže dovolit neustálé investice do výstavby stále nových věznic. Nicméně navrhované řešení je nejen nedomyšlené, ale zejména nesystémové. Z tohoto pohledu s povděkem kvituji stanovisko pana prezidenta Václava Klause.

Nynější trestní politika je v některých ohledech zbytečně represivní, takže příliš často posílá pachatele méně závažné kriminality do vězení. Problémem je také, že klima, které se v českých věznicích vytváří, není ná-

pravné, ale právě naopak, kdy místo pozitivních změn a převýchovy přináší další znevýhodnění, deviace, násilí a konflikty.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, novela zákona by prakticky znamenala průlom do kompetencí soudů, což je v rozporu s ústavní zásadou, že pouze soud je oprávněn rozhodovat o vině a trestu za trestné činy. Vždyť propouštění již po jedné třetině vykonaného trestu by se mohlo týkat například vraždy novorozence matkou, mučení a jiného nelidského zacházení, neoprávněného odebírání tkání a orgánů, zbavení osobní svobody či vydírání. Samozřejmě zavedení této možnosti by nepřispělo k pocitu bezpečí veřejnosti a k respektu vůči zachování trestněprávních norem.

Dalším problémem je však skutečnost, že navrhované propouštění vězňů je překotné a ukvapené, protože probační a mediační služba nemá na to dostatek zaměstnanců. I Evropská unie klade důraz na dostatek personálního zajištění dohledu nad propuštěnými. Jak by mohlo nyníšších 420 probačních úředníků zajistit kvalifikovanou péči o další tisíce podmíněně propuštěných? Prostě nemohlo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přesto je nutné neúnosnou situaci v našich věznicích řešit. Řešením může být jen reforma dosavadního systému vězeňství, která musí být provázána s reformou trestní politiky a také sociální politiky vůbec.

Z tohoto důvodu podporuji zachování prezidentova veta. Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Jana Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Hezký večer, dámy a pánové. Já bych navázal na svého předřečníka kolegu Sedu.

Dne 17. září vrátil pan prezident tento tisk, novelu trestního zákoníku, jejímž cílem je ustavení propouštění vězňů na podmínku, a to jak za přečiny, tak za zločiny. Filozofie toho návrhu je v tom, že tito vězňové budou moci být propuštěni, co se týče zločinu, po jedné třetině a co se týče přečiny i dříve než po jedné třetině vyměřeného trestu, samozřejmě za podmínky, že jsou ve vězení poprvé a v případě přečiny musí prokázat vzorné chování.

Pan kolega Seda zapomněl na jednu důležitou věc, která by měla být také řečena. Dle mého názoru je toto řešení v rozporu s ústavním pořádkem. To není názor jenom můj, ale je to názor zejména paní profesorky Válkové, která před čtrnácti dny publikovala článek Prezidentovo veto bylo namíště v příloze Právo a justice Lidových novin. Troufám si tvrdit,

že tato paní profesorka je mnohem větší kapacita, než jsem já a než jsou předkladatelé tohoto tisku.

Nemá cenu tady opakovat skutkové podstaty trestných činů, za které by vězňové měli být odsouzeni a mohli být propuštěni po jedné třetině nebo v případě přečiny i dříve než po jedné třetině, například po jednom týdnu, pokud se budou chovat vzorně. Opakuji, toto je dle mého názoru v rozporu s článkem 40 Ústavy. Dle mého názoru má pouze soud rozhodovat o vině a trestu, nikoliv ředitel věznice, který v tomto případě hraje velmi důležitou roli. Soud by totiž toto podmíněně propuštění v podstatě schvaloval na návrh ředitele věznice a nevyhovět by mohl pouze tehdy, pokud by existovala zjevná hrozba dalšího selhání odsouzeného po propuštění na svobodu.

Já si myslím, že určitě není v zájmu nejenom nás, ale zejména občanů této republiky, aby po území našeho státu běhali zločinci odsouzení za velmi závažné činy a byli propuštěni z vězení dříve než po trestu, který si zaslouží. Proto žádám o podporu veta pana prezidenta a prosím o zamítnutí tohoto tisku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Polčák – faktická poznámka. Poté pan poslanec Jiří Pospíšil.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem původně vystupovat nechtěl, ale byl jsem de facto vyzván i kolegy, kteří mluvili přede mnou.

Já jsem poslouchal pozorně jak vystoupení pana zpravodaje, tak prvního řečníka i nyní mého předřečníka a musím říci, že z těch vystoupení jako by vypadlo – nikoliv u pana kolegy Chvojky, ale u těch ostatních vystoupení –, že ředitel věznice o tom rozhodne sám. Vždyť to není pravda. Podle toho návrhu, podívejte se prosím na to – zde pan poslanec Křeček řekl zkratku: soudy odsuzují a ředitelé věznic propouštějí. Vždyť to není pravda. Alespoň si ty návrhy prosím vás přečtěte. Tam není žádný nárokový mechanismus, kdo bude propuštěn. O tom vždy rozhodne soud. Jenom v případě, kdy tak učiní k návrhu ředitele věznice, má soud pořad volnou úvahu, je zde použit neurčitý právní pojem, pod který samozřejmě diskrece soudní úvahy je skrytá, samozřejmě soudce může odůvodnit své rozhodnutí, proč návrhu ředitele věznice nevyhoví, ale není to tak, že to má být prvek jakési libovůle a že v tom případě bychom ředitele věznice měli za méně schopného než samotného soudce.

Kdo zná lépe resocializaci vězňů než ten ředitel věznice? Myslíte si, že toho vězně zná lépe soudce, který je uzavřen v místnosti s bílými okny a je od odsouzeného vzdálen mnohdy několik desítek kilometrů? Já si to skutečně nemyslím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan kolega Jiří Pospíšil s řádnou přihláškou. Prosím.

Poslanec Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já chci také pouze stručně reagovat na své předřečníky. On to z velké části už řekl pan kolega Polčák.

Tady opravdu jsou bohužel uváděny nepravdivé údaje o předložené novele. Není pravda – to je třeba zdůraznit –, že by o propuštění rozhodoval ředitel věznice. Rozhoduje dále soud, soudce, jen se stanovují jasnější pravidla pro to, za jakých okolností soudce může propustit a za jakých nemůže, a zdůrazňuje se význam zprávy, resp. návrhu ředitele věznice, který by měl mít nejlepší informace o tom, zda daný vězeň se resocializuje, či nikoliv. To je první teze.

Druhá teze. Ty změny se primárně týkají přečinnů, to znamená méně závažných trestných činů. Neplatí tedy teze, že díky tomuto návrhu zde budou běhat pachatelé nejzávažnějších zločinů na svobodě a zvýší se výrazně kriminalita.

Třetí věc. Ten návrh poslanci předložili na základě analýzy expertů, kteří došli k závěru, že si soudy často podle současné právní úpravy vyžadují další a další podmínky pro to, aby rozhodly o propuštění pachatele na svobodu. Žádají věci, které se samotným výkonem trestu a se samotnou resocializací až tak nespojují. Například to, zda odsouzený má, či nemá trvalé bydliště, zda má, či nemá kde bydlet. Ale dámy a pánové, podle mého názoru stejně jako názoru předkladatelů zkrátka a dobře pokud mám hodnotit, zda se vězeň resocializoval, nebo ne, zda účel trestu byl naplněn, nebo ne, tak přece není důležité, jestli vězeň po propuštění má kde bydlet, nebo nemá kde bydlet. To jsou samozřejmě věci, které jsou důležité pro to, aby vězeň po propuštění nepokračoval v páchání jiné trestné činnosti, aby nebyl takzvaným recidivistou, ale z hlediska posouzení, zda v konkrétní věci ten trest zabral, či nikoliv, to důležité není. Proto je myslím dobré, že se zde skupina poslanců zamyslela nad zákonnými podmínkami, za kterých soud rozhoduje o podmíněném propuštění u méně závažných trestných činů, a že chce tyto podmínky zpřísnit a dát tak jasnější mantinely pro soudní rozhodování.

Zdůrazňuji ten fakt, který se podle mého názoru potvrzuje, že jde-li o pachatele přečinu, to znamená méně závažných trestných činů, a dotýčný je po splnění účelu trestu, to znamená poté co je napraven, propuštěn dříve, než uplyne lhůta trestu uložená soudem, je mnohem větší šance, že tento začne pracovat, že se vrátí do civilního života, a například oběti trestného činu nahradí způsobenou škodu. To jsou také důležité faktory, na které prosím nezapomínejme, protože kriminogenní působení na pachatele a odsouzeného je zvláště intenzivní a začíná narůstat, pokud dotýčný je

více než dva roky ve vězení. Pak většinou zanikají jeho rodinné vazby, ztrácí možnost výkonu povolání atd.

To jsou důvody, proč mi připadá správné, že poslanci předložili tento návrh, a já vás prosím o jeho podporu, protože jsem přesvědčen, že je třeba mít moderní právní úpravu, která stanoví jasná pravidla pro soudy, kdy mají dotyčného pustit z výkonu trestu a kdy naopak návrh ředitele věznice mají zamítnout. Proto já podporuji návrh skupiny poslanců a žádám vás o podobný přístup.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám zde tři faktické poznámky, pan kolega Tejč potom s přednostním právem.

Nejprve tedy faktické poznámky – pan kolega Polčák?

Pan kolega Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, nejsem odborníkem na oblast, kterou řeší tato novela, ale musím reagovat na to, co před chvílí řekl pan poslanec Pospíšil. On řekl, že pachatelé méně závažných trestných činů mohou být podmíněně propuštěni na svobodu, pokud bude platit tato novela. A mě překvapuje, že za méně závažné trestné činy považuje například vraždu novorozence, dítěte, vydírání, zbavení osobní svobody, neoprávněné odebrání tkáně a orgánů, mučení a jiné nelidské a kruté zacházení. Tomu opravdu, pane poslaneče prostřednictvím předsedající, nerozumím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pana poslance Stanislava Humla. Prosím. Faktická bude další.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer. Také bych rád zareagoval na kolegu Pospíšila. On tady správně řekl, že ta novela a rychlejší propuštění na podmínku umožňuje zařadit se do pracovního procesu. Ale já bych tady rád připomněl druhý důvod veta, které dal pan prezident, a sice také nerozumím tomu, jakým způsobem souvisí zákaz řízení motorových vozidel s neplacením alimentů. Ono to totiž ve finále bude mít dopad i na ty lidi nebo řidiče, kteří se tím živí a kteří ve finále za bagatelní delikt, jako je placení alimentů, nebudou moci vydělávat, přijdou o práci a nota bene nebudou moci platit ani ty alimenty. Takže ten důvod druhý je podle mne stejně závažný jako ten první. A až poruší to pravidlo, ten zákaz činnosti, tak ve finále opět skončí v tom vězení, protože se dopustí trestného činu maření úředního rozhodnutí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pana po-

slance Pospíšila, poté faktická poznámka pana poslance Křečka, pana poslance Chvojky.

Poslanec Jiří Pospíšil: Já to nechci komplikovat. Vážená paní předsedkyně, skrze vás panu poslanci Ohlídalo, opravdu nemyslete, jinak ve zlém – je vidět, že nemá právní vzdělání. Prosím, zákon jasně říká, co je přečin, tedy méně závažný trestný čin, a co je zločin, respektive závažný trestný čin. To tedy není můj subjektivní pohled, mě prosím v tomto směru neskloňujte, to je jasně řečeno v zákoně. Například i určité formy vydírání méně závažné zákonodárci dali do kategorie tzv. přečinů. Takže prosím, podívejte se do trestního zákoníku na systemizaci trestního práva. To není subjektivní hodnocení mne jako poslance, to je jasně řečeno zákonodárcem v předloženém textu zákona, který byl schválen před několika lety i sociální demokracií.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, kdyby mělo být pravdou to, co tady bylo řečeno, že vězeň má být propuštěn poté, co se resocializoval, no tak potom by soudy nemusely určovat délku jeho trestu. Tak ať ho odsoudí prostě do doby, než se resocializuje. Nejlépe o tom rozhodne ředitel věznice, který má nejlepší dohled. A takovéto právo tady zavedeme. Je to asi tak moderní jako nedávno schválený občanský soudní řád, který přes tvrzení rozšířil pravomoci exekutorů, dneska si to můžeme číst v novinách a někteří na to koukají, jako by to byla bůhvíjaká novinka. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Chvojka – faktická poznámka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jenom tři věci. Pan Pospíšil neměl pravdu v tom, že v případě přečinu musí pachatel dokázat, že odčinil nějakým způsobem škodu, kterou způsobil. Tak tomu už bohužel není, takové okolnosti už není. Soud bude muset přihlížet jenom u odsouzených za zločiny.

Druhá věc, která s tím souvisí a je velmi závažná. Nemůžeme jenom tak propustit tisíce lidí na svobodu bez toho, aniž bychom posílili probační a mediační službu, minimálně finančně a samozřejmě personálně. A tak se tomu neděje a nevím, jestli se tomu tak dít bude.

Možná bude namístě, kdyby se pan ministr spravedlnosti v této věci

nějak vyjádřil, protože je to velmi závažná věc. Prostě máme tady přeplněné věznice. Na jednu stranu zavíráme lidi za to, že neplatí alimony, na druhou stranu bychom je chtěli propouštět po čtrnácti dnech v případě, když zabijí novorozené dítě.

Takže pane ministře, možná vy byste k tomu mohl něco říct. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Ohlídál – faktická poznámka.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Budu reagovat opět na pana poslance Pospíšila. Já opravdu nemám právní vzdělání, mám úplně jiné vzdělání, ale číst umím. A dovedu pochopit, že třeba vydírání za určitých okolností může být přečinem, ale nechápu, jestli přečinem může být vražda novorozeného dítěte matkou, mučení a jiné nelidské a kruté zacházení, neoprávněné odebírání tkání. To asi přečinem nemůže být.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jeroným Tejc s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, padlo tady už mnohé. Pan poslanec Pospíšil často ještě jako ministr říkal, že je potřeba přitvrdit. Když jsme tady schvalovali nedávno bič na exekutory, tak to bylo mediálně prezentováno. Nakonec jsme zjistili, a zejména to zjistili lidé, že těch pravomocí exekutorům také přibylo, nejen ubylo.

Ale pan ministr Pospíšil kdysi, když tady obhajoval své zákony, tak říkal „to ne já, to experti“. Já bych chtěl říct, že jeden z těch expertů, který je proti tomuto zákonu, je například pan senátor Antl zvolený za sociální demokracii. Věřím, že nikdo tady nezpochybní jeho erudici z trestního práva. Přes 30 let vykonává praxi trestního právníka. A já bych odkázal mimo jiné pro ty, kteří by měli zájem, abych tady nemusel dlouze opakovat jeho argumenty, na jeho vystoupení v Senátu v této věci. Stenozáznam zcela jasně odhaluje, jak problematické je přijetí tohoto návrhu zákona.

Myslím, že není pravdou, že by to ustanovení bylo jenom přesnější. Je potřeba dodat, jaké ustanovení a k čemu, co to zpřesnění sleduje. Jsou totiž – nemůže návrhu ředitele se vzepřít jenom v jediném kritériu, a to když dovodí, že je zjevné, že by odsouzený po propuštění nevedl řádný život. To znamená, ve chvíli, kdy ředitel věznice navrhne třeba z důvodu, aby si uvolnil prostor ve své věznici, tak ten soudce, byť to bude jeho rozhodnutí, bude mít velmi omezenou možnost odmítnout tento návrh, protože musí ga-

rantovat, že odmítá pouze ve chvíli, kdy je zjevné, že ten odsouzený na svobodě nepovede řádný život.

Já bych chtěl vidět, jak se bude v budoucnu toto ustanovení vykládat a jak dlouho se budou soudní spory do budoucna opakovat, protože řada vězňů bude namítat, že ten konkrétní soudce nemůže vědět, že v této věci nepovede řádný život, zejména pokud se to bude týkat právě těch prvotrestaných.

Chtěl bych také zdůraznit, že je potřeba si znovu připomenout to, jakých trestných činů se to bude týkat. U těch přečinů, tedy tam, kde bude hrozit sazba do pěti let, bude možné propouštět toho vězně, jak už bylo řečeno, už před jednou třetinou trestu. Ne po jedné třetině. Už před jednou třetinou! A to, co je podstatnější a co tady zmínil kolega Chvojka, je to, že už nebude podmínkou tohoto propuštění náhrada škody. Já bych chtěl připomenout, že tady v této Sněmovně se mnohokrát hovořilo o tom, že je potřeba chránit oběti trestných činů. A jestliže je chceme chránit, pak si myslím, že není správné, aby někdo měl jednodušší možnost být propuštěn, aniž by například uhradil škodu oběti trestného činu.

A druhá situace, která může nastat, je v případě, kdy nebyl spáchán zvlášť závažný zločin, tedy pokud někdo odejde s trestem do deseti let, pak může být propuštěn už po jedné třetině trestu – dnes je to jedna polovina. Já si pamatuji, když jsme tady právě společně s panem poslancem Pospíšilem, tehdy jako ministrem, schvalovali trestní zákoník, ale ten trestní zákoník tehdy šel právě opačným směrem. My jsme zvyšovali sazby, my jsme zejména u recidivy výrazným způsobem a u násilných trestných činů zvýšili sazby.

Já rozumím tomu, že se bavíme o prvotrestaných, rozumím tomu, že se bavíme o případech, které by mnohdy nemusely skončit ani odsouzením, uznávám, že represe v našem trestním řádu je značná, v trestním zákoně. Nicméně pokud podle mého názoru chceme, aby tito lidé nekončili ve věznicích, pak tedy změníme zákony, řekněme, že to jejich jednání není trestné nebo že není možné uložit trest odnětí svobody, že se budou moci vykoupit, ale neřekjeme, že to změníme tímto způsobem. Já jsem absolutně proti tomu, abychom v tuto chvíli obcházeli trestní zákon, abychom ty, kteří byli odsouzeni podle současného trestního zákona, za kterým si stojím, já myslím, že v mnoha ohledech bychom spíše mohli jít cestou zpřísnění trestních sazeb, tak abychom dnes říkali: oni sice dostali trest, ale ten trest je nepřiměřený, nám se to nelíbí, oni by byli dlouho ve věznicích, tak je tedy rychleji a jednodušeji propouštíme.

Navíc to jednání nebude nárokové, to už tady padlo, a já jsem přesvědčen, že to může souviset s korupcí. Nikoliv možná s korupcí těch soudců, kteří o tom budou rozhodovat, ale je to další korupční riziko, které zde bude, protože ředitel věznice má obrovské oprávnění navrhnout tomu

konkrétnímu vězni v podstatě propuštění, se kterým se soud bude jen těžko vyrovnávat, když bude muset toto odmítnout.

Myslím, že také není od věci zdůraznit, že tento zákon procházel poměrně složitým procesem a v zásadě se ve velké části vyhnul připomínkovým místům, protože pozměňovací návrh, který tady byl předložen a který byl zapracován do tohoto návrhu zákona, měl 50 novelizačních bodů. To znamená, neprošel řádným připomínkovým řízením.

Já jsem přesvědčen, že to jsou všechno důvody pro to, abychom teď tento návrh zákona odmítli. Koneckonců trestní zákon – a padlo to mnohokrát, znovu připomínám tuto Sněmovnu, padlo to tady mnohokrát i z úst minulého bývalého ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila – je potřeba, aby trestní zákon měl jasné základy. Proto jsme se také dohodli, že budeme hlasovat jako opozice pro tento zákon, aby byl jasný signál, že nebude měněn v příštích letech. A neměl by být měněn účelově po roce či po dvou jeho účinnosti. V tuto chvíli platí, že my, byť neměníme trestní zákon, měníme trestní řád, umožňujeme, aby se trestní zákon fakticky proměnil a fakticky jsme snižovali sazby, které jsme tady nastavili. To si myslím, že je podstatné. A je podstatné, že k tomu dochází ještě obcházením toho standardního připomínkového řízení.

Takže v tomto smyslu myslím je potřeba, abychom jednoznačně nedopustili to, že bude jak trestní zákon, tak případně i trestní řád upravován způsobem, kdy Poslanecká sněmovna přehlasuje jak veto Senátu, tak veto prezidenta. Protože na čem jiném než na trestním právu by měla být v České republice a v této zemi shoda? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Polčák, faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já budu skutečně už velmi krátký. Pan kolega Tejc ale ještě odkryl jedno hledisko, které zcela zapadlo, a to je otázka náhrady škody. Domníváme se, že pachatel odsouzený za trestný čin ve vězení nahradí škodu oběti daleko snáze, než když bude propuštěn? To je představa naprosto absurdní a vůbec nevychází z žádných poznatků praxe. Je třeba říci, že pokud chce někdo nahradit škodu a do jisté míry třeba snížit uložený trest, tak to udělá do doby, než bude odsouzen. Po odsouzení žádný pachatel – já to tedy neznám, že by ve vězení dobrovolně nahrazoval škodu způsobenou oběti. To je úplně absurdní představa. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Kubata.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem původně vystupovat nechtěl, nicméně musím tady vznést pár námitek.

V tom předcházejícím zákoně se tady děkovalo za korektní diskusi. Já musím říct, že argumenty, které na stůl dal pan kolega Tejce, tu korektní diskusi představovaly, ale ty argumenty, které tady byly vznášeny našimi kolegy předtím, byly argumenty, které spíše vzbuzovaly a využívaly nějaké nejasnosti, které kolegům známy nejsou k tomu, aby vzbuzovaly strach z toho, že přijmeme nějaký zákon, který najednou otevře věznice a 23 tisíc vězňů vyběhne do ulic, protože celý systém soudců, ředitelů 38 vězeňských zařízení, pedagogů, vězeňských psychologů je zkorumpovaný a podobně. Já bych chtěl říct, abychom tu diskusi vedli zcela vážně.

Rozpočet Ministerstva spravedlnosti má pod sebou nejenom rozpočet vězeňské služby, ale i probační a mediační služby a je zcela v kompetenci ministra spravedlnosti, jak v případě schválení státního rozpočtu ve své kapitole uvnitř svého resortu ty finanční prostředky bude přeskupovat tak, aby postupně mohla být posilována činnost probační a mediační služby, která v konečném důsledku samozřejmě legitimně bude podstatně levnější než pobyt každého jednotlivého vězně v kriminále.

Je zároveň potřeba říci, že není potřeba paušalizovat. Tady se bavíme o nějakém začátku procesu, který povede k tomu, aby lidé, kteří jsou seznámeni s vývojem toho daného trestaného a odsouzeného ve vězeňském zařízení, dokázali reagovat v rámci zákona na to, a umožnili, v případě, že ten jednotlivý případ takový bude, aby se dostal na svobodu v nějaké zkrácené lhůtě. Nepaušalizujme a neříkejme, že se dostanou na svobodu všichni.

Další věc, která je potřeba říci – 23 tisíc odsouzených a vazebně stíhaných. Jedna třetina, kolegyně a kolegové, vy, kteří jste tady vznášeli ty katastrofické scénáře o usmrčených novorozeňatech a obchodech s lidskými tkáněmi a podobně, jedna třetina všech odsouzených, to znamená přes 7 tisíc, jsou tresty do jednoho roku odnětí svobody. Do jednoho roku odnětí svobody. Zákon, který tady je, je jednou ze součástí, kde se snažíme reformovat vězeňský systém, trestní zákoník, případně trestní řád.

Já očekávám, že dalším návrhem, který vzejde z dílny Ministerstva spravedlnosti, bude věc, která pomůže snížit takzvané diferenciační skupiny, kterých máme dnes sedm. Čtyři ze zákona a tři uvnitř vlastní věznice. O těch třech už dnes rozhoduje ředitel věznice. – Pan poslanec Dobeš tady na mě kýve, že to je pravda.

Je potřeba si dále uvědomit, že už dnes se odsouzení, kteří vykonávají svůj trest, můžou takzvaně prouklízet z „céčka“ klidně do „áčka“ a mohou se dostat z věznice ve Valdicích do Odolova, kde mohou chodit zcela

běžně mezi naše spoluobčany. Protože za ně někdo nese odpovědnost, protože 24 hodin s těmi vězni někdo pracuje, protože ten ředitel by si nedovolil něco takového udělat ve chvíli, kdy by věděl, že hrozí potenciální riziko. A upřímně řečeno, to, že selže každý z nás slušných lidí, když se dostane do nějaké stresové situace, nemůžeme vyloučit ani v této ctěné Poslanecké sněmovně.

Proto bych chtěl říci, že je třeba opravdu dávat na stoly argumenty typu kolegy Jeronýma Tejce. Já jim rozumím. Nemusím s nimi souhlasit, ale byly to argumenty, řekněme, snaha o věcný argument. Ale nestrašme tady veřejnost tím, že se ve chvíli, kdy schválíme tento zákon – který je mimochodem, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, poslaneckým návrhem, to znamená nemusí projít tím standardním připomínkovým řízením, to je poslanecký návrh, není vládní –, najednou mezi společnost dostane 23 tisíc vězňů, velmi nebezpečných vězňů, a nebudeme chránit oběti trestných činů a podobně. Já bych opravdu moc prosil, abychom toto vzali na vědomí.

Já si velmi vážím prezidenta republiky. Já rozumím jeho obavám. Nicméně mi dovolu, abych podpořil tento návrh a požádal vás, abychom přehlasovali prezidentské veto.

Děkuji vám, že jste mi chvíli věnovali pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jiří Pospíšil se hlásil o slovo. Už ne. Pan kolega Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Já bych si dovolil shrnout tu diskusi asi do tří vět nebo do tří slov: To je marné. To je marné. To je marné. Protože pořád se přesvědčujeme o tomtéž, už počtvrté, respektive popáté. Já si myslím, že opravdu je to, jak jsem tady říkal už minule, jistě nepochopení tohoto návrhu, protože každý si prostě bude mlít svoji a budeme si tady tvrdit, jak to myslíme dobře a jak se jedná o věcnou diskusi.

Přesně jak tady řekl kolega Kubata. Přestaňme se strašit a přestaňte strašit veřejnost, že tento návrh zákona prostě pustí vězně do ulic a že teď bude jakási zvůle a že ředitelé věznic budou teď korumpováni, soudci budou korumpováni, a já nevím, co všechno ještě jsem se tady doslechl. Je to přece nesmysl. Je to nesmysl. Protože když se podíváte na ten návrh zákona, tak ten absolutně nejde tímto směrem. Já chci říci tolik, že jak tady bylo ze strany zejména kolegy Chvojky uváděno, že teď bude rozhodnutí na ředitelích věznic – není to tak. Není to tak. Je to opravdu na soudcích, tak jak je to dneska. Nic se na tom nezmění. I dnes ale soudce posuzuje při žádosti o podmíněčné propuštění takzvaný řádný život odsouzeného. I dnes to tak je, akorát teď to tam je zmíněno znovu, protože to

samozřejmě je součástí toho rozhodnutí soudce. Je to stále volní úvaha toho soudce, není to nic jiného. To znamená, i teď o tom bude soudce přemýšlet z tohoto pohledu.

Pokud jde o diskusi, o přečiny, zločiny, trestné činy, já myslím, že tady opravdu jasně padla argumentace typově, že se jedná o kategorizaci trestního zákona. Nebudeme tady teď míchat to, jestli tam je ten nebo onen skutek, který tady byl kolegy zmiňován. Je to nesmysl. Prostě kategorizace je přečiny a zločiny.

Pokud jde o tu náhradu škody. Já myslím, že to tady evidentně také nedošlo asi na úrodnou půdu, protože přece jenom je potřeba vnímat to, že každý podmíněně propuštěný má přece šanci pracovat, vrátit se do procesu, a tím pádem logicky odčinit tu svoji škodu a škodu nahradit a zejména obětem trestných činů přinést ty peníze, prostředky, které jim jistě budou sloužit.

Já si prostě myslím, že tady opravdu jde o nějaké nepochopení, a velmi, velmi bych se přimlouval, abychom tu diskusi uzavřeli, protože se opravdu točíme v kruhu. A jak jsem na začátku uváděl: Je to marné. Je to marné. Je to marné.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Ptám se, jestli se někdo hlásí ještě do rozpravy... Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím a budeme hlasovat podle článku 50 odst. 2 Ústavy České republiky, který stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak bude platit, že zákon nebyl přijat.

Prosím o nastavení kvora na displejích. Už se tak stalo. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Než dorazí, seznámím vás s návrhem usnesení.

Zní takto: „Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 584/7.“ To je návrh usnesení.

Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se přihlásili.

A je před námi hlasování, které ponese pořadové číslo 146. Zahajuji toto hlasování. Táži se, kdo je pro přijetí navrženého usnesení. Proti?

Hlasování číslo 146. Přítomno 193. Pro 103, proti 89. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Tím končím projednávání bodu číslo 5, sněmovního tisku 584/7.

Zahajuji projednávání bodu číslo

6.

Zákon o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/5/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 692/6.

Zeptám se nejprve navrhovatele, pana ministra financí Miroslava Kalouska, zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta republiky. Pane ministře, prosím. A všechny ostatní prosím o klid. Prosím o klid!

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já teď nevím, paní předsedkyně, zda jsem nezmeškal, ale při dobré vůli se pokusím navrhnout sloučení rozpravy k oběma bodům (Předsedající: Nezmeškal.), neboť k sobě nepochybně patří a zcela jistě v diskusi se bude diskutovat nejenom o dvou těchto bodech současně, ale i k tomu, co už dávno je platnou součástí právního řádu. Takže prostě dovolím si navrhnout sloučení diskuse.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. Já se teď ještě zeptám zpravodajky, paní poslankyně Heleny Langšádlové, zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta. Není tomu tak.

Poslanecká sněmovna tedy nyní rozhodne, zda bude souhlasit se sloučením rozpravy k bodu číslo 6 a k následujícímu bodu, bodu číslo 7.

Zahajuji hlasování číslo 147. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby rozpravy k těmto dvěma bodům byly sloučeny. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 147. Přítomno 193. Pro 155, proti 3. Tento návrh byl přijat. Přerušuji tedy bod číslo 6.

Zahajuji bod číslo

7.

Zákon o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/5/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem bylo rozdáno jako sněmovní tisk 693/6.

Pan ministr Kalousek má prostor za navrhovatele, jestli se chce vyjádřit nyní ke stanovisku prezidenta republiky.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Tak já jsem si v tom prvním případě dovolil omezit se na procedurální návrh. Teď jenom velmi stručně ke stanovisku prezidenta republiky. Bývá komentováno jako stanovisko k důchodové reformě.

Já bych rád zdůraznil, že důchodová reforma byla schválena, je platnou součástí právního řádu a je účinná k 1. 1. 2013. Přiznám se, že bych tento razantní krok pana prezidenta pochopil v tom případě, když byla schvalována skutečná důchodová reforma. Tak se nestalo. Pan prezident tenkrát pouze nepřipojil podpis a uplynula marná lhůta. To, o čem dnes budeme hlasovat, je v zásadě technicko-prováděcí norma, která má zajistit, aby po dobu, než začne platit jednotné inkasní místo, kde už to bylo schváleno, tak díky odložení účinnosti po tu dobu, než začnou platit zákony schválené s jednotným inkasním místem, aby existoval bypass mezi občanem, který se rozhodne vstoupit do druhého pilíře, a pojišťovací společností, kterou si vybral k tomu, aby mu tyto prostředky ve druhém pilíři spravovala.

Za předpokladu, že by tyto zákony schváleny nebyly, pak bychom měli penzijní reformu účinnou k 1. 1. 2013. Právo občana neplatit již 28 % z ceny své práce do průběžného pilíře, ale pouze 25 a výměnou za to si ta zbylá 3 % spořit s dalšími dvěma, která si k tomu přidá, to právo by sice k 1. 1. 2013 existovalo, neexistoval by technický instrument, jak to zavést, a vznikl by značný nepopsatelný chaos a pochopitelně i riziko příslušných náhrad škod, které by nepochybně uplatňovali jak ti, kteří své právo spořit mají, nicméně stát by jim to nebyl schopen zajistit, tak ti, kteří investovali do nezbytné přípravy k tomu, aby se o ty prostředky mohli s řádnou odbornou péčí starat.

Naprosto chápu konzistentní stanovisko opozice, která prostě stála proti důchodové reformě od samého začátku, nemá tedy ani důvod, aby podporovala technicko-prováděcí normy. Nicméně vás všechny, kteří jste pro tyto předlohy hlasovali již osmkrát, již osmkrát jste s nimi vyjádřili souhlas, vás prosím, abyste s nimi vyjádřili souhlas i podeváté.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Zeptám se i nyní paní zpravodajky Heleny Langšádlové, zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta republiky. Není tomu tak. Otevírá tedy rozpravu. Je to sloučená rozprava k bodům 6 a 7.

Sloučená rozprava k bodům 6 a 7

Prvním přihlášeným do této rozpravy je pan poslanec Václav Votava. (V sále je hluk.)

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, samozřejmě že se budeme bavit o druhém pilíři, tedy o důchodové reformě, která byla koalicí přijata, ale tento zákon právě umožňuje spuštění druhého pilíře, se kterým nesouhlasíme.

Chci říci, že souhlasit s názorem pana prezidenta, k tomu mi on sám moc příležitostí nedává často, v tomto případě ale s jeho názorem mohu rád souhlasit a mohu mu dokonce i zatleskat.

Má smysl druhý pilíř takzvané důchodové reformy? Je třeba si položit tuto otázku znovu. Má smysl druhý pilíř, když o vstupu do něj vážně uvažuje pouze jeden z deseti občanů v produktivním věku? Asi nemá. Je třeba si položit otázku, proč je o druhý pilíř tak malý zájem občanů, lidí v produktivním věku. Jednak je to určitě tím, že toto spoření je výhodné pouze pro lidi s nadprůměrným příjmem, pro lidi s příjmy nad 40 tisíc korun, to už tady bylo několikrát řečeno i při projednávání základního zákona a to se týká právě asi možná 10 % ekonomicky aktivních občanů České republiky, takže se nemůžeme divit, že ten zájem je pouze u 10 % aktivních občanů. A ukazuje to koneckonců i průzkum zveřejněný v říjnu. 1,8 % občanů jsou rozhodnutí vstoupit do druhého pilíře, 7 % podle průzkumu je tomu možná nakloněno, ale nejsou si tak úplně jisti, 64 % je jasně proti vstupu do druhého pilíře. Myslím, že lidé nejsou hloupí a že si umějí spočítat, co jim reálně spoření na důchod ve druhém pilíři může přinést. Je tedy vidět, že předpoklad vlády o účasti 50, možná 60 % aktivní populace je pouze a jenom chiméra, nereálný předpoklad. 2,5 mil. lidí prostě zájem o vstup do druhého pilíře nemá.

Dalším důvodem malého zájmu je také určitě absence garance, a tedy nejistota, zda se lidé nakonec vůbec se svými penězi někdy potkají a zda si peníze také užijí. O tom se tady také vždy hovořilo. Co bude za 30, 35 let? Kdo to ví? Já myslím, že nikdo z nás neví, co za takovou dobu bude a co může nastat. A kde je záruka, že nedojde k reformě reformy, jako jsme to zažili v Maďarsku či na Slovensku? Dokonce z propočtu samotného Ministerstva práce a sociálních věcí na jeho webových stránkách vyplývá, že velkou část peněz naspořených v privátních fondech si průměrný účastník druhého pilíře, pilíře dobrovolně povinného, prostě v důchodu ani neužije. Dnes tady již přece funguje penzijní připojištění. Toto penzijní připojištění má uzavřeno více než 4 mil. lidí, a je tedy otázkou, kolik lidí je právě ještě schopno spořit ve druhém pilíři, a to samozřejmě s ohledem na příjmy, které 80 % lidí určitě má malé. A navíc toto penzijní připojištění by mělo být ještě

více podporováno státní podporou, což je tak trochu paradoxní. Takže proč spořit ve druhém pilíři, když můžeme spořit v pilíři třetím, kde budeme mít ještě lepší podmínky v tom smyslu, že bude vyšší státní podpora? Trošku to nechápu, hlava mi to nebere. (V sále je neklid.)

A tak bych mohl ve výčtu důvodů, proč lidé nemají zájem vstupovat do spoření ve druhém pilíři, určitě pokračovat. Ukazuje se tedy, že většina lidí pochopila, že druhý pilíř je pro ně naprosto, naprosto nevýhodný. Je třeba říci, že ochladl i zájem finančních skupin penzijních fondů vstoupit do druhého pilíře, že přehodnocují svůj postoj. Již se účast a spojení s druhým pilířem pro ně nejeví jako prestižní záležitost a i ony mají obavy z možných rizik nenaplnění byznys plánů. Ono prodat rychle několik desítek tisíc spoření, aby se to penzijním fondům vyplatilo, se tedy dnes jeví jako málo reálné. A koresponduje to koneckonců i s průzkumem, na který jsem se odvolával.

Jako první oznámil, že se nezúčastní druhého pilíře, penzijní fond ING. Dovolím si ocitovat vyjádření předsedy představenstva fondu Jiřího Rusnoka, který mimochodem, jak jsem se dnes dočetl, opustil funkci prezidenta Asociace penzijních fondů právě z toho důvodu, že zpochybňuje důchodovou reformu a penzijní fond, který řídí, se do ní nezapojí. Cituji – věřím, že mi pan Rusnok promine, že to budu citovat. Věřím ale, že i ta slova, která budu citovat, byla takto řečena. Přečetl jsem si je tedy ve veřejných zdrojích. Cituji: „Pokud bychom se zapojili do druhého pilíře, vystavili bychom se příliš velkému riziku ztráty důvěry klientů, poškození investice akcionáře a dobrého jména ING a takové riziko nejsme schopni a ochotni podstoupit.“ Tolik tedy citace.

Často jsme ve svých vystoupeních zdůrazňovali, že druhý pilíř bude takovým velkým byznysem pro penzijní fondy. Je vidět, že vzhledem k zájmu veřejnosti to asi takový byznys nebude, když to přiznávají takové autority, jako je Jiří Rusnok, bývalý šéf Asociace penzijních fondů.

Dámy a pánové, druhý pilíř tzv. důchodové reformy je zcela nadbytečný. Nemá podporu u veřejnosti, nemá zájemce o spoření v něm, a dokonce o něj ztrácí zájem i samotné penzijní fondy. Nevím, proč by tento druhý pilíř měl dále existovat.

Sociální demokracie ústy svého předsedy řekla, že pokud by ona měla tu možnost a šanci, druhý pilíř penzijního fondu by jistě zrušila. I z toho důvodu samozřejmě nemůžeme podporovat tento doprovodný zákon, který technicky umožňuje provedení druhého pilíře. Děkuji. (Potlesk jednoho poslance sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď s faktickou poznámkou nebo s přednostním právem? S přednostním právem pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, paní a pánové, já bych připojil několik poznámek, které svým způsobem vyprovokoval pan ministr financí ve svém úvodním projevu.

Za prvé, ne všichni o tom už osmkrát hlasovali. Je tady řada nových poslanců, ať už z důvodu rezignace pro zvolení do Senátu, nebo z důvodu rezignací dnešních, tak si může každý rozhodnout nově.

A za druhé prosím, aby o tom nemluvil pan ministr financí jako o důchodové reformě. Přece o žádnou důchodovou reformu nejde. Jde o to, že vláda České republiky připravila zákon, který má legálně snížit příjmy průběžného systému, okrást státní rozpočet o určitou částku a věnovat ji soukromým fondům, a to ještě za situace, kdy snížení příjmů průběžného systému je, řekl bych, ohroženo dalším vykrádáním celé soustavy.

Je zřejmé, že nastavená pravidla neslouží tomu, čemu se říká důchodová reforma. Jde o velmi špatný bankovní produkt, který je horší než kterýkoli jiný! Jde o to, že tento systém měl poskytnout veřejné prostředky soukromým subjektům – a to navrhuje vláda, která si říká, že stabilizuje veřejné finance a je vládou rozpočtové odpovědnosti. Je to rozpočtově nejhorší rozhodnutí, které tady bylo ve Sněmovně předloženo od chvíle, kdy byla spuštěna dejme tomu kuponová privatizace.

Opakuji, že jde o vykrádání budoucích příjmů! Jestliže v první fázi byly zlikvidovány majetky státu, které tady byly vytvořeny v minulosti ať už různými pochybnými privatizacemi, nebo nezaplacením částky, která se měla zaplatit za jednotlivé privatizované podniky, a to nezaplacení skončilo v konsolidační agentuře, v konsolidační bance, a poté jaksi bylo přeprodáno nějakým způsobem buď těm, kteří na to čekali, nebo těm původním vlastníkům, které to do té kritické situace dostalo, což se žel stávalo, tak to se vykrádala minulost. Pak se vykrádala současnost, to jest, že se vykrádaly veřejné zakázky.

To, že míra korupce dosáhla v České republice neočekávaných rozměrů, je realita. A zase bych musel hovořit o tom, že se tady s tím potýkáme, a proto i tato vláda říkala, že bude bojovat proti korupci. A přitom, když si vezmeme konkrétně tento návrh zákona, který vrátil prezident republiky – a já musím, nebo nemusím politicky souhlasit s jeho názory, ale v každém případě by to mělo být upozornění pravé části politického spektra, jejímž on je představitelem, že tento návrh zákona skutečně nemůže nic pozitivního pro Českou republiku, pro její ekonomiku a pro její růst přinést!

Já nevím, jestli ti, kteří měli mít ty soukromé fondy, něco už zaplatili jednotlivým poslancům vládní koalice. Protože nechápu, proč setráváte na tomto návrhu zákona, který neslouží účelu, pro který byl připraven, neslouží ani těm jednotlivým fondům – a to tady kolega Votava docela jasně řekl, že je to skutečně velmi špatný bankovní produkt. A jestliže nemá sloužit tomu účelu, pro který je napsán, nemá sloužit ani tomu, kdo by na tom mohl

vydělat, pokud nechce vydělat na tom, že po třiceti letech ty peníze sebere a odnese z tohoto státu a zkrachuje a nikomu je nevyplatí, což by byl opravdu kolosální podvod. Tak potom nechápu, proč na tom setrváváme. Jestli to má být státem garantovaná zlodějna, tak si to přiznejme! Tak o tom mluvmе nahlas a veřejně.

Já v tomto ohledu nesouhlasím s ministrem financí, že lze bez tohoto zákona spustit důchodovou reformu. Takzvanou důchodovou reformu. Opravdu to není pravda. A v každém případě prohlašuji, že jsem veřejně přislíbil, že kdykoli to bude možné, tento takzvaný druhý pilíř navrhnu ke zrušení. Pokud projde. A říkám to otevřeně a na adresu těch, kteří by si takový soukromý fond s cílem odvézt peníze z České republiky chtěli zřídit. V tomto ohledu to není otázka mého osobního přesvědčení. Je to otázka i politických programů jak současných parlamentních opozičních stran, tak ale řady neparlamentních politických stran, které mohou po dalších volbách nastoupit do Poslanecké sněmovny. A v tomto ohledu není garantováno, že by něco takového mělo platit. To je ten druhý moment mé připomínky.

Třetí moment je dán tím, že v tomto ohledu neexistuje jediný důvod, proč bychom měli jako Poslanecká sněmovna přehlasovávat veto prezidenta, proč bychom měli setrvávat na zákonu, který neplní základní účely, pro které se zákony přijímají, tzn. že budou upravovat nějaké vztahy mezi občany České republiky a budou sloužit účelu, pro který byly přijímány, jestliže nezjišťujeme ani účel pro příští důchodce ani účel pro majitele fondů a vůbec negarantujeme to, že se někdy někdo potká s těmi penězi, které tam má platit.

Já jsem tady v rozpravě, myslím v prvním čtení, říkal docela srozumitelným způsobem, že neznám člověka i z těch, pro které to může být výhodné, tzn. pro ty, kteří mají 40 tisíc měsíčně a více, který by věřil tomu, že třicet let bude nějakému soukromému fondu platit peníze a oni mu za třicet let začnou něco vyplácet, když to ještě nota bene není garantováno. S takovým člověkem jsem se v České republice ještě nesetkal. Na moji přímou otázku, jestli tomu věří ministr financí, mi tenkrát ministr financí neodpověděl. Mám si to vysvětlit tak, že i pan ministr financí tomu nevěří? Ano, jiné vysvětlení já totiž neznám. V tomto ohledu, nezlobte se na mě, nemám jediný důvod, nejen já, ale i moji kolegové a ti lidé, kteří za mnou chodí, abychom zákon, který je zbytečný a který dále oslabí veřejné finance, vůbec přijímali.

Prosím, zvažme, jestli za těchto okolností má Poslanecká sněmovna setrvávat na takovém paskvilu!

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď je zde žádost... Pan kolega Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, v zastoupení předsedy klubu Občanské demokratické strany vás chci požádat o to, abyste umožnila jednání poslaneckého klubu ODS od této chvíle do 19 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 19 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.01 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, přeji vám pěkný večer. Nacházíme se v rozpravě, sloučené rozpravě. Připomínám, že tady byla sloučená rozprava k bodům 6 a 7... Už je tam (na světelné tabuli) máme přihlášené, protože tady bylo po těch vystoupeních ještě stále několik zařazených do rozpravy. Myslím, že můžeme pokračovat v rozpravě v této chvíli.

Já s dovolením požádám pana poslance Jiřího Paroubka, který je další vystupující v této sloučené rozpravě k bodům 6 a 7. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, důchodové reformy mají tu povahu, že platí nějakých dvacet třicet let a samozřejmě s určitými parametrickými změnami se mohou udržet takto dlouhou dobu a já se domnívám, že podobnou ambici by měla mít i tato takzvaná důchodová reforma. Říkám takzvaná, protože důchodová reforma, která je v zásadě vypracována jednou stranou politického spektra, nebo spíše prosazována jednou stranou politického spektra, nemá většinou velkou šanci na to, aby fungovala déle než do konce jednoho volebního období.

Je dobré se podívat na zkušenosti těch zemí, které udělaly v posledních deseti patnácti letech, prosadily úspěšně důchodovou reformu. Je to například Švédsko, kde docházelo k velmi zásadním jednáním a dlouhodobým jednáním mezi pravicí a levicí. Nakonec byla důchodová reforma přijata, tuším, za pravicové vlády a s nějakými menšími změnami platila za levicové vlády a pak při příchodu pravicové vlády už ji někdo neměnil. To znamená, že tady existovalo něco, čemu se říká politický konsensus, společenský konsensus, protože se k tomu vyjadřovaly jiné složky švédské společnosti než politické strany. Takže oni mohou říci, že ten problém vyřešili na jednu generaci. Ne tak u nás.

Domnívám se, že příklad Maďarska otevřel oči, konkrétně postup

premiéra Orbána a jeho strany, otevřel oči jiné politické generaci, která vždycky věřila tomu, že se má uplatnit latinská zásada pacta sunt servanda. To znamená, že smlouvy se musí plnit. To v Maďarsku prostě neudělali prostě proto, že soukromé penzijní fondy byly rozkradené, vyjedené, když to řeknu ještě slušně, takže maďarské vládě nezbyvalo nic jiného, než je znárodnit. To, že to nebylo přijato v Bruselu s úplným nadšením, je zřejmé, a že to Maďarům vrací, je také zřejmé, protože vliv finančních skupin na bruselskou politiku nebo na politiku každé země je pochopitelně velmi významný a tady zaznamenaly finanční skupiny jisté ztráty, protože investovaly. Investovaly ze svého hlediska ne optimálně.

Musím říci, že jsem už dlouho neuvítal veto pana prezidenta jako právě u tohoto zákona. Prezidentské argumenty se opírají o ekonomickou logiku, kterou v zásadě plně sdílím.

Důchodová reforma, a na tom se všichni shodujeme, je potřebná. Když jsem se já poprvé velice hluboce setkal s tím problémem někdy před sedmi lety při práci v Bezděkově komisi 1, tak tehdy ti lidé, kteří tam seděli za penzijní fondy a kteří se kolem toho pohybovali, vždycky hrozili: Za dvacet let už nebude ten systém průběžného financování udržitelný! Já jsem se nikdy nedozvěděl, co bude po těch dvaceti letech. Co se stane? Jestli nastane nějaký avatar nebo obludárium. To prostě jsem se nikdy nedozvěděl.

V tomto vládním pojetí opt-outu, ta tři plus dvě procenta, důchodovou reformu ovšem chce jen málokdo. Vlastně jen vláda opírající se o nejtěsnější většinu v Poslanecké sněmovně a penzijní fondy. Ty vlastně podobu reformy v tzv. Bezděkově komisi 2 formulovaly. Je to světový unikát, že by si jedna lobbistická skupina vlastně mohla nadiktovat takovýto způsobem reformu určité části, řekněme, společenského vlastnictví. Ale stalo se. Abych byl přesný, nechtěl jsem už všechny penzijní fondy. Řekl bych, že ji chtějí, tuto reformu, jenom ty nejzavilejší. Jenom ty v tom pokračují. Ty moudřejší reformu odpískávají. Já bych neřekl, že tady prohlédli páni Rusnokové a další, kteří léta tuto reformu prosazovali, ale prohlédly jejich jasnozřivější centrály. A to je potřeba vidět. Poučily se i ze zkušeností ze střední Evropy, z maďarských zkušeností, a nechtěl jsem prostě do takového druhu byznysu jít. Centrály zvážily rizika a ukončily ten příběh. Pokud jsem dobře informován, tak tady existuje nějakých pět odolných, těch nejodolnějších penzijních fondů, které chtějí do toho jít, a já nepochybuji o tom, že do toho půjdou s plným důrazem. Zaměstnavatelé ani odboráři, partneři ze tripartity, si nepřejí takto pojatou důchodovou reformu. A vědí proč.

A ty hlavní výhody k reformě? Především nikdo neříká, z čeho se zaplatí náklady této reformy. Před časem, když tady byl, řekněme, politický zájem, zejména vycházející z Ministerstva financí, se začalo mluvit o tom, že tím zdrojem k úhradě nákladů reformy bude navýšení DPH. Kdeže ty

loňské sněhy jsou? To bylo tuším v loňské zimě, když jsme se toto dozvěděli. Začalo se v předchozím roce zvyšovat DPH, ale postupně se přestalo o souvislosti mezi zvyšováním sazby DPH a úhradou nákladů důchodové reformy hovořit.

Přece každého by mělo zajímat, jak se vykryje na důchodovém účtu státu dopad opt-outu. Ta tři procenta, která odtamtud zmizí z těch 28, to není malá částka. Zkuste počítat se mnou. Řekněme, jestli průměrná mzda je 25 tisíc, jestli ta 3 % jsou na jednu osobu nějakých 750 korun, dalších 500 korun, to jsou ta 2 % procenta, půjde de facto ze státního rozpočtu, tak to je 1 250 korun. Když se toho zúčastní milion lidí, tak je to miliarda 250 milionů měsíčně, a za rok je to 15 miliard korun, které budou chybět v důchodovém účtu. Patnáct miliard korun! Když se toho nedejbože zúčastní 2 miliony lidí, tak už to bude 30 miliard korun. To jsou ohromné částky! Kde na to ten stát vezme? Na takhle pojatou důchodovou reformu. To ne, jak tady někteří optimisté dneska říkali, že se ohrožují ty budoucí důchody. Jednak upřímně, z těch 1 250 korun při průměrném výnosu, pokud bude na úrovni penzijních fondů, které dneska pracují v posledních šestnácti sedmnácti letech s těmi našimi vesměs pěti stovkami, tak mají průměrný výnos 0,3 %. Tak budu optimista, průměrný výnos bude 1 %. Kolik ti důchodci po těch dvaceti, třiceti, čtyřiceti letech mohou z těch 1 250 korun měsíčně dostávat? Dva tisíce, dva a půl tisíce? Ještě se k té myšlence vrátím.

Takže vláda zkonsumuje, chce zkonsumovat veškerý výnos z navýšení DPH, který zatím není, ale protože všichni něco víme o ekonomice, tak víme, že platí jev pod názvem cenová pružnost, to znamená, že časem se ta poptávka vyrovná i při změnách cen, takže výnos z té daně tady bude možná v příštím, spíše v přespříštím roce, ale nebude primárně určen na potřeby důchodové reformy. Prostě nemůže být, protože bude látat díry ve státním rozpočtu.

Já si myslím, že vláda by nám měla a mohla sdělit, pokud to ví, sladké tajemství, jak a z čeho získá ty peníze, které tady budou chybět, jak jsem teď myslím názorně spočítal, může to být těch 15 miliard korun, když tady bude milion účastníků, v těch průzkumech se zatím říká, že jenom deseti-na lidí, ale ono je osm milionů lidí, kterých se to může týkat tak nebo onak. Dobře, týká se to asi těch, kterým je do čtyřiceti let, tak fakticky se to může týkat šesti milionů lidí, ale myslím si, že intenzivní reklamou, billboardy – já už je živě vidím, jak na těch billboardech budou naši skvělí důchodci, dobře vypadající důchodci, zdravě vypadající důchodci, opálení, na plážích v Karibiku, myslím, že v každé zemi toto mělo podobný průběh, že by to nezabralo. Takže dobře, já jsem zvolil hypotézu, že bude milion účastníků, a to je těch 15 miliard, a mě by zajímalo, kde se to vezme. Kde se ty peníze vyrobí. Státní finance může zachránit jen to, že nábor klientů penzijních fondů nebude příliš úspěšný. Ale na to spoléhat nelze.

Vedle reparací, o kterých budeme rozhodovat za chvíli, za pár desítek minut, reparací státu plynoucích z církevních restitucí, se mandatorním výdajem státního rozpočtu má stát také nárok na vykrytí dopadu opt-outu.

Tato důchodová reforma nepřinese udržitelnost důchodů. Myslím, že to, co jsem tady před chvílí demonstroval, ta částka, kterou si měsíčně ten optimista bude ukládat a bude mu ji stát nějakým způsobem dotovat, těch 1 250 korun, tak když to vyleze na těch 2–2,5 tisíce po těch třiceti čtyřiceti letech měsíčně, tak nevím, jestli je to něco, co by zrovna udrželo jeho důchod nad vodou. Stejně bude závislý na průběžném způsobu financování, na průběžném důchodu jako na nejpodstatnější složce svého důchodového zabezpečení. Nepřinese to udržitelnost důchodů jednotlivých občanů ani důchodového systému. To už vůbec ne. Ani veřejných financí. To všechno nám tehdy exponenti před těmi sedmi lety, ale i před dvěma lety, v těch Bezděkových komisích, kolem Bezděkových komisí, tvrdili, že tak to přece bude, že veřejné finance nám to stabilizuje, že to zajistí udržitelnost důchodů a že budeme všichni šťastni a že všichni budeme spokojeni.

Prohloubí se nerovnost ve společnosti. To jedné části politického spektra zjevně nevádí. Systém je totiž výhodný – to je myslím zřejmé každému – jen pro účastníky, občany s nadprůměrnými příjmy.

Pokud dnes, dámy a pánové, bude veto prezidenta přehlasováno, přes všechna varování, která již byla či budou k chybnému pojetí takzvané důchodové reformy zde vyslovena a byla už vyslovena v předchozích jednáních, Národní socialisté ve Sněmovně v průběhu 1. pololetí 2013 předloží novelu zákona o důchodovém zabezpečení postavenou na těchto základních principech.

Chtěl bych také říci, že pokud zde budou návrhy na zrušení tohoto systému, které budou přicházet v průběhu té doby, tak je samozřejmě podpoříme.

Ale já bych chtěl říci, že přijdeme s touto novelou, a tím také stručně vymezuji, co v té vládní legislativě k důchodové reformě chybí.

Především jde o to, aby tam bylo zajištěno, aby byla garance 100 % vkladů s minimálním zhodnocením na úrovni technické úrokové míry po celou dobu spoření. Garance těch vkladů tam není! Myslím, že je potřeba také říci, že penzijní fondy, kde si spoříme zatím tu svoji pětistovku, nebo většinou pětistovku, tak jich za posledních sedmnáct let tiše zbankrotovalo nejméně deset, mám půl roku starý údaj, takže možná že jich bylo více, a klienti dostali 20 až 80 % svého vkladu. Takže nám jde o to, aby se tady zajistilo – a tady v tomhle zákoně to není zajištěno! – aby bylo garantováno 100 % vkladů. Ať se zajistí ty soukromé penzijní fondy! To je přece normální produkt! Samozřejmě že se za to platí. Samozřejmě že to zvyšuje náklady. Ale zvyšuje to jistotu vkladatelů.

Dát účastníkovi možnost výběru, zda chce v závěru spoření doživotní rentu, nebo kapitálovou výplatu. Co já vím – asi třicet mi už nikdy nebude, ale kdyby mi bylo třicet, tak co já vím, co se mnou bude v 65 letech. Jestli budu chtít rentu měsíční, anebo jestli budu těžce nemocen a budu si chtít ještě zajet do Las Vegas zahrát bingo. Já nevím. Tak přece takováhle možnost se musí tomu vkladateli dát. Určit závaznou výši doživotní renty nebo kapitálové výplaty již při podpisu smlouvy. To tam také není, v tom zákoně! To znamená, že vlastně ti lidé si budou ukládat peníze naslepo. Jediný, kdo bude vydělávat, kdo si bude odečítat náklady, výdaje, bonusy atd., budou soukromé penzijní fondy. Ale přece na začátku – a dobré soukromé penzijní fondy to umějí, já takovou pojistku mám, soukromou, v tom třetím pilíři – musí říci, jaká bude ta konečná suma.

Chránit účastníky proti inflaci volitelnou indexací a garantovaným každoročním navyšováním případné renty či výplaty. To je další princip.

Další je připisovat výnosy nad rámec garance – pokud by se to stalo, což myslím, je těžko proveditelné, na základě těch zkušeností, které zatím máme, ale stát se to může. Zkrátka aby nebyly výnosy navíc zkonsumovány soukromým penzijním fondem.

Vyplatit – a to je další princip – veškeré vklady a výnosy pozůstalým klienta v případě úmrtí v průběhu trvání smlouvy.

To jsou věci, které tam zkrátka chybějí a které budeme navrhopvat, aby se tam novelou dostaly.

Povinností vlády a Sněmovny, dámy a pánové, je ochránit zájmy českých občanů. A touto cestou Národní socialisté půjdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se hlásí pan poslanec Bohuslav Sobotka, takže ho prosím, aby se ho ujal.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, jaká je zde účast poslanců vládní koalice při projednávání takto závažného návrhu zákona, tak musím říci, že z této nízké účasti usuzuji, že přeběhlíci již byli nakoupeni, opozice ve vládních řadách zpacifikována, a že tedy vládní koalice se chystá na to, že tento návrh zákona dnes tady v Poslanecké sněmovně schválí.

Já bych se rád podíval ještě na tu takzvanou důchodovou reformu z pohledu těch, kteří ji budou platit, ale nic z toho nebudou mít. Já říkám takzvaná důchodová reforma, protože to je skutečně obrovský mýtus. Je to zase přesně ten způsob, jakým se některé vládní záměry prosazují, že se věci, které žádné reformy nejsou, a ve skutečnosti je to možná výhodný byznys pro někoho, nazvou reformami a pak se tady prosazují za cenu čehokoliv jenom proto, aby prošly ještě předtím, než bude konec volebního období, a pokud možno se nastavily finanční toky způsobem, který už po

příštích volbách nebude možné žádným způsobem předělat nebo zkorigovat.

Pro mě je takovým krásným příkladem, na který asi v životě nezapomenou, smlouva na sKarty, která je uzavřena na úžasných dvanáct let, podle toho, co se objevilo v médiích. Myslím si, že to je přesně ten horizont, který si zřejmě někteří představují, že by jejich takzvané reformy měly pokud možno přetrvat.

Tahle důchodová – nebo takzvaná důchodová reforma je postavena na tom, že vládní koalice vytvořila nový finanční produkt. Ten nový finanční produkt je výhodný podle nezávislých analýz pro zhruba jednu třetinu žen a pro zhruba polovinu mužů. Současně se říká, že ten systém je výhodný pro ty, kdo mají vyšší než průměrnou mzdu v naší zemi, což statisticky je zhruba jedna třetina ekonomicky aktivních obyvatel.

Problém je, že náklady bude muset někdo zaplatit. Někdo bude muset zaplatit i náklady penzijních fondů, které budou lákat nové klienty, a o náklady se budou muset podělit všichni občané prostřednictvím zvýšení daně z přidané hodnoty. To znamená, že i ty dvě třetiny lidí, kteří mají příjem nižší, než je průměrná mzda, se budou muset ve vyšších cenách potravin, léků, jízdného, vodného, stočného skládat na tu jednu třetinu, která si možná tento nový finanční produkt pořídí.

A já se ptám, a bylo by dobře, kdyby někdo za vládu našel odvahu, vystoupil tady a odpověděl na tuto otázku, já se ptám, k čemu to těm lidem bude. K čemu jim to bude, když se ze svých nízkých platů budou skládat na takzvaný opt-out, to znamená na to, aby část lidí, kteří mají slušné příjmy, mohla ještě rozložit své portfolio úspor do druhého pilíře a rozšířit investice, které má možnost realizovat. Proč se budou důchodci, proč se budou rodiny s dětmi, proč se budou lidé, kteří získávají minimální mzdu, skládat na druhý pilíř? Proč budou přispívat ze svých nízkých mezd na to, aby tady existovala skupina lidí, kteří se tedy ještě na důchod připojistí? Jakou mají mít motivaci, proč to budou dělat? Co to pro ně přinese dobrého?

Co to pro ně přinese dobrého, vidíme už teď. Vláda nemá peníze na valorizaci penzí, a tak těm důchodcům, kteří se budou skládat formou vyššího DPH na takzvanou důchodovou reformu, snížila valorizace důchodů se slovy, že na to vláda nemá. Vláda na to v příštím roce údajně nemá, aby valorizovala penze podle vývoje inflace, ale už příští rok bude mít 6 mld. korun na to, aby připlatila těm bohatším, kteří se rozhodnou zřídit si spoření ve druhém pilíři.

To znamená, vláda tady má jednoznačnou prioritu udělat všechno pro to, aby tento spořicí produkt zavedla. Co z toho budou mít lidé, kteří nedosáhnou ve svém příjmu na průměrnou mzdu, a opt-out vysaje ze státního průběžného systému desítky, možná stovky, miliard korun? Až ti lidé, kteří

nedosáhli během svého pracovního života na průměrnou mzdu, dospějí do penze a budou mít jenom státní důchod, tak se jim bude vysvětlovat, že nejsou peníze na to, aby se valorizovaly penze, aby se jim ten důchod vyplácel v přiměřené výši. Prostě proto, že je tady opt-out a že ten opt-out ročně bude vyvádět možná dvě, někdy také tři desítky miliard korun do soukromého spoření, do druhého pilíře.

Já si myslím, že ve skutečnosti vláda žádný argument nemá, aby to těmto lidem vysvětlila. Kdyby ho měla, tak už ho za ten rok nebo rok a půl, kdy prosazuje tuto podobu reformy, dávno použila. Našli bychom ty argumenty v důvodových zprávách příslušných zákonů, vystoupil by tady premiér, ministr práce a sociálních věcí, a řekli by: milí občané, vy sice tu důchodovou reformu zaplatíte, ale vyplatí se vám to takovým a takovým způsobem. Tohle tady nikdo neřekl.

To znamená, že vláda v zásadě touto reformou ze dvou třetin ekonomicky aktivních lidí v naší zemi udělá úplně hlupáky, kteří budou jenom platit, platit, platit a z hlediska jejich důchodového nároku se to žádným způsobem neprojeví, protože DPH už se zvedá teď. Před malou chvílí tady vládní koalice proválcovala další zvýšení daně z přidané hodnoty. Během posledních šesti let už je to potřetí, kdy se zvyšuje DPH. A dokonce za dva roky se má sjednotit DPH na 17,5 % podle zákona, který před malou chvílí Poslanecká sněmovna schválila.

Já si myslím, že tuhle reformu doprovází celá řada mýtů, lží a polopravd. Stačí se podívat na webové stránky Ministerstva práce a sociálních věcí, kde je takzvaná kalkulačka, která ukazuje výnosy snů, které budou klienti získávat v okamžiku, kdy se rozhodnou podlehnout reklamě fondů ve druhém pilíři a doživotně se jim upíší z hlediska platby na tento systém penzijního spoření.

Je zajímavé, že škála úrokových výnosů začíná někde na 1,5 % průměrného ročního výnosu, což si myslím, že je vysoce optimistický předpoklad u těch nejvíce konzervativních typů fondů. Když se podíváme na celou historii penzijního připojištění v České republice, která už je relativně dlouhá, je delší než deset let, tak průměrný výnos ve stávajících fondech penzijního připojištění nedosáhl ani 1 %. Pohyboval se pod 1 %. Já se ptám, proč je ta kalkulačka na Ministerstvu práce takovým nemístným způsobem optimistická, že začíná na 1,5 % a končí snad někde na nějakých 5 %, 6 %, nebo dokonce 7 % ročního výnosu. Skutečně bych to rád viděl, že fondy budou svým klientům zajišťovat takovýto výnos v rámci druhého pilíře.

Myslím si, že celý tento podnik je krajně nejistý a celý tento podnik už je trošku z módy. Určitě platí, že v devadesátých letech, zejména v polovině devadesátých let, kdy my jsme tady u nás realizovali jiný experiment, který se jmenoval kuponová privatizace, tak v zemích střední a

východní Evropy bylo moderní zakládat spořicí pilíře v rámci důchodového systému. Té módě podlehli v Polsku, podlehli jí v Maďarsku, podlehli jí v pobaltských zemích a s určitým zpožděním jí také podlehli za Dzurindovy vlády na Slovensku. Ale to byla druhá polovina a konec devadesátých let.

Dnes je situace jiná. Ve všech zemích, které ve střední a východní Evropě zavedly takzvaný druhý pilíř, dochází k jeho korekci. A ta korekce se pohybuje od úplného zrušení, jako jsme viděli v Maďarsku, až po výrazné parametrické úpravy, které vidíme v Pobaltí, viděli jsme je v Polsku a také na Slovensku.

Dnes je trend ústupu od převodu finančních prostředků do tzv. druhého pilíře a většina zemí, která druhý pilíř zavedla, se snaží zoufale najít cestu, jak se z toho dostat ven, jak zajistit finanční zdroje pro stávající veřejné rozpočty, tak aby se státy enormně nezadlužovaly. Ve všech těchto zemích je přesně obrácený trend, než nastupuje Nečasova vláda tady u nás v České republice. Proboha, proč to děláme? Proč jdeme tímto směrem v situaci, kdy většina zemí zjistila, že tudy cesta v rámci reformy důchodového systému nevede? Ani na to nikdo ze členů vlády nereagoval, nikdo na to neodpověděl. Proč se řítíme někam, kde hrozí takto vážná rizika pro stabilitu veřejných rozpočtů?

To, co je také absurdní, je, že ten systém má být spuštěn v zásadě rok před parlamentními volbami v situaci, kdy se vláda vůbec nedohodla s opozicí na tom, že opozice bude v případě svého volebního úspěchu takový systém tolerovat. Tady žádné seriózní jednání nebylo, žádná dohoda neexistuje. A v okamžiku, kdy se ten systém bude spouštět, tak za rok po něm už se rozběhne volební kampaň před novými volbami do Poslanecké sněmovny. A já si myslím, že je nezodpovědné ze strany vlády, že takovým způsobem těsně před volbami, vlastně rok před volbami, rozjíždí systém, který ve skutečnosti nemá reálnou šanci na to, aby existoval déle než dva roky. Naopak je zcela realistická pragmatická reakce těch finančních institucí, které se rozhodly v příštím roce žádné fondy v rámci druhého pilíře nezakládat. Ony totiž šetří finanční prostředky, nechtějí riskovat ve stávající ekonomické a politické nejistotě, která dnes v České republice existuje. Já ten postup chci jednoznačně uvítat, protože není odpovědné v oblasti důchodového pojištění, v oblasti spoření na důchod, které je založeno na dlouhodobé důvěře občanů, které musí být založeno na dlouhodobé platnosti pravidel, které musí být založeno na tom, že důchodové systémy fungují napříč jednotlivými volebními obdobími, napříč levicovými a pravicovými vládami, je prostě absolutně nezodpovědné spouštět tento šílený experiment rok před volbami do Poslanecké sněmovny.

My jsme jasně řekli a budeme to opakovat teď i v budoucnu, že sociální demokracie udělá všechno pro to, abychom stabilizovali průběžný důchodový systém. A jestliže tam v současné době máme deficit v řádu

čtyřiceti, padesáti a někdy i více miliard korun, pak je zcela nezodpovědné ponechávat existenci druhého důchodového pilíře. V případě, že sociální demokracie bude mít po příštích volbách možnost účastnit se na vládě, v případě, že budeme moci ovlivnit vládní program, tak naším cílem bude zrušení takzvaného druhého pilíře, tak aby se finanční prostředky vrátily zpět do průběžného důchodového systému.

Chci také jasně říci, že existuje celá řada technických řešení, která se dají zvolit tak, aby občané, kteří vstoupí do druhého pilíře, o žádné své finanční prostředky nepřišli. Myslím si, že není žádný důvod strašit občany, že by přišli o nějaké finanční zdroje. Občanů se to v zásadě nedotkne. Ale je důležité, aby příští vláda udělala všechno pro stabilizaci důchodového systému a udělala všechna preventivní opatření, která by zabránila tomu, abychom byli za pár let v situaci Polska, Maďarska nebo Slovenska, které se dostaly do obrovských problémů právě v důsledku toho, že spustily druhý pilíř penzijního spoření. Spustily ho v nevhodné podobě, spustily ho bez dostatečné regulace a dostalo je to do pozice, kdy pak následně po několika letech musely přistupovat k jeho výrazné korekci. My tu korekci chceme provést ihned po příštích volbách do Poslanecké sněmovny, tak aby dopady byly co nejmenší a současně abychom zabránili vyvádění dalších prostředků z průběžného důchodového systému.

Myslím si, že velmi rozumné by bylo, kdyby vládní koalice přistoupila na návrh, který už sociální demokracie předložila v legislativní podobě, to jest návrh odložit spuštění druhého pilíře o dva roky. Znamenalo by to, že se ani vládní koalice ani investoři nebudou v příštím roce blamovat. Spuštění druhého pilíře by se odložilo na okamžik, kdy zde bude ustavena nová vláda po volbách do Poslanecké sněmovny. Tato nová vláda by měla ještě možnost spuštění druhého pilíře zrušit nebo ten druhý pilíř určitým způsobem modifikovat. To si myslím, že by byl odpovědný přístup jak vůči České republice, tak vůči občanům České republiky, tak i vůči potenciálním investorům, kteří se chystají do druhého pilíře navzdory veškeré nejistotě a navzdory veškerým varováním investovat. Za tento uvážlivý přístup se sociální demokracie jednoznačně přimlouvá. Návrh zákona je k dispozici a domníváme se, že do konce letošního roku jsme schopni na půdě Poslanecké sněmovny ten návrh schválit tak, aby mohl platit od 1. ledna. Vzhledem k tomu, že sociální demokracie má většinu v Senátu, jsme schopni zajistit i schválení tohoto návrhu zákona v co nejkratší době na půdě Senátu, tak aby od 1. ledna příštího ledna mohl pokračovat stávající důchodový systém, a případné spuštění druhého pilíře se odložilo až na rok 2015.

Jednoznačně musím říci, že všechny tyto vážné výhrady, které máme vůči druhému pilíři, nás vedou k tomu, že chceme využít i možnosti, kdy se tady hlasuje o v zásadě technickém zákoně, o technických podmínkách

pro spuštění druhého pilíře, k tomu, abychom jeho vznik zablokovali. Pokládáme to za absolutně odpovědný a prozíravý přístup vůči veřejným financím, ale především také za odpovědný přístup vůči našim důchodcům. Není možné lidem na jedné straně vysvětlovat, že nejsou peníze na valorizaci jejich důchodů, a současně se pouštět do experimentů podobných druhému pilíři.

Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Laudát se hlásí o slovo, zřejmě s faktickou poznámkou na to, co tady zaznělo. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Nebudu tak dlouhý jako pan kolega Sobotka. Jenom řeknu, že pan Sobotka chtěl sdělit lidu: Jestliže platíte 28 % na povinné pojištění penzijní, tak nemáte nárok rozhodovat ani o třech procentech svých peněz. Samozřejmě že jestliže někdo v životě nepracoval jinde, než se nechal živit z peněz daňových poplatníků, pak samozřejmě asi má pokřivené vidění světa, když se domnívá, že to nejsou peníze občanů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, jsme v situaci, kdy za osm týdnů má být spuštěn druhý pilíř důchodového systému, což je bezesporu jedna z největších reforem řekněme za posledních dvacet let, a přitom dosud nemáme schválené příslušné zákony. Myslím, že tato skutečnost hodně vypovídá o současné vládě. Přitom jsme od okamžiku, kdy vláda začala připravovat tuhle takzvanou důchodovou reformu, varovali před tím, aby tak zásadní norma, která ovlivní systém vyplácení důchodů na deseti let, byla schvalována bez všeobecné shody ve společnosti, bez projednání s opozicí, s odbory a s dalšími institucemi. Ale vláda se podle mě nepochopitelně snažila a pořád snaží protlačit tu svoji představu bez ohledu na situaci, jaká ve společnosti je. Připomenu, že tuhle tu reformu odmítá celá opozice, horní komora Parlamentu, odmítá ji prezident republiky, odborové organizace, odborná veřejnost. Petici proti této důchodové reformě podepsalo v listopadu loňského roku 90 tisíc lidí. A i ta obrovská demonstrace na Václavském náměstí v dubnu, kde bylo sto tisíc lidí, jednoznačně vyslovila nesouhlas.

Vláda se brání tím, že údajně nebylo možné dosáhnout jakékoli shody, a proto musela začít prosazovat svoji představu. Zapomíná ale na to, že jedna základní shoda, která byla odpočátku, a byla to shoda všech, byla

na tom, že nový důchodový systém musí být postaven tak, aby především zajistil dlouhodobou finanční stabilitu a aby zajistil důstojný život současných i budoucích důchodců. Ale s ohledem na současnou pokračující krizi tento prosazovaný systém nezajišťuje ani finanční stabilitu ani přijatelnou životní úroveň důchodců.

Připomenu, že od počátku byla shoda také na tom, že musí být nejprve vytvořeny dostatečné finanční rezervy na pokrytí transformačních nákladů. Vzpomeňte si, jak v devadesátých letech byla jednoznačná shoda na tom, že tyto finanční rezervy budou vytvořeny z privatizačních výnosů. Dokonce Pithartova vláda tehdy začala výnosy z privatizace pro tyto účely odkládat. Bohužel dnes jsou tyto prostředky spotřebovány. Privatizovat není příliš mnoho co. A tak tato vláda navrhla, že zvedne sazby daně z přidané hodnoty a transformační náklady budou pokryty z výnosů z tohoto zvýšení. Bohužel se ukázalo, že se tyto zvýšené výnosy nedostavily, a kupodivu vláda poté rezignovala na jakoukoli další cestu k zajištění nějaké rezervy na pokrytí těchto transformačních nákladů. To je pro mě poměrně nepochopitelné, protože právě zkušenosti, jak zde bylo řečeno, z Maďarska, z Polska, ze Slovenska ukazují, že v tomto je jeden z největších problémů, a také proto v těchto zemích musely být systémy postupně modifikovány.

Druhá věc je ta, že vláda neustále opakuje, že pokud tato takzvaná reforma nebude co nejdříve spuštěna, budou ohroženy důchody dnešní mladé generace, jako by tento systém byl natolik revoluční, že jen on zajišťí dnešním mladým blahobyt ve stáří. Ale pravý opak je pravdou. Důkaz je na stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí v oné důchodové kalkulačce, o které zde již byla řeč. Tam si každý může spočítat, jaký přínos pro něj podle věku a podle jeho příjmu bude účast ve druhém pilíři mít.

A pokud nezapomeneme na skutečnost, že vlastně dvě pětiny vkladu do penzijního fondu bude muset účastník druhého pilíře celý život platit navíc ze svých vlastních prostředků, tak tyto výpočty jednoznačně ukážou, o co se vlastně jedná. Že se jedná pouze o byznys pro penzijní fondy. Mimo ně na této důchodové reformě skutečně nevydělá téměř nikdo a současně se stát dostane do obrovských potíží s deficitem veřejných financí.

Pokud budou penzijní fondy hospodařit tak jako dosud a jejich výkonnost bude na oné zmíněné průměrné hodnotě pod jedno procento, tak tento systém bude výhodnější než ten současný pouze pro lidi s velmi nadprůměrnými příjmy, někde okolo 50 tisíc měsíčně. A to ještě bez záruky, protože dnes skutečně nikdo nemůže zaručit, že dnešní předpoklady na osud naspořených prostředků v penzijních fondech budou po desítkách let skutečně naplněny.

Důchodová reforma, tak jak je předkládána, je pro nás skutečně nepřijatelná. A jak již tady bylo řečeno, skupina sociálně demokratických poslanců již předložila do legislativního procesu návrh na její odložení o

dva roky. Jsme jednoznačně toho názoru, že ať již budou tyto dva dnešní zákony schváleny, či nikoli, odložení reformy o dva roky je skutečně tím nejlepším řešením.

Děkuji vám. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal pana poslance Antonína Sedu.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, jak tady bylo řečeno, nepřijetím novely zákona o pojistném na důchodové spoření by bylo prakticky nemožné spustit dobrovolně povinné důchodové spoření v privátních fondech. Klientům by totiž nešlo přičítat příspěvky na jejich důchodový fond, protože jednotné inkasní místo, s čímž penzijní reforma počítala, nebude od příštího roku fungovat.

Pan prezident ve svém zamítavém stanovisku uvedl dva konkrétní důvody, se kterými také souhlasím. Důchodová reforma je zásadní změnou sociálního systému, který má a bude mít dlouhodobý vliv na každého občana v naší zemi. A to vyžaduje široký konsensus jak v odborné sféře, na politické scéně i v celé společnosti. A všichni víme, že tento konsensus neexistuje. Reforma nemá nejen politickou shodu, ale je kritizována i některými penzijními fondy. Řada odborníků doposud vůbec nepochopila smysl výhod takto navrženého druhého pilíře, a co vůbec nechápou, je skutečnost, že pravicová vláda odmítla občanům mít přístup ke svým uloženým penězům.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, druhým důvodem pana prezidenta k vrácení zákona je načasování důchodové reformy. Protože spustit druhý pilíř v době, kdy finanční krize podlomila důvěru v dlouhodobé kolektivní investování, kdy se tyto systémy nejen neosvědčily, ale jsou modifikovány či zpětně znárodňovány, je hazardem s veřejnými i soukromými financemi. Já ještě dodávám, že spouštět dobrovolné důchodové spoření v privátních fondech v době deficitu důchodového účtu je hazardem s důvěrou občanů a hazardem se stabilitou současného státního průběžného systému. Tohle by si měla uvědomit každá rozumná vláda. My ale zřejmě máme vládní koalici, která do tohoto hazardu půjde, a to bez ohledu na dopady na dnešní důchodce, tak na generace těch, kteří se teprve do penze chystají.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda chce zřejmě nahrát finančním institucím další kšefty, ať to stojí co to stojí. Přesto existují penzijní fondy, které se této transakce odmítly účastnit. Prostě proto, že nechťejí hazardovat s důvěrou svých klientů a svých akcionářů. Vždyť praktická nemožnost vystoupení z takto koncipovaného systému je téměř celoživotním rizikem klienta.

Sama vláda odhaduje ztrátu v průběžném systému až na 30 miliard korun s tím, že původně chtěla tuto ztrátu pokrýt zvýšenou sazbou daně z přidané hodnoty. Teď vláda používá tyto peníze na snížení schodku státního rozpočtu. I když jsem přesvědčen, že při účasti deklarovaných necelých 10 % aktivních občanů v tomto druhém pilíři se bude jednat o nižší částku, opakovaně se ptám, zda vláda garantuje pokrytí výpadku peněz ve státním pilíři důchodového systému. A kde ty peníze vezme? Zřejmě zase dalšími škrtů v sociálním systému či škrtů ve školství či zdravotnictví.

Vážení koaliční poslanci a poslankyně, nebo alespoň vy, kteří se projednávání účastníte, obracím se na vás a vyzývám vás, abyste ukončili podporu rizika hazardu dnes již exministra Jaroslava Drábka. Podpořte názor pana prezidenta a zákon nepodpořte. Možná si řeknete: Je to marné. Je to marné. Je to marné. Ale vámi prosazované silové řešení tohoto projektu hlasy politické korupce je opravdu ostudné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď bych požádal pana poslance Břetislava Petra. Připraví se Vít Bárta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, je skoro nepochopitelné, že v době, kdy vláda má velké problémy s naplňováním důchodového účtu, který je označován jako první pilíř, a tento systém se začal propadat do výrazných deficitů, které, jak je zřejmé z důvodové zprávy, dosáhnou v letošním roce 50 mld. a v roce 2015 by to mělo být až 57 mld., chce spustit druhý důchodový pilíř, jehož příprava je provázena celou škálou nedostatků, nedorozumění problémů a časových problémů, pokud by tento pilíř měl být spuštěn od 1. ledna příštího roku.

Asi záměrně vláda nechce informovat veřejnost, jak se zavedení druhého pilíře projeví na přísunu peněz do prvního pilíře, ze kterého je v současné době vypláceno 97 % důchodů, ať už se jedná o důchody starobní, invalidní, vdovské nebo sirotčí. Jen pro ilustraci – z prvního pilíře je vypláceno 2 870 000 důchodů a jeho průměrná úroveň se pohybuje na úrovni 10 760 korun.

Nějak se při těchto úvahách přehlíží skutečnost, že v současné době celá řada lidí odchází do předčasných důchodů, a to pouze z jednoho důvodu – ztratili práci a nemají jinou možnost, než požádat o výrazně snížený starobní důchod. Jenom od roku 2010 do poloviny letošního roku odešlo do předčasných důchodů 150 000 lidí, což snížilo rovněž přísun peněz do prvního důchodového pilíře. Trvale klesá počet pracovníků, kteří platí do prvního pilíře, takže není jasné, jak to vlastně bude v budoucnu, a dá se

předpokládat, že důchody z prvního pilíře v následujících obdobích budou trvale klesat.

Na nedostatku peněz v prvním důchodovém pilíři se bude výrazně podílet i zavedení druhého pilíře, neboť každý pojištěnec, který půjde do druhého pilíře, odvede o 3 % méně do prvního pilíře. A ti lidé musí nadále zůstat pojištěni v prvním pilíři. Jejich důchodová výměra z tohoto pilíře bude pochopitelně klesat. Jednak v důsledku toho, že za každý rok pojištění jim nebude počítáno 1,5 %, ale pouze 1,2 %, takže když to převedeme, tak ti lidé, kteří vstoupí do druhého pilíře, dosáhnou stěží 80 % toho, co by měli z prvního pilíře, kdyby nevstoupili do pilíře druhého. Pochopitelně tím, že každý pojištěnec vstoupivší do druhého pilíře bude ochuzovat první pilíř o 3 %, tak i z tohoto důvodu bude klesat částka, na kterou bude mít nárok z prvního pilíře.

Je situace a otázka, jaký bude dopad této reformy, ale v žádné z důvodových zpráv k oběma těmto zákonům jsme nedostali odpověď. V této souvislosti bych rád připomněl výsledky studie, kterou nechal zpracovat státní statistický úřad, která řeší dopad u těchto navrhovaných změn. V této studii je řečeno, že aby bylo možné posoudit skutečný dopad zavedení druhého pilíře, scházejí jakékoliv relevantní údaje. A pokud budeme vycházet z údajů sousedních zemí, tak zde je výrazné nebezpečí, že budou muset být pro nedostatek finančních prostředků jak v prvním, tak i druhém pilíři prováděny výrazné změny, které budou mít vždy negativní dopad na výši důchodu ať už z prvního, nebo druhého pilíře.

Pokud hovoříme o tom, co si musí občan zajistit, aby mu byl vyplácen důchod z prvního pilíře, tak prakticky nemusí vůbec nic. Ale pokud si pročteme, co bude muset občan zajišťovat, pokud bude chtít vstoupit do druhého pilíře, tak je to celá řada činností, které nebudou tak jednoduché, kde bude muset výrazným způsobem zvážit svá rozhodnutí, aby dopad, když ty fondy neuspějí, nebyl na něho katastrofální.

Z čeho chce vláda vyplácet 97 % důchodů z prvního pilíře? Vláda tvrdí, že k žádnému poklesu výplaty důchodu z prvního pilíře nedojde, a to ani v době, kdy bude zaveden druhý pilíř.

Čili otázka dnes zní zhruba asi takto: Jak posuzovat současný stav, kdy druhý pilíř není a vláda byla nucena krátit valorizaci důchodů? Já se domnívám, že prohlášení vlády a skutečnost si navzájem hrubě protiřečí. Z čeho plyne optimistický názor? Budeme opět zvyšovat už dnes zvýšené DPH, kdy 15 a 21 % za rok nebo za dva nebude stačit? Otázka je položena, odpověď schází.

Účast ve druhém pilíři bude pro každého účastníka definitivní, až nový úřad, který se bude jmenovat Centrální registr smluv, který bude spravovat Generální finanční ředitelství, potvrdí, že účastník může do tohoto druhého pilíře vstoupit. Pochopitelně zákon předpokládá, že příslun peněz do

druhého pilíře bude zajišťovat jedno inkasní místo, ale to jedno inkasní místo má být realizováno až v roce 2015. Jak v mezidobí od 2013 do 2015 budeme převádět finanční prostředky, které ti odvážlivci, kteří vstoupí do druhého pilíře, odvedou, aby to přišlo na příslušné místo?

A tady je ještě jeden velice závažný problém. Stávající penzijní fondy, aby mohly spravovat peníze ve druhém pilíři, musí být transformovány do penzijních společností, kde bude oddělen majetek soukromých společností od sumy peněz, které do něho budou dávat pojištěnci. Tyto společnosti budou pro klienta zajišťovat tzv. důchodové spoření, a pokud ten, který spoří, podlehne vábení, že by mohl dostat až 6, 7 %, tak se taky může stát, že tento fond zkrachuje a že nakonec střadatel a klient, když se naplní možnost jeho odchodu, z toho druhého pilíře nemusí dostat prakticky nic.

Zásadní axiom druhého pilíře zní: střadatelé, dejte své peníze do soukromých společností a nikdo vám nezaručí, že za těch dvacet třicet let tyto společnosti přežijí.

Neexistují žádné garance, že systém může být na základě politického rozhodnutí měněn, jak se ukázalo v okolních státech, které ten systém zavedly mnohem dříve. Zářným příkladem toho, jak je možno manipulovat, je současný stav v době stavebního spoření. Nelze ani zaručit vytunelování těchto fondů, neboť vklady u soukromých společností nebudou na rozdíl od úložek u bank, družstevních záložen a stavebních spořitelů pojištěny a to by si měl každý, než vstoupí do druhého pilíře, uvědomit.

Každá penzijní společnost musí nabízet čtyři fondy, od těch, kde výnos bude menší, než kdyby to střadatel uložil na dlouhodobý vklad s jedenapůl- až dvouprocentním úrokem, až do fondů rizikových, kde se slibuje výnos až 7 %. Penzijní fondy budou pochopitelně spravovat aktiva, kterých se jim dostalo v závislosti na riziku fondu. Čím rizikovější fond, tím větší úplata. Je jistě zajímavé, že z pojišťovacích fondů se sedm těchto fondů už přeměnilo na penzijní společnosti, ale je zajímavé, že dvě z těchto společností, jako je ING Penzijní fond a AXA Penzijní fond, odmítly zahájit příjem peněz do druhého pilíře. A otázka zní. Odpovědi těchto bank, když ji shrnu do jedné věty, je, že důchodový pilíř není perfektně připraven po legislativní stránce a že tyto dvě společnosti z celkem sedmi, které se transformovaly, nechtějí ztratit svůj kredit.

Je třeba si uvědomit, že výplata dávek z druhého pilíře může být zahájena teprve tehdy, až příslušný člověk bude mít nárok na výplatu peněz z prvního pilíře, a to, když se budou z druhého pilíře převádět peníze na životní pojišťovnu, musí klient udělat osobně, ačkoliv o tom moc vědět nebude. Pokud budou splněny jiné náležitosti, tak životní pojišťovna může zahájit výplatu dávek. Každý účastník si může vybrat ze čtyř druhů, může to být jako doživotní starobní důchod s tím, že jeho následovníci nebo dědici dostanou

ještě něco po dobu tří let, může to být starobní důchod na období 20 let a nebo ten, který spořil, to může odkázat svým dědicům po dobu pěti let. Je velmi kritizováno, že když je umožněno pobírat dávky z druhého pilíře, že alespoň část dávek nemůže být vyplacena nárazově. Tomu se životní pojišťovny brání, pochopitelně by se zbavily velké části peněz. Ale situace je taková, že když člověk nastoupí do důchodu, tak vzniká celá řada skutečností, kde peníze potřebuje náraz. Proč není možnost toho, aby účastník, který si to naspořil, když nedostane celou částku, aby aspoň dostal tu částku z těch 2 %, které platí ze svých prostředků a které nejsou převáděny z prvního pilíře? Odpověď pochopitelně schází.

Nijak a nikdo tady nehovořil o situaci, že v zákoně o sociálním pojištění, který platí, je výrazná chyba, která dělá díru do rozpočtu prvního pilíře ve výši 20 mld. korun ročně, a to je dáno tím, že osoby samostatně výdělečně činné místo toho, aby platily 28 %, tak by do prvního pilíře odváděly pouze 8,5 %, pokud by vstoupily pochopitelně do druhého pilíře. Tak to je další díra ve výši 20 mld. korun ročně, která musí být nějakým způsobem od-souhlasena do konce tohoto roku.

Já se domnívám, že chyb je výrazně více. Jen z této krátké prezentace vyplývá, že zahájení druhého pilíře bez dořešení celé řady legislativních a technických problémů, z nichž na některé jsem poukázal, je bez doplnění legislativy prakticky nemožné. A uspěchat něco, co nemá pevný legislativní základ, hrozí myslím v budoucnu pohromou. Z tohoto důvodu stejně jako i mí předěčníci ze sociální demokracie navrhuji odložit zahájení reformy o dva roky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám o slovo pana poslance Víta Bártu.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, je dvacet hodin a sedm minut a já musím pográtulovat každému, kdo v tuto chvíli má za sebou mnoho hodin v tomto sále, a mám opravdu velkou schizofrenii v tom, jestli vůči občanům České republiky znovu a v detailu vysvětlovat tragičnost dnešního dne, anebo jestli tuto tragikomiku stojedničkového koaličního snažení nechat dotáhnout do konce. Nicméně alespoň stručně mi dovoluji připomenout řadu zásadních věcí, které si myslím, a předem se omlouvám, že některé budu po svých předěčnicích opakovat, ale domnívám se, že některé věci zaznít musí, a doufám, že některé věci, které zde ještě nezazněly, upoutají vaši pozornost.

Já jsem velmi rád, že Miroslav Kalousek analyzuje, proč kdo jak hlasoval a kdo jak měnil názor, a když uváděl tento bod, tak mě velmi pobavilo, když řekl, že nechápe, proč někteří mění stanovisko k podpoře důchodové

reformy. Dovolte mi připomenout citaci dodatku koaliční smlouvy, který zní: „Pro posílení mezigenerační solidarity vláda umožní dětem zvýšit příjmy svých rodičů ve starobním důchodu. Každý plátců bude moci požádat o převedení částky ve výši 1 % svého vyměřovacího základu pro povinné pojištění na účet rodičů. Zvýšení příjmu rodičů nebude mít přitom žádný dopad na příjem poplatníka z průběžného či spořicího pilíře a bude hrazeno ze státního rozpočtu.

Jestliže se tady opakovaně blamuje koalice tím, že je zde platná koaliční smlouva, jestli strana LIDEM říká, že miní dál prosazovat koaliční smlouvu a její dodatek, je zapotřebí vám všem zde připomenout, že toto ustanovení koaličního dodatku neobsahuje dnes schvalovaná důchodová reforma. Ba hůř. Nejenom že tento bod neobsahuje, ale pan Kalousek i zcela jednoznačně říká, že prostě mezigenerační solidarita nebude. Ba hůř. Černost tohoto dne, smutek z této chvíle by měl být proto, že dnes tato Sněmovna jakousi koaliční většinou prosadila zvýšení daní, které se nicméně nevyberou, a ještě stihla z těch slibovaných peněz, které se údajně vyberou a které reálně nebudou, pokud schválí tento konkrétní zákon, tuto konkrétní důchodovou reformu, zajistit to, že peníze, které se nevydělaly, ještě pro jistotu stihne utratit. Jinými slovy řečeno, jde o obvyklou dokonalou lumpárnu na druhou. V jeden den schválíme vyšší daně, budeme si myslet, resp. budeme předstírat, že si myslíme, že to do státní kasy přinese více peněz, a pro jistotu ještě tyto peníze utratíme.

Pan prezident Klaus dva roky – dva roky – upozorňuje na nedotaženost důchodové reformy. Dva roky upozorňuje na to, že se jedná o důchodovou ne-reformu. A politici, kteří mimochodem zvolili Václava Klause prezidentem tohoto státu, opakované impulsy, které z Pražského hradu přicházejí, ignorují a důsledně protlačují proti vůli veřejnosti, prezidenta, Senátu, opozice tuto důchodovou reformu resp. důchodovou pseudoreformu.

Já myslím, že podobných lží, podobných slibů o mezigenerační solidaritě, o programu TOP 09, ODS, že se dá pravicově vládnout bez toho, aniž by se v této zemi snižovaly důchody, je v nenaplněné koaliční smlouvě ještě celá řada. Dovolte mi zde připomenout alespoň dvě.

Stejný koaliční dodatek loni dohodl, že se nebude platit za amalgámové plomby. Rok se s rokem sešel a od příštího roku je ambice amalgámové plomby platit. Stejný koaliční dodatek naopak říkal, že se každý rok ve zdravotnictví bude šetřit a efektivizovat o 5,5 miliardy ročně. Další lež, další nenaplněný slib, další porušená dohoda.

Dalo by se dlouho hovořit. Ale jak jsem říkal, nebudu vás zde unavovat. Nicméně dovoluji mi zde po přežití této vlády přečíst alespoň jeden vzkaz. Vzkaz, pod kterým je podepsáno 30 tisíc lidí Holešovské výzvy:

„Permanentním šikanováním, které vyústilo až v politický proces, odstranila Nečasova vláda rukou ministra vnitra Kubiceho z funkce policej-

ního prezidenta Petra Lessyho. Za jeho působení v čele prezidia se policie konečně nadechla a začaly se vyšetřovat kauzy, které dlouhá léta ležely úmyslně na dnech šuplíků. Kubice však za pomoci Generální inspekce bezpečnostních sborů vzal lidem naději na odhalování korupčníků. Trváme proto na okamžitém návratu Petra Lessyho do funkce.

Ekonomika České republiky skomírá a ministr financí Miroslav Kalousek namísto logického snížení daní plánuje zvýšení DPH. Nejenže tímto krokem nepřinese do státní kasy ani korunu navíc, ale ještě k tomu udusí už tak světovou krizí přidušenou českou ekonomiku. Trváme na snížení daní.

Miliardy ze státní kasy mizí pochybnými zakázkami do firem s anonymní vlastnickou strukturou, přes které jsou dále vyváděny do daňových rájů. Trváme nejen na zrušení anonymních akcií, ale i na posílení pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu tak, aby mohl důsledně kontrolovat firmy se státním podílem.

Téměř milion exekučních příkazů vnesených soudy v loňském roce převrátil život statisícům spoluobčanů. Exekutoři a lichváři stále bohatnou nemravnými poplatky a přemrštěnými úroky na úkor zdecimovaných lidí. Chceme v první fázi zákonem zastropovat odměny lichvářům a exekutorům, aby se lidé mohli opět nadechnout a nepropadali naprosté beznaději.

Všechny tyto a jiné kroky by měla uskutečnit nová vláda složená z odborníků. Trváme na okamžitém odstoupení Nečasovy zkorumpované vlády.“

Já vím, že pro mnohé z vás je to mnoho marných slov. Dovolte mi doplnit tato slova alespoň pár čísly. Loni se zvýšila snížená sazba z 10 na 14 %. Vybralo se o 450 milionů více. V roce 2009 hranice chudoby dosahovalo 8,6 % lidí. V roce 2010 to bylo 9 % lidí. V roce 2011 se odhaduje, že to bude 9,7 % lidí, a v následujících letech se předpokládá, že dojde k prudkému nárůstu lidí pod hranicí chudoby.

Mimo jiné tato důchodová reforma, která na jedné straně spouští druhý pilíř, zároveň v rámci finančních transferů tak tiše a podprahově, koncepčně nekoncepčně, schválila dvoutřetinové snížení valorizace důchodů, které samo o sobě katapultuje lidi pod hranici chudoby směrem vzhůru.

A nebavme se jenom o chudých lidech. Bavme se naopak o těch pracujících, podnikajících lidech. U těch pracujících je dobré uvést to, že celkový růst mezd o 2,3 % je reálně díky výši inflace v rovině minusu pro každého občana, pro každého pracujícího občana, o 1,1 % meziročně. Naposledy rostla průměrná mzda v roce 2009. Chápu, že je krize, a proto neříkám, že má mzda růst. Ale meziroční propad o 1,1 % v zásadě při stagnaci a několik let trvající a předpokládané recesi je z tohoto hlediska velmi špatným výsledkem vlády. U podnikajících bychom stejně tak mohli

mluvit o inflaci, o tom, jak zásadním způsobem kvůli vybraným 450 milionům reálně inflace likviduje to, co podnikatelé vyrobí.

Dámy a pánové, apeluji na vás a prosím, aby všechna tato fakta byla vnímána při vašem hlasování. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych poprosil pana poslance Michala Babáka do rozpravy.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nebude to dlouhé. Já bych poprosil za klub Věci veřejné navrhnout procedurální návrh, a to na přerušení schůze do pátku 9. 11. 2012 do 9 hodin do rána prosím. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, pan poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Já bych s dovolením v zastoupení předsedy klubu požádal o přestávku na poradu klubu TOP 09 do 21 hodin. (Protesty v sále ze strany opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy přerušuji jednání do 21 hodin a... (Námítky ze sálu, že o procedurálním návrhu je třeba hlasovat bezprostředně.) Nerozumím? Bylo řečeno, že žádá... Prosím, pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já myslím, že to je jasné. Když jsem tady žádal o to, abych dostal slovo, když se hlasovalo o přerušení schůze v úterý, nebylo mi to umožněno. Paní předsedající a předsedkyně Sněmovny sdělila, že se jedná o procedurální návrh, musí se urychleně hlasovat, nebylo možné dát ani pozměňovací návrh. Já vás žádám, abyste urychleně nechal, pane předsedající, hlasovat o návrhu na přerušení schůze, neboť ta přestávka padla až poté! (Potlesk ze strany opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je tu tedy návrh hlasovat o přerušení schůze. Já tedy zagonguji a budu hlasovat o přerušení schůze. (O slovo se hlásí posl. Stanjura.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku proti postupu předsedajícího. (Protesty opozice.) To samozřejmě mohu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem neudělal nikomu slovo!

Poslanec Zbyněk Stanjura: A já vznáším námitku. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přesto se tu ozývá nějaký hlas! (Posl. Stanjura se znovu hlásí o slovo.) Pane poslanče, zde bylo řečeno, že se hlasuje bez jakékoliv rozpravy, to znamená hlasujeme... (Posl. Stanjura mimo mikrofon sděluje, že chce vznést námitku.) Tak prosím, námitka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku. To se podle mě může. Vznáším námitku proti postupu předsedajícího. (Projevy nesouhlasu ze strany opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak dobře. Paní předsedkyně Němcová má náhradní kartu číslo 12 a budeme hlasovat... Pan poslanec Kováčik. Už to je úplná džungle.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Já vím, že kdo má víc hlasů, větší sílu, tak si to nakonec prosadí. Říká se tomu bolševismus, pravicový tentokrát (bouřlivá provolání a potlesk zleva), ale přesto bych chtěl připomenout, že tady přece v podobné situaci máme z nedávné doby, z minulého úterý, precedens, kdy se nejenže nedala slova přednostně přihlášeným písemně předtím, ale nedala se slova nikomu a okamžitě se o přerušení schůze hlasovalo, zatímco dnes se přinejmenším dal prostor pro námitku. My samozřejmě budeme o námitce hlasovat, nic jiného nám nezbyvá, ale jenom připomínám, že když dva dělají totéž, evidentně to totéž není, a mám pocit, že se tady ohýbá jednací řád, tak jak to komu vyhovuje!

Jenom tuto připomínku jsem chtěl říct. Děkuji. (Potlesk a podpurná provolání zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A budeme tedy hlasovat o námitce proti postupu předsedajícího, takhle to bylo dáno. Je tady návrh vás odhlásit, já tedy vás odhlašuji všechny. To je námitka, o které budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo tedy souhlasí s námitkou proti postupu předsedajícího? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148, přihlášeno 189, pro námitku hlasovalo 99, proti 86. Takže námitka byla přijata.

Prosím pana poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji velice za toto hlasování. Já se samozřejmě smírím s tím, že v tuto chvíli má většinu koalice, jako tomu bude zřejmě ještě osmnáct měsíců, nicméně, pane předsedající, byla zde žádost o přestávku na klub do 21 hodin, o kterou si požádala TOP 09. Já očekávám, že této žádosti tedy, protože ta námitka přijata nebyla, vyhovíte. Promiňte, byla přijata.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, byla přijata. Přirozeně vyhovuji a přerušuji jednání Sněmovny do 21. hodiny, tak jak bylo o to požádáno.

(Jednání přerušeno ve 20.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.02 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat po přestávce. Je tady žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím vás, abyste se znovu zaregistrovali svými hlasovacími kartami. Připomínám, že jsme stále ve stadiu sloučené rozpravy. Takže se ptám, kdo se hlásí ještě do rozpravy z místa. Pan ministr Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, rád bych poděkoval za rozpravu. Nicméně si dovoluji konstatovat, že podpora veta prezidenta republiky z opozičních lavic byla nepochybně tematická, protože stejně tak jako pan prezident ve své argumentaci nekomentoval tyto předlohy, ale komentoval zákony, které už jsou platné ve Sbírce zákonů a účinné k 1. 1. 2013, drtivá většina vašich argumentů se netýkala předloh, o kterých teď budeme hlasovat, ale týkala se zákonů, které jsme schvalovali v roce 2011 a které jsou platné ve Sbírce zákonů a budou účinné k 1. 1. 2013. S tím jste byli v diskusi s panem prezidentem zcela konzistentní.

Já si tedy dovoluji v odpovědi na tuto argumentaci se odkázat na svoji argumentaci a argumentaci pana ministra Drábka z listopadu, z června a z dubna roku 2011, neboť to byly ty časy, kdy jsme tyto zákony, o kterých vy jste dnes hovořili, schvalovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Registruji ještě jednu přihlášku s přednostním právem. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a

pánové, pan ministr Kalousek má v jednom dalo by se říct pravdu. Ano, řeknu to veřejně. Je to tak. Část té rozpravy se skutečně týkala toho, co už je platné, ale protože fyzikální zákony lze do značné míry aplikovat i do společenské sféry, tak i tady platí zákon, který definuje fungování spojitých nádob. A tato předloha, o které se teď bude hlasovat, je podmínka, bez které nelze, aby to, co už je schváleno a ve Sbírce zákonů, doopravdy fungovalo. V tomto smyslu alespoň zástupci našeho klubu, klubu KSČM, tu diskusi vedli. Takže omlouvám se, jestli jsem zdržel, ale prostě to spojené nádobí funguje a fungovat zaplatí pánbůh bude. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě je tady faktická poznámka – pan poslanec Bárta. Pane poslanče, omlouvám se, měl jste mít přednost s faktickou poznámkou.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom faktická poznámka. Já bych rád připomenul, že kdyby pan Kalousek s panem Gazdíkem nebumbal v zákulisí a poslouchal tu debatu, tak by slyšel, že já jsem jasně říkal a připomínal jsem, že pan prezident kritizoval důchodovou reformu od samého začátku koaličního jednání někdy v březnu roku 2011. Jinými slovy řečeno, od začátku pan prezident kritizuje reformu. A je smutné a zcela tradiční, že pan Kalousek zapomíná na to, že to je kontinuální činnost. Možná že by to chtělo více čist, více pamatovat a méně pít.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nevidím žádnou další přihlášku do rozpravy, proto rozpravu končím. Přerušuji jednání tohoto bodu.

Vracíme se teď k projednávání bodu 6, kterým je

6.

Zákon o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/5/ - vrácený prezidentem republiky

Mohu konstatovat, že článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat.

Prosím o nastavení kvora na 101 hlasů. Stalo se.

Přečtu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká

sněmovna setrvává na zákonu o pojistném na důchodové spoření, podle sněmovního tisku 692/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 149 přihlášeno 193, pro 102, proti 89. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Tím končím projednávání bodu 6. Vracíme se do bodu 7, kterým je

7.

Zákon o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/5/ - vrácený prezidentem republiky

Zde byla rovněž ukončena rozprava a stejně jako v předchozím případě platí, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Kvorum na 101 hlasů máme nastaveno.

Přečtu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření, podle sněmovního tisku 693/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 150, přihlášeno 194, pro 102, proti 90. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Tím končím projednávání bodu číslo 7.

Můžeme se zabývat bodem číslo 8. Tím je

8.

Návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) /sněmovní tisk 580/4/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 580/5. Je přítomen pan senátor Hajda? Není přítomen.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřila paní ministryně kultury Alena Hanáková. Prosím, paní ministryně. (Hluk v sále. Hlasité hovory v levé části sálu.)

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Přemýšlím, co je to za křik, ale myslím si, že v této chvíli se asi nemusím ptát.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, je víc důvodů, proč zákonodárné sbory projednávají vládou předložený zákon, kterým se mají vypořádat některé křivdy způsobené církvím a náboženským společenstvem v době nesvobody.

Česká republika je jedinou postkomunistickou zemí, která ještě svůj vztah k církvím neupravila oboustranně přijatelným způsobem.

Listina základních práv a svobod uvádí, že církve mají svou činnost vykonávat nezávisle na státu. To, že stát platí duchovní, když jejich zaměstnavatelem je církev, také není systémově nic, co by konvenovalo právnímu řádu České republiky. Pro vydání zákona svědčí i nálezy Ústavního soudu, které byly přijaty přímo k problematice historického církevního majetku. Jedná se především o nálezy z poslední doby, tj. nález z června 2009, z července 2010, z února a března 2011, ze srpna 2011 a také z února tohoto roku. Stát tak stále drží podstatnou část historického církevního majetku, majetku, na kterém církve po staletí hospodařily a ze kterého čerpaly výnosy pro svou duchovenskou a charitativní činnost. (Neustálý hluk v sále.)

Stát financuje církve podle zákona z roku 1949, který ponechává církve v hospodářské závislosti na státu. Majetek, který má být vypořádán, je přitom dostatečně určen, jak uvádí v plenárním nálezu ze dne 1. července 2010 Ústavní soud. Cituji: „Vymezení okruhu dotčeného majetku v ustanovení § 29 zákona o půdě je dostatečně určité, neboť existence věcného práva (respektive pozbytí práva k majetku, jehož odejmutím byla způsobena křivda) v rozhodném období je objektivně právně průkaznou skutečností –“

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní ministryně, promiňte, že vás přerušuji. Kolegyně a kolegové, hluk v sále opět překračuje únosnou mez. Podle § 61 jednacího řádu nemá být řečník ničím rušen. Samozřejmě že je rušen i hlukem vás všech. Proto vás prosím, abyste veškeré hovory přenesli mimo jednací sál, aby ti, kteří chtějí poslouchat paní ministryni, měli vámi nerušený poslech.

Prosím, paní ministryně.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji. Já tedy budu pokračovat.

„... v rozhodném období je objektivně právně průkaznou skutečností, a je nerozhodné, že státní orgány nevedou kompletní samostatný seznam dotčeného majetku, k čemuž ani není právního důvodu.“

Pouhé symbolické odškodnění by nemohlo naplnit nejen legitimní očekávání na straně církví, ale rovněž by neumožnilo zajistit hospodářskou nezávislost církví na státu, která je dalším cílem návrhu zákona o majetkovém vyrovnání. Církve nedostanou 134 miliard takzvaně na ruku. Dostanou zpět majetek, který drží stát, a jeho hodnota pro vyrovnání je vypočtena na 75 miliard. Jaká bude jeho skutečná hodnota, se ukáže až teprve při nakládání s takto získaným majetkem. Některé pozemky nebo objekty opravdu nejsou ve stavu, který by mohl být označován za lukrativní. U této části vyrovnání se tedy změní jenom údaj o vlastníkovi v příslušné evidenci nemovitostí. Pozemky ani objekty nikam nezmizí, jenom s nimi bude nakládat původní vlastník. Jak, to už bude na něm.

Vyplacená náhrada za nevydatelný majetek propočtená na 59 miliard zase není žádný dar církvím. Církvim se vyplatí částka za jejich původní majetek, který zůstane v držení současným vlastníků. Jde o nemocnice, sociální ústavy a jiné objekty či pozemky ve vlastnictví krajů, obcí nebo soukromých osob, například Nemocnice Valtice nebo Nemocnice Na Františku. Také jde o zámek Řevnice, zámek Horní Dunajovice nebo také například Arcibiskupské gymnázium v Bubenči a další. Navíc církve strpí, že jim bude tato částka splacena po dobu třiceti let v ročních splátkách asi 2 miliardy korun, což jsou 0,2 %.

Je dobré si také uvědomit, že podle propočtu stát sice platí ročně 1,4 miliardy korun na platy duchovních, ale výnosy z drženého církevního majetku překračují ročně 3 miliardy.

Na základě výše uvedeného byly vládou České republiky zahájeny práce na přípravě zákona. Vládou ustavená komise, ve které byli zastoupeni nejvyšší představitelé Ministerstva financí, Ministerstva zemědělství, také Ministerstva kultury a vybraní poslanci Parlamentu ČR zvolení za stranu Věci veřejné, vyhodnotila předchozí legislativní návrhy a připravila návrh k projednání s komisí církevní. Ještě předtím vyjednalo Ministerstvo kultury se stávajícími 17 církvemi deklaraci shody, která zmrazila náklady na platy duchovních hrazených státem podle zákona z roku 1949 na úrovni října roku 2010, bez ohledu na narůstající počet duchovních. Na společném jednání vládní a církevní komise, kterého se zúčastnili i zástupci Svazu měst a obcí, byly vyjednány věcné náležitosti pro zpracování paraagrafového znění návrhu zákona.

Majetkový nárok církví a náboženských společenství byl oceněn na výše uvedených 134 miliard korun. Při ocenění se postupovalo tak, že byly zjištěny průměrné ceny za jednotlivé druhy nemovitostí, lesní půda, zemědělská půda apod., za celou Českou republiku, což je možné vzhle-

dem k rovnoměrnému rozložení původního církevního majetku na území celého státu. Ceny jednotlivých druhů nemovitostí byly stanoveny na základě odborných publikací, například Výzkumného ústavu zemědělské ekonomiky. Rozsah církevního historického majetku byl pak paralelně prověřován na základě podkladů od státních institucí a archivních dokumentů. Provedené ocenění bylo už v roce 2007 schváleno nejen vládou, ale i expertní komisí, ve které zasedali kromě zástupců Ministerstva kultury také zástupci Ministerstva zemědělství a Ministerstva financí. Výpočet ocenění byl rovněž prověřen nezávislou společností Ernst & Young.

Vládní komise rozhodla, že nárok církví bude uspokojen v první řadě naturálně, tedy vrácením té části bývalého církevního majetku, který je v držení státu. Ministerstvo zemědělství dodalo podklady k tomu, že tímto způsobem bude církvím vrácen majetek ve výši 75 miliard korun, převážně převodem nemovitostí ve správě Pozemkového fondu a Lesů České republiky. Do částky 134 miliard dopočtená částka, tedy 59 miliard, bude církvím uhrazena finančně tak, jak je uvedeno výše. Ten, kdo bude žádat o konkrétní nemovitost, ve výjimečných případech i o věc movitou, musí prokázat, že byl jejím vlastníkem v rozhodném období, tedy od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 a přišel o ni v důsledku majetkové křivdy. Důkazní břemeno je v tomto případě na straně žadatele. Oprávněnost nároku bude posuzovat katastrální úřad a v konečné fázi potvrdí vydávací dohodu pozemkový úřad.

Je nutné zdůraznit, že v případě majetku, který budou Pozemkový fond a Lesy České republiky vydávat, se jedná o maximální rozsah vydatelného majetku. Rozsah majetku, který bude Pozemkovým fondem a Lesy České republiky skutečně vydán, bude bezpochyby nižší, už jen kvůli výjimkám upraveným v § 8 návrhu zákona. Například se nevydávají pozemky určené pro výstavbu dopravní a technické infrastruktury, pozemky, které byly po zestátnění zastavěny, pozemky pod obecní infrastrukturou apod. To nic nemění na vládou schváleném parametru pro odškodnění, tedy celkem, jak už bylo uvedeno, 134 mld.

V roce 1947 byl přijat zákon o revizi první pozemkové reformy. Znovu se měl vyvlastnit majetek, znovu se měla za vyvlastnění vyplatit peněžitá náhrada, ale po únoru 1948, kdy principy právního státu přestaly platit, pozemková reforma proběhla bez vyplacení náhrad. To se dotklo jak statkářů – fyzických osob, tak i církví. Zatímco bývalým statkářům a jejich potomkům byly tyto pozemky vráceny podle zákona o půdě, církvím se majetek dosud nevrátil. Je pravda, že byl přijat zákon o hospodářském zabezpečení církví, podle kterého stát hradil platy duchovních, je však nutno dodat, že výdaje státu na platy duchovních jsou nižší než výnosy ze zabraného církevního majetku.

Zákonem bude rovněž ukončena blokáce církevního majetku, která je

zásadní překážkou pro územní rozvoj některých měst a obcí a také překážkou pro žádosti o některé dotace vázané právě na jednoznačné vlastnické vztahy k nemovitostem.

Ještě jedna poznámka, když dovolíte, k již dříve řečenému. Stát dnes hradí platy duchovním 17 církví. V roce 1949, kdy zákon o hospodářském zabezpečení církví vstoupil v platnost, se to týkalo duchovních 10 církví. K dnešnímu dni jde o finanční náklady, i díky deklaraci shody, ve výši 1,4 mld. korun. Bez této deklarace by byly o něco vyšší. Pokud nebude zákon přijat, tak tato deklarace přestane platit a církve budou požadovat finance na aktuální stav duchovních. K tomu se musí připočítat i nároky církví dalších, neboť zaregistrováno je jich dalších 16. V roce 2015 může nárokovat státní finance na úhradu platů duchovních dalších 9 církví a náboženských společností. Jako příklad lze uvést hnutí Hare Krišna, také Církev Křesťanská společenství nebo Ústředí muslimských obcí a další. Přitom návrhy na registraci podávají další církve a náboženské společnosti. Dle střízlivých odhadů tak mohou náklady na platy duchovních v roce 2015 činit 1,6 mld. korun a v roce 2030 to může být až 2,6 mld. korun.

A poznámka nakonec. Odpůrci zákona rádi argumentují tím, že proti jeho přijetí je převážná většina obyvatel. Možná by měli říci, jak byl tento údaj získán. Odpověď na otázku, zda každý souhlasí s vydáním stovky miliard církvím, se nepochybně bude lišit od odpovědi na otázku, zda je každý ochoten platit miliardy na platy duchovních stále se zvyšujícího počtu církví.

Musíme si uvědomit, že vztah státu k církvím bude muset řešit každá další vláda, a čím později to bude, tím bude toto řešení dražší.

Děkuji vám za podporu tohoto zákona.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zeptám se ještě pana zpravodaje Bendy, jestli se chce vyjádřit. (Nechce.) Mám tady dvě přihlášky do rozpravy s přednostním právem a jednu faktickou poznámku. Nejdříve faktická poznámka.

Otevírám rozpravu. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Dámy a pánové, vážená paní ministryně, já bych rád řekl, že vaše odůvodnění, proč předkládáte tento zákon, bylo stručné a ve většině nepravdivé.

Já pro ten zákon hlasovat nebudu, ale z důvodu, že díky tomuto zákonu do dvaceti let zlikvidujete církve v České republice! To si uvědomte, vážení.

A doufám, a vracím se ještě jednou k tomu, co jste vy řekla úvodem,

proč předkládáte tento zákon, že jestli kolegové pozorně poslouchali, tak doufám, že nás bude víc, kteří tento zákon nepodpoří.

Děkuji vám. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, s přednostním právem pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji všem příjemný večer.

Já jsem chtěl jen krátce zareagovat na paní ministryni, která se, když přišla k mikrofonu, podivila nad tím, že slyší takový zvláštní hukot z lavic nalevo. Já jsem se chtěl pokusit jí to vysvětlit, protože já se přiznám, že i pro mě je tento den plný zážitků. A zřejmě to tak je i pro jiné poslance na levé straně. Já chci vysvětlit původ toho hukotu. (Smích zleva.)

Ten den je pro nás poměrně dlouhý a hodně jsme v něm zažili. Já jen aby bylo pro paní ministryni jasné, že není lehké se s tím srovnat. My jsme tady dnes ráno přijali nové poslance. Pak vládní koalice v této Sněmovně rozhodla o tom, že zvýšíme daně. V průběhu dne se ukazuje, na co ty daně půjdou! Rozhodli jsme o tom, že je nalijeme do penzijních privátních fondů. A teď ke sklonku dne tu máme další užítí pro ty zvýšené daně, a to jsou církevní restituce. Na jeden den je toho hodně, paní ministryně, tyto pochody.

My se s tím těžko srovnáváme, a proto ten hukot! (Souhlasné výkřiky a velký potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další přihláška s přednostním právem – paní kolegyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem zaznamenala dnes zvýšený neklid v koalici a i z mediálních výstupů jsem pochopila, že představitelům strany LIDEM není úplně po chuti, aby se dnes hlasovalo o tomto zákoně o majetkovém vyrovnání s církvemi. Tak jsem se rozhodla, že ze starého přátelství svým bývalým kolegům rozhodování umožním a podám procedurální návrh na odročení projednávání tohoto zákona, a to do doby, než bude tato ctěná Sněmovna hlasovat o daňovém balíčku, který vrátí Senát. Odvolávám se na jednací řád, § 63 odst. 1.

Toto je můj návrh. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Je to procedurální návrh. Paní kolegyně, já bych vás ještě poprosil, abyste ho zopakovala. Odročení do?

Poslankyně Kateřina Klasnová: Pane předsedající, vy se rychle učíte

triky, jak získat čas. (Potlesk.) Já jsem řekla, že navrhuji podle jednacího řádu, § 63 odst. 1, odročení projednávání tohoto zákona, a to do doby, až tato Sněmovna bude hlasovat a odhlasuje daňový balíček, který nám vrátí Senát. Je to možné, tam je skutečně řečeno v jednací řád, že lze navrhnout nejenom časové jasné datum, ale právě i splnění určité podmínky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Prosím, faktická poznámka. (Protestní výkřiky zleva.)

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám, ale tento návrh – já bych poprosil levici, aby na mě nekřičela. Tento návrh je v této podobě nehlasovatelný. Může být samozřejmě odhlasováno, že odložíme do doby, než Senát projedná. To je skutečnost, která nastat musí. To, co nám říká paní kolegyně Klasnová, je skutečnost, která nastat může, ale nemusí. Tím pádem do té doby nemůžeme odložit. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže požádám paní kolegyni o upřesnění.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji. Já na rozdíl od jiných kolegů jsem schopna uznat svou chybu. Děkuji Markovi, a ano, takto tedy navrhuji, aby do doby, než projedná Senát daňový balíček – máte pravdu. Předpokládám něco, co se velmi pravděpodobně stane, ale je to samozřejmě v tuto chvíli pouze předpoklad. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže budeme hlasovat tento procedurální návrh – odložení projednávání do doby projednání daňového balíčku v Senátu. Říkám to správně? (Odezva z lavic.) Dobře. Takže o tomto návrhu budeme hlasovat.

Je tady ještě žádost na odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Vypadá to, že jsme přihlášení všichni. (Hlasité pokřikování z levé strany.)

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s předneseným návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti? (Zleva se ozývá hůhů.)

Hlasování pořadové číslo 151. Přihlášeno 193, pro 92, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Teď registruji 14 přihlášek do rozpravy. Jako první přihlášený je pan poslanec Jiří Paroubek. – Omlouvám se, ještě s přednostním právem pan kolega Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, paní

a pánové, nebudu opakovat některé věci, které jsem tady měl v jednotlivých částech projednávání tohoto návrhu zákona, ale jednu připomenu určitě a to je otázka legitimacy tohoto rozhodnutí. (Z lavic nalevo se ozývá šššš.)

Upozorňuji všechny poslance zvolené za politickou stranu Věci veřejné v roce 2010, že jsem tady na minulém projednávání ve třetím čtení citoval jejich volební program, který byl zcela v rozporu s tím, co je navrženo v tomto zákoně. A je jedno, jestli zůstali ti poslanci věrni Věcem veřejným, nebo odešli z různých důvodů a jsou nezávislí nebo jsou nyní ve straně LI-DEM. To je absolutně nepodstatné. Podstatné je to, že jejich hlasování bude v rozporu s tím, k čemu jim dali voliči mandát. To je otázka legitimacy rozhodnutí tohoto parlamentu. (Bouřlivý potlesk a hlasy nalevo.)

Jestli si to neuvědomujete, je to jeden z nejvýznamnějších důvodů pro ústavní stížnost a jako takový důvod to jistě využijeme. A může o tom kdokoli pochybovat, mávat rukou nebo se tomu vysmívat. Je to realita. A upozorňuji, že takové rozhodnutí je v podstatě plivnutí do tváře voličům. (Souhlasný hlasitý křik a potlesk.) To je jeden vážný moment.

Druhý moment je ten, pro který musím navrhnout něco obdobného, co říkala paní kolegyně Klasnová. V petičním výboru Poslanecké sněmovny jsme na základě petice, která měla opravdu velký počet podpisů, projednávali otázku církevních restitucí a petiční výbor se usnesl podle zákona o jednacím řádu, že má ministryně kultury předložit petičnímu výboru seznam toho majetku. Do dnešního dne tak neučinila. (Opět pokřikování.)

Já bych prosil, pane místopředsedo, aby na mě pan kolega Vidím nekřičel. Upozorněte ho na to.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se, pane poslanče. Samozřejmě pan kolega Filip má pravdu. Bohužel nelze na tuto sněmovnu používat učitelské metody (výkřiky z lavic), proto bych vás prosil jak zleva, tak zprava, abychom se ztišili a poslouchali řečníka, který nemá být nikým rušen.

Prosím, pane kolego.

Poslanec Vojtěch Filip: Myslím, že je zcela legitimním právem každého výboru Poslanecké sněmovny svým usnesením přinutit kteréhokoli ministra, aby se dostavil do jednání výboru. Takový paragraf v zákoně o jednacím řádu existuje a to usnesení samozřejmě nemusí ministr splnit. Je ovšem otázka, jestli potom může dál zůstat ministrem a říkat, že splnil svůj ústavní slib, že bude dodržovat zákony této země a ústavu a respektovat to, že jsme parlamentní demokracií. Je samozřejmě otázkou, jestli si z toho dělá holubník příslušný ministr nebo ministryně, nebo jestli je schopen dostát alespoň svému slovu. Je-li čestné, nebo nečestné, to nechám na hodnocení jiných.

A to, že tady není předložen ten soupis majetku, ukazuje na něco, co je ryze nečisté v tomto návrhu zákona. A vůbec je směšné to, co bylo řečeno, že jde o jakousi restituci. Ukažte mi tedy restituci Apoštolské církve, která vznikla v roce 1989 a byla poškozena v oněch letech, o kterých tady hovořila paní ministryně. To je k smíchu! Jestli vám to nevádí jako vládní koalici, jestli vám nevádí, že si lžete sami sobě, že skutečně, to tady říkal pan kolega Jandák, že to zničí ty církve, protože lidé jim přestanou věřit. Už nikdo nikdy nemůže uvěřit těm, kteří sahají pouze po majetku.

Mistr Jan Hus měl pravdu! Protože vy se neumíte zachovat jinak, než tomu bylo tehdy, kdy se kupovaly odpustky. Jaké odpustky si to kupujete vy nyní za své nikoliv hříchy, ale za své korupční jednání? (Zabušení do lavic napravo.) Máte to zapotřebí, paní kolegyně a páni kolegové? (Intenzivní potlesk zleva, napravo sílící bušení do lavic.)

Děkuji za to bouchání do lavic. Byl tady jeden poslanec ve volebním období 1996–1998, který tak silně bouchal do lavice, až ji utrl. Jmenoval se Miroslav Sládek. Pokud ho chcete následovat, klidně. Po dvou letech republikánská strana vypadla z parlamentu. (Výkřiky.)

A nyní mi dovolu říct jeden z nejvýznamnějších důvodů, pro které si myslím, že tento návrh zákona vlastně nemůžeme projednávat.

Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, Poslanecká sněmovna projedná na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny zákon vrácený Senátem nebo prezidentem republiky, ať už je zamítnut, nebo ve znění postoupeném Senátem. Toto Poslanecká sněmovna ale odmítla, dokonce na váš návrh, vážení kolegové. Čili tento návrh už je dávno zamítnut. (Potlesk z lavic ČSSD.) Nikdy v historii české Poslanecké sněmovny se nestalo, že by zákon vrácený Senátem nebyl projednán na nejbližší schůzi, i když jsme ho neprojednávali na návrh třeba i jiných koalic, než je tady dnes, tak vždycky byl zařazen na schůzi, zahájeno jeho projednávání a to bylo přerušeno. Poprvé v historii této Sněmovny jste udělali, že jste ten zákon zamítl tím, že jste ho vyřadili ze schůze, na kterou byl ze zákona zařazen. Takže vám gratuluji k tomuto úspěchu! Jistě u Ústavního soudu bude dobře posouzen.

V tomto ohledu bych rád věděl, jaké úplatky kdo dostane za to z těch miliard, které budete darovat z peněz daňových poplatníků těm, kteří si je nezaslouží. (Povzbuzující hlasy a aplaus zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Registruji několik faktických. (Projev přehlušen skandovaným potleskem zleva.)

Vážení kolegové, ať už souhlasnými, nebo nesouhlasnými projevy toto jednání neúměrně prodlužujeme. (Hučení.) Já bych vás prosil, abychom je omezili na minimum.

Registruji několik faktických poznámek. Jako první tady mám kolegu Paggia. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane předsedo ÚV skrze předsedajícího, vy máte skutečně silný žaludek. Vy jako nejvyšší představitel komunistické strany v České republice jste důvodem, proč tu dnes večer sedíme. (Potlesk pravého spektra.)

Vy byste měl sedět na svém místě, prostřednictvím předsedající, a pokorně poslouchat a nic moc neříkat. (Hluk v sále.) A pokud jde o vaše hodnocení politického programu. My už jsme se do této debaty jednou dostali. Dobrá. Budu vás do ní následovat znovu.

Já rozumím tomu, že nechápete, co se děje... (Z pléna je upozorňován na čas.) Ještě mi nevypršel. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se. Zapomněl jsem spustit stopky, ale už to budou dvě minuty, pane kolego. (Smích v sále.)

Poslanec Viktor Paggio: Je to koaliční kompromis.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka – pan kolega Kováčik. (Z pléna upozornění na přihlášku poslance Jandáka.) Registruji přihlášky hlasovacím systémem. Jestliže pustíte pana kolegu, je to váš problém. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dobrý večer, vážená vládo, vážení kolegové. Víte, co je strašné? Já jsem syn politického vězně a jsem na to hrdý – a tleskám komunistům. Tam jste dovedli vy tuhle zem! Vy, takzvaná práce. (Potlesk a výkřiky z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka, pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pokud by nám snad bylo vyčítáno, že příliš dlouho tleskáme, a tím zdržujeme jednání o tomto bodu... Ano. Pominu-li obsah, kterému polovina Poslanecké sněmovny tleskala, berte i toto jako projev obstrukce. Když nemůžeme jinak, když je nás méně, tak alespoň takovýmto způsobem.

A teď bych rád velmi krátce jenom. Prosím pěkně, není nic na tomto světě, co by nás mělo vracet zpátky k jakýmkoli metodám, které by komukoli zavíraly hubu! Proto jste někteří z vás, vážení přátelé, v listopadu 89 přece nezvonili těmi klíči. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak. Další faktická poznámka – pan kolega Koskuba. Pan kolega Koskuba. (Z pléna: Už jde.) Dobře. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Jak koukám, pane předsedající, čas, který mi běží, je podstatně zkrácen proti časům jiným (na světelné tabuli svítí 0:32), ale možná se vejdu i do dvaceti vteřin. Když dovolíte, pak přetáhnu. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já se omlouvám, pane kolego, ale hlasovací zařízení mi nereaguje na stopky.

Poslanec Jiří Koskuba: Dámy a pánové, nic se neděje. Nebudu mluvit dlouho. Já jenom poslouchal kolegu Paggia a pozorně jsem poslouchal i kolegu předsedu KSČM. Dámy a pánové, chci vás upozornit, že to, co se zde dnes děje, a jak jste, kteří mě znáte, poznali z mé povahy a dnešního chování, já jsem trochu ztratil úctu k části této Poslanecké sněmovny. Je to o to horší, že se tak děje 7. listopadu. A jelikož jsem starší člověk, tak já byl tento den nucen k tomu, abych oslavoval výročí Velkého října. Uteklo tedy, jestli dobře počítám, 95 let. A já zde stejně jako kolega Jandák napjatě poslouchám předsedu KSČM, jak upozorňuje tuto vládní koalici, která dnes ráno se udržela u moci tím, že v počtu odsouzených tato sněmovna dokonce přesahuje průměr české země... (Smích a potlesk v levé části sálu.) Tady jste totiž mluvili o odsouzených a trestancích a my jsme nad průměrem, dámy a pánové, protože v Čechách jsou ve vězení pouze dvě promile obyvatel! V této sněmovně je to víc a to nemluvím o těch odsouzených.

A současně tato vládní koalice, která se takto udrží u moci, najednou zde předkládá zákony a neposlouchá právníka, který ji upozorňuje, že ty zákony zřejmě nejsou předloženy v pořádku – tedy košer, aby rozuměli všichni.

Dámy a pánové, já bych místo urážek očekával... (Poslanec Benda upozorňuje na čas.) Pane kolego, pokřikujete na mě. Já tam ještě mám deset vteřin. Přišel jsem 0:38, běžel. Buďte ohleduplný.

Takže já bych spíše očekával, že podáme návrh na přerušení tohoto bodu, dokud se nevyjasní ústavněprávní okolnosti, a pak teprve o něm budeme jednat. To, co zde předvádíme, je ostudné a oslavujeme tak skutečně Velký říjen. A mezi námi, komunistům k vítězství v posledních volbách jste, dámy a pánové, pomohli vy na této straně (obrací se doprava) A k tomu vám gratuluji. (Souhlasné výkřiky a potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan kolega tady vznesl procedurální návrh – přerušení do doby vyjasnění právní situace. Rozumím tomu dobře? Pane kolego, můžete upřesnit ten svůj návrh?

Poslanec Jiří Koskuba: Pane předsedající, děkuji. Ale omlouvám se,

nejsem právník. Jsem pouhý felčar, byť se ze mě tedy stal zákonodárce. Ale skutečně, pomozte mi v tom, kdo právu a zvláště Ústavě rozumí. Zazněly tu tak vážné námitky, že se domnívám, že je nutno přerušit tento bod, dokud nebude projednán legislativně právně. Zdali od toho máme, či nemáme výbor... Omlouvám se, ale jako zdravotník toto neumím přesně definovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak potom ale opravdu o tom nemohu dát hlasovat, protože musíme mít přesný návrh. Navíc podle vyjádření sněmovní legislativy námitky, které tady pan poslanec Filip vznesl, nejsou důvodné. (Nesouhlasné hlasy v levé části sálu.)

Prosím, s přednostním právem pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Jednu poznámku, než dám procedurální návrh, pro pana kolegu Paggia vaším prostřednictvím, pane místopředsedo.

Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení. To je článek 3 Listiny základních práv a svobod. Mohl byste se jím, pane kolego, mimo jiné řídit.

A pokud vím, já jsem tady upozorňoval na Apoštolskou církev, která byla registrována v roce 1989 a která nebyla nikdy vyvlastněna, které tímto zákonem darujete přes miliardu korun. Tak prosím, abyste tady nevysvětloval věci jinak, než jsou napsány alespoň v textu zákona. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka je ta. Já jsem pravda starší než vy. V roce 1955 jsem se teprve narodil. A v roce 1989, když vznikla například Apoštolská církev, jsem byl zaměstnán v tehdy státním podniku Sfinx České Budějovice a se zákonodárstvím této země jsem neměl nic společného. Nevím, co jste měl společného vy nebo někdo z vaší rodiny. Ale ten rehabilitační spis na mého dědu z politického procesu 1950 byl doručen mojí mamince teprve v roce 1991, když byla rehabilitována. Takže o mém politickém smýšlení nemusíte mít pochyb. Já skutečně říkám to, co si myslím.

A nyní ten procedurální návrh. Já skutečně navrhuji odročení projednávání tohoto zákona do té doby, než paní ministryně předloží kompletní seznam toho majetku. Nedělejte si z nás legraci, prosím vás. Do té doby, čili přesně podle zákona o jednacím řádu, tak jak byl citován paragraf 63 zákona o jednacím řádu. A paní ministryně, prosím, respektujte, že toto je parlamentní demokracie, ne nějaká demokracie jakési exekutivy udržující se u moci pouze tím, že vyměňuje poslance podle toho, jak se jim to hodí! (Potlesk a výkřiky z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže je tady další procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat. Je to návrh na odročení projednávání do doby předložení seznamu navráceného majetku Ministerstvem kultury. Říkám to přesně, pane kolego? (Obrací se na poslance Filipa. Ten souhlasí.)

Takže o tomto návrhu budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 152. Přihlášeno 193. Pro 90. Proti 99. Návrh nebyl přijat.

Pane kolego (k poslanci Tejcovi), omlouvám se, mám tady ještě dvě faktické poznámky. Prvním je pan poslanec Josef Dobeš.

Vy byste měl sedět na svém místě, prostřednictvím předsedající, a pokorně poslouchat a nic moc neříkat. (Hluk v sále.) A pokud jde o vaše hodnocení politického programu. My už jsme se do této debaty jednou dostali. Dobrá. Budu vás do ní následovat znovu.

Já rozumím tomu, že nechápete, co se děje... (Z pléna je upozorňován na čas.) Ještě mi nevypršel. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se. Zapomněl jsem spustit stopky, ale už to budou dvě minuty, pane kolego. (Smích v sále.)

Poslanec Viktor Paggio: Je to koaliční kompromis.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka – pan kolega Kováčik. (Z pléna upozornění na přihlášku poslance Jandáka.) Registruji přihlášky hlasovacím systémem. Jestliže pustíte pana kolegu, je to váš problém. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dobrý večer, vážená vládo, vážení kolegové. Víte, co je strašné? Já jsem syn politického vězně a jsem na to hrdý – a tleskám komunistům. Tam jste dovedli vy tuhle zem! Vy, takzvaná pravice. (Potlesk a výkřiky z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka, pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pokud by nám snad bylo vyčítáno, že příliš dlouho tleskáme, a tím zdržujeme jednání o tomto bodu... Ano. Pominu-li obsah, kterému polovina Poslanecké sněmovny tleskala, berte i toto jako projev obstrukce. Když nemůžeme jinak, když je nás méně, tak alespoň takovýmto způsobem.

A teď bych rád velmi krátce jenom. Prosím pěkně, není nic na tomto světě, co by nás mělo vracet zpátky k jakýmkoli metodám, které by komukoli zavíraly hubu! Proto jste někteří z vás, vážení přátelé, v listopadu 89 přece nezvonili těmi klíči. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak. Další faktická poznámka – pan kolega Koskuba. Pan kolega Koskuba. (Z pléna: Už jde.) Dobře. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Jak koukám, pane předsedající, čas, který mi běží, je podstatně zkrácen proti časům jiným (na světelné tabuli svítí 0:32), ale možná se vejdu i do dvaceti vteřin. Když dovolíte, pak přetáhnu. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já se omlouvám, pane kolego, ale hlasovací zařízení mi nereaguje na stopky.

Poslanec Jiří Koskuba: Dámy a pánové, nic se neděje. Nebudu mluvit dlouho. Já jenom poslouchal kolegu Paggia a pozorně jsem poslouchal i kolegu předsedu KSČM. Dámy a pánové, chci vás upozornit, že to, co se zde dnes děje, a jak jste, kteří mě znáte, poznali z mé povahy a dnešního chování, já jsem trochu ztratil úctu k části této Poslanecké sněmovny. Je to o to horší, že se tak děje 7. listopadu. A jelikož jsem starší člověk, tak já byl tento den nucen k tomu, abych oslavoval výročí Velkého října. Uteklo tedy, jestli dobře počítám, 95 let. A já zde stejně jako kolega Jandák napjatě poslouchám předsedu KSČM, jak upozorňuje tuto vládní koalici, která dnes ráno se udržela u moci tím, že v počtu odsouzených tato sněmovna dokonce přesahuje průměr české země... (Smích a potlesk v levé části sálu.) Tady jste totiž mluvili o odsouzených a trestancích a my jsme nad průměrem, dámy a pánové, protože v Čechách jsou ve vězení pouze dvě promile obyvatel! V této sněmovně je to víc a to nemluví o těch odsouzených.

A současně tato vládní koalice, která se takto udrží u moci, najednou zde předkládá zákony a neposlouchá právníka, který ji upozorňuje, že ty zákony zřejmě nejsou předloženy v pořádku – tedy košer, aby rozuměli všichni.

Dámy a pánové, já bych místo urážek očekával... (Poslanec Benda upozorňuje na čas.) Pane kolego, pokřikujete na mě. Já tam ještě mám deset vteřin. Přišel jsem 0:38, běžel. Buďte ohleduplný.

Takže já bych spíše očekával, že podáme návrh na přerušení tohoto bodu, dokud se nevyjasní ústavněprávní okolnosti, a pak teprve o něm budeme jednat. To, co zde předvádíme, je ostudné a oslavujeme tak skutečně Velký říjen. A mezi námi, komunistům k vítězství v posledních vol-

bách jste, dámy a pánové, pomohli vy na této straně (obrací se doprava) A k tomu vám gratuluji. (Souhlasné výkřiky a potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan kolega tady vznesl procedurální návrh – přerušení do doby vyjasnění právní situace. Rozumím tomu dobře? Pane kolego, můžete upřesnit ten svůj návrh?

Poslanec Jiří Koskuba: Pane předsedající, děkuji. Ale omlouvám se, nejsem právník. Jsem pouhý felčar, byl se ze mě tedy stal zákonodárce. Ale skutečně, pomozte mi v tom, kdo právu a zvláště Ústavě rozumí. Zazněly tu tak vážné námitky, že se domnívám, že je nutno přerušit tento bod, dokud nebude projednán legislativně právně. Zdali od toho máme, či nemáme výbor... Omlouvám se, ale jako zdravotník toto neumím přesně definovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak potom ale opravdu o tom nemohu dát hlasovat, protože musíme mít přesný návrh. Navíc podle vyjádření sněmovní legislativy námitky, které tady pan poslanec Filip vznesl, nejsou důvodné. (Nesouhlasné hlasy v levé části sálu.)

Prosím, s přednostním právem pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Jednu poznámku, než dám procedurální návrh, pro pana kolegu Paggia vaším prostřednictvím, pane místopředsedo.

Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení. To je článek 3 Listiny základních práv a svobod. Mohl byste se jím, pane kolego, mimo jiné řídit.

A pokud vím, já jsem tady upozorňoval na Apoštolskou církev, která byla registrována v roce 1989 a která nebyla nikdy vyvlastněna, které tímto zákonem darujete přes miliardu korun. Tak prosím, abyste tady nevysvětloval věci jinak, než jsou napsány alespoň v textu zákona. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka je ta. Já jsem pravda starší než vy. V roce 1955 jsem se teprve narodil. A v roce 1989, když vznikla například Apoštolská církev, jsem byl zaměstnán v tehdy státním podniku Sphinx České Budějovice a se zákonodárstvím této země jsem neměl nic společného. Nevím, co jste měl společného vy nebo někdo z vaší rodiny. Ale ten rehabilitační spis na mého dědu z politického procesu 1950 byl doručen mojí mamince teprve v roce 1991, když byla rehabilitována. Takže o mém politickém smýšlení nemusíte mít pochyb. Já skutečně říkám to, co si myslím.

A nyní ten procedurální návrh. Já skutečně navrhuji odročení projednávání tohoto zákona do té doby, než paní ministryně předloží kompletní seznam toho majetku. Nedělejte si z nás legraci, prosím vás. Do té doby, čili přesně podle zákona o jednacím řádu, tak jak byl citován paragraf 63 zákona o jednacím řádu. A paní ministryně, prosím, respektujte, že toto je parlamentní demokracie, ne nějaká demokracie jakési exekutivy udržující se u moci pouze tím, že vyměňuje poslance podle toho, jak se jim to hodí! (Potlesk a výkřiky z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže je tady další procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat. Je to návrh na odročení projednávání do doby předložení seznamu navráceného majetku Ministerstvem kultury. Říkám to přesně, pane kolego? (Obrací se na poslance Filipa. Ten souhlasí.)

Takže o tomto návrhu budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 152. Přihlášeno 193. Pro 90. Proti 99. Návrh nebyl přijat.

Pane kolego (k poslanci Tejcovi), omlouvám se, mám tady ještě dvě faktické poznámky. Prvním je pan poslanec Josef Dobeš.

Poslanec Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přiznám se, že mě vyprovokoval k této faktické příspěvek pana předsedy komunistické strany o tom, jak nám moralizoval, jak je třeba dodržovat, co je v programu, a pak to po čtyři roky naplňovat.

Udělám exkurz do minulosti: Rok 1948, program komunistické strany, vábení komunistů – a pak realita.

Prostřednictvím pana předsedajícího, pane předsedo, to je drzost a fa-rijejsství! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka, pan kolega Krátký. (V sále je silný hluk.) Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Krátký: Pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, přiznám se, že se nebudu dívat upřeně panu kolegovi Bendovi do očí, podívám se tentokrát směrem ke svému mladému kolegovi Paggiovi.

Já zřejmě neporuším zákon, když řeknu, že část jeho rodiny po matce pochází ze Sudet, z oblasti Jesenicka a Šumperska. A teď se mladého kolegy zeptám: Tento kraj se, to není žádné tajemství, proslavil velmi nechtěně inkvizičními procesy. Budeme vracet majetek těm, co byli zabiti,

zmrzačení, okradeni a jejich majetek rozdělen podle přesně stanovených procent těm, co to způsobili? (Hovoří velmi hlasitě.) Takže budeme tento majetek taky vracet? Já jsem pro. Budeme vracet ten, co byl zkonfiskován komunisty, ale vraťme i těm, co byli ožebračeni a mučeni v 17. století! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: K další faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Bárta. (Hluk, poznámky v lavicích.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, rád bych připomněl, ale opravdu fakticky bych připomněl, že součástí koaličního kompromisu, na který se odvolává pan poslanec Paggio, bylo to, že majetek vydávaný církvím bude schvalován na vládě po jménech. Tedy s jasnou testní odpovědností konkrétních ministrů. Ke cti této Sněmovny, nejedná se tudíž o krádež za bílého dne, ale o krádež už v nočních hodinách.

A ve vztahu ke komunistické straně si dovolím jednu velmi osobní poznámku prostřednictvím pana předsedajícího, pana místopředsedy, k Viktoru Paggiovi. Měl by mít úctu ke svým vlastním předkům. (Smích a potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tak konečně nemáme žádné další faktické poznámky, takže pan kolega Tejc s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, rád bych teď znal stanovisko legislativního odboru, tak jak jste o něm informoval, protože jste před krátkou chvílí oznámil, že není třeba se zabývat námitkami, které tady zazněly z úst předřečníků, zejména pana poslance Filipa, protože legislativa Sněmovny říká, že to problém není. Já bych vás rád požádal o to, abychom teď dostali písemné stanovisko, abychom je měli k dispozici, a pokud ne, pokud tady nebude, tak dávám alternativně pro tento případ procedurální návrh, abychom hlasovali o přerušení a odročení projednávání tohoto bodu do doby, než Sněmovna bude seznámena s písemným stanoviskem legislativního odboru Sněmovny a Legislativní rady vlády. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je tady další procedurální návrh přerušení projednávání do doby předložení stanoviska legislativním odborem Sněmovny. (Výkřiky z lavic.) Prosím o upřesnění na mikrofon.

Poslanec Jeroným Tejc: Dovolím si zopakovat – legislativní odbor

Poslanecké sněmovny a Legislativní rada vlády by měly být ty instituce, které by nám toto písemně sdělily, neboť myslím, že ty výhrady jsou skutečně zásadní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže takto o tom budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 153. Přihlášeno 193, pro 90, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Prosím prvního přihlášeného v rozpravě pana poslance Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu rád, když se ještě budu moci vrátit aspoň ke dvěma věcem z té poněkud nepřehledné rozpravy, která tady probíhala, protože veřejnost, která to sleduje u televizních kamer, tak by bylo dobré, aby jí nic neuniklo.

Tak především první věc, kterou tady zmínil pan předseda Filip, že velmi pravděpodobně toto jednání postrádá legitimitu. Z důvodů, které tady velmi pregnantně řekl, prostě tohle jednání není lege artis.

Druhá věc se týká jedné součásti vládní koalice, derivátu strany Věci veřejné pod názvem LIDEM, která se prostě zavázala k nějakému jednání ve svém volebním programu a jednala jinak. Na druhé straně musím říci, že to pro mě neočekávané nebylo.

K vládnímu návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi jsem v průběhu tří čtení zákona ve sněmovně hovořil celkem čtyřikrát. V průběhu více než půlročního projednávání jsem uvedl dostatek argumentů k tomu, proč by tento návrh zákona neměl být přijat. Dnes se tedy budu snažit jen shrnout své nejvýznamnější argumenty, nebudu už přicházet s novými.

V úvodu svého vystoupení chci vybídnout občany, aby právě v souvislosti s tímto zákonem přemýšleli o způsobu a míře své angažovanosti v příštích volbách, zejména těch sněmovních. Co mohli občané očekávat od tří stran, které po minulých volbách ustaly vládu. Upřímně, ten, kdo hlasoval pro tři vládní strany, se nemůže vůbec divit současnému návrhu zákona.

V jednom ze svých čtyř vystoupení jsem členy Sněmovny a českou veřejnost upozornil na slova někdejšího nejvyššího představitele katolické církve v naší zemi, zvěčnělého kardinála Františka Tomáška. Na tohoto muže jako na jednoho z mála katolických prelátů v české historii, národ velmi vděčně vzpomíná. V srpnu roku 1991, tedy poté, co tehdejší ještě federální parlament rozhodl o vydání téměř 170 často obrovských, nebo alespoň rozsáhlých majetkových komplexů církvím, ve zdrcující většině pak katolické

církvi a řádům této církve, se pan kardinál vyjádřil jasně: „To je poslední nárok, který církev vznáší.“ A samozřejmě přišlo z jeho úst poděkování státu za vydání majetku. Prostě pokora ve vyjadřování patří k vynikající osobnosti, kterou kardinál Tomášek nesporně byl.

Ptám se: Co se stalo od té doby tak dramatického, že ti, kdo kardinála Tomáška na pražském arcibiskupském stolci nahradili, postupně to byli arcibiskupové Vlk a Duka, dnes mluví zcela jinak? Ale ptám se také, proč česká média nikdy, vůbec nikdy tato slova kardinála Tomáška nepřipomínají. Jako by je řekl omylem nebo jako by je nikdy neřekl. Možná že by nám to dnešní představitelé katolické církve mohli vysvětlit. Proč dělají, jako by slova Františka Tomáška nikdy neslyšeli. Nevěřím tomu, že by František Tomášek chtěl někoho obelstít, to nebyl jeho styl. Prostě to myslel tak, jak to řekl. Vůbec o tom nepochybuji. Jemu se skutečně jednalo o duchovní obnovu katolické církve a českého národa.

Dnešní představitelé katolické církve mluví o majetku, o křivdách starého režimu, jistě velmi často oprávněně, a v letních měsících s chutí přirovnávali demokratickou politickou stranu k nacistům a fašistům. Jako by netoužili po ničem jiném nežli přeměnit svou církev ve státě dobře dotovanou realitní kancelář. V letních měsících začali takto vystupovat i někteří představitelé nekatolických církví. Jako věřící jedné z nich se s tím neztotožňuji. Je mi líto, ale husitská církev, jejímž jsem členem, ke které se před únorem 1948 hlásil milion občanů, zaznamenala při předposledním sčítání lidu 100 tisíc členů a při tom posledním již jen 40 tisíc členů. Podobně sestupné trendy počtu členů jsou téměř u všech českých církví. Být jejich vrcholným reprezentantem, hledal bych důvody tohoto stavu. A nejsou určitě v dosavadním malém hmotném a finančním zabezpečení.

Pokud jde o církve, jejich hmotné zabezpečení a vládou připravované církevní restituce, zastávají národní socialisté následující názor, v mnoha směrech totožný s přístupem národně socialistické strany za první Československé republiky a v letech 1945 až 1948.

1. Stát financoval již od uzavření smlouvy mezi československou vládou a Vatikánem z roku 1928, zvané Modus vivendi, katolickou církev takzvanými kongruovými předpisy. Obdobně československý stát přistoupil po roce 1928 i k financování nekatolických církví. Tento postup považujeme za dobré východisko i pro dnešek.

2. Úvahy o církevní dani nepovažujeme v této souvislosti za šťastné. Její uplatnění by znamenalo vážné finanční těžkosti a postupně zánik řady nekatolických církví.

3. Zredukovat objemy podle tohoto vládou předkládaného zákona vydaného církevního majetku. V každém případě chceme uplatnit výčtovou metodu vydávání. Ta bohužel byla vlastně před chvílí odmítnuta. Tvrzení,

že nejde u předem dělat přehled majetku požadovaného k vydání, nepovažujeme za relevantní a slušné.

4. Zastavit úvahy o finančních reparacích vůči církvím za škody, které utrpěly za starého režimu.

Proč vlastně takto uvažujeme? Nepředpokládáme, že by se katolická církev do budoucna vzdala svých požadavků na opravy kulturních památek, kostelů a podobně, a domníváme se, že za 17 let, vlastně ještě před ukončením této doby, kdy má úplně končit financování církví státem, se alespoň některé církve budou dožadovat financování svých provozních potřeb od státu nadále. Argumenty se jistě najdou. Těch viníků jejich neutěšené situace bude celá řada – komunisté, Josef II., první republika. Kromě toho žádná ze skupin restituentů nebyla uspokojena ve svých nárocích tak velkoryse, jako tomu má být u katolické církve. Živnostníci, kteří byli vyvlastněni v různých obdobích po roce 1948, zbaveni výrobních prostředků, zboží a podobně, nebyli odškodněni vůbec. Sokolu, DTJ, nekomunistickým politickým stranám a dalším a dalším byly majetky vydávány jen velmi střídmě, tedy v míře možností, jež stát po roce 1989 měl.

Proč pro návrh tohoto zákona národní socialisté nebudou hlasovat? Shrnu to do několika bodů.

1. Katolická církev v minulosti neměla v československém právu právní subjektivitu. Majetek držela jako pozůstatek feudalismu. Jinak řečeno, drtivá většina touto církví nárokováného nemovitého majetku katolické církvi nikdy v pravém smyslu slova nepatřila. Církev k němu v minulosti měla, tedy před příchodem komunistického režimu, pouze takzvané právo hospodaření, tedy měla právo jej držet a brát z něj benefity, užítky, ale neměla právo s ním nakládat a zcizovat jej, jak to výstižně vyjádřil císař Svaté říše římské, český a uherský král Josef II., ve vládní normě z 19. prosince 1781. Cituji: „Zeměpanská moc obsahuje bez výjimky vše to, co v církvi je ne božského, nýbrž z lidského vynálezu a ustanovení, a co, ať je to cokoli, jen povolení nebo schválení vrchnostenské moci svou existencí děkuje. Této moci musí tedy příslušet právo všechna podobná dobrovolná povolení nejen změnit a omezit, nýbrž i zrušit, kdykoliv toho zájmy státní, nepřístojnosti nebo změněné časy a poměry vyžadují.“ Nechápu, proč by se dnes státní moc měla chovat jinak, pokud jde o zájmy státu, nežli se choval osvěcený monarcha v čele rakouské říše v roce 1781.

2. Předkladatelé zákona tvrdí, že není možné přesně určit rozsah majetku, který bude církvím vydán. Nehodlají tak učinit ani před přijetím tohoto zákona. Rozsah majetku nahrazeného katolické církvi je značně vyšší, nežli v roce 1948 uváděl arcibiskup Josef Beran v souvislosti s revizí pozemkové reformy z počátku první Československé republiky. Podle arcibiskupa Berana ubylo na církevním majetku v důsledku pozemkové reformy po vzniku Československé republiky 30 tisíc ha zemědělské a 10 tisíc

ha lesní půdy. V důvodové zprávě k tomuto zákonu se ohledně základů pro poskytování náhrady ale uvádí, že zemědělské půdy bylo 72 202 ha, lesní přes 181 tisíc ha. Kardinál Beran tedy hovořil o cca 40 tisících ha, důvodová zpráva o více než 250 tisících ha. To je opravdu zvláštní rozdíl. Neobvykle velký rozdíl.

3. Smlouvy budou nevypověditelné, což omezuje právo budoucích parlamentů České republiky o těchto věcech rozhodovat a uplatňovat tak suverénní vůli lidu. Je to velmi kontroverzní idea, už proto, že se vláda při formulaci a prosazování tohoto zákona vůbec nesnažila vyjednávat s opozicí. Nepokusila se prokazatelně o politický kompromis. Jak já rozumím dosavadní diskusi k této problematice ve Sněmovně, myslím to troje čtení, opozice přitom není ve své velké většině proti myšlence restitucí církevního majetku jako takové. Vláda, vládní koalice vůbec nepřipustily myšlenku, aby o tak obrovském majetkovém přesunu a neslýchaném finančním transferu, který po 30 let zatíží občany, daňové poplatníky, rozhodovali sami občané v celostátním referendu. Samozřejmě mně vadí i to, že vláda ubírá na jedné straně kyslík občanům drahotnými balíčky a škrtů a na druhé straně jí nevádí přijetí tohoto rozpočtově náročného řešení.

4. Hrozí prolomení restituční hranice 25. února 1948. Takzvaná revize pozemkové reformy byla schválena československým parlamentem v roce 1947, ještě před komunistickým převrácením v únoru 1948. Dělo se tak za aktivní účasti všech nekomunistických stran včetně národních socialistů, mezi kterými zvláště aktivně v této věci vystupovali generální tajemník této strany poslanec Vladimír Krajina a národně socialistická poslankyně Horáková. K fyzickému vydávání tohoto majetku státu docházelo ovšem často až po únoru 1948.

5. Ani z právního hlediska, pokud se na věc chceme dívat objektivně, se nejedná o restituce, tedy o návrat ke stavu, který existoval před tvrze nou újmou. Na řešení této situace nelze seriózně použít jinak hojně a často správně využívanou zásadu „co bylo komunisty ukradeno, musí být navráceno“. Pokud by cílem tohoto zákona mělo být částečné nebo úplné obnovení stavu před únorem 1948, musel by se majetek užívaný katolickou církví stát opět majetkem veřejným a také by k veřejným účelům byl využíván. Stát by musel hospodaření s ním kontrolovat, jako tomu bylo za staré monarchie, za první, druhé, třetí Československé republiky, tedy až do 25. února 1948. Nejde tedy o odstranění křivd způsobených komunistickým režimem. Katolická církev má získat majetek či náhradu za něj, který jí velmi často nikdy nepatřil. Ba dokonce ani před první pozemkovou reformou po vzniku Československé republiky.

6. Vládní návrh zákona, bude-li přijat, může otevřít cestu k tomu, aby český stát byl poháněn podle tohoto zákona k odpovědnosti na tvrzení neplnění zákonů a smluv, protože mu může být vytýkána nerovnost

zacházení s různými subjekty ve vztahu k uspokojení jejich restitučních nároků. Jinak řečeno, s různými okruhy restituentů by bylo zacházeno a bylo zacházeno v případě uplatnění tohoto zákona ve vládou navrženém znění velmi rozdílně.

7. Návrh zákona, jež máme před sebou, se hlásí k restitučním principům a předstírá, že katolická církev dříve neomezeně disponovala soukromým majetkem, který jí byl odebrán. Něco jiného je to u nekatolických církví. Tam samozřejmě ten majetek byl jejich.

Co říci závěrem? Cílem české pravice, a mě to nějak zvlášť nepohoršuje, je nalézt v katolické církvi ideové zázemí českého konzervatismu, doměnu, jakýsi stát ve státě, opírající se o svůj majetek, o vlastní školství, nemocnice, zařízení sociální péče, v případě školství, nemocnic, zařízení sociální péče, vzdělávacích ústavů s tím nemám žádný problém, ale také jiná hospodářská zařízení, která by ještě po třicet let byla podporována výplatou dotací, reparací ze státního rozpočtu. Mám-li být upřímný, do budoucna se neobávám nějakého přehnaného vlivu katolické církve ve společnosti, kdyby se tento záměr podařilo prosadit. Tedy přehnaného vlivu ultrakonzervativního, ultramontánního katolicismu u nás se nebojím. Pokud katolická církev nebude pracovat pro lidi, ale jen pro uspokojení zájmů nejvyššího kléru, jako je tomu v tomto případě, bude dále ztrácet vliv ve společnosti, i když se bude koupat v penězích. Všude ve světě, a nejvíce v rozvojovém světě, katolická církev pracuje zejména pro obyčejné lidi, věřící i nevěřící. Nebojím se proto, že by došlo v budoucnu k nějakému návratu do daleké minulosti. Dokonce snad do temného středověku s jeho inkvizicí a autodafé. Toho se opravdu nebojím.

Myslím, že z provedeného shrnutí je jasné, proč Národní socialisté nepodpoří předložený vládní návrh.

A na závěr jako bonus pro ty z vás, kdo vydrželi poslouchat, chci připomenout 600 let stará slova Jana Husa, která se velmi hodí pro současnou situaci: Tak jako hejno krkavců snesli se na tuto zemi, aby vyklouvali každé zrunko zlata a stříbra. Jejich srdce zjedovatěla touhou po bohatství.

Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, když jsem vcházel před deseti lety do této sněmovny, tak jsem měl despekt. Měl jsem úctu k tomuto sálu, měl jsem trošku jiné představy. Za těch deset let, pravda, se moje naivita, i když jsem politicky nebyl zcela nečinný, postupně vytrácela. Dnes můžu říct, že

jsem se hodně styděl. Styděl jsem se za situaci, ve které se politika České republiky nachází.

Před každým třeskem bývá velká apatie. A lidé si tuto apatii vytvářeli v sobě, ve svých rodinách a začínají s ní pomalu vystupovat. K volbám jich zatím nepřišlo mnoho. Ale to, co se děje, to si jistě budou všichni dlouho pamatovat. Já musím říci, že jsme dnes, 7. listopadu, svědky takové malé listopadové české legislativní revoluce.

Ale abych nezdržoval, budu se držet textu napsaného, neboť bych jinak mluvil asi déle.

Chtěl bych v tom textu naznačit dva problémy a vyvrátit i to, co se snažila uvést paní ministryně. To je jednak problém nabytí majetku církvi a jednak taky problém, který je vyhraněn po roce 1948 – co bylo ukradeno, musí být vráceno –, neboť ty peripetie historické jsou trošičku jiné. A tak k textu.

Projednáváme v podstatě ve čtvrtém čtení netransparentní, průlomový a velmi konfliktní návrh zákona. Zákona, který má z původních neúplných vlastníků udělat nově vlastníky úplné, zákona, který nectí princip rovnosti. Zákona, který je popřením pokrokových tradic našeho národa, který je konečnou porážkou idejí husitského hnutí, dokonáním porážky na Bílé hoře a zavržením základů, na kterých stavěli naši státnost prezident Masaryk a Beneš, zákona o nových mandatorních výdajích.

Nejsem sice absolventem plzeňských ani jině získaných obojích práv, ale rozumím ustanovení Ústavního soudu České republiky tak, že nestanovuje, jak mají zákonodárci problém církevních restitucí řešit, ale že mají konečně rozhodnout, neboť je zde dlouhodobě blokován majetek a navíc církve dostávají téměř dvacet let státní prostředky snad v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Je pouze věcí státu, zda se vůbec rozhodne restituční provést a v jakém rozsahu. My jsme pro to, aby to bylo spravedlivé. A z jakého pohledu, tedy pohledu filozofie, jak se moderně říká, jsme kritizováni Ústavním soudem za nečinnost? Toť možná ukáže další jednání Ústavního soudu.

Navíc v předloze nejde o restituční, jak se často uvádí, neboť restituční znamená navrácení do původního právního stavu, ale návrh zákona převádí majetek do zcela jiného právního režimu, než měl před znárodněním, po kterém převážně sloužil veřejnému zájmu. Nově se má totiž posílit majetková pozice církve proti stavu před únorem 1948 vzhledem ke zrušení omezení církve nakládat s tzv. církevním majetkem, a to v důsledku zrušení zákona o státním dozoru. A tak se má vydat i majetek, který spadá do režimu zákona o revizi první pozemkové reformy z roku 1948, ale k jehož realizaci docházelo opožděně až po 25. únoru 1948. Hovořila zde o tom, ale z jiného pohledu, jak paní ministryně, tak můj předřečník kolega Paroubek.

Stále slyšíme, že co bylo ukradeno, musí být vráceno. No, chtěl bych se, vážení, dožít toho, až tento slogan bude uplatňován na kauzy související s rozkradením majetku České republiky po roce 1989.

Ale zpět k meritu věci. Otázka tzv. církevního majetku souvisí na našem území s různými údobími a s monopolním postavením církve římskokatolické. Dovolím si proto krátkou reminiscenci.

Křesťanství dostává zelenou počínaje koncem prvního tisíciletí. Z vůle státu, tedy panovníka, církev začala s vybíráním desátků, získala podporu státu, nárok na pokuty za nedodržování církevních nařízení a jiné. Stále ale šlo o správu majetku panovníka, čili zvláštní druh jmění panovníka, který mohl tento druh majetku kdykoliv církvi odejmout. Avšak po prosazení monopolu víry církev zahájila boj o tento majetek.

Biskup Ondřej doslova bojuje s králem Přemyslem I. – otázka interdiktů, exkomunikace a další metody jsou nátlakem, který nakonec vyústil v tzv. velké privilegium české církve na plný desátek a vlastnictví světského majetku. Došlo v té době tak fakticky k nedobrovolnému vyvlastnění bez náhrady ve prospěch církevních institucí. Dosavadní vlastníci se stali jen patrony s právem mluvit do toho, který duchovní bude na onom majetku působit. Církev se stala největším ekonomickým vlastníkem v zemi, uplatňovala své právo, inkvizici, prodávala odpustky apod. To vyústilo v lidové i akademické nepokoje, husitské hnutí a čtyři artikuly pražské, z nichž třetí požadoval odnětí majetku církvi a návrat k chudobě. Tento požadavek potvrzený i basilejským koncilem byl respektován až do Bílé hory. Církev tehdy ztratila majetek i samotný stav.

Po popravě vůdců povstání 21. června roku 1621 byl zrušen Rudolfův majestát o náboženské svobodě, vypovězení nekatoličtí duchovní a vyhnána česká šlechta. Nastoupila doba temna a tuhá rekatolizace. Církev znovu získala konfiskacemi cca 80 % původního majetku. Již tehdy nešlo tedy o sto procent restitučního plnění. Tento rozdíl byl ale řešen zatížením lidu solnou daní. Omezení či regulování církevního majetku znovu prosadili cestou amortizačních zákonů Leopold I., Karel IV., Marie Terezie a zejména vzpomínaný Josef II. Například za Josefa II. byly zrušeny kláštery, které se nezabývaly posláním církve. Josef II. zostrl státní dohled nad církví s odůvodněním, že většina církevního majetku vznikla z darů bývalých panovníků. Ke statkům církve se znovu přihlíželo jako ke statkům státu, což je důležité zdůraznit. Ani Josef II. ani František II., který zabral církvi zlato a stříbro na financování války, nebyli přece komunisty. Většinu těchto rozhodnutí nezvrátil ani majetkový konkordát z roku 1855, který potvrdil v majetkové oblasti součinnost církve a státu. Avšak i přes zápisy tzv. církevního majetku v pozemkových knihách měla církev oprávnění běžného vlastníka, aby mohla s tímto nakládat bez souhlasu zemského politického úřadu. Její vlastnictví vždy mělo specifický charakter. K tomu dále stát

později motivoval tehdejšími daňovými zákony církev k účelnému využívání majetku do konkrétních oblastí a snižoval takto státní výdaje na humanitární účely.

A co všechno museli věřící vykonat, aby měli vlastní farnost, se můžeme dočíst zejména v kronikách. Například na Moravském Slovácku je obec Prakšice. Od svého počátku patřila do farnosti v Uherském Brodě, vzdáleném pět kilometrů. Věřící proto usilovali o zřízení vlastní farnosti. V roce 1859 z vlastních prostředků postavili v obci místní kapli. Olomoucký arcibiskup Theodor Kohn povolil v ní sloužit v určité dny v roce bohoslužby. Po zřízení farnosti však bylo nezbytné postavit farní budovu, což se podařilo až v roce 1902 z peněžní sbírky od občanů. Stavební práce provedli občané zdarma a římskokatolická farnost byla ustavena základní dotační listinou olomoucké konzistoře po předchozím souhlasu státních úřadů. V obsáhlé darovací smlouvě je uvedeno: Za předpokladu, že veškerá vydání na zřízení a budoucí udržování fary budou hrazena z prostředků obce, arcibiskupství souhlasí se zřízením samostatné farnosti obce Prakšice. Obec Prakšice se zavazuje na věčné časy k povinnosti krytí zákonných příjmů duchovního správce, dále krytí veškeré potřeby fary, včetně udržování farních a kostelních budov, márnice, hřbitovní ohrady a případné rozšíření hřbitova. Obec se postará o pojištění budov proti ohni. Dále na sebe bere veškeré závazky vůči varhaníkovi a kostelníkovi. Majetek vytvořený občany obce je veden jako majetek římskokatolického farního obvodu ve správě duchovního správce stvrzeného základní dotační, tj. darovací listinou. Dva zvony pro kostel byly pořízeny jednotlivými rodinami.

V roce 1927 se v této obci konaly další sbírky na přístavbu kaple. Za deset let se nasbíralo přes 60 tisíc korun. Aby se mohl postavit nový kostel, bylo třeba získat věřící z blízké, sousední obce Pašovice, která spadala pod farnost Velký Ořechov, vzdálené asi pět kilometrů. Teprve při tomto počtu věřících byla možnost dosadit do obce faráře. Ne tady jak dnes, jak si to kdo umane. Dnes se nikdo nikoho neptá a stát jen platí a platí zvyšující se nároky. Lásku k bližnímu projevila ořechovská farnost v převodu věřících občanů obce Pašovice do farnosti Prakšice tím, že žádala náhradu nejméně 50 tisíc korun. Společným úsilím věřících obou obcí byl z jejich finančních prostředků a dobrovolné práce postaven kostel v roce 1940. Celkové náklady činily přes půl milionu korun získaných od věřících. Dva oltáře zaplatily dvě sedlácké rodiny. Olomoucké arcibiskupství věnovalo na stavbu kostela část stavebního dřeva za symbolickou cenu 6 610 korun, ale dřevo si museli občané vytěžit a svými povozy odvézt z Kudlovské doliny vzdálené přes 50 kilometrů od obce. Dále dostali i 900 kilogramů sádky, kterou si museli občané postupně odvážet doslova po taškách ze skladu na Svatém Kopečku u Olomouce. Postupně až do současné doby byly opravy a údržba církevního majetku farnosti zapisovány ze sbírek a také z

obecních rozpočtů. Stojí za posouzení, kolik úsilí, dřiny, práce, odříkání a nadšení byli a jsou schopni věřící, ale i další občané ve snaze mít v obci kostel a farnost. Ale na druhé straně, kolik k tomu přispělo olomoucké arcibiskupství, které tuto hodnotu získalo dotační smlouvou.

To, že tento způsob nabývání církevního majetku byl v řadě míst obdobný, dokazují archivní záznamy například v mém okrese Opava. Třeba ve městě Vítkov byla před 308 lety roku 1704 postavena farní budova. Náklady na pozemek a stavbu tehdy zčásti hradilo město, přífašené obce a také zástavní věřitel panství Karel Franz Wipplar. Stejně to bylo se zakoupením a poskytnutím pozemku na stavbu kostelů. Například ve farnosti Hrabýň při přestavbě poutního kostela byl pro věřící zvýšen počet robotních dní. Naproti tomu v obci Raduň byla a možná ještě je farní budova vedená jako majetek obce, ale obec nikdy za tuto budovu a přilehlý pozemek nepožadovala nájem.

Je pozoruhodné, že v současné době některá biskupství nabízejí k prodeji nemovitosti, ale příjmy z těchto prodejů se nevracejí těm obcím, které stavby financovaly, ale případnou církvím.

A jak to bylo se vztahem státu, lidu a římskokatolické církve po vzniku první republiky? Využil bych několik fragmentů z díla „Cesta české a moravské církve staletími“ známého profesora církevního práva Václava Medka. Tedy několik útržkovitých citátů.

Celý národ s nadšením a nadějí uvítá 28. říjen 1918. Básník Karel Toman to vyjádřil výstižně ve své básni v prosinci 1918, kterou vítal prezidenta: „Vítězi, který vjíždíš do pražských bran, žehnej Ti svatý Václav a mistr Jan.“ Jenže to zůstalo pouhým přáním. Skutečnost byla poněkud jiná. Vždyť několik desetiletí trvající procírkevní agitace, servilní postoj hierarchie k národnostně nespravedlivé monarchii a prorakousky zaměřená nemalá část katolického tisku budily oprávněný odpor české veřejnosti. Návrat vojáků z fronty znamenal jen posílení proticírkevních emocí. Zatímco katolíci byli jakoby zakřiknutí, bylo hodně slyšet hesla připisovaná Masarykovi. „Zúčtovali jsme s Vídní, zúčtujeme i s Římem.“ A „Řím musí být Čechy souzen a odsouzen.“ Nešlo o komunisty. Šlo o dělný lid.

Život nové republiky začal nešťastně, píše autor, když rozvášněný dav strhl 3. listopadu 1918 mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze v domnění, že tento vzácný sloup byl postaven na památku vítězství Habsburků nad reformací, zatímco byl poděkován za vítězství pražského lidu nad Švédy při obléhání Prahy. Tento nešťastný listopadový den táhli pak vandalové na Karlův most, kde chtěli mimo jiné rozbít slavnou Brokoffovu sochu sv. Jana Nepomuckého. Kterýsi legionář jim v tom zabránil svým nebojácným vystupováním, popisuje autor.

Katolické kněžstvo se stalo předmětem posměchu. Církev byla tupena ve školách i na schůzích, byla špiněna v novinách i časopisech, chystala

se radikální odluka církve od státu, byl proveden částečný zábor církevního majetku, byly káceny za vesnicemi kříže a boží muka. – Prosím vás, to nebylo po roce 1948. – Začal kulturní boj, který však nabyl nebezpečných forem a pak se uklidnil, protože to nedovolily narůstající vnitropolitické obtíže a pak ohled na katolické Slovensko. Proticírkevní kurz mohl totiž vehnat Slováci do radikální opozice.

Česká i moravská církev byla vlastně prakticky bez hlavy. Pražský arcibiskup Pavel Huyn byl ve dnech státního převratu na vizitaci v Chebu a raději se už do Prahy nevrátil. Odjel do Říma. Olomoucký arcibiskup kardinál Lev Skrbenský byl také rakouský šlechtic a byl prakticky bezmocný, takže fakticky vedení církevních záležitostí se ujal kněžský spolek, Jednota katolického duchovenstva. V Jednotě ožily rázem reformní myšlenky nejdejší Katolické moderny.

Poměr státu a církve zůstal ještě nějakou dobu napjatý. Navzdory vystupňovanému proticírkevnímu kulturnímu boji a agitaci, aby se vystupovalo z církve, zůstalo přes 80 % katolíků jejich církvi věrno. To určitě nebylo možné přehlédnout, a tak si odpovědní vládní činitelé uvědomili, že úpravu náboženských poměrů bude třeba řešit kompromisní dohodou mezi státem a církví a ne pouze jednostrannými opatřeními.

Už zjara roku 1920 docházelo mezi příslušníky nové církve a katolíky ke sporům o kostely. Dne 15. února 1921 se mělo konat sčítání lidu a k dřívějším způsobům agitace přistoupily nové. Bořily se kříže a sochy svatých, zejména sv. Jana Nepomuckého, a mezi lidmi se šířily poplašné zprávy, že kdo neodpadne – myšleno od římskokatolické církve – bude platit vysokou náboženskou daň. Naproti tomu kdo odpadne, dostane kus farského pole. Tvrdilo se, že nová církev je stejná jako katolická, jenom že je všechno české. Formuláře ke sčítání lidu měly rubriky – vyznání římskokatolické a vyznání československé katolické. V některých vsích zval k vystoupení z církve i obecní buben. V některých místech bylo třeba při sporech, dokonce rvačkách o kostely, četnické asistence.

Prezident republiky udělil 29. října 1925 amnestii v příčině trestných činů spáchaných ve sporech mezi příslušníky různých církví. Vztahy mezi státem a Vatikánem se normalizovaly až koncem roku 1927, kdy se podařilo urovnat vzniklý spor a zároveň ujednat alespoň prozatímní dohodu o nejdůležitějších otázkách církevně-politických. Dohoda zvaná Modus vivendi byla podepsána 2. února 1928. Situace nebyla ještě zralá k tomu, aby byl uzavřen konkordát, jak se nazývají smlouvy, které Svatý stolec uzavírá s jednotlivými státy o uspořádání vztahů mezi veřejným náboženským životem, právy a požadavky církve a zákony, právy a požadavky toho kterého státu. Modus vivendi měl být tedy jen základem k zásadnějšímu uspořádání církevně-politických poměrů u nás a k případnému pozdějšímu uzavření pevnější a slavnostnější dohody, kon-

kordátu. Nicméně i uzavření Modu vivendi bylo pro mladý československý stát úspěchem.

Tolik z vybraných citací pana profesora Medka. Proč jsem je zde uváděl. Uváděl jsem je proto, abych charakterizoval prostřednictvím pamětníka dobu, jak probíhaly boje v ulicích a jaká byla situace v tehdejším Československu. Chtěl jsem tedy těmito citáty navodit tehdejší atmosféru, neboť stále se zde jen hovoří o poúnorových časech roku 1948.

K dokreslení je třeba poznamenat, že Svatý stolec odmítl právo nového státu jmenovat církevní hodnostáře podle principu státní suverenity a nerespektoval jeho platné právní předpisy a nakládání s tzv. církevním majetkem.

Církev neměla hospodářskou či právní dispozici s majetkem, neboť šlo o veřejné vlastnictví. Československá republika převzala příslušné zákony Rakousko-Uherska a zejména jako náprava pobělohorských nespravedlností byly přijaty zákony o pozemkové reformě. Majetky přebíral od roku 1918 do roku 1936 státní pozemkový fond konfiskací či vyvlastněním. Ale na všechny záměry stejně nedošlo. Poskytnutá náhrada – na rozdíl od dnešního vládního návrhu – zdaleka neodpovídala tržní ceně a nedorovnávala inflaci. Další záměry byly provedeny i za okupace. Například u řádu německých rytířů. Po druhé světové válce byl přijat nový znárodňovací zákon o revizi první pozemkové reformy. Rovněž šlo o nižší náhrady, než byly tržní ceny.

A nyní jsme u diskutovaného období po únoru 1948. V té době byly jednak realizovány zbylé kauzy dle zákona o revizi pozemkové reformy. Zde je třeba poznamenat, že u těchto kauz právě může být de facto prolomena hranice 25. února 1948. Ale dále šlo o další znárodňovací zákony, které jsou předmětem diskutovaného vládního návrhu zákona, sněmovní tisk 580/4.

Hlavní argument zastánců církevních restitucí zní, že šlo o krádež, kterou je třeba napravit. Odhlédnu-li od celé peripetie historie vlastnictví a nevlastnictví tzv. církevního majetku či mravnosti a nemravnosti jeho nabývání, musím konstatovat, že slovo krádež je neadekvátní. Jednak jsem již uvedl, jak církevní majetek také vznikl, jednak tento majetek nezcižila žádná fyzická osoba, ale ve své většině sloužil veřejným potřebám. Místo jeho úhrady se stát v roce 1949 zavázal zákonem finančně církev a náboženské společnosti zabezpečit, což také zajišťoval. Pokračoval tak v přístupu státu k církvím v intencích srovnatelných s přístupy Josefa II. a politiků první republiky. To lze doložit například Sbírkou nejdůležitějších předpisů kulturních platných v republice Československé z roku 1928. Z majetkového pohledu jsou proto formulace „totální křivdy“ či „co bylo ukradeno, musí být vráceno“ a jiné účelové a sloužící k ospravedlnění obrovského daru státu dnes zejména římskokatolické církvi. Je zde účelově využívána antikomu-

nistická nálada veřejnosti k nedůvodně velké transformaci. Proto se záměrně pomíjí celý historický vývoj i příklady majetkového uspořádání či finančního zabezpečení církví i v jiných zemích, například, jak jsem uvedl ve své předchozí rozpravě, ve Francii. Komunisté nerozhodovali ani v době husitské ani v době josefínských reforem ani ve Francii po Velké francouzské revoluci ani v Československu za první republiky. Přesto tehdy došlo k radikálním změnám.

Z tohoto pohledu vnímám jeden z článků premiéra Petra Nečase v Mladé frontě Dnes k této problematice za účelový, ideologický a velmi málo objektivní. Vláda jde daleko za požadavky disentu před listopadem 1989 i opakovaně médií deklarované přání kardinála Tomáška po roce 1990, tudším, že to bylo na výboru Federálního shromáždění. Pan předseda vlády popsal ve svém článku složitě vyjednaný konsensus s představiteli církví. Proč vlastně? Vždyť například konsensus s občany či v tripartitě pro zavádění vládní reformy není třeba. Vše se v Parlamentu ČR protlačuje a nakonec, jak to vidíme, většina byla zachována. To je opravdu, stručně řečeno, selektivní přístup, neboť právě proti tomuto zákonu je asi 80 % občanů a konsensus s těmito občany se zde žádný nehledá. Ale budou to platit!

Rovněž není pravda, že se všechny postkomunistické země, jak zde uvedla paní ministryně, vyrovnaly majetkově s církvemi touto, řekněme, českou cestou. Podívejme se třeba jenom na Maďarsko. A také je třeba nahlas zdůraznit, že blokační paragraf nám neukládá formu vyrovnání, ale jen přijmout konečný verdikt. Může klidně také znít jako velké „ne!“. Ať se fary, kláštery a další církevní instituce obrátí na soudy. Ať doloží vše, co by měly. Ale představitelé státu jim nemusí stále nahrávat svými argumenty, které nejsou objektivní a neslouží lidem této země. Navíc nerovný přístup diskriminuje další právnické osoby, které se mohou po schválení tohoto návrhu zákona domáhat svých nároků také. A možná je to i záměr.

Argument o výhodnosti tohoto kroku a o budoucím období samofinancovatelnosti církví je, nezlobte se na mě, opravdu směšný. Už vidím, kolik dotací nadále poteče z Evropské unie, Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstva kultury, Ministerstva financí. Ale nezapomeňme také na různé dotační a grantové tituly. A na co často zapomináme – na rozpočty krajů a obcí. Ani dnes tu nemáme všechno spočítáno, kolik to ročně stojí. Ale hovoříme o tom, že církev hospodaří lépe než stát. Bez veřejných rozpočtů by však neudělaly téměř nic.

A argument o zvyšujícím se počtu duchovních a církví, a tím výdajů státního rozpočtu? To je žel pravda. Vždyť například v roce 2001 se k církvím hlásilo 32,1 % občanů a duchovních bylo 3,5 tisíce. Za pouhých deset let, v roce 2011, se k církvím hlásilo už jen 13,9 % občanů, ale počet du-

chovných placených státem vzrostl na 4 892. Prosím vás, co jednoduššího než novelizovat předepsaný zákon a stanovit maximální počty duchovních podle počtu věřících a farností, anebo zavést církevní daň, když se pořád oháníme zahraničními příklady, co jednoduššího můžeme udělat?

Jsem přístupný některým požadavkům a argumentům. Myslím si, že je třeba zajistit určité činnosti církví zejména v oblasti sociální. Ale tento zákon je opravdu nepřijatelný. Osobně mě mrzí historická ztráta sympatií řady sociálně citících věřících, kterou si svou politikou tehdejší Komunistická strana Československa přivodila po roce 1948, i když nemohu odhlédnout od zahraničních a vnitřních vlivů. Tehdejší KSČ tím tehdy ztratila přirozené spojení. A možná tím ještě dnes trpí i naše KSČM. Ale projednávaný vládní návrh jde i proti zájmům těchto občanů. Nelze jej proto podpořit.

Toť vše, co jsem vám chtěl sdělit. Děkuji těm, co zde byli a vydrželi poslouchat, za trpělivost a jejich pozornost. (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan kolega Klučka. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám. Dámy a pánové, mohl bych teď použít několik latinských přísloví jako věřící člověk a zeptat se vás, jestli mi rozumíte. Mohl bych se zeptat, jestli rozumíte tomu, co věřící lidé v tomto zákoně vidí. Kdo se jich ptal na to, co je to ta církev, která přebírá tyhle ty majetky. Kdo se jich ptal? Já vám odpovím: Nikdo! Nikdo se věřících lidí neptal na to, co je to majetek církve, který přechází tímto zákonem na církev, jak vy říkáte. Pro boha svatého, vzpamatujte se!

Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to byla faktická poznámka. Budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana kolegy Grebeníčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pokud Senát zamítl a následně vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, beru to jako příležitost znovu zvážit všechna rizika i případné škody, které byl schválením tohoto svérázného dokumentu utrpěli nejen čeští občané a český stát, ale spolu s nimi, jak zde již dnes několikrát zaznělo, i církev.

Jistě pozoruhodná diskuse nad vládní předlohou o daru církvím v Senátu potvrdila mnohé výhrady, které zazněly už při projednávání vládní předlohy zde na půdě Poslanecké sněmovny. Současně ale nově nebo s

plnou otevřeností zazněly argumenty, důkazy a pozoruhodná přiznání ze strany některých senátorů, že nejde ani o restituce ani o nápravu, ale o pragmatickou snahu urvat kus státního majetku, získat za každou cenu peníze ze státního rozpočtu, získat nezávislost nejen na státu, ale i na vlastních věřících.

„Pro stát je to nicméně řešení výhodné,“ cituji v této souvislosti slova místopředsedkyně Senátu Aleny Palečkové, „neboť s oprávněným restitučním nárokem církví spojuje ukončení financování jejich duchovních ze státního rozpočtu. Není to tedy žádné zadlužování státu, ale zcela naopak, rozpočtově odpovědné jednání.“ K tomu pak senátorka Palečková, reprezentující Občanskou demokratickou stranu, dodala: „Kolegyně a kolegové, právní stát a spravedlnost často stojí nad veřejným míněním, v našich podmínkách navíc zhusta manipulovaným. Veřejné mínění“ – končí citace uvedené senátorky – „není a nesmí být v zastupitelské demokracii posvátnou krávou.“

Senátorka Palečková tedy zastává názor, že většinu české společnosti, kterou dokonce i reprezentanti pravice v Senátu odhadli na 80 %, kdosi k zásadnímu odporu proti takzvaným církevním restitucím manipuluje. Že by veřejnoprávní Česká televize či Český rozhlas? Nebo naopak je to stávající vládní koalice, která zadlužuje stovkami miliard dluhů naši republiku, nemilosrdně omezuje důchody, škrtá sociální dávky, příspěvky státu na školní pomůcky s argumentem, že i na těch sociálně nejslabších a nejzranitelnějších je prý třeba šetřit?

Určující zde ovšem mohou být i velmi trapné a ostudné aféry či nekřesťanské asociální politikaření a hanebné majetkové požadavky nejvyšších církevních prelátů, jež připravily římskokatolickou církev za pouhých dvě poslední desetiletí o většinu těch, kdo se k ní ještě při sčítání lidu na počátku devadesátých let minulého století hlásili. Ano, se svou poctivou křesťanskou vírou mnozí věřící odešli od katolické církve do soukromí. Z mnohých pak pravicová a asociální politika římskokatolických špiček vychovala dokonce nové ateisty.

Jistě, současný způsob státní podpory církví není udržitelný. A tak například senátor Šebek se vznesl do nebeských výšin a vybídl chudé české důchodce a sociálně slabé rodiny ke štědrosti ve prospěch církví. „Ačkoliv se společnost dnes deklaruje jako převážně ateistická,“ cituji jeho slova, „ve skutečnosti genius loci každého sídla i v dnešní společnosti vychází z hluboké a dávné církevní tradice, a to nejen římskokatolické.“ Co k tomu dodat? Možná to, že nemám vůbec nic proti církevní turistice. Nic by nemělo bránit tomu, aby i ateista, a možná právě on, měl citlivý vztah k takzvanému náboženskému umění, aby v něm dovedl odkrývat a nacházet hodnoty přispívající ke kulturnímu a duchovnímu obohacení člověka.

Básník nad jiné národní, Josef Hora, se kdysi pokusil postihnout to naše

češství ve svém celku. Napsal totiž následující slova: „Jdeme-li proti proudu času, najdeme tam v poezii Sovu i Březinu, Hála i Vrchlického, Máchu i Čelakovského, hlasy země i nebes, sóla i orchestry, zjevy naivní i patetické. Z dálek století mluví k nám barokní chrám malostranský i gotický Týn, husitský chorál i píseň z kancionálu, mravní vznos Žižkova odboje, elegie Komenského i barokní misie. Nijak mi to nejde rozdělit, protože plnost češství věru nelze ochudit o jediný tón. Vzpomínám na Jana Neruda, odbojného a vroucího. Češství je dialog jako život.“ Alespoň podle mého názoru jde o pozoruhodná slova, aktuální i dnes, kdy mnozí nechápou, či nechtějí pochopit, že k plnosti národní existence patří co nejširší spektrum názorové, politické a kulturní plurality.

Vedle genia loci v podání senátora Šebka z řad Občanské demokratické strany a vedle neskromných potřeb majetku a moci ze strany římskokatolických prelátů je tu i zadlužená Česká republika, jsou tu i čeští občané, kteří si údajně žijí příliš nad poměry. Má-li být však Česká republika opravdu demokratická a sociálně přijatelná, pak nároky vybraných církví na nezanedbatelnou porci ze státního majetku je nutné konfrontovat s dějinami i se současností, je nutné je konfrontovat s křesťanskými hodnotami a sociální spravedlností.

Právě tento přístup uplatnil vůči německým biskupům při své loňské návštěvě Německa papež Benedikt XVI. Církev se musí zbavit světských starostí, alespoň podle Benedikta XVI., a ještě lépe by bylo, kdyby se osvobodila od materiální a politické zátěže.

I deník Der Spiegel k tomu napsal, že papež ve Freiburgu dokonce chválil proces sekularizace před dvěma sty lety, protože vyvlastnění církevních statků a zrušení privilegií podle něj podstatně přispělo k očištění a vnitřní reformě církve. Biskupy tím zaskočil, protože některá německá biskupství patří k nejbohatším ve světě. Navíc se o rok dříve, tedy v roce 2010, vzepřeli názoru některých politiků, že by se při všeobecném šetření měly o 10 až 15 % snížit státní výdaje na církev. Podle německých biskupů to prý papež ve Freiburgu nijak nekonkretizoval. O jeho údajné neomylnosti ve věcech církevních a neomezené moci v jednání a církevní správě nepadlo ani slovo. Možná to s tou neomylností hlavy katolické církve není nijak žhavé. Usuzuji tak nejen na základě postoje německých biskupů, ale i na základě farizejské reakce českých církevních prelátů na onen diskutabilní předvolební billboard s pytle peněz.

Troufám si dokonce tvrdit, že není dost seriózních argumentů pro to, aby kdokoliv vydal ze státního majetku tak ohromnou částku společensky upadající a poctivě křesťany ztrácející římskokatolické církvi, která se odchýlila ve svých špičkách od naprosté většiny občanů českého státu. Jistě. Leckdo mě může vyzvat, abych svou oprávněnou kritiku zaměřil raději na politickou konkurenci a nebral si do úst církevní hodnostáře. Leckdo mi

může vytknout prý nevhodné útoky proti údajně naprosto ojedinelému a společensky hodnotnému konsensu sedmnácti církví. Skutečnost je ovšem taková, že jistá skupina ekonomů blízka kardinálu Dukovi zpracovala až neuvěřitelný paskvil, který si pak osvojila politická reprezentace pravicové vládní koalice. Jde tedy o určitý typ aliance konzervativních náboženských kruhů a politické pravice, která například pedagogům snižuje platy, výhledy na růst jejich mezd jsou chabé, nejsou peníze na další vzdělávání učitelů, slučují se třídy, dokonce i ročníky, nezbyvají finanční prostředky na základní pomůcky a nové učebnice a pro vysokoškolské studenty připravuje poplatkovou agendu včetně zápisného. Naproti tomu například už zmíněná Apoštolská církev, která byla zaregistrována, jak zde naprosto přesně zaznělo, v roce 1989, takže těžko mohla v letech 1948 až 1989 přijít o nějaký majetek, má dostat více než miliardu korun! Fuj! To je ale špinavost! Bůh prý odpouští těm, kteří nevědí, co činí. Církev katolická to ovšem moc dobře ví! Těch šestnáct ostatních je jen docela průhledné křoví ostudně uplácené římskokatolickými preláty. Tedy naprosto zjevná špinavost či korupce, na kterou pak mohou doplatit například již dnes živořící duchodci.

Ano, i o to v té církevní nastavované kaši jde. Po mnoha nestravitelných chodech dospěla málem na talíř už za vlády Mirka Topolánka, kdy mělo být započato vedle naturálních restitucí s vyplácením 83 miliard korun po dobu šedesáti let, s úroky tedy 270 miliard. V tehdejší atmosféře a rozložení politických sil pouhá utopie. Ve Sněmovně byl v roce 2008 tento návrh zamítnut nejen hlasy opozice, ale i racionálně uvažujícími poslanci Občanské demokratické strany. Opozice tehdy odmítla přímé finanční odškodnění církví, neboť rozpočtová situace státu neumožňovala přímé výplaty církvím v mnohamiliardovém rozsahu. Řešení viděla v ustavení náboženské matice, z jejíhož výtěžku by se činnost církví pokrývala.

Od srpna loňského roku, jak velmi dobře víte, je ve hře dílo Nečasovy pravicové koalice. Tedy druhá varianta majetkového vyrovnání s církvemi, která sice snižuje úhrn peněžních toků z eráru v objemu – to je těch 59 miliard – i v čase, tedy na třicet ročních splátek. O to víc v ní nabobtnala až neuvěřitelná štědrost pravicové vlády koalice v naturáliích. Ano, jde o pole, lesy, rybníky i mnohé domy. Manažeri, ekonomičtí poradci, právníci a makléři údajně bezpečných portfolií budou pak církvi dodání samospádem, tedy vnitřní logikou korupčních a klientelistických poměrů. Smysl toho všeho? Prý náprava křivd z předlistopadového režimu a zajištění nezávislosti církví na státu, a tím i zvýšení jejich prestiže. A také konec obtížného rozvoje obcí dušených údajně ex-církevními katastrofy, na nichž je starostům s těžkou technikou vstup zakázán.

Napravovat křivdy za vlády Petra Nečase, Karolíny Peake a Karla Schwarzenberga či Miroslava Kalouska je velmi, velmi ošidné. Jde přece o

prokorupční a mnoha aférami zdiskreditovanou, ekonomicky neúspěšnou vládu, která má historicky nejnižší důvěru občanů našeho státu. Lze ovšem pochopit, proč vláda, která škudlí po tisícičkách na důchodcích a rodinách s dětmi, hodlá obdarovat desítkami miliard církevní preláty, tedy někoho, kdo cejchuje občany České republiky jako lůzu jen proto, že poměřují původní sliby občanských svobod, lidských práv, sociálních a právních jistot i lidské sounáležitosti a rovnost šancí s tím, co ti nahoře předvádějí. A obdobně je tomu s problémem rozvoje obcí vystavených majetkoprávní blokádě. Proč však předseda Svazu měst a obcí Dan Jiránek v září 2011 prohlásil, že takových obcí jsou desítky, možná stovky. Tak málo?, ptám se. Tak málo? Proč to pak nemají přesně spočítáno! Dívám se, jestli mě slyší paní ministryně. Tak je to dobře, tak je to dobře.

Politická a hospodářská korupce, klientelismus a arogance k dolním deseti milionům a lokajské posluhování Nečasovy vládní koalice nejen zahraničním protektorům, ale i církevním prelátům, šlechtě a tu a tam i představitelům sudetoněmeckého landsmanshaftu obsahově vyprázdnilly demokratické procedury rozhodování.

Jistě, z takzvaných církevních restitucí je těžké oddělit striktně to, co bylo církvím zabaveno komunistickým a co Benešovým a Masarykovým Československem. To by ovšem nemělo vést k lživému návratu před 25. únorem 1948 ani před Masarykovu republiku ani před Josefa II. ani někam k husitům. Šlo totiž takřka o periodické přesunování majetku, kdy jedni vyvlastňovali druhé. Ano, nalézt v takových dějinách tu pravou spravedlnost, je z hlediska vyššího principu mravního značně ošidné, protože případné finanční kompenzace církvím by mohly zcela absurdně platit ze svých daní i mladí lidé, kteří nemohou za něco, co se přihodilo v době, kterou na vlastní kůži ani nezažili. Právě z jejich řad se často ozývá: „Chtějí-li církve dělat nějakou bohužel činnost s podporou z veřejných rozpočtů, nechť soutěží o granty jako jiné nevládní organizace. Chtějí-li prostředky na provoz či mzdy, nechť každý křesťan pošle procento či dvě z platu. Když je takové desátky schopna mezi sebou vybrat lůza z odborů, jistě to dokážou i věřící.“

Ano, jde o demokraticky smýšlející a k hodnotám sociální spravedlnosti a lidské sounáležitosti inklinující mladé lidi. Nevidím jediný důvod, proč bych neměl stát na jejich straně a jednoznačně oponovat těm, jejichž mysl ztemněla touhou po majetku a zákulisním kšeftováním s mocí.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Ladislav Šincl je dalším přihlášeným do rozpravy. Po něm pan poslanec Pavel Ploc. Prosím, pan poslanec Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji hezký večer, vlastně noc.

Dnes je velice zajímavý den. Jak již zde bylo řečeno, dne 7. listopadu například před 95 lety na Leninův rozkaz vystřelil křížník Aurora salvu slepých nábojů jako signál pro dělostřelecký pluk, který zahájil útok na Zimní palác. Den, kdy začala občanská válka v Rusku. Dnes je také významný den. Dnes se totiž v Poslanecké sněmovně vzdali svých mandátů, najednou, tři koaliční poslanci, kteří se vzpírali podpořit takzvaný zdražovací balíček, a tedy i církevní restituce. Jen doufám, že to nebyl signál k začátku občanské války u nás. Toto překotné vzdávání se mandátů bylo u těchto koaličních poslanců možná způsobeno i tím, že byly na ně použity speciální metody této vlády, metody takzvané pozitivní i negativní motivace, které jsou mnohem propracovanější a uhlazenější než metody použité v roce 1917. Nicméně stejně jako v roce 1917 i ty současné metody vedou ke stejnému cíli – uchopení a udržení moci. Malý rozdíl mezi rokem 1917 a dneškem je to – tehdy to byli bolševici a dnes to je ODS, TOP 09 a i LIDEM.

Vypadá to, že se možná naše diskuse přehoupne do dalšího dne, kdy bude 8. 11. To je také pěkné datum pro tuto diskusi, která se zde odehrává. Dne 8. 11. 1620 se totiž konala bitva na Bílé hoře, svedená v blízkosti Prahy. Tato bitva zpečetila osud českého stavovského povstání a na dalších 300 let rozhodujícím způsobem ovlivnila osud českého státu. Možná že dne 8. 11., to je zítra, se odehraje ta pravá bitva o církevní restituce, která také ovlivní další osud českého státu. Já doufám, že to bude bitva vítězná.

Aby to bylo trošku tematické a aktuální, tak na již zmíněné koaliční poslance možná v rámci schvalování zdražovacího balíčku byla použita pozitivní motivace formou balíčku s páskou České národní banky. Kdo ví. Nebo možná to bylo i tím, že se v rámci negativní motivace jich dotkla koaliční medúza. Tak jak to vtipně pojmenoval a prorokoval kolega Michal Doktor již v listopadu minulého roku. To by opravdu vyděsilo každého.

Jeden z těchto vzdorujících poslanců byl rychle nahrazen člověkem, který je odsouzen za korupci na šest let. To je obzvlášť pikantní. Pikantní, protože tato vláda se pořád zaklíná bojem proti korupci, a najednou jí vůbec nevádí, že odstupujícího poslance nahradí člověk, který je odsouzený za trestný čin korupce. Důležitý je cíl a těm, co hledají prostředky, těm to vůbec nevádí. Zvolí jakékoli.

Dnešním cílem je co nejrychleji schválit církevní restituce, neboť díky svým speciálním metodám dnes má na chvíli tato koalice takzvanou stojedničku. Je vidět, že pánům Nečasům, Kalouskům a jim podobným po protlačení balíčku takzvaně otrnulo a rozhodli se zde takzvaně rychle

profičet všecko včetně církevních restitucí, klidně i po půlnoci, klidně i do rána. Nedivme se, jejich touha je silná. Ve hře je totiž hodně, hodně miliard. A dovolte mi použít výraz bývalého pana premiéra Topolánka. Ve hře je určitě i hromada takzvaného fíčka. Ten, kdo neví, co to je fíčko, tak to je provize.

K danému tématu jsem už několikrát vystupoval. A jak je vidět, poslanci a poslankyně z pravicové části spektra zde vyřčené argumenty nepochopili. A proto je nutné opět alespoň to základní zopakovat.

Musím tedy zopakovat již mnohokrát zde vyslovené argumenty o tom, že celková částka kompenzací bude představovat více než 150 miliard korun. Také to, že tento návrh s takto obrovskou částkou přichází v době, kdy nezaměstnanost trhá rekordy, v době, kdy stovky tisíc lidí jsou v evidenci nezaměstnaných, kdy další stovky tisíc lidí z této evidence vypadly a živoří na sociálních dávkách, které tak rádi a s chutí kritizujete a snažíte se omezit.

Ač to nechtějí někteří slyšet nebo mají své uši zalité církevním voskem, i pro ty tady musím zase opakovat, že tento návrh přichází v době, kdy chybějí prostředky na podporu vzdělávání, v době, kdy se propouštějí policisté, protože stát nemá na jejich platy. Musím tady také připomenout, že je to v době, kdy realizovaná a připravovaná různá vládní asociální opatření postihují především střední vrstvy, důchodce, zdravotně postižené, rodiny s dětmi, studenty. Musím tady také zopakovat, že současně tato vláda s velkým farizejem v čele tvrdí, že má starost o osud těchto ohrožených sociálních skupin, ale vůbec jim přitom nevadí fakt, že se tím zmenší majetek státu a převede se v podstatě do majetku jiného státu, Vatikánu, z jehož výnosů mohly být uvedené skupiny podporovány.

Musím tady také zopakovat, že dle názoru odborníků a i mnohých lidí by se církvím vydávat žádný majetek vlastně neměl, protože církev vlastně žádný majetek nikdy v podstatě nevlastnila, neboť tento jejich majetek neměl nikdy povahu čistě soukromého a ničím neomezeného vlastnictví. Musím tady zopakovat, že předmětný majetek nikdy v podstatě církvím nepatřil. Musím tady zopakovat, že bylo velice nemoudré, aby do komise, která připravovala takto závažnou normu, nebyl přizván žádný reprezentant opozice, a dokonce ani zástupce Asociace krajů České republiky. Musím tady zopakovat, že nebylo realizováno ani jediné jednání mezi vládními stranami a opozicí na takto důležité téma, které vyžaduje obrovské výdaje ze státního rozpočtu a zatěžuje budoucí generace po velmi dlouhém období třiceti let.

Musím zde bohužel zopakovat, že tento návrh, který je zde projednáván, obsahuje i takové absurdity, jako je již zmiňovaná finanční náhrada ve výši vyšší než jedna miliarda korun pro Apoštolskou církev, která byla zaregistrována až v roce 1989. Hlava mi nebere, jak je možné dávat tak

velké finanční náhrady někomu, kdo fakticky neexistoval v době, které se týkají tyto restituce.

Pro ty, co mají své uši ohlušeny cinkotem peněz z církevních restitucí, i pro ty musím tady zopakovat, že tímto postupem koalice a tato vláda velice riskuje v této věci budoucí nestabilitu v případě změny vlády. A to si pište, že bude! A hádejte, kdo to bude. Stačí se podívat na nedávné výsledky voleb do krajského zastupitelství a Senátu. Vypadá to, že této vládě je to jedno – hlavně rychle to protlačit touto Sněmovnou a po nás potopa.

Musím tady zase zopakovat, co všichni vědí. To, že jde o obrovské majetkové přesuny a velké finanční transakce, se kterými je spojena spousta nejasností a pochybností. Musím tady zopakovat, že z tohoto vládního návrhu vyplývá velké nebezpečí prolomení tzv. Benešových dekretů. Jde například o řád německých rytířů a některý další řádový majetek zabavený dle těchto dekretů. To přiznal v České televizi dne 7. června 2012 ve 20.50 hodin v pořadu Máte slovo – Církevní restituce dokonce i sám můj koaliční přítel poslanec Marek Benda, předseda ústavněprávního výboru Sněmovny, hlavní vykladač církevních restitucí za ODS. A taky musím tady zase zopakovat to, co je nad slunce jasné – že tyto obrovské majetkové přesuny a velké finanční transakce jsou hlavní důvod existence této vládní koalice. A je to hlavní, co ji drží ještě pohromadě.

Musím tady také zopakovat, že většina rozumných lidí v této zemi vidí, že tento návrh je nespravedlivý, není dostatečně promyšlený a že není vůbec jasné, jaký objem majetku by měl být vlastně převeden. I to je jeden z důvodů, proč tuto vaši snahu lidé náležitě ocenili ve volbách. A tak se postupně výsledky vládních stran scvrkávají a scvrkávají, až za chvíli možná zcela zaniknou. I toto je předkladatelům asi jedno. Důležité je to – možná, nevím – to Topolánkovo fíčko. Ne to, co bude pak, za rok a půl, po volbách. Tuším, že uši i oči představitelů této vlády jsou pravděpodobně zaslepeny touhou po tomto velkém majetkovém převodu a že žádnou pravdivou odpověď se stejně pravděpodobně nedovíme.

Mohlo by se zdát, že církvím nepřeji a něco proti nim mám. Naopak, opak je pravdou. Jsem pevně přesvědčen, že církve a náboženské společnosti mohou mít svou velice důležitou roli a mohou pomoci zlepšení nepěkného stavu naší společnosti. Mohou mít důležitou pozitivní roli ve společnosti, ve které se i díky politice této vlády stává postupně lež, korupce, přetvářka a sobectví základní normou. Mohou mít důležitou pozitivní roli ve společnosti, kde se množí kriminalita, drogy atd. Osobně bych si proto přál, aby vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi byly už konečně dořešeny a tím definitivně skončily. Tak zvaně, aby byla provedena restituční tečka. Obávám se však, že předložený návrh zákona, který by byl zde přijat, bez patřičné politické a společenské dohody může naopak přinést církvím a náboženským společnostem spíše více dalších

problémů než užítu. Po prostudování předloženého návrhu mám totiž vážnou obavu o budoucí společenské postavení církví. Zda naopak díky urputné snaze o získání majetku nedojde ke ztrátě zbytku respektu a úcty. Velice se obávám, že získáním hmotných statků a peněz mohou církve na druhou stranu ztratit zbytek svých věřících a příznivců. Je nutné si uvědomit, že například mezi léty 1991 a 2001 došlo k poklesu o 30 % a tento trend dále pokračuje.

Místo touhy po majetku a penězích by si měli vzít hlavně příklad z jednoho svého svatého. Ze života Františka z Assisi, který byl zakladatelem tří křesťanských řádů. Měli by si vzít příklad z jeho života, z doby, kdy nastoupil cestu větší evangelijní dokonalosti tím, že vyměnil své bohatství materiální za duchovní. Ne mamon, ne touha po majetku a po penězích, ale duchovno. Svým vzorem dokázal měnit i v té době problematickou církev. Příkladem toho je známé tzv. obrácení lakomého katolického kněze Silvestra, který se neváhal postavit do fronty, když obrácený bratr Bernard rozdával svůj majetek mezi chudé. Cituji: „František se pousmál, když viděl, že i tento katolický kněz je uštknut jedem hada. Aby v něm tento zavřeníhodný žár ochladil, nasypal mu do rukou, aniž počítal, plno mincí.“ Mám podezření, že také většina nejvyšších představitelů katolické církve a i dnešní vlády jsou stejně jako kněz Silvestr uštknuti jedem hada a jejich srdce zjedovatěla touhou po bohatství.

Tento muž na rozdíl od jiných pochopil moudrá slova o majetku a pokoře z kanonického evangelia svatého Matouše, původem povoláním celníka, v 19. kapitole části 24, ve které Ježíš při setkání s bohatým mladíkem vyučuje o vztahu k majetku a následně promlouvá ke svým učedníkům. „Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do království nebeského. Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do božího království.“ (Ojedinělý nesouhlasný potlesk, výkřiky.) Jsem přesvědčen, kdyby to takto hlavně katolická církev dělala, tak by pak byla mnohem uvěřitelnější a přesvědčivější než nyní. A neměla by problémy s neustálým úbytkem věřících. Pak by své kostely měla možná plné a ne prázdné jako dnes.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z opozičních lavic.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Pavla Ploce. Dále je přihlášena paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, ocitáme se v situaci, která od divokých privatizací a tunelování zatím nemá obdoby. Projednáváme vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Co k tomu říci?

Nelze souhlasit se způsobem a rozsahem takto navrženého vyrovnání s

církvemi. Neexistuje žádný oficiální soupis nemovitého majetku církví, který by měl být vrácen nebo který by měl být vyrovnán. Dle návrhu soupis nemovitého majetku, který bude církvím vrácen, bude proveden, teprve až tento proces proběhne. Je skandální, že při stanovení hodnoty majetku církví byly účelově přemrštěny ceny zemědělské půdy a lesů, které neodpovídají ani současné tržní realitě.

Metr čtvereční zemědělské půdy je v návrhu oceněn na 44 korun 48 haléřů. Reálná průměrná cena zemědělské půdy se v České republice pohybuje podle bonity od 6 do 13 korun. Stejně tak lesní pozemky byly oceněny cenou téměř 28 korun, zatímco průměrná cena v České republice se pohybuje kolem 11 korun. Celková kompenzace předpokládaná podle vládního ocenění je 134 mld. korun. Forma kombinace naturální restituce a vysoké finanční kompenzace, zejména velkoryse navržené finanční kompenzace 59 mld., není v současné ekonomické situaci v rozpočtových možnostech našeho státu.

Tento vládní návrh není jen technickou novelou, která dle tvůrců pouze odstraní staré a dle mého názoru ne vždy prokázané křivdy. Jedná se o zcela nový pokus o vyvedení velkých finančních prostředků ze státní kasy. Dále pak má značný dopad i na politickou moc v České republice.

Důvody, proč říci návrhu ne. Církve věrohodně neprokázaly vlastnictví majetku a jeho hodnoty. Návrh porušuje původní restituční pravidla, lze poukázat na nerovnost před zákonem, což povede k řadě dalších požadavků dřívějších restituentů. Prolamuje se rok 1948, kdy vznikl oprávněný nárok na restituci související s nástupem komunistického systému. Církve byly v minulých letech spolufinancovány státem v řádech miliard korun, oprávněný požadavek by tedy byl odečíst tyto částky od jejich finančních nároků. Pokud dojde k návratu jakéhokoliv majetku, měl by se zapojit do řádné daňové soustavy. Daňové výjimky církvím poté ztrácejí logiku. I to by měl řešit zmíněný zákon. Církve by měly také prokázat, že k majetku přišly za období svobody a demokratickým způsobem. Vzhledem k tomu, že se opírají o feudální, a tedy velmi nesvobodnou dobu, vzniká nový důvod, aby se o majetek hlásili občané a instituce z dob fašismu a komunismu. To je samozřejmě velmi nebezpečný krok do neznáma. Zákon by měl pamatovat a jasně oddělit majetky a pozemky, které mohou ovlivnit nebo znemožnit činnost státu a obcí, například infrastrukturní sítě.

Zastánci církevních restitucí často volají, že má být vráceno, co bylo ukradeno. Mají pravdu. Církve by měly vrátit, co jim nepatří a co nabyly v dobách totalitních režimů.

Pro všechny občany je dnešní jednání pouze vzkaz, že církvím nejde o duchovno, ale pouze o peníze. Stále však je třeba se zabývat otázkou k tomu ku prospěchu. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Slovo má nyní paní poslankyně Kateřina Konečná a po ní je přihlášen pan poslanec Břetislav Petr.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající.

Kolegyně a kolegové, je podzim léta Páně 2012 a v České republice se dvě politické strany a několik nezařazených přísluhovačů chystají definitivně prosadit největší majetkový přesun v moderních dějinách naší země. Jejich motivace je zcela určitě velice silná. Občanům této země totiž odeberou majetek v hodnotě 75 mld. a navrch přidají ze státního rozpočtu 59 mld. A pokud vycházíme ze stále více ověřené zkušenosti, že naši politici v exekutivních funkcích běžně inkasují pro sebe a pro své strany něco málo z celkového objemu rozdělených financí, nesmíme se divit gargantuovské pili hlavních představitelů dvou hlavních stran, kterou prosazují zákon o takzvaných církevních restitucích.

Historická paměť českého národa by si měla jména Nečas, Kalousek a Schwarzenberg pamatovat minimálně stejně dlouho, jako si pamatuje jména Emanuel Moravec nebo Vasil Biľak, jména zrádců a přísluhovačů cizích mocností. Pánové Nečas, Kalousek a Schwarzenberg se rozhodli, že nejenom královsky vyplatí majetkovou křivdu, kterou ani oni ani žádná z takzvaných postižených církví nejsou schopni doložit. Pánové Nečas, Kalousek a Schwarzenberg se rozhodli předat 20 % lesů České republiky do výlučného vlastnictví církvi římskokatolické, která je ve věci rozhodování o majetku přímo podřízená takzvanému Svatému stolci, tedy státu Vatikán. Tato skutečnost je dnešním prosazovačům takzvaných církevních restitucí dobře známa, protože jistě znají kodex kanonického práva z roku 1983, kterým se církev římskokatolická řídí a který naše Ministerstvo kultury v roce 2007 dokonce uznalo jako součást takzvaného základního dokumentu této církve. Tímto aktem Ministerstvo kultury odsouhlasilo kodex kanonického práva jako závazný dokument, který bude našim státem právně uznáván. V roce 2007 jsem tomuto kroku Ministerstva kultury pravda nerozuměla, dnes vidím, jak dlouho dopředu se stát Vatikán prostřednictvím církve římskokatolické v České republice připravoval na převzetí vlastnické kontroly nad jednou čtrnáctinou území České republiky.

Od vzniku Československa byl majetek užíván církví římskokatolickou pojištěn proti zcizení a proti ovládnutí cizími mocnostmi. Dnes pánové Nečas, Kalousek a Schwarzenberg předávají majetek právnímu subjektu, který je přímo podřízen rozhodování cizích mocností státu.

Jejich snaha vrátit církvi feudální roli připomíná odpustky. Za hříchy vůči české zemi se chtějí vykoupit darem církvi. Jenomže na rozdíl od svých středověkých předchůdců nedávají ze svého, ale z našeho, a to bez ohledu nejen na názor veřejnosti, ale také bez ohledu na názory mnoha reno-

movaných právníků. Prostě bez ohledu na názor těch druhých, kteří s nimi nejdou k největším majetkovým kšeftem, jaký tato republika nezažila od doby svého vzniku. Bez ohledu na názory a bez ohledu na budoucnost mnoha generací, které budou v této zemi žít po nás a po nich. Bez ohledu, a tedy bezohledně. Čemu se ale divím? Vlastizrádci v historii českého národa se přece vždycky chovali bezohledně. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Břetislav Petr. Po něm je přihlášen pan kolega Michal Doktor.

Poslanec Břetislav Petr: Dobrý večer. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, toto čtvrté projednávání zákona o vyrovnání s církvemi navazuje na předcházející schémata, kdy po úvodním slovu paní ministryně kultury zde vystoupila a vystoupí řada poslanců z opozice s mnoha podnětnými návrhy, na které nikdo z koaličních poslanců není schopen odpovědět. Zde bych si dovolil citovat bývalého předsedu britské vlády pana Churchilla, který v roce 1904 prohlásil: „Pokud koaliční členové sněmovny neobhajují se stejnou vehemencí, zápalem a argumenty svůj vlastní zákon stejně, jako proti němu útočí opozice, jsou v očekávání svého brzkého konce a pádu.“

Nyní však vážně několik slov k dikci zákona. Z každého, a tedy i tohoto zákona by mělo být doložitelné, zejména jde-li o majetkové vyrovnání, zda rozsah majetku, který je vydáván, je správný, zmanipulovaný, anebo dokonce i fiktivní. Církvím mají být vydány pozemky v rozsahu 262 tisíc hektarů. Při druhé pozemkové reformě, která byla zahájena v roce 1947, však církev přihlásila pouze 198 tisíc hektarů půdy. Z čeho vzniklo navýšení proti roku 1947 o 73 tisíc hektarů? Já si nepamatuji, že by Česká republika mezi obdobími 47. a stávajících roků anektovala nějaké území, které by bylo tvořeno především církevní půdou.

Zde bych chtěl připomenout, že v roce 1918 vzniklo několik speciálních zákonů, které řešily vznik pozemkového fondu, zákon přidělový a náhradový, a z těchto zákonů vyplynulo, že vláda každý rok musela dostávat přehled, kolik půdy bylo od statkářů a církve převedeno bezzemkům, legionářům a dalším institucím. Bylo to vedeno do roku 1938 a od roku 1945 do roku 1947. Je otázkou, a chtěl bych znát odpověď, zda archiv pozemkového úřadu z roku 1918 byl při povodni v roce 2002 vytočen, anebo se nám nechce v archivu zalistovat.

Je třeba zde zkonstatovat, že 78 tisíc hektarů je obtížně představitelná velikost půdy. Aby to bylo pochopitelné, tak si představte, že se jedná o 78 tisíc fotbalových hřišť, k nimž je přičleněn ochoz a tribuna. Tak je to číslo správné, nebo je fiktivní, nebo je naprosto zkresleno? Nikdo na to není schopen odpovědět při čtvrtém projednávání tohoto zákona.

Vyjdeme-li z nějakého průměru, který je dán váhovým průměrem ceny za lesní a zemědělské pozemky, pak metr půdy stojí 30 korun. Pokud vynásobíme 78 tisíc hektarů třiceti, tak, dámy a pánové, je to 21,9 miliardy korun, které mohou být fiktivní a které žádá církev, aby jí byly vráceny nebo zaplaceny. Proč při čtvrtém projednávání tohoto zákona se nám nedostává na tyto otázky odpověď?

Pokud chceme odstranit disproporci mezi dvěma zákony, které řeší majetkové vyrovnání, a to je zákon z roku 1991 o odčinění majetkových křivd fyzických osob a návrh tohoto zákona, který řeší odčinění církví, tak tady jsou, dámy a pánové, takové rozdíly, které opět nikdo nezdůvodní. Metr zemědělské půdy pro církev, pokud nebude vydána, je za 44 korun, ale ti, kterým byla zabrána a byli fyzickými osobami, za metr zemědělské půdy dostávají 11 korun. U lesní půdy má církev dostat 24,70 a ti, kterým byla zemědělská půda sebrána za komunistického režimu, za ni v průměru dostávají 7,80. Navíc církví budeme, pokud jim to nevyplatíme hned, valorizovat to pozdní vyplácení. Takže když to srovnáme s fyzickými osobami, tak od roku 1991 je doposud nevyřešeno deset procent žádostí fyzických osob, někteří čekají na vyřešení více jak dvacet let pro pomalost soudů, ale my jim v roce 2012 nebo 2015 zaplatíme stejnou cenu za půdu, jaká platila v roce 1991. Nemáte dojem, že pokud tady jde o odčinění fyzických osob a církví, že by ty ceny měly být prakticky stejné?

Jistým argumentem, který není možno opominout, je, že řada obcí má blokován svůj vývoj tím, že na jejich katastru je církevní půda, kterou není možno bez nějakého zákona vyřešit. Ale já jsem marně hledal v zákoně nějaký článek, který by řekl, že pokud vydáme půdu církví, že církev to dá obci nebo to nějakým způsobem vymění a za jakou cenu to dá té obci. Nemáte dojem, že když bude vedle obce ještě nějaký stavebník a bude chtít dát trojnásobek toho, co bude možné, aby dala obec, že to církev nevyřeší s tou obcí, ale prodá to tomu soukromému podnikateli? Čili tato teze, že pokud přijmeme nějaký zákon, který by to měl vyřešit, je naprosto na vodě. A já si myslím, že tady je nezbytné upozornit na memento, kdy řád voršilek pod technickou budovou Národního divadla prodal, když mu pozemky byly vráceny, pozemek úplně někomu jinému než Národnímu divadlu. Je třeba nějakým způsobem v zákoně nebo v něčem jiném říci, že když už vydáme církvím majetek, který blokuje rozvoj obce, že první, s kým to musí církev směnít, je buď obec, nebo jí to prodat, a měli bychom také řešit cenu, za kterou to musí být prodáno. Neměla by to být vyšší cena, než těch 44,70.

A poslední záležitost. Zákon je z hlediska řešení bych řekl naprosto nevyvážený. Je připravován pouze za účelem předání majetku. Tento postup degraduje jak stát, tak i církev na subjekty, které řeší pouze majetkové vyrovnání. Tento způsob se snad hodí na tržiště, kde budeme prodávat

dobytky, ale ne pro řešení tak závažného problému, jako je toto vyrovnání. Přece snad v minulosti stát i církev byly a nadále budou nositeli kultury, morálky a vzdělanosti. Nepostrádáte, kolegové, že o těchto záležitostech, které mají velkou závažnost, není v zákoně ani zmínka? Značná část veřejnosti to považuje za jednu z nejzávažnějších chyb tohoto zákona.

Z těchto důvodů doporučuji zákon o vyrovnání s církvemi zamítnout. (Potlesk poslanců z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Michal Doktor má slovo, po něm je přihlášená paní kolegyně Strnadlová.

Poslanec Michal Doktor: Jsme uprostřed hluboké noci a chtěl bych ujistit všechny, kteří naslouchají, že nepřicházím k řečníšti proto, abych polemizoval s řečníky. Dokonce nepřicházím ani proto, abych všem předřečníkům a odpůrcům tohoto projektu připomínal, že to je již několikátý koncept projektu církevních restitucí, resp. odluky církví od státu, a abych zdůraznil, že je to z hlediska srovnání celkových nákladů operace, nebo celkových nákladů projektu, ten absolutně nejlacinější, nejlacinější projekt, který byl zatím navržen. V historii pokusů lze jistě vyzdvihnout i modely, které svými náklady dosahovaly odhadů až 300, resp. 276 miliard korun, a z tohoto pohledu je tento pokus jistě nejlacinější.

Já jsem v uplynulých měsících dával do kontrastu právě tento návrh zákona, resp. některé jeho části, s jinými návrhy vlády, a sice s návrhem vlády na tzv. daňový balíček. A jistě si vzpomenete, že jsem uváděl svou zásadní výhradu, která vyplývala z kontrastu mezi návrhem vlády na zvýšení daní bez ohledu na to, která z těch částí mě provokovala více či méně, a osvobozením, a to v kontrastu ve vztahu k osvobození z daně z příjmu, které bylo navrženo v tomto projektu. Řekl jsem, že dokud tento kontrast a tento rozpor nebude odstraněn, nemohu podpořit návrh zákona tak, jak je přichystán.

Chtěl bych tedy veřejnosti, ale i vám, milé kolegyně a kolegové, vysvětlit a oznámit v zásadě dohodu, která spočívá ve vypuštění, resp. odstranění onoho ustanovení zákona o daních z příjmů, které napříště, tak jak je v zákoně napsáno, zbavovalo církev břemene daní, zdůrazňuji daně z příjmů, z případného příjmu z prodeje nabytého majetku – tam je navíc to slovíčko z prvního příjmu takového majetku – neb musím reflektovat onu věcnou potíž a i časovou potíž, že nyní jednáme o návrhu zákona, resp. věci vrácené horní komorou Parlamentu, Senátem, nám k opakovanému projednávání a nelze podávat pozměňovací návrhy. Chtěl bych říci, že na základě jednání s panem předsedou vlády Petrem Nečasem, zástupci TOP 09 a paní předsedkyní strany LIDEM paní Karolínou Peake jsem dosáhl dohody, podle které ihned, resp. v den, kdy bude tento zákon vyhlášen ve

Sbírce zákonů a dostane z hlediska administrativního veškeré náležitosti označené číslem ve Sbírce zákonů tak, aby mohla být podána efektivně, okamžitě novela k tomuto zákonu, budu já, kdo podá Poslanecké sněmovně a vám, to zdůrazňuji, všem dám příležitost připodepsat tento návrh a podám okamžitě návrh na odstranění této výjimky. Bude odstraněna podle mě neodůvodnitelná a neopodstatněná výjimka daně z příjmů a církvím jako právníkům osobám bude do budoucna bez zbytečné časové prodlevy, a učiním tak neprodleně, jakmile bude vyhlášen zákon ve Sbírce, tedy věřím, že ani nebude tento prostor efektivně využit, neb prostě budou zahájeny úkony vůbec k vydávání tohoto majetku. Církvím bude do budoucna uložena povinnost platit daně, tak jako je platí každý jiný daňový poplatník, každá jiná právní osoba takového druhu.

To je myslím rozsah dohody, který mi dovoluje, abych připojil k tomuto návrhu zákona pozitivní hlas pro návrh. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Mám zde dvě faktické poznámky. Pan kolega Viktor Paggio, ale nevidím ho tady, takže to pravděpodobně je nějaký omyl. Pan kolega Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Chtěl bych jenom vaším prostřednictvím kolegovi Doktorovi říci, že mě mrzí, že když už vyjednal takovou dohodu, že nevyjednal i to, aby se hlasovalo o tomto zákonu až potom, když třeba v devadesátce tato novela by prošla. Já vím, že to je legislativně trochu problém, protože čekáme na číslo zákona, ale možná bychom našli nějakou cestičku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Paní kolegyně Strnadlová dostane slovo teď s řádnou přihláškou. Prosím. – Ještě faktická poznámka. Omlouvám se. Pan kolega Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Omlouvám se. Já bych chtěl ujistit pana poslance Opálku, že jsem přemýšlel o všech technických aspektech a možnostech, jak vyřešit nikoliv jenom tuto svou připomínku. On si jistě vzpomene, že jsem uvažoval i o možnosti, jak snížit onu finanční náhradu, a věřte, že jsem nenašel podporu, která by zavdávala naději na to, že tato úprava bude přijata Poslaneckou sněmovnou, resp. dostatečnou většinou, a také z hlediska minimalistického přístupu a snahy dosáhnout toho pravého a sledovaného cíle jsem zvolil právě tento postup. Mimo jiné také proto, aby ten postup byl z legislativního hlediska nenapadnutelný a váha dohody, které se mi podařilo dosáhnout se zástupci K9, vůbec došla svého cíle, to znamená, aby byla právně vymahatelná, aby byla přijata v čase a

co nejdříve tak, aby nevzniklo žádné okno pro případné daňové úniky, pakliže by bylo s majetkem naloženo tak, že bude vydán církvi, a teď zdůrazňuji, říkám, hypotetický model, že jeden den bude majetek převeden a hned druhý den by byl převeden na jinou osobu. Právě pro tento případ jsem zvolil tento minimalistický, ale maximálně efektivní přístup a toto okno případné daňové výjimky bude vypnuto, jakmile v podstatě bude zapnuto tím původním zákonem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď ještě jedna faktická poznámka – pan poslanec Stanislav Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Já bych chtěl kolegovi Doktorovi možná jenom prostřednictvím předsedající říct, že v tomto případě mě hned na místě napadlo: věř a víra tvá tě uzdraví. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Paní poslankyně Miroslava Strnadlová má slovo. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobrou už skoro půlnoc, paní předsedající, dámy a pánové. V úvodu svého vystoupení bych chtěla jenom trochu připomenout vystoupení pana poslance Dobeše a musím říct, že při jeho slovech mě polila trochu hrůza, protože si myslím, že v dnešní době žádná politická strana, která se chce nazývat demokratickou, nám tady nemůže říkat, že se chovají stejně jako komunisté v roce 1948, protože všichni bychom měli okamžitě se vyděsit a dát jim najevo, že takhle to nejde, protože my už máme tyto roky za sebou a před sebou je rozhodně mít nechceme. Ale to jenom na úvod. (V sále je velký hluk.)

A za další bych vám chtěla v úvodu ještě přečíst církev, kterým chcete majetky vracet: Apoštolská církev, registrace 1989, v loňském roce necelých 5 tisíc věřících. Církev československá husitská –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Já vás nerada přerušuji. Dámy a pánové, prosím o klid!

Poslankyně Miroslava Strnadlová: ... registrace v roce 1920. V roce 2001 99 tisíc věřících, v roce 2011 39 tisíc věřících. Církev římskokatolická, v roce 2011 2,7 mil. věřících, v roce 2011 1,080 mil. Československá církev evangelická, v roce 2001 117 tisíc věřících, v loňském roce necelých 52 tisíc věřících. A tak bych mohla pokračovat. V podstatě všem církvím v naší republice ubývají počty věřících, přesto jim budeme vracet majetky, jako by byly v nejvyšším rozpuku. (Hluk v sále trvá.)

Mé vystoupení doufám nebude dlouhé.

V historii církev obohatila nebo chudla úměrně svému vlivu. Vždy záleželo na vládci země, nakolik se chtěli o víru opírat při svém panování, a podle toho církvím dávali nebo brali. Brali jim vliv i majetky. Největšího rozmachu tak církev dosahovala za Karla IV. a Přemysla Otakara II. Naopak chudla v dobách husitských bouří, za císaře Josefa II. a ve druhé polovině minulého století. Jaký vliv má mít církev dnes? Měl by tomu v historických souvislostech odpovídat i majetek? A jak tyto kroky církev vysvětlí svým věřícím duchodového věku, z jejichž kapes dnes vláda finanční prostředky vytahuje? Jak to vysvětlí svým věřícím, postiženým občanům, kteří museli pochopit, že na jejich sociálních dávkách musí tato vláda šetřit, jak to církev a vládní koalice ODS a TOP 09 vysvětlí věřícím hasičům, policistům, učitelům a všem těm, kteří mají úspory státu chápat? Je to opravdu jen církev, kdo má na podporu ze strany státu nárok?

Dámy a pánové, jak tento krok bez uzardění vysvětlíte svým rodičům? Počátkem 90. let řekl Kardinál Tomášek, že církev nemá vůči státu již žádné další požadavky.

A na závěr svého vystoupení si dovolím zčásti odcitovat novináře Ivana Hoffmana, který je shodou okolností od nás ze Zlína. Jeho komentář, který jsem přednedávnem slyšela v Českém rozhlase, mě velmi oslovil, a tak si ho dovoluji vám tady předestřít. Cituji: „Stoupenci církví zdůrazňují, že jde spíše o dobré mravy než o peníze. Co bylo ukradené, má se okradenému vrátit. Společnost nemůže dobře fungovat, nejsou-li v pořádku účty a nejsou-li dodržovány zákony. Odpůrci církví pak buď zpochybňují nároky církví, nebo tvrdí, že církve peníze nepotřebují, neboť jejich úkolem je pečovat o lidské duše, nikoliv podnikat. Obě strany mají pravdu. Současně je nepochybné, že církvím sluší skromnost a jejich bohatství by mělo být spíše duchovní povahy než té hmotné. Správně by tedy právní stát měl ve svém zájmu ukradený majetek církvím vnučovat a církve by se s ohledem na své duchovní poslání měly vracenému majetku bránit. S církevními restitucemi tedy nemáme jeden problém, ale dva. Nenechavý stát...“ (Poslankyně se odmlčela pro silný hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní kolegyně, promiňte. Dámy a pánové...

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Buďte tak hodní a zklidněte se, nebo začnu od začátku! (Smích a potlesk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vím, že je pozdě, ale prosím, věnujme pozornost paní poslankyni.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: „Co je pak na diskusi o vyrovnání se státu s církvemi mimořádně trapné, je dvacet let trvající neschopnost vyjednávačů dobrat se nějakého kompromisu. Nechuť majetek vracet a neochota na majetek rezignovat jsou dvě strany stejné mince. Nedořešené restituce blokují nakládání s parcelami a nemovitostmi, ale to není to nejhorší. Církevní restituce mají jediné důstojné a elegantní řešení, že se lup církvím vrátí a že, a to zdůrazňuji, církvemi bude s poděkováním odmítnut.“

Podle mě je tohle řešení nejlepší. Je jednoduché a pro církve velmi elegantní. Určitě by bylo toto jednání oceněno nejen nárůstem věřících, ale i úctou lidí nevěřících. Církev by v naší společnosti získala renomé, které bohužel již delší dobu ztrácí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan kolega Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dámy a pánové, já si v tom pozdním čase dovolím jednu faktickou poznámku, protože mi píšou občané na facebook a na telefon, co tím svým jednáním o církevních restitucích můžete způsobit. Tak mi tady píše paní: Jardo, řekni těm koaličním – teď vynechám to oslovení, to se nehodí –, že je jednou budeme soudit za vlastizradu. Ta se totiž na imunitu nevztahuje. Tak takhle se na vás dívají i lidi, pánové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan poslanec Sedla je přihlášený jako další do rozpravy. Prosím.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové... (Odmlka pro trvalý hluk.) Já mám času dost. (Smích v sále.)

Řadě z vás a možná i široké veřejnosti se může zdát, že probíhající diskuse k návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi je pouhou ztrátou času, který jako zákonodárci a politici máme věnovat záslušnější činnosti. Nicméně Senát zamítl návrh, protože s ním nesouhlasí, tak jako s ním nesouhlasí drtivá většina našich občanů, kteří požadují vypsání referenda o majetkovém vyrovnání s církvemi.

Mnozí z vás jsou již dávno rozhodnutí, jak budou hlasovat. Proto se do debaty nechtějí ani zapojovat. Co mě ale opravdu mrzí, je skutečnost, že členové vlády i pan premiér nehodlají ani odpovědět na dotazy, které k návrhu zákona byly vzneseny. Proto mi dovoluji připomenout některé úvahy a položit opět některé otázky.

Za prvé. Předkládaný návrh vznikl dohodou mezi vládní koalicí a představiteli církví a náboženských kongregací. Prostě opozice a opoziční

názory nebyly brány v potaz, tak jako nebyly a stále nejsou brány v potaz názory široké veřejnosti.

Chci připomenout, že součástí návrhu je i přechodné období vzájemné majetkové odluky církve a státu, které má trvat 17 let. Připomenu, že po přijetí výčtového zákona ohledně církevních restitucí v roce 1991 někteří představitelé římskokatolické církve včetně pana kardinála Tomáška prohlásili, že nic dalšího nárokovat nebudou. A chci také připomenout členům ODS, že to byl právě tehdejší premiér a současný prezident Václav Klaus, který následné požadavky církví dlouhodobě odmítal. A také bych chtěl zdůraznit jistou souvislost tzv. sarajevského atentátu z roku 1997 s požadavky představitelů římskokatolické církve.

Vláda Miloše Zemana řešila církevní restituci vytvořením komise a v dubnu 1999 přišla se dvěma možnostmi řešení. Podle první by se financování církví vyřešilo na základě výčtového zákona o navrácení majetku, při druhé, které preferoval tehdejší ministr Pavel Dostál, by vláda nárokovaný majetek shromáždila ve fondu, z jehož výnosu by byly církve placeny. Tehdy zástupci České biskupské konference, Federace židovských obcí a Ekumenické rady církví s postupným osamostatněním souhlasily, proti však byla pravoslavná, československá husitská, starokatolická, apoštolská církev, které chtěly zachovat financování státem. Hlavním důvodem byla historicky založená obava protestantských církví o možné budoucí rekatolizaci.

Pravda, majetkovým vyrovnáním se zabývala i koaliční vláda sociální demokracie, lidovců a Unie svobody – DEU, která v březnu 2004 dospěla k názoru, podle kterého by se ponechal sporný majetek za zhruba 100 miliard korun státu a církvím by se vyplatila náhrada. Podle tehdejšího arcibiskupa Miloslava Vlků by pro katolíky byla nejlepší výplata peněz, protože majetek byl ve velmi špatném stavu. Ministr Dostál navrhl kompromis, podle něhož by část majetku byla vydána podle výčtového zákona a část na základě obecného restitučního zákona.

Posledním návrhem byl návrh, který by zajistil financování těchto církví ze státního rozpočtu, které se vzdají majetkových nároků. Všichni víme, jak tyto návrhy dopadly.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, druhá vláda Mirka Topolánka v květnu 2007 zřídila komisi a v lednu 2008 pak vláda schválila návrh, podle kterého by stát vrátil třetinu majetku a dvě třetiny by tvořila náhrada ve výši 83 miliard korun, která by se vyplácela po dobu 60 let. I s úrokem by se tato částka zvýšila na 270 miliard korun s tím, že po 20 letech by stát přestal církev platit.

Za vlády Jana Fischera bylo konstatováno, že s ohledem na ekonomickou krizi vyrovnání není pro katolickou církev prioritou.

Nyní vláda předkládá současný návrh, podle kterého by církve získaly

zpět 56 % majetku v celkové hodnotě 75 miliard a za zbytek by dostaly náhradu ve výši 59 miliard po dobu 30 let, a to přesto, že na tom česká ekonomika i stav veřejných rozpočtů nejsou dobře.

Musím se přiznat, že jako sociální demokrat podporuji majetkové vyrovnání s církvemi i odluku od státu, ale osobně se domnívám, že by se vše mělo řešit vytvořením nezávislého fondu, z jehož výtěžku by církve zajišťovaly svoji činnost. A to zejména z důvodu transparentnosti a dopadu na hospodářský růst země. A také jsem bytostně přesvědčen, že toto řešení by bylo ku prospěchu činnosti církevních komunit především v dlouhodobém horizontu. Zároveň by fond zajistil vyváženost financování všech náboženských společností a zajistil by rovné podmínky pro činnost všech církví. (Trvalý silný hluk v sále!)

Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové. Za druhé. Protože návrh nepředpokládá výčtový zákon, stále není transparentně jasné, kolik že se hektarů polností a lesů bude vracet a zda to nebude víc, než církve sepsaly k revizi první pozemkové reformy. Stejný dotaz směřuje k ocenění majetku a zejména k jeho velikosti, za který bude poskytnuta finanční náhrada.

Paní ministryně, existuje či neexistuje seznam tohoto majetku, který by dokládal jeho rozsah? Opravdu jste, vládní kolegyně a kolegové, přesvědčeni, že vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi proběhne podle tohoto zákona spravedlivě a bez dalších křivd?

Nicméně mě jako nepraktikujícího katolíka trápí daleko vážnější záležitost. Když v listopadu 1989 proběhla sametová revoluce, tehdejší kardinál František Tomášek řekl – cituji... (Řečník se odmlčel pro hluk v sále.)

Já si prosím dovoluji připomenout, že budu citovat...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, mě to mrzí. Já bych chtěla zjednat klid pro vaše vystoupení.

Poslanec Antonín Sedláček: Já bych chtěl citovat bývalého kardinála Františka Tomáška, kterého si myslím vážíme všichni. Řekl – cituji: „Já i celá katolická církev stojíme pevně na straně tohoto národa.“ A vyhlásil desetiletí duchovní obnovy národa. Po jeho smrti se tato duchovní obnova smrškla na majetková vyrovnání a přeměnu na konzumní společnost, kdy svoboda je vnímána jako jakýsi druh egoismu.

Proto se ptám představitelů církví: Jak jste naložili s odkazem kardinála Tomáška, který byl pokračovatelem odkazu kardinála Antonína Cyrila Stojana, génia prostoty a jednoty, který v době finančních sporů a hájených brokátů rozdával? Jeho slova, že zůstane ne to, co jsme našetřili, ale co jsme rozdali, zůstávají zapomenuta.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, příští rok si budeme připomínat

významné 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu a cyrilometodějskou tradici u nás. Namísto duchovní obnovy a zamyšlení se nad skutečným významem náboženství pro náš národ i naší státnost zřejmě vládní koalice protlačí v platnost zákon, který dnes projednáváme. Já se osobně obávám o osud kulturnosti a duchovna naší země, protože pokud si neuvědomíme úctu sami k sobě a ke svým předkům, nebudeme schopni reflektovat současnost ani budoucnost. A k tomu prosím žádná ideologie ani majetek nenapomůže. Našemu národu i naší církvi schází jistý druh pokání k duchovním otcům našeho národa. Přitom Češi, Moravané a Slezané mohou a mají být na co hrdí. Znovu připomenu slova kardinála Stojana: Ve všem ukázal jsem vám, že takto se lopotíte, máte se ujmát slabých, pamětlivi slov Páně Ježíše, který řekl: Lepší je dáti než bráti.

A právě v době obtíží naší země a našich občanů bych i od církve očekával, že se opět přihlásí ke své deklaraci, že je součástí národa a že jí jeho osudy leží na srdci. Jsem přesvědčen, že tento návrh zákona jim k této deklaraci nepomůže, a naopak se obávám o osud duchovní sounáležitosti naší společnosti.

Děkuji vám za vaši nepozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní o slovo – pan kolega Jeroným Tejc se hlásí? Prosím, s přednostním právem.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, již několikrát tady dnes zaznělo, že tato schůze zřejmě nemusí být legální. Že nemusí probíhat podle zákona. Já bych si dovolil opětovně citovat § 97 jednacího řádu, a to konkrétně odstavec 3: Jestliže Senát návrh zákona usnesením zamítne, předseda jej na nejbližší schůzi, nejdříve však za 10 dnů od doručení usnesení poslancům, předloží Sněmovně, aby o něm hlasovala znovu. Návrh zákona je přijat, schválí-li jej Sněmovna nadpoloviční většinou všech poslanců.

Jasně se hovoří o tom, že tento návrh má být předložen na nejbližší schůzi. My jsme neodhlasovali to, že tato schůze, resp. ty dřívější schůze, které připadaly podle zákona o jednacím řádu na mysl, nebyl zařazen a nebyl projednán tento návrh zákona. Je tedy otázkou, zda skutečně v tuto chvíli je vůbec tento návrh hlasovatelný, zda vůbec o něm můžeme jednat. Zda to, že tady diskutujeme, to, že o něm chcete hlasovat, je podle zákona a podle Ústavy. A pro to, aby zde nebyla pochybnost, jsme několikrát navrhli, aby dnešní jednání bylo odročeno do té doby, než bude známo stanovisko legislativy.

Já myslím, že je možné o tom ještě vést debatu. Chápal jsem, pokud tady návrh na přerušení projednávání a odročení nezískal podporu, protože

by mohlo jít o odročení v řádu několika týdnů nebo měsíců, ale myslím, že pokud ten návrh budu specifikovat tak, že to odročení bude pouze do 9 hodin pátku tohoto týdne, tak je to návrh, který by tady měl získat podporu, pokud chceme mít všichni jistotu, že to, co bude dnes hlasováno, je v souladu se zákonem. V pátek tento týden je jednací den, není to žádné mimořádné datum. Všichni poslanci a poslankyně jistě počítají s tím, že budou přítomni v tomto sále, a není tady jediný důvod, abychom nenechali legislativnímu odboru a dalším zpracovat stanovisko k této věci, které by během zítřejšího dne mohlo být vypracováno, během zítřejšího dne by mohlo být doručeno všem poslankyním a poslancům, a v pátek bychom se nemuseli pít o to, zda tato schůze je vůbec legální.

Je to podle mého názoru jediný způsob, jak se můžeme vypořádat s těmi otázkami o tom, zda tento postup, který byl zvolen, vůbec vyhovuje zákonu o jednacím řádu a zda vůbec v tuto chvíli můžeme hlasovat o zákoně, který možná podle jednoho výkladu, který tady je, já jsem přesvědčen, že ten výklad má své ratio, vůbec projednáván být nemůže, neboť fakticky už byl odmítnut tím, že Sněmovna nekonala, a tím, že jej nezařadila a neprojednala na nejbližší schůzi poté, co byl vrácen ze Senátu Parlamentu ČR.

Proto si dovoluji požádat o to, aby Sněmovna opětovně dnes hlasovala o mém procedurálním návrhu na přerušení a odročení schůze do pátku 9 hodin tohoto týdne.

Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je procedurální návrh, o kterém chcete teď hlasovat. Dobře. Přivolám naše kolegy do jednacího sálu. Zopakuji, že pan poslanec Jeroným Tejc dává procedurální návrh na odročení a přerušení – přerušení a odročení tohoto bodu do pátku 9. 11. do 9 hodin ráno.

Ještě s opravou? Prosím, pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se omlouvám, ještě jsem byl požádán o upřesnění. Aby to bylo zcela jasné, tak žádám o přerušení a odročení tohoto bodu, zřejmě jsem řekl schůze. Bylo by dobré, abychom odročili pouze tento bod a mohli případně pokračovat zítra v projednávání interpelací. Takže o přerušení a odročení tohoto bodu, tedy církevní restituce, do pátku 9 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já myslím, že je úplně jasné, zaznělo zřetelně, o čem máme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 154. Ptám se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem pana poslance Jeronýma Tejce. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 154, přítomno 193, pro 89, proti 100. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní avizoval s přednostním právem vystoupení místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý večer. Je to, jako když máte doma malé dítě a snažíte se mu něco vysvětlit, máte pocit, že vás neposlouchá, že se na to ani nesoustředí, tak máte z toho pocit marnosti a zbytečnosti, cítíte, že to nemá smysl. Takže dovolte mi, abych shrnul podobný pocit, který mám z tohoto dne, kdy samozřejmě také si myslím, že to, co se odehrává tady za tímto řečnickým pultem, jako kdyby ve skutečnosti valný význam nemá. Nezlobte se, ale mám dojem, že to, co se odehrává tady v této budově – že tam je daleko důležitější to, co se odehrává mimo tuto síň, někde skryto zraku veřejnosti a skryto i nám.

Mně připadá pro výsledky hlasování dneska podstatné to, co není tak patrné, ale co je také trochu vidět. Třeba to, že se tady dnes objevil poslanec Josef Dobeš, náš hrdina z evropských fondů ministerstva školství, který tu dlouho nebyl. (Potlesk opozičních poslanců.) A řekl nám něco, co si myslí o českých dějinách. Děkuje. Bylo to zajímavé. Určitě to byla dobrá pohnutka pro to, tady přijít. Já se ptám právě, jaké jsou pohnutky těchto náhlých výskytů některých v této Sněmovně, kteří se tak pohotově postavili za vládu, když bylo třeba. Co je k tomu popudilo. Co je k tomu pohnalo.

Nebo třeba jiný takový příklad toho, co mi připadá zajímavé dneska, paní Karolína Peake. Ta vypadala, že dlouho vzdoruje, mluvila o tom, že nejdřív daňový balíček, pak církevní restituce. Nakonec večer se dovídáme – povolila. Možná je to proto, že jí bylo nabídnuto, že bude ustaven poslanecký klub LIDEM! To není málo. To se hodí. Takže pozoruhodná koincidence!

Také jsme dneska přijali nové poslance. Já jsem tady ráno říkal, že mi připadá, a to jsem tady, myslím, už jednou vysvětlil, proč mi připadá naprosto nepřístojné, aby tady s námi hlasoval a zasedal odsouzený poslanec. Už jsem ho viděl v televizi dnes. Víte, co do ní říkal? No, že to je podivný případ, ten jeho. Hodně podivný. (Smích z řad ČSSD.) Velmi podivná důkazní situace. Naprosto nepřehledná. Zřejmě tím dává najevo, ale nyní má možnost to říci jako poslanec krytý imunitou, že se do této naprosto nešťastné situace dostal ne vlastní vinou, pravděpodobně. Takže mi bychom mu měli poskytnout imunitu. To je také pozoruhodná okolnost. Chápete? To se odehrává mimo zraky veřejnosti, ale mně to připadá velmi podstatné pro ty stojedničky, které tady dneska fungují. A ani nevím všechno, co se tady odehrává, protože to ani nejsem schopen pojmut, a co je

pravděpodobně klíč k tomu, proč dneska tak skvěle tady prochází všechno! A zřejmě i všechno projde.

Tak mi dovolte, abych vám řekl, co asi tušíte – že na tahle rozhodnutí rozhodně nemáte mandát. Proč? Protože jste třeba tvrdili, že budete snižovat mandatorní výdaje, ale vy máte podivnou zálibu v tom, že naopak vytváříte závazky pro ty, co po vás přijdou, ať jsou to sKarty na dvanáct let, ať je to daňová reforma - takzvaná -, ať je to dokonce i tato církevní restituce. To je na třicet let! Rozhodnutí se stojedničkou, kterou tady dneska možná poskládáte. Je to tak akorát, abyste proběhli těmi dveřmi.

Pravděpodobně už toho bylo hodně slíbeno, hodně zapláceno, a tak se to prostě musí protlačit.

Já bych vám rád popřál – tak si užijte těch pár měsíců slávy, když vám to stojí za to.

Já si ale myslím, že by opozice neměla dále legalizovat a dávat zdání normalnosti tomu, co se tady odehrává. Prostě se tvářit, že tady diskutujeme, když nás nikdo neposlouchá. Tvářit se, že hlasujeme, když jste to takhle všechno pěkně dohodli. Já jsem přesvědčen, že bychom neměli tomu dávat zdání normalnosti, když to podle mě normální není. Není normální rozhodovat na další generace takovýmto způsobem o 50 až 70 miliardách, jak to dneska předvádíte způsobem, který je ostudný a za který byste se měli stydět!

A tak já navrhuji svým kolegům, abychom se tohoto jednání, takto vedeného, neúčastnili. A jestli chcete, tak si to tady odhlasujte sami. A ještě jednou říkám: užijte si to, ono to není na dlouho! (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda Pavel Kováčik se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, kolegyně a kolegové, vy všichni, jak tady sedíte, jste byli svědky, že poslankyně a poslanci komunistického poslaneckého klubu dlouhodobě, trpělivě, věcně, srozumitelně, jasně a zřetelně dávali najevo všechny argumenty – a také hlasitě, ano, hlasitě, bylo zapotřebí hlasitě –, které nás vedly k tomu, že – když to řeknu velmi zkráceně, řekl bych až mediální zkratkou – tuto loupež století prostě podporovat nemůžeme.

Vedle argumentů věcných nabýly velké váhy i argumenty procedurální, které tady shrnul kolega Vojtěch Filip a které tady nebudu pro pokračilou dobu opakovat.

Přece jenom jednu mediální zkratku tady ale musím říci. Ne procedurální. Zkratku, která začasť je používána v některých médiích, když se národ dozvídá, že Poslanecká sněmovna schválila tu to, tu ono, a nedozví

se z televize například ten národ, že opozice byla proti nebo že opozice přednesla jiný návrh. Prostě všichni jsme byli v jednom pytlí.

Při této lumpárně – a já to v souladu troufám si říci názorem většiny občanů České republiky považují za lumpárnu, to není nic věcného, nemáme seznam, to je dohoda někoho s někým, dohoda bez nás o našich, ano i o našich penězích, o našich daních, o daních občanů, a dneska více než 80 % občanů nechce svoje daně dávat na tuto zlodějnu, tak tuto lumpárnu prostě nebudeme legitimizovat.

Chci říci, že zítra může na liště čtyřadvacítky běžet opět „Poslanecká sněmovna schválila církevní restituce“, které se odněkud vrátily, ale bude tam běžet také „bylo to bez opozice“. U toho vám, přátelé, svítit nechceme.

Řekli jsme vám mnohokrát, proč to není dobré, proč to nechceme, proč občané si myslí to a to, proč občané vyjadřují nesouhlas a my hlasujeme proti. Teď říkáme ano, jsme proti, i tím, že v této nelegitimní situaci nechceme jako komunistický klub u toho být. Odcházíme. Ukáže se, která ta stojednička tuto loupež století schválila. (Potlesk z pravé strany sálu. Poslanci KSČM a sociální demokraté odcházejí ze sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktickou poznámku má pan poslanec Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, čas mi běží a mrzí mě, že je to do chvíle, kdy opozice odchází z tohoto sálu. Nicméně naučil jsem se nezneužívat faktické a jenom bych rád doplnil debatu, která tady proběhla, o několik krátkých faktických.

Za prvé Ministerstvo školství z tohoto hlediska neznásilňuje Pepa Dobeš, ale lidé pana Vituly, místopředsedy, nebo předsedy dokonce TOP 09 na Jižní Moravě.

Za druhé, a musím se zastat strany LIDEM. Nejsou lidé jako Miroslav Kalousek, který církevní restituce dělá pro peníze, jsou i lidé, kteří to dělají z blbosti. Bezesporu mezi ně patří poslanci strany LIDEM a i někteří sportovci.

Za třetí. Dovolte mi říci, že brzy praskne mnoho průšvihů, a myslím si, že je chybou opozice, že vyklízí tyto lavice. Každá minuta, kdy se ta klíčová lumpárna, ze které se budou platit přeběhlíci, ze které se budou platit hlasy těch, kteří dneska hlasují pro tu největší koaliční lumpárnu, se pozdrží, dává naději, že nakonec to praskne a padne. Naštěstí se intenzivně blíží doba, kdy se zúčtuje.

Děkuji za pozornost. (Výkřiky a potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Klid prosím! To byla faktická

poznámka. Nyní je dále přihlášen do rozpravy pan kolega Hulinský. Prosím.

(O slovo se hlásí posl. Klasnová.) Vy s přednostním právem, paní kolegyně? (Ano.) Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme si v dnešním dlouhém jednacím dni ještě nevzali pauzu na jednání klubu, a já proto prosím o dvě hodiny pro jednání klubu Věcí veřejných. Děkuji. (Výkřiky a potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku... (Námítky v sále.) Pardon.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je to poměrně neobvyklé, navrhuji o tom hlasovat. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak já vás ale musím poprosit, abyste se všichni přihlásili, protože jste byli odhlášeni. Paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Já bych ráda připomněla, že dle jednacího řádu není nic neobvyklého, když si poslanecký klub vezme pauzu. Dneska jsme tady byli svědky toho, že si několikrát braly pauzu i koaliční kluby pro svoje jednání, kdy nejspíš právě tady pobíhala strana LIDEM se soupisem a s papírem, co chceme za to, že dneska tady budeme hlasovat církevní restituce, takže si myslím, že je zcela legitimní chtít dvouhodinovou pauzu. A pokud se tady dneska bude o té dvouhodinové pauze hlasovat, tak chci říct, že to sem zavede určitý precedens, který se tady bude muset dodržovat vždycky, takže aby si to uvědomila Poslanecká sněmovna. A je to skutečně něco, co je proti jednacímu řádu a proti celé praxi Poslanecké sněmovny.

Takže já na svém návrhu trvám a obávám se, že hlasování o této přestávce je něco, co se tady ještě nestalo a je to proti jednacímu řádu. (Projevy nesouhlasu v jednacím sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Stanjura. (V jednacím sále je velký hluk.) Nepokřikujte nikdo na nikoho! Pan kolega Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Není to proti jednacímu řádu. Nic takového jednací řád neříká. Je legitimní to navrhnout. Je legitimní o tom hlasovat. Ano, já jsem pochopil, co jste říkala – že když budeme hlasovat teď, bu-

deme hlasovat i příště. Přesto trvám na svém návrhu, abychom o tomto hlasovali. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Poslanecká sněmovna nyní rozhodne. Prosím, abyste se všichni přihlásili a budeme hlasovat o návrhu pana poslance Stanjury, o námitce pana Stanjury proti přestávce.

Zahájuji hlasování číslo 155. Kdo souhlasí s panem poslance Stanjurou, který vznáší námitku proti přestávce? Kdo je proti?

Hlasování číslo 155. Přítomno 100, pro 97, proti 1. Takže bylo rozhodnuto, že přestávka se konat nebude.

Pan poslanec Hulinský. Prosím, má slovo. (Smích v poloprázdném sále.)

Poslanec Petr Hulinský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem vás ve svém krátkém, asi půlhodinovém projevu přesvědčit, proč bychom neměli hlasovat. Nicméně dneska několikrát zaznělo, že z vládních koalic vidíte světlo na konci tunelu. Chtěl bych vám říct, že to světlo také může být protijedoucí rychlík.

Vím, že vás nepřesvědčím, takže svůj projev vám nepřednesu. (Smích a potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, zeptám se jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Budeme hlasovat podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Korum na tabuli je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), podle sněmovního tisku 580/4.“

Zahájuji hlasování číslo 156. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 156. Přítomno 103, pro 102, proti 1. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. (Potlesk.)

Končím projednávání bodu číslo 8, sněmovního tisku 580/4.

Dámy a pánové, končím také dnešní jednací den. Sejdeme se zítra v 9

hodin ráno, kdy bude program schůze pokračovat odpověďmi na písemné interpelace.

Pardon, ještě prosím o klid. Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Moc se omlouvám, opravdu nechci zdržovat.

Dovolte, abych v téhle chvíli pozdravil a poděkoval kolegovi, který leží na operačním pokoji, Jiřímu Besserovi, který byl velkým tahounem tohoto zákona, který by dnes hlasoval s námi. Můžeme si pomyslně k těm sto dvěma hlasům připsat ještě ten stý třetí. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď již definitivně končím dnešní jednací den. Přeji vám dobrou noc.

(Jednání skončilo v 0.33 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. listopadu 2012 v 9.04 hodin
Přítomno: 139 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené paní poslankyně, páni poslanci. Doufám, že se objeví členové vlády. Dovolte mi zahájit jednání den 47. schůze Sněmovny. Přeji vám dobré ráno. Nejdřív vás poprosím, abyste se přihlásili kartami a eventuálně si nechali vydat náhradní kartu.

Ted' bych přečetl omluvy poslanců. Je jich poměrně hodně. Omlouvá se paní poslankyně Bebarová-Rujbrová, Jiří Besser, Zdeněk Bezeční, Petr Braný, omlouvá se Josef Dobeš, Michal Doktor, Jan Farský, Petr Gazdík, Martin Gregora, Michal Hašek, Pavel Hojda, Stanislav Huml, David Kádner, Jana Kaslová, Jiří Koskuba, Rom Kostřica, Jaroslav Krupka, Vladimíra Lesenská, Jaroslav Martinů, Václav Mencl, Vít Němeček, Viktor Paggio, Ivana Řápková, Pavel Staněk, Jana Suchá, Václav Šlajs a Milan Šťovíček.

A pak tady mám omluvy členů vlády. Omlouvá se Petr Nečas, Pavel Dobeš, Tomáš Chalupa, Kamil Jankovský, Jan Kubice a Karolína Peake. Tolik omluvy.

Dnešní jednání bychom měli zahájit bodem 129, odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Pak bychom pokračovali bodem 94. Pak body smlouvy druhé a první čtení. Dnes bychom se také měli věnovat bodu 135, to je návrh na volbu předsedy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. To by eventuálně mohla upřesnit místopředsedkyně volební komise Vlasta Bohdalová. Ta tady zrovna není...

Všiml jsem si, že v lavicích byly rozdány ty seznamy poslanců, pouze je na nich zvláštní to, že jsou tam poslanci, kteří přestali být poslanci. Tak vás jenom upozorňuju, že to úplně neodpovídá skutečnosti.

Ted' tady mám žádost o změnu pořadu schůze. Paní poslankyně Orgoníková se hlásí. Ještě dám přednost panu poslanci Vysloužilovi, který je tady písemně, ten navrhuje přefázení bodu. Takže prosím pana poslance Vysloužila.

Poslanec Radim Vysloužil: Dobré ráno. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, chtěl bych pouze požádat o pevné zařazení tisku 781, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru na zítřejší páteční jednání schůze Poslanecké sněmovny, a to po pevně zařazených bodech schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě jednou, prosím vás. Je to 781...

Poslanec Radim Vysloužil: Tisk 781 a je to zákon o spotřebitelském úvěru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zákon 103?

Poslanec Radim Vysloužil: Tisk 781, zákon o spotřebitelském úvěru číslo 145/2010 Sb.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ten tisk stačí 781. Pevný bod. To bychom mohli hlasovat, pokud bychom tady měli poslance... (Jednací sál není zaplněn ani z poloviny.)

Pan poslanec Stanjura se hlásí o slovo. Paní poslankyně Orgoníková má přednost před panem poslancem Stanjурou. Je to pravda. Nemohu jinak. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Dobré ráno, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já navrhuji vyřadit z této schůze bod číslo 128, sněmovní tisk 806. Je to Zpráva o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011. Je to sněmovní tisk 806, jak jsem již zmínila.

Důvody. Na základě žádosti veřejného ochránce práv jsem požádala při zahájení 47. schůze Poslaneckou sněmovnu dne 23. 10. 2012, aby tato zpráva byla zařazena na jednání Sněmovny 1. 11. v 11 hodin. Poněvadž minulý týden se jednání Sněmovny nekonalo na základě rozhodnutí paní předsedkyně o přerušení jednání do úterý 6. 11., bod číslo 128 nemohl být ve schválené lhůtě projednán. Za této situace veřejný ochránce práv požádal, aby bod byl vyřazen z této schůze, neboť má již jiné aktivity v tomto čase sjednány a rád by byl při projednávání tohoto bodu. Čili jeho žádost vám tlumočím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to žádost. Je to vyřazení bodu 128.

Ted' je v pořadí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Budu optimista, že aspoň čtyři kolegové či kolegyně ještě dorazí, abychom mohli hlasovat.

Navrhuji pevně zařadit dnes dopoledne po písemných interpelacích po již pevně zařazených bodech tyto tři zprávy: Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku, sněmovní tisk 723, poté Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie -

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Které číslo je té zprávy?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Sněmovní tisk 723. Poté sněmovní tisk 745 a Zpráva o situaci v oblasti migrace, sněmovní tisk 795.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A ty zařadit dnes po pevně zařazených bodech. 795. Dobře.

Teď jsem viděl pana poslance Kováčíka.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, stopo vlády v této Sněmovně, pane ministře Dobeši, přeji dobrý den. Já jenom drobnou připomínku, že dokud se nedostaví alespoň ještě několik málo kolegů a kolegů, tak sice můžeme číst, co chceme, ale hlasovat by to nebylo možné.

Druhá připomínka. Já bych chtěl poprosit pana kolegu předsedu poslaneckého klubu ODS Zdeňka Stanjuru, zdali by zvážil přeřazení extremismu. Chybí zpravodajka. Zpravodajkou tohoto bodu je Zuzka Bebarová-Rujbrová, která je řádně omluvena z dnešního jednání, čili nepřítomnost zpravodajky podle mého soudu docela brání tomu, abychom pro to mohli hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Pane předsedající, paní a pánové, jak jsem již včera avizoval při vyhlašování volebních lhůt, dovolím si navrhnout zařazení dvou nových volebních bodů. Je to návrh na volbu předsedy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Druhým volebním bodem, který navrhuji zařadit, je návrh na volbu předsedy Stálé delegace Poslanecké sněmovny do Meziparlamentní unie. Chci vás požádat, aby tyto dva body byly součástí volebního bloku, a tento celý volební blok navrhuji zařadit pevně na zítřek, bezprostředně po dosud pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Jenomže, vážení kolegové, pořad nám chybí ty tři kusy... (Přihlášeno je 64 poslanců.) Takže sice už víme, o čem hlasovat, v tom jsme se posunuli, ale pokud nás nebude aspoň... (Přihlášeno je 65 poslanců. Předsedající se radí s předsedkyní Němcovou.)

Zaznamenané návrhy, které byly podány, abychom neztráceli čas a nekrátili písemné interpelace. Hlasování provedeme až zhruba v 11 hodin. Doufejme, že nás tady bude víc.

V této chvíli se pustíme do písemných interpelací.

Ještě jsem obdržel omluvu ministra školství, mládeže a tělovýchovy Petra Fialy.

Nyní můžeme zahájit bod číslo 129, odpovědi členů vlády na písemné interpelace.

(Předsedající byl upozorněn, že už je v sále dost poslanců.)

Aha, už můžeme hlasovat, takže se ještě vrátíme. Ještě jednou zagonguji a můžeme se pustit do hlasování. To bude lepší než je odkládat. Prosím, abyste se přihlásili. Budeme hlasovat o návrzích tak, jak přicházely.

První byl poslanec Radim Vysloužil, který mluvil o tisku 781, který chtěl pevně zařadit zítra po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pevně zařazení tohoto bodu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 157, přihlášeno je 77, pro hlasovalo 72, proti 1, takže tisk 781 jsme zařadili na zítřek po pevně zařazených bodech.

Paní poslankyně Orgoníková navrhovala, aby bod 128, sněmovní tisk 806, zpráva veřejného ochránce práv, byl vyřazen z programu schůze. Tak to bylo navrženo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení bodu 128 z pořadu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 158, přihlášeno 80, pro hlasovalo 71, proti nikdo, takže to bylo vyřazeno.

Pak tady byl návrh pana poslance Stanjury, který se týkal zařazení tří bodů. Tisky 724, 745 a 795, to byly zprávy, navrhuje zařadit na dnešek po pevně zařazených bodech. Proti tomu zazněl určitý nesouhlas pana poslance Kováčíka, nicméně pan poslanec Stanjura ani přesto nehnul brvou a vypadalo to, že trvá na tom, aby se o tom hlasovalo tak, jak to bylo navrženo. Já nevím, jestli je tady pan poslanec Stanjura, že o tom skutečně nechá hlasovat tak? Není. Ale dal ten návrh a nezměnil ho.

O návrhu tedy budeme hlasovat v té podobě, jak byl předložen. Ještě jednou – jsou to tisky 724, 745 a 795. Jsou to zprávy, zařadit dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, dnes po pevně zařazených bodech zařadit tyto body, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 159, přihlášeno 82, pro hlasovalo 35, proti 22, takže to bylo zamítnuto.

Prosím, pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Vážený pane předsedající, paní a pánové, dovolím si modifikovat návrh kolegy Stanjury, že bychom tedy hlasovali pouze o zprávách s výjimkou zprávy, kterou zpravodajuje paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Která to byla z těch tří, nevíte náhodou? Která to byla, asi úplně nevíte...

Poslanec Jan Vidím: Extremismus.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Extremismus. Takže extremismus z toho vypadává. Je to jasné. Budeme hlasovat jen o těch dvou, je to jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, hlasovat ty zbývající dvě, pevně je zařadit dneska po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 160, přihlášeno 82, pro hlasovalo 41, proti 14. To bylo taky zamítnuto. (Námítka z pléna.) Ano, tak v tom případě prosím.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážený pane místopředsedo, já vás omlouvám, vy jste mě neviděl, ale já jsem mával kartou, což obvykle znamená, že se odhlašujeme a přihlašujeme znovu, nicméně v této situaci mi nezbývá nic jiného, než vznést námitku proti hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže pan poslanec Plachý vznáší námitku proti postupu. Necháme námitku hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námítky pana poslance Plachého, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 161, přihlášeno 82, pro hlasovalo 54, proti 14, takže tahle námitka byla přijata.

Takže já vás musím všechny odhlásit. Odhlašuji vás všechny, teď jste znovu přihlášení a můžeme znovu hlasovat ještě jednou to hlasování předešlé, které se týká těch dvou bodů, které mají být pevně zařazeny. Pouze dvou, takže ty dva body.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro je pevně zařadit dnes... (Námítky v sále.) Není kvorum? Už zase nám kleslo kvorum? Prohlašuji tedy hlasování za zmatečné, neb kvorum nebylo. No to je tedy, nedosaženo kvora! Tak kolik nás tady je? Přítomnost poslanců se měnila tak rychle, že nebylo možné... Ještě nám zbývá toto a pak nám zbývají ty volby, to jsou

dva body, které vypadají, že jsou... Takže bychom to ještě zkusili? Dobře.

Zajímavé je, že počet poslanců ve Sněmovně se nemění, přitom počet přítomných na tabuli neustále. Ježíši, to snad vyleze na 120! Dobře, tak budeme pokračovat v hlasování.

Opakuji, aby to všichni věděli, že teď máme ještě ty dva body, tedy těch dvou zpráv, které zařadíme dnes po pevně zařazených bodech, pokud se nám to povede.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit ty dva body, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 163, přihlášeno je 77, pro hlasovalo 40 a proti 19, takže takhle by ty dva body byly přijaty.

A můžeme ten poslední bod, a to byl návrh poslance Vidíma, abychom hlasovali dva volební body. Jeden se týkal předsedy Generální inspekce bezpečnostních sborů a druhý se týkal vedoucího Meziparlamentní unie. Návrh byl, abychom tento volební blok zařadili po pevně zařazených bodech zítra. Takže jste slyšeli, jaký je návrh, tyto dva volební body zařadit, a budeme to hlasovat jako zřejmě poslední bod změny programu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, GIBS a MPU zařadit zítra po pevně zařazených bodech, plus všechny ostatní, jenom ještě ty dva k nim v rámci volebního bloku, který bude zítra. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 164, přihlášeno je 80, pro hlasovalo 62, proti 1, takže toto zařazení bylo provedeno.

Můžeme se konečně pustit do písemných interpelací, které mají pořadový bod 129.

129.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Máme tady odpovědi, se kterými poslanci vyslovili nesouhlas, a proto sem byly zařazeny. Celkem tu bylo předloženo jedenáct odpovědí, s nimiž nebyli poslanci spokojeni, šest z nich jsme už projednali a zbývá nám pět. Upozorňuji tedy všechny poslance, že podle § 112 odst. 6 není-li interpellující poslanec přítomen ve Sněmovně, tak se nekoná o odpovědi rozprava a Sněmovna k ní a ani k té interpelaci nezaujme stanoviska ani o ní nejedná.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání interpelací. Jako první je tady interpelace na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, který je mezi těmi omluvenými, které jsem četl, a je to interpelace paní poslankyně

Kateřiny Konečné. Týká se to odboru ochrany vod a ochrany před povodněmi. Interpelace se předkládá jako tisk 793. To už jsme snad tady projednávali a interpelace byla přerušena. Takže nyní se obrátím na paní poslankyni, aby nám k tomu řekla v této chvíli své.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já se moc omlouvám, ale ne mou vinou již popáté vás požádám o přerušení a odročení této interpelace. Já si prostě myslím, že je natolik vážná, protože ochrana před povodněmi je vážná věc, že bych byla velmi nerada, abych vám tady něco četla a opět by mi na to odpovídali pouze úředníci ministerstva bez toho, aby byl pan ministr informován o celé problematice. Pokud zde není pan ministr přítomen, já si prostě dovolím znovu vás požádat, říkám popáté a doufám, že naposledy, že příště se tady s panem ministrem potkáme, o to, abyste mi vyhověli v tom, že tuto interpelaci znovu přerušíme a odročíme, v tuhle chvíli tedy bohužel až na začátek prosince.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže je tu žádost, abychom hlasovali opět o přerušení, jak jsem to pochopil. Paní poslankyně Konečná prosí o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili, a budeme hlasovat o přerušení této interpelace, protože ministr je nepřítomný. Jedná se o ochranu před povodněmi, takže budeme hlasovat o přerušení.

Zahájuji hlasování. Kdo je pro přerušení... (Hlasy ze sálu: Není kvorum.) Co se stalo? Prohlašuji hlasování za zmatečné a budeme hlasovat, až nás potom bude třeba více. Já si to poznamenám. Paní poslankyně Konečná si přála hlasovat o přerušení. Půjdeme tedy dál.

Ministr dopravy Pavel Dobeš, to je další interpelovaný. Jedná se o poslankyni Hanu Orgoníkovou, která telefonuje, ale už běží paní poslankyně Orgoníková. Prosím, paní poslankyně. To projednávání bylo také přerušeno a nyní – co navrhuje dále? Ale pan ministr je přítomen.

Poslankyně Hana Orgoníková: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Pan ministr nebyl před nějakou dobou přítomen, teď ho tady vítám. Kde je? Tamhle! Jsem ráda, že vás vidím.

Jde o vyjádření mého nesouhlasného stanoviska na odpověď pana ministra Dobeše k mé interpelaci, kterou jsem podala dne 13. 7. Žádala jsem pana ministra, aby se vyjádřil k zařazení rychlostní silnice R35 do rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury pro rok 2013 a do střednědobého výhledu pro rok 2014 až 2015. Od pana ministra Dobeše jsem obdržela písemné vyjádření, ale s jeho obsahem opravdu nesouhlasím.

Určitě se pan ministr baví a dobře mě poslouchá. (Ministr sedí v poslanecké lavici.)

Nesouhlas spočívá v tom, že předmětný dopis sice vyjadřuje nezpochybnitou potřebu realizace rychlostní silnice R35, a to i v návaznosti na usnesení vlády č. 421/2006, ale přitom nejsou v dopise uvedeny jak jednotlivé konkrétní stavby, tak jejich možné a předpokládané finanční krytí v letech 2013 až 2015. Dopis neřeší rozestavěný a zastavený silniční úsek Sedlice–Opatovice, přičemž jeho druhá stavba již byla rozdělena na dvě etapy. První etapa druhé stavby s rozpočtovými náklady 605 milionů korun umožní výstavbu a napojení další stavby Opatovice–Časy. Druhá etapa druhé stavby Sedlice–Opatovice se nebude pravděpodobně vůbec stavět.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Já jenom teď upozorňuji, že teď tady není vůbec žádný zástupce vlády. (Ministr Dobeš reaguje z poslanecké lavice.) Je, tak on se schoval. Prosím, tak se omlouvám. Můžete.

Poslankyně Hana Orgoníková: To já se musím pana ministra zastat, protože on si sedl tak, abychom na sebe viděli.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Můžete pokračovat.

Poslankyně Hana Orgoníková: Tato první etapa druhé stavby Sedlice–Opatovice měla být zahrnuta do rozpočtových opatření Státního fondu dopravní infrastruktury pro rok 2012, přestože realizace se překlene do roku 2013. Z toho důvodu jsem požádala dopisem ze dne 6. 9. 2012 ministra financí pana Miroslava Kalouska o krytí finančních potřeb této stavby v roce 2013 ve výši 500 milionů korun jmenovitě. Jedná se o stavbu, která byla jako rozestavěná zastavena rozhodnutím tehdejšího ministra dopravy Víta Bárty, takže stavba má všechny náležitosti umožňující její tolik potřebnou realizaci. Je proto s podivem, že Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic tyto stimuly nepovažuje za dostatečné a na danou situaci nereaguje.

Kdyby vlády České republiky respektovaly již od roku 2006 potřebu postupné výstavby rychlostní silnice R35, byla by v současné době jiná situace s problémy souvisejícími s modernizací dálnice D1, protože i částečné převedení dopravy na rychlostní silnici R35 ve směru na Olomouc a Ostravu by snížilo negativní dopady provázející modernizaci dálnice D1. I za současného stavu však dojde ke zvýšení provozu na stávající silnici I/35 a tento stav zhoršuje průjezdy Vysokým Mýtem a především dojde ke kolapsům z přetíženosti dopravy v obcích Zámrska a Gajec.

Byla bych velmi ráda, kdyby mi pan ministr mohl z pohledu investora

řící, jaká bude realizace a příprava těchto staveb: Sedlice–Opatovice, druhá stavba, první etapa. Jak to bude s realizací v roce 2013 nebo 2014, rok 2012 už nepovažuji za aktuální. Opatovice– Časy, příprava územního rozhodnutí a stavebního povolení. Časy–Ostrov, příprava územního rozhodnutí. Územní rozhodnutí bylo vydáno 14. 1. 2011 a pro napojení na I/17 dne 22. 2. 2011, jak to bude se stavebním povolením. Ostrov–Mohelnice, dokončení procesu EIA.

Potom bych chtěla potěšit pana ministra, že k jeho doporučení, že bychom opravdu jako sdružení pro výstavbu dálnice D11 a rychlostní silnice R35 v záležitostech týkajících se dojednávání dohod mezi Ředitelstvím silnic a dálnic a jednotlivými majiteli pozemků mohli pomoci, tak tuto pomoc jsem nabídla 3. 9. při jednání rady sdružení. Nabídla jsem ji zástupcům Ředitelství silnic a dálnic, závody Praha a Pardubice. Oni řekli, že prozatím tuto pomoc nepotřebují, ale my jsme připraveni pomáhat.

Děkuji za pozornost a prosím pana ministra o konkrétní stanoviska k jednotlivým stavbám rychlostní silnice R35. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, pane ministře, můžete nyní reagovat.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týče komunikace R35, tak dobře víte, že Ministerstvo dopravy považuje tuto stavbu pro zásadní prioritu pro období 2014 až 2020, to znamená pro následující rozpočtovací období sedmileté, kde tato stavba bude hrát poměrně zásadní roli. I z toho důvodu je třeba, abychom připravili co nejvíce vlastně i v předcházejícím období.

Teď bych vás rád seznámil s konkrétními informacemi o tom, v jaké situaci v současné době se nacházíme v jednotlivých úsecích.

Prvotně bych se chtěl vyjádřit ke stavbě, která je v minulosti již vysoutěžená a která tady byla zmíněná, a to je problematika úseku Sedlice–Opatovice. Ti z vás, kdo problematiku znají, vědí, že se jedná vlastně o kruhovou křižovatku, kruhové křížení dvou komunikací, a to je komunikace R35 a komunikace první třídy I/37. To znamená, je to poměrně složitá situace, co se týče dopravní obslužnosti. Nicméně v současné době tam je kruhový objezd a napojení. Při dostavění se čeká na třetí patro, což byla právě ta problematika, která byla zmíněna, a právě proto ta stavba byla zastavena.

Popravdě řečeno já s tímto rozhodnutím souhlasím, a to z mnoha důvodů. Za prvé proto, že toto technické řešení v České republice není příliš běžné. Za druhé – toto technické řešení je vhodné jen tam, kde je poměrně vysoká intenzita dopravy na této konkrétní komunikaci. To znamená, třetí patro má smysl ve chvíli, kdy je dokončena celá komunika-

ce R35. Víím, že proto je stavba v tuto chvíli rozdělena na dvě části, dvě etapy. To znamená, že tam je sjezd z kruhového objezdu směrem na další úsek, který je navazovaný, to je úsek Opatovice nad Labem – Časy. Tato část – začne se s výstavbou ve chvíli, kdy budeme mít připraveny všechny dokumentace i projektovou část. Co se týče těch dvou navazujících úseků, to je Opatovice–Časy, Časy–Ostrov, to jsou asi úseky, kde jsme úplně nejdál. A kde tam tedy jsme? Opatovice–Časy, co se týče původního nepravomocného územního rozhodnutí, tak tam probíhala problematika týkající se i soudních sporů. Dobře víte, že před týdnem nebo před čtrnácti dny došlo ze strany krajského soudu k rozhodnutí v této věci. To znamená, že tady bychom měli být zase o krůček dál k samotné realizaci.

Co se týče samotné dokumentace, vypsalí jsme výběrové řízení, které má zajistit zpracování dokumentace pro stavební povolení. Toto výběrové řízení bylo vypsáno 12. září 2012 a druhé kolo předložení nabídek bylo stanoveno na 29. října, tzn. před několika dny byly předloženy nabídky pro druhé kolo, kdy bude probíhat následně výběrová komise, která vybere, a následně může začít být zpracovávána dokumentace pro stavební povolení.

Co se týče po vypracování, tak už v průběhu té doby, ve chvíli, kdy máme platné pravomocné územní rozhodnutí, můžeme začít se samotnými výkupy pozemků. V tuhle tu chvíli je v alokaci starého rozpočtu pro rok 2013 částka 107 milionů korun na výkupy pozemků. Pan ředitel Vebr je o tomto informován a také v tuto chvíli připravuje samotné výkupy. Děkuji za tu nabídku. Pokud ji pan ředitel bude chtít využít, tak samozřejmě budu rád, pokud té nabídky využije a s pozemky se pohneme dopředu, což je samotný základ pro výstavbu od roku 2014.

Co se týče druhého navazujícího úseku Časy–Ostrov, tam jsme v tuhle tu chvíli ve velmi podobné situaci. Je tam vydané územní rozhodnutí, připravuje se dokumentace pro stavební povolení na základě výběrového řízení, které bylo vypsané 12. září. Druhé kolo předložení nabídek bylo stanoveno na 29. října 2012. Alokovaná částka v tuhle chvíli na ten druhý úsek je 97 milionů korun pro rok 2013.

Tyto dva úseky jsou pro nás asi nejtěžejnější a v nejvyšší části přípravy. Tam předpokládáme, že začátkem nového programovacího období, ať už 2014, respektive 2015, bychom mohli začít s výběrovým řízením na dodavatele, respektive zhotovitele stavby, a předání staveniště buď v roce 2015 na začátku, nebo v průběhu stavební sezony. Bude to samozřejmě odvislé i od rozpočtového výhledu.

V tuto chvíli se se stavbou nepočítá v rozpočtovém výhledu, protože v rozpočtovém výhledu je teď částka 37 miliard korun, která samozřejmě nedovoluje tyto stavby tam zařadit, ale předpokládám, že rok 2015 by mohl být pro tyto dva úseky realizovatelný, minimálně pro navazující úsek

Sedlice–Opatovice a úsek Opatovice–Časy, ať to má logickou návaznost.

Co se týče zbývajících dvou úseků, tam je problematika trochu složitější. To je úsek Ostrov – Staré Město. Tady nebyl dokončen proces EIA. Ten je v tuto chvíli ze strany Ministerstva životního prostředí posuzován. My samozřejmě budeme muset počkat i na základy územního rozvoje ze strany Pardubického kraje, kde se ta problematika zejména týká města Litomyšl. Tady je třeba si říct, že musíme počkat na výsledky základů územního rozvoje, protože pokud se bude rozhodovat o variantách, tak předpokládám, že zvítězí varianta severní. Nicméně to záleží na krajském úřadě, jakou variantu zvolí, nebo jestli udělá dvě nebo jednu, a my na základě toho potom můžeme začít řešit variantní zpracovávání dokumentace.

V rozpisu je v tuto chvíli pro rok 2013 66 milionů korun, takže si myslím, že je to částka, která je připravena opravdu na to, abychom byli schopni (zpracování) veškeré dokumentace. Ale tady je primárně důležité rozhodnutí základů územního rozvoje.

Co se týče úseku Staré Město – Mohelnice, tam probíhá proces EIA. Nicméně zpracovatel posudku vyhodnotil dokumentaci jako neúplnou a doporučil Ministerstvu životního prostředí požádat o její dopracování. Ministerstvo životního prostředí se s tímto názorem zpracovatele posudku ztotožnilo a v březnu nám vrátilo, respektive Ředitelství silnic a dálnic, dokumentaci EIA k doplnění o požadované parametry. To v tuto chvíli probíhá. Stavba je v souladu se základy územního rozvoje Olomouckého i Pardubického kraje, což je dobrá zpráva. Alokovaná částka v tuhle chvíli na rok 2013 je půl milionu korun jenom na dopracování dokumentace EIA, kterou potom budeme předkládat znovu MŽP. Takže tady v podstatě nejsme opravdu v tuhle chvíli schopni říct, jaké další termíny budou, protože potřebujeme komunikovat s Ministerstvem životního prostředí a doplnit EIA o zprávy, o které mají zájem.

Abych dlouho nezdržoval, samozřejmě problematika týkající se R35 není jenom od Pardubic na východ, ale jsou to i úseky Plotiště–Úlibice a Úlibice–Turnov, což je část mezi Turnovem a Hradcem Králové. Ale přiznám se, že se to dá shrnout velmi jednoduše. Tato problematika je až teprve poté, co budeme mít třicet pětku do Olomouce. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Orgoníková si vezme slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Já poděkuji panu ministrovi za jeho odpověď a nenavrhují žádné usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Takže to by

znamenal, že můžeme ukončit projednávání této interpelace na pana ministra Dobeše a můžeme přikročit k další. To je interpelace na premiéra Petra Nečase, kterou měla přednést paní poslankyně Kateřina Klasnová. Toto projednávání bylo také přerušeno. Vzhledem k tomu, že tady není paní poslankyně Kateřina Klasnová, interpelace se projednávat nebude, jak praví jednací řád. Já ji tím pádem musím ukončit.

Mám tady další interpelaci. Počkejte, já se jenom dívám, jestli jsem něco nevynechal. Mám tady omluvu pana ministra Hegera, ten se omluvil od 10. hodiny z důvodu účasti na jednání vlády. Z toho plyne, že vláda bude jednat. Jestliže vidím, že zrovna teď jsme dosáhli kvora, tak bych zagongoval a odhlasoval paní poslankyni Kateřinu Konečnou, to bych ještě mohl udělat. Takže prosím, návrh paní poslankyně Konečné, aby byla přerušena její interpelace, bychom vzhledem k tomu, že je kvorum, mohli zkusit odhlasovat. Já vás tedy všechny odhlásím. (Projevy nesouhlasu z řad poslanců ČSSD.) Ovšem jinak to nejde, takže když se přihlásíte, tak zjistíme, jak na tom jsme a jestli jsme schopni to odhlasovat. Prosím, přihlaste se, já zagongoji, zjistíme, jestli jsme schopni dát dohromady dostatek poslanců.

Ani náhodou! Takže chvíli ještě počkáme, ale vypadá to, že kvorum zrovna nemáme. Takže interpelace paní poslankyně Klasnové na premiéra – řekl jsem, že ji rušíme.

Já tady potom mám interpelaci pana poslance Miroslava Váni ve věci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. To je další interpelace na premiéra, která tady je. Prosím pana poslance Miroslava Váňu, kdyby nám ji zdůvodnil.

Poslanec Miroslav Váňa: Pane místopředsedo, já již potřetí musím požádat u této i u následné interpelace o přeřazení, a to z důvodu nepřítomnosti pana premiéra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. (Hlas: Není tu ani jeden člen vlády. Hlas: Přerušení.) Opravuji se, přerušení. V této chvíli ovšem tady není přítomen ani jediný člen vlády a mně připadá, že toto jednání tím pádem nemá žádný smysl, a já ho ukončím. Takže ukončuji projednávání písemných interpelací. (Nonverbální nesouhlas poslanců, kteří dávají najevo, že chtějí hovořit.) Pokládám za nešťastné, že vláda si naplánovala své jednání dneska na 10. hodinu ranní, právě v době písemných interpelací.

Ještě tady mám přihlášky. Nechám promluvit pana poslance Hulinského a pana poslance Filipa.

Poslanec Petr Hulinský: Já jsem rád, vážený pane předsedající, že

jste si všiml, že tu není jediný člen vlády. Já si myslím, že to je velká ostuda. Ostuda v Poslanecké sněmovně, jakou máme vládu. Protože není možné, když sněmovna začne v 9 hodin, aby vláda začala zasedat, když má mít písemné interpelace, odpovídat, a místo toho – nikdo z vlády tady není a nepřijde. Když je potřeba, aby se hlasovalo, tak se poslanci vládní koalice odhlásí, aby nebylo kvorum a nebylo nás zde 67, jen proto, aby neprošel návrh, který je z řad opozice. Já musím říct, že dneska se tady opravdu zase stydím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl připomenout jednu věc – že to není ostuda Poslanecké sněmovny. Že to je symbol arogance moci této koalice. Styďte se! Tohle není opravdu možné! Jestli si myslíte, že to nikdo nevidí, tak si prosím přečtěte na internetových serverech reakce občanů na včera schválený zákon o církevních restitucích. Jestli si myslíte, že to ti lidé nevidí, nečtou, neposlouchají vás, a z tisíce odpovědí je tam 960 o tom, že to je největší hanba, že to je vlastizrada, tak to je opravdu ukázka ne práce Poslanecké sněmovny, to je ukázka vaší práce, konkrétních poslanců vládní koalice.

(Důrazně:) Pane předsedající, já navrhuji, aby Poslanecká sněmovna buď byla přerušena do 11 hodin, nebo aby bylo přijato usnesení, ve kterém vyzýváme konkrétní členy vlády, aby neplánovali v rozporu s Ústavou České republiky zasedání vlády na dobu, kdy podle zákona mají sedět tady a odpovídat na písemné interpelace. Ten zákon je zcela jasný. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ale vzhledem k tomu, že kvorum stále není, tak vám jenom řeknu, že jsme tady neodhlasovali návrh na přerušování paní poslankyně Kateřiny Konečné, neodhlasovali jsme ani návrh pana poslance Váni, který taky chtěl přerušit projednání svých interpelací. Tak to jenom konstatuji, že by bylo třeba to učinit potom, co se Sněmovna zase sejde. Třeba v těch 11 hodin. A pak se může také jednat i o tom, co navrhl pan poslanec Vojtěch Filip, o usnesení, že vláda nemá zasedat v době, kdy probíhají písemné interpelace. Takže tyto věci navrhuji odhlasovat až ve chvíli, kdy budeme mít dostatečné kvorum. A ukončuji v této chvíli jednání, projednávání tohoto bodu. Sněmovna bude pokračovat v 11 hodin.

Ještě pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Pane předsedající, já nemohu souhlasit s vaším postupem. Nejde ukončit tento bod, když nebylo hlasováno o návrzích, které ke konkrétnímu bodu padly. Čili navrhuji přerušování toho bodu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přerušování, přerušování, ano, omlouvám se, to byla chyba. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Poslanec Vojtěch Filip: Pak se sem dostaví ta potřebná většina.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přesně, ano, samozřejmě, to jsem neřekl šťastně. Přerušuji projednávání bodu písemné interpelace, abychom právě mohli ještě dohlasovat body. Nicméně navrhuji, abychom se sešli v 11 hodin, jinak si nemyslím, že by to mělo valného smyslu, abychom se tady pořád scházeli znovu. Takže v 11 hodin se sejdeme a bod je přerušován.

(Jednání přerušeno v 9.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.03 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v našem jednání. Ještě přivolám naše kolegy do jednacího sálu.

Sdělují omluvu pana poslance Jiří Koskuby, který se omlouvá dnes od 11 hodin. (Poslanec Koskuba je přítomen.) Pardon ne, opravuji omluvu, je tu naopak dnes od 11 hodin přítomen jednání Poslanecké sněmovny. Upřesňuji tedy omluvu, která byla již pravděpodobně přečtena. A nevím, jestli byla přečtena také omluva pana místopředsedy vlády Karla Schwarzenberga, který se omlouvá dnes za důvodu jednání vlády. Tolik omluvy. (V sále je rušno.)

Nyní, protože jsem tady nebyla při tom předchozím jednání, písemných interpelacích, tak se domnívám, že se budeme muset vrátit k hlasování ke třem návrhům, které tady byly vzneseny. Myslím, že to byly tři interpelace (po upozornění pracovníka organizačního) – dvě interpelace, které byly... (konzultace se zaměstnanci organizačního odboru).

Takže ty návrhy zněly – byla to nejprve písemná interpelace paní poslankyně Kateřiny Konečné na pana ministra Tomáše Chalupu ve věci postupu odboru ochrany vod a Státního fondu životního prostředí. To je ona, kterou žádáte, aby byla přerušena. O tom budeme hlasovat, protože pan ministr nebyl účasten.

Já tedy zahájím – pardon, je nás... dost.

Zahájím hlasování číslo 166 a zeptám se Sněmovny, kdo souhlasí s tím, aby tato interpelace byla přerušena. Proti?

Hlasování číslo 166. Přítomno 107, pro 82, proti 10, interpelaci jsme přerušili.

Druhou podobnou byla interpelace pana poslance Váni na předsedu vlády ve věci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Čili opět hlasování o přerušení této interpelace.

Zahajuji hlasování číslo 167. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tato interpelace byla přerušena. Proti návrhu?

V hlasování číslo 167 přítomno 108, pro 48, proti 42. Tak tomuto návrhu Sněmovna nevyhověla.

A ještě je zde další interpelace pana poslance Váni na předsedu vlády Petra Nečase ve věci krize vládnutí. Opět hlasujeme o přerušení této interpelace.

Zahajuji hlasování číslo 168. Kdo souhlasí s tím, aby tato interpelace byla přerušena? Kdo je proti?

Hlasování číslo 168. Přítomno 108, pro 46, proti 43. Návrhu vyhověno nebylo.

Dávám slovo panu poslanci Koníčkovi. Prosím, pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych si chtěl jenom ujasnit ten výsledek hlasování. V případě, že to nebylo přijato, to přerušení, ale pan předsedající Zaorálek přerušil projednávání té interpelace, to znamená, ona příště pokračuje při příštích písemných interpelacích, ty dvě interpelace normálně pokračují, poněvadž neproběhla rozprava. V rámci rozpravy zazněla žádost o přerušení, takže podle mě by měla normálně pokračovat rozprava k té interpelaci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vám děkuji za tuto připomínku. S legislativou Poslanecké sněmovny do příštích interpelací připravíme stanovisko k tomu, co se dělo. Sněmovna potom rozhodne, bude informována a rozhodne o tom.

Tím jsme se tedy vyrovnali s tím, co bylo potřeba dořešit ještě z bloku interpelací.

Já nevím, jestli byly přečteny ještě omluvy, které tady mám. Takže ještě tu mám omluvu pana poslance Josefa Novotného, který se omlouvá, zástupce ČSSD, který se omlouvá dnes, ve čtvrtek, z dopolední části do 14 hodin. Dále paní poslankyně Kateřina Klasnová se omlouvá z dnešního jednání. Pan poslanec Jiří Pospíšil se též omlouvá z dnešního jednání a pan ministr Leoš Heger se omlouvá z dnešního jednání od 10 hodin, takže to je tato omluva.

Nyní bychom se měli věnovat bodu, který byl pevně zařazen jako první po písemných interpelacích. Je to

119.

**Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2011 (ve srovnání s rokem 2010) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2011
/sněmovní tisk 723/**

Prosím, aby tento materiál uvedl pan ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych na základě příslušných usnesení vlády stručně uvedl dva výroční materiály související s oblastí vnitřní bezpečnosti. Jedná se o Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2011 (ve srovnání s rokem 2010) a o Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2011.

Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky předkládá Ministerstvo vnitra vládě a Poslanecké sněmovně každoročně od roku 1993. Zpráva podává informaci o stavu a vývoji kriminality a opatřeních směřujících k jejímu snižování a bezpečnostních prioritách Ministerstva vnitra. (Hluk v sále.)

Počet registrovaných trestných činů v České republice v roce 2011 byl druhý nejnižší od roku 1992. Registrováno bylo celkem 317 177 trestných činů.

Meziročně došlo k nepatrnému nárůstu, plus 3 790 skutků, to znamená plus 1,2 procenta. Nárůst registrované kriminality byl zaznamenán v sedmi krajích, z toho největší v Moravskoslezském a Ústeckém kraji. V počtu objasněných trestných činů – Policie České republiky objasnila celkem 122 238 skutků, což představuje nárůst 4 553, procentuálně 3,9 procenta.

Stagnovala majetková i hospodářská kriminalita. V roce 2011 bylo v ČR zjištěno nejméně majetkových trestných činů od roku 1992. V jejich rámci se dlouhodobě snižuje počet krádeží prostých, jako například krádeží aut, krádeží věcí z aut. Meziročně se snížil též například počet krádeží vloupání do bytů.

Pokračoval trend nárůstu násilné kriminality. Počet stíhaných a vyšetřovaných osob vzrostl na 114 975, což představuje meziročně nárůst

2,2 %. Trend zvyšování podílu recidivistů na celkovém počtu stíhaných a vyšetřovaných osob se nezměnil.

Registrovaná kriminalita mládeže v roce 2011 nezaznamenala oproti roku 2010 výraznějších změn.

Na úseku dopravní nehodovosti byl zaznamenán nejnižší počet usmrčených osob od roku 1955.

V oblasti zajišťování majetkových hodnot pocházejících z trestné činnosti bylo dosaženo přelomových, historicky nejlepších výsledků, když se podařilo zajistit majetek v celkové hodnotě 4,3 miliardy. Nárůst zajištěného majetku oproti roku 2010 činil 335 %.

Kromě globálních hrozeb, jako je terorismus či organizovaný zločin, vnímá současné vedení Ministerstva vnitra jako bezpečnostní prioritu korupci.

O tom, že nedochází k dramatickému zhoršování bezpečnostní situace, svědčí i výsledky výzkumu. Pocit bezpečí a spokojenosti s činností policie, který byl realizován v roce 2012 Centrem pro výzkum veřejného mínění. V únoru 2012 se v rámci České republiky cítilo bezpečně asi 74 % občanů, nejvíce od roku 2002, zatímco v roce 2002 se bezpečně cítilo pouze 45 % občanů.

Údaje za první pololetí 2012 v meziročním srovnání zatím nepotvrdily trend mírného nárůstu kriminality z roku 2011. Naopak meziročně dochází k poklesu zjištěné kriminality o 3,3 %. Pokles byl zaznamenán ve všech hlavních kategoriích kriminality – násilná, mravnostní, majetková, zbývající kriminalita a hospodářská kriminalita. V prvním pololetí roku 2012 se mimo jiné snížil počet krádeží vloupáním do ostatních objektů, minus 7,5 %, když v roce 2011 tento trestný čin naopak dominoval maximálním nárůstem.

Druhým materiálem je Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za roku 2010 a úkoly na rok 2012. Zprávu o realizovaných preventivních opatřeních směřujících ke snižování kriminality předkládá Ministerstvo vnitra vládě již od roku 1996. Předložená zpráva se zabývá zejména vyhodnocením projektů a programů prevence kriminality realizovaných na celorepublikové, krajské nebo městské úrovni.

Mezi hlavní priority roku 2011 patřila prevence extremismu, pokračovala realizace a podpora programu prevence kriminality a extremismu Úsvit, který je zaměřen zejména na zvýšení bezpečí občanů v sociálně vyloučených lokalitách a v jejich bezprostředním okolí. V roce 2011 se program rozšířil i do měst a obcí šluknovského výběžku. Na jeho realizaci spolupracují s Ministerstvem vnitra samosprávy měst a obcí, policie, místní neziskový sektor a aktivně jsou do něj zapojeni i občané. Nejeфекtivnějším projevem programu Úsvit je projekt Asistent prevence kriminality, na který získalo Ministerstvo vnitra v roce 2011 dotaci z prostředků

evropského sociálního fondu ve výši 37 milionů 771 tisíc 432 korun. Asistenti jsou vybíráni z dlouhodobých nezaměstnaných a obtížně zaměstnatelných obyvatel sociálně vyloučených lokalit a zaměstnávání jsou jako pracovníci městské policie. Projekt bude realizován po dobu tří let, během níž bude proškolen a zaměstnán 50 asistentů.

Na celostátní úrovni byly metodicky a finančně podporovány meziresortní specifické preventivní projekty týkající se především prevence kriminality dětí a mládeže. Například projekt Systém včasné intervence a Národní koordinační mechanismus pátrání po pohřešovaných dětech, pomoci obětem trestné činnosti, například program Pomoci a podpory obětí obchodování s lidmi, speciální výslechové místnosti a prevence kriminality páchané prostřednictvím elektronických médií, například kyberšikany. Významným tématem podporovaných projektů byla také prevence domácího násilí.

Pokračovala realizace krajských a městských programů prevence kriminality. Bylo podpořeno 322 projektů z oblasti sociální prevence, situační prevence a informování občanů, které se realizují ve 14 krajích, 121 menších obcích a ve 37 městech s počtem obyvatel nad 25 tisíc obyvatel. Státní podpora krajským a městským preventivním aktivitám z rozpočtu Ministerstva vnitra v roce 2011 činila 45 milionů 413 tisíc 255 korun.

Obě shora uvedené zprávy byly projednány dne 10. října 2012 ve výboru pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, který je doporučuje usnesením ze dne 12. 10. 2012 doručeným poslancům jako tisk 723/1 vzít na vědomí.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zprávu projednal výboru pro bezpečnost. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 723/1. Nyní požádám o slovo zpravodajku výboru paní poslankyni Marii Nedvědovou, aby nás informovala o jednání výboru, a také ji požádám, aby přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, výbor pro bezpečnost projednal zprávu o bezpečnosti, tak jak zde bylo už řečeno panem ministrem, na své 10. schůzi dne 10. října 2012 a zprávu vzal na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a nemám do ní žádnou přihlášku. Paní poslankyně Nedvědová se hlásí jako první. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Já si přece jenom neodpustím určité poznámky k této zprávě. Kolegové, kteří byli na bezpečnostním výboru, už tyto mé připomínky v podstatě slyšeli, ale vzhledem k tomu, že jich bylo méně, přece jenom si je dovolím zopakovat.

Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti v podstatě analyzuje toliko kriminalitu registrovanou, nikoliv však kriminalitu latentní, která je podle názoru zpracovatelů předmětem sociologických výzkumů, a proto se tato zpráva touto latentní kriminalitou vůbec nezabývá. Nesnaží se přitom ani náznakem konstatovat, či jen odhadnout počty neznámých či neodhalených věcí. Pochopitelně s ohledem na negativní zkušenosti řada lidí trestní oznámení nepodá či na jeho prověření netrvá. Za této situace objasněnost kolem 38 % je podle mého názoru velice nízká. A pokud se konstatuje pokles u některých trestných činů včetně různých druhů krádeží, nelze objektivně říci, zda z těchto důvodů je uvedený pokles skutečný, případně do jaké míry.

Za tohoto stavu se domnívám, je nutno zprávu hodnotit jako neúplnou, neboť se nezabývá materií v celé šíři a snaží se pouze poukázat na některé úseky a dosáhnout tak kladného hodnocení bezpečnostní situace za rok 2011.

V podstatě toto se týká i hodnocení bezpečnostní situace na Šluknovsku. Situace zde je i nadále napjatá a stačí jakýkoliv podnět, který může zapůsobit jako rozbuška, aby zde došlo k opětovnému vážnému narušení bezpečnostní situace. To se ovšem týká i ostatních oblastí České republiky s obdobnou strukturou obyvatelstva a neřešenými problémy v oblastech zaměstnanosti, sociální apod. Pokud nebudou řešeny samotné příčiny těchto problémů, velmi těžko se pak budou shánět prostředky na vytvoření mimořádných policejních sil, jako tomu bylo v nedávné době právě na Šluknovsku.

Poměrně paradoxně pak působí ve světle posledních událostí a dní tvrzení, že provázanost podnikatelské a komunální sféry je příčinou korupčních jevů při transakcích s veřejným majetkem a že klientelistické a korupční praktiky zasahují jak velká statutární města, tak malé obce, s tím, že v řadě měst jsou vlivové skupiny schopny zasahovat do rozhodování zastupitelstev a eliminovat vliv funkcionářů samosprávy, kteří jim nevycházejí vstříc, přičemž vyšetřování závažných případů, u nichž existuje podezření, že došlo k trestněprávnímu jednání, komplikují politické konsekvence a možná podjatost místních orgánů činných v trestním řízení.

Podle zprávy jako by prakticky neexistovaly v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku žádné vážnější problémy. Nárůst násilné a drogové kriminality se jen konstatuje, stejně jako zvyšování podílu recidivistů při páchání trestné činnosti, aniž by z toho byly vyvozovány nějaké konkrétní závěry a případně i předpovědi předpokládaného vývoje

situace v této oblasti. Pouhá čísla, grafy a tabulky podle mého názoru k tomu vůbec nestačí. Statistika věda je, ale údaje, které shromažďuje, podle mého názoru nemusí být zcela přesné.

Počet přijatých trestních oznámení je nižší, v některých oblastech se konstatuje i pokles kriminality. Ovšem otázka je, zda na to nemá vliv i snížený počet policistů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Nedvědové. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy ke zprávě o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti. Nehlásí se nikdo, všeobecnou rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou.

Prosím paní zpravodajku, aby přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslankyně Marie Nedvědová: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2011 (ve srovnání s rokem 2010) a Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze strategické prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2011, sněmovní tisk 723.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy s návrhem usnesení. Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o jediném návrhu, a to o návrhu, který máme v písemné podobě, v podobě usnesení výboru pro bezpečnost, a také nás s ním právě seznámila paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 169 a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, jak nám bylo přečteno a předloženo v písemné podobě. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 169, přítomno 116, pro 80, proti 7. Tento návrh byl přijat. Návrh usnesení byl tedy schválen.

Tím jsme projednali bod 119, sněmovní tisk 723. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

**Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců
na území České republiky v roce 2011
/sněmovní tisk 795/**

Také tuto zprávu uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím vás o slovo, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, usnesením vlády České republiky číslo 525 ze dne 11. července 2012, kterým byla schválena Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2011, mi bylo uloženo tuto odůvodnit v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Jedná se o ucelený materiál, podrobně monitorující oblast migrace za dané období, který je vzhledem ke svému obsahu využitelný jako východzí podklad pro specifikaci potřeb České republiky v oblasti migrace. Podává informaci jak o změně působnosti správních orgánů v oblasti pobytu cizinců na území České republiky, tak i o změnách v návratové politice. Jedná se o převedení agendy dlouhodobých víz, agendy dlouhodobých pobytů a agendy přechodných pobytů občanů Evropské unie a jejich rodinných příslušníků s účinností od 1. ledna 2011 na Ministerstvo vnitra.

Důležitou změnou v návratové politice je zavedení institutu rozhodování o povinnosti opustit území České republiky a zavedení zvláštních opatření za účelem vycestování. Významnou změnou je zakotvení povinnosti policie informovat veřejného ochránce práv o každém výkonu správního vyhoštění, předání nebo průvozu cizince.

Zpráva mapuje problematiku migrace, mezinárodní ochrany a integrace cizinců na území České republiky v roce 2011 s porovnáním některých profilových ukazatelů s úrovní roku 2010, případně let předcházejících, a přináší základní analýzu migračních trendů. Zároveň poskytuje informaci o legislativních aktivitách týkajících se zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu, které byly prioritně zaměřeny na změny odvozené od zásadních změn jiných právních předpisů. Důležité jsou i změny, které přinesly novely zákona o zaměstnanosti.

Zpráva rovněž věnuje pozornost oblasti vízové politiky, hodnocení schengenské spolupráce, problematice provádění readmisních dohod a dobrovolných návratů, zahraniční rozvojové pomoci České republiky, projektům Ministerstva vnitra, zaměřeným na specifické kategorie cizinců a trestné činnosti cizinců na území České republiky.

Ze skutečností ve zprávě uvedených vyplývá, že migrační a bezpečnostní

situaci v České republice lze hodnotit jako stabilní. Ke dni 31. prosinci 2011 dlouhodobě či trvale pobývalo na území České republiky 436 389 cizinců.

V oblasti nelegální migrace bylo v roce 2011 zjištěno na území České republiky celkem 3 360 osob. Ve srovnání s rokem 2010 došlo k nárůstu o 372 osob. V této souvislosti bych rád poznamenal, že ani v letošním roce nebyla zaznamenána v oblasti nelegální migrace změna. Za osm měsíců roku 2012 bylo v souvislosti s nelegální migrací zjištěno 2 377 osob. Ve srovnání se stejným obdobím roku 2011 se jedná o nárůst 267 osob.

Ke dni 31. 8. 2012 bylo evidováno 438 629 cizinců s povoleným přechodným či trvalým pobytem na území České republiky. Od konce roku 2011 se jedná o nárůst 2 240 osob.

Dne 10. října 2011 projednal zprávu výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, který ji svým usnesením číslo 34 vzal na vědomí.

Domnívám se, že materiál vyhodnotil sledovanou problematiku za rok 2011 v souladu s usnesením vlády, a proto bych vás chtěl závěrem požádat, aby předloženou zprávu vzala Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na vědomí.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zprávu projednal výbor pro bezpečnost. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 795/1. Slovo nyní dostane zpravodaj výboru, pan poslanec Rudolf Chlad. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a také potom v podrobné rozpravě přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, pan ministr vyčerpal kompletně ve své zprávě všechno, takže já potom dám návrh na usnesení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, všeobecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím pana poslance Rudolfa Chlada, který je zpravodajem, aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji. Takže návrh na usnesení zní: Byl projednán – tato zpráva byla projednána na výboru pro bezpečnost na 10. schůzi 10. října a navrhuje Poslanecké sněmovně toto usnesení přijmout jako...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Čili návrh usnesení je: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2011 dle sněmovního tisku 795.“

Jsmo ještě v podrobné rozpravě. Já se zeptám, zda chce někdo vystoupit s jiným návrhem na usnesení. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které máme v písemné podobě a bylo nám také nyní přečteno v podrobné rozpravě.

Zahajuji hlasování číslo 170. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení, tedy že bereme tuto zprávu na vědomí. Kdo je proti?

V hlasování číslo 170 přítomno 120, pro 56, proti 10. Návrh nebyl přijat.

Ale pan kolega Stanjura ještě žádá o kontrolu hlasování. Prosím tedy o trpělivost. (Krátká pauza.) Pan poslanec Jan Vidím, prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, upřímně se vám omlouvám, ale zpochybňuji hlasování. Chtěl jsem hlasovat pro návrh, a na sjetině mám proti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám zde ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, přihlaste se.

Nejprve tedy budeme hlasovat o námitce. Hlasování bude mít pořadové číslo 171 a já zahajuji toto hlasování. Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Vidíma? ptám se. Proti námitce?

V hlasování číslo 171 přítomno 99, pro 91, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu usnesení, že bereme na vědomí tuto zprávu.

Zahajuji hlasování číslo 172. Ptám se, kdo je pro přijetí navrženého usnesení. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 172 přítomno 101, pro 52, proti 8. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen.

Končím bod 121, sněmovní tisk 795. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 94. Je to

94.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů, návrh nařízení Rady, kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení Rady (EU) č. .../2012 o programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles 2020) na nezúčastněné členské státy
/sněmovní tisk 828-E/

Vláda předložila tento návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písm. f) jednacím řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu tak, aby umožnila jeho včasné projednání. Tento návrh uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi stručně představit vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu Poslanecké sněmovny s návrhem nařízení Rady, kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení Rady EU o programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání na nezúčastněné členské státy.

Program Pericles 2020 vytváří obecný rámec pro plánování národních programů zaměřených na výměnu, technickou pomoc a odborné vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání. Předkládaný návrh nařízení rozšiřuje působnost tohoto programu i na státy, které nepoužívají euro jako svou měnu. V případě České republiky tak program přináší možnost čerpat finanční prostředky na akce související s ochranou eura proti padělání.

V návaznosti na usnesení vlády číslo 270 ze 3. října 2012 vás nyní v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky žádám o vyslovení předchozího souhlasu se zmíněným návrhem nařízení Rady Evropské unie, který je nutný pro jeho schválení českými zástupci v Radě Evropské unie.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Tento návrh jsem svým rozhodnutím číslo 43 ze dne 12. října 2012 přikázala k projednání výboru pro evropské záležitosti, stanovila jsem mu lhůtu do 31. října do 10 hodin. Výbor návrh projednal, přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 828-E/1. Nyní požádám o slovo zpravodaje to-

hoto výboru pana poslance Jana Bauera, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení pro Poslaneckou sněmovnu. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, někdy se na půdě této Sněmovny objeví materiály nepřilíš významné důležitosti, řekl bych, ne v úrovni národní strategie, nicméně jsou to materiály, které svou povahou a z hlediska jednacího řádu jsou relativně komplikované. Mezi tyto materiály patří právě tento, který tady před malou chvílí uvedl pan ministr. Komplikace je v tom, že v tomto případě musí Poslanecká sněmovna, pokud má vůli, vyslovovat tzv. předchozí souhlas. Je to věc, se kterou jsme se již na půdě Poslanecké sněmovny setkali, a já předpokládám, že se s tím bezproblémově vypořádáme, protože z hlediska obsahu tohoto materiálu to není příliš významný materiál.

Dovolte mi, abych vás seznámil s doporučením výboru pro evropské záležitosti, který se tímto materiálem zabýval a který také přijal následující doporučující usnesení.

Výbor pro evropské záležitosti doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout toto usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem nařízení Rady, kterým se rozšiřuje použitelnost nařízení Rady příslušného čísla o programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání, viz tedy samotný návrh programu Pericles 2020, na nezáúčastněné členské státy.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu, nemám do ní přihlášky. Ptám se tedy, zda se někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Pan zpravodaj jenom odkáže na návrh usnesení. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Ano, je to tak, vážená paní předsedkyně. Já bych si dovolil již po druhé nečíst celý doporučující návrh vycházející z usnesení výboru pro evropské záležitosti. Hlasování bude jediné v tom duchu, jak jsem před malou chvílí přednesl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, takže se ještě zeptám, zda se někdo jiný hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu usnesení. Máme je v písemné podobě a bylo nám též sděleno.

Zahajuji hlasování číslo 173. Táži se, kdo souhlasí s tím, abychom toto usnesení přijali. Kdo je proti?

V hlasování číslo 173 přítomno 105, pro 96, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat.

Tím jsme skončili bod číslo 94, projednali jsme sněmovní tisk 828-E. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 95. Je to

95.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu /sněmovní tisk 645/ - druhé čtení

Tento návrh uvede pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Nebývá mým zvykem materiály číst, ale v tomto případě to udělat musím a myslím, že mě pochopíte.

Dovolte mi představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změn přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu.

Česká republika je smluvní stranou Rotterdamské úmluvy od 24. února 2004. Příloha III obsahuje seznam chemických látek a pesticidů, jejichž použití je v řadě zemí zakázáno nebo významně omezeno a na něž se vztahuje tzv. postup předchozího souhlasu upravený úmluvou.

V roce 2011 se smluvní strany rozhodly do přílohy III zařadit tři nové látky, a to – a to je právě to, proč to musím číst – endosulfan, alachlor a aldikarb. Doufám, že to aspoň dobře čtu. Jsou to látky vysoce toxické. Je proto žádoucí, aby toto rozhodnutí podpořila také Česká republika a ke změně přílohy III přistoupila.

Používání endosulfanu, alachloru a aldikarbu je v rámci Evropské unie zakázáno jejich nezařazením do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. Změny přílohy III Rotterdamské úmluvy proto nebudou vyžadovat změnu platné právní úpravy České republiky v uvedené oblasti a rovněž nebudou mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu ani podnikovou sféru.

Návrh projednal dne 3. října 2012 zahraniční výbor Poslanecké sněmovny, který doporučil dát souhlas k ratifikaci.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Robina Böhnische. Prosím, aby nás seznámil s usnesením výboru. Oznamuji, že toto usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 645/1. Pan poslanec Robin Böhnisch má slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Hezké dopoledne.

Zahraniční výbor projednal tento sněmovní tisk na své 22. schůzi 3. října letošního roku a po odůvodnění náměstka ministra životního prostředí Vojtěcha Munzara a po mé zpravodajské zprávě a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, které dává souhlas s ratifikací změn přílohy III Rotterdamské úmluvy.

Jak říkala paní předsedkyně, text usnesení vám byl rozdán, takže ho asi nemusím znovu číst.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Končím tedy rozpravu a budeme hlasovat o navrženém usnesení. Máme je v písemné podobě, seznámil nás s ním pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování číslo 174. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 174. Přítomno 107, pro 93, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas a tím jsme projednali bod 95, sněmovní tisk 645 ve druhém čtení.

Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

96.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Třetí dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání (Štrasburk, 10. listopadu 2010) /sněmovní tisk 673/ - druhé čtení

Prosím o úvodní slovo ministra spravedlnosti Pavla Blažka.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, tento protokol k Evropské úmluvě o vydávání je dodatkovým protokolem, který byl sjednán v roce 2010 v rámci Rady Evropy. Jeho cílem je zjednodušit postup vydávání mezi členskými státy Evropské unie. Vydávání – tím myslím samozřejmě zadržených pachatelů trestné činnosti – která byla později nahrazena rámcovým rozhodnutím o evropském zatýkacím rozkazu.

Rád bych zdůraznil, že to, co bylo přijato na této mezinárodní úrovni, neznamená, že budeme muset změnit nějaké naše vnitrostátní právo. Tato právní úprava už je obsažena v trestním řádu, konkrétně v § 398. Toto nemusíme na základě této dohody nijak měnit. Podstatné ale je, že sjednáním této domluvy získá toto znění i mezinárodněprávní základ pro tento zjednodušený postup vydávání pro státy mimo Evropskou unii. Tento protokol se bude vztahovat rovněž na osoby hledané Českou republikou, které budou zadrženy na území jiného smluvního státu a budou mít zájem na vydání do České republiky. Současně dojde k podstatnému zkrácení pobytu osob ve vazbě, jejíž podmínky v mnohých vězeňských zařízeních mimo území členských států Evropské unie lze považovat za nevyhovující.

Chci vás závěrem požádat o to, abyste tento vládní návrh příznivě posoudili a vyslovili souhlas s ratifikací, s tím, aby Česká republika při založení ratifikační listiny učinila prohlášení ve znění doporučeném usnesením zahraničního výboru.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní dostane slovo zpravodajka zahraničního výboru paní poslankyně Lenka Andrášová. Prosím, abyste nás seznámila s usnesením vašeho výboru.

Poslankyně Lenka Andrášová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Děkuji také panu ministrovi za podrobné seznámení s tímto tiskem.

My jsme přijali usnesení dne 3. října 2012. Přijali jsme podporující usnesení, které podporuje ratifikaci tohoto protokolu. Zároveň, jak už pan ministr říkal, jsme zvolili jednu ze dvou variant. Zvolili jsme variantu, která tvrdí, že osoba, která je vydávána, musí souhlasit s vydáním, a to podle postupu dle článku 5a), nikoliv 5b).

Ted' bych vás seznámila s podrobným zněním tohoto usnesení, které jsme přijali: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Třetího dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání, Štrasburk 10. listopadu 2010, a k tomu, aby Česká republika při uložení ratifikační listiny učinila prohlášení, jehož text je uveden v příloze tohoto usnesení.

Já vám také přečtu přílohu: V souladu s článkem 5 písmene a) Třetího dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání, Štrasburk 10. listopadu 2010, Česká republika prohlašuje, že pravidla uvedená v článku 14 Evropské úmluvy o vydávání se nepoužijí, pokud osoba souhlasila s vydáním z České republiky v souladu s článkem 5 Třetího dodatkového protokolu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Jak jsem řekla, usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 673/1.

Otvírám rozpravu. Prosím, abyste se do ní přihlásili. Nehlásí se nikdo. Paní zpravodajku jenom poprosím, aby formálně odkázala na to usnesení v rozpravě.

Poslankyně Lenka Andrášová: Odkazuji se na usnesení i na přílohu k usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit. Nechce. Končím rozpravu.

Přistoupíme k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 175. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, s nímž jsme byli seznámeni. Kdo je proti?

Hlasování číslo 175. Přítomno 106, pro 97, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Usnesení jsme tedy přijali. Projednali jsme bod 96, sněmovní tisk 673. Děkuji panu ministroví, děkuji paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

131.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS) /sněmovní tisk 725/ - druhé čtení

Tento tisk uvede pan ministr Jan Kubice.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Dámy pánové, dne 23. 3. 2001 byla v Londýně podepsána Mezinárodní úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001 (úmluva BUNKERS), dojednaná v rámci Mezinárodní námořní organizace OSN JMO. V platnost vstoupila dne 21. 11. 2008. Úmluva upravuje odpovědnost vlastníků a provozovatelů námořních obchodních lodí stanovením povinnosti k účinnému zajištění náhrad škod na mořském a životním prostředí nebo škod způsobených příbřežním zemím zapříčiněnými únikem ropných pohonných látek z lodí a zavazuje státní orgány dohlížet na plnění této povinnosti. Provádění úmluvy bude v gesci Ministerstva dopravy a v podmínkách České republiky se pravděpodobně bude týkat vždy jen malého počtu subjektů.

Protože Evropská unie provádí v oblasti bezpečnosti plavby a ochrany prostředí společnou politiku, úsilí o koordinovaný přístup zemí EU ke klíčovým úmluvám IMO rozhodnutím číslo 2002/76/ES ze dne 19. září 2002 zavázala Rada jednotlivé členské státy k přístupu k úmluvě BUNKERS.

Úmluva BUNKERS bude mít v České republice charakter mezinárodní smlouvy prezidentské kategorie, neboť upravuje záležitosti podle článku 49 písm. a) a e) Ústavy, tedy práva a povinnosti, jejichž úprava je vyhrazena zákonu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Hamáčka. Prosím, abyste nás seznámil s usnesením, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 725/1. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, pane ministře, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tuto smlouvu na své 22. schůzi 3. října 2012. Dostalo se nám i odpovědi na některé otázky, které jsme tady kladli jak na plénu, tak i potom na výboru, zejména kolika lodí pod českou vlajkou se tato smlouva týká. Odpověď pana ministra, respektive

pana náměstka byla, že ani jedné, protože Česká republika nemá rozsáhlou námořní plavbu.

Nicméně i přesto, že se to netýká ani jedné lodi pod českou vlajkou, přijal zahraniční výbor toto usnesení: Po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Iva Tomana, MBA, zpravodajské zprávě poslance Jana Hamáčka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Sněmovna dává souhlas k přístupu České republiky k Mezinárodní úmluvě o občanskoprávní odpovědnosti za škody způsobené znečištěním ropnými palivy z roku 2001. Další dva body jsou standardní.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu. Pana zpravodaje jenom poprosím, aby v rozpravě se odkázal na usnesení ještě po formální stránce.

Poslanec Jan Hamáček: Ano, odkazuji se na usnesení, které jsem zde přednesl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ptám se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 176. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 176, přítomno 112, pro 93, proti 2. Návrh byl přijat.

Návrh usnesení jsme tedy schválili, projednali jsme tak bod 131, sněmovní tisk 725. Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

97.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Úmluva Organizace spojených národů proti korupci
(Mérida, 11. prosince 2003)
/sněmovní tisk 787/ - první čtení**

Slovo dostane pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Nás teď čekají tři úmluvy, které se zaměřují na boj proti korupci, kdy pokud mám hovořit o té první, kterou předkládám, tak je to Úmluva Organizace spojených národů proti korupci. Jde o univerzální právní dokument víceméně politického charakteru, což ale nic nemění na jeho hodnotě.

Tato úmluva byla sjednána již v roce 2003 a v současné době má 162 smluvních stran, včetně 25 členských států Evropské unie i Evropské unie samotné. Představuje v zásadě politický projev vůle bojovat s korupcí a státy se zavazují (nesrozumitelně) korupci jak národních, tak zahraničních veřejných činitelů z různě nazvaných deliktů, které se týkají korupce. Česká republika již v roce 2005 vyjádřila svou vůli k této úmluvě přistoupit. Přesto trvalo sedm let, než bylo možné předložit tuto úmluvu k ratifikaci, neboť klíčovým opatřením bylo zavedení trestní odpovědnosti právnických osob za korupční trestné činy, což v naší právní úpravě chybělo.

Dále myslím, že nemusím zdržovat, a dovoluji si vám navrhnout předložit návrh na ratifikaci této úmluvy k projednání.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje, kterým pro první čtení je určen pan poslanec Pavel Holík. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý den, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Byl zde podrobně přednesen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti korupci. Doporučuji tento vládní návrh přikázat zahraničnímu výboru k projednání.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu – bez přihlášek, proto se ptám, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 177. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby návrh byl přikázán výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 177, přítomno 115, pro 101, proti 1. Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím jsme skončili prvé čtení sněmovního tisku 787. Končím projednávání bodu 97. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji bod číslo

98.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracovaná na základě článku K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. května 1997) /sněmovní tisk 788/ - prvé čtení

Pana ministra spravedlnosti Pavla Blažka požádám o úvodní slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Opět děkuji za slovo. Dámy a pánové, druhá ze smluv, o kterých jsem typově hovořil, reaguje na důsledky přijetí, nebo vzniku takzvaného schengenského prostoru, protože volný pohyb osob, služeb, zboží a kapitálu způsobuje i to, že korupce již přesahuje hranice takzvaných národních států a stává se problémem mezinárodním. Proto se členské státy Evropské unie rozhodly na tento problém reagovat zlepšením justiční spolupráce v boji s korupcí tím, že uzavřou Úmluvu o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie. Tato úmluva vstoupila v platnost dne 20. 8. 2005.

Podstatným cílem této úmluvy je harmonizovat ustanovení postihující korupci a dále obsahuje požadavky, aby takový postih měl trestněprávní charakter, a v relevantních případech také podmínku oboustranné trestnosti. Tato úmluva se zabývá také otázkami procesního charakteru a zejména definuje klíčové pojmy, jakými jsou například úředník, aktivní a pasivní korupce a některé další.

Dovoluji si vám tímto předložit úmluvu k projednání. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Lenku Andrášovou.

Poslankyně Lenka Andrášová: Také děkuji panu ministrovi za uvedení tohoto sněmovního tisku. Já jenom dodám, že toto je dnešní už druhá

protikorupční úmluva. Ta první se vycházela z OSN, tato vychází z Evropské unie. Doporučuji, abychom tento sněmovní tisk projednali i na zahraničním výboru, takže se připojuji k doporučení organizačního výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se někdo chce přihlásit do obecné rozpravy. Ale nehlásí se nikdo. Dostaneme se k návrhu na přikázání výborům k projednání. Končím tedy obecnou rozpravu. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Paní poslankyně Andrášová – zahraniční výbor také. Ptám se ještě někoho na jiný návrh.

Není-li žádný, budeme hlasovat o tom jediném, tedy o přikázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování číslo 178. Ptám se, kdo souhlasí s tímto přikázáním. Kdo je proti?

Hlasování číslo 178, přítomno 115, pro 100, proti 1. Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání bodu 98, sněmovního tisku 788 v prvním čtení, s poděkováním panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo 99. Je to

99.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. července 1995), Protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Dublin, 27. září 1996), Druhý protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 19. června 1997), a Protokol o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství Soudním dvorem Evropských společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 29. listopadu 1996) /sněmovní tisk 789/ - první čtení

Pana ministra spravedlnosti Blažka požádám i tentokrát o úvodní slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, tato třetí úmluva, kterou dnes typologicky předkládám, se zabývá takzvanými podvody, které zase vznikají při čerpání prostředků z evropských zdrojů. Tyto podvody, které ohrožují příjmy a výdaje Evropských společenství, se přitom v mnoha případech neomezují pouze na jednu zemi a často je páchají organizované zločinecké sítě. Proto tato úmluva zakotvuje povinnost kriminalizovat jednání poškozující finanční zájmy Evropské unie a opět, jako to bylo u úmluvy předchozí, definuje různé pojmy tak, aby nedocházelo k různým výkladům v jednotlivých státech.

Následující protokoly, a jsou celkem tři, určují výklad klíčových pojmů a stanoví jednotná pravidla k aplikaci úmluvy napříč smluvními státy.

Česká republika se ve Smlouvě o přistoupení k Evropské unii ze dne 16. dubna 2003 zavázala k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství přistoupit. Jsme posledním členským státem Evropské unie, který dosud k úmluvě ani k protokolu nepřistoupil. Proto si vám tento návrh dovoluji předložit s tím, abychom rozhodli o přistoupení k této úmluvě a jejím třem dodatkovým protokolům.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Janu Fischerovou. Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Navážu na slova pana ministra spravedlnosti. Smyslem této projednávané úmluvy a protokolů, tedy sněmovního tisku 789, je opravdu zajistit ochranu finančních zájmů Evropských společenství, a to konkrétně prostředky trestního práva. Mělo by být především dosaženo toho, že některá konkrétní jednání blíže popsaná v tomto sněmovním tisku budou dle právních úprav jednotlivých států trestnými činy a za tyto trestné činy budou stanoveny přiměřené tresty.

Pro naše rozhodování je podstatné, že všechny povinnosti vyplývající z těchto dokumentů již Českou republikou byly splněny. Jak bylo řečeno panem ministrem, jsme poslední stát, který stojí před podpisem.

Dovoluji si to ještě krátce shrnout. Současnou trestněprávní úpravu v této oblasti považuji za přiměřenou a je v podstatě shodná s tou, která nyní chrání finanční zájmy České republiky. Proto vás žádám o postoupení do druhého čtení a současně přikázání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tuto úmluvu výboru zahraničnímu a paní zpravodajka též zahraničnímu výboru. Zeptám se ještě, zda někdo jiný má nějaký návrh? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 179. Ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom tento návrh tedy přikázali výboru zahraničnímu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 179 přítomno 117, pro 101, proti 2. Návrh byl přijat. Přikázali jsme tedy tento návrh k projednání výboru zahraničnímu.

Tím končím projednávání bodu 99, sněmovního tisku 789 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též paní zpravodajce. Předávám řízení panu místopředsedovi Jiřímu Olivovi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré poledne, kolegyně a kolegové.

Budeme pokračovat dalším bodem.

100.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České
republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu
mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku
a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995,
který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012
/sněmovní tisk 815/ - první čtení**

Předložený návrh uvede z pověření vlády pan ministr Jan Kubice. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Pane předsedající, dámy a pánové, k projednání se předkládá další smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. V tomto konkrétním případě se jedná o protokol k již existující smlouvě o zamezení dvojího zdanění se Švýcarskem. Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Švýcarskem se tedy v současné době uplatňuje Smlouva mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru zdanění z příjmu a majetku, která vstoupila v platnost dne 23. října 1996. Smlouva byla vyhlášena v České republice ve Sbírce zákonů pod č. 281/1996. Spolu se smlouvou vstoupil v platnost i protokol, který byl vyhlášen současně.

V návaznosti na vzájemnou iniciativu české i švýcarské strany na sjednání protokolu k této smlouvě o zamezení dvojího zdanění a na základě předchozí korespondence mezi příslušnými úřady České republiky a Švýcarska se úřady obou zemí dohodly na sjednání protokolu upravujícího stávající smlouvu včetně původního protokolu k ní. Na expertní úrovni se podařilo takový protokol ke smlouvě o zamezení dvojího zdanění dojednat v průběhu roku 2011. Během dvou kol jednání, květen a prosinec, se obě delegace zcela shodly na všech článcích předmětného protokolu. Protokol bude tvořit nedílnou součást smlouvy. V jeho rámci se podařilo mimo jiné sjednat zcela nový text článku Výměna informací, který jednak zajistí její rozšířenou formu ve vztahu k dani všeho druhu a pojmenování a jednak jeho prostřednictvím dojde k prolomení bankovního tajemství ve Švýcarsku, což je dnes politicky velmi citlivé téma. Vezme-li se do úvahy například jednání na úrovni USA a Švýcarsko, Evropská unie a Švýcarsko a podobně, tak se předmětná vyjednávání a administrativní spolupráce příliš dobře nevyvíjejí.

Lze konstatovat, že toto není první ani poslední protokol doplňující existující mezinárodní daňovou úmluvu, kterým se Parlament České republiky

zabývá. Česká republika má sjednán protokol například k daňové smlouvě s Nizozemím, Moldávií, Srbskem, Ruskem, Běloruskem, Chorvatskem, Uzbekistánem a tak dále, přičemž probíhají jednání rovněž s dalšími státy.

Uvedený protokol přispěje jak prostřednictvím rozšíření výměny informací, tak i dalšími úpravami textu k větší právní jistotě a dále i například k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a podvodů. Doporučuji proto, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala zmíněné skutečnosti v úvahu při projednávání tohoto protokolu a navrhuji, aby tento protokol k mezinárodní smlouvě byl v prvním čtení přikázán příslušným sněmovním výborům, které jej zcela jistě detailně posoudí.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Poprosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Foldyna, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, pan ministr přednesl detailně všechny důvody k této smlouvě. Smlouva se Švýcarskem opravdu není běžnou záležitostí. Je to smlouva se státem, ve kterém prostě probíhají finanční obchody. Proto zahraniční výbor doporučí postoupit smlouvu do dalšího čtení a postoupit ji zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Nemám žádné přihlášky. Hlásí se někdo do rozpravy z místa? Nehlásí se nikdo, proto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo ještě jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím. Budeme tedy o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tento návrh přikázat zahraničnímu výboru?

V hlasování pořadové číslo 180 přihlášeno 117, pro 91, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu

101.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci
mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně
a Iráckou republikou na straně druhé,
která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu
/sněmovní tisk 819/ - první čtení**

V zastoupení pana ministra zahraničí uvede návrh pan ministr Jan Kubice. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Dámy a pánové, dovoluji, abych jménem vlády uvedl návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu.

Rada dne 23. března 2006 zmocnila Komisi, aby vyjednala dohodu o obchodu a spolupráci s Irákem, a jednání byla zahájena v listopadu 2006. V průběhu jednání se Evropská unie s Irákem dohodly na zvýšení statusu navrhované dohody s tím, že její název bude změněn na dohodu o partnerství a spolupráci a že bude zřízena rada pro spolupráci, v rámci níž se budou pravidelně konat schůzky na ministerské úrovni. Proces vyjednávání byl po devíti kolech v listopadu 2009 dokončen.

Dohoda je vůbec prvním smluvním vztahem mezi Evropskou unií a Irákem a upravuje právní rámec pro řadu oblastí, od pravidelného politického dialogu přes rozvojovou pomoc až po obchodní vztahy a spolupráci v oblasti právních předpisů. Pokud jde o právní povahu dohody, je koncipovaná jako tzv. smíšená smlouva, tzn. že Evropská unie bude moci provádět samostatně jen část závazků vyplývajících z této dohody, zatímco ve zbytku bude potřeba součinnosti členských států.

Sjednaná dohoda je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Její obsah je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně závaznými zásadami mezinárodního práva.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje pro první čtení pana kolegu Jana Bauera, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám doporučil a zároveň vás vyzval, abychom

tento materiál propustili do druhého čtení a zároveň přikázali zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Žádnou oficiální přihlášku nemám, z místa nevidím, že by se někdo hlásil. Obecnou rozpravu končím. Přejete si závěrečné slovo, pane ministře? Ne.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistruji.

Zahajuji hlasování o návrhu přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 181, přihlášeno 117, pro 95, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Faktickou poznámku paní kolegyně Drastichová.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych vás požádala o přestávku na jednání klubu do jedné hodiny odpoledne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Vyhovuji této žádosti a přerušuji jednání do 13 hodin.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedající. Zároveň žádám klub Věcí veřejných do pětapadesátky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Teď jsem si ještě uvědomil, že ve 13 hodin je přestávka na oběd, takže začátek odpoledního jednání bude ve 14.30.

(Jednání přerušeno ve 12.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, já jsem trochu překvapen, protože jsem očekával účast premiéra vzhledem k tomu, že jsem tady ráno přečetl omluvu, která se týkala dopoledne. Takto jsem to tady formuloval. Ale mezitím jsem obdržel omluvu další, která zní tak: „Vážená paní předsedkyně, dovoluji, abych omluvil svou neúčast z odpo-

ledního jednání Poslanecké sněmovny ve čtvrtek 8. listopadu z pracovních důvodů.“ To je čerstvá omluva. Stejná je tady omluva i ministra Kalouska z odpoledního jednání a také omluva Ivany Weberové a Alexandra Vondry. Takhle se situace ještě trochu vyvinula.

Bod, který budeme nyní projednávat, jsou

130. Ústní interpelace

Nyní přistupme k tomu, co je programem ústních interpelací, které, jak je vidět, budou bez účasti premiéra dnes a v tom případě zahájím hned podle pořadí, které si vylosovali poslanci, že budou podávat interpelace v čase od 14.30 do 16 hodin nejdříve na premiéra. Pořadí máte asi před sebou stejně jako já. Na prvním místě je v něm paní poslankyně Kateřina Konečná, která měla v úmyslu interpelovat premiéra Petra Nečase ve věci smlouvy o sociálním zabezpečení.

Vy máte dneska, paní poslankyně, smůlu na ty interpelované. Je mi to líto. Můžete vystoupit.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, vážený nepřítomný pane premiére, já musím říct, že vaše pohrdání tímto orgánem dosáhlo poměrně velkého vrcholu toto odpoledne, protože udat pracovní důvody ve chvíli, kdy máte sedět dle Ústavy, jednacího řádu Poslanecké sněmovny zde na tomto místě a odpovídat poslancům na jejich podané interpelace, je snad ještě větším zneuctěním této instituce než to, co jste udělal dopoledne, kdy jste si dovolil svolat jednání vlády České republiky v době, kdy mají oficiálně a dle jednacího řádu Poslanecké sněmovny probíhat písemné interpelace. Já si opravdu myslím, že budeme muset velmi zvážít, zda nepoužít § 38 Ústavy, který říká, že se budeme muset usnést, abyste zde milostivě tuto Poslaneckou sněmovnu navštívil a ve čtvrtek se společně s mými kolegy podílel na jednání této schůze, protože to, co předvádíte, je nejenom vrcholem nevkuu vůči Poslanecké sněmovně, ale také celé republice.

Nicméně dovolím si vám položit velmi jednoduchou otázku, kterou jsem pro vás dnes měla připravenou. My jsme tady v květnu tohoto roku jako Poslanecká sněmovna, a v dubnu Senát, schválili Smlouvu mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení. Je to smlouva, která nám téměř čtyři roky již chybí, protože jsme ji 1. 1. 2009 vypověděli a způsobuje to našim občanům velké problémy v tom, aby získali nárok na to, když potřebují mít sociální zabezpečení a například nějaký čas pobýva-

li v Ruské federaci, případně tam dnes pracují. Vy tuto smlouvu máte k podpisu danou 11. května 2012. Já chápu, že vaše neakceschopnost chodit do Poslanecké sněmovny může být dána možná obavou před opozičními poslanci, ale nechápu důvod, proč nejste schopni za pět měsíců tohoto roku podepsat tuto velmi důležitou smlouvu, na kterou občané čekají, kterou schválily zákonodárné orgány této republiky, a tudíž jediné, co jí brání k tomu, aby mohla být naplňována, je váš podpis. Víím, že to bude do 30 dnů, ale přála bych si, aby to vůči občanům bylo dříve. Prosím ale o vaši odpověď, kdy tak hodláte učinit a z jakého důvodu došlo k tomuto zdržení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, paní poslankyně. Já jenom upozorním, že vzhledem k tomu, že tady není premiér, tak je možné, že ty interpelace, protože někteří se mi odhlašují, budou hotové dřív. Já bych byl rád, kdyby byly hotové dřív, abychom nemuseli dělat pauzu před 16. hodinou a pokud možno přešli plynule na interpelace na ministry. Upozorňuji poslance, pokud podali interpelace na ministry, a apeluji také na ministry samotné, pokud tady budou dříve všichni, tak bychom mohli začít dřív než v 16 hodin nebo po 16. hodině. Prosím, aby přítomnost tady byla dříve, abychom mohli využít čas a nemuseli dělat přestávku. Uvidíme, jestli se to povede.

Nyní poprosím pana poslance Ivana Ohlířa, který chce interpelovat také premiéra ve věci asociální politiky vlády. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlíř: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, bohužel musím konstatovat, že pan premiér pokračuje ve svém arogantním jednání, které započalo už minimálně včera při projednávání významných zákonů, které budou mít silný dopad na občany našeho státu, i na občany možná ani ještě nenarozené.

Já jsem se ho chtěl zeptat na některé aspekty, které jsou spojeny právě s těmito asociálními zákony, ať už se jedná třeba o zákon daňový, který se nazývá pejorativně zákon o zdražovacím balíčku, nebo zákon o takzvaných církevních restitucích. Oba tyto zákony jsou naprosto škodlivé pro českou společnost a poškozují všechny, nebo téměř všechny občany České republiky.

Při této příležitosti však nastal ještě jeden velmi negativní jev. Já myslím, že koalici a vládě se včera podařilo rozbít poslední zbytky politické kultury, která v této Sněmovně, která v této republice existovala. Já si myslím, že to, čeho se dopustila včera vláda, je naprosto záškodnická činnost z hlediska demokratických principů této republiky. Já jsem se chtěl pana premiéra zeptat, protože ho znám velmi dlouho, znám ho ještě jako učitel z vysoké školy, z přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity, kde byl

studentem. Byl to tehdy velmi slušný a schopný člověk. Bohužel se velmi změnil. A proto se ho chci zeptat, jestli nemá obavu, že jednou se lidem tohoto státu bude zodpovídat, tvrdě zodpovídat za své činy i za činy vlády i za činy této koalice. A to nemyslím jenom v tom, že prohrají volby, které budou následovat, že jich pak bude sedět možná jenom pár řad v této Sněmovně. To je jejich věc. Ale jestli se nebojí osobní odpovědnosti, že se lidé naštvou a budou po něm žádat, aby složil své úřady. Proto si dovoluji pana premiéra požádat, aby mi třeba se zpožděním, ale přece jenom odpověděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní požádám dalšího interpelujícího, pana poslance Jiřího Paroubka, který má v úmyslu interpelovat Petra Nečase ve věci říjnového summitu Evropské unie. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážený nepřítomný pane předsedo vlády, jak jsem pochopil z veřejných zdrojů, tak se evropský summit, který se konal v nedávné době v Bruselu, zabýval několika otázkami. Tou první je tzv. bankovní unie, jejíž obrysy, jak se z českého tisku dozvídáme, se zvolna ujasňují a která, jak se zdá, nebude uvedena v život dříve než v roce 2014.

Záměrem vaší vlády podporovaným řadou pravicových ekonomů bylo tento návrh vetovat. Údajně proto, že bude znamenat ztrátu kontroly nad operacemi mezi českými filiálkami bank a jejich zahraničními mateřskými peněžními ústavami. Bylo to podle mého názoru poněkud pokrytecké, protože ten, kdo se o problematiku bankovníhonictví zajímá, ví, že Česká národní banka před časem slíbila, že pohlídá, aby do České republiky zahraniční banky nepodstrkovaly toxická aktiva, ze kterých by se hradily ztráty v Praze, tedy v českých bankách a na úkor našich českých poplatníků.

Část řeckých dluhopisů skončila totiž v bilancích ČSOB a Komerční banky. Kdepak se tam vzaly? Nemohlo to být bez vědomí České národní banky. Sofistikovanější obchody si vyhradily zahraniční centrály pro sebe. Ony nakoupily mimo jiné řecké státní papíry a přesunuly je na své filiálky a rozložily tak ztráty.

Celkový odliv peněz z České republiky v podobě dividend, úrokových výnosů a dalších plateb tohoto typu v posledních letech připomíná protřazenou přehradu. Mluvil jsem o tom včera. Řekl jsem, že mezi lety 2007 až 2011 to dosáhlo neuvěřitelné sumy 1 bilion 340 miliard korun, tedy zhruba 270 miliard korun ročně. Podíváme-li se na obchodní bilanci, pak z jejich čísel vyplývá, že vytrvale vyvážíme více nežli dovážíme. A k tomu ještě do zahraničí posíláme další peníze a tyto peníze si ještě k tomu půjčujeme.

Druhou otázkou, kterou se summit zabýval, byl možný vznik samostatného rozpočtu EU. Chtěl bych slyšet informaci na vrub této záležitosti. Ostrá debata nejpozději na prosincovém summitu Evropské unie se čeká kolem schvalování nové finanční perspektivy Evropské unie na léta 2014 až 2020. Může se jednat o desítky i stovky miliard korun pro Českou republiku a zajímá mě také, zda má vláda připravenou a jakou vyjednávací koncepci, protože tou vyjednávací koncepcí je mnohé možné ovlivnit.

Vím, že nejsme Německem, ale v Bundestagu je obvyklé, když německá kancléřka odjíždí na jednání na summit do Bruselu, že projednává německou pozici v Bundestagu, tedy ve spolkovém sněmu. Byl bych rád, kdybychom slyšeli podobnou ucelenou informaci na tato témata, která budou předmětem těch nejbližších summitů, také od českého premiéra a české vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď můžeme přejít dál. Paní poslankyně Wenigerová stáhla svoji interpelaci, stejně jako paní poslankyně Jana Fischerová, takže já mohu rovnou přejít k paní poslankyni Janě Drastichové, která chce interpelovat premiéra ve věci neřešení požadavků občanských iniciativ. Ale když se teď dívám, tak tady paní poslankyni Drastichovou nevidím. Je to tak. Ani z vás ji nikdo nevidí. Takže tím pádem můžeme i tuto interpelaci stáhnout a požádám pana poslance Antonína Sedu, kterého vidím. Připraví se pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane premiére, včera byla pod vaší taktovkou – doufám, že pouze prozatím – dokončena politická krize vašeho vládnutí. Včera jsem viděl, a se mnou drtivá většina občanů naší země, vámi provedenou politickou korupci v přímém přenosu. Korupci, kterou jste provedl těsně po kongresu ODS, kde jste vašim členům i vašim voličům slíbil bojovat s korupcí. Vámi provedený politický obchod s rebelujícími poslanci, hlasování prostřednictvím poslance nepravomocně odsouzeného za korupci a politických přeběhlíků z Věcí veřejných, příslib zlegalizování poslaneckého klubu LIDEM a arogance vládní většiny vůči jednacímu řádu Poslanecké sněmovny ukázaly vaši pravou tvář.

Pane předsedo vlády, uvědomujete si vůbec, že vaše včerejší kroky, vaše vládnutí za pomoci politické korupce a arogance moci vůči opozici a veřejnosti ohrožují demokracii a demokratické principy v České republice? Rušíte elementární důvěru veřejnosti v náš politický systém a systém politických stran.

Pane premiére, buďte chlap a řekněte tady před občany, co stojí za slo-

žením mandátu vašich tří rebelujících poslanců, protože v kuloárech se hovoří například o zastavení trestního řízení v případě IZIPu, hovoří se o desítkách korupčních milionů za jejich odchodné, váš pan ministr a zároveň první místopředseda ODS veřejně spekuluje o již připravených výnosných trafikách ve státní či veřejné sféře.

Pane premiére, opravdu vás prosím, nepřispívejte k další devastaci posledního zbytku důvěry veřejnosti vůči nám, politikům. Děláte se svou vládou ostudu České republiky. Dnes se stydí za vaše chování nejen opozice, ale především drtivá většina české veřejnosti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to byl pan poslanec Seďa. Nyní prosím pana poslance Ladislava Šincla. Připraví se pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Tak pan premiér se nám zase nedostavil. Asi je unavený z velké oslavy, že se mu dnes po půlnoci s panem Kalouskem podařila největší novodobá krádež. Ano, myslím tím církevní restituce, kde lítá zhruba 20 miliard a víc.

Včerejšek byl pro něj asi hodně náročný. Musel pomoci svým speciálních pozitivních i negativních motivací přesvědčit několik svých koaličních poslanců, aby se vzdali svých mandátů. Těch, co se vzpírali podpořit takzvaný zdražovací balíček, a tedy i církevní restituce. Pak ještě musel přesvědčit s ministrem Kalouskem svou věrnou Karolínu Peake, aby to co nejrychleji schválila, neboť díky speciálním metodám měla na chvíli tato kalice církevního tunelu takzvanou stojedničku. No, asi pro jistotu i na ni použil metodu své pozitivní motivace a slíbil jí prý podporu pro založení nového klubu. Nebál bych se říct, že šlo o druh politické korupce. (Stále důrazněji:) Dokonce ani nepípl nic proti tomu, že jeden ze vzdorujících poslanců byl rychle nahrazen člověkem, který je odsouzen za korupci na šest let! To je obzvlášť pikantní, protože pan premiér se pořád zaklíná bojem proti korupci, a najednou mu vůbec nevadí, že odstupujícího poslance nahradí člověk, který je odsouzen za korupci!

Nedivme se, touha pana premiéra a pana ministra financí to včera co nejrychleji schválit byla silná. Ve hře bylo totiž hodně, hodně miliard a také s tím spojeného takzvaného fička. Pak už mu logicky nezbyly síly se tu zabývat nějakými interpelacemi nějakých opozičních poslanců a plnit si své zákonné povinnosti, odpovídat na naše nepříjemné otázky. Nenašel si dnes ani čas na velice zajímavý seminář hospodářského výboru pod názvem Jak platit náklady obnovitelných zdrojů, kde si mohl poslechnout tvrdá slova celé řady zástupců českého průmyslu! Místo toho tam poslal jen své takzvané podržtašky.

Z tohoto důvodu zde nebudu vystupovat na téma své původně pláno-

vané interpelace, na téma Drábkových pracovních táborů, a všechny své ostatní interpelace stahuji. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže stahujete, pane poslanče, všechny své další interpelace. Dobře. Stahuji Ladislava Šincla ze všech interpelací.

Požádám pana poslance Václava Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Pane premiére, slib poslance či senátora zní: Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho (důrazně) lidu a podle nejlepšího vědomí a svědomí.

Včera jste, pane premiére, hlasoval pro církevní restituce, se kterými nesouhlasí drtivá většina českých občanů. Osmdesát procent občanů s nimi nesouhlasí. Petičnímu výboru byla také doručena petice čítající 100 tisíc podpisů občanů. Musím se vás zeptat ani ne tak na vaše svědomí, o tom si iluze nedělám, ale ptám se vás na to, zda vaše hlasování bylo v souladu s vaším slibem! S vaším poslaneckým slibem. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je tady žádost, aby poslanci interpelovali takovým klidnějším hlasem, protože on tady jednak premiér není, že jo, vlastně, takže tady vlastně křičíme sami na sebe. Nebo jsme rozhořčení. Já si myslím, že poslanec má samozřejmě právo být rozhořčený. Ale jenom jsem chtěl říci, že vzhledem k tomu, že jsou tady někteří, jejichž sluch už má v životě něco za sebou, tak jestli byste tedy – já jsem si vědom, že se to týká i mě samotného, takže to ode mě berte tak, že to je míněno v rámci hygieny. Jen přiměřeně rozhořčeně.

Prosím pana poslance Novosadu, aby tedy přiměřeně rozhořčeně přednesl svou interpelaci. Prosím.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já budu opravdu přiměřený.

Vážený pane nepřítomný premiére, v pondělí 5. listopadu začala bilaterální jednání s jednotlivými členskými zeměmi o víceletém finančním rámci. Toto jednání vede předseda Evropské rady Herman Van Rompuy. Za členské státy toto jednání vedou ministři, velvyslanci či národní šerpové.

Chci tedy pana premiéra požádat, aby nás o tomto jednání podrobně informoval, kdo toto jednání povede. Můžu se konkrétně zeptat, který z našich dvou státních tajemníků pro evropské záležitosti? Jakou pozici nyní česká vláda zaujímá, jaké jsou nejvíce konfliktní body? Jakou máme vyjednávací podporu pro naši pozici u ostatních členských zemí? A to zvláště s

ohledem na to, že Česká republika je v Bruselu již proslulá tím, že se hlásí jak do skupiny, která požaduje škrty v rozpočtu, tak se hlásí i do skupiny přátel koheze, která chce navýšení rozpočtu.

Na konci listopadu, tedy přesněji 22. a 23. listopadu, se skuteční summit Evropské unie k víceletému finančnímu rámci a i z tohoto důvodu chci žádat premiéra, aby nám sdělil, jaká je a bude definitivní pozice České republiky. Též předpokládám, že nás v této finální pozici přijde informovat na výbor pro evropské záležitosti.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také a teď prosím pan poslanec Jiří Štětina, který chce interpelovat ve věci dislokace kontrolního úřadu. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, a slavnostně slibuji, že se dnes budu chovat slušně. Nevylučuji, že v následujících dnech své chování změním. Oni si totiž o mně lidé myslí, že jsem abnormálně slušný. Hluboce se mýlí.

A nyní mi dovolu, abych nepřítomnému panu premiérovi sdělil jednu věc, která se týká Nejvyššího kontrolního úřadu. O přemístění NKÚ do prostor odpovídajících významu centrálního státního úřadu se jedná od roku 1994 a NKÚ téměř jeden rok řeší dislokaci svého úřadu, neboť stávající sídlo je delimitováno dnem 30. 9. 2013. Z hlediska komerčního je pronájem v budově Tokovo krajně ne hospodárný.

Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny parlamentu přijal dne 11. 4. 2012 doporučení, aby nejvhodnější variantou řešení z hlediska nároku na státní rozpočet byla varianta převzetí budovy v majetku státu. Odpověď vedoucího úřadu vlády Lubomíra Poula projednal kontrolní výbor PSP dne 24. 10. a vyjádřil jednohlasně nespokojenost s písemnou informací vládní dislokační komise. Já osobně považuji toto vyjádření za naprosto nekompetentní, arogantní a vzbuzující podezření, že NKÚ je pro vládní koalici institucí nežádoucí, protože jeho závěry v drtivé většině případů končí konstatováním o porušování zákonů a pravidel o hospodaření tohoto státu.

Žádám vás, vážený pane premiére, abyste neodkladně, pokud možno do 30. 11. 2012, rozhodl o tom, jak bude rozhodnuto ve věci sídla NKÚ. Korespondence bylo víc než dost, od října 2010 do října 2012 bylo odesláno 20 dopisů. I usnesení kontrolního výboru Poslanecké sněmovny byla zcela jednoznačná, ale vládní dislokační komise svým dopisem ze dne 23. 10. dokladovala, že vůbec neví, o čem se jedná. Anebo snad prosazuje něčí zájem?

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď po panu poslanci Štětinovi mi pan poslanec Čechovský sdělil, že nebude vystupovat. Já tedy nemám nikoho, kdo by mě vystřídal, takže se také v tom případě škrtám, neb nemám možnost vystoupit. Pan poslanec Antonín Sedla je další vystupující a připraví se ještě Václav Votava.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Já se ještě pokusím přednést jednu interpelaci s tím, že ty dvě zbývající také stáhnou.

Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, vaše vláda si dala do vínku boj proti korupci, nicméně v průběhu více než dvou let vaší vlády se řešilo několik případů přinejmenším netransparentních zakázek a také několik vašich ministrů bylo vyměněno, protože nedokázali veřejnosti vysvětlit svá konání. Nechci nyní připomínat zakázky na Ministerstvu obrany, kde se stalo již jistou tradicí nevypisovat veřejné zakázky, ale chci připomenout jiné obcházení zákona o zadávání veřejných zakázek a tím je jednací řízení bez uveřejnění.

Vážený pane premiére, jak jistě víte, jednací řízení bez uveřejnění, ve kterém zadavatel přímo vyzývá jednoho či více zájemců jednání, má být výjimečným nástrojem pro krajní situace. Nicméně za pravicových vlád od roku 2009 do roku 2012 ho využila jednotlivá ministerstva u 40 % zakázek. Například zakázky IT v těchto letech byly provedeny bez otevřených tendrů v 77 % případů a jen za tyto služby bylo zapláceno z peněz daňových poplatníků 21 mld. korun.

Vážený pane premiére, opravdu jste přesvědčen o tom, že je vaše vláda rozpočtově odpovědná, nekorupční? Právě obrovský počet jednacích řízení bez uveřejnění svědčí o opaku. Připravíte jako premiér některá konkrétní opatření, aby se tento nástroj stal opravdu výjimečným? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď požádám pana poslance Václava Votavu – jenomže ten zřejmě v této chvíli tady není přítomen, jak vidím. Takže nepřítomného poslance Votavu musím škrtnout a místo toho dostane slovo pan poslanec Ivan Ohlídál.

Já bych jenom pomalu avizoval takovou věc – já nevím, jestli tady budeme mít ministry na ty interpelace, ale připomínám, že pokud to bude takto pokračovat, tak by mohly začít interpelace na ministry a jde o to, aby tady byli v tom případě interpelující poslanci. Ta slova směřují do kuloárů, aby se ti, kteří interpelují ministry, dostavili dříve než na 16. hodinu. Pokud tady budou, tak budeme moci začít. Když ne, budeme muset udělat pauzu.

Prosím, pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já tuto svoji interpelaci také stahuji, takže mě můžete taky škrtnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No vida, tak to je hned. Pan poslanec Šincl ji už stáhl dříve, mně nezbyvá také než ji stáhnout, protože ji nemám jak přednést. (Přichází místopředseda PSP Oliva.) Anebo že bych měl? V tom případě požádám pana místopředsedu Olivu, kdyby mi umožnil tu osmnáctou interpelaci přece jen přednést, když se mi naskytla ta možnost. On mě na chvíli vystřídá a já ho pak vyměním.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Také děkuji. Slovo má pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za možnost. Já bych se chtěl obrátit na pana premiéra s dotazem a žádostí, aby mi objasnil to, na co jsem narazil ve smlouvě, která byla uzavřena mezi Českou spořitelnou a Ministerstvem práce a sociálních věcí. Ta smlouva byla přesně podepsaná prvním náměstkem panem Šiškou a mně se jedná o paragraf té smlouvy, který se dá snadno nalézt, ve kterém se Ministerstvo práce, podepsané panem Šiškou, zavazuje České spořitelně, že po dobu vlastně dvanácti let, na kterou ta smlouva je sjednaná, bude vyvíjet maximální úsilí pro to, aby se tzv. sKartou vyplácela drtivá většina veškerých dávek včetně důchodů. Ty důchody jsou v tom paragrafu zmíněny dokonce dvakrát. Takže maximální úsilí pro to, aby se přes sKartu vyplácely i důchody a aby nakonec se převádělo 92 % všech dávek.

Tohle je závazek, o kterém mi není jasné, kdo všechno v této chvíli o něm věděl. Nevím, jestli o tom věděl ministr, když se to podepisovalo. Ten dva měsíce před podpisem této smlouvy veřejně prohlásil, že o důchodech se neuvažuje jako o něčem, co by se vyplácelo přes sKartu. Nevím, jestli o tom byla informována vláda. V každém případě by mě zajímalo, jak tohle bylo, protože se domnívám, že podepsat za stát takovouto smlouvu na dvanáct let s takovým závazkem, bylo překročení kompetencí, které jednoznačně měl první náměstek ministra, které dokonce podle mě neměl ani ministr samotný, kdyby to podepisoval.

Mě by zajímalo, jak tady tu situaci bude vláda řešit, jak se k tomu postaví, a vůbec, co se bude dít s těmito finančními toky nejenom v souvislosti s sKartou, ale i se smlouvou, která byla uzavřena na Ministerstvu práce a sociálních věcí na výplatu sociálních dávek. Ta smlouva, kvůli které se ocitl pan první náměstek ve vazbě. Jsem přesvědčen, že tady všude jsou vážná podezření, že došlo k předražení, že jsou to smlouvy, které jsou sbratřeným firmám a přátelům pana Drábka a Šišky, které dokonce myslím

jsou nezákonné, protože se nejednalo o řádné výběrové řízení podle novely zákona o veřejných zakázkách.

Ptám se, jak se k tomu vláda postaví, protože jediný správný postup by byl podle mě tyto smlouvy zrušit, vytvořit krizový štáb na ministerstvu, krizový management, a rozvázat pracovní poměr s těmi, kteří s tímto typem smluv a nezákonnosti byli spojeni.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ani mě netěší, že tady pan premiér není, nicméně musím vás odkázat na odpověď písemnou v zákonné době.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu místopředsedovi, který přišel v pravou chvíli.

A nyní poprosím dalšího – pana poslance Šincla nepoprosím, ten už se vzdal. Pan poslanec Seďa je tady ale ještě neúnavný. Také se vzdal. To byla vlastně poslední interpelace, ta má.

Máme 15 hodin a vyčerpali jsme interpelace na premiéra, takže končím interpelace na premiéra vzhledem k tomu, že to, co mohlo být učiněno, jsme všechno přednesli.

Pokusím se přejít na interpelace na ministry. Takže opět pro poslance, kteří jsou mimo, sděluji, že nyní, v 15 hodin a jednu minutu, zahájíme o hodinu dřív interpelace na ministry vlády České republiky. Dívám se, máme tady přítomné poslance, aspoň tady některé vidím, které mám tady v úvodu. Takže můžeme se snad do toho pustit. Apeluji na poslance – paní poslankyně Bohdalová je tady, pan poslanec Novosad, Ohlídál, Seďa, Čechlovský, Řápková. Vidím, že ti poslanci tady jsou, takže se do toho opravdu můžeme pustit.

Jako první interpelace je interpelace paní poslankyně Květy Matušovské. Poprosím paní poslankyni, aby přednesla svou interpelaci na přítomného ministra Pavla Blažka. Prosím, můžeme začít.

A ještě jednou do kuloárů: Zahajujeme interpelace na ministry. Všichni, kdo si je podali, jsou v pořadí, ať se dostaví do Sněmovny. Totéž se týká i přítomných ministrů, kterých se interpelace týkají.

Prosím, můžete začít.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře. Dovolte mi, abych se svou interpelací zaměřila trochu k podstatě fungování vašeho úřadu a složek, které jsou v něm zahrnuty. Jde mi o Vězeňskou službu – instituci, která je dle mého názoru neprávem opomíjena. O podmínky, za nichž pracují zaměstnanci, o jejich vybavení a zabezpečení. Chci se ve svém dotazu věnovat věci prosté a velmi potřebné – vysílačkám.

Dle mých informací je vysílaček v našich věznicích nedostatek. Nejde o to, že nepřicházejí nové, ale opotřebované odeslané do opravy se zpátky nevracejí, takže se dostáváme do situace, kdy například na čtyři předváděcí dozorce příslušníky jsou k dispozici pouze dvě vysílačky. Dochází tak k situacím, kdy zaměstnanci věznic musí v rozporu s interními předpisy doprovázet vězně bez vysílaček. A to se, podotýkám, děje například v typech věznic s ostrahou, tudíž v jedné z nejprísnejších věznic, kde jsou odsouzení za závažnou trestnou činnost. Podle dostupných informací mělo být vyřešeno opravování vysílaček a jejich obnova, leč stále se tak neděje. Takže se dá říci, že v mnoha případech, než by věznice opotřebované zařízení odeslaly k opravě, tak je využívají dál. A to, nezlobte se na mě, nejsou vysílačky, ale v mnoha případech chrástítka. Víím, že do konce května měly dorazit do věznic tři tisíce kusů nových stanic, leč nestalo se tak. A i podle přípisu ředitele odboru vězeňské a justiční stráže vrchního rady plukovníka Mgr. Petra Vika zatím nebudou.

Mé dotazy jsou tedy jasné. Budeme čekat, až dojde k nějaké mimořádné události a odnesou to nevinní tátové od rodin, kteří jenom vykonávají svou práci? Když už jste škrtnl svým zaměstnancům 10 % z platu, chcete jim škrtnout i život? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím teď pana ministra Blažka, který byl vyzván, aby se vypořádal s touto interpelací.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, očekával jsem interpelaci spíše směřující do výběrového řízení, které se odehrává kolem vysílaček. Takže na část vám odpovím teď, na část musím písemně. Ono se asi čeká, že opozice se bude navážet od nějakých výběrovek, ale ono to tak není. Vy jste měla věcnou interpelaci, což ne vždy čekáme. Ale byla věcná.

Řeknu asi tolik, že se Vězeňské službě věnujeme dokonce více než ostatním resortním záležitostem, které máme. Problém není jenom v penězích, ale problém je v přeplněnosti věznic. Přiznám se vám teď od tohoto pultu, že o tom, jak staré vysílačky Vězeňská služba má, nebo nemá, v tuto chvíli nic nevím. To vám budu muset poslat písemně. Vysílačkami či chrástítky, jak vy říkáte, jsem se nikdy nezabýval. To je první část.

Pokud jde o poměry ve věznicích, tzn. zaměstnance, chystáme novelu zákona, která, když to zjednoduším, tak by ještě další skupiny zaměstnanců, kteří momentálně nejsou v tzv. služebním poměru, aby v tom služebním poměru byly. Problém je v tom, že zase narážíme na finanční otázku, protože pokud by takový zákon vznikl, plánovali jsme, aby byl účinný od roku 2014. Ten zákon se u nás připravuje, probíhá meziresortní řízení mezi Ministerstvem financí a naším ministerstvem. Nejsme ještě dohodnuti

na penězích. Ministerstvo financí zatím dává negativní stanovisko. Tento vládní úkol, který máme, se nám tímto odsouvá.

Pokud jde o vysílačky, to vám musím fakt zjistit. Já to v tuto chvíli nevím. V pár věznicích jsem byl, ale vysílačky jsem tedy nezkoušel, jaké tam mají.

Jestli to takto stačí, ale všechno ostatní bude samozřejmě písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dostal jsem tady ještě dvě omluvenky – od pana Jiřího Koskuby a inženýra Petra Bendla, ministra zemědělství.

Paní poslankyně, vy budete reagovat ještě na to, co pan ministr řekl? Budete. Prosím, tak můžete.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji panu ministrovi za námět na další interpelaci tedy díky výběrovému řízení a budu tedy očekávat odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr? Co na to říkáte?

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Ta interpelace není nutná. Já vám teď hned předám informaci k tomu výběrovému řízení. Čili by to byl když tak návod na ještě lepší interpelaci, pokud to nebude stačit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jen bych si přál, aby více ministrů k tomu takto přistupovalo.

Prosím, pan poslanec. Pane poslanče, můžete přednést interpelaci, kterou máte na Karolínu Peake ve věci snížení korupčního rizika. Ale já se dívám – ona tady asi není paní místopředsedkyně. Zřejmě jsem ji četl v omluvách. Tak si to s dovolením jenom zkontroluji. (Oslovený: Mně to ani nevádí.) Vám to dokonce nevádí? Tak se nebudu ani dívat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, má interpelace je směřována na nezařazenou poslankyni, místopředsedkyni vlády, předsedkyni vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí Karolínu Peake. Jednou z jejích základních činností je koordinovat opatření vedoucí ke snížení korupčního rizika v rámci činnosti veřejné správy a zvýšení transparentnosti její činnosti. Tak to zní na internetu. To, co se dělo v přímém přenosu v Poslanecké sněmovně v posledních dvou dnech a především včera za přítomnosti paní místopředsedkyně, mě konsternovalo. Naprosto neskutečné je, že sama paní místopředsedkyně zastává funkci za uskupe-

ní, které nemělo žádný volební program, neprošlo volbami, nemá mandát od občanů, ale horlivě podporuje vládu, kde se evidentně veksluje o každý krok podpory. Nebo sníží snad korupční riziko to, že podporu získá vláda až po výměně tří poslanců za ty loajální? Jistě bude zajímavé sledovat, na jakých pozicích poslanci, kteří v pondělí odstoupili, nakonec skončí.

Také odpor paní místopředsedkyně vlády proti přijetí zákona o narovnání s církvemi do té doby, než přesvědčila předsedu vlády, že je třeba snížit nutný počet poslanců k založení nového poslaneckého klubu uskupení LIDEM, a podpis nové koaliční smlouvy jistě přispívá k lepší politické kultuře u nás. Bude také zajímavé, jaké personální změny budou součástí koaličních dohod a co z toho LIDEM vytěží. Budeme sledovat.

Paní místopředsedkyně vlády, domníváte se, že vám veřejnost věří, že uděláte cokoliv ke snížení korupčního rizika? Neměla by se vaše funkce raději zrušit a pomoci tak ke snížení deficitu státního rozpočtu? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže teď bych požádal paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, která má tady interpelovaného ministra přítomného. Takže ji prosím, aby nyní přednesla svou interpelaci.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, kolegové. Děkuji, pane ministře, že jste se zúčastnil toho, co je vaší povinností, tedy jste v práci na interpelacích.

Nechci být konfrontační ve své interpelaci, ale protože je o mně známo, že se zabývám českým školstvím, a z vašeho ministerstva kouká čertíček, který nám do českého školství, do našeho rodinného stříbra, a to do vzdělávání středního zdravotnického personálu, chce vnést novum, tak bych se vás ráda na něco zeptala.

Na vašem ministerstvu se připravuje zákon, kdy se má zrušit středoškolská příprava v dnešní podobě a má se zachovat příprava jen jednoho zdravotnického pracovníka – ošetřovatele, což je stávající zdravotnický systém, který bude v rámci adaptačního procesu zapracován jako na specializované pracoviště. Mají se zrušit obory vyšších odborných škol zdravotnických mimo diplomovaný zubní technik, diplomovaný farmaceutický asistent a diplomovaný dentální hygienista a převedení všech stávajících oborů na nově zaváděné bakalářské zdravotnické studium na vysokých školách.

Chtěla bych se zeptat, zda v budoucím období lze předpokládat, nebo vyloučit nedostatek kvalifikovaných odborníků v obou uvedených profesích. Zdá se mi, že velmi krátká doba pro vytvoření rámcových školních vzdělávacích programů pro výuku na odborných školách nebude stačit na tak rozsáhlou změnu. Myslím si, že všechna zdravotnická zařízení a také stát nebudou mít v budoucnu a zvláště po včerejší loupeži tisíciletí finance

na to, aby platily na všech pozicích pouze vysokoškolsky vzdělané odborníky.

Chtěla bych se zeptat na komisi, která tento zákon připravovala, pracovní komise. Nebudu tady vám ani kolegům číst všechna jména, která v této komisi pracovala, ale jenom jsem si vygooglovala a zjistila, kdo to je. Chybí mi tam zastoupení zástupců a odborníků z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, tedy ministerstva, které plně má ve své režii garanci za regionální vzdělávání.

Potom mi také přijde, a na to bych se vás velice ráda zeptala, jestli není přejmenování zdravotnického asistenta na ošetřovatele degradací této pozice, protože všichni si vzpomínáme, že takové ošky, které byly na dva roky, vystudovali, tak to byli lidé, kteří neměli ani maturitu, a my dneska ze zdravotnického asistenta děláme ošetřovatele, který bude mít maturitu.

A na závěr bych se chtěla zeptat, jestli při takovém rozbouření českého rodinného stříbra, jako české zdravotnické školy byly, přizvete ke spolupráci a poradíte se s lidmi z výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu. Protože si nemyslím, že takovýto zásah do českého školství by měl jít jenom z Ministerstva zdravotnictví, ale rozhodně by se k tomu měli vyjádřit školští odborníci a veřejnost, která má do toho co hovořit.

Chápu, že mi můžete odpovědět, že vše je k připomínkám na stránkách Ministerstva zdravotnictví České republiky, ale jsem přesvědčena, že takováto obrovská změna nemůže být dělána pod pokličkou jenom na jednom ministerstvu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. A teď prosím pana ministra Hegera, který je přítomen, aby na tuto interpelaci paní poslankyně Bohdalové reagoval v rozměru svých pěti minut. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, to, co tady zaznělo, je poměrně přesný popis problematiky, kterou my diskutujeme asi rok. Začali jsme ji diskutovat už za pana ministra Dobeše a diskusí na úrovni náměstků byla celá řada. Ten problém má dvě roviny. Jedna je, jak by mělo vypadat u nás zdravotnické vzdělávání sester, a to je rovina vyšší, rozdělená dneska na dvě sféry, vyšší odborné školy a bakalářské vzdělávání. A druhá část vašeho dotazu se týká středoškolského vzdělávání a pozice současných zdravotních asistentek.

Tak pokud jde o vzdělávání na voškách versus na bakalářských programech, tak to je reprezentant typického dvoukolejného vzdělávání, kdy jedno zdravotnické povolání může být vzděláváno vysokoškolským a nevysokoškolským směrem. Když se to v 90. letech koncipovalo, tak byl stále

ještě předpoklad, že vzniknou z vyšších odborných škol jakési neuniverzitní vysoké školy a sjednotí se to. K tomu nedospělo a zůstává dvoukolejnost, která vadí zejména na úrovni sester. Ony ty vzdělávací programy jsou v podstatě totožné, liší se samozřejmě škola od školy a obecně ty voškovské na vyšších odborných zdravotnických školách jsou spíše praktičtější zaměřené. Ty druhé, bakalářské, jsou spíše teoreticky zaměřené a mají méně praxe, ale jinak jsou vyrovnané. A problém je v tom, že řada sester, které získají titul diplomovaná specialistka, si dodělává bakalářskou školu a zbytečně se vynakládá námaha, anebo naopak se nutí studovat ty dívky, které by mohly studovat vysokou školu na nižším stupni a jsou pak hůře zařazené.

My jsme to chtěli sjednotit. Samozřejmě jsme si vědomi, že je to obrovský problém pro Ministerstvo školství, kde jsou tlaky jak na to přesunout, to nahoru, anebo to přesunout dolů. Ministerstvo školství má problém vošky potlačovat, protože ony už teď jsou ohrožené díky tomu, jak ubývá v populačních ročnících těchto lidí. Já to zjednodušeně řeknu tak, že změna zákona, kterou chceme udělat, má v sobě celou řadu důležitých aspektů, zejména sjednotit to povolání ve smyslu praktickém a teoretickém, přerušit tam nějaké křížení mezi profesním a školským vzděláváním. A to, co jste řekla, ta dvoukolejnost, je pro nás problém sice nepříjemný, ale až druhého řádu. Ukáže-li se, že by to dělalo problémy ve školské soustavě, příliš náhlá změna, tak jsme od toho ochotni ustoupit.

Pokud jde o zdravotní asistentky, tak to je maturitní vzdělání, které je na úrovni vzdělání sester. Ten problém vznikl kdysi dávno v roce 2004, kdy jsme přistoupili u sester, které je regulované povolání v Evropské unii, na systém vzdělávání vyšší, než je na úrovni maturitní, a na té maturitní úrovni zůstaly ty asistentky, které my jsme teď při přípravě nového zákona měli tendenci nechat přejmenovat na něco jako ne pomocné sestry, ale něco, v čem by byla sestra – ne že by sestra vysokoškolská byla sestra plně kvalifikovaná a tamta by byla jenom sestra, ale to prostě je evropsky nekompatibilní, bohužel. Opravdu, ve zdravotnictví je potřeba, aby tahle úroveň vzdělání nižší, než je ta vysokoškolská sestra, byla. A my na to půjdeme tedy tak, že je vybavíme vyššími kompetencemi, zrušíme institut práce pod odborným dohledem, aby byly zaměstnatelnější. On je problém, že pro ně není na trhu práce příliš mnoho místa, na odděleních nemocničních, kde ta potřeba je největší, není jaksi dostatek míst kvůli tomu, že se tam slouží a ty sestry musí pracovat samostatně. (Upozornění na čas.)

Takže toto řešit budeme a diskutujeme to velmi široce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím o dodržování času. Paní poslankyně Bohdalová, prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Nedočkala jsem se odpovědi na tu základní věc. Dívám se na své kolegyně ze školského výboru, jestli vůbec počítáte s tím, že se to bude projednávat v tomto výboru, kterému to přísluší. To je jedna věc.

A z toho, co jste mi tady vysvětlil o těch zdravotních asistentkách, potažmo pomocných sestrách, tak já mám obavy, že díky tomu nám zaniknou střední zdravotnické školy, protože o ně nebude vůbec žádný zájem. Jestli jste si toho vědomi. Z našich zdravotnických škol po roce 1990 odcházely, já to vím z jižních Čech, dívky do Rakouska, kde je brali jako supervzdělané holky, které se tam velice uplatnily, tak tyhle ty školy my teď odpíšeme tímhle tím způsobem. Z toho, co jste tady řekl, mi to přesně tak připadá.

Takže na otázku, zda nás přizvete k tomu projednání, jste neodpověděl, ale odpověděl jste mi na to, že de facto když tohle to přijmete, tak se tahle země může rozloučit se svou tradicí, tradicí středních zdravotnických škol.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře, budete na to odpovídat? Budete. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Ano, zcela určitě. Vy jste avizovala, že je to nepolitický problém, tak já na to odpovím věcně.

Ty sestry, které jsou tak ceněné v zahraničí, nejsou dobré jenom proto, že je u nás skvělé vzdělávání, což s tím souhlasím, ale také proto, že jsou vystaveny velmi kvalitní praxi a jsou využívány ve velmi vysokých funkcích. Také z těchto lidí se rekrutovali ti úspěšní lidé v zahraničí. My to samozřejmě budeme diskutovat ve školském výboru. Proto jednáme s ministerstvem školství a chceme to předložit ve verzi, která bude už aspoň v těch základních diskrepancích odstraněna.

Pokud jde o ten název pejorativní, ošetrovatelky, my už jsme z toho ustoupili po debatě na školství a necháme je pravděpodobně pojmenované jako zdravotní asistentky, když tedy ta nomenklatura, kde by bylo aspoň malinko, že to je sestra, není možná.

A na co jsem ještě neodpověděl? Já se omlouvám... (Z lavice: Už je to všechno.).

Ale zcela určitě, proto jsme to pověsili na web a proto o tom mluvíme, kde to všude jde, aby ta diskuse byla co nejširší a abychom znění, které přijde sem nebo do vlády, už bylo pokud možno odladěné. Samozřejmě ten problém je asi jako problém rušení nemocnic. To školství se stává pro současnou populaci teenagerů příliš hypertrofické a z malé části je i toto problém té napjaté diskuse.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pane ministře. Teď bu-

deme muset přejít k další interpelaci pana poslance Františka Novosada na nepřítomného Miroslava Kalouska.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. (Z lavice se hlásí jedna poslankyně s faktickou poznámkou.).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já ji tedy ruším, ano? (Poslankyně z lavice: Já jsem chtěla faktickou, už jsem se přihlásila.) To nejde, to je mi líto, ale to opravdu nejde. (Poslankyně z lavice: Omlouvám se. Pane kolego, promiňte.)

Poslanec František Novosad: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, mám smůlu, nebyl tu pan premiér, není tu ani pan ministr financí, ale já svoji interpelaci přečtu.

V pátek 9. listopadu se v Bruselu uskutečnil jednání Rady ministrů pro hospodářské a finanční věci a rozpočet. V rámci tohoto jednání proběhne zasedání dohádovacího výboru Evropského parlamentu a Rady. Mělo by být dosaženo dohody nad objemem a strukturou rozpočtu na rok 2013. Jedná se již o třetí jednání tohoto dohádovacího výboru a očekávají se dlouhá a těžká jednání.

Chtěl bych proto požádat ministra financí Miroslava Kalouska, aby sdělil, s jakou pozicí na toto jednání jede, pokud na toto jednání jede. A pokud ne, kdo ho bude zastupovat a jaký mandát má pro toto jednání. Ptám se hlavně ze dvou důvodů. Očekává se značný spor mezi nároky evropských institucí – na jedné straně chtějí více peněz, než jim chtějí dát členské země, konkrétně 138 miliard eur, o 9 miliard více, než je návrh členských zemí – a členskými státy reprezentovanými ministry na druhé straně. Jaká je tedy pozice České republiky? A druhým důvodem je má snaha vyvolat debatu a získat informace o pozicích České republiky, které nám neustále chybějí.

Byl bych rád jako místopředseda výboru pro evropské záležitosti, pokud byste nám tyto informace, pane ministře, poskytl.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bohužel není přítomen Miroslav Kalousek, takže toto bude jen písemně.

Poprosím Ivana Ohlídal, který by ještě interpeloval pana ministra Leoše Hegera. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jistě si vzpomínáte, že jsem vás již jednou před časem interpeloval ohledně kauzy nebo aféry, které se říká metanolová

aféra. Já se teď chci zeptat na věc, která navazuje na tu moji předcházející interpelaci.

Víte, ve sdělovacích prostředcích se občas dozvíme, že zemřel další člověk. Já nevím, celkový počet je myslím 31 lidí, kteří zemřeli v rámci otravy metylalkoholem. Ale o dalších opatřeních, která souvisejí s likvidací této aféry, se ve sdělovacích prostředcích moc nehovoří. Také se nehovoří veřejně o tom, jaká budou opatření, nebo jestli už se aplikují opatření, která mají výskyt u dalších takovýchto otrav v budoucnosti zamezit.

Proč se na to ptám? Na svých poslaneckých dnech se setkávám s občany, kteří se mě na tyto věci ptají, a já bych rád fundovaně odpověděl. Proto kladu tyto otázky vám. A pokud byste měl v rámci této odpovědi na moji interpelaci málo času, tak bych vás poprosil potom o písemné vyjádření, pokud by to bylo možné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Hegera, aby odpověděl.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane poslanče, vážené dámy, vážení pánové, metanolová aféra je po své kulminaci, ale přesně podle našich předpovědí běží dál a objevují se další, naštěstí již ojedinělé, ale přesto jaksi četnosti jednoho až tří případů týdně. Dnes jsem dostal avízo, že zemřel na Moravě další člověk, který byl přivezen dnes a měl obrovskou koncentraci metanolu v sobě. Pil z lahví, které se našly v rodině, bez kolků, bez jakéhokoliv označení.

Já to říkám proto, že to je jaksi typická situace, kterou musí řešit ta budoucí opatření. Ta interpelace v této fázi by patřila spíše panu ministru financí, protože gesce vlády se změnila. My stále ještě držíme takzvaný krizový štáb, který je víceméně jenom v pohotovosti a informuje se vzájemně okolo kontrol a řešení aktuálních medicínských situací, jak to koordinovali hygienici. Vedle toho byla zřízena pracovní skupina řízená Ministerstvem financí, která připravuje legislativní změny do budoucna na to, aby se příčiny odstranily.

Z hlediska kořenů příčin je jasné, že ten metanol, který se dostal do oběhu, je až druhotný a prvotní je narušování potravinářských pravidel a technologických řetězců používáním nelegálního líhu, jehož zdrojem je převážně oddenaturovaný líh. A jak se ukázalo v té aféře, naše možnosti laboratorní, všech těch složek, které na to dohlížejí, je identifikovat i tento líh na základě zbytků denaturačních substancí. Kontroly byly rozšířeny právě i o tohle.

Mohl bych tady mluvit o tom, jaké legislativní změny teď aktivně Ministerstvo zdravotnictví připravuje. Týkají se hlavně hygienické sféry, roz-

sahu, pravomoci, kontrol v restauračních zařízeních, eventuálně při prodeji, týkají se přísnějšího dohledu nad konzumací alkoholu mladistvými a podobně, ale gros pančovaného lihu řeší Ministerstvo financí pro sféru celní správy a Ministerstvo zemědělství pro kontrolu celého technologického řetězce na úrovni výroby potravin. A tam tedy vám nejsem momentálně schopen říct, jak jsou tato ministerstva daleko. Ale je to vládou sledovaný úkol, který by měl do několika týdnů přinést projednání už konkrétních připravených věcí. Asi takhle je rámec této záležitosti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou poprosím pana poslance Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za odpověď, pane ministře. Ještě bych si to zrekapituloval. To znamená, kdybych chtěl získat jakýsi přehled opatření, která byla nyní provedena a která se případně chystají pro budoucnost, aby nedošlo k dalším takovým aférám, to bych mohl získat kde?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě, pane ministře, zarea-gujete.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Ten rámec byl projednáván na vládě asi před 14 dny a jsou tam popsané směry, kterými půjdou jednotlivá ministerstva. Jinak věc koordinuje Ministerstvo financí, takže tam. Já si nejsem úplně jistý, kdo šéfuje pracovní skupině. Myslím si, že to je pan náměstek Minčíč, ale stoprocentně si jistý nejsem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže tuto interpelaci na pana ministra Hegera končím. Nyní bych mohl požádat pana poslance Antonína Sedu, který chce také interpelovat ministra zdravotnictví. Prosím, pane ministře, teď můžete přednést svou interpelaci.

Poslanec Antonín Sedá: Nejsem sice ministr, ale to nevadí, ale děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, v současné době řeší nemocnice smlouvy se zdravotními pojišťovnami, protože se řada z nich obává, a já s nimi, zhoršení dostupnosti a kvality zdravotní péče. Nicméně jsem nedávno zaregistroval další konkrétní problém týkající se financování specializovaných onkologických center. Česká onkologická společnost varuje, že bez změny financování bude ohrožena kvalitní péče pacientů s nádorovým onemocněním.

Vážený pane ministře, výpočet úhrady za tuto péči je podle zdravotních pojišťoven v souladu s vyhláškou, kterou vydává vaše ministerstvo.

Problémem vyhlášky je, že financování onkologické péče v komplexních onkologických centrech, kterých je v naší zemi 13, nezohledňuje skutečné počty léčených pacientů. Podle statistik Národního onkologického registru přibývá lidí s rakovinou o 2 až 5 % ročně. Roste nejen počet onkologických onemocnění, ale roste i následná péče a nákladná péče, která je třeba až do konce života.

Pane ministře, plánujete změnu financování této péče tak, aby platba šla za pacientem? Nebo budete trvat na systému, kdy z důvodu specializované a nákladné péče nebudou schopna tato centra přijímat k léčbě další nové pacienty? Je také obava, že z důvodu nedostatku peněz přestanou tato centra přijímat pacienty z jiných regionů, či dokonce přestanou poskytovat tu nejlepší dostupnou a kvalitní péči. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana ministra Hegera, kdyby reagoval na interpelaci pana poslance Sedu.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já jsem rád, že je o zdravotnictví takový zájem, takže jsem dnes v permanenci a ještě budu.

Onkologická tematika je samozřejmě velmi choulostivou věcí a je zajímavá. Vy jste ji sám rozdělil na několik úrovní, na úroveň ve špičkových onkologických centrech, úroveň jaksi doléčovací, která patří do všech nemocnic, které mají onkologická oddělení i mimo tato centra, nebo ambulance a nějaké ordinariáty. Zbytek je péče paliativní, terminální nebo prostě dlouhodobá podle toho, v jakém stadiu pacienti jsou.

Já to vezmu podle tohoto schématu. Špičková onkologická péče a vyjádření onkologické společnosti, které bylo nedávno v médiích, jsou samozřejmě založené na tom, že péče je extrémně drahá a v každé zemi je nějakým způsobem regulovaná. Není možno do ní pouštět všechny například preparáty nebo všechny technologie, které ještě nejsou vyzkoušeny. Jistý tlak lékařů, kteří se zabývají rozvojovými věcmi, tady je vždycky. Já každoročně, když onkologové s tímto vyjdou ven a straší, že bude nedostatek peněz, s nimi o tom mluvím. Letos to strašení nebylo tak drastické, ale přece jenom jaksi trošku nad rámec reality to bylo. Jenom abych demonstroval, že to je opravdu nad rámec reality a oni malinko využívají svého postavení, aby si dobyli více prostředků, tak pro to svědčí stále platný fakt, že u nás je asi jedna třetina vysoce technologické léčby věnována radioterapii a dvě třetiny lékům, zatímco ve vyspělých evropských zemích je to naopak a radioterapie, která je relativně levnější, je daleko více.

Pokud jde o financování center, tam v letošním roce zajištěno, aby byl deseti procentní nárůst. V příštím roce se s nárůstem v úhradové vy-

hláše, která se teď tvoří, také počítá a navíc podle našich aktuálních údajů došlo asi k patnáctiprocentnímu snížení cen nejdražších léků, které jsou tedy k dispozici, takže prostor pro rozvoj tam je. Přestože jsme velmi kritizováni za to, že vláda vydala nařízení o dostupnosti péče, na což je zmocnění v zákoně, a že péče bude ubývat, tak v onkologické péči se zaručuje pacientům, aby přístup k tomu, co potřebují, měli. Spíše je to jaksi na další diskusi s onkology, aby peníze, které opravdu do center tečou více než do ostatních segmentů, využívali racionálně a hlídali si indikace pro ty pacienty, kteří opravdu z léčby benefitují, a léčba se nedávala pacientům, kde už se ví, že efekt je naprosto minimální.

Pokud jde o léčbu další, tak ve střední úrovni akutní péče, která nemusí být prováděna v onkologických centrech, tam funguje DRG systém, který bude letos znovu posílen tak, aby se postupně šlo ke stejným úhradám pro všechny nemocnice, velké i malé, a pro všechny zdravotní pojišťovny. Letos se octneme už na 50 % váhy zestejšňování. Pokud jde o péči doléčovací, dlouhodobou nebo paliativní, tak smyslem transformace nemocnic, která je nyní pod velkým dohledem veřejnosti a politiků, je, aby se akutní nemocnice, které nejsou nezbytné a nejsou schopné dělat akutní péči podle současných měřítek a v rozsahu, který je ekonomicky únosný a uživí nemocnici, což musí být poměrně velký rozsah, tak tyto nemocnice budou přetvářeny právě pro doléčovací centra, která jsou už dnes relativně slušně financovaná oproti akutním nemocnicím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan kolega Sedla má ještě doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Sedla: Ano, já děkuji, pane ministře. Já se s vámi shodnu. Mně jde o to, aby dostupnost té nákladné kvalitní péče byla pro všechny občany. A vy jste sám zmínil problém úhrad za lékařské úkony. Já jsem zrovna ze Zlínského kraje, kde úhrady v nemocnicích jsou opravdu mizerné. Takže s tím já souhlasím. Ale pak je ještě dále otázka finanční náročnosti. Vy jste říkal, že u nás je jedna třetina radioterapie a dvě třetiny léků. Ale ty léky jsou strašně nákladné. A když je člověk nemocný, hlavně když onkologicky onemocní, tak ta následná léčba stojí takové horentní sumy, kdy znám případy, kdy se ty rodiny zadlužily.

Já jsem se právě ptal na ta opatření, na tu finanční nákladnost, zda vaše ministerstvo ve spolupráci se zdravotními pojišťovnami vyjde vstříc právě tomu, aby odlehčilo rodinám, které postihne případ onkologického onemocnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře, ještě o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já se omlouvám, já jsem se snažil v rámci popisu systému, jak je to financováno a jak tam přibývají peníze, vysvětlit, že to je opravdu prioritou. A když už loni byla úhradová vyhláška vůči ostatním segmentům relativně restriktivní a letos bude také, tak rozhodně tyhle ty špičkové věci my chceme zachovat, protože to je v podstatě ten vrchol důvodu, proč existuje zdravotní pojištění – aby pokrylo zejména ty nejtěžší věci, na které nikdo nemá.

Já nemohu popřít, že jsou lékaři, kteří doporučují pacientům některé další možnosti, které nejsou úplně ověřené, nejsou zavedené do systému zdravotního pojištění. A lidé, kteří v tom vidí určitou naději, to zkoušejí za každou cenu, jako zkoušejí vše. Já to nechci bagatelizovat. Ten problém je samozřejmě obtížný v medicíně v tom, že rozhraní mezi úplně účinnou léčbou a tou méně účinnou je relativně neostře. Není to ostrá čára. Ale ta hranice, jak je to nastaveno u nás, je spíše ve prospěch pacientů. Takže každý, kdo má naději, že bude léčen, by měl ten lék a léčbu dostat zadarmo. A spíše je potřeba někdy zkoumat, jestli když ti lidé si stěžují, že si za péči museli platit, jestli v tom nejsou nějaké nekalosti nebo lokální porucha toho, že to centrum nefunguje. To bych doporučoval event. řešit nad konkrétním případem.

Jenom jako ukázkou – je to extrém, ale je to ukázka toho, jak medicína je problematická. Možná si vzpomenete, že se asi před pěti až osmi lety řešil problém devitalizace nádorů chirurgickou cestou, kdy se nádor zbezkrvní a měla to být zázračná metoda, která měla být průlomem do onkologie. Byl velký zájem mezi pacienty, obrovská naděje. Tenkrát to lidé racionálně uvažující v medicíně kritizovali a říkali, že to není prokázáno. A opravdu po roce dvou se jasně prokázalo, že ta metoda je slepá cesta. Takže s tímhle taky někdy medicína bojuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Mám zde poznámku, že pan kolega Čechlovský od své interpelace odstoupil. Takže přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší paní kolegyně Řápková na pana ministra Pavla Blažka ve věci problematiky insolvence. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obrácím se na vás s problematikou, která spadá do působnosti vámi řízeného ministerstva. Jedná se mi o otázku profesionality insolvenčních správců.

Stále se z některých médií dovídáme o podivných krocích insolvenčních správců ve sledovaných kauzách. Také dlužníci a věřitelé si stěžují na postupy správců, které jsou mnohdy na hraně zákona, nebo na jejích, a to možná záměrnou, nečinností. Přitom právě insolvenční správce

je významnou osobou v řízení, ve kterém se zpeněžuje a přerozděluje často velmi hodnotný majetek.

Už když se přijímal nový insolvenční zákon, hovořilo se o profesionalizaci těchto osob oproti špatnému stavu za dob zákona o konkurzu a vyrovnání. Má otázka tedy zní, zda se Ministerstvo spravedlnosti zabývalo tímto tématem a jakým způsobem chce posílit důvěru v činnost insolvenčních správců. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra Pavla Blažka o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, Ministerstvo spravedlnosti stále sleduje, vyhodnocuje a reaguje na aplikační praxi systému nového úpadkového práva, který je účinný již pátým rokem. O tom také svědčí nedávno přijatá a již účinná novela insolvenčního zákona, která má eliminovat podávání tzv. šikanózních insolvenčních návrhů.

Co se profese insolvenčních správců týče, také ta je předmětem zájmu našeho ministerstva. Připravili jsme konkrétní návrhy, kterými chceme posílit odbornost, kvalitu a bezúhonnost insolvenčních správců. Tyto návrhy již schválila vláda a byly předloženy Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky již v dubnu tohoto roku. Jedná se o tisk 662.

Kromě plánovaného zpřísnění zkoušek insolvenčních správců navrhujeme zpřísnění předpokladů pro výkon této činnosti, a to zpřísněním definice bezúhonnosti, zavedením požadavku odborné praxe, zavedením podmínky bezpečnostní způsobilosti pro insolvenční správce, kteří by chtěli vykonávat činnost insolvenčního správce se zvláštním povolením. Dále jsou dle našeho názoru lépe vymezeny povinnosti insolvenčních správců ve vztahu k ministerstvu a dohledové a sankční mechanismy. Věřím, že v návrhu novely obsažené změny mohou mít na kvalitu insolvenčních návrhů pozitivní dopad.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete vznášet ještě doplňující dotaz, paní kolegyně? Prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Pane ministře, já děkuji za vaši odpověď. Ještě k působení insolvenčních správců v insolvenčním řízení. Zajímá mě přístup vašeho ministerstva k často kritizovaným vazbám správců a soudců, které zejména zvyšují pochybnosti o spravedlivě vedeném insolvenčním řízení. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já děkuji znovu za slovo. K tomuto jen ve stručnosti, že i otázka ustanovování insolvenčních správců do funkce je podrobována odborným diskusím. Tady platí, že ustanoveného správce mohou věřiteli vyměnit. Vnímáme ovšem potřebu nastavení pravidel, které by byly transparentnější. Takže v současné době je v připomínkovém řízení tzv. komplexní novela insolvenčního zákona, která navrhuje řešení. Tato novela bude předložena vládě na konci tohoto roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou vznášá paní kolegyně Drastichová na pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci zrušení mezinárodních ministerských konferencí o ovzduší. Prosím.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, na webu svého ministerstva jste se chlubil, že dnes uspořádáte konferenci s názvem Životní prostředí a zdraví v Ostravě a že se ho spolu s ministrem životního prostředí Polské republiky Martinem Korolcem a ministrem zdravotnictví Leošem Hegerem osobně zúčastníte. Bilaterální konferenci jste však zrušil, oznámení z vašeho resortního webu již zmizelo, náhradní termín zatím nebyl stanoven – bez ohledu na dlouhodobou smogovou poklici, která dusí Moravskoslezský region. Nemluvě o tom, že jsme my, obyvatelé Ostravska, vaším odmítnutím přišli o cennou příležitost celou dlouhodobě neudržitelnou situaci řešit s polskou stranou, přes jejíž hranici se valí velká část znečištění našeho ovzduší. Směr větru zkrátka nezná státní příslušnost.

Ptám se vás, proč jste seminář zrušil, co pro vás bylo důležitější, než zlepšení životního prostředí v regionu, kde má ovzduší dlouhodobě velmi negativní vliv na zdraví lidí. Co je tak důležitého, že jste tuto zásadní mezinárodní akci zrušil a nejste účasten ani na dnešních poslaneckých interpelacích?

Škodlivé látky do ovzduší ve velké míře vypouštějí mnozí velcí znečišťovatelé z obou stran hranice. Velké množství škodlivin obsahující karcinogeny přichází také z Polska. Zde bych chtěla připomenout zlomovou studii města Ostravy, která zjistila, že dvě třetiny celkového znečištění přicházejí z polské strany Slezska. Proto je velmi důležité, abyste kroky k nápravě urychleně hledal a projednal společně s polským ministrem. Dnešní příležitost jste však z neznámých důvodů proměškal.

Právě na podzim je smogová situace na Ostravsku každoročně nejhorší. Potřeba jejího řešení je proto silně akutní. Proto vás velmi žádám

s veškerou vážností o brzké setkání s vaším polským protějškem. Stravte týden na Ostravsku a pochopíte vážnost situace! Záleží vám vůbec ještě na životním prostředí na Ostravsku a celé ČR, nebo teď má pro vás největší prioritu váš místopředsednický post v ODS?

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Bohužel pan ministr přítomen není, proto vás musím odkázat na jeho písemnou odpověď v zákonné době.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Pavel Holík na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci slučování zdravotních pojišťoven. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, občané z Olomouckého kraje, který tady zastupuji, se na mě obracejí v záležitosti sloučení zdravotních pojišťoven Metal-Alliance a České průmyslové. Pojištěnci o tom, že přecházejí z dosavadní Metal-Alliance do České průmyslové zdravotní pojišťovny, byli informováni dopisem, který jim přišel v průběhu září. Nemají možnost volby. Sloučení bylo provedeno bez jejich vědomí. Podle nových pravidel lze změnit zdravotní pojišťovnu až k 1. lednu 2014. Dalším aspektem je situace, která nastává na trhu zdravotního pojištění v Olomouckém a Moravskoslezském kraji, kde se Česká průmyslová fúzí s Metal-Alliance ocitá v počtu pojištěnců hned za Všeobecnou zdravotní pojišťovnou.

Vážený pane ministře, nedošlo v tomto případě k omezení práv pojištěnců ve výběru zdravotní pojišťovny dle vlastního rozhodnutí? Nedostáváme se v době, kdy je systém zdravotního pojištění již tak ve velkých problémech, na cestu, z níž není návratu, kdy stát jen přihlíží, jak si na peníze ze zdravotního pojištění brousí zuby privátní finanční skupiny? Jak tuto situaci hodláte řešit?

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Poprosím pana ministra Hegera. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já tady nebudu rozebírat složitě, za jakých legislativních podmínek jsou slučovány pojišťovny, ale jenom konstatuji, že podmínky jsou dnes takové, že je ministerstvo nemůže ke sloučení ani donutit ani tomu sloučení zabránit, pokud by to sloučení nemělo důsledky v nějakém výpadku péče nebo nějaké chystající se nebo hrozící finanční katastrofě, což v případě Průmyslové pojišťovny a

pojišťovny Metal-Alliance nebylo. Přestože z toho Ministerstvo zdravotnictví nebylo nijak nadšeno, tak nemělo legislativní možnost toto sloučení zakázat.

Pokud jde o práva pacientů, tak pokud je budeme probírat de iure, narušena určitě nebyla, protože práva vůči zdravotním pojišťovnám stanoví zákon o veřejném zdravotním pojištění a zákony o pojišťovnách a ta rozhodně porušena nebyla. De facto je pravdou, že pojištěnec, který má nárok si pojišťovnu vybrat, má zákonem určena určitá omezení. My jsme, a k tomu já se hlásím, že to byl tedy akt našeho ministerstva, právo měnit pojišťovnu po čtvrt roce zpřísnilo na možnost měnit pojišťovnu jednou za rok s tím, že je tam ještě půlroční lhůta na avizování té změny.

Já bych řekl, že ta snaha velmi výrazně ozdravila trh zdravotního pojištění, protože čtvrtletní lhůta je naprosto absurdní. Běžně ve světě je lhůta roční, a pokud je někde zdravotní pojištění rozvolněno a je postaveno na komerční bázi, což u nás není, tak tam pacienti, kteří opustí svou pojišťovnu, mají podstatně menší šanci se dostat k pojišťovně jiné, protože ta okamžitě zkoumá jejich zdravotní riziko a jakékoliv účelové chování pacienta, aby se mu dostalo péče, kterou potřebuje, někde, kde ta péče je poskytována lépe, je znemožněno hned v počátku. Takže u nás jakási výměna jednou za rok je velmi rozumná, umožňuje to lépe pojišťovnám plánovat, ale faktem je, že jsou určité situace, které by zasloužily změkčení. A my po zkušenostech, které jsou jednak v téhle sféře u fúze pojišťoven, kde pacient nemůže přestoupit, a jednak to jsou i ojedinělé záležitosti, které sice si pojišťovny už umějí řešit, ale některým lidem jsou také nepříjemné – když se člověk přestěhuje někam do kraje, kde není jeho původní pojišťovna, a chtěl by se přihlásit k té v tom kraji třeba dominantní, tak tu možnost nemá. Tyhle věci se snažíme řešit. V současném zákoně je pouze umožněna možnost pro pacienta, který je v pojišťovně, která sfúzuje z důvodu finanční likvidace nebo bankrotu, jinými slovy, tak tam on pak tu možnost v nějakém určitém období přehlásit se k úplně jiné pojišťovně má a asi v tomhle duchu chceme udělat novelu toho opatření, která budí určité otázky, ale rozhodně nezpůsobuje nemožnost pacienta dostat řádnou péči. Rozdíly mezi zdravotními pojišťovnami u nás z pohledu pacienta a z pohledu poskytování péče jsou naprosto minimální a dostupnost péče nijak zvlášť neovlivňují.

Musím říct, že zejména to, co je kritizováno někdy v našich krocích, je, že se schyluje, že Všeobecná zdravotní pojišťovna bude v hospodářském minusu, tak naopak tu péči poskytuje velmi luxusně. Zejména z hlediska poskytovatelů péče je to výhodné, když dostávají platby od Všeobecné zdravotní pojišťovny, které jsou často lepší, a podobně je na tom Průmyslová pojišťovna, která je dnes v minusu, Metal-Allianci se srovná, ale jinak vůči svým pojištěncům se chová podle našich znalostí dobře a péči,

kteřou poskytuje, zabezpečuje tedy přes poskytovatele, je kvalitní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete klást ještě doplňující otázku? (Ano.)

Poslanec Pavel Holík: Ano. Děkuji ještě jednou za slovo. Vážený pane ministře, vaše odpověď nerozptýlila mé obavy do budoucna. Jako lékař vidím pořád na prvním místě pacienta, potažmo pojištěnce a jeho právo na co nejkvalitnější zdravotní péči. Můžete zaručit, že se systém zdravotního pojištění nestane další kořistí na trhu veřejných financí? Děkuji vám za odpověď, i když je to asi složitá odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře, o doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Jaksi určitá pochybnost o fúzi Metal-Alliance, která patří k velmi bohatým pojišťovnám, patřila, s pojišťovnou Průmyslovou, která má na sebe navázanu síť nemocnic AGEL, budila jistě rozpaky. My v zákonech o pojišťovnách, které připravujeme, bychom chtěli v tomto směru dát větší váhu správci, tj. Ministerstvu zdravotnictví, které jako regulátor má do těchto věcí možnost zasahovat. Ale na druhou stranu na naši obranu musím říct, že pravidla pro pojišťovny jsou dnes velmi přísná a doprovázená výraznými sankcemi na to, pokud nezajistí svým pojištěncům péči, a rozdíl v našem systému v tom, co pojišťovny dělají, jsou opravdu minimální v tom zajištění péče, jinými slovy, práva pacienta dostat péči podle zákona, podle Ústavy, a tedy s upřesněními v zákoně jsou u všech pojišťoven stejná. Pojišťovny je musí zajistit.

Ještě jednou: Po finanční stránce případného byznysu se tomu budeme snažit bránit. A po té stránce výhledu pacientů je legislativní prostředí dostatečně pevné.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelace patří panu kolegovi Skokanovi a vznáší ji na ministra Pavla Dobeše ve věci čerpání prostředků Státního fondu dopravní infrastruktury. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Omlouvám se za zdržování. Vážený pane předsedající, já vám děkuji za udělení slova, ale bohužel nemohu říci vážený pane ministře, neboť pan ministr Dobeš stejně jako většina členů této vlády až na zářivou výjimku pana ministra Hegera tu jako tradičně není přítomen.

Přesto. Vážený pane ministře Dobeši, na jednání hospodářského výboru Parlamentu České republiky jsme se dozvěděli, že Státní fond dopravní infrastruktury do konce tohoto roku nestihne vyčerpat prostředky z jednotlivých kapitol, které byly určeny pro financování staveb. Abych byl konkrétní. K 30. září bylo z národních zdrojů vyčerpáno pouze 42 % prostředků a z fondů EU pouze 44 % prostředků a to máme počítáno k desátému měsíci. Já nevím, jak to v klimatických podmínkách posledních dvou měsíců tohoto roku chcete stihnout.

Čerpání v některých položkách se k tomuto datu pohybuje na rekordně nízké úrovni. Například na Ředitelství silnic a dálnic je v kapitole údržba silnic první třídy vyčerpáno pouhých 28 %, v kapitole opravy dálnic dokonce pouhých 16 %. My jsme si stěžovali rok co rok, jak málo peněz dává stát do dopravy a konkrétně do dopravní infrastruktury a především jak do jejího rozvoje, tak údržby, ovšem toto, co spáchali vaši podřízení za těch málo peněz, to opravdu nemá obdoby.

Vyplyvá z toho jediné. Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic fatálně manažersky nezvládly čerpání prostředků z rozpočtu a zejména z peněz na opravy a údržby komunikací. (Upozornění na čas.) Malá část oprav tedy bude zahájena ještě teď, ve zcela nevyhovující roční dobu a ve spěchu a velkou část povinností ministerstvo v tomto roce nesplní vůbec.

Bohužel ale nejde o jediný nebo největší problém. V současné době čelíme bezprecedentnímu rozhodnutí Evropské komise o neproplacení 9,5 miliardy korun České republice v rámci operačního programu Doprava. Přímou zodpovědnost za tento program nese Ministerstvo dopravy a to i na rozdíl od svých zahraničních protějšků naprosto evidentně nezvládlo. (Další upozornění na čas.) Důsledky toho – už budu končit – jsou vážné. 9,5 miliardy korun teď bude chybět ve státním rozpočtu České republiky, bude se muset škrtnout, bude se muset vybrat nebo půjčit někde jinde. Tyto peníze nám sice mohou být později propláceny v rámci jiných projektů. (Předsedající opět upozorňuje poslance Skokana na překročení času vymezeného pro interpelaci.)

Omlouvám se. Administrativní náklady jsou již dnes v nenávratnu, zatímco akutní díra ve státním rozpočtu je stále tady. V takové situaci se vás, pane ministře Dobeši ptám, kdo konkrétně za tato pochybení ponese odpovědnost. Omlouvám se za překročení limitu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Toleroval jsem to jenom proto, že pan ministr není přítomen, takže ušetříme pět minut a odkážu vás na jeho písemnou odpověď v zákonné lhůtě.

Další interpelaci vznáší kolega Vojtěch Adam na stejně nepřítomného ministra Pavla Dobeše. Prosím.

Poslanec Vojtěch Adam: Vážený pane místopředsedo, vážený pane nepřítomný ministr dopravy, já čas naopak ušetřím. Jako starosta obce s rozšířenou působností se chci zeptat pouze na jednu jedinou a stručnou věc, o které tady bylo všechno už dávno mnohokrát řečeno, ale pořád nefunguje. Kdy už konečně bude fungovat registr motorových vozidel na obcích s rozšířenou působností! To je vše. Děkuji. Čas jsem ušetřil.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji za ušetření časového limitu a na vaši interpelaci vám pan ministr odpoví v zákonné době.

Další interpelaci vznáší pan kolega Hulinský na pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Poslanec Petr Hulinský: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, nepřítomný pane ministr, dle dostupných informací bylo 30. září 2012 vybráno na dani z přidané hodnoty pouze 200 miliard korun. Státní rozpočet tak byl plněn pouze na 64,7 %. Obce získaly o 3,3 miliardy korun méně než ve stejném období roku 2011. Například příjem hlavního města Prahy byl nižší o jednu miliardu korun.

Proto se vás, pane ministře, ptám, z jakého důvodu není plněno celostátní inkaso z daně z přidané hodnoty, jaká je predikce celostátního inkasa DPH na rok 2013. Ministerstvo financí predikovalo celostátní příjmy daně z přidané hodnoty na rok 2013 v objemu 309,6 miliardy korun. Vývoj inkasa v letošním roce tomu nenasvědčuje.

Kolik dostanou obce v absolutním vyjádření z celostátního inkasa DPH v roce 2013, je má další otázka. Predikováno bylo 61,6 miliardy. Při zohlednění posilnění daňových příjmů obcí o 12 miliard by mělo být dosaženo částky 67,9.

Vážený pane ministře, rád bych znal vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr vám písemně odpoví v zákonné době.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Vít Bárta na nepřítomného ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, jenom technická informace. Ne vždy pan ministr Dobeš odpovídá v zákonném termínu. Mám s tím svoje osobní zkušenosti. Řada interpelací je později, než by mělo být.

Já se obracím s řádnou ústní interpelací na pana ministra Dobeše z důvodů fiktivního převzetí stavby D4709.2 Bohumín–státní hranice a ptám se zde nepřítomného pana ministra Dobeše, z jakého důvodu se domnívá, že pan ředitel Ing. Jan Hezoun, náměstek ředitele ŘSD, zanedbal své povinnosti, nebo neinformoval o špatném stavu dálnice D47, když na kontrol-

ním dni konstatoval seznam závad, jako je pokles skruže při povodni, jako je vznik příčných trhlin v nosné konstrukci, jako je příčné zkroucení nosníků při podélném přepínání atd.

Otázka tedy zní. Pokud jste převzal objekt číslo 208, ve kterém vyhozený ředitel Hezoun zjistil zásadní závady, ze kterých nechtěl ustoupit, nabývám dojmu, že naopak byl zde záměr panem ministrem blokovat řádné reklamační řízení, na které pan Hezoun v případě daného mostu upozornil.

Dále se ptám, a velmi by mě zajímalo s ohledem na blížící se konec záruční doby, kde je avizovaný expertní posudek německých odborníků, který pan ministr v červnu tohoto roku avizoval v souvislosti s pozváním německých odborníků na úrovni mostu D4709.2. (Upozornění na čas.)

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Já samozřejmě nejsem odpovědný za dodržování zákonných lhůt ze strany pana ministra, nicméně nezbyvá mi, než vás na jeho písemnou odpověď odkázat.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Petr Zgarba na pana ministra zemědělství Petra Bendla ve věci poškozování zemědělců. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Petr Zgarba: Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já chci v úvodu ohlásit možný střet zájmů. Jsem v pracovněprávním vztahu u firmy, která provozuje zemědělskou provozy. To do úvodu.

Samozřejmě na dálku zdravím pana ministra a je mi líto, že jsme si nemohli sdělit tyto věci přímo ve vztahu k poškozování zemědělců. K tomu, co bylo schváleno tuším včera, nebo předevčírem, ten balíček, kde jedním z jeho dílů byla zelená nafta, se mi zdá téměř nelogické ze strany ministra zemědělství, že nenašel rámcově, což je jaksi výdaj – pro vás ostatní – zhruba kolem 2 mld. je vrátka spotřební daně pro zemědělce, kteří používají naftu minerální či směsnou nebo jiné druhy nafty v rámci zemědělské výroby hlavně k polním pracím v rostlinné výrobě. To je zhruba asi devadesátiprocentní zdroj energie, kterou zemědělci nakupují. V situaci, kdy vláda má šetřit a má hledat zdroje k úsporám, se mi tento krok zdá úplně mimo ekonomickou realitu a základní principy, protože tímto pan ministr nejenže rozevírá nůžky a zhoršuje výchozí postavení českých zemědělců v rámci Evropské unie na jednotném trhu, kde zdražil základní energetický zdroj, tím je vyřazuje v rámci konkurenčního boje ze soutěže a je to takzvaná podpásovka. Já to jinak v podstatě nevnímám.

Myslím si, že v rámci kapitoly, která má rozsah kolem 50 miliard, se da-
jí tyto zdroje uspořít v jiných položkách. Kdyby bylo nejhůř, tak se do-

mnívám, že by bylo možné 2 miliardy najít v rámci zbytečných dotací. (Předsedající: Váš čas uplynul, pane poslanče.)

Předpokládám, že budu mít možnost se s panem ministrem potkat a sebrat to. Jinak očekávám písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na pana ministra Kubu. Při této příležitosti musím říci, že jsem před malou chvílí obdržel omluvu pana ministra Kuby z odpovědného jednání z naléhavých pracovních důvodů, takže bohužel i tato interpelace musí proběhnout bez přítomnosti pana ministra.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane ministře, vláda v příštím roce omezí dotace cen elektřiny z obnovitelných zdrojů, a tak se větší podíl této podpory přenesou na občany, kteří zaplatí 44 mld. korun, tedy o 7 mld. korun více než letos. Účty domácností za elektřinu zdrazí o stovky až tisíce korun. V českém občanu tak může vzniknout dojem, že elektřina ze solárních a dalších obnovitelných zdrojů je nepřijatelně drahá, avšak podle analytiků společnosti Bloomberg náklady na výrobu elektřiny ze slunečních elektráren už dosáhly cenové konkurenceschopnosti na trzích v Německu, Itálii, Španělsku a Austrálii. Vděčí za to zejména poklesu průměrné ceny fotovoltaických panelů o 75 % za poslední tři roky. V České republice tedy zákazníci tento pokles nepocítí.

Vysoké náklady za českou elektřinu z obnovitelných zdrojů však mohly být způsobeny také podvody pracovníků Energetického regulačního úřadu. Protikorupční policie vyšetřuje podvodné poskytnutí licencí dvěma fotovoltaickým elektrárnám v listopadu 2010.

Nikde jsem nenašel přesvědčivé vysvětlení, proč na začátku našich problémů s fotovoltaikou Energetický regulační úřad zvýšil výkupní cenu elektřiny využitím slunečního záření na dvojnásobek, ze 6 400 korun za megawathodinu na 13 460 korun za megawathodinu. Udělal to cenovým rozhodnutím z 21. listopadu 2006 a zpětně od 1. ledna 2006. Stalo se to v době vlády Mirka Topolánka v demisi. Příčina drahé solární elektřiny spočívá v tomto nepochopitelném cenovém kroku, který zavedl nejvyšší dotaci solární elektřiny na světě vedle daňových úlev a investičních podpor a který pak dlouho nikdo nechtěl napravit. Zákon číslo 180/2005 Sb., o potřebě výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů s ničím takovým nepočítal. (Předsedající: Pane kolego, váš čas uplynul.)

Prosím o sdělení, zda Ministerstvo průmyslu a obchodu na tehdejším zvýšení ceny nezávislým regulátorem nějak spolupracovalo a zda na ně reagovalo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Bohužel i vás musím odkázat na písemnou odpověď pana ministra.

Další interpelaci vznáší paní poslankyně Marta Semelová na ministryni kultury paní Alenu Hanákovou. Vidím, že kolegyně Semelová není přítomna, takže její interpelace propadá.

Další interpelace je vznesena na pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera ze strany pana poslance Václava Votavy. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, 14. června tohoto roku jsem vás interpeloval ve věci rokycanské nemocnice, konkrétně rušení gynekologicko-porodnického oddělení a v důsledku toho i obavy o postupné rušení dalších oddělení a zánik nemocnice. V odpovědi jste mě ujistil, že v každém případě budete v této věci jednat s Plzeňským krajem a dohoda s krajem je pro vás naprosto prioritní. To se však nestalo. Podle seznamu, který zveřejnila Všeobecná zdravotní pojišťovna, by se postupné rušení akutních lůžek mělo týkat také všech šesti oddělení rokycanské nemocnice. S tím nesouhlasí kraj jako zřizovatel. Vyvolává to odpor většiny obyvatel regionu.

Moje otázky jsou:

1. Proč jste nejednali s Plzeňským krajem? Ministerstvo zdravotnictví by mělo určovat koncepci poskytování zdravotní péče v souladu s potřebami kraje, ne zdravotní pojišťovny. Proč se tak neděje, nebo děje, resp. že pojišťovny si diktují samy?

2. Co se ušetří zrušením porodnice v rokycanské nemocnici? Nejbližší porodnice je ve fakultní nemocnici v Plzni. Úhrada za porod v Rokycanech je 10 300 korun a ve fakultní nemocnici 17 400 korun. Bude se tedy šetřit způsobem ať to stojí co to stojí? Připomínám, že porodnice v Rokycanech provádí k všeobecné spokojenosti a bez problémů, erudovaně, 450 porodů ročně.

3. Váš náměstek pan Ženíšek, člen stejné strany jako vy, tedy TOP 09, sliboval před volbami, že nemocnice v Rokycanech, včetně jejích oddělení, bude zachována. Byl to jenom trik na voliče?

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra Hegera o reakci na tuto interpelaci.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane poslanče, dovoluji mi odpovědět nejprve obecně, tak jak jsem to několikrát tady činil. Obecnost se týká toho, že v celé České republice nyní probíhá další vlna z mnoha předchozích vln, je to jen další optimalizace lůžkového fondu a postupné redukce, protože lůžkový fond je podle všech evropských statistik

v České republice nadbytečný a jsme na třetím místě po Německu a Rakousku, kde systémy zdravotní péče jsou výrazně dražší, než jsou systémy u nás. Na té nezbytnosti se shodují všichni nezávislí experti a shodlo se na ní jak Ministerstvo zdravotnictví, tak zdravotní pojišťovny.

Na druhou stranu platí, že Ministerstvo zdravotnictví žádné nemocnice a jednotlivá oddělení neruší a rušit nebude, protože ministerstvo nemá v zákoně přímou oporu pro tvorbu sítě zdravotnických zařízení na území České republiky. Zodpovědnými subjekty podle pravidel, která v obecné rovině nastavuje Ministerstvo zdravotnictví tím, že navrhuje zákony, tak těmito subjekty jsou kraj, který má jaksí obecně dohlížet na poskytování péče a registrovat zdravotnická zařízení na svém území, a zejména za rozsah péče zodpovídají zdravotní pojišťovny, které mají povinnost zajistit pro své pojištěnce dostupnost. Nemají tedy – upozorňuji – povinnost zajistit akutní nemocnici ani porodnici na každých dvaceti kilometrech. Zejména tam, kde je dostupnost dobrá, a to se týká tedy zcela určitě rokycanské nemocnice, kde dostupnost dopravní do Plzně není žádným problémem.

Já bych jenom ten problém dostupnosti péče, pokud jde o dopravní záležitosti, demonstroval na případě kardiovaskulárních center a léčby akutních infarktů myokardu, což mimo jiné je mnohem akutnější záležitost než běžný porod. Ta centra jsou zhruba jedno v kraji, rozhodně v kraji Plzeňském, který je relativně větší než některé menší kraje, tak i tam je centrum jedno a dopravně to nedělá dostupnost a ta péče je zcela ekvinní.

Pokud jde o ten váš dotaz jak ministerstvo s krajem jednalo, tak my jsme jednali opakovaně se všemi kraji a někde ta vstřícnost byla větší, někde menší. Nejlepší vstřícnost jsme našli v Jihomoravském kraji, kde jsme zcela konkrétně pracovali s krajskými orgány a s expertním panelem na tom, kde vidíme my jako optimalizaci té sítě možnou. S Plzeňským krajem jsme ne navázali tuto kooperaci a jednat se nám s nimi nepodařilo. Na druhou stranu, pokud je mi známo, tak ten problém nemocnice v Rokycanech, tak jak mně byl prezentován ještě jinými poslanci od vás, byl v tom, že kraj neviděl zde prioritu zachování nemocnice. Mimo jiné, diskutované parametry na provozování porodnice jsou minimálně 500 porodů ročně a byly dokonce hlasy, které potom jaksí neprošly, že to optimum je až někde nad 800 porody ročně.

Pokud jde o to, kolik platí za porod ve fakultní nemocnici a kolik platí za porod v malé nemocnici pojišťovny, tak to je jednak předmětem výrazného zestejňování těch plateb a je potřeba říct, že platby se neodvíjejí jenom od počtu porodů a krát tedy příslušná sazba, ale také se odvíjejí od spektra porodů, protože ne všechny porody jsou zcela jednoduché a ve větších nemocnicích je podstatně více komplikovanějších případů, případů, které vyžadují, aby ta péče byla dražší, a za tu dražší péči potom platí pojišťovny více.

Takže já k tomu vašemu – (Předsedající: Pane ministře, váš čas uplynul. Ministr Heger okamžitě odstupuje od řečnické.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji (směje se), skutečně perfektní ukáзка kázně.

Pane kolego, vznesete doplňující otázku?

Poslanec Václav Votava: Tak já mám jenom minutu, bohužel. Pane ministře, je mi líto, při vši účtě, s Plzeňským krajem jste nejednali, protože jste ani neprojevili snahu s ním jednat. A oni snahu projevili. Takže to je asi – ten problém je asi někde jinde. Není pravda, že říkáte, že rokycanská nemocnice není prioritou kraje. Naopak. Rokycanská nemocnice je prioritou kraje a všude to tak kraj také prezentoval. Takže to mě mrzí, že bohužel se uchylujete – neříkám ke lži, ale prostě k nepravdě.

Za druhé, co se týká úhrad, samozřejmě, jestliže tedy budou rodit rodičky ve fakultní nemocnici v Plzni, tak to bude daleko dražší než v nemocnici v Rokycanech, která provádí opravdu ty výkony dobře a bezproblémově a levněji. Takže to mi jako hlava nebere, jak říkávám často.

A za třetí ptal jsem se i na toho vašeho náměstka pana Ženíška, který sliboval, že nemocnice v Rokycanech bude fungovat tak, jak funguje (upozornění na čas), v rámci volební kampaně a pravda to není a jste z jedné strany.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím ještě o odpověď na doplňující otázku pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Tak děkuji za připomenutí těch otázek. Já opravdu nevím, co pan náměstek Ženíšek sliboval v rokycanské nemocnici, a zeptám se ho na to zcela určitě. Musím tedy ale odmítnout to tvrzení, že ta péče bude v plzeňské nemocnici dražší. Péče prostě bude všude placená stejně, jenom to ještě asi dva roky potrvá, než k tomu dojde. Ale zcela určitě ta péče bude dražší v nemocnicích velkých, protože prostě tam je mnohem více pacientů, kteří jsou těžší. To, s čím vystupuje v médiích opakovaně a naprosto neseriózně, pokud jde o používání čísel, malá asociace, která prostě vezme náklady nemocnice a vydělí je počtem pacientů nebo počtem lůžkodnů, tak to samozřejmě je naprosto jasné, že jestliže v té nemocnici jsou lehčí pacienti a v druhé nemocnici těžší, tak pak to vypadá, že jsou placeni lépe v té velké nemocnici, ale je to dáno jenom spektrem pacientů, které ta nemocnice má. A ti nejdražší pacienti dneska konzumují ve velkých nemocnicích tolik peněz, že zhruba 5 % nejdražších pacientů zkonsumuje 50 % rozpočtu. Tak to je zavádějící.

My jsme slíbili všem krajům, že pokud se ony na nás obrátí, budeme s nimi jednat, s Plzeňským krajem jsme chtěli jednat v rozsahu výzvy, kterou nám dali lidé okolo LOKu a týkala se zejména úhrad a zejména mezd. Příliš vstřícnosti jsme od některých krajů nedostali. V každém případě ale ten náš slib trvá, a pokud kraj bude chtít, abychom se do těch jednání vložili, a děláme to v krajích, tak se vložíme i v tom kraji Plzeňském.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Další interpelaci vznáší pan poslanec Petr Hulinský na nepřítomného ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Pane předsedající, vážený nepřítomný pane ministře. Devátého července tohoto roku došlo ke spuštění nového centrálního registru vozidel. Skutečná situace, která nastala bezprostředně po jeho spuštění, kdy byl centrální registr vozidel po celé tři pracovní dny zcela nefunkční a v následujícím období se dařilo jen s velkými potížemi zajistit jeho funkčnost, je všem známa, a to jednak díky médiím a zejména z osobní zkušenosti tisíců občanů, kterých se bezprostředně týkala. Současně docházelo od vás také k příslibům náhrad škod vzniklých vlastníkům vozidel, kterým nebylo umožněno plnění jejich zákonem stanovených povinností. Prakticky nový centrální registr vrátil agendy o několik let zpět.

Přestože jste svůj ministerský post opakovaně spojil s jeho fungováním, svému slovu jste nedostál, a to přesto, že se nedávno zveřejnil dílčí výsledek provedeného auditu, který zcela jasně prokázal, že jste v předchozím období ohledně podepsané smlouvy patrně lhal. Ukázalo se, že tato byla podepsána v době, kdy aplikace nebyla dokončena, její funkčnost ověřena a nebyla skutečně migrace dat z původního systému. Skutečný stav je takový, že migrace dat se dá spíše nazvat jejich emigrací a avizovaná revoluce v činnosti státní správy a samosprávy spojená se spuštěním základních registrů je spíše kontrarevolucí. Zhotovitel navíc nemusí a není vystaven riziku sebemenších sankcí, neboť ty nejsou součástí smlouvy uzavřené bez řádného výběrového řízení.

Pane ministře, chtěl bych znát odpovědi na následující otázky: Jakým směrem se bude dále ubírat řešení tohoto šlendriánu, kdy nelze zajistit dodržení zákonných podmínek pro vedení těchto agend, jež nejsou dosud propojeny se základními registry, a nový centrální registr vozidel nedisponuje řadou funkcionalit, které jsou nezbytně nutné pro řádné vedení agendy dle platné legislativy? Kdy bude z hlediska funkčnosti registru a komfortu klientů dosaženo aspoň úrovně, která byla standardní před spuštěním nového centrálního registru vozidel? Kdy budou z vaší strany naplněny sliby o kompenzaci nákladů vynaložených jednotlivými obcemi s

rozšířenou působností a jak se vyrovnáte s osobní odpovědností za současný stav?

Pane ministře, žádám písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego, pan ministr vám určitě odpoví.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Vít Bárta rovněž na ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, interpelace, se kterou se obracím na pana ministra Dobeše, se týká plánované stavby průtahu čtvrtí Roudná v centru Plzně. Systém silničních komunikací ve většině evropských měst je založen na kapacitním vnějším okruhu. Stávající silniční síť v Plzni je však založena na principu opačném, kdy jednotlivé kapacitní komunikace směřují přímo do samotného centra města. Řešení nevyhovujícího silničního systému spočívá ve stavbě obchvatu, který je již realizován prostřednictvím tzv. západního okruhu. V budoucnu je pak plánován tzv. východní okruh silnice I/20, čímž dojde ke kompletnímu okružnímu propojení. Vedení města, a to navzdory doporučení vítězných projektů urbanistické soutěže, kterou samo město vyhlásilo, prosazuje stavbu nové komunikace I/27 vedoucí ze severního předměstí do centra. Za předpokladu stavby okruhu města tak bude vystavena paralelní komunikace jak se stávající karlovarskou silnicí, tak i se silnicí východního okruhu.

V roce 2007 byla zahájena EIA pro posuzování vlivu na životní prostředí, jehož zpracováním byl pověřen prof. Lapčík. Ačkoli má být posudek EIA nezávislý, došlo na krajském úřadě k jednání, jehož se zúčastnili zástupci skupiny prosazující stavbu průtahu spolu se zpracovatelem posudku prof. Lapčíkem. Závěrem jednání byl požadavek zúčastněných na doplnění dokumentace tak, aby bylo zaručeno kladné vyjádření Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje. Následně došlo ke stažení EIA a k úpravám podkladu. Další EIA v červnu 2012 pak byla dovedena ke kladnému stanovisku, a to i přes poukazování koalice občanských sdružení na nedostatky, které však zpracovatel prof. Lapčík ignoroval. Rozhodnutí EIA bylo založeno na studii dopravních proudů, která byla zpracována roku 2006 firmou DHV. (Předsedající: Váš čas, pane poslanče!) K dispozici však byla též aktualizovaná studie provedená v říjnu 2007 toutéž firmou. Ta však dokládá překračování hlukových limitů.

Vzhledem k nedostatku času, zbytek formuluji písemnou interpelací. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Já bych nebyl takový pes na

dodržování limitu, ale byl jsem vašimi kolegy upozorněn na nutnost dodržování jednacího řádu, tak bohužel se musím tak chovat.

Další interpelace je ze strany paní kolegyně Marty Semelové na pana ministra Schwarzenberga. Paní kolegyni Semelovou tady nevidím, takže její pořadí propadá.

Další interpelaci vznáší pak poslanec Petr Skokan na ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji, pane předsedající, za udělení slova. Po zkušenosti z mé minulé interpelace jsem se tuto snažil zkrátit, doufám, že se vejdu do časového limitu, jehož část jsem vyčerpal tímto úvodem.

Milé kolegyně, vážení kolegové a především vážený zde nepřítomný pane ministře Dobeši, vámi řízené ministerstvo mělo od hospodářského výboru parlamentu pověření zahájit první fázi výstavby silnice Pardubice–Trojice, a to s jasně daným rozpočtem, který byl stanoven ve výši 50 mil. korun. Nehledě na tuto skutečnost si zástupci resortu přišli na jednání výboru říct o dalších 12 mil. korun navíc. Já se odmítám spokojit s jejich obhajobou vyšší ceny, která byla ve své logice velmi úsměvná, protože oni uváděli, že za prodražení údajně může to, že sami zadali tendr na 94 mil. korun a v něm zvítězila společnost, která nabídla cenu 62 mil. korun.

Proto se ptám, pane ministře Dobeši, kdo na ministerstvu rozhodl o tom, že se nebude respektovat předchozí pokyn o ceně stavby a že se zadá tendr na téměř dvojnásobnou částku. A na závěr svého vystoupení si vás dovoluji upozornit, já neinterpeluji často, ale když jsem naposledy interpelel jednoho pana ministra, tak než mi stačil odpovědět, už nebyl ministrem. Tak doufám, že to stihnete. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Věřme, že to pan ministr opravdu stihne.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Antonín Sed'a na pana ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci systémových chyb na poli exekucí. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, i když jsem přesvědčen, že jste se již seznámil se závěrečnou analýzou systémových chyb na poli exekucí, která byla vytvořena občanským sdružením Iuridicum Remedium ve spolupráci s nadací Open Society Fund, přesto mi nedá se k této analýze vrátit. Z analýzy vyplývá, že současný systém exekucí v naší zemi trpí zásadními vadami strukturálního charakteru. Analýza uvádí, že není pravdou, že vymáhání dluhů pomocí soukromých exekutorů je efektivnější a kvalitnější než vymáhání dluhů ze

strany soudců či ze strany finančních, celních či jiných úřadů. Analýza konstatuje, že zřízení systému soukromých exekutorů a privatizace části soudní moci bylo v roce 2001 chybným řešením tehdejších problémů justice. Zřízením soukromých exekutorů došlo k výraznému prodražení vymáhání pohledávek, přičemž tyto náklady nesou zejména dlužníci, což má své velké celospolečenské náklady. Došlo k narušení legitimacy státu, k nárůstu pocitu strachu ve společnosti a k vytvoření současného obchodu s dluhy.

Vážený pane ministře, analýza doporučuje provést hluboké reformy systému tak, aby soukromí exekutoři byli dobrými sluhý věřitelů, avšak aby nebyli pány. Proto se ptám, pane ministře: Provedete tyto změny? A pokud ano, v jakém časovém horizontu? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci pan poslanec Václav Votava. (Hlasy ze sálu: Pan ministr je tady!) Ježíši, velmi se omlouvám. Velmi se omlouvám, pane ministře. Ta smrž nepřítomných ministrů je taková, že je výjimka, když na interpelaci někdo odpovídá. Ještě jednou se omlouvám. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já vám děkuji za slovo. Vy se neomlouvajte, vlastně jste mi mohl ulevit, kdyby na to přišlo, ale bohužel to tak není.

Tak vy jste se ptal na vás věci, já to musím říct jenom v základních tezí a ta konkrétní otázka byla na závěr, tak ji řeknu.

Soukromí a řekneme státní exekutoři. Je jedno, jestli se jim říká soudní, nebo nějakým jiným způsobem. Já si nemyslím, že můžeme tu efektivitu jen tak posuzovat, neboť tím, že byli zavedeni soukromí exekutoři, mají věřitelé právo si vybrat. V momentě, kdy si vybírají možná více ty soudní – nebo ne možná, ale určitě –, tak to prostě je věc, kterou by bylo asi nešťastné rušit nějakým zákonem, protože věřitel má nějakou volbu, a jestli bylo něco špatně v devadesátých letech, tak to bylo to, že vymáhání pohledávek a vůbec práva bylo na nepříliš dobré úrovni a nepochybně ti soukromí exekutoři vedli k tomu, že to je lepší. Zase to ale přineslo některé jevy, se kterými nesouhlasím ani já, a ty vlastně souvisejí s tím, že jednak u některých exekutorů se z toho staly takové právní fabriky, jak to teď nazvu, které naprosto necitlivě v tom množství pohledávek, které mají, přistupují k dlužníkům. Samozřejmě i u těch dlužníků je potřeba rozlišovat ani ne tak jakým způsobem vznikl dluh, dluh je dluh, ale přece jenom ten přístup nemůže být stejný k rodinám s dětmi, stejný k jednotlivcům, stejný k těm dlužníkům, kteří opravdu schovávají majetek a vymýšlejí různé právní finty, a vůči těm, kteří je nijak nevymýšlejí.

Je co zlepšovat, to každopádně. Změny právní úpravy se konají

neustále, někdy až příliš často, takže to je další věc, že to možná vede k určitým zmatkům.

Jestli došlo k úplnému zdražení exekucí, to je velkou otázkou, protože když to vymáhaly původně soudy, tak nemůžeme vidět pouze soudní poplatky, ale ty soudy stojí ještě spoustu jiných prostředků, které samozřejmě dříve takto zpoplatňovány nebyly, zatímco exekutor si většinou promítne přesné náklady, které ho exekuce stála, samozřejmě je to také paušální, není to vždycky úplně přesně, plus nějakou odměnu, o které se můžeme bavit, jestli je nízká, či vysoká. Zase ale to musí být tak, aby to povolání bylo do určité míry atraktivní a někdo se jím zabýval.

Jestli bylo ještě něco chybou, a já si myslím, že ono to na výkonu exekucí občas poznat je, tak ten zákon, když vznikal, přece jen možná mohl určitým lidem znesnadnit přístup k tomu povolání. Myslím si, že tam mohlo být více podmínek, než tam bylo dáno, a myslím si, že někteří exekutoři, a tady bych já souhlasil, se exekutory nikdy neměli stát. Opravdu si myslím, že exekutorů jsou stovky a problém dělá zase dělá pět až deset z nich. Ty další desítky to nejen mediálně, ale i v této Sněmovně do určité míry odnášejí.

Pokud jde o změny, jednak od 1. ledna vstoupí v účinnost zákon, který zde již byl schválen, ale debatuje se dál. Ten zákon se stal do určité míry kompromisem jako každý zákon zde ve Sněmovně. To nebylo tak, že by byl vládní návrh, který by vším projel bez dalšího. Tak to nebylo. Nepochybně o tom diskutujeme dál. Diskutuje se o tom, že by bylo něco jako u notářů, tzn. že by měl každý obvod. To má také spoustu nevýhod, takže v tuto chvíli, pokud ta koncepce nebude úplně promyšlená, tak pro to úplně nejsem. Ale když se něco promyslí a domyslí, tak to někdy vzniknout může. Ale to by zase nebyl lék na to, co vlastně asi kritizujete vy.

Pokud jde o náhrady cestovného apod., to se už řeší v novele, která byla schválena. Naprosto chápu, když si nějaký exekutor nebo zaměstnanec udělá schválně pětkrát cestu z Brna do Chebu, tak to asi správné není. A to už dnes nepůjde, resp. od 1. ledna.

Nevím, jestli jsem to řekl dostatečně, ale když tak ještě odpovím. Děkuji za pozornost

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete pokládat, pane kolego, ještě doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji, pane ministře za vaše odpovědi. Tehdy, v roce 2001, pokud si vzpomínám, byla řešena především přetíženost soudů a vymahatelnost práva z hlediska obrovské druhotné platební neschopnosti firem a podniků. To se nějak vyřešilo. Nicméně se nechci vracet k minulosti, spíše k té přítomnosti.

Poplatky samotné se srovnávaly. Nebo analýza srovnávala poplatky v Německu, v Rakousku, takže tam byl ten problém.

Druhým problémem, o kterém hovoří analýza, je také jakási míra porušování současného práva v České republice právě exekutory. Oni to srovnávají, že je podstatně vyšší než u ostatních právních profesí v České republice. Dokonce hovoří ta analýza o porušování práva ze strany samotné Exekutorské komory. Takže i v tomto punktu by bylo záhodno udělat nějaké změny.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Jen stručná reakce. Pokud jde o deliktní chování exekutorů, problém je samozřejmě v četnosti. Každý exekutor má mnohem více případů než běžný advokát. Asi bychom se museli dívat na procentuální vyhodnocení těch – budu to nazývat obecně delikty, tím nic nepokazím – deliktů na poli exekucí. A ta čísla zase nejsou tak špatná. Dokonce z těch stovek tisíc exekucí, které jsou, podíl těch, které jsou prokazatelně vedeny nezákonně, není zas tak veliký. Ale tím, že je to četné, tak to postihuje hodně lidí. V tom se nepřu. Určitě se o tom budeme bavit.

Problém je v tom, že i postavení té komory doznalo změn, které nepovažuji za šťastné, protože komory mají být – nechci tady přednášet o nějakém veřejném právu – tzv. veřejnými korporacemi veřejného práva a mají mít určité pravomoci, o kterých rozhodují. U těch exekutorů došlo v praxi tím, že se jim některé vzaly, a byl z toho trošku paskvil, ta komora. Ona už to není úplně ani komora, ale není to ani nějaké soukromé sdružení. I z toho vznikají různé problémy, za které si ale, a to já s vámi souhlasím, ta komora může sama. Komora ze začátku, když budu velmi slušný, neúčinně vykonávala dohled nad činností exekutorů, takže do toho musel vstoupit stát. A tak jak to dnes je, že třeba ty kárné stížnosti může dávat několik subjektů, to asi není úplně správné.

To je asi všechno, co bych k tomu řekl. Zabýváme se tím opravdu pořád. Jestli se něčím zabýváme hodně vážně, tak jsou to exekuce, protože je to vážný problém. Věřte mi, že i když jsem z ODS, tak to neznamená, že nevidím i sociální problémy a důsledky, které to přináší. Musíme vyvažovat mezi zájmem věřitelů a tím, aby se slušně zacházelo také s dlužníky a nebyly z toho sociální problémy, které do moderní společnosti už nepatří.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře.

Z další interpelace s pořadovým číslem 24 kolega Votava odstoupil.

Můžeme se zabývat interpelací pana kolegy Jiřího Petru na pana ministra Tomáše Chalupu. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Petru: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážený nepřítomný pane ministře, jistě budete se mnou souhlasit, že stav veřejného osvětlení ve většině našich obcí a měst není v dobrém stavu. Jedná se o zařízení, která jsou mnohdy na hranici své životnosti. Především osvětlovací tělesa, která mají poměrně velkou spotřebu elektrické energie, a také typy, které vytvářejí tzv. světelný smog. Přitom jsou dnes již k dispozici i na domácím trhu např. LED osvětlovací tělesa. Oproti České republice se v zahraničí dotace z Evropské unie v operačních programech životního prostředí využívají velmi intenzivně a úspěšně právě na rekonstrukce veřejného osvětlení. I v našich končinách by tento dotační titul mohl přinést značně významnou a výraznou úsporu elektrické energie především obcím a městům.

Zaznamenal jsem, že Ministerstvo životního prostředí chce z evropských peněz více podpořit úspory energie. Vedle možnosti získat dotace na zateplení veřejných budov by obce mohly žádat i o dotace na rekonstrukci úsporných veřejných osvětlení.

Vážený pane ministře, ptám se: Jaký je současný stav příprav a jejich průběh v tomto dotačním titulu? Kdy uvažuje Ministerstvo životního prostředí o otevření dotačních titulů z prostředků Evropské unie na rekonstrukce veřejného osvětlení?

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr vám odpoví písemně.

Další interpelaci vznáší paní kolegyně Jana Drastichová na ministra Martina Kubu, který je omluven. Prosím.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedající. Už jsem si zvykla, že ministři, které interpeluji, tady nejsou.

Vážený pane ministře, obracím se na vás z titulu poslankyně za ostravský region, za oblast, která je dlouhodobě a velmi intenzivně zasažena škodlivými látkami v ovzduší a několikaměsíční smogovou situací. Vedle velkých znečišťovatelů z obou stran hranice jsou významnými viníky vedle velkých podniků i místní menší firmy a také domácnosti, které topí méně kvalitním uhlím, které velmi často pochází z exportu, a to zvláště ze sousedního Polska. Situace je o to tristnější, že tímto méně kvalitním uhlím s velkým množstvím prachu se topí na obou stranách státní hranice, zvláště ve velkých aglomeracích polského Slezska, a začíná se jím intenzivně topit i u nás na severu Moravy. Dovážené uhlí je nejen méně kvalitní, ale obsa-

huje i vysoké množství uhelného prachu a nekvalitních příměsí. Nejen že je toto uhlí méně výhrevné, ale násobí i celkovou už tak kriticky vysokou prашnost v našem moravskoslezském regionu.

Obracím se tedy na vás a vámi vedený resort s otázkou, jaké kroky podniknete ke kontrole a případně sankcionování dovozu tohoto nekvalitního topiva ze zahraničí. Jakým způsobem napomůžete zastavení přílivu této ekologické zátěže? Rovněž vás žádám o informaci, kdy začnete reagovat a vzniklou vypjatou situaci začnete s veškerou vážností řešit. Připomínám, že ve výsledku jde o škodlivé látky obsahující i karcinogenní prvky v obrovském množství vypouštěné do ovzduší, nemluvě o tom, že v těchto měsících je zátěž pro lidský organismus nejtěžší.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Další interpelaci vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na ministra zemědělství Petra Bendla. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře. Již vašeho předchůdce ve funkci a také pana premiéra Nečase jsem se zhruba před dvěma lety v rámci poslaneckých interpelací ptal, kolik že zaplatí Pozemkový fond České republiky za umístování svých inzerátů nabízejících prodej státního majetku na stránkách deníku Právo, tedy deníku, v jehož titulu se objevuje charakteristika nezávislé noviny. Pokud si dobře pamatuji z odpovědí na mé interpelace z doby před dvěma lety, pak v letech 2008 až 2010 obdrželo Právo za inzerci v těchto třech letech téměř 20 milionů korun.

Osobně považuji inzerci instituce státu u nezávislého média, v tomto případě tištěného, za jasné koruptivní jednání vládní administrativy zvláště v situaci, kdy je možné řešit potřebu zveřejňovat nabídky prodeje majetku Pozemkovým fondem přes internet v podstatě za bagatelní náklady například vydáváním elektronického bulletinu tohoto úřadu a velmi levně.

Mé dotazy jsou v této souvislosti následující: Za prvé: Kolik peněz za inzerci bylo Pozemkovým fondem vynaloženo v období od 1. ledna 2011 do 31. 10.2012 v Právu? Za druhé: Jak, kdy a za jakých podmínek proběhl výběr práva jako média exkluzivně zajišťujícího inzerci pro Pozemkový fond? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Další interpelaci vznáší pan poslanec Antonín Sedla na ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane

ministře, podle sdělovacích prostředků hodláte privatizovat českého leteckého dopravce. To mě sice od pravicové škrtylady nepřekvapuje, ale o to více mě překvapuje načasování této privatizace. Připomenu vám, že v roce 2009 byl již první pokus privatizovat ČSA, ale tehdejší Topolánková vláda nabídku Travel Service ve výši jedné miliardy neakceptovala. V případě ČSA se opakuje klasický scénář pravice. Nejprve dostat státní firmu do červených čísel a poté privatizovat pod záminkou dlouhodobého investora či ekonomické stabilizace firmy. Opět vám připomenu, že pokud v roce 2010 vykázala tato společnost zisk před zdaněním 76 milionů korun, pak v roce 2011 byla ČSA ve ztrátě 241 milionů, a to za situace výrazného snížení letadel, redukce zaměstnanců a snížení počtu spojení.

Pane ministře, deklasované tržby této společnosti, které poklesly loni o 4,6 miliardy korun, jsou vizitkou vámi řízené ČSA, která je součástí Českého aeroholdingu. Ptám se, proč navrhuje privatizaci této firmy v době světové ekonomické recese a v době, kdy není dokončena restrukturalizace této firmy. Přece si nemyslíte, že v této době dostanete lepší nabídku než v roce 2009? A na co použijete peníze získané z prodeje? Zřejmě opět skončí k pokrytí vámi vytvořeného schodku státního rozpočtu.

Pane ministře, vy po svém působení na postu ministra financí předáte nejen státní pokladnu prázdnou, ale zároveň prodáte vše, co se prodat ještě dá. O budoucích finančních závazcích z vámi prosazovaných reforem raději mluvit nebudu. Nicméně znovu zopakuji: Opravdu si, pane ministře, myslíte, že státní rozpočet zachrání prodej ČSA, jejíž cena je údajně pouze 148 milionů korun? Děkuji za vaše odpovědi.

A pane předsedající, já tímto stahuji svoji interpelaci číslo 30, protože jsem se s paní ministryní domluvil na písemné odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže předpokládám, že vám pan ministr Kalousek odpoví písemně. Vzhledem k tomu, že stahujete poslední interpelaci číslo 30 na paní ministryni kultury Alenu Hanákovou, tak mohu konstatovat, že jsme vyčerpali veškeré body ústních interpelací. S oznámením, že zítřejší jednání schůze začíná v 9 hodin, proto mohu ukončit dnešní jednací den.

Děkuji vám za trpělivost a přeji příjemný večer. (Ojedinělý potlesk z pravé části jednací síně.)

(Jednání skončilo v 16.53 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
9. listopadu 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 164 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 47. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní.

Nejprve informace. Uplynula již zákonná lhůta u návrhů zákonů, které vrátil Poslanecké sněmovně Senát. Jedná se o sněmovní tisky 660/4, 689/3, 691/5 a 733/3 a o tyto sněmovní tisky byl schválený pořad 47. schůze dnes rozšířen. Jsou to body 138 až 141.

Paní poslankyně Nedvědová má náhradní kartu číslo 1.

Dále vám sděluji, že se na mě obrátil předseda zemědělského výboru pan poslanec Pavol Lukša. Žádá o zařazení nového bodu do programu schůze. Je to sněmovní tisk 785 ve třetím čtení. Žádá jeho pevné zařazení na pátek před již pevně zařazené volební body, to znamená jako třetí bod našeho dnešního jednání. O tom bychom měli hlasovat.

Potom bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 67 a 136. Jsou to sněmovní tisky 740 a 781.

Pak jsou tady další body, ale zároveň vím, že ještě bude řada návrhů k tomu, jak postupovat dnes. Nejprve bych nechala promluvit vás a pak se domluvíme na tom, jak bude probíhat hlasování. Mám tady tři písemné přihlášky, takže nejprve písemné. Pan kolega Stanjura s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Mám dva návrhy na pevné zařazení po již pevně zařazených, a to nejprve bod číslo 44, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o státním podniku, sněmovní tisk 777. Je tam navrženo projednávání podle § 90. Pak navrhuji, abychom po tomto bodě projednali zákon vrácený Senátem, sněmovní tisk 689/3. Je to návrh zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, u kterého uplynula lhůta, jak o tom mluvila paní předsedkyně, takže bychom jej pevně zařadili za bod 44. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tyto dva body za již pevně zařazené. Tak zní návrh. Ano.
Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych požádal o pevné zařazení

následujících bodů po těch pevně zařazených bodech, které přede mnou navrhl pan předseda Stanjura, případně po pevně zařazených bodech. Jsou to bod číslo 21, sněmovní tisk 676, bod číslo 28, sněmovní tisk 768, bod číslo 33, sněmovní tisk 821, bod číslo 37, sněmovní tisk 829, bod číslo 41, sněmovní tisk 716, bod číslo 65, sněmovní tisk 737, a konečně bod číslo 79, sněmovní tisk 822. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Nyní pan kolega Jan Husák, poté paní poslankyně Anna Putnová.

Poslanec Jan Husák: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Já vás chci požádat o zařazení bodu číslo 23, sněmovní tisk 712, je to zákon o elektronických komunikacích, jako pevně zařazený po již pevně zařazených bodech, před blokem voleb.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní kolegyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré ráno, paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěla bych požádat o zařazení bodu číslo 17, sněmovní tisk 634, po volebních bodech, jako pevně zařazený bod. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si navrhnout změnu pořadu. Dovoluji si navrhnout, aby sněmovní tisk 624 byl zařazen pevně jako druhý bod po pevně zařazených volebních bodech, tedy po bodu, který právě teď navrhovala paní kolegyně Putnová.
Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Igor Svoják.

Poslanec Igor Svoják: Dobré ráno, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci. Dovolím si navrhnout předřazení bodu číslo 105, sněmovní tisk 590/6, jako první pevně zařazený bod dnes, to znamená předřadit jej před všechny pevně zařazené body.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tisk 590/6? Dobře. Ještě se hlásil pan kolega Stanjura. Poté pan kolega Tejč.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se. Já jsem chtěl ještě navrhnout vyřazení jednoho bodu a zapomněl jsem na to. Takže ještě

navrhuji vyřadit bod 112, návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Tejč, který má náhradní kartu číslo 3, ale teď má také slovo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já si dovoluji požádat ještě předtím, než bude uzavřena možnost podávání návrhů na změnu programu, o to, aby byla vyhlášena přestávka v délce patnácti minut pro jednání klubu sociální demokracie, protože já se přiznám, že asi nikdo z nás v tuto chvíli není schopen se zorientovat v tom, co je navrhováno, proč je to navrhováno. Těch návrhů, které tady zazněly zejména z úst pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 Gazdík, je tolik, že mi skutečně uchází trochu smysl toho, proč v posledním den jednání Sněmovny je tady navržena takto razantní změna. Za druhé, kromě čísla sněmovního tisku nebyl uveden důvod, proč mají být zařazeny a přednostně projednány, ale především nebyl zmíněn ani název tisku.

Proto si dovoluji požádat předtím, než bude uzavřena možnost podávat návrhy do diskuse, o tuto přestávku, abychom se mohli zorientovat a hlasovat skutečně odpovědně o tom, co je navrženo. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Vyhovím samozřejmě této žádosti, ale předtím se ještě zeptám, jestli někdo chce vznést nějaký požadavek k pořadu schůze, nějaký návrh k pořadu schůze. Pokud tomu tak není – je 9 hodin 8 minut, vyhláším přestávku do 9.25.

(Jednání bylo přerušeno v 9.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.25 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Je před námi hlasování o řadě návrhů. Ještě pan kolega Stanjura a já potom ještě musím přečíst omluvy, na to jsem zapomněla. Pan kolega Stanjura ale teď dostane slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych chtěl modifikovat svůj návrh na pevné zařazení těch dvou bodů. Já jsem se domníval, že to bude až po bloku třetích čtení, ale protože jsem to neřekl, tak bych chtěl, ať je to až po bloku třetích čtení. A stejně tak bych poprosil pana předsedu Gazdík, aby pokud možno modifikoval

svůj návrh. Máme tady sedm nebo šest třetích čtení, a pokud předřadíme první čtení, jak on to navrhl, tak se k těm třetím čtením vůbec nedostaneme.

Já dávám svůj návrh na ty dva body 44 a návrh vrácený Senátem po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, tedy budeme o tom hlasovat. Ještě potom se připravte, každého z vás se budu ptát, protože máme pevně zařazený bod volby a budu potřebovat, jestli vy chcete ty vaše body před volbami, nebo po volbách. Tam není přesně řečeno, v kolik hodin. Po volbách, dobře. Po třetích čteních a po volbách.

Pan kolega Gazdík ještě k tomu něco chtěl upřesnit? Pan kolega Gazdík, prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milé kolegové, děkuji za ten návrh. Po dohodě s ministrem financí se pokusím upravit a zkrátit svůj návrh. Takže prosím, aby tam byly zařazeny jenom tři body, předřazené, tak jak jsem navrhoval z těch šesti, a to sněmovní tisk číslo 822, sněmovní tisk 821 a sněmovní tisk číslo 676. 822, 821 a 676.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže bod 21, sněmovní tisk 676, bod 33, sněmovní tisk 821, a bod 79 sněmovní tisk 822. O tyto body žádáte a po třetích čteních a po volbách – nebo jak zní přesně váš návrh?

Poslanec Petr Gazdík: Po pevně zařazených bodech. Po třetích čteních, pardon.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Po třetích čteních. A ještě musím vědět, jestli po volbách, nebo před volbami.

Poslanec Petr Gazdík: Prosím, volby jsou před třetími čteními. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže po třetích čteních, už tomu rozumím. To byl pan kolega Gazdík. To byly snad všechny úpravy k pořadu schůze.

Dámy a pánové, ještě musím přečíst omluvy. Z dnešního jednání se omlouvají pan poslanec Pavel Antonín, Jan Bauer, Jiří Besser, Zdeněk Bezechný, Vlasta Bohdalová, Petr Braný, Michal Doktor, Jana Drastichová, Martin Gregora, Pavel Hojda, Ladislav Jirků, Rom Kostřica, Vít Němeček, Viktor Paggio, Marie Rusová, Adam Rykala, Pavel Staněk, Miroslava Strnadlová, Jana Suchá, Ladislav Šinčl, Milan Šťovíček, Ivana Weberová, Jaroslava Wenigerová – ale tu tady vidím, takže asi omluva paní poslankyně Wenigerové neplatí. Paní poslankyně Wenigerová se dnes ne-

omlouvá. Dobře. Dále pan kolega Pavel Svoboda se omlouvá. Z členů vlády Alena Hanáková, Kamil Jankovský, Martin Kuba, Jan Kubice, Karolína Peake a to je všechno k omluvám.

Pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 8.

Budeme tedy teď hlasovat. První návrh, o kterém jsem vás informovala, je žádost pana poslance Pavla Lukši na zařazení nového bodu do programu schůze, sněmovní tisk 785, třetí čtení. Chce, aby tento bod byl zařazen již dnes před volební body. Pavol Lukša. Prosím pana poslance Lukšu, aby nám řekl přesně, jak má ten návrh vypadat. Prosím.

Poslanec Pavol Lukša: Dobře, je pátek, každý den by se měl udělat nějaký dobrý skutek, tak to bude jako první bod v bloku třetích čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: První bod z bloku třetích čtení. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 182. Táhá se, kdo je pro návrh pana poslance Pavla Lukši, aby sněmovní tisk 785 byl zařazen po volbách jako první v bloku třetích čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 182 přítomno 152, pro 141, proti 4. Tento návrh jsme přijali.

Nyní je zde návrh pana poslance Zbyňka Stanjura, aby dnes po bloku třetích čtení se projednaly body 44, je to sněmovní tisk 777.

Zahajuji hlasování číslo 183. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 183 přítomno 152, pro 87, proti 43. Návrh byl přijat.

Dále navrhuje pan kolega Stanjura, aby byl sněmovní tisk 689/3 – to je ta vrácenka Senátu – projednán dnes po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování číslo 184. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování číslo 184 přítomno 153, pro 124, proti 7. Návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje vyřazení bodu 112, volba prezidenta NKÚ.

Zahajuji hlasování číslo 185. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu z pořadu schůze? Kdo je proti?

V hlasování číslo 185 přítomno 153, pro 94, proti 38. Návrh byl přijat.

Pan kolega Gazdík žádá o pevně zařazení bodu 21, sněmovní tisk 676, bodu 33, sněmovní tisk 821, bodu 79, sněmovní tisk 822, jako dalších po pevně zařazených po bloku třetích čtení. Můžu o tom hlasovat najednou, nebo...? Ne, jednotlivě. (V sále je silný hluk.)

Nejprve tedy bod číslo 21, sněmovní tisk 676.
Zahajují hlasování číslo 186. Kdo je pro toto pevné zařazení? Proti?
Hlasování číslo 186. Přítomno 153, pro 70, proti 52. Návrh přijat nebyl.

Druhý návrh, bod 33, sněmovní tisk 821... pardon, kontrola hlasování.
Pan ministr Chalupa. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Já se velmi omlouvám. Přiznám se vám, že to je poprvé, ještě se mi to nikdy nestalo. Ale křížek zvoucí na sjetině není můj, leč je uveden u mého jména. Prosím o zpočtybňení hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže o námitce pana poslance Chalupy rozhodneme v hlasování číslo 187.

Toto hlasování zahajují. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou? Proti námitce?

Hlasování číslo 187. Přítomno 153, pro 139, proti 3. Námitka byla přijata.

Opakujeme hlasování o návrhu pana poslance Gazdika, bod 21, sněmovní tisk 676, po pevně zařazených bodech po třetím čtení.

Zahajují hlasování číslo 188. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 188. Přítomno 153, pro 77, proti 54. Tentokrát byl návrh přijat.

Další návrh pana poslance Gazdika, bod 33, sněmovní tisk 821, zařazení pevné po již pevně zařazených bodech po třetích čteních.

Zahajují hlasování číslo 189. Kdo je pro? Proti návrhu?

Hlasování číslo 189. Přítomno 154, pro 76, proti 34. Návrh přijat nebyl.

Další návrh, bod 79, sněmovní tisk 822. Je to další návrh pana poslance Gazdika zařadit po již pevně zařazených bodech po třetích čteních.

Zahájila jsem hlasování číslo 190. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 190. Přítomno 153, pro 77, proti 44. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Husák – požádám ho také, aby upřesnil svůj návrh, protože žádá, aby byl bod 23, sněmovní tisk 712, zařazen dnes za již pevně zařazené body. A teď se vás zeptám – po třetích čteních?

Poslanec Jan Husák: Ano, je to tak, po třetích čteních, abychom dodrželi zásadu, která zde byla dohodnuta.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o tomto návrhu rozhodneme.

Zahajují hlasování číslo 191. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 191. Přítomno 153, pro 87, proti 45. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Anna Putnová žádá zařazení bodu 17, sněmovní tisk 634. A také se paní poslankyně zeptám, aby nám upřesnila svůj návrh.

Poslankyně Anna Putnová: Budu respektovat pátek jako den, kdy jsou třetí čtení. Takže prosím o zařazení po bloku třetích čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Po pevných bodech, po třetích čteních.

Zahajují hlasování číslo 192. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 192. Přítomno 154, pro 126, proti 5. Návrh jsme přijali.

Pan poslanec Ivan Ohlídál žádá o předřazení sněmovního tisku 624. Pan poslanec Ohlídál nám upřesní.

Poslanec Ivan Ohlídál: Paní předsedkyně, tohle je třetí čtení, takže by měl patřit tento bod do bloku třetích čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tudiž tuto přihlášku nebudeme muset hlasovat, je zařazen v bloku třetích čtení.

Tak nyní pan kolega Svoják žádá, aby dnešním prvním bodem byl bod 105, sněmovní tisk 590/6. Pan kolega Svoják trvá na tom, abychom takto hlasovali? Nepřistoupí na to, že tady panuje nějaká tichá dohoda, že se udělají třetí čtení a budeme zařazovat všechny ostatní body? Pan kolega Svoják, prosím. Pane kolego, upřesněte, to je třetí čtení, to, co vy navrhuje? (Ano.) Takže to je v bloku třetích čtení. V bloku třetích čtení máme již jeden první bod zařazený, můžeme vám vyhovět v tom, že by to bylo v bloku třetích čtení jako druhý bod. (Souhlas.) Necháte to být, nemusíme o tom hlasovat. Dobře.

To byly snad všechny návrhy, které jsme museli projít, a můžeme se už věnovat prvnímu bodu, který je před námi. Tímto bodem je bod číslo 67. Je to

67.

**Návrh poslanců Jana Farského, Petra Gazdíka, Karolíny Peake, Jaroslava Plachého, Radka Johna, Jeronýma Tejce, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 740/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 740/1.

Prosím, aby za navrhovatele uvedl tento návrh pan poslanec Jan Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený poslanecký návrh vychází ze tří základních principů: s veřejnými prostředky musí být nakládáno veřejně, občan nesmí být v roli prosebníka, když chce zjistit, za co se utrácejí jeho peníze, veřejná kontrola prostřednictvím konkurence, opozice a médií je motivovanější, levnější a efektivnější než kontrola úřední. S těmito principy se ztotožnilo 53 poslanců této Sněmovny, kteří připojili k návrhu zákona svoje podpisy.

Návrh zákona doplňuje stávající systém kontroly nakládání s veřejnými prostředky a majetkem o povinnost zveřejňovat smlouvy uzavírané povinnými subjekty v rámci jednoho místa, takzvaného registru smluv. Už v současné době jsou některé smlouvy uzavírané státem, obcemi a dalšími subjekty zveřejňovány, jedná ale se pouze o malou část kontraktů. Současný stav je tak neúplný a celkově nepřehledný. V registru smluv je navrženo publikovat nejen smlouvy na dodávky, služby či stavební práce, ale i například běžné smlouvy kupní, nájemní nebo darovací. Současně budou zveřejňovány i objednávky vystavené některým z povinných subjektů a faktury na poskytnutá plnění. Bude tak umožněno sledovat nakládání s veřejnými prostředky, které i po tom, co se staly součástí státního rozpočtu, zůstávají předně peněží občanů. Prostřednictvím dálkového přístupu do tohoto registru bude umožněna každodenní kontrola nakládání s veřejnými prostředky. Funkčnost a samovymahatelnost systému zajistí ustanovení, které účinnost uzavřených smluv váže na okamžik jejich zveřejnění.

Primárním cílem novely, na jejímž základě má dojít ke změně pěti právních předpisů, je zabezpečit transparentnější, efektivnější a

hospodárnější nakládání s veřejným majetkem a veřejnými prostředky. Stejný model od 1. 1. 2011 funguje na Slovensku.

Předem děkuji za podporu tohoto zákona, který není ani pravicový ani levicový ani koaliční ani opoziční, ale prostě potřebný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli. Prosím o slovo zpravodaje. Pro první čtení byl určen pan poslanec Pavel Staněk, který je dnes omluven.

Budeme muset hlasovat o tom, zda souhlasíme s tím, aby se zpravodajem stal pan poslanec Aleš Rádl.

Zahajuji hlasování číslo 193. Ptám se Sněmovny, kdo souhlasí se změnou zpravodaje. Kdo je proti?

Hlasování číslo 193, přítomno 153, pro 119, proti 1.

Slovo má pan zpravodaj Aleš Rádl. Prosím.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já se pokusím zformulovat tady připomínky k tomuto zákonu, které měla vláda, protože lze se jistě asi v obecné rovině shodnout na tom, že je třeba zajistit větší možnost ze strany veřejnosti kontrolovat uzavřené smlouvy, že je třeba zajistit větší transparentnost uzavíraných smluv, nicméně je třeba hledat takovou formu a takový způsob, který bude v souladu se stávajícími zákony i s vizí této vlády nezřizovat další úřady a další instituce, které by zase zatěžovaly státní rozpočet. Vláda k tomuto zákonu má celou řadu připomínek, je jich asi sedm. Já se pokusím vyjmenovat některé, abychom věděli, o čem hovoříme.

Navrhované změny představují výrazný zásah do celkového systému smluvního práva. Měla by předcházet proto širší odborná diskuse.

Za druhé. Ohrožení právní jistoty smluvních stran zvyšuje rovněž nejednoznačné vymezení smluv, které by měly být zveřejňovány podle navrhovaného ustanovení novely zákona o svobodném přístupu k informacím. Nejasné je rovněž věcné vymezení povinně zveřejňované smlouvy, pokud jde pouze o rozhraničení pomoci běžného obchodního styku v rozsahu předmětu podnikání. Státní orgány předmět podnikání nemají a navrhovaná úprava v předloženém znění proto jejich běžný provoz neřeší. Smluvní stranou v takto sjednané smlouvě je pak Česká republika a výkon práv a povinností této smlouvy je příslušná zajistit, respektive zajišťovat konkrétní organizační složka státu.

Rovněž není zřejmé, zda se výjimka má vztahovat na smlouvy, které uzavírají organizace zřizované ministerstvem v rámci své jiné činnosti provozované v souladu se zřizovací listinou a v souladu se statutem vedle hlavní činnosti. (Neustálý hluk v sále.)

Navrhované změny obchodního zákoníku je třeba pokládat za matoucí a z hlediska jejich účelu nejasné, zatímco předložené návrhy ve svých ostatních pasážích cílí smlouvy uzavírané povinnými subjekty ve smyslu zákona o svobodném –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane zpravodaji. Dámy a pánové, posloucháte zpravodajskou zprávu, abyste věděli, o čem se budeme rozhodovat? Já vás o to žádám. Kdo nehodlá poslouchat, prosím, odejděte z jednacího sálu.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Aleš Rádl: Poslouchat byste měli, protože se to bude týkat vás všech.

Zatímco předložený návrh ve svých ostatních pasážích cílí na smlouvy uzavírané povinnými subjekty ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, navržené změny obchodního zákona by se dotýkaly všech smluv bez ohledu na jejich smluvní strany.

Záměr předkladatelů vyjádřený v navrhovaném § 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, aby registr smluv vedl Úřad vlády České republiky není žádným způsobem odůvodněn.

Úprava správních deliktů v navrhovaném § 19 zákona o svobodném přístupu k informacím není dostatečně přesná a úplná. V této pasáži chybí mimo jiné ustanovení o správě pokut uložených za správní delikty a rozpočtové určení příjmů a pokut.

Za problematické je třeba rovněž požadovat zmocnění ustanovení v navrhovaném § 21 zákona o svobodném přístupu k informacím. Obecně není možno upravovat náležitosti smluv – jazyk, strukturu údajů obsažených ve smlouvě – nařízením vlády vydaným k provedení zákona o svobodném přístupu k informacím.

V neposlední řadě není v předloženém zákoně vyčíslen finanční dopad na státní rozpočet, na rozpočty krajů, obcí ani náklady veřejných institucí spojených se zřízením a provozováním registru smluv.

Jak vidíte, těch výhrad, které zformulovala vláda, je celá řada. Jsou poměrně závažné. Nicméně jak jsem řekl už v úvodu svého vystoupení, je tady obecná vůle k tomu, aby ve věci zveřejňování smluv byl zajištěn vyšší komfort pro ty, kteří ty smlouvy chtějí nějakým způsobem kontrolovat, a proto jako zpravodaj navrhuji propustit zákon do druhého čtení a přikázat ho ústavněprávnímu výboru, kde se pokusíme některé tyto vládou zformulované výhrady upravit tak, aby zákon vyšel v podobě, která bude všeobecně přijatelná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji.

Otvírám obecnou rozpravu a nemám do ní žádnou přihlášku. Pan poslanec Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já na jedné straně naprosto chápu snahu předkladatelů najít nějaké nové prostředí, které by pomohlo narovnat někdy kritická výběrová řízení a získat informace tam, kde doposud nejsou dostupné. Na druhé straně chci upozornit, že my jsme velkou novelou zákona o zadávání veřejných zakázek zcela jednoznačně zpřístupnili velkou část informací. Je třeba si také uvědomit, že po uplatnění tohoto zákona, a bylo by dobré, i kdyby předkladatelé a tato Sněmovna měly zpětnou vazbu od obcí, od institucí, které podle tohoto zákona vyhláší veřejné zakázky, že mnohdy nastává stav, že ony si nevědí rady. Zdá se mi to poměrně komplikované a naše enormní snaha zlepšit kolikrát vede k tomu, že podle zákona je velký problém soutěžit. Proto i další kroky, které k tomuto vedou, můžou vést k tomu, že pro obce, protože návrh zákona řeší primárně náklady spojené s tzv. centrálním registrem smluv, můžou být další výdaje, protože i ty obce anebo instituce budou muset nějakým způsobem zpracovávat podklady, které budou poskytovány do tohoto zařízení.

Musím říct, že se poměrně velmi shodují s připomínkami vlády, které tady zpravodaj nějakým způsobem komentoval, na druhé straně rozumím tomu, že je tady obecná vůle, která chce materiál propustit do druhého čtení, a určitě tomu nebudu bránit. Nicméně bych vyzval k jedné zásadní věci. My jsme už v mnohých případech dali poměrně dost investičních prostředků do IT technologií, poměrně často je to teď i mediálně popisováno, a myslím si, že by nebylo šťastné, abychom vymýšleli zase nové a další postupy. A to si troufám říct, že jsem člověk, který o této oblasti trochu ví. Proto bych velice vřele doporučoval, aby se skutečně využily již cesty, které tady byly dokonce státem prostřednictvím jednotlivých resortů zrealizovány. Jako typickým příkladem, a dokonce si troufám připomenout na konci minulého volebního období, kdy se projednávala jedna z novel zákona o zadávání veřejných zakázek, tak tam dokonce na návrh můj a kolegů z výboru pro veřejnou správu byl pozměňovací návrh, aby se pro komunikace využil systém datových schránek, protože tato povinnost je uložena všem orgánům veřejné moci, čili vlastně těm, kteří vyhláší zakázky, a ta komunikace je již dneska běžná, je standardní, garantující a samozřejmě náklady s tím spojené budou se zřizováním de facto nulové. To je poznámka, kterou bych považoval za potřebnou, aby se nesla i v průběhu projednávání. A samozřejmě i tento systém umožňuje přenášet faktury a další věci, pokud dojde ke shodě a bude tento systém k tomu využit.

Z tohoto důvodu bych byl velice rád, kdyby tento materiál byl předložen i do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože i tento výbor byl gestorem novely zákona o zadávání veřejných zakázek. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jaroslav Krupka. Děkuji vám také a ptám se, kdo se hlásí další do obecné rozpravy v prvním čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Nezazněl návrh ani na vrácení ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Pan poslanec Jaroslav Krupka navrhuje výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo ještě jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 194. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 194. Přítomno 154, pro 121, proti nikdo. Tento návrh jsme přijali.

Nyní hlasování o výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování číslo 195. Kdo souhlasí s přikázáním tomuto výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 195. Přítomno 155, pro 130, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Zeptám se pana poslance Křečka, zda se hlásí. (Ne, to je omyl, sděluje poslanec ze sálu.) Takže jsme rozhodli o tom, že návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a tím jsme projednali bod 67, sněmovní tisk 740 v prvním čtení. Děkuji jak panu navrhovateli, tak panu zpravodaji.

Seznamuji vás s dalšími omluvami. Omlouvá se dnes z našeho jednání paní poslankyně Jana Fischerová.

Zahajuji projednávání bodu číslo

136.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb.,
o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 781/ - druhé čtení**

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, abyste nám zákon o spotřebitelském úvěru, sněmovní tisk 781 ve druhém čtení, uvedl. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Děkuji za rozpravu v rozpočtovém výboru.

Připomínám, že návrh zákona má za cíl zvýšit ochranu spotřebitele, kteří používají produkt spotřebitelského úvěru, a prosím, abychom si ho v rozpravě nepletli se zákonem proti lichvě. Lichva je trestný čin. Toto je ochrana spotřebitele.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a požádám nyní o slovo zpravodaje pana poslance Františka Laudátu. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému a jeho usnesení nám bylo předloženo jako sněmovní tisk 781. Slovo má zpravodaj výboru pan poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Paní předsedkyně, dámy a pánové, moje vystoupení bude rovněž krátké. Zmínil bych se tady o již avizovaném usnesení rozpočtového výboru, kde jsme danou problematiku po předložení panem náměstkem Minčíčem projednali. Ve finále bylo schváleno usnesení.

Gros věcí je, že výbor prohlasoval dvě změny. První bod číslo 9 zní: 8. V § 6 odst. atd. – máte to v tisku. A pak ještě druhý bod, to se týkalo bodu 9, nový bod 10. Chci upozornit, že v obou případech bylo stanovisko předkladatele negativní, abyste s tímto pracovali. Z prostého důvodu, že to jde proti stávajícím evropským trendům. Například uzavírat individuální smlouvy s každým jedním klientem znamená obrovské zvýšení nákladů pro poskytovatele spotřebních úvěrů a budeme zřejmě v tom poměrně světovou raritou.

Děkuji, to je asi všechno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám také. Otevíráám obecnou rozpravu, mám do ní zatím dvě přihlášky. Nejprve má slovo pan poslanec Vít Bárta, po něm pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, za

prvé jsem velmi rád, že po opakovaných snahách zařadit na plénium druhé čtení tohoto podle mě opravdu velmi klíčového zákona se nakonec bez ohledu na to, že mé návrhy nebyly koalici vyslyšeny, tak musím poděkovat za to, že nakonec tady tento zákon je.

Myslím si, že se jedná o typ normy, kde bychom měli zapomenout na pravo – levo, na hašteření politických subjektů, možná i na hašteření jednotlivců a měli bychom myslet na to, že je čím dál tím více jasných důkazů o tom, jak lichva v Čechách kvete, jak se lichva v Čechách bohužel stala nejenom velkým byznysem, ale jak se lichva bezesporu dnes stala jasně beztrestnou aktivitou. Bez ohledu na to, že ji máme v trestním zákoně uvedenu.

Pan ministr Kalousek tady na začátku řekl, že si nemám plést – nemáme plést, on nemluvil o mně, ale chápu, že to asi především směřovalo k mému návrhu, právě onoho zastropování RPSN, ke kterému se ještě dostanu.

Mám potřebu říci to, že i když v zásadě má pan ministr Kalousek bohužel z mého pohledu pravdu, že jednou věcí je zákon o spotřebitelském úvěru a druhou věcí je reálná vymahatelnost, reálná praxe lichvy v trestním zákoně, tak je zapotřebí říci, že bohužel v tuto chvíli úprava trestního zákona je soudy a vůbec českou justicí vykládána tak, že lichva potírána není. Ten problém si dovoluji kvantifikovat několika konkrétními věcmi.

Za prvé. To, že meziročně přibývá o jednu třetinu exekucí, to, že exekuce se dnes dotýká milionu konkrétních případů, což na desetimilionový národ, se domnívám, je opravdu velmi zásadní informace, milion exekucí, deset milionů občanů včetně dětí, to si myslím, že je sociální údaj, který je zapotřebí brát velmi vážně a který jednoznačně hovoří o tom, jak zásadní sociální eskalace na tomto tématu může vzniknout. (V sále je obrovský hluk!)

Nicméně i když společnost paradoxně nenávidí především exekutory, to znamená ony vlastní exekutivce vymáhající už jenom závěr onoho tragického sociálního stavu, tak se v tomto směru velmi, velmi zapomíná na příčinu. A tou příčinou exekucí v mnoha studiích a v mnoha vyjádřeních i vlastních exekutorů je především objednávka lichvářských společností. Lichvářské společnosti jsou generátorem problému rostoucích exekucí. Pokud máme rozetnout tento zásadní sociální problém, tak ho nerozetneme ani prioritně omezováním kompetencí exekutorů ani debatou o tom, jestli se lichva začne řekně vnímat jako věc nemravná, ale omezíme ji jedině rychlým legislativním opatřením. A i když pan ministr Kalousek říká, že bychom to mohli učinit v normě jiné, tak apeluju na nedostatek času, apeluju na to, že je zcela možné a legislativně přípustné zastropování RPSN sazby provést právě v tomto konkrétním zákoně.

Tento zákon je velmi pozitivní z hlediska omezení lichvy zákazem předražených telefonních linek. Je velmi pozitivní v zákaze nechvalně

známých drobných písmen a vět ve smlouvách. Nicméně to nejzásadnější, a to tu celkovou odměnu, to znamená to, co je a co není lichvou, neřeší. Je výhodnější půjčit si na tři měsíce s desetiprocentním úrokem, nebo je výhodnější na pět měsíců si půjčit s patnáctiprocentním úrokem? Tato finanční alchymie není jednoduchou záležitostí ani pro některé humanitně vysokoškolské vzdělané členy této Sněmovny, natož pro průměrného občana České republiky, který čte na letácích nízkou úrokovou sazbu a až při podpisu smlouvy se dozví, že za podpis této smlouvy zaplatí kupříkladu 3 500 korun jenom za zpracování takovéto smlouvy. (Hluk v sále je stále velký!)

Občan si může změřit a porovnat u různých společností úrokové sazby, přesto množství poplatků, často sankcí, výrazným způsobem změní celkový parametr oněch porovnávaných čísel. Proto už v minulosti byla zavedena takzvaná RPSN sazba, to znamená roční procentní sazba nákladů, která má zahrnovat všechny poplatky spojené s poskytnutím půjčky. Problém však je, že tato sazba není zastropována. V úterý jsem vám zde uváděl konkrétní příklady společností, které zcela legálně umožňují lidem půjčit si tisícovku, 5 000 korun na měsíc za cenu toho, že po měsíci vrátíte nikoliv 5 000 korun, ale 10 000 korun. Zcela legálně si můžete u této společnosti půjčit podobnou částku na rok bez ohledu na to, že celkové částky, které máte vrátit, jsou i po roce často vyšší než vlastní částka, kterou jste si půjčili. (Odmilka pro hluk v sále.)

Chápu, že je pátek, chápu, že únava po těžkých bojích o přežití této vlády jaksi odvádí pozornost od tohoto klíčového tématu. Nicméně mi dovoluji říci, že celá problematika předkládaného návrhu se dotýká tolika občanů České republiky a je to natolik zásadní a aktuální téma, že abych získal vaši pozornost, dovoluji mi uvést několik konkrétních příkladů toho, o čem zde hovořím. (Řečník opět vyčkává.)

Společnost Ferratum má poplatky poměrně vysoké. Klient si půjčí 10 000 korun s tím, že poplatek za uzavření takovéto smlouvy činí bezmála třetinu této částky, tedy 3 300 korun. To znamená, že bezprostředně po podpisu dluží dohromady 13 300 korun a od stolu odchází jen s pouhými 10 000. Společnost s názvem, který sám o sobě by měl vzbuzovat pozornost, přesto se jedná o společnost velmi úspěšnou, společnost s názvem Bongabonga, pracuje tak, že dostanete třináctistránkovou smlouvu bez ohledu na to, jestli si půjčíte i pouhé 3 000 korun. Mezi rekordní RPSN sazby jsem v blacklistu lichvářských společností, který jsem se pokusil sestavit a který najdete na mých webových stránkách, tak zde najdete u konkrétní společnosti RPSN sazbu ve výši 14 299 %. U společnosti Profi Credit, když si klient půjčí 4 999 korun na jeden rok, ve 12 splátkách nakonec zaplatí částku 10 704 koruny, což činí pro vaši představu 400 % RPSN, bez 7 %. U společnosti Perfect Money když si

klient půjčí 5 000 korun, je povinen vrátit do týdne částku 5 500 korun. (Další odmlka.)

Mě mrzí, že zájem o toto téma mezi vámi zjevně není takový, o jaký se snažím, a proto přejdu tedy rovnou k obsahu vlastního návrhu, který předkládám.

Tak tedy vedle vlastního zastropování RPSN sazby, kterou jsem vám doufám dostatečně objasnil a kde znovu prosím o akceptaci tohoto návrhu s tím, že znovu podotýkám – trestní zákon a současná justice neuznávají jasnou hranici toho, co je a co není lichva, a jednoznačně i mnohonásobné splátky oproti půjčkám půjčeným na velmi krátkou dobu česká justice respektuje jako aktivitu legální. Stejně tak podotýkám, co se týče tohoto prvního návrhu, že i když mají jednotlivé společnosti povinnost uvádět jednotnou roční částku, tzn. ono RPSN, skutečnost je taková, že ona tisícová procenta v RPSN jsou prezentována tak, že reálná možnost orientace konkrétního člověka, který si potřebuje půjčit, je velmi, velmi malá.

Vedle RPSN nicméně navrhuji i několik dalších dílčích věcí. Za prvé. Druhá dílčí změna se týká nenápadného nešvaru, který podvodné firmy zneužívají. Jedná se o to, že klient má možnost vypovědět smlouvu do 14 dnů od jejího podepsání. Smlouvu vypoví a peníze vrátí, přitom nicméně logicky zaplatí úrok za těch prvních 14 dnů. Vychytralá podvodná společnost ale udělá to, že právě v těch prvních 14 dnech nastaví několikanásobně vyšší úrok než ve zbylém období půjčky. A tak pokud půjčku do těch 14 dnů vrátíte, dost se vám to prodraží. Můj pozměňovací návrh zavádí to, že úrok musí být po celou dobu stejný. Žádného dalšího člověka se tak podvést tímto způsobem nemusí podařit.

Dámy a pánové, dalo by se o tomto tématu hovořit dlouho. Já vás jenom prosím o to, že když Ministerstvo financí, které se k této věci vyjádřilo, pokud já vím, pouze pro deník s komentářem, že zastropování RPSN sazby by vedlo k tomu, že se omezí trh a že by klesl počet společností, klesla by nabídka krátkodobých úvěrů, tak vás prosím, abyste vedle onoho omezení trhu vnímali, že se jedná o omezení velmi nemravného lichvářského trhu, a abyste vedle toho na druhé straně vnímali, jaké sociální dopady má to, pokud v následujících měsících nedojde především k onomu zastropování RPSN.

Děkuji za pozornost. (Potlesk jednoho poslance z řad Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Michal Babák. Potom bude hovořit pan poslanec Václav Votava. – Omlouvám se panu poslanci Chvojkovi i panu poslanci Šťastnému, ale došlo ke zmatku v přihláškách, takže pan poslanec Votava bude dalším řečníkem. Pan kolega Babák má slovo nyní.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych zde chtěl vyjádřit podporu tohoto návrhu pana ministra Kalouska. Trh spotřebitelských úvěrů je v České republice velmi problematický. Den co den se setkáváme my všichni s lidmi, kteří byli podvedeni, kteří byli okradeni. I z tohoto důvodu jsem vypracoval pozměňovací návrh, který má podvedeným klientům zásadně pomoci.

Nyní mi dovoluje představit pozměňovací návrh k tomuto zákonu, tedy k zákonu o spotřebitelském úvěru, sněmovní tisk 781. Pozměňovací návrh obsahuje celkem tři konkrétní opatření pro zlepšení prostředí na trhu spotřebitelských úvěrů.

První bod mého pozměňovacího návrhu zpřesňuje povinnost poskytovatele půjčky posoudit schopnost klienta půjčku vrátit. Zákon se má doplnit větou: „Při posuzování schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr je věřitel povinen zohlednit zejména dobu, na kterou se spotřebitelský úvěr poskytuje, výši spotřebitelského úvěru, příjem spotřebitele a případně též účel spotřebitelského úvěru.“ Nebude tak již pochyb o tom, co všechno musí poskytovatel zohlednit a co musí vzít v úvahu při poskytování úvěru.

Druhý bod, kterým se zabývá náš pozměňovací návrh, je velmi problematickým bodem, který používají výslovně podvodné firmy. Podle zákona jsou totiž veškeré úroky a poplatky spojené s úvěrem obsaženy v tzv. RPSN sazbě, tzn. roční procentní sazbě nákladů, která má za úkol přesně popsat výhodnost či nevýhodnost půjčky. Problém je v tom, že podvodné firmy obcházejí tuto RPSN sazbu tím, že do smlouvy dávají nesmyslně vysoké pokuty, a to navíc za podmíněk, které jsou mnohdy nesplnitelné. Výsledek je potom takový, že půjčka má sice nízkou RPSN sazbu, ale firma si vše dožene vysokými pokutami, kterým se normální občan nemůže nijak bránit. To je jasný podvod na klientech, kteří v dobré víře přijímají RPSN jako cenu, kterou za úrok zaplatí jako konečnou. Proto chci ve svém pozměňovacím návrhu zastropovat veškeré peněžní plnění splatné spotřebitelem v důsledku neplnění smluvních povinností. Jinými slovy, chci zastropovat pokuty a penále, které jsou dnes u podvodných půjček tak rozšířené. Pokud mě budete obviňovat z toho, že omezují soutěžní prostřední, pak vězte, že toto opatření se v žádném případě nedotkne slušných a poctivých účastníků trhu. Je to proti podvodníkům a je to proti lichvářům, kteří zneužívají důvěry slušných lidí a snaží se je podvést. (Hluk v sále.)

Třetí opatření rovněž bojuje proti podvodníkům a lichvářským společnostem. U smluv o spotřebitelských úvěrech chci omezit možnost použití tzv. rozhodčích řízení. Má se tím umožnit to, aby úmyslně špatně napsané smlouvy mohly být řešeny před řádným a nezávislým soudem. Možnost řešit tento druh sporu u rozhodčího řízení způsobuje velkou ne-

rovnováhu mezi smluvními stranami. Spotřebitel není fakticky schopen prosadit jakékoli změny formulářových smluvních podmínek. Zároveň je to právě spotřebitel, který je i v informační nevýhodě a je v časové a finanční tísní. To všechno tvoří úrodnou půdu pro to, aby si podvodné firmy dávaly do smluv podmínky, které klient ovlivnit reálně nemůže, a dostává se tak zcela řízeně do nevýhodného postavení.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk dvou poslanců z řad Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Václava Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, děkuji za vaši vstřícnost. Současně se omlouvám kolegům Chvojkoví a Šťastnému, že jsem byl před ně předřazen. Děkuji moc.

Dámy a pánové, já bych chtěl ve svém vystoupení upozornit na něco, co vlastně úzce souvisí s daným tématem. Myslím si, že často důvodem takového obelhání dlužníků nebo lidí, kteří uzavřou úvěr, spotřebitelský úvěr, je i jejich vlastní neznalost. Neznalost často základních pojmů. A já si myslím, že především se zhoršující se finanční ekonomickou situací rodin je třeba ještě více pracovat na zvýšení finanční gramotnosti obyvatel. Počítám to mezi základní věci, že tedy obyvatelé by měli být finančně gramotní.

To už samozřejmě začíná ve školách, na všech stupních, možná už od základních škol. Možná se opakuji, já jsem na toto téma vystupoval ve Sněmovně již několikrát, ale považuji to opravdu za důležitou věc i v souvislosti s právě projednávanou novelou o spotřebitelském úvěru.

Řada škol už různou formou začala své žáky a studenty o penězích učit, to pravda je, začala je připravovat na praktický život, protože práce s penězi, to je výchova pro praktický život. Řada škol se ale bohužel nadále soustřeďuje učit se jenom pro to učivo a ne pro vlastní život. Navštěvuji školy, takže znám různé příklady. Studenti jednoho gymnázia se v hodinách zeměpisu museli naučit nazpaměť celé geomorfologické členění České republiky. Tak nevím, zdali bez toho nemohou žít. Ale pojmům, jako je úroková míra, RPSN, nerozumějí. Když se jich na to zeptáte, nevědí vůbec, o co jde. A co je pro praktický život důležitější? Myslím, že docela to druhé.

Některé školy jsou stále nad otázkou peněz povzneseny. Peníze přece nejsou to nejdůležitější, nejsou všechno. Ano, jistě, dávám jim za pravdu, že peníze nejsou všechno, že jsou i jiné důležité hodnoty, než je fetiš peněz. Ale jak studenti zjistí poté, co opustí školu a jsou vrženi vlastně do života, tak zjistí, že o peníze jde až v té první řadě. Že se vlastně všechno točí okolo peněz. Bohužel, je to tak.

Možná je to i tím, že sami učitelé o tom nemají úplně jasno a sami trochu tápou, že je to také nikdo neučil, že je neučil finanční gramotnosti.

Možná někdo namítne, že tyto věci by se měly děti, studenti naučit především v rodinách. Ale kde se to učili jejich rodiče? Starší generace? Z poklidných vod socialismu, kdy znali maximálně novomanželské půjčky, byli vrženi do dravých vod tržního prostředí a „výhodných“ nabídek. To je také problém naší starší generace, samozřejmě, že tyto věci nezvládá, že právě ona je často velice zranitelná při uzavírání takovýchto smluv, někdy lákavých nabídek.

To, že řada lidí podepíše různé smlouvy, aniž by si je vůbec přečetla, je známá věc. A i ti, co se je pokusí přečíst, pokud někdy rozluští ta malá písmenka tam, tak jim to často ani nic neřekne, ani tomu často třeba neporozumějí a prostě podepíší. Což je často také oblíbeným trikem, myslím s těmi malými písmenky, a to nejen nepoctivých, pochybných úvěrových společností, ale jsou tak postaveny i smlouvy daleko váženějších bankovních institucí. Smlouvy bývají dlouhé, nesrozumitelné – hovořili tady o tom i mí předřečníci. Lehko se pak často schová taková nějaká klička a obezlička, která ve finále ale připraví dlužníka opravdu i o tu poslední košili, jak se říká.

Dámy a pánové, domnívám se tedy, že výuka finanční gramotnosti je jistě stejně užitečná jako například myšlenka výuky vlastenectví – to jsem se také někde dočetl, že tedy se připravuje, možná že už je to zavedeno, nejsem ve školském výboru nebo v tomhle nějaký odborník. Výuka vlastenectví. Domnívám se ale, že to je důležité, ano, ale že je určité pro praktický život, a o tom jsem již hovořil, důležitá i ta výuka k té finanční gramotnosti. Domnívám se, že každý chce být samozřejmě hrdým příslušníkem silného, statečného a věrohodného národa, který je dobrý nejen v hokeji, ale ve sportu, a právě v oblasti financí může stát přispět k tomuto pocitu tím, že budeme fungujícím právním státem, který zaručí spravedlnost, průchod práva jak věřitelům, co půjčují za poctivých podmínek a účtují si samozřejmě přiměřený zisk, tak i tedy především dlužníkům. Stát, který vymýtí lichvu, podvodníky s úvěry, a exekutoři nebudou moci připravit člověka o dům kvůli nezaplacené složenke v řádu stokorun.

To, že se nyní začíná velmi vážně a seriózně prosazením finanční gramotnosti do škol zabývat i Ministerstvo financí, je velice dobré. Měli jsme takovou prezentaci i na rozpočtovém výboru, jsem za ni rád. A má to i jeden vážný důvod, samozřejmě. Velký počet předlužených domácností i jednotlivců má negativní vliv na ekonomiku a na celý sociální systém. Předlužený člověk, kterému exekutor obstavil účty, přestává být motivován mít oficiální příjem, neboť mu ho hned sebere exekutor. Stává se tedy trvale nezaměstnaným, který si obstarává příjem prací na černo, anebo i hůř, kriminální činností, což se stává velice často. Nebo stává se to prostě.

Má to i další dopady, např. rozpady rodin, děti vyrůstající v neúplných rodinách, sociálně znevýhodněné, a tím je potenciální budoucí příjem ze sociálních dávek.

Dámy a pánové, co jsem tím chtěl říci? Chtěl jsem říci opravdu, že je třeba dbát na finanční gramotnost. Zvyšovat finanční gramotnost nejenom samozřejmě ve školách, ale dostat toto i mezi starší generaci, považují to za velice důležité. Věřím, že se na mě nezlobíte, že jsem toto zahrnul i do svého příspěvku, byť je to trošinku, ne úplně košer s projednávaným, ale úzce to souvisí, to já si myslím, že určitě uznáte. Já vítám jakoukoli diskusi a návrhy, které povedou k transparentnosti poskytování spotřebitelských úvěrů a k posílení ochrany těch, kteří na straně dlužníka takové smlouvy uzavírají.

V minulosti jsem byl jedním z předkladatelů, nebo spolupředkladatelů, takového návrhu zákona o spotřebitelském úvěru, kde bylo mimo jiné i zastropování toho RPSN, což si myslím, že je důležitá věc, takže já jsem přístupem všem dobrým věcem, které v tomto udělají pořádek a pomohou právě orientovat se lidem, kteří by některé věci znát měli, ale na tom samozřejmě se musí pracovat, aby tedy ta povědomost byla větší, ale legislativa je přece jenom základ.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Prosím pana poslance Jana Chvojku a po něm je přihlášen pan poslanec Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrý den, dámy a pánové.

Já bych chtěl jenom krátce představit pozměňovací návrh sociální demokracie, ke kterému se pak přihlásí paní kolegyně Váhalová. Ten pozměňovací návrh je podle našeho názoru velmi důležitý. Snaží se regulovat ještě některé věci, které v tom původním návrhu vlády regulovány nejsou.

Pozměňovací návrh má pět bodů a v jeho bodě číslo 1 se do tohoto nově navrženého znění doplňuje ustanovení v tom smyslu, že se fikce úročení spotřebitelského úvěru ve výši diskontní sazby České národní banky a sankce neplatnosti ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr bude vztahovat i na případ, kdy smlouva bude sjednána tak, že roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr bude odporovat pravidlům pro její výpočet podle § 10 zákona a limitu stanoveného nařízením vlády.

Současně tento pozměňovací návrh – bod číslo 1 – zpřesňuje nadpis § 8, neboť jeho nově navrhované znění se již netýká pouze porušení informačních povinností, ale i dalších povinností stanovených zákonem.

Pozměňovací návrh číslo 2 – resp. bod číslo 2 tohoto pozměňovacího návrhu se objevuje v tom smyslu, že se v novém novelizačním bodu 18 doplňuje do § 10 zákona pravidlo pro výpočet RPSN a podle tohoto pravidla RPSN u spotřebitelského úvěru nesmí překročit částku stanovenou nařízením vlády. Vláda by tedy byla zmocněna zákonem vydávat nařízení, které stanoví výši roční procentní sazby nákladů.

Pozměňovací bod číslo 3 je dle mého názoru skoro nejdůležitější. Všichni víme, co se děje v oblasti spotřebitelských úvěrů. Člověk si vezme půjčku 50 tisíc a potom zaplatí ve formě různých smluvních pokut 100 tisíc, 200 tisíc i více. My zde navrhujeme, že smluvní pokuta musí být omezena, a to maximálně do výše 1,5násobku celkové výše úvěru, to znamená, že už by se nemohlo stát to, co jsem říkal, že si někdo vezme půjčku 20 tisíc a potom na smluvních pokutách zaplatí půl milionu.

Tímto bodem se do zákona doplňuje povinnost věřitelů předkládat dozorovým orgánům údaje o nově poskytnutých spotřebitelských úvěrech. Česká národní banka, která vykonává dozor nad činností subjektů, pak souhrnné informace z těchto údajů zveřejní sdělením ve Sbírce zákonů. Česká národní banka také vyhláškou stanoví rozsah předkládaných údajů o nově poskytnutých spotřebitelských úvěrech, jejich strukturu, lhůty a způsob předkládání těchto údajů.

A poté tam jsou pozměňovací body číslo 4 a 5 a ty stanoví skutkovou podstatu správního deliktu, kterého se dopustí věřitel, jenž nesplní svou informační povinnost vůči České obchodní inspekci a České národní bance, pokud jde o údaje o nově poskytnutých spotřebitelských úvěrech. Tento správní delikt se zařazuje do kategorie správních deliktů, za něž se může uložit pokuta do 20 milionů korun.

Děkuji za pozornost a děkuji za případnou podporu našemu pozměňovacímu návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Borise Šťastného, po něm je přihlášen ještě jednou pan poslanec Vít Bárta. Pan kolega Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Velice děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, přestože tento návrh zákona nespádá vysloveně do mé odbornosti zdravotnického experta, rozhodl jsem se po pro pravici velmi neúspěšných volbách do krajů a Senátu a poté, co pravice v této zemi permanentně v posledních letech ztrácí a dostává se do dalších a dalších volebních debaklů, vystupovat čas od času i k jiným návrhům, o kterých se domnívám, že jsou vysloveně v kontroverzi k liberálně konzervativní politice vlády, kterou jako loajální koaliční poslanec podporuji.

Bohužel musím říci, že tento návrh včetně řady pozměňovacích návrhů, které tady zaznívají, je právě typickou ukázkou toho, proč se domnívám, proč pravcovi voliči odmítají podporovat pravici v této zemi, a teď si dovedu představit, že po jeho schválení budeme ztrácet další a další elektorát v podobě zaměstnanců finančních institucí, finančních poradců a dalších.

Hlavní důvod, proč jsem tak o tomto přesvědčen, je poměrně jednoduchý. Totiž principiálně tento zákon a jednotlivé návrhy, které tady zaznívají, zásadním, elementárním způsobem porušuje klasické konzervativně liberální pravidlo, že za smluvní vztah jsou odpovědny dvě strany. To znamená, že i při poskytování spotřebitelského úvěru existuje na jednu stranu poskytovatel spotřebitelského úvěru jako jeden účastník smlouvy a příjemce spotřebitelského úvěru jako druhý účastník smlouvy. A my se tady opět tímto návrhem pokoušíme různým způsobem ingerovat do smluvního vztahu dvou subjektů, ať je to na jedné straně právnícká osoba, na druhé straně fyzická nebo právnícká osoba, v tomto případě fyzická osoba, a snažíme se nějakým způsobem míru a obsah tohoto smluvního vztahu regulovat.

Já osobně jsem přesvědčen, že naší povinností by mělo být zajistit spotřebitelům v ČR maximální možnou informovanost. Maximální možná informovanost je to, že každý, kdo si jde půjčit takto peníze, tak by měla existovat povinnost, a ona konečně existuje povinnost, získat přehlednou informaci o tom, za jakých podmínek si peníze půjčují, což je tedy smlouva, a za kolik si peníze půjčují, tj. tedy uvedení výše RPSN.

Zaznívají tady neuvěřitelné návrhy, které mají říci, že když já se rozhodnu podepsat smlouvu a podepíšu v ní nevýhodné podmínky, například vysoký úrok, a dostanu se následně do složité situace, která může vést i k mému předlužení nebo exekuci, že jsem se stal obětí podvodu. Nestal! Občan, který podepíše smlouvu, uzavřel smluvní vztah. To není podvod. Podvod je, když vás někdo podvede a smluvní vztah nedodrží. Jestliže však podepíšu podmínky, které jsou pro mě nevýhodné, a přestože jsem měl dostatečné informace, které už stávající zákon pro mě zajišťuje, tak jsem nebyl podveden. Pouze jsem nezkušený, nezodpovědný, možná hloupý, možná lehkomyslný, ale prostě udělal jsem chybu. (Nesouhlasné reakce v řadách ČSSD.) A je to moje chyba. A stát ani nikdo jiný nemá právo do toho vstupovat a říkat, jakým způsobem má kdo postupovat, a bych já takovouto chybu neudělal. V této souvislosti jako typický příklad uvádím zastupování RPSN – různé formy návrhů, které mají chránit spotřebitele tím, že budeme zastupovávat pokuty a penále a další a další věci.

Chci to uvést na jednoduchém příkladu. Jedním z předkladatelů návrhu byl pan kolega Vít Bárta. Je to úplně stejné, on v minulosti podnikal v

oblasti ochrany objektů a ostrahy, jako kdyby existovala povinnost pro všechny bezpečnostní agentury, které střeží majetek občanů v této zemi – za prvé – zajistit, že úrok z prodlení v případě, že ti lidé neplatí, bude nějak zastropován. Za druhé, tak jak tady jsem slyšel ty návrhy, by existovala povinnost, že všechny bezpečnostní agentury, které střeží majetek milionů lidí, musí prověřovat, jestli ti lidé mají na to, aby smlouvu mohli splnit, to znamená, jestli vydělají dost peněz, aby mohli za tu službu zaplatit. A takto to platí, stejně jako tady hovořím o bezpečnostních službách, úplně pro cokoliv od prodeje rohlíků přes poskytování služeb čistírny až po poskytování finančních služeb! Já jsem prostě přesvědčen, že jestliže existuje dvoustranný vztah, tak nemůže stát a neměl by stát diktovat jedné straně, že se povinně musí starat o to, jestli bude zjišťovat, jestli člověk na druhé straně je zodpovědný, jestli má dost peněz, jak ty peníze bude používat. Ano, on může určit, jak je bude používat, ale ve smlouvě. Může říci: Za tyto peníze, které já vám půjčuji, si musíte koupit takový a takový výrobek, nebo musíte je utratit takovým a takovým způsobem a budete mi to splácet tak a tak. A doložíte mi to a to, abych měl jistotu, že mi ty peníze splatíte. A když mi to nedoložíte, tak já vám prostě nepůjčím. Ale aby stát takovýmto zásadním způsobem ingeroval zase do svobody podnikání, do svobody uzavření dvoustranného smluvního vztahu, to já pokládám za nesmírně a nesmírně nešťastné.

A v tomto bych chtěl ocenit příspěvek pana poslance Votavy, který skutečně mě zaujal, a já pokládám to, co on tady velmi podrobně popisoval, to znamená jakési vzdělání a výuku v oblasti finanční gramotnosti, za velmi potřebné. A to je právě cesta ke zvyšování individuální odpovědnosti každého občana. Nikoliv další regulace a další vstupování do dvoustranných smluvních vztahů. Děkuji vám. (Potlesk některých poslanců v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Jeroným Tejc, poté pan kolega Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, s tím, co tady bylo řečeno, se z 99 % nedá souhlasit. Já souhlasím pouze s tou poslední částí, že základem musí, a já věřím, že tomu tak i bude, vzdělávání na základních školách a školách středních, aby například každý věděl, co to znamená ono RPSN, tedy roční procentní sazba nákladů.

Ale k tomu tématu je potřeba říct jedno. Přeci to to není tak, že by tady existoval nějaký volný trh ve všech oblastech a jenom tady jsme se snažili u spotřebitelských úvěrů to změnit a připravit pravidla. Přece i občanský zákoník a obchodní zákoník stanoví pravidla hry, a pokud někdo ta pravidla

překročí, tak samozřejmě v tu chvíli je to ustanovení například neplatné. Jednoduše řečeno, nemohu si smluvit jakékoliv úroky z prodlení. Prostě pokud překračuji určitou výši, tak se mohu dovolávat buď neplatnosti, nebo se především mohu dovolávat například toho, že taková smlouva je v rozporu s dobrými mravy, což je pojem tak obecný, že nakonec rozhodování je vždy na konkrétním soudu.

V tomto smyslu jediné, co je odlišné, je to, že ještě navíc se právě v oblasti spotřebitelských úvěrů s ohledem na to, jakým způsobem se trh rozrostl za poslední léta, snaží nejen Česká republika, ale i Evropská komise, případně Evropský parlament, stanovit přísnější pravidla pro regulaci.

Stát je tady mimo jiné od toho, aby chránil občany, aby chránil spotřebitele před zneužíváním práva. Podle mého názoru právě spotřebitelské úvěry jsou oblastí, kde se právo velmi často zneužívá. Využívá se jak neznalosti lidí, tak se využívá síly, kterou má ten, který tuto půjčku poskytuje, protože ten má za sebou nejen kvalifikované právníky s neomezenými finančními možnostmi, to znamená, že je například schopen vytrvat v jednotlivých soudních sporech rok, dva nebo pět, zatímco ten drobný spotřebitel, který si někde půjčí dvacet nebo třicet tisíc korun, pokud by měl dát sto tisíc korun na nákladech za právníky a ještě riskovat, že bude platit náhradu nákladů řízení v příštích šesti letech, tak si velmi rychle rozmyslí, zda takový spor bude, nebo nebude podstupovat. To je důvod, proč podle mého názoru ochrana má smysl. Má smysl podle mého názoru stanovit pravidla, protože samoregulace, jak o ní bylo častokrát hovořeno, prostě nefunguje. Funguje jen omezeně. A pokud nezasáhly společnosti, které tyto úvěry poskytují, samy od sebe a nekultivovaly prostředí, což se v mnohém stalo, nicméně to rozhodně nevyřešilo problém, který tady stále je obrovský, tak musí zasáhnout stát.

Já naopak kvituji to, že tady tento návrh zákona vznikl. My jako sociální demokraté budeme samozřejmě mít pozměňovací návrhy. Hovořili tady o nich kolegové, například kolega Chvojka, takže se nebudu zmiňovat o tom, co by mělo být ještě dopracováno. Ten návrh bude mít naši podporu, budeme se snažit jej ještě rozšířit.

Chci ale říci jednu věc, ze které jsem byl skoro dojat, a to je z vystoupení pana poslance Bárty. Já si nepamatuji, když jsem tady několikrát jako předkladatel předkládal novelu zákona právě o spotřebitelských úvěrech na začátku tohoto volebního období, že by Věci veřejné podporovaly to, aby například byly zavedeny maximální stropy na RPSN, tedy maximální výši úroků, nepamatuji si, že by tehdy Věci veřejné podporovaly zastropování smluvních pokut, jak to navrhujeme v pozměňovacích návrzích. Já jsem rád, že i pan poslanec Bárta prozřel, že si uvědomil, jaký je to problém. Jen mě mrzí, že na to přišel až ve chvíli, kdy je v opozici a kdy už jeho vliv na to, jak ten zákon bude vypadat, je minimální. Možná kdyby teh-

dy více poslouchal opozici, více naslouchal našim návrhům, tak jsme dnes mohli být dál, protože většinu jsme na tuto úpravu měli. Já jsem mnohokrát právě Věci veřejné vyzýval, neboť to bylo jedno z jejich předvolebních témat, aby nás v této věci podpořily. Jestliže teď jsme na stejné palubě, na stejné lodi, směřujeme stejným cílem, je to dobře, ale bohužel Věci veřejné už propásly šanci měnit to z pozice vládní strany.

To, co já kvituji, že se podařilo v posledních letech, a příkládám to jak tlaku opozice, tedy nás, tím, že jsme ty návrhy předkládali, tak odborné veřejnosti, je například to, že byť já jsem byl stoupencem toho, abychom úplně zrušili rozhodčí doložky, tak Ministerstvo spravedlnosti v tomto období připravilo a dohodli jsme se alespoň na kompromisní variantě, že se výrazně zpřísnily podmínky pro rozhodování rozhodců. V tomto smyslu si myslím, že to byl dobrý počín. Koneckonců debat, které jsme měli s panem poslancem Pospíšilem, byla spousta na toto téma. A já jsem rád, že se to povedlo, byť bych měl možná trochu jinou představu. Rozhodně ale je dnes stav lepší, než byl před pěti nebo šesti lety. V tomto smyslu se určitě řada věcí povedla.

Návrh zákona, který připravila vláda a který vychází z evropských předpisů, podle mého názoru jde dobrým směrem. Jenom bych byl rád, aby šel daleko rychlejší cestou, než jak tomu bylo doposud. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Teď mám tři faktické poznámky – pan poslanec Vít Bárta, pan poslanec Polčák a pan poslanec Votava. Ještě pan kolega Křeček. Já tady mám na displeji pořadí prvních tří. Takže slovo má pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Paní předsedkyně, promiňte, já jsem měl faktickou k předchozímu vystoupení pana poslance Šťastného, ale tam jste mě přehlídla, takže já se teď vzdávám faktické a počkám si na svoji řádnou přihlášku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a omlouvám se. Slovo má pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Chtěl bych poděkovat panu poslanci Šťastnému, že ocenil můj příspěvek, ale v podstatě s tím, co tady řekl, samozřejmě souhlasit nemohu, protože existuje – nebo je rovný vztah mezi věřitelem a dlužníkem v tomto případě? Já si myslím, že určitě není. Vždycky ten, kdo je v lepším postavení, je přece ten věřitel. Řekl to už i pan kolega Tejč. Mluvil tady o rozhodčích doložkách. Vezměte si rozhodčí doložky. Kdo si diktuje rozhodce, nebo kdo

si ustanovuje rozhodce? Přece věřitel. Takže tady nemůže být o nějakém rovnovážném vztahu mezi věřitelem a dlužníkem vůbec řeč.

Proto je třeba, aby stát legislativně ochránil postavení dlužníků. To není o tom, že by se říkalo „neplaťte“, nebo „když nezaplatíte, nic se neděje“. O tom to vůbec není. Ale je to o ochraně dlužníka před lepším postavením a zneužíváním věřitele, který právě z toho, že má lepší postavení, může ty nedobré věci, které se často činí, také činit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová:Děkuji. Pan poslanec Křeček – faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěl upozornit Sněmovnu, že právo nefunguje tak, jak nám řekl pan kolega Šťastný. Moderní právo v demokratické společnosti hájí to, čemu se říká slabší strana práva. Proto máme zákon na ochranu spotřebitelů, nikoliv na ochranu výrobců zboží, máme zákon na ochranu pacientů, ale nikoliv zákon na ochranu lékařů. Proto také v novém občanském zákoníku je ustanovení o neplatných ujednáních, kdy ze zákona jsou neplatná každá, byť dobrovolně uzavřená ujednání, která odporují smyslu práva a smyslu zákona. A to je třeba ochránit. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka – pan kolega Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jen poukázat na to, komu v podstatě dnešní stav v oblasti spotřebitelských úvěrů nejvíce vyhovuje. Mimo ty podivné úvěrové společnosti jsou to samozřejmě exekutoři. My se můžeme dočítat každý den v novinách o jejich různých excesech, o různých poklescích. Je jasné, že těmto lidem tento stav vyhovuje. Upozorňuji opět na oblast regulace smluvní pokuty, kdy vy si vezmete úvěr dvacet tisíc a potom v oblasti smluvních pokut zaplatíte dvě stě. To samozřejmě vymoci jen tak nejde a exekutoři jsou s touto právní úpravou velmi spokojeni.

Pojďme podpořit náš pozměňovací návrh, pojďme regulovat výši smluvních pokut a pojďme alespoň trošku zarazit praktiky exekutorské mafie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byly faktické poznámky. Vracíme se do přihlášek řádných. Pan kolega Vít Bárta, po něm je přihlášen pan poslanec Jiří Pospíšil. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, za

prvé mi dovoluji poděkovat za to, že já jsem ze začátku byl v depresích, že toto téma nevzbudilo vaši pozornost, a já jsem velmi rád, že se situace změnila a že debata nad tímto bezesporu zásadním tématem se rozvinula.

Než se vyjádřím k podstatě věci, dovoluji mi nejprve reagovat na své předřečníky. Nejprve na pana předsedu Tejce.

Návrh sociální demokracie, který byl předložen v otázce lichvy na začátku volebního období, měl – prostřednictvím paní předsedkyně vážený pane předsedo – jednu zásadní vadu, kterou jsme tehdy kritizovali a kterou já v tomto svém pozměňovacím návrhu se snažím odstranit, a to je to, že vy jste tu RPSN sazbu fixovali konkrétní, neměnnou, stabilní pozicí.

To samo o sobě vzhledem k proměnné ceně peněz znamená zásadní problém, protože bychom museli ten zákon každou minutku měnit. Nota bene, když se podíváme na to, jak v současné době Česká národní banka překonává rekordy ve snižování ceny peněz, tak přesně v této úrovni vidíme, jak zákonná fixace na nějaké úrovni je nemožná, protože pokud bychom to tak učinili, tak bychom opravdu museli v zásadě každou Poslaneckou sněmovnu reagovat na aktuální vývoj.

Proto ten náš návrh vychází z toho – a podotýkám, když se podívám na to, co teď představoval pan poslanec Chvojka k tomuto tématu, vaše dvojka, tak je zapotřebí zdůraznit to, že návrh upravovat tuto hladinu rozhodnutím vlády je opět velmi neflexibilní a skoro bych řekl, že i pro českou exekutivu ne zcela patřičná instituce, která by na to měla reagovat.

Náš návrh v tomto směru – a už pomaličku přecházím k panu poslanci Borisovi Šťastnému – je liberální a vychází z toho, že má být ono zastropování maximálně flexibilní, nebojím se říci liberální. Proto navrhuje, aby se strop RPSN odvozoval od lombardní sazby vyhlášené Českou národní bankou, což je ta vlastní klíčová instituce, která z jedné strany určuje cenu peněz a z druhé strany tudíž je nejlepší institucí, která může jasně stanovit, co je ještě morální, tedy přípustný úrok a následující všechny částky, které k tomu úroku, roční celkové částce neboli RPSN, patří.

Přesto pokud mám jít do toho detailu, tak samozřejmě náš návrh nicméně v konkrétně vychází z toho – a v tom má Ministerstvo financí ve svém vyjádření pro Deník velkou pravdu – a to je samozřejmě to, že na čím kratší období a čím menší částku si půjčujete, tak samozřejmě náklady na půjčku se prodražují. Proto ten náš návrh konkrétně zní, že u půjčky do výše 9 999 korun by se zastropovalo RPSN na dvacetinásobku lombardní sazby České národní banky, u půjčky do výše jistiny 29 999 korun by se zastropovalo RPSN na šestnáctinásobku lombardní sazby České národní banky a u půjčky nad 29 999 korun by se RPSN zastropovalo na třináctinásobku lombardní sazby České národní banky. Ta nepřímá úměra

mezi stropem RPSN a výší půjčované částky je dána tím, jak už jsem říkal, že reálně existují vyšší fixní náklady na poskytnutí půjčky bez ohledu na tu částku. Čili menší půjčky mají procentně vyšší náklady.

Já musím říct, že ten návrh nicméně vychází i z toho, že v pozměňovacím návrhu jsou zároveň mantinely pro strop ve výši 30 až 120 % pro částku 9 999 korun, ve výši 25 až 110 % pro částku 29 999 korun a stejně tak mantinely ve výši 20 až 100 % jsou nastaveny pro tu částku nad 29 999 korun.

Musím nicméně připomenout, že návrhy na řešení RPSN a zastropování RPSN nepřicházely jenom ze strany sociální demokracie, ale v minulém volebním období pocházely i od KDU-ČSL, a to za doby, kdy v tomto směru existoval ministr financí Miroslav Kalousek. Jinými slovy řečeno, zastropování RPSN je téma, které seč se opakovaně do Poslanecké sněmovny vrací a debata, která se zde vede, je zjevně opakovanou snahou s tímto problémem něco učinit, a podotýkám, že tudíž toto téma za poslední období je tu minimálně potřetí.

K panu poslanci Šťastnému. Já sám sebe jsem vždycky považoval za liberálního politika a rád bych v tom jeho ideologickém konceptu připomenul to, co tady do teď nezaznělo, a to je to, že lichva je úplně stejný fenomén jako prostituce nebo drogy, a pan poslanec Šťastný jakožto psychiatr mi bezesporu potvrdí, že psychiatrie v tomto směru jednoznačně, jednoznačně zná okolnosti dotýkající se lichvy. Sečteno a podtrženo, pokud bychom chtěli jeho liberální koncept plně uplatňovat, tak bychom se měli tedy zabývat stejně tak legalizací prostituce, měli bychom se zabývat tím, že bychom mohli vyhovět panu ministrovi financí, že omezování hazardu je vlastně zbytečné, že interaktivní videoterminály nejsou problém, který má řešit místo psychiatra reálně především ministr financí omezením interaktivních videoterminálů, nerespektováním Ústavního soudu atd.

Sečteno, podtrženo, já pevně doufám, že toto není jen exhibice, ale že toto je debata, která nás všechny zákonodárce má kultivovat. Já si z vyjádření pana poslance Šťastného odnáším to, že i tím trestním rozměrem lichvy je nutné se zabývat a jasně ho zpřesnit. Přesto prosím, abychom z druhé strany úpravu tohoto zákona chápali jako aktivitu, která má zde kultivovat české občany k tomu, aby nebyli ovcemi, aby se nedostávali za hranici svéprávnosti a abychom naopak tady kultivovali sebevědomé občany. A zdatné sebevědomé občany, nikoli ovce.

Z tohoto hlediska bych rád připomenul, že Ministerstvo školství pod vedením mého již bohužel bývalého kolegy Josefa Novotného připravovalo... Pardon, Josefa Dobeše. Moc se omlouvám, Josefe. Připravovalo zásadní grant z peněz Evropské unie, který se měl zabývat občanskou a finanční gramotností, a naopak z řad především TOP 09 o Vánocích, pokud se nemýlím – a teď nevím, jestli těchto Vánocích nebo loňských Vánocích, ale

myslím, že těchto Vánocích – zaznívala kritika o zbytečnosti takovéto aktivity. Jinými slovy řečeno, gramotnost v souladu s programem Věcí veřejných se na Ministerstvu školství připravovala, měly se na to uvolnit značné peníze a potom, mimochodem i pod značnou koaliční kritikou, se tak bohužel nestalo.

Nicméně ještě k návrhu pana poslance Chvojky. Rád bych upozornil – a v tomto směru zase naopak jsem blízky návrhu pana poslance Šťastného nebo k tomu jeho úhlu pohledu. Ano, liberální prostředí vyžaduje minimální legislativní úpravu.

A já bych rád zdůraznil, že složitost toho návrhu, který tady předložil pan poslanec Chojka, je přesně to, co naopak v reálném chování standardního občana ještě víc tu situaci zesložití. Ještě víc vytvoří podmínky složitého vysvětlování, a tudíž a z pohledu Borise Šťastného, pravda, vytvoří další bahno a další prostor pro spekulace a zneužívání té situace konkrétními společnostmi.

To znamená, já pléduji za návrh Věcí veřejných, který říká: Nenechme do toho mluvit vládu, nenechme do toho mluvit úředníky, udělejme to velmi jednoduše. Udělejme to v automatickém režimu na základě každodenní možné reakce ze strany České národní banky. Česká národní banka je zcela nezávislou institucí, myslím, že Česká národní banka je uznávaná jako instituce, která je velmi konzervativní z hlediska intervencí. Jinými slovy řečeno, jedná se o instituci, ke které by i ryzí ekonomický liberál Boris Šťastný mohl najít respekt, a na druhou stranu se brání zbytečným složitostem, které v tom návrhu pana poslance Chvojky i dle mého názoru jsou.

Dámy a pánové, poslední poznámka. Já jsem přesvědčen, že i když budeme občany maximálně informovat – a já sám jsem se rozhodl jít příkladem a vyvěsil jsem víc než stovku billboardů po celé České republice přesně v této kritické době, kdy se lidé nejvíce zadlužují. I když mi řada lidí píše, tak jenom ten základní princip onoho výpočtu RPSN sazby je pro občany natolik složitý, že pokud budeme opravdu intenzivně investovat do finanční gramotnosti, tak se dostaneme k tomu, že občané začnou vnímat to, co je RPSN, a začnou vnímat to, kde je ta hranice, jaká by měla být výše RPSN. Nicméně vzhledem k tomu, že těch parametrů, o kterých se bavíme, a které vycházejí z toho, že Česká národní banka a cena peněz se mění, a bohužel jsme v době recese, kde lze předpokládat různé bohužel nečekané výkyvy, tak vlastně i ta absolutní částka z tohoto hlediska, nebo to absolutní procento, která já na billboardu zjednodušuji ve výši 30 % RPSN, je vlastně zásadní zjednodušení, a tudíž i jaksi pro pochopení toho problému si řekněme upřímně, že tady mluvím několik minut a myslím si, že jaksi není z toho zcela jasné, co všechno a jakým způsobem je zapotřebí studovat, než půjčku podepíšete.

Sečteno, podtrženo, navrhuji smír v tom, udělat jednoduchou úpravu

zastropování RPSN sazby v návaznosti na lombardní sazbu vyhlášenou Českou národní bankou. A z druhé strany samozřejmě se vrátit k zaprášenému a odleženému projektu finanční gramotnosti z pera Josefa Dobeše na Ministerstvu školství.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám tady čtyři faktické poznámky. Nejprve pan kolega Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se nechci přit o to, který model je lepší, koneckonců si dovedu představit i tu Českou národní banku jako subjekt, který by určovat RPSN. Otázkou je, jestli tam má být automatika, nebo ne.

Jenom bych rád, protože samozřejmě ne všichni jsme schopni studovat všechny tisky, ale padlo tady, že sociální demokracie tady předložila nějaký návrh na začátku tohoto volebního období, a padlo tady, že pan poslanec Bárta pro něj nemohl hlasovat, protože v něm byla zabudována konkrétní sazba, která by znamenala, že bude-li tato sazba měněna, musí zasednout Sněmovna a znovu schválit změnu zákona. Já bych chtěl poukázat na tisk 78, který jsme předkládali s Bohuslavem Sobotkou a dalšími na začátku tohoto volebního období. V tomto tisku se říká, že tu roční procentní sazbu nákladů není možné převýšit, pokud bude stanovena nařízením vlády, a nařízení vlády vydá vláda do 60 dnů po uveřejnění průměrné hodnoty roční procentní sazby nákladů za kalendářní rok. To znamená, tohle je podle mého názoru důkaz, že ten návrh, který jsme tady předkládali, nevyžaduje vždy změnu zákona. Pokud chceme dosáhnout změny RPSN, rozhodovala by o tom vláda svým nařízením. To je ta věc, která by tady neměla zapadnout. Je pravda, že v těch původních návrzích ještě v roce 2009 a 2008 se uvažovalo, a byla tady předložena novela, v které to bylo, ale ta poslední verze na začátku tohoto volebního období, o které mohly hlasovat Věci veřejné, kterou mohly podpořit Věci veřejné a kterou nepodpořily, bylo nařízení vlády a vláda, která bude rozhodovat o té takzvané RPSN.

To jen pro pořádek, aby ta fakta tady padla. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Ivan Ohlídál, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Mně to nedá a také musím reagovat na vystoupení pana Borise Šťastného. Opět mě nezklamal. On ve svém vyjádření vlastně nepřímou podporoval lichvářskou činnost vůbec, vůbec jakousi tu činnost podvodně podnikatelskou. Nezlobte se na mě, skutečně to takhle vyznělo. Oháněl se liberálně

konzervativním přístupem, ale s tímto přístupem nemá jeho vyjádření vůbec nic společného. To se jedná spíše o ten mafiánský koncept k postavení dlužník a ten, který mu půjčuje. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Boris Šťastný, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Paní předsedkyně, dámy a pánové, tak to určitě není. Já v první řadě chci říct, že ve chvíli, kdy vláda, pan ministr financí, předloží zákon a mohutně za něj bojuje levá část Poslanecké sněmovny, tak bychom měli upozornět.

Ale chci říct jednu věc. Já určitě neobhajuji jakékoli lichvářství či něco takového, na to přece máme příslušné zákony. Máme tady zákon na ochranu spotřebitele, máme tady trestní zákoník, máme tady obchodní zákoník. Já pouze říkám, že nevidím důvod, proč v tomto dalším novém zákoně jakýmkoli dalším způsobem regulovat více smluvní vztah mezi dvěma svobodnými subjekty. Například tím, že budeme zastropovávat výši RPSN.

Já řeknu ještě jednou pro vysvětlení jednoduchý příklad. Je tady někdo, kdo nemá mobilní telefon? Já si myslím, že každý má mobilní telefon a téměř každý občan této země má mobilní telefon. A teď prosím pěkně, viděli jste někdy smlouvu mobilního operátora? Já jsem ji viděl. To je smlouva na desítky stránek malilinkatým písmem, kde je napsána spousta různých věcí, spousta práv, spousta povinností. Já se chci zeptat, nakolik každý z nás tu věc studuje a nakolik každý z nás se touto věcí zabývá. Vidíte. Ale je to naše odpovědnost si to přečíst a seznámit se s tím. Znamená to, že tedy jestliže dnes zavedeme tento strop například na RPSN, příště dáme mobilním operátorům tady v zákoně povinnost, aby když někdo nezaplatí účet, tak aby nesměl platit víc, než tolik a tolik procent úrok z prodlení? Vždyť je to úsměvné! Vždyť je to legální. Takhle to nemůže fungovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Pecková, faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, jenom krátce bych chtěla poznamenat, že se nejedná o to, že bychom rezignovali na finanční gramotnost. Medicínskou terminologií finanční gramotnost je lékem první volby. Nicméně i když zvolíme sebelepší metodiku přiměřenou dané věkové skupině nebo sociální skupině, nemůžeme si dělat iluze, že budeme ve stu procent úspěšní. Vždy nám zbude skupina občanů, které se nám prostě nepodaří finančně vzdělat. A právě pro tuto skupinu musí stát fun-

govat jako garant ochrany, protože jinak nám spadnou do sociální sítě a stát bude ten, kdo vlastně na tuto záchranu bude používat prostředky nás všech.

Tento návrh, nebo tato ochrana, v podstatě znamená, že se nastaví podmínky. Nastaví se tak, aby i v této oblasti fungovalo tržní prostředí spravedlivé pro spotřebitele, aby i v této oblasti podnikání fungovalo tržní prostředí, konkurence spravedlivá, otevřená, aby výběr pro spotřebitele byl co možná nejširší, a přitom aby nebyl vystaven riziku nekalých praktik ve smyslu nesrozumitelných smluv a geneze zisku ze sankcí.

Takže když bude zajištěna vymahatelnost tohoto zákona a budou fungovat kontrolní mechanismy, je to veliký posun správným směrem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Vít Bárta – faktická poznámka.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, za prvé se musím omluvit, že opravdu návrhů sociální demokracie bylo několik a já v rámci té debaty, tak jak jsem mluvil o návrhu KDU, jsem mluvil i o návrhu sociální demokracie, kterých bylo několik. Nicméně jsem hovořil i o tom, že návrh, který předkládá sociální demokracie právě nařízením vlády, je z mého pohledu nedostatečně flexibilní, když si vezmete letní vládní prázdniny, když si vezmete schvalovací proces toho, než se cokoli na vládě přijme, a koneckonců, upřímně řečeno i celý systém státní byrokracie. Je zapotřebí připomenout to, že Česká národní banka cenu peněz mění opravdu v zásadě velmi nenadále. Může se to opravdu dít opakovaně, několikrát během několika dnů, podle vývoje na světových trzích atd. A z tohoto hlediska by opravdu hrozily při složitosti toho tématu a možnosti zneužití velmi jednoduché spekulace ze strany lichvářských společností.

Za druhé. Reaguji na pana poslance Borise Šťastného. Mě by zajímalo, jestli si vytáhl psychiatrické statistiky, kolik je lidí závislých, s těmi fatálními důsledky, na mobilním telefonu. Kolik z nich skončilo v exekuci, kolik z nich kvůli tomu, že telefonovali, se dostalo do takového problému. A kolik z nich se dostalo nejenom do životních průšvihů, ale opravdu i do psychiatrických, zásadních hospitalizačních stavů kvůli tomu, že se nedokázali od-poutat od závislosti na půjčkách a na předlužení. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já znovu říkám – hazard, prostituce, lichva.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Stanislav

Polčák – faktická poznámka. Poté pan kolega Chvojka – faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem se té původní faktické poznámky vzdal, neboť jsem chtěl reagovat na vystoupení kolegy Šťastného. Teď už musím reagovat.

Já jsem skutečně toho názoru, a myslím si, že ne sám, že stát nemůže rezignovat na plnění i určitých ochranných funkcí. Mohu říci, že smluvní podmínky, které předkládají mnohé tyto společnosti, jsou nejen psány drobným písmem, ale jsou natolik obsáhlé a zevrubné a natolik složité, že jim mnohdy nerozumějí ani samotní právníci. Já vám řeknu, že jsem měl tu možnost, smutnou možnost, zastupovat staré manžele, kteří si díky koupi jedné nablblých hrnců ušili dluh, který se rovnal polovině jejich domu. A bohužel o ten dům přišli. Stát prostě nemůže vzhledem k lidem, kteří do jisté míry nemohou ve svém životě posoudit dopad veškerého svého jednání, rezignovat na to, aby určitá jednání nezakázal, respektive aby je nepostihoval absolutní neplatností. A proto si myslím, že je vhodné, aby tuto ochrannou funkci stát vykonával.

Ostatně když chodec chce přejít na červenou, tak mu to stát také zakazuje. Myslím si, že toto není úplně zas odlišný případ. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan kolega Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat krátce na pana Bártu, který reagoval na mě. Za prvé musím ocenit jeho básnický um – vrátil jsem se zpátky do školy, kdy umně zřymoval Chvojka – dvojka. Super. Jenom musím upozornit, že rozhodně nejsem dvojka této strany ani nejsem dvojka tohoto našeho klubu. Ale dvojka je pěkné číslo, je to mnohem lepší číslo než nula. (Veselost a potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Otevřel jsem si stránku vitbarta.cz. Nejdřív na mě vykoul fešák Bárta a potom jsem objevil několik billboardů, nebo přetisků billboardů, kterými se pan Bárta chlubil. Je tady docela pěkná blondýna s roztaženými nohama a má napsáno „Nechcete zažít exekuci na vlastní kůži?“.

Pane Bárto prostřednictvím paní předsedkyně, pojdte podpořit náš návrh, a je to podle mě, myslím, mnohem lepší, než když budete vyvěšovat takovéhle trapné, hloupé billboardy. Myslím si, že jste dobrý kandidát na titul sexistické prasátečko roku 2012. Děkuji. (Pobavení v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vít Bárta – faktická poznámka.

Poslanec Vít Bárta: Já si dovolím nereagovat na osobní poznámky.

Jenom připomenu to, že jsem rád, že od pana poslance Votavy ze stejné strany zaznělo, že je zapotřebí pracovat na prevenci a že je zapotřebí občany informovat. Já připomínám, že mé billboardy neobsahují žádnou dámu. Je to prostý a jednoduchý text – zastropování RPSN 30 %, pokud vyšší, rovná se exekuce. Je to velmi jednoduché a srozumitelné. Je to přesně to, o čem tady dneska celou dobu mluvíme. Kolik je vyšších RPSN, kolik je exekucí a kolik je domů.

Zároveň jsem oslovil i mladé. Je pravdou, že se jedná o velmi úspěšnou kampaň, která je ale zase jenom technická. Není tam žádná dáma s roztaženými, ale naopak staženými a dále pár teček. A zažít exekuci na vlastní kůži a zdůraznit mladým tento problém, opovažují se tvrdit, je stejně důležité jako pro ty starší.

A z pohledu marketingu bych rád upozornil, že marketing billboardový a internetový jsou dvě zcela odlišná média, reagující na zcela jiné cílové skupiny. A já se snažím oslovit ty nejkritičtější skupiny těmi neúčinnějšími prostředky a budu tak činit dál, bez ohledu na to, co si o tom myslíte.

Tou druhou věcí je, že naopak prosím o to, abychom nezesložitovali celý problém, abychom nešli cestou toho, že vláda bude rozhodovat o tom, co je a co není lichva, ale abychom šli flexibilní a na úřednicích a na této vládě nezávislou regulací v rukou České národní banky, která podle mě má mnohem větší autoritu než tato vláda.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan kolega Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně Sněmovny, dámy a pánové, já využívám tohoto mikrofonu k tomu, abych sem zavedl zdravý rozum. My se tady bavíme ideologicky, ekonomicky, právnicky, a pořád to meritum věci nám jaksi uniká. Mně se líbila jedna věta z projevu kolegy Chvojky: Pojdme něco udělat s tou exekutorskou mafii. Protože občana nezajímá, jestli máme čtyři zákony, odvoláváme se na trestní zákon a další. Protože výklady těch právních norem jsou takové, že čtyři právníci – šest výkladů, odkazy na další zákony, a občan trpí. Já bych byl pro to, udělat velmi stručný zákon a říct: Kdo bude okrádat občana, tak nemá v této společnosti místo. To je zdravý selský rozum. Nesnažme se, abychom to tady řešili ideologicky. Invektivy, co kdo udělal před dvěma lety, kdy byl v koalici, nyní je v opozici. Zbavme se toho, prosím vás pěkně, a začneme pracovat tak, aby zákony byly jednoduché, stručné a hlavně vymahatelné.

Já jsem zde opět využil svého práva starého kmeta. A mohu vám říct,

že jsem rád, že jsem v roce 1958 nešel studovat práva. Ale já jsem ani nemohl, protože jsem pro to neměl tenkrát kádrové předpoklady.

Já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Nyní řádná přihláška. Ještě faktická poznámka? Ne. Řádná přihláška – pan kolega Jiří Pospíšil do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já budu mít v zásadě obecnou a stručnou poznámku, protože debata zcela vypadá, jako by tato vládní koalice nenavrhla a už neschválila celou řadu zákonů, které reagují na nárůst exekucí, na nárůst osobních bankrotů, na problémy obyvatelstva, které se bohužel v poslední době výrazně zadlužuje.

Je třeba si uvědomit, že tento vládní návrh je podle mého názoru velmi dobrý, já ho podporuji, a přináší celou řadu změn, které zde nebyly ani zvýrazněny a zmíněny. Například omezení směnek při zajišťování spotřebitelských úvěrů. To v praxi opravdu dělalo problémy, protože běžnému občanovi není zřejmé, co směnka jako taková znamená. Směnka vznikla v polovině 15. století kdesi v Itálii jako institut mezi profesionály, mezi obchodníky, a většina zemí omezuje užívání směnek pro účely řekněme laiků při zajišťování tzv. laických úvěrů. To je třeba podle mého názoru dobrá věc a jde správným směrem.

Stejně tak tam souhlasím s věcmi, kdy je třeba se zabývat dneska nekalou praxí, kdy poskytovatel spotřebitelského úvěru v zásadě ani tak nezkontroluje, jaké jsou možnosti dlužníka splácet úvěr, ale zkoumá majetek, kterým je úvěr zajištěn. Ten majetek často je mnohonásobně větší než samotný dluh a už bohužel často počítá s tím, že úvěr nebude splacen, ale bude uhrazen z majetku dlužníka, přičemž škoda, která dlužníkovi pak reálně vzniká, je v té rovině, že zajištění a splacení je mnohonásobně větší než samotný původní dluh.

To jsou věci, které tato novela přináší a já osobně s nimi souhlasím. Já se hlásím ke konzervativnímu politickému proudu, ale nemyslím si, že pravicovým stranám je a priori jedno, jak se v této republice realizují spotřebitelské úvěry a jak poškozují obyčejné občany. Ostatně právě tento návrh zákona je důkazem toho, že tato vláda to řeší, že ji tento problém zajímá.

Oprostíme se prosím od populistických pohledů, že když jsou například problémy při rozhodčím řízení u spotřebitelských úvěrů, tak rozhodčí řízení zrušíme. To byly návrhy, které tady padaly, a ty podle mého situaci neřeší. My jsme naopak jako vláda přišli s návrhem, který nakonec zde byl před rokem schválen, který přináší jasná pravidla pro rozhodčí řízení, po-

kud rozhodce rozhoduje o spotřebitelském úvěru. Jsou tam takové věci, které těžko může někdo považovat za špatné nebo nevhodné. Věci typu, že rozhodce musí být profesionál, že musí mít právnické vzdělání. Jsou tam věci typu, že rozhodce musí být identifikován na stránkách Ministerstva spravedlnosti. Jsou tam takové věci, že takovýto rozhodčí nález je přezkoumatelný soudem. To je podle mého názoru správná ochrana, kterou nabízí tato vládní koalice. Je to pohled řekněme pravicový. Není to pohled, že institut, který zde existuje několik set let, to znamená rozhodčí řízení jako takové, zrušíme.

Takže prosím, oprostme se od dvou krajních pohledů – neregulovat tento prostor vůbec a od krajního pohledu populisticky rušit instituty, které zná celý vyspělý svět, jako jsou exekutoři, jako jsou rozhodci a tak dále. Je třeba najít takovou správnou a vyváženou právní ochranu, která bude respektovat, že v takovémto řízení ze spotřebitelského úvěru, ať už je to soudní spor, anebo rozhodčí spor, ten občan je laik, je v horší pozici, a proto není nic špatného, když mu právo poskytuje větší ochranu. Ostatně na této filozofii je postaven i nový občanský zákoník schválený touto vládou, touto většinou v Parlamentu a tento zákoník přináší nové spotřebitelské právo, které právě lépe chrání toho slabšího ve spotřebitelském vztahu, to znamená dlužníka.

Takže moc prosím, tento návrh propustíme do dalšího čtení, debatujeme o jeho případných změnách, ale cílem by mělo být najít vyváženou ochranu, vyváženou úpravu, která bude na jedné straně zachovávat instituty, které jsou běžné pro tržní hospodářství, pro svobodnou společnost, ale na druhou stranu tyto instituty v sobě budou promítat realitu, že dlužník laik je ve slabší pozici než instituce, firma, která poskytuje někomu spotřebitelský úvěr nebo jiné finanční služby a je to profesionál. Zkrátka a dobře, profesionál a laik nemůžou mít v právním vztahu úplně stejné postavení. Všude ve světě platí teze, že laik musí být určitým způsobem právem chráněn. A o tom jsou návrhy, které vládní koalice předkládá.

Opět opakuji, je to tento návrh, byl to návrh rozhodčího řízení, byla to novela, která tady prošla, která reguluje exekutory, mimo jiné zakotvuje princip přiměřenosti, to znamená, že není možné exektovat majetek výrazně vyšší hodnoty, než jaká je výše dluhu. To jsou věci, o kterých se prosím bavme a které podpoříme tak, abychom chránili občany České republiky, ale na druhou stranu nepoškozovali tržní prostředí a populisticky nerušili to, co funguje v celém vyspělém světě, v celé západní Evropě.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo vystoupení v obecné rozpravě. Zeptám se, zda se do obecné rozpravy ještě někdo hlásí. Nikdo se nehlásí, tuto rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Vysloužil jako první, prosím.

Poslanec Radim Vysloužil: Pěkné dopoledne, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové. Během této plamenné diskuse teď dopoledne mi přišla sms zpráva, kterou si dovolím citovat. Přišla mi zpráva: Snadná půjčka ještě dnes. Nebankovní půjčka bez složitého papírování. Stačí občanský průkaz a trvalý pobyt. Pro sjednání schůzky a vyplacení volejte 900 atd. Tady na tom chci ukázat, že právě třeba tenhle návrh, který máme před sebou, řeší tuhle problematiku, že lidé nebudou moci telefonovat na drahá telefonní čísla, vysoce zpoplatněná, a nebudou za to platit vysoké částky jenom kvůli tomu, že si sjednávají spotřebitelský úvěr.

Teď se vrátím zpátky, co jsem chtěl uvést. Chci se přihlásit k pozměňujícímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 4403. Jak tady dnes uvedl zpravodaj František Laudát, můj původní návrh byl odsouhlasen na rozpočtovém výboru, avšak i přes několik výtek Ministerstva financí. Tyto námitky jsem zapracoval do tohoto pozměňovacího návrhu, který bych vám chtěl představit. Rozdělil jsem ho do dvou částí. Jedna část řeší informovanost klienta a druhá je o všeobecných obchodních podmínkách.

Jak tady několikrát zaznělo, klient je špatně informován, finanční gramotnost v České republice je na velice nízké tristi úrovni a z toho potom vyplývají samozřejmě následky. Spotřebitel, který nerozumí veškerým informacím, očekává, že když přijde k poskytovateli úvěru, dostane veškeré informace, které mu zákony příkazují. To znamená veškeré informace – RPSN, sankce atd. Problém je samozřejmě ale v tom, že když přijde tento klient k poskytovateli, tak tyto informace veškeré nedostane.

Já jsem si zkoušel udělat několik mystery shoppingů, doporučoval bych to i kolegům nebo novinářům, aby věděli, na jaké odborné úrovni se jedná nebo jakou odbornost mají poskytovatelé úvěrů. Vyzkoušel jsem si to a byla to opravdu tragikomedie, protože když mi odborná pracovnice začala přemýšlet, jestli RPSN je uváděn v procentech, nebo v korunách, tak tam byl velký problém. Ona nebyla schopna ani odpovědět na základní informace, kdy mohu odstoupit od smlouvy, jaké poplatky jsou součástí smlouvy, jaké jsou sankce, jaké jsou náklady, povinnost na vedení účtu atd., atd.

Co se týká tohoto, a mohlo by to právě vyřešit mnoho věcí, je tzv. formulář pro standardní informace o spotřebitelském úvěru. Ten je už součástí zákona 145/2009 Sb. v příloze číslo 6. Tenhle formulář říká veškeré informace, které klient musí dostat při získávání úvěru v té fázi před smlouvou. Avšak praxe je jiná a dochází k tomu, že klient podepisuje smlouvu, aniž by byl informován o všech informacích, a ve smlouvě je u-

vedeno, že byl seznámen se všemi informacemi. Dostává se do svízelné situace.

Součástí mého pozměňovacího návrhu je tedy to, aby tenhle formulář byl povinností pro poskytování informací v předšmluvní fázi. Výhodu vidím především v tom, že školy mohou tenhle formulář zavést do osnov a mohou dostatečně informovat studenty jak na základní škole, tak na středních školách. Výhodu vidím také v tom, že poskytovatelé aspoň budou vědět, jaké informace vůbec mají poskytovat.

Další část mého pozměňovacího návrhu je řešení všeobecných obchodních podmínek. Jenom pro informaci. Já jsem si donesl a ukážu tady, jak vypadají všeobecné obchodní podmínky u smlouvy, kterou člověk dostává, když uzavírá spotřebitelský úvěr. (Ukazuje.) Je to deset stran A4 malého písma velikosti asi osm. Součástí mého pozměňovacího návrhu je právě to, že všeobecné obchodní podmínky musí obsahovat jen takovou část obchodních podmínek, která se týká právě uzavírané smlouvy. Současně, tady si bylo několikrát stěžováno, že je to tak drobné písmo, které vůbec nejde přečíst, také součástí mého pozměňovacího návrhu je, že použitá velikost písma nesmí být menší než ve smlouvě. Oba dva tyto body jsem konzultoval s Českou bankovní asociací, která s těmito body nemá zásadní problém.

Co se týká prvního bodu, ještě dodám, že jsem si nechal udělat stanovisko Legislativní rady vlády, která říká, že navrhovaná úprava jde nad rámec směrnice Evropského parlamentu a Rady, avšak není s ním v rozporu. Jenom bych tady upozornil, že ano, je to něco, co nám Evropská unie nepřikazuje, ale myslím, že je to dobro pro naše spotřebitele. Jenom bych tady asi zmínil, že v minulosti byly odhlasovány v Poslanecké sněmovně například balené koblihy nebo bezdotykové baterie, které taky nebyly povinností určenou Evropskou unií.

Dostal jsem informaci, když jsem to včera kontroloval, že celý návrh je nahlášen v systému pod č. 4403, ale v systému se neobjevil. Nutno tedy přečíst celý návrh. Nechci zdržovat, ale bohužel ho musím celý přečíst. Tak vteřinku. (Poslanec si jde do své lavice pro text návrhu.)

Pozměňovací návrh k tisku 781 a usnesení rozpočtového výboru č. 338 z 10. října 2012. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a změně některých zákonů. (V sále je neklid.)

První bod č. 6 nově zní. 6. V § 5 odst. 2 zní: 2. Informace uvedené v části 1 přílohy č. 2 k tomuto zákonu se poskytují na formuláři uvedeném v příloze č. 6 k tomuto zákonu. Informace uvedené v části 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu se poskytují na formuláři uvedeném v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

Za druhé. Bod 7 nově zní: 7. V § 5 odst. 3 zní: 3. Poskytnutím informací způsobem uvedeným v odst. 2 věřitel splní informační povinnost podle

zákona upravujícího smlouvy o finančních službách uzavíraných na dálku. Poznámka 10. Poznámka 10 pod čarou zní: § 54b občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Dále bod 3. Doplnuje se nový novelizační bod X, který zní: X. V § 6 odst. 1 se za větu druhou vkládají nově nové věty druhá a třetí, které znějí: Je-li část smlouvy určena odkazem na obecné podmínky, musí připojit věřitel ke smlouvě jen takovou část obchodních podmínek, která se týká uzavírané smlouvy. Použitá velikost písma nesmí být menší než ve smlouvě.

K bodu 28. V § 20 odst. 2 písm. a) se za slova „§5 odst. 1“ vkládají slova „, 2“.

Bod čtvrtý. V článku 3 Účinnost se doplňují slova „, s výjimkou článku 1, bodu X (§ 6 odst. 1 věty druhá a třetí), který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014“.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Váhalová. Do podrobné rozpravy? Ano, prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, krásné téměř poledne.

Po bohaté diskusi, která proběhla v rozpravě obecné, si dovolím jenom krátce se přihlásit k pozměňovacímu návrhu kolegy Šincla, který je pod č. 4423 v elektronickém systému. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan poslanec Vít Bárta. (V sále je hluk.) Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nebudu zneužívat podrobné rozpravy. Pouze konstatuji, že na základě toho, co jsem řekl v obecné rozpravě, bych se tímto rád přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům uvedeným pod sněmovními dokumenty č. 4344 a 4421. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Michala Babáka.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, já též velice rychle. Vzhledem k tomu, co jsem přednesl v obecné rozpravě, v podrobné rozpravě bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 1301 ke sněmovnímu tisku 781. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu. Končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji jak navrhovatelé, tak panu zpravodaji.

Ještě vás seznámím se dvěma omluvami. Pan kolega Pospíšil se omlouvá dnes od 11 hodin, pan poslanec Čechlovský se omlouvá dnes, a to na celý den.

Je před námi blok voleb. Zahajuji projednávání bodu

111.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Přivolám naše kolegy do jednacího sálu. Prosím o slovo člena volební komise pana poslance Jana Vidíma. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, je tu hromada tužek. Tak možná ti, kteří je tu nechali, by si je tu mohli vy-zvednout.

Jsme v tuto chvíli v bodu 111, což jsou tedy návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Chci vás informovat, že volební komise ve stanovení lhůt obdržela takové tři podmnožiny v tomto bodu. Obdržela celou řadu rezignací, obdržela návrh na odvolání a obdržela návrhy na volbu.

Nejprve co se rezignací týče. Na členství v organizačním výboru rezignoval pan poslanec Jan Hamáček. Na členství ve výboru pro sociální politiku rezignovaly dámy poslankyně Ivana Řápková a Renáta Witoszová. Na členství ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu rezignoval pan poslanec Jan Pajer. Na členství ve Stálé komisi pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby rezignovala paní poslankyně Renáta Witoszová a konečně na členství ve volební komisi rezignoval pan poslanec Viktor Paggio.

Poslanecký klub TOP 09 a Starostové předložil návrh na odvolání poslance Radka Johna z mandátového a imunitního výboru, z výboru pro bezpečnost a ze Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Návrhy na volbu. Do hospodářského výboru pan David Šeich, do kontrolního výboru pan Miroslav Bernášek, do mandátového a imunitního výboru paní poslankyně Jana Suchá, do organizačního výboru pan poslanec Jan Bauer, Viktor Paggio a Václav Votava, do petičního výboru pan poslanec Miroslav Bernášek, do rozpočtového výboru pan poslanec Pavel

Drobil, do volebního výboru paní poslankyně Jana Černochová, do výboru pro bezpečnost paní poslanci Václav Klučka a Jan Pajer, do výboru pro sociální politiku paní poslanci Miroslav Bernášek, Jaromír Drábek a Václav Koubík, do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Petr Holeček, do výboru pro zdravotnictví paní poslankyně Ivana Řápková, do výboru pro životní prostředí paní poslanci Petr Holeček a Petr Zgarba, do Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby paní poslanci Zdeněk Bezcený a Jan Hamáček a do Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů paní poslanci Stanislav Huml a Martin Vacek, do Stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny pan poslanec Josef Smýkal, do Stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti pan poslanec Václav Koubík, do volební komise pan poslanec Jan Bureš, paní poslankyně Jana Suchá a konečně do stálé delegace do Meziparlamentní unie pan poslanec Jan Kubata.

Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět výlučně se souhlasem Poslanecké sněmovny, a to většinovým způsobem. Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny nestanoví způsob hlasování. Volba výborů a komisí však vždy probíhala hlasováním veřejným, proto navrhuji hlasování veřejné i pro tento případ, a to pomocí hlasovacího zařízení.

Nyní bych tedy doporučoval, abychom po rozpravě k navrženým kandidátům nejprve rozhodli o odvolávacím bloku, poté o vzetí na vědomí rezignace a následně bychom provedli volbu. Chtěl bych vás poprosit, paní předsedkyně, abyste zahájila nebo otevřela rozpravu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je otevřena rozprava jak k návrhům, tak ke způsobu volby. Paní poslankyně Kateřina Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěla zeptat kolegy Vidíma, zda by byl tak laskav a sdělil Poslanecké sněmovně, kdo nominoval nezařazené poslance. Nezařazenými poslanci mám na mysli pana Vacka, Suchou a Paggia. A tady bych si dovolila odcitovat volební řád, což je příloha jednacího řádu, kde v článku 5 odst. 2 návrhy na členy výboru /komisí/ předkládají volební komisi poslanecké kluby. Takže jestli by byl tak laskavý a mohl mi to sdělit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, pan kolega Vidím chce reagovat hned. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Určitě. Paní předsedající, dámy a pánové, tyto návrhy předložil poslanecký klub TOP 09 a Starostové. (Potlesk některých poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Já to tušila. Děkuji za to upřesnění. Dovolte, abych zde řekla, že v tom případě je porušena další zásada jednacího řádu a volebního řádu a to je zásada poměrného zastoupení. I v článku 5 volebního řádu je řečeno, že ustanovení výborů a komisí se děje podle zásady poměrného zastoupení. Je mi jasné, že k nominování nebo navržení těchto poslanců došlo také proto, že zvedli ruku pro církevní restituce a že to je možná jedna z těch položek toho papíru, co chceme. Přesto si myslím, že by Poslanecká sněmovna měla zachovávat tyto principy, že by měla jednat podle jednacího řádu a podle volebního řádu. Ve chvíli, kdy tito nezařazení poslanci jsou nominováni klubem TOP 09, tak já bych jenom ráda zdůraznila, že v tu chvíli je to jakoby nominace klubu TOP 09. A já tady nebudu plakat a říkat, že se tak děje na úkor klubu Věcí veřejných, ale zdůrazním, že klub TOP 09 má své zastoupení ve výborech, takže je zde porušena zásada poměrného zastoupení.

Dále bych ráda řekla, že v návrzích je také ještě porušen článek 5 odst. 6, kdy v návrhu usnesení volebního výboru chybí nabídka členství v některém z výborů poslancům, kteří nebudou schválením tohoto návrhu zařazení v žádném výboru. Upozorňuji na to. Je mi jasné, že se to přehlasuje, přesto bych byla ráda, kdyby si Poslanecká sněmovna uvědomila, o čem nyní hlasuje a že to je skutečně do budoucna i určitý precedens.

Já bych chtěla poprosit, mám tady ještě návrh k proceduře. Pochopila jsem – myslím, že by ta procedura byla tak, že by se hlasovalo v jednom bloku o rezignacích, v jednom bloku o návrhu na odvolání a v jednom bloku k volbě. K rezignacím nemám žádné výtky, k bloku návrhu na odvolání bych prosila, jestli by šlo hlasovat per partes, a v návrhu volba bych také prosila, aby se hlasovalo po jménech. Děkuji. (Potlesk některých poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Jenom drobnost – dvě vlastně.

Ta první, že hlasování po jménech je zatím vnímáno trochu jinak, než jak

to asi paní kolegyně navrhuje, čili rád bych slyšel upřesnění. O návrzích jednotlivě prosím, ne po jménech. Nedovedu si představit, že bychom ve volbách hlasovali jako Sněmovna po jménech. Čili o jednotlivých návrzích.

Ale ta druhá připomínka bude k tomu, co tady říkála paní kolegyně o dodržování principu poměrného zastoupení. Já jsem pro, komunistický klub to prosazuje odedávna, odjakživa, ne vždy se mu to daří, ba co dím, skoro nikdy se mu to nepodařilo. Skoro – to slovo podtrhnu. Rád jsem tomu, že konečně se uplatňování tohoto principu dostává na pořad naší diskuse, naší debaty, z jiných úst než z úst klubu KSČM. A chtěl bych poprosit, abychom to, co se tu a tam proslychalo, že by se konečně jednou taky taková dohoda o uplatňování principu poměrného zastoupení v orgánech Poslanecké sněmovny, alespoň o tom tady teď mluvíme, také jakoby dohodla, podepsala a hlavně potom taky dodržovala. Jenom když vezmu složení vedení Poslanecké sněmovny a některých dalších orgánů, ale to vám nemusím připomínat, o tom víte určitě sami. Takže já si myslím, že je třeba, abychom postupovali podle tohoto principu, abychom si to vzali všichni za své, protože, jak se říká, každý chvilku tahá pilku a všem se nám to jednou může hodit.

Ale to není jenom o tom, že se nám něco může hodit, a proto si to uděláme, tak jak to potřebujeme. Je to otázka třeba změny jednacího řádu, co se týká počtu členů poslaneckého klubu. Taky mi zavání určitou účelovostí, že v nějaký okamžik se hodí snížit počet členů poslaneckého klubu. A tady připomínám situaci z minulého volebního období, kdy se také účelově měnil počet členů klubu, tenkrát ve prospěch Strany zelených. Já jsem to podporoval. Samozřejmě že ano, protože Strana zelených byla zvolena v řádných volbách, v demokratických volbách, byla zvolena do Poslanecké sněmovny s programem, který dodržovala. Nicméně zase se to udělalo polovičatě. Poté co jsme navrhli obdobný postup v Senátu, tak se nám v podstatě všichni ostatní vysmáli do očí. Takže když už tedy, tak pojďme to brát jakoby celostně.

Na okraj. Překvapilo mě, že je pan kolega Radek John odvoláván z výborů. Já jsem do této chvíle byl přesvědčen o tom, že chcete pana kolegu Johna odvolat z funkcí předsedy např. výboru bezpečnostního. Ale zase to naráží na tu situaci, že každý poslanec má právo být ve výboru. A myslím si, že než to hlasování bude, měli bychom se na to dívat i z tohoto směru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Bohuslav Sobotka má slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já zde vystupuji jednak

jako předseda mandátového a imunitního výboru, kterého se tato změna přímo týká, a jednak jako opoziční poslanec, který tady zastupuje Českou stranu sociálně demokratickou.

Musím říci, že pro mě jako pro předsedu mandátového a imunitního výboru je to nová informace. Na půdě mandátového a imunitního výboru na toto téma žádná neproběhla rozprava, která by se týkala nějakých výhrad, které by měli ostatní členové mandátového a imunitního výboru vůči působení poslance Radka Johna v mandátovém a imunitním výboru. O tom bych vás chtěl všechny informovat. Současně musím říci, že mi nejsou známy žádné důvody, které by měly vést k odvolání poslance Radka Johna z mandátového a imunitního výboru.

Já bych rád požádal stranu TOP 09, aby sdělila důvody, na základě kterých navrhuje takovou změnu. Já bych to nežádal v situaci, kdy by odvolání Radka Johna požadoval jeho poslanecký klub, tzn. poslanecký klub strany Věci veřejné, protože Věci veřejné, ať už se mi to líbí, nebo ne, já jsem z toho žádnou velkou radost neměl, ale Věci veřejné se staly parlamentní stranou, legálně tady vytvořily poslanecký klub a legálně nominovaly své zástupce do výboru Poslanecké sněmovny. Já bych neměl námitky v situaci, kdy by např. některý z poslanců opustil poslanecký klub, za který byl zvolen, opustil politickou stranu, za kterou byl zvolen, a tato politická strana následně požadovala, aby místo ve výboru, které tento poslanec zastává, obdržel její poslanec.

To si myslím, že je také v pořádku, protože poslanci by podle mého názoru měli v Poslanecké sněmovně působit v klubech stran, za které byli zvoleni, a neměli by se tady volně pohybovat po půdě Poslanecké sněmovny a vytvářet nové politické strany, které nedostaly žádný mandát od voličů. A jestliže se poslanec rozhodne, že svoji stranu opustí, založí nějakou úplně novou, originální politickou stranu, tak podle mého názoru ztrácí nárok na to, aby svoji původní politickou stranu nadále ve výboru reprezentoval. I tady bych chápal, kdyby byl předložen návrh na tyto změny, a koneckonců my jsme také již v tomto volebním období takovéto změny ve výborech prováděli.

To, čemu nerozumím, je fakt, že zcela jiný klub politické strany navrhuje vyřazení poslance jiné politické formace tady na půdě Poslanecké sněmovny a shodou okolností je to navíc ještě střet mezi vládou a opozicí. To znamená, vládní strana, spoléhajíc na to, že má dočasnou většinu tady v Poslanecké sněmovně, se rozhodne udělat si pořádek a rozhodne se vyjmout opozičního poslance z výboru. Zatím k tomu nebyly uvedeny žádné důvody a já bych velmi požádal stranu TOP 09, aby tady zveřejnila důvody, které ji k tomuto rozhodnutí vedou. Já myslím, že to je novinka v politické kultuře Poslanecké sněmovny, a neměli bychom na ni přistoupit jen tak bez rozmyslu, protože to může založit určitý precedens a může se stát, že

například v příštím volebním období se stejně bezohledně bude nová vládní většina chovat k současné vládní většině. A myslím si, že to by dobře nebylo.

Pro kulturu Poslanecké sněmovny, pro naši vzájemnou komunikaci a spolupráci by bylo podle mého názoru mnohem užitečnější, kdybychom se drželi principu, že tyto nominace by měly realizovat politické strany, které byly zvoleny do Poslanecké sněmovny, a měl by se respektovat přirozený stav, který se ve Sněmovně vytvořil na základě rozhodnutí voličů. Cokoliv jiného, cokoliv nad rámec respektování stavu, který se vytvořil rozhodnutím voličů, zavání snahou zneužívat pozici většiny na půdě této Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych vyzvat TOP 09, aby v zájmu politické kultury a zachování slušné politické kultury v Poslanecké sněmovně tento návrh stáhla. Byl by to podle mého názoru nejlepší krok, abychom tady o této věci vůbec nemuseli hlasovat. V situaci, kdy budeme přehlasováni – já musím říct, že my s tím nesouhlasíme, aby se tady takovýmto způsobem zacházelo s poslanci v Poslanecké sněmovně – pokud budeme přehlasováni, tak to vnímám jako určitý precedens, na základě kterého bude nutné postupovat i v příštím volebním období. A jestliže si vládní většina, pokud tady bude v Poslanecké sněmovně odlišná od té současné, rozhodne udělat si pořádek, vyřídít si účty s nepohodlnými opozičními poslanci, pak bude moci těžko kdokoli cokoliv namítat, protože se řekne: no, podívejte se, přece v minulém volebním období se takto zacházelo s nepohodlným poslancem Johnem a vyřadil se z výboru bez toho, aniž by se uvedly jakékoliv argumenty nebo existovaly jakékoli zákonné důvody.

Já se samozřejmě politicky s panem poslancem Johnem neshodnu, ale myslím si jako předseda mandátového a imunitního výboru, že by takovýmto způsobem, bez řádných důvodů, do složení mandátového a imunitního výboru nemělo být zasahováno.

Děkuji. (Potlesk poslanců klubu ČSSD a VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní přednostní právo, pan ministr Kalousek, poté pan kolega Koníček.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Pan předseda Sobotka vyzval poslanecký klub TOP 09, a je to asi fér, aby řekl ten důvod, proč si přejeme změnu na pozici šéfa bezpečnostního výboru. Tak mi nezbývá nic jiného, než odpovědět.

Já chápu, že se to v této Sněmovně nenosí, nicméně my jsme stále přesvědčeni, že totální odborná nekompetence je dostatečný důvod. Pověřte si, pane předsedo Sobotko, že přesto, že jste předseda mandátového a imunitního výboru, přesto, že vaše názory jsou diametrálně od-

lišné od našich, tak vás nikdo neobviňuje z totální odborné nekompetence a nikdo nepožaduje vaše odvolání. Prostě proto (veselost a potlesk v sále), že je to součást demokratické diskuse.

V případě pana předsedy Johna se opravdu domníváme, že bez ohledu na politické názory ten člověk odborně nemá na to, aby mohl předsedat bezpečnostnímu výboru.

Vy jste mě vyzval, vy jste mě vyzval, já jsem vám odpověděl. (Výkřiky a bušení do lavic v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nepokřikujte prosím nikdo!

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Vy jste mě vyzval, my jsme vám odpověděli. Takže dovoluji, abychom teď zase vyzvali vás.

Prosím, teď předstupte před tento mikrofon a řekněte: Já jako předseda sociální demokracie jsem přesvědčen o tom, že Radek John je odborně – nemluvíme o politických názorech – odborně, že Radek John je odborně způsobilý být předsedou bezpečnostního výboru. Řekněte tuto větu a já vám slibuji, že já při mém hlasování tuto vaši větu zohledním. Ale řekněte tuto větu. Pokud ji neřeknete, tak souhlasíte s naším názorem, že Radek John je odborně zcela nezpůsobilý vést bezpečnostní výbor! (Hluk, potlesk a protesty.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak prosím o klid. Prosím o klid! Budeme postupovat tak, že nyní dostanou slovo ti, kteří mají přednostní právo a kteří se přihlásili. Tak pan kolega Tejček chtěl faktickou poznámku? Pan kolega Sobotka také. Takže přednost faktické poznámky: pan kolega Sobotka, pan kolega Tejček, potom paní poslankyně Klasnová.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Já jsem zde nemluvil o funkci předsedy bezpečnostního výboru, já jsem zde mluvil o tom, že je zde navrženo, aby pan poslanec John byl odvolán z členství mandátovém a imunitním výboru. A požádal jsem stranu TO 09, to je pravda, o to, aby zde byly uvedeny jakékoli důvody, protože tady žádné důvody uvedeny nebyly, a teprve na základě uvedení důvodů přece může Poslanecká sněmovna odpovědně rozhodnout o tom, zdali má, nebo nemá být poslanec John z mandátového a imunitního výboru odvolán.

A jestliže už zde pan ministr nad rámec mého příspěvku otevřel otázku předsedy bezpečnostního výboru, pak chci říci za prvé, že to byla vládní koalice a TOP 09, která na začátku volebního období sloučila předsednictví (potlesk poslanců ČSSD) bezpečnostního a branného výboru se slovy, že ušetříte finanční prostředky a že je potřeba snížit počet funkcí v Poslanecké

sněmovně. To jste tady udělali, my jsme to nerozporovali, ale nehlasovali jsme pro to, protože jsme to nepokládali za funkční rozhodnutí. Potom jste dospěli k názoru, že je potřeba najít tady v Poslanecké sněmovně nějakou pozici pro bývalého ministra vnitra, který odešel z vaší vlády. Zase jste v naprostém rozporu s tím, co jste říkali na začátku volebního období, ani jste se u toho nezačervenali, rozdělili opět funkce ve výborech a vytvořili jste znovu funkci předsedy bezpečnostního výboru. A byla to vládní koalice, která prosadila poslance Johna do pozice předsedy bezpečnostního výboru.

Já se nechci mýlit, ale nevím, jak v té době hlasoval pan poslanec Kalousek, ale já vím přesně, že sociální demokracie nehlasovala pro toto obsazení vedení bezpečnostního výboru prostě proto, že jsme nesouhlasili s tím, abychom si z lidí dělali legraci. Na začátku volebního období s velkou slávou občanům prodávali to, že snižujeme počet funkcí ve Sněmovně, a když se nám to přestane hodit, tak zase výbory rozdělíme. Takže sociální demokracie s tímto skutečně neměla a nemá nic společného a požádal bych pana Kalouska, aby se obrátil do vlastních řad. (Potlesk poslanců klubu ČSSD a VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď další faktická poznámka – pan poslanec Tejček. Poté paní poslankyně Klasnová – faktická poznámka. Poté pan kolega Zaorálek. Pan kolega Tejček prosím.

Poslanec Jeroným Tejček: Děkuji za slovo. Já si připadám jako v absurdním divadle. Já jsem na tom jednání výboru pro bezpečnost, kde koalice prosadila Radka Johna přes moje výtky, přes výtky sociálních demokratů, byl. Tehdy kandidoval proti Radku Johnovi kandidát sociální demokracie František Bublan a hlasy poslanců TOP 09, hlasy poslanců ODS tento kandidát zvolen nebyl a byl zvolen Radek John.

Mě nikdo nemůže podezřívat z toho, že bych snad souhlasil s Radkem Johnem v jediné věci a v názoru na Ministerstvo vnitra a na politiku bezpečnosti. My jsme se tisíckrát utkali v různých diskusních pořadech jako ministr vnitra a stínový ministr vnitra a já jsem mnohokrát opakoval, že s názory a návrhy Radka Johna nesouhlasím. Ale mluvit o nekompetentnosti od těch, kteří Radka Johna prosadili do čela tohoto výboru, je absurdní! O to víc absurdní, když si uvědomím, že pan ministr Kalousek zodpovědný za TOP 09, tehdy za KDU-ČSL, prosadil do čela Ministerstva obrany paní Parkanovou a nyní paní Hanákovou do čela Ministerstva kultury! (Bouřlivý potlesk a provolání v levé části sálu.) Skutečně, od vás hovory o nekompetentnosti opravdu sedí!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předně bych doporučovala panu předsedovi klubu TOP 09 Gazdíkovi, aby si našel nějakou hezčí mluvčí, než je pan ministr Kalousek. To za prvé. (Pobavení a potlesk, zejména v levé části sálu.)

Za druhé. Ráda bych zde zdůraznila, že o tom, že si přeje změnu ve výborech, tady mluvil ministr financí. Ten ministr financí, který také řekl, že si přeje změnu na postup policejního prezidenta, a ta změna se také stala. Naprosto nedemokraticky. Prostě rozhodl se, že odstíhá policejního prezidenta! (Potlesk opozice.) Takového máme tady ministra financí!

A když už se tady bavíme o odborné způsobilosti, tak, dámy a pánové, já jsem především přesvědčena, že jakoukoliv odbornou způsobilost postrádá pan Kalousek pro to, aby vedl resort Ministerstva financí. A to je daleko větší průšvih pro celý národ! (Bouřlivý potlesk poslanců VV i poslanců v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka... Ale moment, já se musím zeptat – pan kolega Korte chtěl faktickou poznámku, nebo řádnou? (Faktickou.) Pokud faktickou, máte přednost. Poté byl přihlášen pan kolega Gazdík. (Námítky v sále k pořadí řečníků.) Rozumím tomu dobře, že pan místopředseda Zaorálek dal přednost...

Poslanec Daniel Korte: Dámy a pánové, pan John se projevil jako totálně neschopný ministr vnitra. Za tuto svoji neschopnost byl odměněn funkcí. Já jsem proti tomu protestoval, já jsem pro pana Johna nehlasoval, ale to bylo všechno, co mohu jako prostý člen výboru udělat. Jednání, způsob řízení bezpečnostního výboru pak předčil veškerá očekávání. Jednání bylo naprosto nekonceptní, chaotické, manipulativní. Pan John prokázal, že by nebyl schopen uřídit ani volský potah. (Oživení v sále.)

V neposlední řadě asistent pana Johna je jakýsi pan Moroz. Už jenom to jméno. (Smích v pravé části sálu.) Pan Moroz je člověk, osoba, již byla odepřena bezpečnostní prověrka. Dámy a pánové, pan John jakožto člen výboru pro bezpečnost, pan John jakožto člen stálé komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů představuje bezpečnostní riziko pro Českou republiku. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď faktická poznámka – pan kolega Gazdík, poté pan místopředseda Zaorálek.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně Klasnová prostřednictvím paní předsedající, já za sebe žádného tiskového mluvčího nepotřebuji. Já nejsem jako váš manžel, který si založí firmu, stranosektu,

kteřá jako svého mluvčího a předsedu si vybere Radka Johna, aby zakryl sám sebe. Já to skutečně nepotřebuji, ale děkuji za inspiraci.

K odpovědi panu předsedovi Sobotkovi. Pan předseda Sobotka se tady ptal na to, proč by neměl zůstat pan John členem mandátového a imunitního výboru a proč jsme to navrhli. Pan předseda Sobotka jako předseda mandátového a imunitního výboru jistě ví, že tento výbor dochází ke skutečnostem, které jsou utajené, kde zkoumá policejní spisy, které se dostávají jenom k členům tohoto výboru, k nikomu jinému, a přednedávnem pan John oznámil, že kromě své funkce poslance chce také pracovat dále jako investigativní novinář pro jednu soukromou televizi. Já neznám pregnantnější spojení byznysu, politiky a novinářiny a médií. Považuji to za naprosto neslučitelné, a protože se pan John může tímto způsobem dostávat k policejním spisům a pak o nich mluvit někde na veřejnosti, o čemž už máme pochybnosti, že se tak děje a dělo u různých případů, tak proto jej navrhuje odvolat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan místopředseda Zaorálek. (Nepřeje si.) Vy chcete s řádnou přihláškou? Ne. Takže další faktické poznámky. Prosím, abych na nikoho nezapomněla, ještě se hlásil pan kolega John. Vy jste chtěl s řádnou, nebo s faktickou poznámkou? S řádnou. Takže teď faktické. Pan kolega Bárta, Koskuba, Sobotka Bohuslav – v tomto pořadí.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, o tom, jak se řídí bezpečnostní výbor, doporučuji všem se podívat na přímý přenos z bezpečnostního výboru, který řídil Radek John a kde Miroslav Kalousek nedokázal vysvětlit, proč provádí nátlak na policejního prezidenta. Vřele doporučuji, abyste se na tento záznam znova podívali a zhodnotili, proč se nyní děje to, co se děje. Mimochodem děje se přesně to, co tady od léta říkáme. Děje se to, že bylo zapotřebí nahradit policejního prezidenta. Děje se to, že je zapotřebí umlčet všechny strany, všechny snahy o to, aby se tady policie hezky zpátky zašpuntovala. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Koskuba. Poté pan poslanec Sobotka, potom pan kolega Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, před drahným časem na jednání zdravotního výboru mě pan poslanec Ůlehla nabízel igelitku poté, co jsem konstatoval, že jednání opouštím proto, že se mi chce zvracet. (Pobavení.) Uteklo jeden a půl roku. Já

se přiznávám, že jste právě dospěli do naprosto stejné situace. A já se za to vůbec nestydím a říkám to zde se vší zodpovědností.

Paní předsedkyně, vy jste na začátku tohoto jednacího dne schůze sama zažila, jak nám umíte každý den měnit program, jak si umíte naprosto s neobolševickou arogancí prosadit svoje! Jednací řád to umožňuje. Můžeme protestovat, ale musíme se s tím smířit. Nyní však zde poslouchám debatu k problému, který s veškerou úctou k vám všem vlastně ani ve své podstatě není můj. Já zde poslouchám kolegu Gazdíka, který najednou v panu poslanci Johnovi vidí bezpečnostní nebezpečí, ale přitom zde velice trpělivě a dlouho ho toleroval ve funkci vicepremiéra! K tomu byl dobrý. Stejně jako vám byl dobrý hlas vašeho kolegy, kterého jste ve středu přijali s poslaneckým slibem, a poté co vaším hlasem prošly daňové balíčky, církevní restituce, najednou na něj plivete, že je odsouzen na šest let! (Potlesk v levé části sálu.) Mě překvapuje, že ve středu ten šestiletý trest vám nesmrděl!

Paní předsedkyně, já se omlouvám. Já jsem to zde naznačil ve středu. Mně z této Sněmovny z části jejích kolegů je naprosto špatně. Já se skutečně za ně stydím a jsem dokonce rád, že i vy jste zrušila svou kandidaturu na prezidenta republiky. Děkuji vám. (Potlesk zejména poslanců ČSSD a VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka – pan kolega Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Já jsem poslouchal velmi pozorně zdůvodnění pana poslance Gazdíka, jaké jsou důvody, které je vedou k tomu, aby navrhli vyřazení poslance Johna z mandátového a imunitního výboru. Já tam prostě žádné důvody v jeho vysvětlení nevidím! Přece uvádět jako důvod to, že poslanec John se rozhodl působit částečně jako novinář – vždyť přece řada lidí tady má ještě vedle poslanecké činnosti nějakou jinou vedlejší aktivitu. Já neříkám, že to schvaluji, ale prostě to je realita a zatím jsme na základě těchto vedlejších aktivit žádné jiné změny ve výborech nedělali. To je první věc.

Druhá věc. Samozřejmě že poslanci, kteří se na půdě mandátového a imunitního výboru seznamují se skutečnostmi, které nejsou veřejné, jsou například součástí trestního spisu, jsou pod sankcí. Ta sankce je dána trestním zákonem. To nesouvisí s tím, jestli jsme poslanci, jestli jsme novináři, advokáti, cokoliv jiného. Každý člen mandátového a imunitního výboru bez ohledu na své občanské povolání a na své aktivity je vázán zákonem a nesmí zveřejňovat skutečnosti, které jsou předmětem trestního spisu. Na to koneckonců výbor opakovaně upozornila i Policie ČR, takže tohle nelze uvádět jako jakýkoliv relevantní argument.

A pokud jde o novinářinu, vždyť přece v této zemi je vcelku obvyklé, že politici píšou paměti. Řada politiků píše paměti ještě mnohem dříve, než odejde z politiky, to znamená, píše paměti v průběhu své politické aktivity.

V tom se Česká republika trošku liší od zemí na západ od nás. Tam většinou politici zveřejňují paměti poté, kdy už z aktivní politiky odešli. Já nevím, jakým způsobem budeme rozlišovat novináře, který se přihlásí k novinářině, a jakým způsobem budeme rozlišovat politika, který to teď prostě jenom neřekne a za dva za tři měsíce napíše knihu a vydá svoje paměti a popíše tam svoje působení v Poslanecké sněmovně.

Tohle přece nejsou věci, které my bychom tady svým usnesením a svým rozhodováním měli regulovat. Jsou tady zákonné podmínky, je tady zákon o střetu zájmů. Dbejme zákonných podmínek. Pokud jsou nedostatečné, tak prosím, zpřísníme zákon o střetu zájmů, aby se ty věci nepoužívaly selektivně. V tom je ten problém. My máme podezření, že tady se ty argumenty používají selektivně, účelově a že jde jenom o to někoho šikanovat, někoho potrestat, změnit poměry ve výboru a využívá se k tomu tato záminka. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Štětina chtěl faktickou poznámku? Ano. Takže pořadí faktických – pan kolega Štětina, pan kolega Korte, pan kolega Paroubek a potom pan místopředseda Zaorálek. To jsou čtyři faktické poznámky před námi. Prosím, pan kolega Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, já si беру k srdci výzvu pana místopředsedy Zaorálka, abychom se chovali slušně. Já se budu snažit, abych to dodržel, ale nejsem si jist, jestli se mi to podaří úplně, protože to, co tady občané naší republiky vidí dnes v přímém přenosu, je hanba.

Nedivím se, že atmosféra ve společnosti je taková. A bohužel se omlouvám všem lidem, kteří mě volili, že jsem do tohoto spolku šel. Nežlobte se na mě, že to říkám takto natvrdo, ale na druhou stranu musím říci jednu věc. Byl bych moc rád, aby mě nikdo nenazýval nějakým sektářem, nějakým slizounem, protože já jsem nebyl členem Věcí veřejných ani nemůžu být členem Věcí veřejných. Vždycky jsem se snažil chovat tak, aby to mělo zdravý selský rozum a slušnost. To tady skutečně není.

A mohu vám říci, že za minulého režimu jsem nebyl na výsluní. Nemohl jsem být. Byl jsem za rok 1968 vyloučen z KSČ. Ale to, co předvádíte dneska, je daleko horší než na nás, vyloučené členy z KSČ, dělal minulý režim.

Za mnou tady hovoří odborník, který by chtěl kvalifikovat, kdo jakou má kvalifikaci. Já se domnívám, že tady není nikdo, kdo bude zkoušet, jestli já jsem lékař, nebo jsem právník, nebo jestli někdo je chemik, anebo je vynikající finančník. To tady asi nikdo není schopen. Ale já bych jenom

skutečně chtěl, abychom se tady chovali slušně a abychom tady neuráželi jeden druhého.

Samozřejmě, jedná se o popravu Věcí veřejných a má to začít u předsedy.

Já vám zatím děkuji a nevyklučuji, že si možná vezmu ještě další slovo. (Potlesk několika poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Korte – faktická poznámka.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní předsedkyně. Pan kolega Bárta nás vyzval k četbě záznamu z jednání bezpečnostního výboru, na kterém se projednával údajný nátlak pana Kalouska na tehdejšího policejního prezidenta Lessyho. Já vás prosím, přečtěte si to. Přečtěte to pečlivě a pozorně. Učiníte-li tak, dospějete totiž k jedinému nevyhnutelnému závěru, že pan Lessy prostě a sprostě lhal.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď prosím faktická poznámka, pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, za ta léta, co se tady pohybují, jsem získal už určitou zkušenost, a proto jsem se odebral před zahájením tohoto bodu na oběd (oživení v sále, smích), protože jsem si říkal, že to bude užitečnější. Nicméně mi dovoluňte pár poznámek.

Pánové z koalice prohlédli, že pan John je kolosálně neschopný, tak jsem to viděl u toho oběda. No, to se mě mohli zeptat na začátku volebního období, já bych jim to řekl. (V sále je velký hluk, ozývá se smích.) Vytvořili panu Johnovi sinekuru, teď mu ji chtějí sebrat – jenom shrnuji fakta – a berou si za záminku to, že pan John chce dělat novinářinu. Tak upřímně – to uměl dělat. Politiku dělat neumí. A bylo by to asi obohacení pro českou novinářinu, pro novinářskou obec.

Já jsem předsedou redakční rady serveru Vaše věc. Tento týden jsem napsal pět článků a také nikdo nenavrhuje, abych byl odvolán. (Smích v sále.) Já už nemám ani z čeho, už mě bývalí kolegové skoro ze všeho odvolali. Bývalí milí kolegové. Myslím si, že tohle to jako záminka odvolání není tak úplně správné, i když nepochybuji o tom, že pan John vybrebtá, co bude vědět. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vám přeji dobré odpoled-

ne. Já si myslím, že je třeba to uchopit za pozitivní konec, protože v zásadě je správné, co tady zaznělo, i z úst pana Kalouska, protože požadavek odborné kompetence je oprávněný. My, vážení přátelé, musíme chtít tu odbornou kompetenci. My ji prostě musíme požadovat. (Smích v sále.) To prostě snad ani jinak nejde.

Já si myslím, že tady teď máme zkonsolidovanou vládu. Viděli jsme, že vláda se nám zaplatpánbůh zkonsolidovala. To vytváří určité možnosti i tu kompetenci v ní zvýšit. Tak se na to podívejme!

Já myslím, že není chyba, že s tím TOP přichází jako první. V této nové atmosféře, pozitivní atmosféře, která se tu vytvořila po těch úspěšných hlasováních, si myslím, že je třeba si říci: Ano, potřebujeme kompetentního ministra financí, který umí vybírat daně. (Velký potlesk z lavic opozice.) Potřebujeme ho! A ne že ne! Najdeme ho! Já to říkám ještě rovněji. Přátelé z TOPky, najděte ho. (Smích.) Přece není možné, aby tu někdo takový nebyl ve vašich řadách. Jste zkušená strana, máte tam řadu lidí. Třeba někdo ty daně dokáže vybrat. Přece to sakra není tak, že pan Kalousek je poslední, kdo nám tady zbyl a pořád nám tady sděluje, jak se to nedaří.

Takže já si myslím, vezměme to za pozitivní konec. I v té kultuře – paní Hanáková – no je to ostuda! Řekněme si to rovnou, je to ostuda! Je to ostuda. (Potlesk několika poslanců.) No ale teď vidíme změnu. Pan Kalousek říká – kompetence! No tak ji najdeme, nebo ho najdeme, někoho na tu kulturu, kdo by konečně byl – přece není možné, aby družinářka dělala kulturu. To nelze, soudruzi! (Smích, potlesk.) Takhle by to nešlo.

Zaplatpánbůh pan Drábek, který tam také nepatřil, to je pravda, to si také přiznejme, protože byznysmen ministra práce a sociálních věcí, to bylo příliš, zaplatpánbůh odchází. Tady se už první krok udělal. Já to vidím jako první vlaštovku! (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže já si myslím – vezměme to pozitivně. Kompetence ať je nám zítra vzorem! (Smích a potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď faktická poznámka – pan poslanec Josef Novotný. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Já jen velice krátce. Vážení kolegové, dvacet let jsem v politice. Ze starostování jsem se postupně přes Senát dostal až na tu nejvyšší úroveň. A Sněmovna je skutečně po těch dvaceti letech zkušeností z politiky hnojem. To je prostě chlívek! (Oživení a smích v sále.) Já vám chci říci, že vy, kteří budete hlasovat o vyloučení po těch po-

kleslých opatřeních, že budeme hlasovat o přestávkách na poradu klubu a dalších věcech, tak vy, kteří budete hlasovat pro vyřazení kolegy Johna z oněch jmenovaných výborů, jste skutečně tím hnojem v chlívků.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byly faktické. Zeptám se, zda ještě faktická poznámka. Pan poslanec John. Prosím.

Poslanec Radek John: Já jenom fakticky prostřednictvím paní předsedající k oběma příspěvkům pana Korteho, který je nazýván Mako svými členy klubu. Bylo by dobré, kdyby si zjistil, co ta zkratka znamená. On se ukázal jako naprosto nekompetentní v obou příspěvcích.

V tom prvním se mu podařilo, že mé hezké asistentce dal krycí jméno Moroz. Já myslím, že by se jí měl omluvit, protože ji zažil na všech zasedáních bezpečnostního výboru, dokonce se s ní velmi příjemně bavil. Ona ovšem řkala, že z něj táhlo. (Smích v sále.) Já si myslím, že kompetence také znamená neožírat se tak, že si někdo nepamatuje ani jméno mé asistentky. To je bod jedna.

Kompetentnost v druhém příspěvku. Pan Bárta tady nemluvil o žádném zápisu, který by si měl pan Korte přečíst. Pan Bárta tady říkal, že mimořádný bezpečnostní výbor, který byl svolán kvůli tlaku pana Kalouska a pana premiéra Nečase na policejního prezidenta Lessyho, přenášela televize přímým přenosem. Koalice se mě snažila zbavit od začátku, od okamžiku, kdy jsme přešli do opozice, a snažila se říkat, že jsem nekompetentní. Tenhle přenos jí velmi zkřížil plány a podívejte se na něj všichni, i obyvatelé České republiky. Ten výbor byl řízen naprosto bez jediné chyby, nebyla tam jediná výtka a na tom výboru se nezjistilo, že lže pan policejní prezident Lessy. Na tom výboru buď lhal pan ministr financí Kalousek, nebo pan prezident Lessy, ovšem pan prezident Lessy řekl, že je ochoten podstoupit detektor lži. Takže si z toho vyvodte, kdo by tak mohl lhát. A možná by bylo fajn ten detektor lži tady požadovat jako kvalifikaci třeba pro ministra financí. (Předsedající: Čas, pane kolego!) To jenom fakticky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď pan poslanec Kováčík, faktická poznámka, poté pan poslanec Vít Bárta, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, už to tady několikrát znělo. To nám zase povyroste popularita v Poslanecké sněmovně po tomto, co předvádíme v pátek! Možná je to jenom kocovina po té noční směně, tedy pro vládní koalici vítězná noční směně. Jednou zase chvíli měli bolše, česky překládám většinu, tak si to užili a teď vyspávají, vyspávají kocovinu, jinak to nemůžu ani nazvat.

Nicméně pojďme se domluvit jinak. Máme tady ještě hromadu té, pravda, trochu nudné běžné věcné agendy, kterou máme odpracovat, např. zemědělci dnes docela dost s obavami sledují toto jednání, jestli se podaří ještě dnes odhlasovat ve třetím čtení zákon, který tam je pod bodem 142, a věřte, čekají s obavami o svoji existenci. A je řada jiných občanů, kteří v obavách o svoji existenci očekávají, jakým způsobem zde v Poslanecké sněmovně, ale také ve vládě, v Senátu či na Hradě se budeme my, vrcholní politici, ať chcete, nebo nechcete, jsme jimi a máme se podle toho chovat, jakým způsobem se budeme chovat. Pojďme už to divadlo proboha ukončit, pojďme hlasovat a pojďme taky udělat něco pro lidi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde ještě faktická poznámka, pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych rád připomenul jenom dvě opravdu krátké souvislosti. Za prvé zcela zapadlo, a je zvláštní, jak se o tom málo mluví a píše, že zcela prokazatelně při návštěvě policejního prezidenta na bezpečnostním výboru, přenášeném Českou televizí, někdo namontoval štěnici do vozu policejního prezidenta. Myslím si, že je to věc, která hodně stojí za pozornost.

A druhá věc. Já musím navázat na svého předřečníka a souhlasím s tím, co říká. Já myslím, že ale nejlépe je to patrné na tom, že když se projednává bod, který předkládá sám ministr financí a který má řešit problém lichvy, tak se tady zapojili opravdu všichni od lékařů napravo po představitele levice. Jediný, kdo se nějak zapomněl k těm věcem vyjádřit, a dokonce ani nemusel být v sále, je onen předkladatel, ministr financí. V momentu, kdy se začne mluvit o korytkách a o korytech, hnedka pan ministr financí je přítomen v sále, nezapomene se zúčastnit debaty, a dokonce je to jeden z mála bodů, kdy tu je celou dobu, dámy a pánové, na tento bod. Kolik je takových bodů?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď tady mám dvě řádné přihlášky. Pan kolega Koníček, pan kolega Babák. Pan poslanec Koníček má slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl vaši pozornost obrátit k volebnímu řádu, který je součástí jednacího řádu, tedy zákona, a v článku 5 odst. 4 se praví, že poslanci, kteří nejsou členy žádného poslaneckého klubu, mohou nabídnout svůj mandát některému poslaneckému klubu. Já bych se chtěl zeptat všech – a teď si tipněte, kolik jich už máme. Sedmnáct! To už je dost velká síla, která může přeměnit poměry ve výborech. Takže všech sedm-

nácti poslanců, kteří jsou nezařazeni, se ptám, jestli nabídli svůj mandát některému poslaneckému klubu pro to přerozdělení ve výborech a kterému. To je první věc. Takovou odpověď bych chtěl znát, abychom si to mohli přepočítat všichni.

Druhá věc. V tom samém článku v odst. 6 se píše: Poslanci, který nebyl zařazen do žádného výboru, se nabídne členství v některém z výborů. Takového člena výboru volí Sněmovna na návrh volební komise většinovým způsobem. Chtěl bych se zeptat volební komise, jestli nabídla těm poslancům, kteří dosud nejsou zařazeni, členství v nějakém výboru. Děkuji za odpovědi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Babák. Ne, nehodlá již vystoupit. Dámy a pánové, jsme stále v otevřené rozpravě. Já se musím zeptat, jestli se ještě do ní někdo chce přihlásit. Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já se chci velmi omluvit, že jsem rozproudil tak živou debatu. Já jsem opravdu nechtěl udělat nic jiného, než poctivě odpovědět na výzvu pana ministra Sobotky a požádat ho o totéž. Nic jiného. Pan ministr Sobotka chtěl vědět... (Námítky ze sálu.) Promiňte. Pan bývalý ministr Sobotka chtěl vědět, proč navrhujeme odvolání pana poslance Johna. My jsme poctivě odpověděli – protože jsme hluboce přesvědčeni, že je zcela nezpůsobilý, nekompetentní, odborně i morálně. To je poctivá odpověď. A současně jsem požádal o totéž. A prosím předsedu sociální demokracie, pokud s tím nesouhlasí, aby předstoupil a řekl: já jako předseda sociální demokracie jsem přesvědčen, že pan poslanec John je zcela morálně i odborně způsobilý, aby tam pokračoval. Když to řeknete, pane předsedo, ujišťuji vás, že náš názor se změní. Vaše reference pro nás bude dostatečná. Ale musíte to říct!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď dvě faktické poznámky – pan poslanec Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, rád bych vás seznámil s jedním lingvistickým oříškem. Oxymoron – poctivá odpověď Miroslava Kalouska.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Tejč, faktická poznámka.

Poslanec Jeroným Tejč: Dámy a pánové, nemá smysl tu debatu moc extendovat. Já se moc těším na to, až proběhne výměna řady ministrů, tak

jak se o tom zatím v kuloárech spekuluje, až tady budeme hodnotit jejich kompetentnost a nekompetentnost a to, zda vůbec někdy slyšeli o tom resortu dříve, než se stali ministři toho konkrétního resortu. Na to se docela těším a nechám se překvapit, jaká že ta jména budou. Ale platí, a já bych rád, abychom už tady nebyli vyzýváni jako sociální demokraté k tomu, že bychom snad měli hodnotit pana poslance Johna jako předsedu výboru. My jsme jej nevolili. A já to řeknu jednoduše: Když jste si ho zvolili, tak si ho odvolejte! My se do toho zapojovat nebudeme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Sobotka, faktická poznámka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já teď nevím, jestli jsme tady v rozpravě neprozradili něco, co ještě mělo zůstat utajeno. Tady už se mluví jako o hotové věci, že se bude rekonstruovat vláda, a já nevím, jestli všichni členové vlády už s touto skutečností byli seznámeni. Možná by bylo dobře, kdyby příště takové věci tady oznamoval předseda vlády, a ne aby to téma tady otevírali opoziční poslanci. Já se omlouvám, pokud jsme něco předběhli a něco jsme prozradili příliš brzy.

Ale jinak taky mám pocit, a stává se nám to všem, nikdo z nás nemládne, stárneme, občas si na některé věci nedokážeme už úplně přesně vzpomenout. Víte, já mám pocit z té rozpravy, kterou tady vedl pan ministr Kalousek a pan předseda Gazdík, že to byla sociální demokracie, která vnutila ODS a TOP 09 pana poslance Johna do vlády jako ministra vnitra, a když jsme s tímto neuspěli, tak pak jsme ho koalici vnutili jako předsedu bezpečnostního výboru v Poslanecké sněmovně.

Proboha! Znovu opakuji – my jsme s tím neměli nic společného! Pana Johna do vlády nominovala vaše koalice, pana Johna za předsedu výboru zvolila vaše koalice. Sociální demokracie s tím neměla nic společného. Takže prosím, nezatahujte nás do vašeho problému, který tady máte. Naše věc to není. Ale naše věc je, jestliže vy tady proti vůli poslaneckých klubů přeskládáte poslance z jednoho výboru do druhého, protože tím tady likvidujete politickou kulturu. Pro příští volební období to je velmi negativní informace. Podle mě to zhorší vztahy tady v Poslanecké sněmovně, jestliže se budou proti vůli klubů, poslaneckých klubů, tady dělat takovéto personální zásahy, jaké vy chystáte vůči mandátovému a imunitnímu výboru.

Pane ministře, já jsem ani jednou tady nezmínil bezpečnostní výbor. Opakovaně se ptám, proč má dojít ke změně ve složení mandátového a imunitního výboru. Nikdo mi tady na tuto otázku neodpověděl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka, pan kolega Koníček, potom pan ministr Kalousek. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, protože ani mně prozatím na mé dvě otázky nikdo neodpověděl, tak dávám návrh na přerušení projednávání tohoto bodu, abychom opravdu znali ty správné poměry ve Sněmovně, a to zda volební výbor nabídl těm poslancům, kteří nejsou zařazeni ve výborech, nějaké místo, tak jak nám to ukládá jednací řád Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, upřesněte prosím, dokdy žádáte o přerušení, ať o tom můžeme hlasovat. Pana poslance Koníčka prosím. Prosím, abyste upřesnil svůj požadavek, dokdy žádáte přerušení.

Poslanec Vladimír Koníček: No do té doby, než nám vy jako předsedkyně předložíte, jestli nezařazení poslanci nabídli svůj mandát nějakému klubu, anebo nenabídli, oni nemusí nabídnout, a jestli těm poslancům, kteří nejsou zařazení v žádném výboru, byla nabídnuta nějaká funkce v nějakém výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to je podmínka, kterou k tomu stanovujete, k tomu návrhu na přerušení. K tomu ještě pan kolega Stanjura...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku. Tento návrh není hlasovatelný, takže poprosil bych, abychom hlasovali o této mé námitce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak teď ještě dám slovo panu předsedovi Kováčikovi, abychom se už nějak hnuli z místa. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Tento návrh skutečně není hlasovatelný. Předložím hlasovatelnější verzi, pozměňovací návrh k návrhu pana kolegy Koníčka: do doby, než bude odpovězeno na otázky z rozpravy k tomuto bodu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak ještě pan kolega Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Protože pan kolega Koníček položil otázku také volební komisi, tak předsedou volební komise.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak teď víme, o čem budeme

hlasovat, tedy o návrhu na přerušení projednávání tohoto bodu do doby, než předseda volební komise odpoví na otázky, které byly v průběhu debaty vzneseny panem poslancem Koníčkem. K tomu ještě pan kolega Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Já jenom, taková drobná poznámka. Volební komise nemá předsedu. (Smích a potlesk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: To není žádná překážka, protože jakmile bude zvolen předseda volební komise, může se touto otázkou zabývat a vypracovat odpovědi a předložit Poslanecké sněmovně. Myslím si, že je to možné a je to hlasovatelné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A žádáte, abychom o tom hlasovali okamžitě?

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, samozřejmě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Takže myslím, že všichni víme, jak zněl návrh, nebudu ho opakovat. Jenom ještě přivolávám naše kolegy, ale doufám, že jsou všichni již v sále.

Budeme hlasovat o návrhu, který jsme právě slyšeli, na přerušení bodu za stanovených podmínek.

Zahajuji hlasování číslo 196. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přerušení projednávání bodu? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 196, přítomno 154, pro 64, proti 75. Tento návrh přijat nebyl.

Jsou před námi tedy tři faktické poznámky. Pan ministr Kalousek žádal o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jsem chtěl poděkovat panu předsedovi Sobotkovi za odpověď. Byla to poctivá odpověď. On mi v podstatě řekl: My jsme si od začátku tohoto volebního období mysleli a byli jsme přesvědčení o tom, že tam pan poslanec John nemá co dělat, tak teď nás do toho netahejte.

Ano, já to беру. Promiňte, pane předsedo, přiznávám svoji chybu. Já na rozdíl od vás jsem k tomuto názoru dospěl o něco později. Dnes si oba dva myslíme, že tam pan poslanec John nemá co dělat, tak prostě tento názor,

ke kterému jsme dospěli, a já vám přiznávám, že vy jste na to přišel dřív než já, spojme a udělejme to, co oba dva pokládáme za správné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď faktická poznámka – pan poslanec Ohlidal? Ne. Pan poslanec Svoboda – faktická poznámka? Ne. Takže pan kolega John, faktická poznámka.

Poslanec Radek John: TOP 09 tady nepředložila zdůvodnění a já vám ho prozradím. Koalici se stala nepříjemná věc, že v obou výběrech má většinu opozice. To znamená, lze tam zařazovat i body, které jsou koalici nepříjemné. Ty oba výbory mohou plnit dobře kontrolní funkci. Koalice tímto dosáhne toho, že opozice ztratí většinu, a to je skutečný důvod. Pak nebude možné zařazovat některé body na bezpečnostní výbor, když si to koalice nebude přát, a ztratí se poslední pozice, ze které lze alespoň trochu kontrolovat, jak je nakládáno s policií, která je teď v područí ODS. Děkuju. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak, to byla faktická poznámka. Ptám se, zda se hlásí někdo ještě do rozpravy k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí? Pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, já myslím, že je zapotřebí v jistých situacích využívat všech možností, které dává poslanecký mandát. A já se domnívám, že to, co tady řekl pan předseda John přede mnou, je dostatečně vážný důvod k tomu, aby se koalici nenechal prostor k této zvůli. A já z tohoto hlediska myslím, že je namístě v té debatě dále pokračovat. A já si myslím, že jestli někdo chce jít na oběd, tak ať klidně jde, protože já si myslím, že ta debata z tohoto hlediska bude ještě asi velmi dlouhá.

Já bych začal tím, že by mě zajímalo, jakým způsobem provádějí psychoterapii lidé, kteří tady v Poslanecké sněmovně tady sedí jenom a jenom díky Radku Johnovi a kteří nyní po jeho zádech vylezli sem, do Poslanecké sněmovny. Dnes jsou připraveni zvednout ruku jako řádní členové, jako neřádní členové koalice pro to, aby ten, který je do té Sněmovny dovedl, ten, který vedle nich stál na těch volebních mítincích a říkal: Dáša Navrátilová je dobrá holka, patří sem do Sněmovny, stojím za ní. Jiří Rusnok je výborný kluk, patří sem do Sněmovny. A na těch volebních mítincích se Radka Johna, a já jsem u toho byl, ptaly spousty lidí, a říkali: Ale my tu Dášu Navrátilovou ani toho Jirku Rusnoka neznáme, jak nám budete garantovat, že oni jsou stejní jako vy, pane předsedo Radku Johnu? A Radek John jim tehdy na to říkal, že do politiky patří mladí lidé, že do politiky patří lidé, kteří v politice nikdy nebyli, že do politiky je zapotřebí přinést změnu normálních

lidí, kteří se budou něco snažit změnit. A já musím říct, že nyní mě fascinuje to, ten úsměv na tváři, ta síla osobnosti, která umožňuje jim tady sedět, a toho, kdo se za vás postavil, kdo vás sem do té Sněmovny přivedl, kdo jednoznačně je ten, díky němuž máte možnost vykonávat svůj poslanecký mandát, tak ho tady nyní nejenom že nebráníte, nejenom že mlčíte, ale jste připraveni ho popravit.

A jste připraveni ho popravit nejenom v kontextu toho, že vám jde o vaše korytka, ale vy jste ho připraveni popravit proto, abyste pomáhali dál té zločinecké partě koaliční k tomu, aby se zametaly věci, přesně ty věci, které tehdy Radek John slíboval, že s vámi změní a vymete. Jinými slovy řečeno, teď – teď, Lenko, Radime, Dášo, Jirko (oživení a smích v sále), Jardo, Kristýno, Jano, teď vy tady zrazujete ty, kteří vás přivedli do Sněmovny, to znamená voliče, zrazujete ty, kteří vám pomáhali k tomu, abyste se sem dostali. Zrazujete toho, který vás několik let učil a pomáhal vám vůbec k tomu, abyste uměli mluvit na veřejnosti, abyste uměli formulovat svoje názory, abyste mohli vykonávat politiku, pro kterou jste byli zvoleni.

A připomínám vám ještě jednu důležitou věc. Připomínám vám vaše spolupracovníky, které ne Radek John, ale naopak vy jste přivedli do Věcí veřejných. Připomínám Dášu Navrátilovou Jirku Kohouta. Připomínám Dášu Navrátilovou každého člena Věcí veřejných v Olomouckém kraji, kteří potom, co Dáša Navrátilová odešla z Věcí veřejných, tak ji vyzvali, aby složila poslanecký mandát. Protože ti, které ona přivedla do Věcí veřejných, ti, kteří zůstali věrným Věcem veřejným, tak ti ji vyzvali, aby poslanecký mandát složila.

Je neuvěřitelné, že pan Tluchoř, který stojí za prvním pučem ve Věcech veřejných, a myslím, že dnes už je to i soudně prokázaná pravda a můžete ji najít na webových stránkách soudu, že já tohle člověka vám budu dávat za vzor a budu vám říkat: Pan Tluchoř kvůli idejím složil mandát a odešel ze Sněmovny. Vy tady sedíte a nyní chystáte popravu svého předsedy.

Když jste zradili Věci veřejné, bylo mi to líto a bylo mi z toho smutno, ale přesto jsem si říkal, že když říkáte, že dál budete bránit program Věcí veřejných, že v té koalici, a sám jsem v ní byl, máte možnost dokázat, že to myslíte vážně. Ve středu v noci z mého pohledu jste program Věcí veřejných jednoznačně popřeli. A nezbyvá mi, než souhlasit s tím, co tady zaznělo hodně zleva, a to je to, že dokonce je zapotřebí opravdu vážně uvažovat nad ústavní stížností toho, jak lidé, kteří opustí politickou stranu, opustí volební program, za který byli zvoleni, a zcela jednoznačně se zásadní změnou svého postoje změní prosperitu tohoto státu krádeží ne desítek, ale stovek miliard korun ve prospěch církví. Stovek miliard korun,

ano, Lenko, jsou to stovky miliard korun, nejsou to desítky miliard korun, jsou to stovky miliard korun, které budou ukradeny na církevních restitucích.

Dámy a pánové, velmi prosím, aby se odpovědělo na řadu otázek, které tady zazněly. A velmi prosím o to, aby byla řečena ne impertinence, ale jasná odpověď, proč opozice nemá mít většinu v mandátovém a imunitním výboru. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám zde tři faktické poznámky. Pan poslanec Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem nepochyboval o tom, že to byla výživná debata, to, co jsem byl na obědě. A ještě bych se přece jenom vyjádřil, protože když spojím to, co tady říkal můj předřečník prostřednictvím předsedajícího, pana Tluchoře a ideje, tak možná že je jediný, kdo si to v tuhle chvíli myslí, že to bylo kvůli idejím. Jinak politika skutečně není o vděčnosti, ale o službě veřejnosti.

Ze svého hlediska to rád shrnu – že tohle byla konstruktivní debata plná žertovných etud a špílů, ve které nechyběly ani kabaretní vložky. Chvilími v těch osobních výpadech byla za hranicemi chlíva. Pokud se na ni dívá veřejnost, tak si musí s chutí odplivnout. Doporučuji taky jedné z bývalých a současné opoziční straně, nebo jak to tedy je, ony jsou to dvě strany, aby si udělaly vždycky nějaké kolokvium, kde by ty věci mezi sebou probíraly. Já do ledví té strany nahlížet nechci.

No a protože už se takovéhle věci nechci zúčastnit, protože jsem už byl na obědě, tak odcházím na moučník. Na shledanou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Václav Šlajs, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Václav Šlajs: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, uplynulo dvacet dní, co jsem se opět stal poslancem. Strávil jsem v této Sněmovně v uplynulém období čtyři roky a nebyla to doba jednoduchá. Volby rozdaly karty sto na sto, zažil jsem zde kauzy Melčák, Pohanka a další. Ale to, co vidím těchto dvacet dní, předčilo mé očekávání.

Nebudu vůbec používat silná slova. Přátelé, demokracie v České republice pláče a mně je hodně smutno, hodně smutno. (Ojedinělý potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Koskuba. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní předsedkyně, dámy a pánové. Kolega zde hořekoval, že je poslancem dvacet dnů a je z toho zdrcen. Nechci se před nikým vytahovat, ale já v této Sněmovně mám za sebou už více než dva roky. A před chvílí jsem zde nehovořil zrovna hezky. Já se vám chci omluvit. Já jsem se nakonec dočkal zázraku. V těch veškerých vystoupeních jsem zde zažil zázraky minimálně dva. Za prvé prozření pana ministra Kalouska, který zjistil, jakou udělal chybu. A pak jsem zde byl velice dojat řečí předsedy Věcí veřejných pana Bárty, který zde hořekoval o tom, co se s jeho stranou, která se sem dostala, stalo, jak dopadla, že nám zde chybí její významná polovina za mnou oddaně se na pana předsedu vlády dívající paní vicepremiérky Peake atd., atd.

Dámy a pánové, dospěli jsme, kam jsme dospěli. Já vás ale moc prosím, pana kolegu, prostřednictvím paní předsedkyně, Kováčíka i svého bývalého předsedu pana Jiřího Paroubka, který dnes výjimečně ve svém projevu opomněl vzpomenout, jaké to bylo, když on byl premiérem. Já vás chci poprosit: Netvrďte, že se deklasujeme před lidmi všichni. Mě tím urážíte. Já si nemyslím, že za ty dva roky zde ve Sněmovně jsem udělal něco, za co bych se musel stydět. To, že jsem ve společnosti lidí, za které se stydět musím, je už druhá věc. Přestaňme si tu hrát na soutěž, kdo je blbý a kdo ještě blbější. Já si myslím, že po středě a čtvrtku je vítěz naprosto jasný. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Nyní dostane slovo člen volební komise pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, jsem tu už nějaký čas a musím se přiznat, že takhle zajímavou rozpravu k bodu změny v orgánech Poslanecké sněmovny jsem ještě nezažil.

Přistoupíme tedy k hlasování, a to v blocích, jak jsem je uvedl. Samozřejmě akceptuji návrh paní poslankyně Klasnové, že budeme hlasovat odděleně, tedy prosím nikoliv po jménech, jak jsme se dohodli, ale budeme hlasovat odděleně o každém navrženém kandidátovi zvlášť.

Nyní bych vás tedy chtěl požádat, vážená paní předsedkyně, abyste dala hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí všechny předložené rezignace. Pochopitelně pokud někdo netrvá na tom, abych je znovu četl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, budeme o tom hlasovat. Jenom ještě před hlasováním dvě omluvy. Omlouvá se pan poslanec Josef Šenfeld, ale až od 14 hodin, a pan poslanec Vojtěch Adam dnes od 12 hodin.

Takže nyní budeme hlasovat. Člen volební komise, pan poslanec Vidím, řekl o čem.

Zahajují hlasování pořadové číslo 197. Táží se, kdo je tedy pro toto vzetí rezignace na vědomí. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 197 přítomno 156, pro 144, proti nikdo. Toto Sněmovna schválila.

Poslanec Jan Vidím: Nyní budeme hlasovat o usnesení: „Poslanecká sněmovna odvolává poslance Radka Johna z mandátového a imunitního výboru.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Žádost o odhlášení. Musím vás všechny odhlásit. Všichni se prosím přihlaste.

O tomto návrhu budeme hlasovat v hlasování, které nese pořadové číslo 198. Zahajují hlasování. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 198 přítomno 137, pro 73, proti 41. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení: „Poslanecká sněmovna odvolává poslance Radka Johna z výboru pro bezpečnost.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 199. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 199 přítomno 140, pro 77, proti 41. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Nyní budeme hlasovat o usnesení: „Poslanecká sněmovna odvolává poslance Radka Johna ze Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 200. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 200 přítomno 141, pro 76, proti 47. Návrh byl přijat. (Výrazný potlesk poslanců Babáka a Chaloupky.)

Poslanec Jan Vidím: Nyní budeme hlasovat o usnesení: „Poslanecká sněmovna volí do hospodářského výboru Davida Šeicha.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 201. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 201 přítomno 142, pro 109, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do kontrolního výboru Miroslava Bernáška.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 202. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 202 přítomno 144, pro 124, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do mandátového a imunitního výboru Janu Suchou.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 203. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 203 přítomno 144, pro 85, proti 8. Návrh byl přijat.

Ještě kontrola hlasování a žádost o odhlášení, takže vás všechny opět odhlašuji. Přihlaste se prosím. Pan kolega Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, omlouvám se. Bohužel jsem se tedy zdržel hlasování. Na sjetině mám ano, zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o této námitce rozhodneme hlasováním. Má pořadové číslo 204. Zahajují je a ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 204 přítomno 137, pro 132, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Ještě znovu odhlášení? Ptám se tedy, jestli někdo žádá odhlášení. Nežádá.

Budeme opakovat hlasování o paní poslankyni Janě Suché. Je tomu tak? (Ano.)

Zahajují hlasování pořadové číslo 205. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 205 přítomno 137, pro 78, proti 13. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do organizačního výboru Jana Bauera.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 206. Ptám se, kdo je pro. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 206 přítomno 137, pro 123, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do organizační výboru Viktora Paggia.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 207. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 207 přítomno 137, pro 75, proti 23. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do organizační výboru Václava Votavu.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 209. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 209 přítomno 137, pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do petičního výboru Miroslava Bernáška.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 210. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 210 přítomno 137, pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do rozpočtového výboru pana Pavla Drobila.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 211. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 211, přítomno 137, pro 106, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do volebního výboru Janu Černochovou.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 212. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 212, přítomno 137, pro 118, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do výboru pro bezpečnost Jana Pajera.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 213. Kdo souhlasí s touto volbou? Proti?

Hlasování číslo 213, přítomno 137, pro 83, proti 11. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do výboru pro bezpečnost Václava Klučku.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 214. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 214, přítomno 136, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Nyní po dohodě s paní poslankyní Klasnovou budeme hlasovat o volbě do celého výboru pro sociální politiku: „Poslanecká sněmovna volí do výboru pro sociální politiku pány Miroslava Bernáška, Jaromíra Drábka a Václava Koubíka.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 215. Kdo je pro? Proti návrhu?

Hlasování číslo 125, přítomno 135, pro 123, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj Petra Holečka.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 216. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 216, přítomno 136, pro 116, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do výboru pro zdravotnictví Ivanu Řápkovou.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 217. Kdo je pro? Proti návrhu?

Hlasování číslo 217, přítomno 136, pro 102, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: A opět o celém výboru: „Poslanecká sněmovna

volí do výboru pro životní prostředí Petra Holečka a Petra Zgarbu.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 218. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 218, přítomno 136, pro 124, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Poslanec Jan Vidím: Nyní opět o celé stálé komisi: „Poslanecká sněmovna volí do Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby Zdeňka Bezeckého a Jana Hamáčka.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 219. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 219, přítomno 136, pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů Stanislava Humla.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 220. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 220, přítomno 135, pro 117, proti 4. Návrh byl schválen.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do stálé komise pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů Martina Vacka.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 221. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 221, přítomno 136, pro 74, proti 17. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny Josefa Smýkala.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 222. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 222, přítomno 136, pro 134, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti Václava Koubíka.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 223. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 223, přítomno 136, pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do volební komise Jana Bureše.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 224. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 224, přítomno 136, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: „Poslanecká sněmovna volí do volební komise Janu Suchou.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 225. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 225, přítomno 136, pro 81, proti 11. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: A konečně: „Poslanecká sněmovna volí do Stálé delegace do Meziparlamentní unie Jana Kubatu.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 226. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 226, přítomno 136, pro 114, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Dovolte mi, abych konstatoval, že Poslanecká sněmovna za prvé vzala na vědomí předložené rezignace, za druhé odvolala poslance Radka Johna z mandátového a imunitního výboru, z výboru pro bezpečnost a ze Stálé komise Sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, a konečně za třetí, zvolila členy orgánů Poslanecké sněmovny tak, jak navrhly poslanecké kluby.

Chtěl bych vás požádat, paní předsedkyně, abyste tento bod ukončila a zahájila další volební bod.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Končím bod 111 a zahajuji bod

135.

**Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny
pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů**

Slovo dostává člen volební komise pan poslanec Jan Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, ve stanovené lhůtě volební komise obdržela jediný návrh, a to od poslaneckého klubu ČSSD, na pana poslance Václava Klučku. Volební řád stanovuje tajnou volbu, k tomu diskuse není možná, tak říká zákon.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bych vás poprosil, paní předsedkyně, abyste přerušila tento bod, abychom mohli vstoupit do bodu 137.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji bod číslo 135 a zahajuji projednávání bodu

137.

**Návrh na volbu vedoucího Stále delegace Parlamentu do
Meziparlamentní unie**

Pana poslance Jana Vidíma prosím o úvod.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Ve stanovené lhůtě k tomuto bodu obdržela volební komise jediný návrh, a to návrh na pana poslance Jana Kubatu od poslaneckého klubu ODS. I zde volební řád stanoví volbu tajnou, čili k tomu vést rozpravu je nepřípustné.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k navrženému kandidátovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu, prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přerušuji projednávání bodu č. 137.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní tedy můžeme přistoupit k a-

vizované tajné volbě předsedů stálé komise a stálé delegace. Hlasovací lístky budou vydávány na obvyklém místě do 13.30 hod. Předpokládám, že čtvrt hodiny poté by volební komise mohla vyhlásit výsledky. Čili do 13.30 vydávám hlasovací lístky, můžeme zahájit volbu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě dám slovo poslanci Stanjurovi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych poprosil všechny členky a členy klubu ODS, aby co nejrychleji odvolili a shromáždili se na klubu ODS, kde proběhne krátké jednání klubu, tak abychom ve 13.45 mohli být zpátky v jednacím místnosti.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže je přestávka, která byla určena pro volbu.

(Jednání přerušeno v 13.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.50 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, je 13.50 hodin a my tady ještě těch deset minut potřebujeme, jak jsem pochopil, takže vás prosím, abyste se všichni rychle posadili, protože pokud máme ještě něco udělat ve třetím čtení, tak nám zbývají pouze minuty. Prosím proto všechny do lavic. Ještě zagonguji.

Já tady jenom ještě přečtu omluvu pana poslance Štětiny, který se omlouvá z odpoledního jednání Sněmovny ze zdravotních důvodů.

Rovnou bych ohlásil bod

142.

**Návrh poslanců Pavola Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala
a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 785/ - třetí čtení**

Prosím pana poslance Pavola Lukšu. Zpravodajem zemědělského výboru je František Dědič. Požádal bych oba poslance. My máme

pozměňovací návrhy v tisku 785/3. Prosím o klid! Zagonguji a otevírám rozpravu ve třetím čtení, do které přihlášky žádné nemám.

(O slovo se hlásí poslanec Vidím.)

Přerušuji projednávání tohoto bodu a dávám slovo panu poslanci Vidímovi.

Poslanec Jan Vidím: Já vás dlouho nezdržím, paní a pánové. Seznámím vás s výsledky volby, kterou jste uskutečnili před pár minutami.

137.

Návrh na volbu vedoucího Stále delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Při volbě vedoucího Stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie bylo vydáno 129 hlasovacích lístků, odevzdáno pak 128 platných i neplatných. Pro navrženého kandidáta Jana Kubatu bylo odevzdáno 99 hlasů. Jan Kubata byl zvolen vedoucím Stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie. Já mu blahopřeji.

135.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Seznámím vás s výsledky volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Bylo vydáno 129 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 128 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta Václava Klučku bylo odevzdáno 112 hlasů. Konstatuji, že Václav Klučka byl zvolen. Já mu blahopřeji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, děkuji. Vracím se zpátky do bodu

142.

Návrh poslanců Pavola Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 785/ - třetí čtení

Nacházíme se v rozpravě. Dívám se, jestli se někdo do rozpravy hlásí. Pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, můžeme rozpravu k Pozemkovému fondu ukončit.

Prosím zpravodaje, aby nám sdělil, jakým způsobem postupovat při hlasování. Prosím, abyste nám bleskově řekl postup.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo. Pane premiére, kolegyně, kolegové, jak máte ve sněmovním tisku 785/3, byly podány dva pozměňovací návrhy, a to pozměňovací návrh pod písmenem A, který je obsažen v usnesení zemědělského výboru, a dále pozměňovací návrh pod písmenem B pana poslance Papeže. O těchto dvou pozměňovacích návrzích bychom postupně hlasovali a na závěr bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku.

Ještě před hlasováním bych vás chtěl poprosit, abyste oba pozměňovací návrhy podpořili a abychom tím pádem o obou pozměňovacích návrzích i o zákonu jako o celku hlasovali kladně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpochybňuje tuto proceduru někdo? Nikdo tuto proceduru nezpochybňuje. Budeme hlasovat. Prosím zpravodaje, aby tam zůstal.

Já vás všechny odhlašuji, protože jsem o to byl požádán. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme nyní hlasovat podle schválené procedury. Prosím, kdybyste vždy řekl, o čem hlasujeme.

Poslanec František Dědič: Nejprve pozměňovací návrh pod písmenem A, usnesení zemědělského výboru. (Stanovisko zpravodaje i navrhovatele kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, výborně, děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 227, přihlášeno je 128, pro hlasovalo 125, proti 1. To bylo přijato. Prosím o další bod hlasování.

Poslanec František Dědič: Dále pozměňovací návrh pod písmenem B pana poslance Jiřího Papeže. (Stanovisko zpravodaje i navrhovatele je kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 228, přihlášeno je 128 poslanců, pro hlasovalo 125, proti jeden, takže to bylo také přijato.

To jsou všechny pozměňovací návrhy?

Poslanec František Dědič: To jsou všechny pozměňovací návrhy. Nyní můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přečtu usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 785, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Můžeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí usnesení v té podobě, jak jsem ho přednesl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 229, přihlášeno je 131, pro hlasovalo 129, proti 1. Usnesení bylo přijato.

Myslím, že můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Vzhledem k tomu, že o třetích čteních je možné hlasovat pouze do 14 hodin, tak to zřejmě bude poslední třetí čtení, které jsme tady nyní projednali.

Nechám nyní hlasovat Sněmovnu o tom, že vyřadíme všechny zbývající body z pořadu schůze. Budeme hlasovat o vyřazení všech zbývajících třetích, prvních i druhých čtení z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení všech zbývajících bodů z pořadu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 230, přihlášeno je 128, pro hlasovalo 104, proti 14, takže to bylo přijato.

Tím jsme se vypořádali s celým pořadem schůze. Dovolte mi, abych schůzi Poslanecké sněmovny ukončil. Přeji vám příjemný víkend.

(Schůze skončila ve 13.58 hodin.)